

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

SCIPIONIS TETTII DE APOLLODO-
RIS COMMENTARIUS
AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardinas
lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
niensis Apollodori grammatici, & historici
simul, & illorum omnium pariter, quos co-
gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
quæ tu', de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudis-
torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
tecum polliceri, siue, quod tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicus-
sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
ait Mimnermus Δὲν ὦ βῆλῃ: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguae scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cætero; sævitum est, abfuerant, hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertaq; cum blattis: uel si exiuerè in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. Quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quod plures in uno quoq; istorum nomnum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens utilidius, & magis, quam pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quam breuissime posseto, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quod maior subinde fides nostris hysce commensationibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissæ fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Papephatus, Ocellus, inijs librorum suorum præfati sunt. Primorem et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguae monumentis, Platonis, Eliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, cæterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausanias in Atticis memorat. Medicos item duos Citiæum, & Tarentinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius, Aurelianus Cælius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium, uel forte è supradictis alterum: quem Ptolemæo Regi uno uolumine suasisse, quæ uina biberet Plinius autor est, qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus: & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est. Memoratos item inuenio apud Suidæm, Zopyrionemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius: qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinquies uicit: è quibus Euxenidem Pompeius affert in Urbis etymo. ἐφύβης Ammonius non Lamprius ille, sed alius, in libro τοῦ δὲ ὁμοίων, καὶ διαφόρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & ciuis. Secundus Grammaticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panætij, & Aristarchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Menandri comici æuo, & ipse comicus: eius septem sint fabulæ his nominibus, ἀρχαρχερῶν, ἡ φιλάδελφοι, δυνσποιοί, ἱερεῖα, γογγυμαποδοειπνός, λευδίας, σίσυφος, αἰχίων, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo uolumine, ἀρχαίππου, φιλάδελφοι, ἡ ἀρχαρχερῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimoq; γογγυμαποδοποιός, item λευδίας, Carylly uero αἰπευαρχεῖς, ἐνέας, διαβάλλων, ἀμωάραος, & Athenæo rursum γογγυμαποδοποιός, ἱερεῖα, περικίζομένη, ἱματίπῳλῆς,

DE APOLLODOR.

σφαττομένη, & Aibenæi nomine dissimulato à Sudine in di-
 Etionibus παρδάξω, ταυροπόλαι, φαιοςράτη. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀγκυροδόλιξ, τεκνοκτόνος, ἑλληνες, θυέ-
 σης, ἰκέτιδες, ὀδυσσεύς. in libris Stratonis, uel (ut alij) Strato-
 nis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollodo-
 rorum, qui Parthica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὸ γὰρ γλῶττις ἡ ἡμῶν, καὶ ὑπὸ τῆς τὰ παρδικὰ συγγρα-
 φῶν τῆς ποδὲ ἀρχιλόδωρον τὸν ἀρτέμιτῶ. ei libro
 quintodecimo breuius: tamen clarius, ἀρχιλόδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρδικὰ ποιήσας. item & Stephani quæ sunt, ἀρτέμιτα,
 νῆσος, τυρρηνικὴ. & μοχ, ἀρχιλόδωρος δ' ὁ ἀρτέμιτανὸς
 δὲ τ. α. & Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodoro-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γερραμμένα ποδὲ τούτων,
 οἷον χέρητι δὴ τῷ παρδί, καὶ ἀρχιλόδωρ τῷ λευμνίῳ,
 ποδὲ γεωργίας, καὶ φιλῆς, καὶ πεφυτευμένης. ei in Var-
 ronis de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de aliâ
 re. sunt plus quinquaginta. et paulo mox item Amphiloebus Athe-
 nienfis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollodo-
 rous Lemnius, idem & indicibus librorum Plinij xi. & à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat bis
 uerbis: ne Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 -batur: in quibus & ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, & Strabo tanto an-
 tiqrior, uolumine xiiij. de urbe agens Pergamo, & uiris qui do-
 Etrina ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ ῥήτωρ

COMMENT.

ὁ τὰς τέχας συγχεύας, καὶ πλὴν ἀρχιλοδοκῆος αἰ-
ρεσιν πρᾶγατων, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
ἔτι μοχ, μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν ἀρχιλόδοκον ἢ καὶ ἄλλος
φιλία τὸ σεβας οὐ διδάσκων τῷ λόγῳ γινόμενον.

De libris huius quid sentiant scriptores duo eorundem temporum
in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
ἔτι multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumeto-
rum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, ἔτι Apol-
lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
stituit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
multum ab hoc sine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
primum, ἔτι super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuer-
tunt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
discipulis cognoscas. quæ chronica Apollodori, ἔτι Cæsar-
is pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
hanc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus gra-
tor, præceptor Callidij, ἔτι Augusti clarus habetur. est ἔτι Do-
rius Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theoz.
criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de anthero,
loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
διόφρατος. ἀρχιλόδοκος δὲ ὁ δωριεύς φησὶν οὐ λέγεσθαι
τὸν τῆς ἀσφοδέλης καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος. γελοῖος
ὦνδν, τὸν αὐτὸν δὲ τὸν σάχους. item ἔτι Erythraeus Apollodo-
rus, qui de sibyllis. de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLADOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. Quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam, & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristo Chius, & Apollodorus Erythraeus: nostrorum Varro, et Fenestella; hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur.

Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ὀνδροκριτικῶν primo, quo loco πρὸς μητρὸς disseruit Telmifensem alium subneſtit Apollodorum his uerbis: μέμνηται δὲ τῶ ποιούτῃ, καὶ ἀρχαλόδωρος ὁ πελμοσολὸς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀρχαλόδωρος ὁ ἐθέλλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀρχαλόδωρος ὁ κυβικνὸς in Democrito. At in Epicurῷ ἀρχαλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικύρεου βίου. item καὶ ἀρχαλόδωρος ὁ κηποτύραννος γέγονεν ἐλλόγιμος, ὃς ὑπὸ τερρακόσια στωέγραφε βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores Sudine tribuuntur in uocabulis αἰνέκρης, βομολόχος, νάνιον, ter ἀρχαλόδωρος ὁ κυρηνάιος. Iam uero Stobæus, & ipse autor in mutilandis, quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comædias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude eueniret

COMMENT.

rit, non laboro: quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχιλόδωρος ὁ μεγαρίτης, ἔλεγε τοὺς παιδέντας, ὅτι ἐπεροί εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι τῷ σώματι. ἀλυπότατα διάξειν. Quin et poemati suo cuiuspiam nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innituntur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus suis Nicæensis Paribenus et non semel Aibeneus: et cum bis Rhodij Apollonij: ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, ἡ δὲ τῷ ἀρχιλόδωρ πλόρου, ut ille ὁ φερειαν ἐπὶ ἀρχιλόδωρ. Nec deinde seruari potest ordo: aceruatim ergo dicetur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Namq; Aibeneus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt, aut unquam fuere longe doctissimus libro xij. καὶ ποδὲ φέρων, inquit, αἰ τοιαυτὴ βιβλία ἀριστοφάνους, καὶ ἀρχιλόδωρ, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ χορογίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγεγραφότων ποδὲ τῶν ἀθηνῶν ἐταρείδων. Et eodem libro, ποδὲ δὲ φανος ἀτης ἀρχιλόδωρός φησιν ἐπὶ τῷ ποδὲ τῷ ἀθηνῶν ἐταρείδων. quod Arpocraton Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Aibeneo, qui xiiij. libro subdit ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀθηνῶν. καὶ θεόδωρος ἐπὶ ἀπικαῖς γλώσσας, ei xi. ἀρχιλόδωρος δὲ ἐπὶ τῷ ποδὲ ἐτυμολογῶν. Et xiiij. rursus ὠνομάθη δὲ ἡ μαθητὴν ὡς μὲν ἀθηνῶν αἰος ἀρχιλόδωρός φησιν ἐπὶ τῷ πρώτῳ τῶν ἐτυμολογούμενων, ἀπὸ τῷ μάχου. ei rursus xi. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀθηνῶν ἐπὶ τῷ ποδὲ τοῦ κρητῆρος ῥησιδίου. item sexto, ἀρχιλόδωρος ὁ ἀθηνῶν ἐπὶ τῷ τρίτῳ ποδὲ σώφρονος,

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro καὶ ἀρχιλόδωρος ἐν τοῖς ποδὲ σφαιρονος. his
 additur à Diogene in vita Solonis, ἀρχιλόδωρος ἐν δευτέρῳ
 ποδὲ νομοθετῶν, καὶ ἐν τῷ ποδὲ φιλοσόφου ἀερέσιων.
 at in Zenonis, ἀρχιλόδωρος ὁ ἐφίλλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς
 εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ ἀρχιλόδωρος item ἐν
 τῇ ἡθικῇ, καὶ ἐν τῇ φυσικῇ καὶ τὰ πλὴν ἀρχαίᾳ, decies nō
 semel hac ipsa uita. Et in Chryssippi ἀρχιλόδωρος ὁ ἀδελφεὸς
 οὗ ἐν τῇ στωαγωγῇ τῶν δογμάτων. Et Stephanus eruditif-
 simus autor in primis, toto opere suo, ἐθνικῶν sive, ut alij,
 ποδὲ πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no-
 minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλιν βιβυνίαν
 βοτῆλαιαν ἄπειρος, Et mox. ἐξ αὐτοῦ ἀρχιλόδωρος, καὶ
 ἀσκληπιάδης, καὶ πρῶτος, καὶ ἀρχιλόδωρος, καὶ ἐπιδήρο-
 σης γεγραμμένος. item ὠκεὺς, πόλις ἐν τῷ ἰονίῳ κόλ-
 πῳ, Et mox paulo, ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
 πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγνία, πολίχαιον καίᾳ,
 ἀρχιλόδωρος καὶ ἐκείνου ἐκείνου, in uerbis utiq; ἀρκόν-
 τος, septimum, item νάρκισσος, decimum illius operis uolumen
 retulit, sicut et de Alexandria, posterius, inquit enim ὁρβίται,
 ἔθνος ἰσθμικὸν ὡς ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ ποδὲ ἀλεξάν-
 δρῳ ἐστὶ, Et apud eundem ποδὲ γῆς opus Apollodori, ubi ait
 γαυγάμηλα, τόπος περὶ τῆς. ἀρχιλόδωρος ἐν τῷ
 ποδὲ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦθα, λαός, μαρ-
 δι, παροπάματος, ὕλλης. sicut et alijs totidem αὐτοῖς,
 αὐχίται, νάππος, τορέται, ἡμοσσί. αὐγά, ἀρχιλό-
 δωρος ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς, Et ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ
 περὶ γῆς. Memorat idem Et Apollodori γεγραμμένα,
 ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γεγραφομένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Anatro Porphyrus autor est, et sæpissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυρόεις πόλις κελπική μασσαλίη τῶν ἁποικιστῶν, ταυροκάποι. ἄλλοδωρος ἐπὶ πρῶτῳ γεγραφομένων. Memorat et νεῶ Poema Apollodori lib. x. Pollux his uerbis: καὶ ἡ τῆ τοῦ νεῶ ποιήσειν, ἡ φίλων, ἡ ἄλλοδωρος στωέθηκε, γέγραπται, κινδάλουσι γὰρ ἐχέται ζυγὸν ἕκαστον. et Interpretes Apollonij argo. secundo, Ponticæ sic. ἄλλοδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώων ἀπὸ τοῦ φυσίν εἶναι ἀμύνει ἐκεῖ. item et Nicandri Θεοεσκῶν, quos Plutarchum Theonem Phaleuremque Demeitrium, Stephanus arbitratur, semel, atque iterum ἄλλοδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ Θεοεσκῶν. et libro omnimodæ historiæ animalium. ix. cap. lvi et sextodecimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestiis uenenatis, item elenchis alijs nominat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguant Athenæi uerba, quæ sunt, ἄλλωνίος ἐν τῷ πρῶτῳ μυρῶν. citatur item sæpissime ἄλλοδωρος nomen tantum à scriptoribus neque superaddito usquam cognomine auctoris, aut operis nomine quicquidmodum à Stephano ἐν τῷ ἁκτῷ, ἀλικαρνασσός, ἄλλοδωρος, ἀμωγίνα, λακεδαίμων: δαμαίοι, μακρύλοι,

DE APOLLODOR.

ὁδῶσός, τέλεις, τέλειος, ὠκελῆα. sicut in parameijs λα-
 εῖνοι βόες, & ταυρὸ πόλιν ὡς τέλειος ταχὺ πρὸς Byzan-
 tium Apollolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mor-
 talibus Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi uita, &
 semel Athenæus iij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, q̄ Thrasylulo adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuem, publicum tamen hostem: reumq; proditiōis
 ē medio fustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormione Græcis fabulis mutuassee sibi Æmilias-
 num, Scipionem comedias Hecyrām, Phormionemq; , & Aphri-
 hodieq; Terentij nomine circunferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgata ponere supersedi. Iam
 uero audire in paucis alios ne grauare, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρὸνολόγον, & eius τὰ χρονία sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro, quæ causa fuerit. de Ōropo opi-
 nor: sed certum nescio: & si ita est, quæ controuersia præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis ἀδελφικοὶ fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximand-
 ri, Anaximenis. Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Elcatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæ ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uolumen, quæ ferme tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis: quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsariensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eusebii, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰθιόποιοι, ἀμφίξιος, ἀμύστρατος, ἀροῦνοι, ἀσώριον, ἔλωρος, ἐχίνας, ξάκωνδα, Ἰέρμη, καειοί, ληνάϊος, λίγγοι, φαβία, μλιόδα, μέγδι, μίσμα, μυοῦς, νόχι, πάριος, πῖπας, πιασπαργάδα, πέφρον, ἴκηρον, φιλοτέρα, χαιρώνεια, χύσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xij. & Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἀπαρτή βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον. ὡς περ ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχιλόωρος, οὐκ ὀλίγοις ἔπαιν πρεσβύτερον ἀρχαίνουσι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc fermè sensum de Homeri ætate edifferens post multa; Philochorus emigrationis Ioniciæ tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post CCXL. annum euersionis Ilij. Memoria teneo & Diodori seculi uerba posita in proœmio historiarum suarum, quas item βιβλιοθήκην inscripsit, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixerit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀρχὴ δὲ τῶν βωϊκῶν ἀκολουθῶς ἀρχιλόωρῳ τῷ ἀθηναίῳ ὕδαμην ὀγδοήκοντ' ἔτη πρὸς τῷ καίσοδον τῶν ἡρακλεῖδων. ἀρχὴ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα δυοὶ λέγονται τῶν τετρακοσίων, καὶ τετράκοντα. citatur, & à rerum scriptoribus Apollodorus καὶ τῷ καταλόγῳ. uel πρὸ νεῶν. sicut à Nicandri Interpretibus καὶ τοῖς ὁμήρου semel Alexipharmacis, & Eusebii, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homæ

DE APOLLODOR.

rum hactenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens
 in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, καὶ ὅτι πρὸς
 ἄλλαις, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπραγματεύσατο
 τὰ πᾶσι καὶ καταλόγῳ αἰσῶν καὶ δώδεκα βιβλίοις. με-
 νομένης δὲ αἰ τριῶν, καὶ εἰκοσὶ. quæ certe duodecim uolu-
 mina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq;
 faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone
 sæpissime, præsertimq; sexto lib. Ἀπολλόδωρος δὲ αἰ τοῖς πᾶσι
 νεῶν. item ἐν septimo Ἀπολλόδωρος αἰ τῷ δευτέρῳ πᾶσι
 νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθη-
 ναῖος αἰ. ἐ. πᾶσι νεῶν. καταλόγου. identidem ἐν Apollo-
 nij Rhodij enarratores Tarreus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;
 uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρατίθε-
 ται Ἀπολλόδωρος αἰ νεῶν καταλόγου. ἐν Homeri iliad.
 θ'. siue Ægyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus
 Eleates, siue Erythræus Naucrates. Is igitur, quisquis est de
 Teucro loquens, ἡ δὲ ἰστορία, inquit, ἀκλεῖς τε καὶ ἄγαστος
 παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ Ἀπολλόδωρῳ τῷ γραμματικῷ
 καὶ αἰ καταλόγου νεῶν. sed perperam Ἀπολλωνίῳ legitur
 pro Ἀπολλοδώρῳ. Grammaticum hunc Varro cæteris prælati,
 in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi
 Chrysippus, aut Antipater, ἐν illi. in quibus, ἐν si non tantam
 acuminis, at plus literarum, in quod est Aristophanes, ἐν Apo-
 lodorus, ἐν alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata,
 uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita
 fonet, cum aqua feruenti insipitur, ἐν lib. vij. Plinius Grammatico-
 ca, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græciæ honorem ha-
 buere. Clemens inter autores Græciæ non spectas in Stromatum

COMMENT.

primo. Cumæum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hæc in
 te suis uerbis. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἦ κρι-
 τικοῦ εἰσηγάσας τοῦ νομα, καὶ γραμματικὴς προσήγο-
 ρεῖσθαι. ἔνιοι δὲ ἐρατοδένη τὸν κυρηναῖον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 ἐξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο γραμματικὰ ἐπιγραψάσθαι
 ὠτομάδῃ δὲ γραμματικὸς, ὥς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 miki non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus et
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, et dijs cæteris
 hæc subnectit. ἡγεῖσθαι δὲ ἡ πρὸς τούτων ἀρχαίσις καὶ
 ἀρχιλόδωρ πρὸς πᾶσαν ἰστορίαν αἰσθῆσι δεινῇ. Et libro
 iiii. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus autor uester? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis mens-
 sibus in Arcadia tribus, et decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythijs asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; et decimum ad-
 uocat infidem inquiens. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἡλίον solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν καὶ
 τὰ κόσμον ἰεῖσθαι, καὶ ἰεῖσθαι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπὸ λόδωρος
 εἰ τῷ πρὸς θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ πρὸς δὲ ἡμῶν ὅς
 φασιν. Et quæ sequuntur; produciunt utiq; horum uoluminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq;. item
 Theocriti in secundi, noniq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. et xiii. Athenæus, et cum his Ephesius Zenodotus, siue Zæ-

DE APOLLODOR.

nobius in παρὰ ἐμῇ μὴ λὼν ἡγεμῶν . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pariter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἢ ποδὶ θεῶν , mutuuntur auctoritatem , in quibus principem diximus Hephestionem seu alium , quisquis est , qui Sophoclis tragœdias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in Antigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit ταῦτα δὲ ἰσορεῖ ἀρχιλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem & qui Pindari Nemæa , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est alius : de Castore , Polluceq; agens , & Lynceo post multa , καὶ ἀρχιλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῷ τὰ κύπρια πεποικνότε . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & nomen quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπρια , alij Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appellauere . igitur Interpres Lycophronis , ἦν δ' , inquit , ὁ ἀρχαῖος ὑὸς λυκούργου , ἢ κατὰ τινὰς ποσειδώνος , ὡς φησὶν ἀρχιλόγιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ ἀρχιλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορικός . neq; sola mutuatur hæc ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nuptijs , Achillisq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lyaone , item quæ de Gunei , & sociorum, erroribus, deq; Hippolytæ amazonis morte . Idem ne progrediar longius , quam institui , quæ de nomine amnis Neethi, ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit ἐκλύθη δὲ οὐ τὼ κατὰ μὲν ἀρχιλόδωρον , καὶ λοιποῦς , ὅτι μὲν τῶν ἰλίου ἄλωσιν αἱ λαομέδοντος θηγαῖρες , πριάμῳ δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ , αἰνύχῃ , μηδισίνῃσιν .

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nimirum θυγατέρας δὲ, inquit, cum loquitur de Laomedonte, ἡσιόνην, καὶ κύναια καὶ ἄστυόχην. Sūpsit itē et pleraq; alia, quæ lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confecti Interpretis. atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarratione. qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exempli gratia, quæ de diluuiio, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in homines metamorphosi, de Europæ, de filijs Deucalionis Hellene, Amphyxitione q; , de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de samothrace; uerum & libros nominat huius operis, primum, secundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danaïs agens post multa ἰσοπέτ, inquit, ἀρχαλόδωρος ἐν δευτέρῳ. item secunda de Argiphonte Mercurij, cognomine, ἡ δὲ ἰσοπέτα πρὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀρχαλόδωρος ἐν τῇ α. quæ omnia probe nouit Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit intris lib. quin & Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, & Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus ἀλαοβαίδα, ἀρχαλῶνία, κροκύλιον. is igitur odysseæ commentario ↓ de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Musica, Palæstra, et Geometria, subdit ἡ δὲ ἰσοπέτα πρὸς ἀρχαλόδωρον τῷ ἀθηνάει. Postremo & Photio dicendi licentia danda est, qui trecentorum, & xx. amplius Auctorum opera per infinita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbis tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiam nūm refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem. Καὶ ἀρχαλόδωρος γραμματικὸς βιβλιοθήκιον εὐεργέτης ὦν μοι, βιβλιοθήκη αὐτῷ ἐπιγραφὴ πειεῖνε τὰ πρ.

DE APOLLODOR.

λαίτατα τῶν ἐλλήνων, ὅ(α) τὲ πολλὰ θεῶν, καὶ ἡρώων
ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν ὀνομασίαν ποταμῶν,
κὴ χωρῶν, κὴ ἰνῶν, κὴ πόλεων, ὅ(α) καὶ τὰ πολλὰ,
ὅ(α) εἰς τ' ἀρχαῖον αἰὼν ἔχει. καὶ κἄττοι μετρί τῆς
ῥωϊκῶν, κὴ αἰσθῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλας μάχαις, κὴ ὄρῃ
ἐπιτρέχει, κὴ τῆς ἀπὸ τροίαν, πλάϊαν πινῶν, μάλι-
στα δὲ ὀδύσεως. εἰς δ' ἂν αὐτῶν, κὴ ἡ ἀρχαιολογία καταλεί-
γει, σύντομος δ' ὅ(α) τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, κὴ οὐκ ἄχρη-
στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιοῦ-
μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραφμα τὸ βιβλιοτάξιον οὐκ ἄ-
κομψον τὸδε.

Αἰώνων ἀπείρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμεῖο

Γαυδέεις μύθους γινῶμι παλαιγενέας

Μηδ' ἐς ὁμυρεῖν σελίδ' ἔμβλεπ, μηδ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βακχὸν μούσῳ, μηδ' ἐμελογραφῶν,

Μὴ κυκλίων ζῆται πολύθρονον σίχον, εἰς με γῆρας θῶν,

Εὐρύσεις αἰετοὶ πάνθ' ὅ(α) κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; & expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἀρχαῖος
δῶρεα τὰ πολιορκητικὰ, quæ cum Daimachi, Aikēnai, Ctesí-
bij, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemij, eiusdemq; & similis
argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ad-
diderim

COMMENT.

diderim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum praeter ceteros, quos lectione horum uoluminum excerpsumus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro praeteximus, Castorem δὲ τῶν ἑορινῶν (quae cum suis consarcinauit Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Caesaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeto, & de Apollodori quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus tuis publico bono parcendum erat : nobisq; maiora aggressis, satis est retulisse, quae dicta sunt, ne fiat operosum coacervare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor; nec dubitamus multa esse, quae & nos praeterierint, homines enim sumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & novercane fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm genus, & uirtus) alijs occupati : successivisq; temporibus ista curamus. Iam tandem exit Otho amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Graecae, Latinaeq; simul. quo in autore qd Benedictus Aegius meus edendo, uertendo, restituendo nitore pristino, quoad potuit, expoliendo, atq; ornando praestiterit: & quem amorem, jamam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio promeritus: praeterquam quod nunc uita, & posteritas indicabit. Testes, cōscīq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conservatores, ne dum rei literariae acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisq; Delphinus. testes amici aly literis, & ingenio praestantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Anonius Augustinus, Alexandri duo, Pico-lominus, & Corvinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare . Deniq; & Fulvius Ursinus , iuuenis im-
 primis honestus , & ornatus : & supra quàm par sit eius ætati ,
 Latine , & Græcæ eruditus . Ceterum quàm dicat apte Apollodo-
 rus , quàm dilucide , quàm docte , quàm nitide , atq; distincte , lo-
 ca , ætus , tempora explicet , Heroum , Deorumq; matrimonia ,
 successiones , natales , patrias , sepulchrâq; dinumeret ; tum quàm
 admittat excessus libens , sermonesue , aut casus mirabiles , uel
 euentus uarios : & alia iucunda dicta , aut legentibus blanda , per
 octiū , et per te ipsum nosces , uel si eadē cū Rodolpho Pio , Alexandro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis , aut Roberto nobiliori cōferas ,
 Deniq; præstat in exhibendo , nunc Apollodoro Ægius , quæ
 præstiterat olim poëta Ennius , Scipionis Africani æuo , in Eu-
 hemeri libris uersis , & pari (ni fallor) argumento inscribeban-
 tur , siue quemadmodum tradit Athenæus ἱεραὶς καὶ ἀνέκδοτῃς .
 Genealogias Heroum , Deorumq; composuere Lesbios uel Myti-
 lenæus Hellanicus , Pherecydes , & quidem non Syrius ille , sed
 alter ; indigena Attici soli , & Argiæus Acusilaus , Theogo-
 nias , Epimenides , & Hesiodus , atq; horum omnium librorum
 uim , materiam , seriem , succum in libris Hygini recognoscas ,
 quos appellauit Fabulas , Euanthem , Silenumq; secutus cὶ μυθι-
 κῶϊοι , Panticum uero Heraclidem cὶ λέγας , præcipue tamen
 Apollodorum , à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) sceneratur , uerumtamen ad uerbum penè , ordinè in
 multis præpostero , transtulit , neq; nominauit , idq; ego lectiōne
 sedula animaduerti , ac pluribus ut de autoribus etiam reliquis ,
 priuatim , & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci ,
 hoc titulo de his , quæ Latini , de Græcis scriptoribus desumpse-
 runt . Neq; porro ego tibi nostra consilio dedicamus , quo scimus

COMMENT.

plerosq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utcumq; promercentur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicij tui de se, alij ut abs te tantum phentur, alij ob alias, et quidem diuersas causas. Ego uero tibi de Apollodoro Atheniense commentationem hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; linguae uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omne laudum, omni uirtutum genere cunctis anteferendum, obseruationem, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale praesidium & dante decus meum; atq; ut cepisti, perge, fauere philologiae sectatoribus, & Tertium tibi addictissimum amicus. Roma Idibus Octobris. M. D. LV.

QVIBVS IN COMMENTARIO

VTIMVR.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Arpocratio
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenaeus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius.	Aster Grammaticus.
Anthemius.	Aelius Donatus.

** j.

AVCTORES

A. Gelius.

Epictarmus.

B

Epicurus.

Bition.

Epimenides.

Euantbes.

C

Eubemerus.

Cælius Aurelianus.

Eustathius.

Cæcis.

Eusebius.

Callimachus.

Eratosthenes.

Castor.

Euphorion.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibus Heron.

Festus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

H

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecateus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glanci.

Donatus.

Heraclides Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

Herodotus.

E

Hephæstion.

Hieronimus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacius Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

N

Neoptolemus.

Naucrates Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Paribenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Aeginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

L

Lactantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

AVCTORES.

Plato.

Suides, qui & Suidas.

Porphyrus.

Sophocleus.

Ptolemæus Eleuter.

Pollux.

T

Theon.

Theodorus Priscianus.

Tarraeus.

Theophrastus.

Terentius.

Tzetzes.

Quintilianus.

R

Rufus.

V

S

Varrò.

Valerius Max.

Seneca.

Scipio Africani.

Silenus Chius.

Z

Sophocles.

Stobæus.

Zenobius.

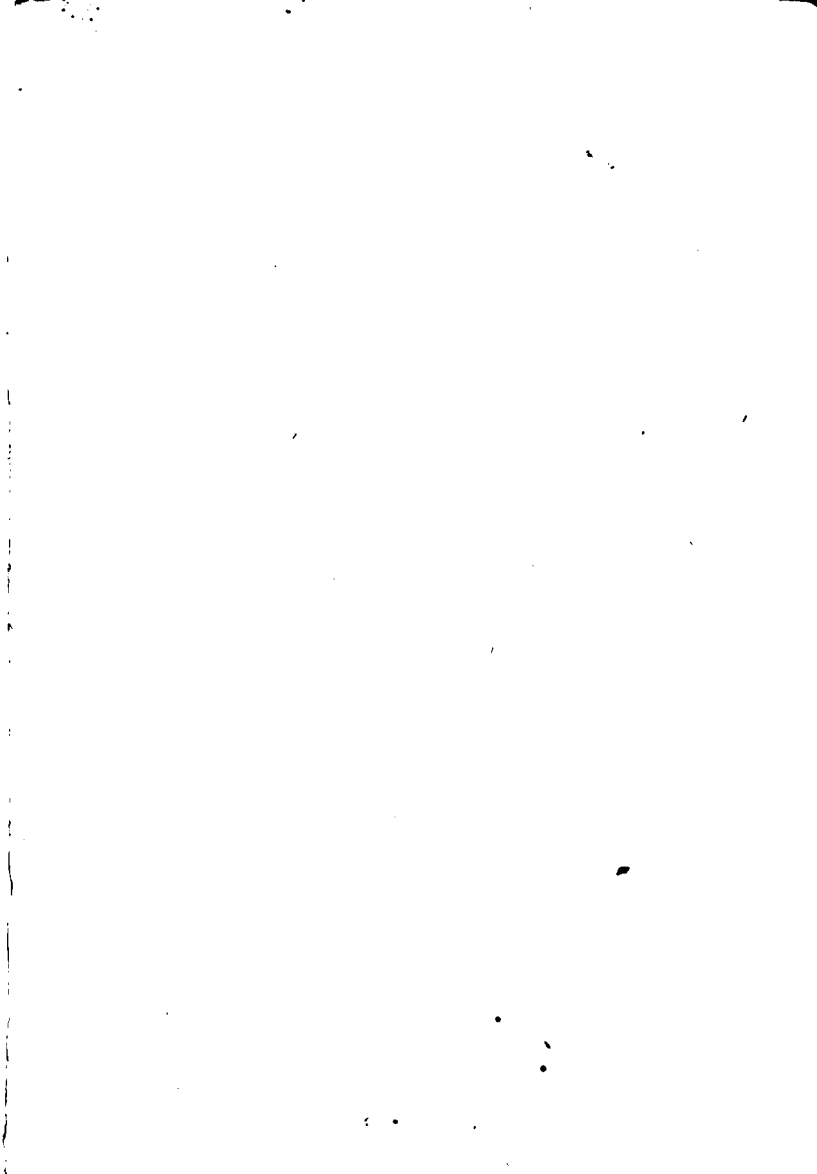
Strabo.

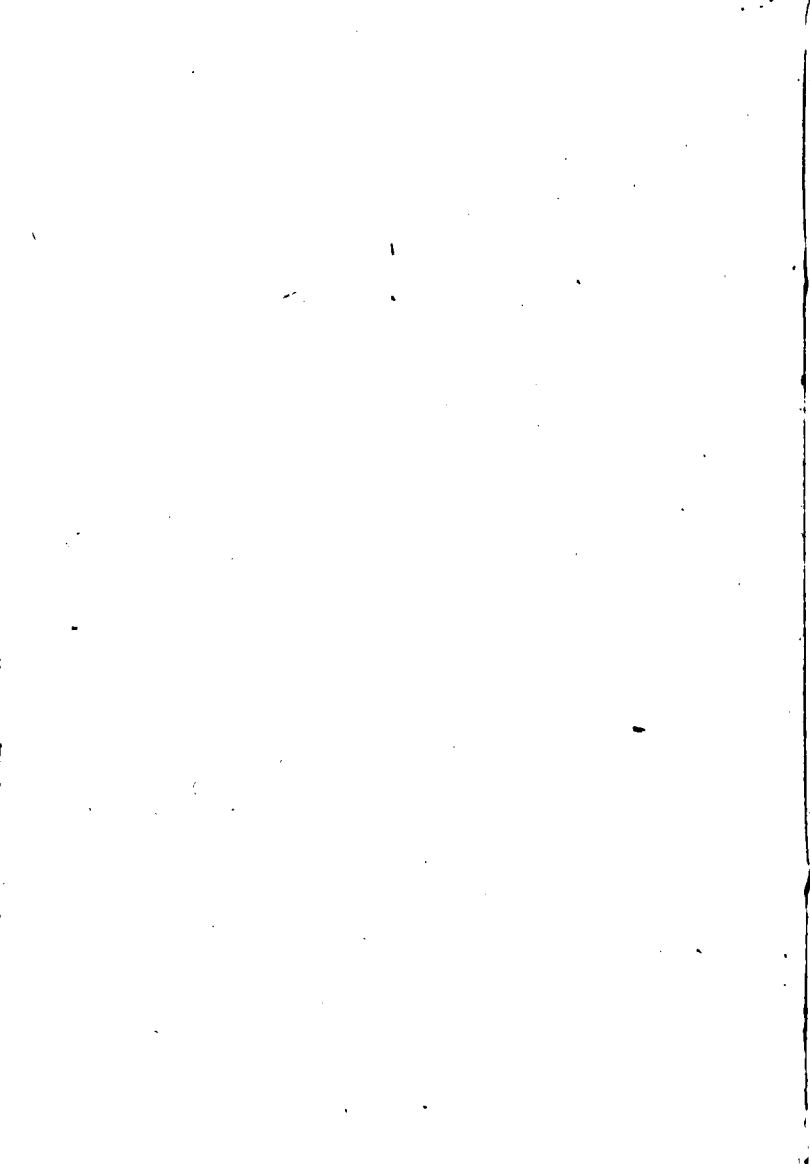
Zenodotus Ephesius.

Stephanus.

Zopyrion.

FINIS.

ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α'.

APOLLODORI ATHENIENSIS
 GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
 SIVE DE DEOR. ORIGINE,
 LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

ΟΥρανός πρῶτος τῶν
 πάντων ἐδινάσεν -
 σε κόσμου. γῆμας δὲ γῆν ἐ-
 τέκνωσε πρῶτος τῶν ἐκα-
 τὸ γχειρας προχρησθού-
 τας. Βερέων, Γύλῳ, Κοί-
 ον. οἱ μεγάλοι δὲ αὐτὸν πέρ-
 βλητοι, καὶ δυνάμει καθέ-
 σθησαν. χεῖρας μὲν, αὐτὰ
 10 ἐκείτων, κεφαλὰς δὲ, αὐτὰ
 πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ
 τούτοις δὲ, αὐτῶν πενθὶ γῆ,
 κύκλω παρ' Ἀργεῖῳ, Στόρο-
 πῳ, Βρόντιῳ, ὧν ἕκαστος

CŒLVS primus or-
 bis vniuersi imperio
 præfuit, quique ducta vxo =
 re Tellure, priores ex ea filios
 sustulit, quos Centimanos appel-
 larunt, Briareum, Gyan, ac Cæ-
 um: qui, quod singuli centum
 manus, & capita quinquagin-
 ta haberent, corporis cum mas-
 gnitudine, tum robore cæteris
 mortalibus antecelluerunt.
 Post hosce autem è Cælo telz-
 lus, Cyclopas, Harpen, Steroz-
 pem, & Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctos deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem. Crisum, Lapetumq; cognomento Titanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Terhyn. Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbemq; ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum internicionem Titanas, ut patrem dolo aggredierentur, inducit. Saturnoq; Adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præficta Cæli ge-

εἶχεν εἷα ὀφθαλμὸν ἀδύ-
του μέτωπον. ἀλλὰ τύν-
τισ μὲν οὐρανὸς δῖσας, εἰς
τάρταρον ἔρριψε. τόπος
δὲ οὗτος ὀρεβάδης ὅστις εἰς
ἄβυθον, τοῦτον ἀπὸ γῆς
ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐ-
ρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐ-
τῆς ἐκ γῆς παῖδας μὲν τῶν
πέντασ' προσκαλεσάμε- 10
τας. Ωκεανόν, Κοῖον,
ὑπερίονα, Κεῖον, Ἰαπετόν,
καὶ νεώτατον Ἀπάντιον,
Κρότον. θυγατέρας τὲ τὰς
κλυθεῖσας Πανίδας. Τυ- 15
τὴν, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύ-
νην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν.
Ἀγανακτῶσα δὲ γῆ ἰδὼ τῇ
ἀπωλείᾳ τῆς εἰς τάρταρον
ῥιφθείτων παίδων, πείθει 20
τῶν Τιτάνων ἐπιβῆσαι τῷ
πατρὶ. καὶ διδῶσιν Ἀδα-
μαντίνην ἄρπην κρόφι.
οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς ἀδι-
τίθονται. Καὶ κρόνος ἀπὸ 25
τεμνὸν τὰ αἰδοῖα τοῦ πα-
τρὸς, εἰς τὴν θάλασσαν

ἀφίησιν. ἐκ δὲ τῆς θαλάγ
μαθὲν τοῦ ῥέοντος αἵματος,
ὀριννύου ἐχέοντο. ἀλκυόν.
Τισιφών, μεγαλύτερα. τῶς δὲ
5 ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε
καὶ ταταρταρωδίας τας αἰὲς
γαρὺν ἀδελφούς, καὶ τὴν
ἀρχὴν κρόνου πρέσβειαν.

Ὁ δὲ, οὐτοὺς μὲν τῶ ταρ
10 τάρω πάλιν δὴξας, καὶ θεῖρ
ξε. τὴν δὲ ἀδελφὴν ῥέα
γῆμασ', ἐπειδὴ γῆτε, καὶ οὐρα
νὸς ἐστασιώδην αὐτῶ,
λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου
15 τὴν ἀρχὴν ἀφαιρῆσαι -
δοι, καὶ τέποτε τὰ γυνώ-
μια. καὶ πρῶτῳ μὲν γυν
νηθεῖαν ἐστίν, καὶ τέπειρ.
εἴτα δὴ μήκρην, καὶ Ἡραν.

20 μεθ' αὖς πολούτων, καὶ ποσει-
δῶνα. ἐργασθεῖα δὲ ὑπὸ
οὐτοῖς ῥέα, παραγίνεται
μὲν εἰς κρότῳ, ὅπως ἴνα
τὸν Δία ἐκκυμονοῦσα ἐτίγ
25 χανε. γυνῆ δὲ εἰς ἄνθρωπ
δίκτης Δία, καὶ οὐρανὸν μὲν δι-
δῶσι, ῥέφειδοι, κούρησί τε,

nitalia deiecit in pelagus,
deque Virilium sanguinis pro-
fluentibus guttis, Erinnyes,
Aleſto, Tiſiphone, ac Mega-
ra enatae sunt. Caelo de-
mum è Regno expulſo, &
reuocatis ab ima Tartari pro-
funditate germanis fratribus,
Saturnum imperio ſuffece-
runt. At hic rursus Titanas
fratres compeditos demisit in
tartarum, Rheam inde ſoro-
rem ſibi in matrimonium co-
pulauit. Poſt, vbi Coelus, ac
Terra illā filij ſui viribus im-
perio deturbatam iri prae-
dixerunt, ſingulos, vt quiſque
in lucem prodibat, atque na-
ſcebatur, ita deuorabat. Et Ve-
ſtam prius, Cererem deinde,
& Iunonem. Poſt has Plu-
tonem, & Neptunum deglu-
tiuit. Quamobrem Irata con-
iux Rheam in Cretam, quo
tempore Iouem in vtero ſe-
rebat, proficiſcitur, vbi in
Antro dictæo illum parit,
& Curetibus, Adraſteæq;

APOLLODORI

ac Idæ nymphis Melissarum
filij alendum dedit : Hæ
vero Amalibæ lacte pue =
rum educant . At Curetes
in antro armati infantem as =
servantes hastilibus scuta, ne
vagientis pueri vocem Sa =
turnus audiret, concutiebat.
Rhea vero involutum fasciis
lapidem pro nato patri fi =
lio deuorandum dedit .

Mox, vbi Iupiter iustæ,
atque integræ fuit ætatis,
Metin Oceani filiam soci =
am capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum pro =
pinat : cuius ille vi coa =
ctus lapidem prius, deinde,
quos antea filios, deuorarat,
euomit : quorum adiuuen =
to Iupiter aduersus patrem
Saturnum, ac Titanas bel =
lum gessit . Verum deci =
mo post huiusce inter eos
belli, anno Tellus victo =
ruriam Ioui, si in Tartar =
um deiectos sibi in socie =
tatem adsciuerit, vaticina =

τε, και ταῖς μελισσῶν παι =
σὶ νύμφαις Ἀσπρασίαι τε, κῆ
Ἰδῆ . αὐταὶ μὲν ὄν τὸν παῖ =
δα ἔφερον τῷ τῆς ἀμαλ =
θείας γάλακτι . οἱ δὲ κού =
ρητες εὐοῦλοι ἐν τῷ αὐτῷ,
τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας
συνέκρουον, ἵνα μὴ τῷ πα =
τρὶ φωνῇς ὁ κρόνος ἀκούσῃ . 10
Ρῆα δὲ λίθον ἀσπαραγανώσκα =
σα, δίδωκε κρόνῳ καταπιεῖν
ὥς τὸν γελνημλίον παῖδα .
ἐπειδὴ δὲ ξυὺς ἐλνύθη τέ =
λειος, λαμβανέει Μῆτιν τῶν 15
Ὠκεανοῦ συνδρῶν, ἣ δίδω =
σι κρόνῳ καταπιεῖν φάρμα =
κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος αἰαγκα =
θεῖς, πρῶτον μὲν ὄζεμει τὸ
λίθον, ἔπειτα τὸν παῖδα, 20
οὗς κατέπε . μεθ' ὧν ξυὺς τὸ
πρὸς κρόνον, καὶ τιτᾶνας
εἰσήνεκε πόλεμον . μαχρ =
μλίων δὲ αὐτῶν εἰαυτῶν
δίκη, ἢ γὰρ τῷ δι' ἔχρησε τῶν 25
νίκῳ . τὸν κατὰ ταῦτα πα =
θείας αὖ ἔχον συμμάχου .

ὁ δὲ, τὴν φρουρῶν αὐ-
 τῆς τὰ δεσμά Κάμπῳ ἀ-
 ποκτεῖναι ἔλυσε, καὶ κύ-
 κλωπις τότε δι' μὲν διδάσι
 5 βροντῶν, καὶ ἄστρα πῶν, καὶ
 κεραυνὸν, πλούτωνι δὲ,
 κωέλω, ποσειδῶνι δὲ ἱάει
 ναί. οἱ δὲ τούτοις ὁ πλι-
 θυνὲς κρατοῦσι Τιτάνων.
 10 καὶ καθεύξαντες αὐτῶν ἐν
 τῷ ταρτάρῳ, τῶν ἐκαστὸν γ-
 χεῖρας κατέστησαν φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦν-
 ται πόδ' αὖ τῆς ἀρχῆς, καὶ
 15 λαγχάνει, ζῶντες μὲν τὴν ἐν
 οὐρανῷ Διωναίαν. ποσει-
 δῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ.
 πλούτων δὲ τὴν ἐν ἄδῃ.
 Ἐχθροὶ δὲ Τιτάνων ἔκγονοι
 20 Ωκεανοῦ μὲν, καὶ τῆς Ἥρας,
 τρις χίλια ὠκεαίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δω-
 εῖς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦτις. Κοίου δὲ, καὶ Φοί-
 25 βης, Ἀσδρία, καὶ Λητώ.
 Ὑπερίονος δὲ, καὶ Θείας,
 Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖον

ta est. Tum is, Campe cus-
 stode interfecta, illos è vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem tonitru, ful-
 getraq; , & fulmine, Plutonem
 autem Galca, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & coniec-
 itos in vincula, atque in tar-
 tarum detrusos, cœlestis cus-
 todios dedierunt. Quo fa-
 cto idem rerum imperium
 forte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cœli regnum.
 Neptuno Maris, & Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titanibus procreā-
 tur, Oceano quidem, & The-
 thyæ, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia. Styx, Electra,
 Doris, Eurynome, Amphi-
 trite, Metis. Cœlo autem
 ex Phœbe, Asteria, & Lau-
 rona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lu-
 na, Crio ad hæc & Eu-
 rysthea Plutii filie nati sunt

APOLLODORI

Astræus, Pallas, Perses . Ias-
peto aut ex Asia Oceani filia
nascitur Atlas, q̄ suis humeris
cælum subflinet, Prometheus
item, et Epimetheus, ac Menæ-
tius, quē in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
truxit. Sed è Saturno, ac Phi-
lyra geniti sunt Chiron ges-
timus centaurus : ex Auro-
ra vero, & Astræo nati sūt
Venti, & Astra . Perses ex
Astheria Hecatem genuit, Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano p-
creati sunt Nice, Cratus, Ze-
lus, Bia . Iupiter Stygis aquā
de scopulop̄ inferorū loca flu-
entem, iurisiurandi religio-
ne decorauit : quod ipsi cōtra
Titanas, vna cum filijs opem
tulerit . Ponti vero et Tere-
ræ bi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eury-
bæa, Ceto . Ex Thaumante
autem, & Eleetra Oceani
filijs natæ sunt, Iris, Har-
pyiæ, Aëlio, & Ocypete.
Phorci, & Cetus gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοία αὖ τῷ πολὺ
τοῦ Ἀστραίου, Πάλλας, Πόρ-
κης, Ἰαπίτου δὲ, καὶ Ἀστίας
τῆς Ὠκεανοῦ, Ἀτλας, ὃς
ἔχει ταῖς ὤμοις τὸ οὐρανόν·
καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμη-
θεύς, καὶ Μεναιτιάς, ὃν κε-
ραυνώσας ἐν τῇ τιτανομα-
χίᾳ ξέθης, κατεπαράγαγον.
Ἐλπίφω δὲ καὶ Κρέον, καὶ Ἰο
Φιλύρας, Χείρων διφύνης
κένταυρος . Ἡνὺς δὲ, καὶ Ἀ-
στραίου αἵεμοι, καὶ Ἀστρα-
πίου δὲ, καὶ Ἀσπίδας, ἐ-
κείτη, Πάλλαντες δὲ, καὶ Ἰς
Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ, Νί-
κη, Κράτης, Ξήλος, Βία . Τὸ
δὲ τῆς Στυγὸς ὑδωρ ἐκπέρας
ἐν ἁΐδου ῥέον, ξέθης ἐποίη-
σεν ὄρεον ταύτῃ αὐτῇ τι-
μῶν διδύς, αἰθῶν αὐτῇ κα-
τὰ τιτάνων μετὰ τῆς παί-
δων σωεμάχου . Πόντου
δὲ, καὶ γῆς, Φάρκος, Θαύ-
μας, Νηφθὺς, Εὐρυβοία, καὶ
τῶ . Θαύμαίτος μετὰ οὐῶν, καὶ
ἠλέκτρος τὸ Ὠκεανοῦ ἱεὺς,

καὶ αὖ πῦαι, ἀελλώ. ὠκυ-
 πίτη. Φόρκου δὲ, καὶ κη-
 τοῦς, φορκυάδης χορζόνου.
 ποῦ δὲ ὠν ὀρούμι, ὅταν τὰ
 5 κατὰ περσέα λέξωμι. Νη-
 ρέως δὲ, καὶ Δώριδος τῆς Ω-
 καίου, νηρείδης, ὠν τὰ ὀνό-
 ματα Κυμοῖον, Σπειώ.
 Γλαυκοῖον, Ναυσίον, Ἄ-
 10 λίν, Ερατώ, Σαώ, Αμφίτει-
 τη, Ὀνίκη, Δίτις, Ὀλυμπίη,
 Ἄγαυη, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ρουζα, Γαλάτει, Αἰταίη,
 Γεωρμεῖδουζα, Ἰπποῖον, Λυ-
 15 σιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη, Α-
 λιμέδη, Πλευράνη, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Παρό-
 πη, Κροτώ, Νειόμνη, Ἰππο-
 νόη, Ὀκίαιείρα, Πηλιωνόη, Λυ-
 20 ὄνοη. Μελίη, Διώνη, Ἰσσίη,
 Δηρώ, Εὐαγέρη, Υαμάδη,
 Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δωσαμίνη,
 Κητώ, Λιμνώρφα. Ζεὺς δὲ
 χαμεῖ μὴ ὕρα, καὶ πενδοί,
 25 Ἡβω, εἰλειθίαι, αἰρησ-
 μέγνυται δὲ πολλὰς θνη-
 τὰς τε, καὶ ἀθανάτας χυμὰς

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : ubi
 de Persei rebus conscribe-
 mus. Nerei, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt : quae
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymatoboe, Spiro, Glau-
 corboe, Naufuboe, Halia,
 Erato, Saò, Amphitrite,
 Eunice, Thotis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doro, Phe-
 rusa, Galatea, Aethra, Pro-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plesure, Eucrate,
 Proio, Calypso, Panope,
 Cranio, Neomeris, Hip-
 ponoe. Deianira, Polynoe,
 Autnoe, Melie, Dione,
 Isae, Dero, Euagore, Psa-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dy-
 namene, Ceto, Limmorea.
 Iupiter autem Iunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilithyian, et Argem pro-
 creauit, ad haec multis cum mor-
 talibus, cum immortalibus mulie-

APOLLODORI

ribus admiscetur. Ex The-
tide igitur Cœli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Euno-
miam, Dicen. Parcas Clo-
tho, Lachessin, Atropon. Ex
Dione Venerem; ex Buryz
nome, Oceani filia, Graz-
tias, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliā: De Syge
Proserpinam: à Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prinz-
ceps omnium est Calliope,
deinde Cliò, Melpomene, Eu-
terpe, Erato, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Polyx-
ymia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apollis
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
cuius cantu lapides, arbor-
esq; promouebat. Hic, post
Eurydicen coniugem ser-
pentis morsu è medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocata=
tus ipsam descendit, ab eoq;
persuafus, ei reducendæ vxor-
is potestatem facit, ea lē

ξίν, ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς
οὐρανοῦ, γέννα θυγατέρας
ᾠρᾶς, εἰρήνης, εὐνομίας,
δικῆς, μοῦρας, κλωθῶ, λά-
χσιν, ἄτροπον, ἐκ Διώνης δὲ, 8
ἁφροδίτῃ. ὅς δὲ εὐφροσύνης
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χεῖρας,
ἀγλαΐης, εὐφροσύνης, δά-
λεια, ἐκ δὲ συγῆς, πρόσε-
φόνῃ, ἐκ δὲ μνημοσύνης 10
μοῦσαι, πρῶτη μὲν Καλ-
λιόπην, εἰτα κλειώ, μετὰ
μυῖαν, εὐτόπῃ, ἑρατώ.
τόρμηχόρην, οὐρανίαν, δά-
λειαν, πολύμνιον. Καλ- 15
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἰάγρη
κατ' ἐπικλήσιν δὲ, ἀρχιλο-
γος, λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ εὐφροσύνη ἀσκή-
σας κίθαρᾶς. ὅς ἄδων 20
ἐκινῆ λίβανος τὴν, κηδίσθαι.
ἀρχιδανούσης δὲ εὐφροσύνης
τῆς γεωαικῆς αὐτῇ, δηχθεί-
σης ὑπὸ ὀφείας, κατὰ λείαν
εἰς ἄδου δέλων ἀγαγεῖν αὐ 25
τήν. καὶ παλιν τὴν εἰπε-
σεν αἰετὶ μέλαι. ὃ δὲ ὑπέ-

5 ἔχ' ὅτ' ἀποκρίσιν, αὐτὸν μὲν
 ποσειδῶνος Οὐρανὸς ἰδὼν
 10 ἔραφ'· πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτὸν πᾶν γένεσθαι, ὁ δὲ ἀ-
 πιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐδιδάξατο
 τὴν γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν
 ἐπέτρεψα. ὅτε δὲ ὁρῶν
 καὶ τὰ Διὸς μυστήρια, καὶ
 15 τὰ παλαιὰ ποσειδῶντος
 διασπαθεῖς, ἔκπεσεν τῷ μοι
 νάσθων. Κλειὸν δὲ πύρου
 τῆς μάχης ἡρώδῃ κατὰ
 μῆνιν ἀφροδίτης, ἐνείδοντα
 20 γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος
 ἔρωτα. στυγερὰ δὲ ἐ-
 γίνοντο ὅτε αὐτὴ καὶ δαυτὴν
 κινῶν. ὃ δ' Ἀμύνειος ὁ Φιλάμ-
 25 μωνος, καὶ ἀργόπης νύμφης
 ἔχ' ὅτ' ἔρωτα. πρῶτος ἀρξά-
 30 μενος ὁρᾷ Ἀφροδίτην. ἀλλ' ὕψι
 κινῶν μὴ ὕδρον ἀφ' ἁλῶος
 ὁρῶμενον ὄντα δίσκῳ βα-
 λῶν, ἅκων ἀπέκτεινε.
 35 Ὀάμυνος δὲ καὶ ἄλλαι δεινὰ
 κῶν, καὶ μετὰ φρόνα, ποσει-
 δῶντος ἡρώδῃ μόνους. στυ-
 γερὰ δὲ αὐτὸν μὴ κρείττω

ge, ac pacto, ut inter res
 deundum Orpheus coniu-
 gis conspiciendæ gratia an-
 tea nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam. Ille autem baudqua-
 quam fidens, conuersus Eus-
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plu-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus, Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discerptus à Menadis-
 bus ad pieriam sepultus fuisse
 se proditur. Clid Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quod ei Adonidis amoris ex-
 probraisset, deperuit, cuius
 compressu Hyacinthum fi-
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Philamoni, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic mascula Ve-
 nerem primus incæpisse dici-
 tur: Sed Hyacinthum Amas-
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cu-
 forma corporis præstans, tum
 fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, amniūq; concubitu-
 tum victor, victus autē illa-
 rū arbitratus se multatum iri
 paciscitur. Musæ itaq; supe-
 ratum Thamyrim oculorum
 luce, & citharædica priuāt.
 Cæterum Rhesus fuit Euter-
 pes, ac Strymonis amnis fi-
 lius, quem in bello Troia=
 no Diomedes obtruncauit.
 Nec desunt, qui hunc Cal-
 liope natum esse scribunt.
 Corybantes ex Apolline,
 & Thalia geniti sunt.
 At Melpomene, & Ache-
 loo, Sirenes: de quibus, ubi
 de Vlysse agetur, dicemus.
 Iuno citra cuiusquam concu-
 bitum peperit Volca=
 num. Sed Homeri testimo-
 nio, & hunc Ioue natum es-
 se confirmatur: quem Iu-
 piter matri in vincula con-
 iectæ opem ferentem de cœ-
 lo præcipitem dedit. Nam
 coniugem, quod Herculi ad
 Ilium deuastandum nauis
 gaudi tempestatem intulisset,

δύρεθ' ἡ πάλυστάσιν πα-
 σοις. εἰαδὲ ἡτ' ἡδ' ἡδ' ἡδ',
 οὐδ' αὖ ἐκείναι δέλωσι. καὶ θυ-
 πὸρ τὸρα δὲ αἰ μοῦσαι γε
 νόμηναι, καὶ τῆς ὁμιλίαις
 αὐτὸν, καὶ τῆς κισσαροδίας
 ἐδρῆσαν. οὐδ' ὅρ' πη δὲ κ' ἡ
 ποταμοῦ στυμόνος ῥῆτος,
 ὃν εἰ τοῖα Διομήδης ἀπύκει
 νει. ὡς δὲ εἴιοι λείποισιν, ὅτι το
 καλλιόπης ὑπῆρχει. Δα-
 λείας δὲ, καὶ ἀφ' ἁλλωνος
 ἐγλίσαντο κορύβατες. μελ-
 πομένης δὲ, καὶ ἀχιλλέου,
 σπειρὸνός, πῶδ' ὦν εἰ τοῖς 15
 πῶδ' ὀδυσσεὺς ὀρούμεν. Ἡρα
 δὲ χεῖς δυνῆς ἐγλίνθησαν ἡ-
 φαιστον. ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
 γει, καὶ εἴπον ἐκείνους ἐγλί-
 νησιν. εἴπει δὲ αὐτὸν ὅς οὐ 20
 ραινοῦ ξόος. Ἡρα δὲ Δείσῃ
 βονδοῖντα, ταύτῃ γε
 ὅς ἐκρέμασιν ξόος ὅς ὀλύμ-
 που, χεῖμαίνα ἐπιπέμψα-
 σιν Ἡρακλεῖ, ὅτε τοῖα εἰ- 25
 λὼν ἐπλεῖ. πρὸντα δ' ἡ-
 φαιστον εἰ λήμνη, καὶ πη-

φασί τα τὰς εἰσεις, διέ-
 σωσε δίπης. μίγνυται δὲ
 ξύς δίπιδι, μίτρε βαλλούσιν
 εἰς πολλὰς ἰδέας, ἔπειτα
 5 τῷ μὴ σωελθεῖν. καὶ αὐ-
 τῷ γλομῶνι ἐγκυον, κα-
 ταπίει φάλαγξ. ἐπεὶ πῶρ
 ἔλεγε γένεσθαι παῖδα, με-
 τὰ τῷ μέλλοντι δὲ αὐτῆς
 10 γένεσθαι κόρον, ὃς οἰκουνοῦ
 οὐνάσης γένεσθαι. ὅτε
 φοβηθεὶς κατέπιεν αὐτήν.
 λέγει τινα, ὡς δ' ὁ τῆς γλο-
 μῶστος αἰεὶ χρόνος, πλὴ-
 15 ξαίως αὐτῷ τῷ κεφαλῷ,
 πελῖκει περὶ μὲν δὲ, ἢ καὶ
 πῶρ ἄλλοι λέγουσιν ἢ ἡ φά-
 λας, ἐκ κορυφῆς αὐτοῦ ποτα-
 μὸς τείτωνος, ἀδύνα συν-
 20 ὅτ' αὐτοῖς αἰετὸς. Τῶν δὲ
 καὶ Τυχατοῦρος Αἰθρία μὲν
 ἐμοιωθεὶς ὅς τινι ἐαυτῷ
 εἰς δαλασσαν ἐρεῖφε φού-
 ρον τῷ πρὸς δία, σωου-
 25 σίαν. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 αἰθρία πρῶτον κληθεῖσα,
 ὕστρον δὲ δῆλος. λατρεῖ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis servauit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc The-
 tidi varias alternāti formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sortere occupat, quoniā post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui cæli
 dominatione positurus esset:
 Id futurū veritas eam absor-
 buit. Vbi vero pariendi tem-
 pus aduenit. (hic quædā de-
 sunt.) Prometheus siue, ut alij
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussit, deq; illius verti-
 ce secus Tritonē armē arma-
 ta Pallas exiliuit. Cæterum
 de Cœi filiabus Asteria fus-
 giens Iouis complexum in co-
 thurnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quæ Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Latonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno infectata est, dos
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dianam prius peperit, qua ob
fletrice adiuta mater Apollis-
nem demceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo permans-
sit, Apollo autem diuinandi
facultatē edoctus à Pane Iox-
uis et Contumeliæ filio Del-
phos, quo tēpore Themis illic
oracula dabat, se contulit. At
cum templi custos Pytho ser-
pens ab hiatus aditu prohibe-
ret Apollinem, hōc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Iox-
uis ex Elara Orchomeni fix-
lia natū interemit, quā Lu-
piter vbi impleuit, Iunonis
metu sub terram occuluit,
conceptumq; filium Tityum
inuitatē magnitudinis in
lucem edidit; Hic igitur
in Pythōnem contendens,

σωηλθού(α διὰ κατὰ τὴν
γῆν ἄπασαν, ὑφ' ἧρας ἐ-
λχύνθη μέχρις εἰς δὴλον ἐλ-
θού(α. γένε' πρώτην ἄρτε-
μεν. ὑφ' ἧς μακροθεῖ(α, ὕστε-
ρον ἀχόλωνα ἐλύνουσιν. ἄρ-
τεμεις μετ' οὗτω τὰ ποδὶ θύ-
ρας ἀσκήσου(α, πρὸ δένος ἔμε-
νει. Ἀπώλλων δὲ τὴν μακ-
τικὴν μακτῶν πρὸ τῆ πα-
νός ἱδὸς καὶ θύμωρεως, ἥκων
εἰς δελφοῖς. χρυσμοδούσης
τότε θεμεδός. ὡς δὲ ὁ φρου-
ρῶν τὸ μακτεῖον πύθων ὁ-
φεις, ἐκάλυψε αὐτὸν πρὸ ἐλ-
θεῖν ὡδὶ τὸ χάσμα, ἔειπεν
αἰελὼν, τὸ μακτεῖον πάρα
λαμβάει. κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτυνόν. ὃς ἦν
θεὸς υἱός, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς ἐλάρης. ἦν ξδύς, ἐπει-
δὴ σωῦλθε δει(ας ἦσαν, ὑ-
πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τὸν
κυοφορηθέντα παῖδα πτυ-
νὸν ὑποδμεγέθη, εἰς φῶς ἀ-
νῆγαγεν. οὐτος ὀρχομενός εἰς
πύθωνα λεγτὴν διωρέσας,

πύθω καταχθεις ἐπιπαῖ-
 ται. ἡ δὲ, τῷ παῖδας ἐπι-
 καλείται, καὶ κατατοξέου-
 σιν αὐτόν. κολάζεταί δὲ καὶ
 5 μὲν δάνατον, γύπες γὰρ
 αὐτῇ τὴν καρδίαν, εἰ ἄδου
 ἐθίοισιν. ἀπὶ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γὰρ
 10 ὄρεται αὐλούς, οἷοι ἔρριψεν
 Ἀθηνᾶ. ὅθεν τὸ τὴν ὀφθαλμοῦ
 τῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἢ λθεῖν
 εἰς ἔριν παρὰ μοιστῆκος ἀχά-
 λωνι. στυγερῶν δὲ αὐτῷ,
 15 ἴνα ὁ νικῆσας, ὁ δούλεος δια-
 σῇ τὸν ἡπὶ ἡμιλίον, τὸ κρείσσος
 γινόμενος τὴν κινδύονα στρέ-
 ψας, ἡγωνίζετο ὁ ἀχάλλων, καὶ
 ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν.
 20 τῷ δὲ ἀδωατοῦ τος. ὄρε-
 θεις κρείσσων ὁ ἀχάλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκτι-
 νος ὑπορπενοῦς πίτυος, ἐκ
 πεμὼν τὸ δέρμα, οὕτως διέ-
 25 φθερεῖ. ὠρόνα δὲ ἄρτε-
 μιν ἀπὶ κτείνει εἰς δῆλον. ὅθεν
 ὦν γηλῆν λέγουσιν ὑπο-

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ij Tityum sagittis confia-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marſyam Olympi filium oc-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vultū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musica prouo-
 care nō dubitauit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deuictum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certab-
 bat Apollo, idēq; ut Marſyas
 faceret, imperauit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. Quare
 suspensum Marſyam ἐ proxi-
 mæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in Dea-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitudinis

APOLLODORI

dme fuisse memorans: cum
Neptum ex Euryale filium
Pherecydes esse referi. Huic
à Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fa=
cultas data fuit. Hic Siden
vxo^rem habuit, quam Iuno
secum deforma certare au=
sam ad inferos detrafit:
quique cum remeasset in
Chium, Meropen Oenopio=
nis filiam in connubium po=
stulavit: Hunc Oenopion per
ebrietatē somno sepultum ex=
cavit, & secus littora cie=
cit. Hic autem officinam æra=
riam ingressus, puerum abri=
puit, ac suis humeris imposu=
it, seq; versus orientem solem
vi duxit, et, imperavit, quò cū
venisse t, solis radys exalta=
tus pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem conten=
dit. Sed & Neptuno quidē
Volcani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hæc Au=
rora eius amore capta Orio=

μεγάλη τὸ σῶμα. Φορέκῳ
δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
Ὀρυάλης λείγει. ἐδωρὲν αὐτὸ
δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί=
νειν τῷ ὀφέλῳ. οὗτος
μὲν ἔγχετο Σίδω, ἢ ἔρρι=
ψεν εἰς αἶθου παρὰ μορφῆς
ὀρίαν ἦρα, αὐτὸς δὲ ἐλ=
δὼν εἰς χίον, μόρον τῷ οἰ=
νοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθῦ,
σας δὲ οἰνοπίων αὐτὸν, κη=
μώμελον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸς
τοῖς αἰγυπίοις ἔρριψεν. ὁ δὲ,
αὐτὸ τὸ χαλκεῖον ἐλδὼν, καὶ
ἀρπάσας παῖδα ἑα, πρὸς τῶν
ὤμων αὐτοῦ δέμενος, ἐκέλευσε
ποδογεῖν πρὸς τὰς αἰάτο=
λάς. ἐκεῖ δὲ πρᾶξιόμενος,
αὐτὸν βλέψας ἐκχεῖς ὑπὸ τῇ
ἡλιοσφαις ἀκτίνος. καὶ ὅτε τα=
χέων αὐτὸν οἰνοπίωνα ἐ=
παύειν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο=
σειδῶνι, ἡφαιστό τὸ κῆρυξ ὑπὸ
γῆν κατεσκοδόσαν οἰκον. ὠ=
είωνος δ' ἡ ὥς ὀραομένη, ἦρ=
πασε, καὶ ἐκόμμεν εἰς δῆ=
λον. ἐποίησεν αὐτῷ ἀφρο

ἴτη σπυγχεὺς ὄρατ', ὃ παρ' εἰ
 σπυγχνάσθαι. ὃ δ' ὤρεων, ὡς
 μὲν εἴησι λέγουσιν, αἰνέει. θη
 διοκούδην ἄρτεμιν περσικα-
 5 λούμλιος. ὡς δ' ἐπινός βιαξό-
 μνος ὦπιν μίαι τ' ἔξ' ἑσθ' ἑσθ'
 βορέων π' αἰγλομλίων παρ
 θίνων, ὑπ' ἀρτέμιδος ἐξέδ'
 θη. Ποσειδῶν δ' ἄμφω φέ-
 10 τω τὴν αἰκαλοῦ γαμεί, καὶ
 αὐτῷ γίνεται Τείτων, καὶ
 Ρόδην. ἡνὶ Ἰλίου ἔγχε. Πλού-
 των δ' ἐπὶ δροφόνης. ὄρα-
 σθεις, διὸς σπυγχνάσθαι, ἡ
 15 πασεν αὐτὴν κρύφα. δῆμν-
 ζα δ' ἐμὲ λαμπάσθων νυ-
 κτός τε, καὶ ἡμέρας, κατὰ
 πᾶσιν τὴν γῆν ἐκτοῦ (α) π
 εἶναι. μαδοῦσα δ' ἐπ' ὄρμν
 20 νέων, ὃ π' πολούτων αὐτὴν
 ἑρπασεν ὀργισμένη. Διοίς,
 ἀπ' Ἰλίου οὐρανό. εἰκοσθεῖ
 (α) δ' ἡμεκακί, ἡκεν εἰς ελα-
 σίνα. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἐπὶ τὴν
 25 ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσιν ἀγέ-
 λατον ἐκείνῃσι πέτρα. πρὸ
 τὸ καλλίχρονος φρέαρ κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transtulit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec defunt, qui scribāt Orio-
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Upi vni è vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphitritem Oceani fis-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton, ac Rhodē, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renunciatur, à Plutone filiam
 fuisse præreptam, dys irata
 cœlū reliquit, mortaliq; assis-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Age-
 lastum de suo mærore ap-

APOLLODORI

pellatū,nō procul à Callicho-
to puteo lapidē infedit : Inde
ad Celeū iā tum Eleusiniōrū
Regē,profecta,ad illius mulie
res itroducta est: à quibus,cū,
vi affideret,rogaretur, Anus
quedā,cui Iambe nomē fuit,
Deā scōmanib. lācessivit: eaq̃
ratione, risū illi excussit:qua
de re in Thesmophorijs mulie
ribus scōmati licētiā enatam
fuisse memoratur. Celeo tū ex
Metanira coniuge filius erat:
hūc in sinu suo assumptū Ce
res alebat,quē cum immortalē
facere vellet, p̃ noctes in igne
deponebat infāntem,ac cum in
modum, quicquid in illo mors
talitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonit no
men erat,in dies supra quā
credi posset, adolefcebat: ma
ter,quid nā Deū faceret,obser
uat, eūq̃ igne cooperitū depre
hendisset filiōlū, exclamauit.
huo circūpuer ab igne fuit ab
sumptus, seq̃ ipsam Dea an
gustēdū dedit uac Triptolemo

Metas

Λούμιλον . ἔπειτα πρὸς Κε
λεὸν ἐλθούσῃ ἢ βασιλεύον
τα τό τε ἐλθουσίαν, εἶδον οὐ
σῶν γυναικῶν, καὶ λεγου
σῶν τούτων παρ' αὐτὰς κα
δίξασθαι, γράει ὡς Ἰάμβον
σκώλακα πλὴν θεὸν ἐποίησε
μεθ' ἑαυτοῦ . οὗτος δὲ οὗτος ἐστὶν
θεομοφορίαις τὰς γυναι
κας σκώπῃν λέγουσιν . οὗτος
δὲ τῇ Κελεῶ γυναικὶ μετε
τείρα πατρὶον εἶδος ἔχειεν
ἡ δὲ μήτηρ πῶ λαβούσα . βου
λομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον
ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς
πῦρ κατέθει το βρέφος, καὶ
πάλιν τὰς θνητὰς σάει
κας αὐτοῦ . καὶ ἡ μήτηρ δὲ
παραδίδως αὐξανομένην τῇ
δηφονίῳ : οὗτος γὰρ ἦν ἄνο
μα τῷ πατρὶ, ἐπὶ τέρεσιν με
τανείρα τί πράξει θεά, καὶ
καταλαβούσα εἰς πῦρ ἔγκει
κρυμμένην, αἰετοῦσε . διό
πρὸς τὸ μὴ βρέφος ἔχει τῷ
πυρὸς αἰνλῶδη . ἡ θεὰ δὲ
αὐτῷ ἐξέφηνε . τῇ πῶ λήμφῃ
δὲ τῷ

δε' τῷ πριβυτῶν τῷ μετὰ
 νείρασ' παίδων δ' ἄφρον' κη-
 τασκιδά(α(α πῖλιν δ' ὄρα-
 κόντων. καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ὃ τῷ ὄλιν οἰκουμένην δι' οὐ-
 ραν αἰρούμενος κατέπει-
 ρε. Φαινύσις δ' ἐλπί-
 λεμον ἐλδοσίνος λέγει. φη-
 σὶ γ' ὁμήρου πρὸς αὐτὸν
 10 ἰλθεῖν. Φόρευδης δ' ἐφ-
 σὶν αὐτὸν ὕον ὠκεανὸς, καὶ
 γῆς. διὸς δ' ἐπλούτωνι τῷ
 κόρην ἀσπίδα καλούσαν
 τος, ὁ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 15 λὴν χρίον πρὸ τῇ μυτῇ
 καταμείνῃ, ῥοῖας ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δ'
 οὐ περιδιδύκει τὸ συμμασώ-
 μενον, κατὰ λῶσεν αὐτὸν.
 20 καταμαρτυρήσαντος δ' αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῷ Ἀχέρον-
 τος, καὶ γοργύρας, πούτω
 μὲν ὁμήρου ἐπ' ἔδου βα-
 ρεῖαι ἐπέθηκε πέναι. πρὸ
 25 σεφόνῃ δ' ἐκείνῃ ἐπ' αὐ-
 τὸν, τὸ μὲν τείον, μετὰ πλά-
 τῶνος ἵνα γκάδῃ μίλιν. τὸ

Metanerae natorum maximo
 cuttum ab alatis trahendum
 draconibus comparat, tritis
 cumq; concessit, quod per aes-
 rem velus uniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptole-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra na-
 tum esse ait. Inter hæc Lu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. Vix-
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapbo Acheronis-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpo-
 suit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina sin-
 gulorum amorum partem cū
 Plutone manere compellitur.

APOLLODORI

quod superest illi cum superis
 legendum erat. Hæc
 itaque sunt, quæ de Cerere
 traduntur. Opis adhuc Ti-
 tanibus irata gigantes è Cæ-
 lo non modo corporis magni-
 tudine præcellentes, sed viri-
 bus etiam invictissimos pro-
 creavit: qui terribili planè
 vultu, hac promisso è capite
 capillo, et proluxa è mento
 barba præditi, esse videban-
 tur, et anguineos pedes habu-
 iſſe prodantur. Sunt, qui
 in Phlegreæis campis, alijs ve-
 ro ad Pellenen eos habitasse
 ferunt. In cælum saxa, atque
 accēſas arbores iaculabatur:
 in quibus Porphyryonem, et
 Halcyonē omnium facile prin-
 cipes fuisse legimus. qui, ea,
 in qua natus eſſet, terra dimi-
 catis, erat immortalis. Hic
 et ſolis boues ex Brythia ab-
 egisse dicitur. Ceterū inter
 Deos rumor erat, gigantum
 poſſe occidi neminē: Verū ſi
 mortaliū quiſpiā in ſocietate

δὲ λοιπὸν πρὸ θεῶν θεοῖς.
 πῶς μὲν οὖν δῆμιος, ταῦ-
 τα λέγεται. Γῆ δὲ παρὰ
 Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γέν-
 νᾷ γίγαντας ὅς οὐρανὸν
 μεγάλῃ μὲν σωματίων αἰν-
 ῶδ' ἐκλήτο. δυνάμει δὲ
 ἀναισθητοῦ. οἱ φοβέροι
 μὲν ταῖς ὁπῇσι κατεφαίνον-
 τοι καὶ φιλῶσι καθέσθαι κόμην
 ἐκ κεφαλῆς, καὶ γυνέαις.
 εἶχον δὲ τὰς βάσεις φερί-
 δας οὐρανῶν. ἐλπίοντο δὲ,
 ὥς μὲν πινεὶς λείποιεν, εἰ φλέ-
 γραις. ὥς δὲ, ἄλλοι εἰ πλε-
 λήνῃ. ἠκόμπησαν δὲ εἰς οὐρανὸν
 πύργον, καὶ οὐρανὸν ἠμ-
 μύσαν. διέφρε δὲ πάντων
 Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυ-
 ονὸς ὃς δὴ καὶ αἰδανῶς ἦν.
 εἰ ἢ πᾶρ ἐλινύδῃ γῆ μαχό-
 μενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡ-
 λίου βάσιν ὅς οὐρανὸν ἦλ-
 σε. τοῖς δὲ θεοῖς λύγοντι,
 ὥς θεῶν μὲν μηδὲνα τῆς
 γῆντων ἀχλὺν δύναι
 σθαι, συμμάχοντος δὲ,

10 *Διὸς* τινὸς κλυτὸς ἀνὴρ·
 Αἰδομένη δὲ γὰρ ἑῷ, ἐξυ-
 πτει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 15 *Διὸς* δουρωσίν ἀχλὺ
 20 *δαί*. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νειν ἡοὶ κ' καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθάσας. ἥρα-
 κλῆα δὲ σύμμιχρον δι' αὐτὴν
 25 *οἶα* ἐπικαλίσσας. καὶ κείνος
 πρῶτος μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ἀδελφῆς
 μάλλον αἰετῶν πτοῦ. αὐτὴν
 30 *οἶα* δὲ ὑποδελίνης ἔξω τῆς
 35 *οἶα* σελήνης εἰλκυσεν αὐτόν.
 καὶ κείνος μὲν οὕτω ἐπελύν-
 τα. Πορφυρίαν δὲ ἥρα-
 κλεὶ κατὰ μάχῃ ἐφώρ-
 μισε, καὶ ἥρα. Ζεὺς δὲ
 40 αὐτῷ πτόθον ἕραο εἰέβα-
 λεν, ἥ τις κ' κατὰ ῥῆν γινώ-
 τος αὐτῷ ἑὸν πτόλοιο, καὶ
 βιάζεσθαι δέλοισι, βοῦ-
 45 *οἶα* δὲ ἐπικαλίσσας. καὶ δῖος κα-
 50 *οἶα* ραυνώσαντος αὐτὸν, ἥρα-
 κλῆς τοξόος ἀπέκτεινε.
 55 *οἶα* δὲ λοιπὴν ἀχλὺν μὲν

arcessatur, eos interituros esse
 se: quod cum Terra praesens
 sisset, ne mortalis cursum
 viribus gigantes occiderent, re-
 mediū queritabat. Tum Im-
 piter Aurora, Lunae, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, anteuertens praeci-
 dit. Siquidem ad se consilio
 Palladis Hercule socium
 accersit, qui primus omnium
 Halcyoneū sagitta cōfossus
 interemit: Hic autem longe
 plus, quā antea, virium refu-
 mebat à Terra, donec Miner-
 ua impetu factio ipsum extra
 lunae orbem abstraxit: & sic
 cum obijisse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, &
 Iunonem pugnans impetum
 facit. Cum tum Iupiter Iuno-
 nis desiderium iniecit: quae,
 cum sibi peplum discindi, ac
 vim parari videt, opem quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, & ab Hercule sagit-
 tis, transfixus occubuit. Inter

APOLLODORI

ceteros Apollo Iovis Erbia-
 le oculum, dexterum Hercu-
 les sagittarum ictu effode-
 runt. Eurytum vero quere-
 no telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius a Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 scribitur. Minerva Encela-
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum sibi
 corpus contexit. Polybotes
 item p maris fluctus Neptus
 no infestante in Cò tandem
 peruenit. In hunc Deus inz-
 fule partem reuulsam pro te-
 lo comiecit: quæ Nisyros inz-
 fula facta est. Mercurius Or-
 ci galea testus pugna confe-
 cit Hippolytum. Gratiamem
 Diana, Agrium deinde Par-
 ce, & Thoönem æneis cia-
 nis pugnantibus contuderunt.
 Reliquos autem fulmine ictos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantas

Ερωάλτου, τὸν αἰετοδὸν ἐπὶ
 ξύλων ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς
 δὲ, τὸν διξιοῦν. Εὐρύτου δὲ
 θυροφῶ σφυοὺς ἔκτεινε. Κλυ-
 τιον δὲ ἤφατος ἐκείτη. μάλ-
 λον δὲ ἤφατος βαλὼν μύ-
 σθοις. Ἀθηνᾶ δὲ ἐγκε-
 λαΐδῳ φύλοντι, σικελίᾳς
 ἐπὶ ῥίπῃ τὴν νῆσον. πάλ-
 λαντος δὲ τὴν δρυὸς ἐκτε- 10
 μουσῶ, τὰν τὴν κατὰ τὴν μά-
 χην, τὸ ἴδιον ἐπέσκεπε σῶ-
 μα. Πολυβώτης δὲ ὄρεϊ τῆς
 θαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ τῆς
 ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς καὶ ποίς
 σειδῶν δὲ τῆς νήσου, μέρος
 διαρρήξας, ἐπὶ ῥίπῃ αὐτῷ,
 τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ὅρ-
 μης δὲ τὴν Αἰδοῦς, Κωνίᾳς
 ἔχων κατὰ τὴν μάχην, 15
 πόλυτον ἀπέκτεινεν, ἄρτε-
 μιν δὲ Γρατίωνα, μοῖραν
 δ' Ἀγρίον, καὶ Θόωνα χαλ-
 κείοις ἐξοπάλοις μαχομένοισι.
 τῶν δὲ ἄλλοις κεραιωτοῖς 25
 ξύλων βαλὼν διέφθειρε. πάν-
 τας δὲ Ἡρακλῆς ἀφ' ἅλλυμῃ

τοῖς ἐτόξευσεν. ὡς δ' ἐκρά-
 τησεν οἱ θεοὶ τῷ γιγάντων,
 γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα, μί-
 γνυται ταρτάρῳ, καὶ γέν-
 ῃα τυφὸν αἰσικελίᾳ με-
 μιγμένῃν ἔχοντα φύσις,
 αἰσρός, καὶ σπείον. οὐ τὸς
 μὲν καὶ μεγέθει, καὶ δυνά-
 μει πάντων διήνεγκεν, ὅσους
 οὐ γέννησε γῆ. ὅν τ', αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρι μῦθον ἄπλωτος
 μέγας αἰσρόμορφον, ὡς
 περὶ ποδὲν μὲν πάντων τ'
 ὄρεσιν. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 σκῆς τῷ ἄστρον ἔφαυε. χεί-
 ρας δ' εἶχε, πῶ μὲν, ἑδὶ
 πῶ ἀπείρας, ἐκ πνομῆς.
 πῶ δ', ἑδὶ τὰς αἰατολάς.
 ἐκ τούτων δ' ὅς εἰχον ἐκείν'
 κεφαλὰὶ σφακόντων. τὰ δ'
 ἀπὸ μῦθον, ἀπείρας εἶχεν
 ἐκ πνομῆς ἐξ ἐχιδνῶν. ὧν
 ὅλκοι πρὸς αὐτῷ ἐκ πνομέ-
 ναι κορυφῶν, σπειρῶν πο-
 τ' αὐτὸν ὀβριεῖν. πᾶν δ' αὐτῷ
 τὰ δῶμα κατεπὶ ὄρωτο αὐ-
 χεῖρας δ' ἐκ κεφαλῆς, καὶ γ

Terra longe atrocius indig-
 nata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natus-
 ra, humana simul, atque feri-
 na constantem in Sicilia par-
 rit. Hic & corporis vastita-
 te, & robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecelabat. Huic etiam cru-
 rum tenuis immensa humanæ
 formæ magnitudo erat, ut op-
 nium montium cacuminibus
 alior esset videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero a-
 stra pertingebat. Sed & ex
 iisdem manuum altera ad He-
 sperum vsque, & altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quatum volumi-
 na aduerticem ipsum vsque
 protendebantur, æq; vipe-
 ræ ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squales autem è capite cri-

nes, & menta barba impe-
 xat, proluxaq; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhon candentes
 in caelum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque boatu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 feruebat. Hunc ubi Dij in
 caelum prospiciunt irruen-
 tem, atq; in fugam in Aeg-
 yptum properabant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Iupiter autē procul a se Thy-
 phonem conspicatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum falce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium vsque extremae Sys-
 tiae montem persecutus est,
 ibiq; cum faucium esse co-
 gnouisset, manus conferuit.
 Typho autem spirarum vo-
 lumine circumplexum Lo-
 uem detinuit, eiq; Harpe
 adempta pedum, manuumq;

νείων τείχεσ' ἔβητε μοῦτο.
 πῦρ δ' ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι.
 τοιοῦτος ὦν ὁ τυφῶν,
 καὶ πηλικούτος, ἡμμεσίῃσ'
 βάλλαν πέτρασ' ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανόῃ, μὲν σπυργμοῖν ὁ-
 μόν, καὶ βούῃς ἐφόρῃσιν. πολ-
 λὰ δ' ἐκτὸ σῶμα βῶσ πυρὸς
 ἐξέβρασε χάλην. οἳ δ' ὡς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανόῃ ὄρ-
 μώμενον, εἰς αἴγυπτον φυ-
 γάδες ἐφάροντο, καὶ διωκό-
 μιναι, ταῖς ἰδέασ' μετέβα-
 λον εἰς ζῶα. ζῶς δ' ἐπὶ
 ῥωμὶ ἄντα τυφῶνα ἔβα-
 λε κάραινοῖς. πολυσίων δ'
 γλνόμενον, ἀδαματίνης κα-
 τέπτευσεν ἄρπης, καὶ φά-
 στοντα ἄχρι τ' Κασίου ὄρεος,
 σκωιδίωξε. ὅττω δ' ἐπὶ
 κείτῃ σὺνείας. καὶ δι δ'
 αὐτὸν κατὰ περσώμιον ἰσθμὸν,
 εἰς χεῖρας σκωέβαλε. τυ-
 φῶν δ' ἐταῖς ἀπειθείς περ-
 πολέχρεις, κατέχεν αὐτὸν. καὶ
 πλὴν ἄρπην παθελέμε-
 νος τὰ τε τῶν χειρῶν, καὶ τῶν

ποδῶν διέπρι νύρεα . αρά
 μλος δὲ ᾧ τῆς ὤμων, δι-
 κόμουν αὐτὸν ὁξ. τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν . καὶ
 5 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἶθρον κατέβη . ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νύρεα κρύβας ἄρκτου
 ὄρεα, καὶ διὰ πέτρῃ . καὶ κατέ-
 σκευα δὲ λφύνην ὀρέκωνται .
 10 ὁμίση δὲ ὕναυτη ἡ κόρυ-
 σς δὲ, καὶ αἰγίπαν ἐκλέ-
 λαντες τὰ νύρεα, ἔρμους καὶ
 τῷ διὰ λαδόντες . ζεύς δὲ
 τὰ ἰδία αἰακομσάμενος
 15 ἰχθῦς, ὁζαίφνης ὁζοῦρα τοῦ
 ᾧ πῆλυον ὁζοῦμενος ἱπ-
 πων αἶματι, ἑλάνων κόραυ-
 τοῖς, ἐπ' ὅρος ἐδίωξε τυφά-
 να τὸ λεγόμενον νύρεα . ὅπου
 20 μοῖραι αὐτὸν διαχρίτα ἡπά-
 τειν . πηδεις γὰρ, ὅπρῳ-
 ὀήσεται πολλόν, ἐγύετο
 τῆς ἐφ' ἡμέρων κερπῶν . διό-
 κτη ἐπιστά κόμην αὐτοῖς, ὅ-
 25 κει εἰς θράκην . καὶ μαχό-
 μλος πᾶσι τῶν αἰμον, ὅλα ἐ-
 βαλεν ὁρεούτων δὲ ἐπ' αὐ-

neruos diffecuit, imposuq;
 bukeris in Ciliciam usque
 transuexit: quo cum perue-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemq; mo-
 dum, et neruos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocauit, ac Delphynen ser-
 penitem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercuri-
 us, et Aegipan neruos sus-
 furati, clanculum Ioui rursus
 compegerunt. Mox Iupiter
 receptis pristinis viribus
 alatos equos currui repente
 iungit, eumq; altitatem con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nyfam usque montem fulmi-
 nibus impetendo est persequ-
 cutus, vbi Parca, quem Deus
 insecutus est, frustratae fuit.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentiorē fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 uit. Proinde cum Iouem rur-
 sus insequentem videret, con-
 tendit in Thraciam, pugnaq;

APOLLODORI

ad Hæmum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra noua fulminum ui de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: à
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cū per-
ficulum mare fugere incœpif-
senti, Iupiter Actnam. Sici-
liæ mōtem super iniecit: Hic
pyrbæ vastitatis est, à quo
in hanc vsque tempestatem
ob frequentem fulminum iac-
tum, ignium in eo fieri spic-
ramenta videntur. De his
autem hæc hæcenus à nobis
dicta sunt. Lucerea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit: quod ubi sensit Iupi-
ter, Vulcano ad mōtem Cau-
casum religandum, affigen-
dumq; dedit. Scythiæ Mons
est Caucasus, ubi prome-
theus clauis confixus mil-
lorum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quæ

τὸν ἑπὶ τῷ κάρωντος πάλιν
ὠθυμλίων, πολὺ δὲ τῷ ὄρει
ἐβέκλυσεν αἶμα καὶ φασιν,
ἐκ τούτου, τὸ ἄρος κληθῆ-
ναι αἶμον. φάσκειν δὲ ὅρμη-
ς δαίτης αὐτῷ ὅτι τῆς σικελι-
κῆς θαλάσσης, ξόους ἐπέρρι-
ψεν αἶττην ὅρος εἰσικε λίαν
ἄλγος δὲ ἑπὶ τῷ μέγαν δέσιν.
ὅς οὐ μέχρι δούρο φασιν 10
ἀπὸ τῆς βληθείτων κάρων
ῥῶν γίνεσθαι πυρὸς αἰαφυ-
σήματα. ἀλλὰ πᾶσι μὲν τῷ
πῶν, μέχρι τῷ δεινὸς ἡμῖν
λελέχθω. 15
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲ ἐξ
ὑδάτος, καὶ γῆς αἰθέρω πῶν
πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ
πῦρ λαΐδρα διὸς εἰναρόν τε
κρύψας. ὥς δὲ ἡ δούρο ξόους, 20
ἐπέταξεν ἡφαιστῷ τῷ καυ-
κίῳ φάσκει τὸ πῶμα αὐτῷ περ-
σπλάσσει. ἄλγος δὲ σκυδι-
κὸν ὅρος δέσιν. εἰ δὲ τῶν περ-
σπλάσθης περμειδῶς, 25
πολλὰν ἐτῆς αἰεθμὸν ἐδί-
δω. καὶ ἐκείνην δὲ ἡμῶν

αὐτὸς ἐπιπλάμνος, αὐτοῦ
 τοῦ λαβρὸς αἰέμεθ' ἤ-
 πα· πῶν αὐξαομενίων δὲ
 νυκτός· καὶ προμηθεὺς μὲν
 πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔπι-
 νε ταύτῃ, μέχρις Ἡρακλῆος
 αὐτὸν ὕδατον ἔλυσεν, ὥς εἰ-
 τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δηλώσο-
 μεν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 ἰοδονηλίων ἐγένετο. οὗτος
 βροχιδύων τῷ πατρὶ τῷ
 φθίσαι τόπων, γαμῆν πύρρην
 τῷ ἐπιμηθεὺς, καὶ παν-
 θύρας, ἣν ἔπλεον θεοί
 πρὸ τῷ γυναικί, ἣν ἐπεὶ
 δὲ ἀφαιῖσαι ξυὺς τὸ χαλ-
 κον γένος ἠδύλυσεν, ὥστε
 θεμλίον προμηθεὺς, δου-
 κηλίων πεκτηνέμνος λαοῦ
 νακῆ, καὶ τὰ ἐπιτήδεια εἰ-
 δέμενος, εἰς ταύτῃ μετὰ
 πύρρην αἰέει. ξυὺς δὲ πο-
 λὺν ἔπειτα αὐρανοῦ χέας,
 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλλά-
 δος κατέκλυσεν. ὥς περ δια-
 φθερῆναι πάντας αἰθρώ-
 ποιοῦ, ὀλίγων χεῖς· οἱ στυγ-

Aquila quotidie deuolans hu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furtum hanc
 poenam Prometheum dedisse
 memorant: donec Hercules
 eum vinculis liberauit, quem
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstratimus.
 Ceterum Deucalion Promet-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam parietem, quæ ad
 Phthiam iacet, Pyrrham Epi-
 methei, & Pandoraæ filiam
 uxorem ducit, quam mulie-
 rem omnium primam Dyf-
 xerunt. Post, ubi prolem no-
 ueam tollendam Iupiter cen-
 suit: Deucalion Promethei cō-
 filio fabrefacta ē lignis ar-
 ca, in eamq; ad vitam tran-
 sigendam rebus necessarijs
 impositis, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de caelo inortibus,
 maximā Græciæ parietē cor-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 talium foret, interierit, præ-

APOLLODORI

est admodum paucos, & in altis
 fimos circa montes confugerat:
 Tum vero Theffalicos montes
 aquarum diluvij immunes fuisse
 fertur. Nec non, quae sunt Isthmum
 extra et Peloponnesium
 loca vnderum in oia contecta
 fuerunt: quo tempore Deucalio
 novem dies, totidemque noctes
 pelago circumlatus Parnas-
 sum demum appellit; ibique post
 imbrivum pausam egressus Io
 in Phryxio, qui ad eum confu-
 gientibus opem ferre consue-
 vit, sacris operatur. Iupiter
 interea demisso ad Deucalio-
 nem Mercurio, ut rogaret,
 quid ab eo vellet, iniunxit.
 quo facto Deucalion humas
 ni generis reparationem de-
 pascit, inde Iovis monitu sum-
 ptus de Terra lapides trans-
 caput iactavit: tum quos misit
 Deucalion virorum faciem tra-
 xerunt, qui vero, Pyrrhae ias-
 tu transmissi sunt, in feminas
 abiere. Hinc itaque Λαοί, quod
 est populi, translatione quadam

φυγον εἰς τὰ πλεονείον ὑψο-
 λα ὄρε. τότε δὲ, καὶ τὰ
 κατὰ Θεσσαλίαν ὄρε διέ-
 σκη. καὶ τὰ ἐκτὸς ἰσθμοῦ,
 καὶ πελοποννήσου σιωπή-
 σα πάντα. Διὸ καὶ λέγουσι δὲ
 εἰ τῇ λαογονίᾳ, ὅτι τῆς δι-
 κάσεως φρόνιμος, ἐφ' ἡμέ-
 ρας εἰνεία, καὶ νύκτας ἵσας,
 τῷ παρνασσῷ προσέειπε, καὶ
 καὶ τῷ ὁμβρον παύλας
 λαβόντων, ἐκβὰς ἔθυσεν
 φυγίᾳ. ἑὸς δὲ πέμψας ὅ-
 μων πρὸς αὐτὸν, ἐπέειπεν
 αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. ὁ
 δὲ αἰτεῖται αἰθρῶν παύ-
 σιν τῷ γένεσθαι. καὶ διὸς εἰ-
 πόντος ὑπαὶ κεφαλῇ αἰ-
 ρῶν ἔβαλλε τὸν λίθον. καὶ
 οὗς μὲν ἔβαλλεν ὁ Διὸς καὶ
 λίαν, αὐτὸς δὲ γένοντο. οὗς
 δὲ πύργα, γυναικῶν. ὁ δὲ
 καὶ λαοὶ μετεφρονέως ὠνο-
 μάσθησαν ἀπὸ τῆς λέξεως ὁ λί-
 θος. γίνονται δὲ ἐκ πύ-
 ρας Διὸς καὶ λίαν παῖδες,
 ἑλλένων μὲν πρῶτος. ὅν ἐκ

διὸς εἴσι γελινῶσαι λέ-
 γοισι, δι' ὅτ' ὁρος δ' ἀμικτυ-
 ον ὁ μὲν Κραυκοῦ βασιλεύ-
 ῃς τῆς ἀπικῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογλίφα, ὅθ' ὅς, καὶ διὸς,
 Αἰθλίος. Ελλαντος δὲ, καὶ νύμ-
 φης Ορσπίδος, Δάδρος, Ξαῦ-
 ρος, Αἰόλος, αὐτὸς μὲν αἰὲν
 ἀπ' αὐτῆς γόν' καλουμένης
 10 Ὀτρεακῆς, προσήγορεύειν ἔλ-
 λαντος. τοῖς δὲ πασι ν' ἐμέ-
 ρισι πλὴν χώραι. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν πλὴν πελοπόννη-
 σον, ἐκκρεοῦσης τῆς ὁρίστῆς
 15 Ἀχαιῶν ἐλπίνοι, καὶ ἰωνικ-
 αὐτῶν, ἀχαιοὶ, καὶ ἰωνοὶ καὶ
 λοιπὸν ταῖς δῶρος δὲ πλὴν πέ-
 ραι χώραι πελοποννήσου
 λαβὼν, γόν' καὶ τοῖς ἀφ' ἑ-
 20 κὼν, δωρεῖς ἐκάλεισιν. αἰθ-
 λος δὲ ἐκαστὴν τῆς πρὸς
 πλὴν Θεσσαλίας τόπων, γόν'
 εἰσποῖντας αἰολεῖς προσ-
 γόρευσε. καὶ γήμας Ἐκρέ-
 25 τῶν πλὴν δὴ μᾶλλον, καὶ δας
 μὲν ἐλπίνοι ἐπ' ἑ. Κελθεῖα
 δὲ, Σίσυφαν, Αἰθίμου τα,

dicti sūt, quasi lapidei λέγεται
 enim Latini lapidem significat.
 Porro ex Deucalione, ac
 Pyrrha nati sunt, videlicet, aus-
 te alios, quæ ab Ioue ortū esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 Etyon, q. cū Cranao Actioe
 impauit. Huic insup. Proto-
 gena filia fuit: ex qua, et Io-
 ue Aëthlius procreatur. Ex
 Hellena vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Acolus
 Is quidē de se Hellenas, q. po-
 stea greci vocati sūt, nomina-
 nit, filijs et hic loca parnas-
 est. Xuthus adeptus pelopōne-
 sū ex creusa Erechiber filia,
 Achæi genuit, et Ionē, a quo
 Achivi, et Iones nūcupantur.
 Dorus aut, quæ trās Pelopon-
 nesum est, terrā natus inco-
 las suo de nomine Dorien-
 ses appellauit. Acolus vero locis
 Thessaliā proximis aperās, po-
 pulus Acolēstas nomē ipso-
 qui ducta Euarxte Deimas
 ubi filia septē ex ea filios p-
 creauit, Criseū, Sisyphū, A-
 (ibamā ē,

APOLLODORI

Salmoncum, Deionem, Magneti-
em, & Perierem. Sed, et
filias quinque Canachen, Hal-
cyonem, Pisidicem, Calycen,
ac Perimeden. Ex Acheloo
vero, & Perimede, Hippoda-
mas, & Orestes. Ex Pisidi-
ce, & Myrmidone. Antiphus,
& Aëton nati sunt. Ceterum
Halcyonem, Ceyx, Luciferi
filius sibi in matrimonium dux-
xit. Hi ob superbiam extincti
fieri fuerunt. Ille enim Iunonem
sibi coniugem esse præ-
dicabat. Hæc vero Iunonem vi-
rum esse sibi iactabat. Ut-
runque Iupiter in aueis, illam
in Halcyonem, hunc in mersu-
m transformauit. Atqui
Canache, & Neptuneus Oz-
pleum, Nereum, Oporcum,
Aloëumque, & Triopem ge-
nuerunt. Sed Aloëus Iphio-
mediam Triopis filiam, quæ
Neptunum exarsit, uxorem
habuit: ea continenter ad ma-
re se cōferens, & haustos ma-
ribus fluctibus intra sinum fere

Σαλμωνία, Διονέα, Μάγνη-
τα, Περιέρην. Συγατράσ-
θαι πέντε, Καλάχην, Αλ-
κυονίην. Πεισιδίην, Καλύ-
κην, Περιμήδιην. περιμήδης δ'
μὲν ὄντων, καὶ ἀχελώου, ἰσχυρὰ
δύμασ', καὶ ὀρέσης. πεισι-
δίης δὲ, καὶ μυρμιδόνος. Αν-
τίφους, καὶ ἄκτων. ἀλκυό-
νῃ δὲ, καὶ οὗτος ἐξ ἡμετέρων ἰσχυρὰ ὄ-
ρον παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπε-
ρφανείας ἀπώλοντο. ὁ μὲν,
γὰρ τὴν γυναικῆα ἐλεγε ὅτι
ῥαί, ἢ δὲ, τὴν αἰδομένην. Ζεὺς
δὲ αὐτῶν ἀπαργείας. καὶ
τὴν μὲν, ἀλκυονίην ἐποίησε.
τὸν δὲ, κύκην. Καλάχην δὲ
ἐποίησεν ἐκ πεισιδῶνος Ὀ-
πλείας, καὶ Νηρέας, καὶ Ἐπο-
πείας, καὶ Ἀλωείας, καὶ Τριώ-
πας. Ἀλωεύς μὲν ὄντων, ἐξ ἡμετέρων
ἰφιδιέας τὴν τριώπην,
ὅτις πεισιδῶνος ἡρώδην. καὶ
συνεχῶς φοιτῶσα ὑπὸ τὴν
δαίκασται, χερσὶν ἀρυόμε-
νη τὰ κύματα τοῖς κόλ-
ποις αἰφίρει. συνελεσθῆναι

δὲ αὐτῇ προσειδὼν, δύο ἐλ-
 κους παῖδας ὦτον, καὶ Εὐ-
 αλτίω, τῶν ἀλωείδας λε-
 γομένων. οὗτοι κατ' αἰαν-
 5 τὸν ὕψαιον πλάτος μετὰ πη-
 χυαῖον, μήκος δὲ ὀρθοῦται.
 εἰνέα δὲ ἐτῆς γλιόμηναι. καὶ
 τὸ μετὰ πλάτος πηχῶν ἔχου-
 πς εἰνέα, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 10 γῶν εἰνέα, πρὸς θεὸν μά-
 χεσθαι διανοῶντο. καὶ τὴν
 μετὰ ὄσαν ἀδ' τὸν Ὀλυμπον
 εἰσελθόν. ἀδ' δὲ τὴν ὄσαν
 θεῶτες τὸ πᾶσιον δὲ τῆς
 15 ὀρῶν ὄντων, ἠπειλῶν εἰς
 οὐραῖον αἰαβήσεσθαι. καὶ
 τὴν μετὰ δαίλασαν χέειν-
 πς τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἐλε-
 γον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν δαί-
 20 λασαν. ἐμῶντο δὲ ἐπιόλ-
 της μετὰ ἕραν, ὦτος δὲ ἄρτε-
 μιν. ἔδνησαν δὲ καὶ ἄρτω.
 εἴρων μετὰ ὄτῳ ὀρμῆς ἐξέκλει-
 ψαν. αἰεῖλε δὲ τῶν ἀλωεί-
 25 δας εἰ ἀμάξῃ ἄρτεμιν δὲ ἀ-
 πᾶτης. ἀλλάξατο γὰρ τὴν
 εἰσὶν εἰς ἑλάφον, ὅτι με-

bai: quæq; à Neptuno coma-
 pressa geminos reperit, Οὐ-
 εὐ Ephyialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quotquot an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam increscer-
 bant: qui vbi novum exple-
 vere annum, latitudinem cus-
 bitum novam, εὐ vlnarum tot-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non erub-
 uerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Pelioq;
 super Ossam imposito, cum
 in modum cælum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari contig-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros discitabant.
 quin etiam Ephyialtes Iunos
 nem, Ouis autem Dianam fa-
 bi coniugē deposcebāt Mars-
 tem insuper in vincula com-
 iecere: quem denum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 terim Aloidas per dolum de-
 citru peremit: nam in cera-
 uā mutata per corū medium

APOLL'ODORI

exiit. Tum hi velut in fe-
ram collimaturi alter alterū
telis coniectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calyces, &
Aëthly filius, qui eduētis Aeo-
lensibus è Thessalia Elidē
transmigravit. Nec defūti,
qui cum Ioue natum esse me-
morantur, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Lu-
na flagrantissime deperivit:
Qui data ab Ioue, quæcumq;
vellet, deligendi potestate, cū
sotmo perpetuo immortalem
sibi iuventutem concedi pos-
tulavit. Ceterum Aetolus
Endymionis, & Seidis Nym-
phæ, aut Naidis, siue, ut quæ-
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum peremisset As-
pim Phoronei filium, atq; in
Curetidem terram aufugis-
set, occisus hospitibus Phœciæ,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoto, ac Polypæte, suo de
nomine terram Aetoliam apa-
rellari censuit. Sed ex Aetoz-
lo, & Pronoë Phorib filia

σόν αὐτῷ ἐπὶ δόκον. οἱ δὲ
βουλόμενοι δὲ σοχῆσαι τὸ
θνητόν, ἐφ' ὅαυτ' ἠκόντισαν.
καλύνης δὲ, καὶ αἰθλίου,
παῖς εἰδυμίων γίνεται. ὃς
πρὸς ἐκδοταλίας αἰολίας
ἀγαθῶν, ὅλιν ὤκησε. λέγου-
σι δὲ αὐτ' πνὺς ἐκδοὺς γινέ-
σθαι. τοῦτου καί μιν διειργ-
κόντος, ἡράσθη σελήνη. τοῦ
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται εἰλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντός ἀθά-
ναός, καὶ ἀγήραος μέλαινα. εἰ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σιτίδος νύμ-
φης, ὃ νηϊδος, ὃ ὥς πινδύϊον
αἰολίας αἰτωλός. ὃς ἀπο-
κτεῖναισ' Ἀπιν τ' φορωνέως.
καὶ φυγὴν εἰς τὴν κυρήτι-
δα χώραν, κτεῖναισ' οὗτον ἄπο
δεξαμελίουσφθιάσ, καὶ ἀχά-
λωνός ὑπὸν, Δωδρον, καὶ Λαο-
δοκον, καὶ Πολυποτίτῳ, ἀφ' ἧς
αὐτῷ τὴν χώραν αἰτωλίαν
ἐσχάλεσε. αἰτωλὸν δὲ, καὶ
προνόου τῆς φόρβου, Πλου-
ρῶν, καὶ καλυστῶν ἐχέει.

ἀφ' ἧν αἰ εἰ ἀιτωλίας πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρών
 μὲν οὖν γήμασ' ἔσθ' ἰππῶ
 τῶν Δωρέων, καὶ δὲ ἐλίνυ-
 5 σεν ἀγάνορα. θυγατὶράσ' ἦ,
 Στρώπῳ, καὶ Στρατονίκῳ,
 καὶ Λεοφόντῳ. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς αἰ-
 μυδαίονος, ἔδ' ἡγήσθη καὶ πρῶ-
 10 τήν γλίσκῃ. ἧς ἦς, καὶ ἄρεος
 ὄξυλος. ἀγάνορ δὲ ὁ πηλὸν
 ραῖος γήμασ' ἐπικράσθη τῶν
 καλυδῶνος, ἐλίνυσε Παρ-
 δάονα, ὃν Δημονίκῳ. ἧς καὶ
 15 Ἀγίος, Εὐνός, Μάδλος, Πύ-
 λος, Θέσιος. Εὐνός μὲν οὖν
 ἐλίνυσε Μαιρίππῳ, ἦν αἰ-
 πύλλωτος μινυθουμλίου, ἰ-
 δας ὁ Αφαιρέας, ἦρ' παρὰ λα-
 20 βῶν πρὸ ποσειδῶνος ἄρμα
 ὑπὸ πτόρον. δῶκ' ὅν δ' ὅν
 εὐς ἐφ' ἄρμας, ἔδ' ὅν Λυ-
 κόρμας ὅλ' ἐπὶ ποταμόν. κα-
 ταλαβῆν δ' οὐ δ' ὠκύντος,
 25 γὰρ μὲν ἰπποῖς ἀπὸ σφαι-
 εἰαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐν-

Pleuron, et Calydon nati sunt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Aetolia vrbes, nomē
 acceperunt. Pleuro ducta vxor
 re Xanthippe, Dori filia, Age-
 norem procreat, et filias Ste-
 ropen, Stratonicenq; et Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, et Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, et Marte nas-
 citur Oxylas, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicasten Caly-
 done natam coniungem duxit,
 de qua Parthaonem, et Des-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Eucnē, Molū, Pylū,
 Thestīūq; cōceptos peperit. Eu-
 uenus sanē Martēpsā, quā cū
 Apollo sibi collocari in mas-
 trimoniū quæritaret: Idas A-
 pharci proles, sup̄io à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru inseguēs Euenus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos ingulauit, seq; ipsū deī
 cep̄s ī flumiū præcipitē dedit:
 (ciq; Euen-

nus nomen inditum fuit. At
Idæ Messenem proficiscenti
obuiam factus Apollo virgiz
nem aufert. qui, cum inter se
de puellæ matrimonio cōcer
tarent, Iupiter eorum lite di
rempta, virgini, vtri collocari
vellet, optionem dedit. Hæc
verita, ne se anum factam Ap
ollo defereret, Idam sibi viz
rum esse maluit. Thestius ve
ro ex Eurythemide Cleo =
bææ filia feminei sexus quiz
dem, Althæam, & Hypermne
stram sustulit: mares autem
Iphicium, Eubippum, Plexip
pum, Eurypylumq; creauit.
Parikæonis vero, & Eurytes
Hippodamantis filij fuere,
Oeneus, Agrius, Alcaibous,
Melas, & Leucopeus. filia
Sterope, de qua, & Acheloo
Sirenas ortas esse dicunt. Sed
Oeneus Calydone imperans
vitis plantam à Dionysio
primus accepit, ac ducta vxore
Althæa Thestij filia To =
xeum gignit, quem ipse, quod

festam

vos, & ποταμὸς πᾶρ' ἐκείνου.
Ἰδὼς δὲ εἰς μέσῳ ἦν ἡ πᾶρ
νεταί, καὶ αὐτῷ ὁ ἀχάλλων
περιτυχὼν, ἀφαίρει τὰ πλεῖ
κότερα. μαχομένη δὲ αὐτῇ
πᾶρ τῇ τῆς παιδὸς γάμων, 5
Ζεὺς διαλύσας ἐπέφραξε
αὐτῇ τῇ πᾶρ θένει ἐλῆσθαι ὁ
ποταμῷ βούλει. σιωποῦν.
ἡ δὲ Δίσι (αὐτῇ) μὴ γινώ
σκων αὐτῇ ἀχάλλων κατὰ
λίπη, τὸν Ἰδὼν εἰλθε. αὐ
θρα. Θεσφίω δὲ ὅτι Εὐρυδίμε
δος τῆς κλεοβοίας, ἐλθὼν
ὁ θυγατρὸς μὲν, Αἰθραία, 5
Υπὸρμνήστρα. Ἀργεῖος δὲ,
Ἰφικλῆος, Εὐριπύκτος, Πλῆξι
πύκτος, Εὐρύπυλος. παρ' Αἰθ
ραίας δὲ, καὶ οὐρύτης, ἰπποδά
μοιτος ἐλθὼν τὸ παῖδες, οἱ
νῶς, Ἀργεῖος, Αἰθραῖος, Μέ
λας, Λοκῶς. θυγάτηρ
δὲ ὁδοπῆ. ὅτι ἡ, καὶ Ἀχιλῆος,
σεισῆνος γένεσθαι λέγου
σιν. Οἰνῶς δὲ βασιλεύων 15
καλυδῶνος πᾶρ Διονύου φ
τὸν ἀμπίλου πρώτος ἔλα
βε.

βε. γάμος δὲ Ἀλθαΐας καὶ
 Πύθ. Θεσίου γυνῆ Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνει ἀποδύ-
 δνταντα τὸν τάρφρον. καὶ
 5 παρὰ τούτῳ θυρεά, καὶ Κλύ-
 μιον, καὶ θυγατράς γόργην,
 ἥν αὐδραΐμων ἐγήμεν, καὶ δι-
 τάνειρα. ἥν Ἀλθαΐα λε-
 γοισί, ἐκδοιούσῃ γυνῆσαι.
 10 αὐτὴ δ' ἠνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει. καὶ πῶδ' ἔ-
 τ' ἦν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς Ἀχιλλεὺς ἐπάλασεν.
 ἐγλήνησε δὲ Ἀλθαΐα, παῖ-
 15 δας δὲ Οἰνέως, Μελέαγρον.
 ὃν δὲ Ἀρεὸς γελινῶσαι
 φασί. Ζυῖτου δ' ὄντος ἡμε-
 ρων ἐπὶ τὰ πῶα γλοιμλίασ
 τὰς μοίρας, φασὶ δὲ εἰπεῖν
 20 τό τε πλοῦτῃσι μελέα-
 γρος, ὃ τανὸ καὶ ὀμβλῖος ἀδὲ
 τῆς ἐχάρας δαλὸς κατὰ
 καὶ. ὅτ' αὐτὸς ἀκούσας, ὅτ' ἀ-
 λὸν ἀνείλθοι Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέθρο εἰς λαρνακὰ. μελέα-
 γρος δὲ αὐτῇ ἄφωτος, καὶ
 γυναιὸς γλοιμλῖος, τὸν περ

fossam transilierit, interse-
 cit, & post hunc. Thyreum
 & Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quæ nupsit Andrae
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Althæam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Hæc autem aurigandi peris-
 ta rem bellicam exercebat. de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althæa ex Oenoe. Meleagrum
 conceptum peperit :
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt, Ad quem se-
 ptem dies natum : ipsam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipēs in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, stipitem ex igne sublas-
 tum, intra arcam asseruan-
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 inuulnerabilis, ac genero-
 sus hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum an-

APOLLODORI

nuæ in agro fruges redij-
sent, rerum primitias Oe-
neus dijs omnibus, una tan-
tum Diana per oblivionem
prætermissa, dono dedit. Quo
circa irata Dea aprum im-
misit, & magnitudine, &
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea sata fieri minis-
tre sinebat, pecoraq; om-
nia, & robur quemq; tol-
lebat è medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; conuocauit, eiq; qui
feram tam immanem occi-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conue-
nerint, hi fuere. Melea-
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharei, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Iouis,
& Lada filij, Lacedæmonii.
Theseus Aegæi Atheniensis.
Admetus Pheretis domo Phe-
ris. Ancæus, Cephæusq; Ly-

ρόπον ἐπελούησεν. ἐπι-
σίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ κα-
νομένων, τὰς ἀπαρχὰς οἰ-
νοῦς θεοῖς πᾶσι δύνων, μέ-
νους ἀργέμενος ἐβελάδετο. 5
μηνίσσας δὲ ἡ θεός, καίπερ
ἐφ' ἣ καὶ ἔσοχον, μεγάλαι τ',
καὶ ῥώμη. ὅς τινε γῆν ἄ-
σπορον ἐτίθει. καὶ τὰ βο-
σκήματα, καὶ τὰ ἐντυγ- 10
χαίνοντας διέφθερεν. ἠδὲ
οἶον τὸν καίπερ, οὗ ἀεί-
σοις ἐκτῆς ἐλλάδος πάντας
ἐκέλευε. καὶ τῷ κτεῖναι πι-
τὺν θῆραν, τὴν δορὰν δώσειν 15
ἀεισεῖον ἐπιγυεῖλαθ'. οἱ δὲ
σπευδόντες ἠδὲ τὴν τοῦ
καίπερ θῆραν, ἦσαν οἱδε.
μελέαγρος, οἰνέως. δρύας,
ἄρειος ἐκκαλυδῶνος οὔποι. 20
ἰδας, καὶ λυγκῶς ἀφαιρέως,
ἐκ μεσσηνίας. καίστερ, καὶ πο-
λυδεύκης διός, καὶ λυδάς,
ἐκ λακαδαίμονος. θεσβὺς
αἰγίως, ἐξ ἀθηνῶν. ἀδμη- 25
τος φόρητος, ἐκ φόρων. ἀγ-
καῖος, καὶ κηφῶς λυκούργου,

ὅς ἀρκησάσῃ. Ἰάσων ἀέσω-
 ρος, ὅς ἰολκοῦ. Ἰφικλῆς ἀμ-
 φιτείωνος, ἐκ Θηβῶν. Πι-
 ρίβοις ἰξίωνος, ἐκ Λαορτίσσης.
 5 Πυλάδης αἰάκοῦ, ἐκ Φθίας.
 Τελαμών αἰάκοῦ, ἐκ Ἰλα-
 μίτος. Διρυτίων ἄκτορος, ἐκ
 Φθίας. Ἀταλάτῃ χρινέως,
 ὅς ἀρκησάσῃ. ἀμφιάραιος
 10 Οἰκλείου ὅς ἄργεος. μετ' οὗ-
 των καὶ οἱ ὤεσιόν παῖδες.
 σκευελεύοντάς δ' αὐτῶν, οἰ-
 νὸς ὑπὸ τῇ ἐνέᾳ ἡμόρῳ ὅς ἐ-
 νισέ. τῇ δὲ καὶ τῇ δὲ κυφείως,
 15 καὶ ἀγκαίου, καὶ πινῶν ἄλλων
 ἀπαξιόντων μετὰ γυναικὸς
 ὑπὸ τῷ Σῆραι ὅς ἰσίου. με-
 λέαγρος ἔχων γυναικὶ καὶ
 οὐκ αἶσα τῷ ἴδου, καὶ μαρ-
 20 πίαςσης θυγατρὶα, βουλόμε-
 νος δὲ καὶ ὅς ἀταλάτῃς τέ-
 κνον ποιεῖσθαι, σκευην ἀγ-
 νισάν αὐτῶν ὑπὸ τῷ Σῆραι
 μετὰ ταύτης ὅς ἰσίου. περι-
 25 σάντων δὲ αὐτῶν τὸν καί-
 προν, πύλος μὲν, καὶ ἀγκαί-
 ος, καὶ τῷ Σηραὶ διεφθάρη

curgi ex Arcadia, Iason Ae-
 sonis ab Iolco. Iphicles Am-
 phitryonis Thebanus. Piriz-
 ibous Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Aeaci à Phthia. Telas-
 mon Aeaci Salaminus. Eus-
 rytion Aëtoris, Phibius. Atta-
 lanta Schœnei ab Arcadia.
 Amphiaræus Oicléi Argivus.
 quibus cum et Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conui-
 sent, Oeneus nouem dies hos-
 pitio suscepit: Decimo aus-
 tem post die Cepheû, An-
 cæûq; ac nonnullos alios uer-
 natum ire cum femina indis-
 gnum facinus esse repulsi-
 teis, Meleager Cleopatraz
 Idæ, et Marpessæ filiz ma-
 ritus, quod ex Atalanta quo-
 que liberos procreare desi-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compul-
 sit. Deinde uero, cum cla-
 rissimi illi venatores aprum
 ipsum circumfessissent, Hy-
 leus, atq; Ancæus à bellua cru-
 deliter vulnerati interierunt.

Sed Pyleus Eurytionem no-
lens iaculo confodit : & At-
alanta omnium prima fe-
ram intergo fugitta percuf-
fit, ab illa vero Amphiarus
aprum in oculo vulneravit:
inde Meleager transfosso la-
tere belluam interfecit. Mox
detraſtam pellem Atalantæ
muneri dedit. Tum Theſtij
filij, quòd viris præſentibus
feminæ præmia concedantur,
improbantes, pellem Atalan-
tæ donatam abripiunt :
quam ſibi iure ſanguinis ob-
venire, ſi Meleager eam ca-
pere nolit, affirmabant.
Egumobrem irarum plenus
Meleager Theſtij filios ob-
truncavit, ac pellem Atalan-
tæ reſtituit. Interea vero
Alibæa mærore confecta de
fratrum cæde, ſtipitem rur-
ſus accendit, quo facto Me-
leager extemplo contabuit.
Sunt autem, quæ Melea-
grum non ita extinctum
ſuiſſe dicant. Sed cum The-

ξεν. Εὐρυτίωνα δὲ, πηλὸς
ἄκων κατὰκόντισε. τὸν δὲ
καίπερ πρῶτη μὲν ἄταλάν-
τη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν.
Δούτορος δὲ ἄμφιαρος εἰς
τὸν ὀφθαλμόν. μελέαρος
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κανεῶνα
πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ λα-
βὼν τὸ δῖρα, ἔδωκεν ἄτα-
λάντη. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
αἰδοφόνους, εἰπὼντων αὐ-
τοῖσιν γυνὴ τὰ ἀρετὰ λή-
ψεται, τὸ δῖρας αὐτῇ ἀφεί-
λοντο. κατὰ γένος αὐτοῖς
προσηκέν λέγοντες, εἰ με-
λέαρος λαμβανὴν μὴ προ-
αροῖτο. ὀργισθεὶς δὲ μελέα-
ρος, τοῦ μὲν Θεσίου παῖδας
ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δῖρα, ἔ-
δωκε τῇ ἄταλάντῃ. ΑΛ-20
Ζαῖα δὲ λυπηθεῖσα ἑὸν ἀδελφὸν ἀπωλεία, ἣν
ἑὸν ἀδελφὸν ἀπώλει, ἣν
δαλὸν ἔφη. καὶ ὁ μελέα-
ρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν. οἱ
δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω μελέα-
ρον τελευτῆσαι. ἀμφισβη-
τοῦτων δὲ τῆς διήγας φασὶ

τῆς Θεοῦ παίδων ὡς ἰθι-
 κλου πρὸς τὸν βαλόντος καὶ
 ρησι, καὶ καλυδωνίοις πό-
 λεμον εἰσῆναι. ἐξελθόντος
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινος τῆς
 Διῶν παίδων φονεύσαντος,
 ἀλθαΐας ἀράσασθαι κατ'
 αὐτῷ. τὸν δὲ ὀργισμένον
 οἱ κομίσιν. ἤδη δὲ τῆς πο-
 λεμίων τοῖς τείχεσι περὶ
 λαζίντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιόντων μεδ' ἰκατέρωσ'
 βοηθεῖν, μόλις περὶ εἰτα
 ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐλθεῖν.
 15 καὶ οὗτοι πρὸς κτείναντα,
 τῆς Θεοῦ παίδων ἀχθὰ
 εἶναι μάχοντον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου θάνατον, ἀλ-
 θαΐα, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰὲρ παρῶν. αἱ δὲ θρῆ-
 νοῦσαι τὸ νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπὸ νεώδεσσαν. ἀλθαΐα
 δὲ ἀχθὰ νοῦσης, ἐγγυλὸι
 οὖς πειθοῖα τῷ ἰππο-
 25 νόου. ταύτῃ δὲ, ὁ μὲν γὰρ
 φασ τῷ Θυβαΐδα πολε-
 μηθείσης ὠλέοντος λέγει λα

sty filij de fera ita contemne-
 rent, quod prius omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melea-
 ger nonnullos, etiā è Thestij
 filijs occidit. Tum Alibea
 filium execratum fuisse aīat,
 eum vero ob conceptam irā
 domi mansitasse. Dehinc ho-
 stibus admaenia proxime ac-
 cedantibus, & ciuibz ipsum
 suppliciter, ut patriae labor-
 tanti opē ferret, orantibus,
 ægre ab uxore persuasum eā
 dem domo exisse memoranti
 αἰα, ubi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando inhumanis
 esse desiisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibea,
 & Cleopatra sese dilaniar-
 runt. Et, quæ mortuum des-
 piorauere mulieres in aueis
 sunt commutatae, Oenens, Al-
 thea ubi è vita discessit, Pe-
 ribea Hipponoi filiā duxit
 υχοῖ. Hanc autem, qui The-

APOLLODORI

baidem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
nea munus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaeæ oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncei filio, Hipponoum pa-
trem misisse ad Oeneum, qui
tum procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo as-
mandaret, præcepisse. Sum-
quoque, qui referant, Hippos-
noum, cum filiâ suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognovif-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
uis nutu filiâ ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcatoo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcæo-
nidem tragœdiâ scripsit, te-
ratur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Arrio-

Εἶναι οἰνέα γέρας. ἡσίοδος
δὲ, ὅς ᾧ λείον τῆς ἀρχαίας
ἐφθαρμλίην ἔπαυσε
τοῦ τῆς ἀμαρυγίας, ἐπαύ-
ου τοὺν πατὸρα πέμψαι
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἐλλά-
δος ὄντα, εἰ τελευτήσῃ ἀρ-
σείλαι. εἰσὶ δὲ πινὸς οἱ λέ-
γοντες ἐπαύου ἐπιγνόντα
τὴν ἰδίαν θυγατὸρα ἐφθαρι-
μλίην ἔπαυσε, ἔκταυ-
αὐτὴν πρὸς ἑστῆν ἀρ-
σείλαι. ἐλινύθη δὲ ἐκ ταύ-
της οἰνεί Τυδεύς. Πείσαν-
δος δὲ αὐτὴν ἐκγόρας γει-
νέσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τὴν εὐλυσ-
σιν διὸς ὀραδοῦναι. Τυδεύς
δὲ αὐτὴν γινόμενος γινναῖος,
ἐφυγαδένθη. κτεῖναι ὡς το-
μὴ πινὸς λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκαίου. ὡς δὲ ὁ
τὴν ἀλκμαονίδα γεγε-
φῶς τοῦ μέλαρος παῖδας
ἐπιβουλεύοντας οἰνεί, φη-
νέα, Εὐρύαλον, Ἐπύραον,
Ἀντιόχην, Εὐμύδην, Στόρ-

νοπα, Ξαίθιππον, Σθένε-
 λον. ὥς δὲ Φόρεκύνδης, Φη-
 σὶν Ὡλείον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντες
 5 αὐτῷ Φυγῶν εἰς Ἄργος, ἦκα
 πρὸς Ἀδράστον. καὶ τὴν τοῦ
 τοῦ γάμου θυγατρὶα δῆ-
 πύλῳ, ἐλύνουσι Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν ἦν Θύβας
 10 μὲν ἀδράστον στρατὸν ἀμέ-
 νος ἔσθ' ὁ μελαίππου ἦτορ
 θεῖς ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀ-
 γρίῳ καὶ δῖς, δῖος ἦτορ, ὅς
 χυτοῖς, πρὸς τοῖς, καλὸν τῶρ.
 15 λυκῶ πάλῃ, μελαίππου,
 ἀφελόμενοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείῃ, τῷ πατρὶ ἔδωκεν.
 καὶ πρὸς πρὸς τὰ ὅτι οἰ-
 νία καθεῖξαι τις ἠκίζοιτο.
 20 ὅς τοι δὲ Διομήδης ὅς ἄρ-
 γοῖς πᾶσι γένετο μετ' Ἀλ-
 λου κρύφα, ἔσθ' ὁ μὲν Ἀγρίου
 παῖδες χροῖς ὄγχυσον, καὶ
 δόρσι πᾶσι, πάντας ἀπὸ κ-
 25 τεῖναι. οὐτοὶ γὰρ φθάσαν
 πρὸς εἰς πλοπύνητον ἔφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπέ-

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 thippum, at Sthenelū, vi vero
 Pherecydes ait, Oleniū fratrem
 ipsum suum: Agrio aut ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argivos, Adrastūq; adif-
 se, ductaq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydens itaque
 aduersus Thebas cum Adra-
 sto in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Thers-
 sippus, Onchestus, Proibous,
 Celeutor, Lycopus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regnū
 patri attribuerunt, quinetiā
 viuētem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris ca-
 debant. Deinde vero Diome-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui
 dem filios praeter Onche-
 stum, Thersippumq; om-
 neis à medio subtulit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex-
 fuga sese antea recepissent.
 Atque regnum, cum iam se-

APOLLODORI

nio confectus Oeneus esset, Andræmoms Oenei filiae marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum enaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vitæ functum Diomedes Argos translatum: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit. & ducta vxore Aegialea Adrastii filia, siue ut alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeoli filijs Athamas Bæotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. & is vxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias nesciens à Nephele natis Inò, triticum ut torrerent mulieres, persua-

δὴ γραιὸς ἦν ὁ οἰνῶς, αἰσραίμονι τῷ τῶν θυγατρῶν τῶν οἰνῶς γήμασι δ' ἔδωκε. τὸν δὲ οἰνέα εἰς πελοπόννησον ἦλεν. οἱ δὲ διαφυσγόντες ἀγροῖον παῖδες ἀνδροῦ (ἀντες ποδὲ τῶν τηλέφον ἐστὶν τῆς ἀργαδίας) τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄργος κομίσας, ἔθαψεν, εἰδὼ νῦν πόλιν ἀπ' ἐκείνου οἰνῶν καλεῖται. καὶ γήμας αἰγάλας τῶν ἀδράστου, ὡς εἰσι φασι τῶν αἰγαλέως, ἐπίτε θήβας, καὶ τροίαν ἐστράτευσε. τῇ δὲ αἰόλου παίδων, ἀδάμας διωας δύναν βαιάπιας ἐκνεφέλης τέκνῳ μὲν, παῖδα φείξον, θυγατρὰ δὲ ἑλλῶ. αὐτῆς δὲ ἰνώ γε μεί, ὅς ῥ' αὐτῷ Λεῖαρχος, καὶ μελικέρτης ἐγένετο. ἐπιβουλόουσά δὲ ἰνὸ τοῖς νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναικας τὴν πυρὸν φεύγειν. λαμβάνουσά δὲ κρύφα τὴν

αὐτοῖσδε δῶτο ἔπρασσον. γῆ
 δὲ πεφρυγμείουσ' πυρούς δι
 γρομίον, καρπούς ἐπισείουσ'
 οὐκαὶ δίδου. διὰ πέμπων ο
 5 αἰδέμασ' εἰς διελφούς, αἰ-
 παλλαγὰν ἐπὶ μὲν δαίνοιο τῆς
 ἀφορέας. Ἰνώδ' ἔχ' πέμ-
 φθίστας ἀνέπεισε λέγειν,
 ὡς εἴη καχρησμέοι παύσα
 10 ὄδοι τὴν ἀκαρπίαν, ἐκαστὰ
 γῆ δὲ ὁ φείξος. δῶτο ἀκού-
 σαις αἰδέμασ' σιωπακακα-
 ζόμβιος. ἔπει τῆς τὴν γῆν
 κατοικόντων, τῷ βωμῷ πα
 15 ρέεσσ' φείξον. Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς, αὐτὰς
 ἀνέρπασε. καὶ πρὸ ὄρμου
 λαοῦ (α χρυσόμαλλοι κελόν
 ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φθρόμβιοι
 20 δ' ἡύραλοι, τὴν μετὰ γῆν
 ἔπει δὲ βῆ (α. κ) δὲ λαοῖσαν.
 ὡς δὲ ἐρλίοιτο κατὰ τὴν
 μετὰ γῆν κειμήλιον δαίλαστας
 σιγείου, καὶ χερωνήσου, ὧλι
 25 ὅτι εἰς τὸν βυθὸν ἡ ἑλλη.
 καὶ κεί δαμουσῆς αὐτῇ, αὐτῇ
 ἐκείνης ἑλληωντος ἐκλήθη

su. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt. Terra,
 quod fruges tostas excepisset,
 annonam minime tribuebat.
 quo circa Delphos Aithamas
 de caritate, ac penuria rerū
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum. Ino vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem præcepisse
 referant, Iou Pirixum esse
 se iugulandum. quod ubi ac-
 cepit Aithamas, cum ab Ae-
 grorum colonis impelleretur,
 Pirixum ad aram cōstituit.
 Nephelē interim ipsum cum
 filia eripuit, et h̄ Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quo cum per aë-
 rem veberentur, quicquid ter-
 ræ ac maris interiacebat, sus-
 perarunt. Post, cum ad id fre-
 ti, quod Sigeū inter, et Cher-
 sonnesum existit, venissent,
 Helle in profundum decidit,
 ibiq; extincta ab ea Hellespō-
 tus appellatur. Pirixus au-

APOLLODORI

tem in Colchos vsque penetra-
uit, buc scilicet, vbi Acetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pasi-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perhi-
bent. Acetes itaq; Pbrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit,
Hic autem Loui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificia-
uit, & eius pellem Aetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis luco Cla-
uis confixit. Pbrixus ve-
ro ex Chalciope Aetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Pbrōtidem, & Cy-
torum. Aibamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percutus Learebum sagitta
interemit. Inò aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is è Bæotia pulsus Deū roga-
uit, vbi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πέλαγος. φείξος δὲ ἕλ-
θαι εἰς κόλχους, ὧν Αἰήτης
ἐβασίλευε παῖς ἡλίου, καὶ
Περσηίδος. ἀδελφῶς δὲ κίρ-
κης, καὶ Πασίφης. ἦν Μί-
νας ἑταῖρος. οὗτος αὐτὸν
ὑποδέχεται. καὶ μίαν τῇ
θυγατρὶν χαλκίω πύλῳ δί-
δωσιν. ὁ δὲ, τὴν χρυσόμαλ-
λον κρινὸν διὰ θύει φυξίῳ, τὸ
δὲ πύλῳ δίδρασκ' αἰνῆτι δίδω-
σιν. ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ πᾶσι
δρῶν εἰ ἄρεος ἄλσει κελ-
λασεν, ἐγλίσοντο δὲ ἐκ χαλ-
κίω πύλῳ τῆς Αἰήτου πύλας 15
φείξω παῖδες Ἀργός, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύντωρος.
ἀνδράμας δὲ ὕδατον δὲ μῦ-
ριν ἔρασαν, καὶ τῇς ὕδατος
ἑσθ' ἔδωκε παῖδων. αὐτὸς μὲν 20
τῇ μάστιγι, ἐτόξευσεν Λέαρ-
χον. ἰνῶ δὲ, μελικέρτῳ
μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔρ-
ρίσκει. ἐκ πτόων δὲ τῆς Κοῖας
πύλας, ἐπυνδάνειο τῇ θι οὐδ' 25
πᾶσι κατοιικήσει. χρυσὸν αὖ-
τος δὲ αὐτῷ κατοιικήειν εἰ

ὃ πρὸ αὐτὸ τὸ πῶς ἔσται ζῶων
 ἀγρίων ξενιθῆ. πολλὴν γὰρ
 ραυ διελθὼν, εἴτε χε λυ-
 κοῖς περβᾶτων μερὺς νεμο
 5 μύοις. οἱ δὲ διωρῆ(α)ντες αὐ-
 τὸν, ἃ διηροῦ το, ἀγρλιπό-
 νης ἔφυγον. ἀδάμας δὲ
 κίχας τὴν χώραν, ἀδάμας
 τίαν ἀφ' αὐτῆς περσυχόρου
 10 σε. καὶ γήμας Θεμεσὼ τὴν
 ὑψέως, ἐγλίνθη Λόκωνα,
 ὄνυθρόν, Σχρινέα, Πτόοις.
 * Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίσας
 ἐφύρα τὴν νῦν λεγυμλίαν
 15 κόρινθον, χαμείμορόπην τὴν
 ἄτλαντος. ἔξ αὐτῆς παῖς
 γίνετα γλαῦκος, ὃ παῖς
 βελλεροφόντης ἔξ εὐρυμέ-
 δης ἐλάνθη. ὃς ἔκτεινε
 20 τὴν πύρπιον χήμαιρα.
 καλᾶξε δὲ σίσυφος εἰς ἄ-
 σον. πύρον ταῖς χερσὶ, καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῖς
 ὄνυθα βάλλειν θέλων.
 25 οὐτος δὲ ὠδονύμιος ὑπ' αὐ-
 τῷ, ὠδεῖται πάλιν εἰς τοῦ
 πύρον. τὴν δὲ ταύτην τὴν

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptus fuerit, sedem poneret,
 qui, cum multum terrarū pera-
 grasset, lupis, quod ovium femorib.
 pascebantur, sit obuius: quem
 cum illi vidissent, quæ dilas-
 niabant, relictis, in fugā sese
 dederunt. Post Athamas, lo-
 co ex edificato à se nomen
 Athamantiam imposuit, De-
 inde Themistonem Hypseï fi-
 liam cepit uxorem, ex eaq.
 Leuconem, Erythroem, Scke-
 neum, & Ptoum genuit. Sisy-
 phus autem Aeoli filius cons-
 tituta Epbyra, cui nunc Corin-
 tho est nomen, Menopē Atlā-
 tis filiā sibi uxore coniungit:
 ex his Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophōtem ex Eurymede su-
 scepit, Hic ignuomā Chimæ-
 rā occidit. Ad hæc Sisyphus
 apud inferos saxo manib. &
 capite subvoluendo cruciatur,
 idq; ubi in summa reportas-
 sit: de integro mox ad ima de-
 meluitur. Sum, qui hās pœnā

APOLLODORI

ob Aeginā Afopi illatā fuisse
 dicant. quod occultā illius ra-
 ptorem Iouem Afopo filiam
 vestiganti detexisse fertur.
 Deion autem Phocidis rex
 Diomedam Xuthi filiam dux-
 it uxorem: quæ illi filiam
 Asteropeam parit, & mares
 Aenetus, Aëtoreus, Pylacus.
 & Cephalus, qui Procrin
 Erechthei filiam sibi coniun-
 gavit. Hunc autem contra
 Aurora impatienter amans,
 rapuit. at Perieres Messena-
 potitus Gorgophonem Persei
 filiam in matrimonium acce-
 pit: de qua Aphareus, Leu-
 cippus, Tyndareus, et Icarius
 filij orti sunt. Pleriq; vero Pe-
 rierem asserunt non Aeoli,
 sed Cynortæ, qui Amyclæ
 filius fuit, natum. Proinde,
 quæ de Perieris nepotibus tra-
 duntur, ubi de Atlantis gene-
 re agetur, dicemus. Magnes
 autem Aeoli filius Naidem
 nympham duxit uxorem, ex
 qua filios gignit Polydæctem,

δίκην, δὲ τὴν αἰσώπου. θυ-
 γατήν αὖ γιναι. ἀρπάσκει
 τὰ γὰρ αὐτῷ κρύφα διὰ, αἰ-
 σώπου μινύσαι ζητοῦν π-
 λέγεται. Διῶν δὲ βασι- 5
 λείων τῆς Φωκίδος, Διομή-
 δῳ τὴν ξούρου γαμῆ. καὶ
 αὐτῷ γίγνεται θυγάτηρ μὴ
 αἰσώπεια. παῖδες δὲ αἰνε-
 τὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέ- 10
 φαλος. δὲ γαμῆ Πρόκλῆς
 τῷ ὀρεχθέως. αὐτὸς δὲ ἡ-
 ἡὼς αὐτὸν ἀρπάξει ὀρεχθεῖ
 ἔα. Περίης δὲ μεσσηνίῳ
 καὶ ταχῶν, γοργόφονίῳ τῷ 15
 πόρσεως ἔγαμην. ὃς ἦς Αφα-
 ρὸς αὐτῷ, καὶ Λεύκιππος,
 καὶ τυνδαρείως. ἐπὶ τὲ, Ικα-
 ρίος παῖδες ἐγλίοντο. πολ-
 λοὶ δὲ τὸν περίην λέγου- 20
 σιν, οὐκ αἰόλῳ παῖδα, ἀλλὰ
 κινώρτα τῷ ἀμύκλῳ. διό-
 πρὸς τὰ πόρτῃ τῆς περίης.
 ἐκγόνοι, αὐτῷ ἀτλασπ-
 κῶ γίει δηλώσομεν. Μά- 25
 γης δὲ αἰόλου γαμῆ νύμ-
 φῳ ναιίδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ παῖδι, Πολυδέκτης,
 καὶ Δίκτυς. οὗτοι σέειπον
 ὦκυβεν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον πῶδ' Ἰωσά-
 5 λίκην κατ' ἔκει. πῆλ' ἀγλινό-
 νος δὲ αὐτῷ εἰς ἦλιν, ἐκεί-
 νον ἐκπῶν, ὕβρις δὲ
 ὦν. καὶ τῷ δι' ὀζιστοῦ θά-
 λῳ, ὅτ' ἔτι πῶ αὐτῷ βίαν
 οὐκ ἐλάττω. ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
 εἶπαι δίκην. καὶ τὰς ἐκείνου
 ἀφελόμενος θυσιάζει, ἑαυτῷ
 προσέτασσε θύειν. καὶ βύρ-
 15 ρας μὲν ὀζυρημνιάσας ὅτ' ἄρ-
 ις ματος μὲν λείψτων χαλ-
 κῶν σύρων, ἔλεγε βρον-
 τῶν. βάλλων δὲ εἰς οὐρανόν
 τοὺς αἰθρημνιάσας λαμπράδας,
 ἔλεγε αἰσθάνειν. ἔδους δὲ
 20 αὐτὸν κεραυνώσας, πῶ κτι-
 σθεῖαν ὑπ' αὐτῷ πόλιν, καὶ
 τῶν οἰκητόρων ἡφάνισεν πάν-
 τας. Τυρῶ δὲ ἡ Σαλμων-
 νίδος θυγάτηρ, καὶ Ἀλκιδί-
 25 κης πῶ κρηδεῖ, τῷ Σαλ-
 μονίδος ἀδελφῷ τρεφομένη,
 ὅτ' ἔτι ἰχθύνει πῶς τῷ

ac Dictyn. Hi Seriphum in
 coluere. Salmoneus autem
 prius quidem circa Thes-
 sariam habitauit, ac reuersus
 ipse in Elidem, urbem iti-
 cōdidit. qui cū cōtameliosus
 suapte foret ingenio, seque Ioui
 adaequaret, suae ipsius impie-
 tatis poenas luit. Nam se Iou-
 nem esse praedicabat, et quae
 illi dedicari solebant, ea sibi
 immolari iubebat. Necnon
 pelles detractas in quadriga
 cum lebetibus aeneis agitans
 tonitrua se concitare distitabat,
 necnon iaculans in caelum
 ardenteis faces fulgura
 se imitari iactitabat. Hinc
 ipsum Iupiter fulminat: vr-
 bemque ab eo conditam, extin-
 ctis ciuibz omnibus solo ex-
 quauit, Ceterum Tyrō Sal-
 monis filia ex Alcicide, quae,
 cum apud Cretheum Salmo-
 nis fratrem aleretur, Enix-
 pei fluminis amore flagra-
 uit, atque ad illius fluentia
 continenter accedens propter

APOLLODORI

annem conqueri minime desinebat. Neptunus interim sumpta Empei forma cū ipsa concubuit. Hæc autem, cum geminos clanculum peperisset, infantes exponit. Adiascentibus autem pueris, et equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una, cum infantium alterum mamma, casu quodam tetigisset, facii partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis amabos suscepit alondos, et, cui liuidula reddita est facie pars, Peliam nominauit, quasi Liuium dixeris: alterum vero Neleum vocat. qui cum ad iustam, integramque ætatem peruenisset, agnita matre, noueram, quod eius opera parentem male affectam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ, tam etsi intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit. Eamque ob

τα μού. καὶ σπαιχῶς ᾤδῃ. τὰ τούτου ῥεῖθρα φυτῶρα, τούτοις ἀπιδύρετο. ποσειδῶν δὲ εἰσαδείς ἐν πεῖ, συγκατεκλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ, γλυνήσασα κρύφα, διδύμοισιν παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκαμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἰαποφορβῶν ἰαπορμία πρὸς αὐτὴν τῇ θυγατρὶ, δατόρου τῶν βρεφῶν, πλείον τι τῷ προσώπῳ μέρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰαποφορβὸς ἀμφοτέρους τῶν παίδας ἀνελόμενος ἔθρεψε. καὶ τὸν μὲν, Πηλεΐδην, Πηλεὺς ἐκάλεισεν. τὸν δὲ ἑτόρον Νηλεΐα. Πηλεΐδης δὲ, ἀνελόμενος τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κακοῦ μέντω γὰρ γόνιτες ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος, κατέφυγεν. Πηλεὺς δὲ ἐπ' αὐτῇ τῇ βρεφῶν αὐτῇ κα-

πέτραξε . καὶ κελύβου διε
 τέλει τὴν ἥρα ἀπμάζωρ .
 ἐσαΐασεν δὲ ὕδρον πρὸς
 ἀλλήλοισ' . καὶ νηλοὺς μὲν
 5 ἐκπεσὼν , ἥ κεν εἰς μεσσηνίω
 καὶ πύλον κτίζει . καὶ γα-
 μεῖ χλωρίδα τὴν ἀμφίονος ,
 ὅζῃς αὐτῷ γίνεταί θυγά-
 τρη μὲν Πηρώ . ἄρρεν δὲ
 10 ταῦρος , καὶ ἀστῆριος , πυ-
 λαῶν , δημάχως , εὐρύβιος ,
 Εὔπιδος , Ράδιος , Εὐρυμύνης
 Εὐαγόρας , Αλάστωρ , Νέ-
 στωρ , Περικλύμενος , ὃ δὲ πο-
 15 σείδων δίδωσι μετὰβάλλειν
 ταῖς μορφάς , καὶ μαχόμε-
 νος , ὃτε Ἡρακλῆς ὅζε πόρῃ
 πύλον . γινόμενος ὁ , τὸ μὲν ,
 λείων . ὁ , τὸ δὲ , ὄφις . ὁ , τὸ
 20 δὲ μέλισσα ὑφ' Ἡρακλείου
 μετὰ τῆς ἄλλων νηλείως παύ-
 σων , ἀπέθανε . ἐπὶ δὲ
 νέστωρ μόνος . ἐπειδὴ παρὰ
 γεραιόις ἐρέφει . ὃς γή-
 25 μαρ Ἀναξίβιαν τὴν κρετι-
 ῆος , θυγατρός μὲν , πεισι-
 δμῖο , καὶ πολυκρίω εἰ-

rem nullo vnquā honore Pe-
 lias lunonē affectissē memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rūt. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit , &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copulas-
 uit: de qua Peronē puellā gez-
 nuit, sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem; Deimas-
 ebū, Eurybiū, Epidaū, Eury-
 menem, Euagoram, Alastor-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menum, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit. hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est:
 Solus aūt Nestor seruatus est
 incolumis, q̄ppe qui apud Ge-
 renios educabatur, & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fi-
 lia feminas Pisidicē, & Poly

APOLLODORI

castē, Mares aut Perseū, Sira-
ticū, Aretum, Echephonē,
Pisistratum, Antilochem, &
Thrasymedem suscepit. Pe-
lias insuper Thessaliam in-
colebat ducta Biantis filia
Anaxibia, siue, ut quidam vo-
lunt, Philomache ex Amphio-
ne orta filium Acastum ge-
nuit, & feminei sexus Pisis-
dica, Pelopean, Hippothoen,
& Alcestin. At Cretheus cō-
dita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex
qua sibi filij nascuntur Aes-
son, Amythaon, & Pheres,
Amythaon igitur Pylum ha-
bitans Idomenem Pheretis fi-
liam sibi coniugio sociauit,
cui ex ea liberi oriūtur Bias,
& Melampus, qui, cum ruri
ageret, ac pro suis ædibus
quercus existeret, in eaq; ser-
pentium latebra esset, occisus
a ministris serpentibus, cete-
ra quidem reptilia congestis
lignis concremauit, atque ser-
pentium partus educāuit. qui

cum

γλύνουσι. παῖδες δὲ, πέρ-
σας, Στάπχον, Ἀρηθόν, Εχί-
φρονα, Πεισίφρατον, αἰτίλο-
χον, Θρασυμύδην. πελίας
δὲ πόδι Θεσσαλίας κατὰ- 5
κει. καὶ γήμασ' ἀναξιβίας
τὴν βίαντος, ὥς δὲ αἰοιοι λέ-
γουσι Φιλομάχῳ τὴν ἀμ-
φίονος, ἐγλύνουσι παῖδες μὲν
Ἀκαστον. θυγατράσ' δὲ, 10
Πησιδίκῳ, Πελοπίαν, ἱπ-
ποθόην, Ἀλκυσιν. κρηθὺς
δὲ κτίσας Ἰωλκόν, γαμεῖ
Τυρῶ τὴν Σαλμωνίδως τὴν
αὐτῆς ἀδελφεῖν. ἐξ ἧς αὐ- 15
τῷ γίνονται παῖδες. Αἴ-
σων, Ἀμυθαῶν, Φόρησ, Ἀμυ-
θαῶν μὲν οὖν οἰκῶν Εὐύλον,
Εἰδομείην γαμεῖ τὴν Φόρη-
τος. καὶ γίνονται παῖδες 20
αὐτῷ Βίας, καὶ μελάμ-
πος. ὅς ᾤδ' ἤν' ἔχων χερσὶ
διατελῶν, οὐσης περὶ τῆς
οἰκίας αὐτῆς θύρας, εἰ ἢ
φωλεὸς ὄφεων ὑπῆρχεν. 25
ἀρχκτεῖναι τῶν τῆς θύρας
πύλων τῶν ὄφεις, τὰ μὲν

ὁρπτά, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαυσε. τὸν δὲ τῆς ὀφθαλμοῦ
 νεοσσούς ἐθρεψεν. οἱ δὲ, γε
 νόμιοι τέλειοι, πεισάντες
 5 αὐτῷ κοιμωμένῳ τῆς ὤμων
 ὄξε κατὰ, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσας ὄξε καίβαι-
 ρον. ὁ δὲ, αἰσάς, κῆλν-
 μενος ποσειδῶν, τῆς ἑσπε-
 10 ποτομλίων ὀρέων τὰς φω-
 νὰς πρῶτῃ. καὶ πρὸ ἐκείνων
 μακρὰν περὶ λεγε, τοῖς
 αἰθρῶπις τὰ μέλonta.
 προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἑδῇ
 15 τῆς ἰδρῶν μακρῶν. ποσει-
 δῶν τὸν ἄλφειον στωτυχῶν
 ἀχρῶνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος
 ἦν μαίτις. Βίασ δὲ ὁ ἀ-
 μυθῶνος ἐμνησθῆς πρῶ-
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
 αὐτῷ μνησθῶν τὴν θυ-
 γατῶν, δῶσεν ἔφν τῷ ταῖς
 ἰφίκλου βόας κομίσκειν π-
 αὐτῷ. αὐτὰς δὲ ἦσαν ἐν
 25 φυλάκῃ. καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτὰς, ὅν οὔτε αἰθρῶ-
 πος, οὔτε δῆριον πῆλασ ἐλ-

cum ad iustum corporis mor-
 dum succrevisset, ipsum id
 dormientem circumstunt, et
 ex utroq; humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergefactus, excitatusq;
 ac perierresfactus, superuo-
 litantium auium uoces in-
 telligebat, & quæ ab ijs
 futura edocebatur, immortalibus
 prædicebat, per hæ-
 ruspicinam præterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero A-
 mythæonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam expetentibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditur-
 um, distabat. Hæc uero ad
 Phylacæ urbē custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 feratū ulla proxime acce-

dere audebat, Quare cum ui-
bues abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
germanus se præstaturū pol-
licetur, eiq; abiguum deprē-
bensum iri prædixit; Qui, si
tam annum planè exactum
in uinculis iacuerit, ita de-
mum boues habiturum se ce-
cinit, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacen con-
tendit, atq; , ut prædixerat,
deprehensus in furto, conie-
ctus in uincula domi custo-
diebatur, Deinde uero toto
propè anni circuitu reuolu-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quan-
tum è trabe derosum esset,
percōtante, domesticis tū mi-
nimū superesse respondētib.
aliò se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum factò, do-
miciliū illud corrui, id admi-
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduerrit,

Θεῖν ἡδύναντ. ταύτας ἀ-
δύναντον βίασ' τὰς βόας
κλέψαι, πῖρεκάλει τ' ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-
πος δὲ ὑπέχθη. καὶ περὶ 5
πεν ὅτι φωραδῖσται κλέ-
πτων. καὶ διθεῖς εἰαυτ',
οὕτω τὰς βόας λήψεται.
μετὰ δὲ τῶν ὑποσχισιν, εἰς
φυλάκην ἀπῆκε. καὶ κα- 10
τάπερ περὶ πε, φωραδῖς
ἔδιδ' τῇ κλοπῇ, δισμοῖς ἐν
οἰκῇματι ἐφυλάττετο. λει-
πωμένου δὲ τῷ εἰαυτῷ ἔρα-
χίος χρόνου τῆς κατὰ τὸ κοίτης
ρυφάου τῆς σέχης σκαλή-
κων ἀκούει. τῷ μὲν ὄρωτων
τοσ πόδον μέρος ἦδη τῷ δο-
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ,
ἀγκραιναμλίων λοιπὸν ἐλάττω 20
χρὸν εἶναι. καὶ ταχέως ἐ-
κέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔτερος
οἶκημα, μετεγαγεῖν. γλυ-
μλίον δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σωέπινε τὸ οἶκημα. θαν- 25
μάσας δὲ φύλακος. καὶ με-
τὰν ὅτι ἐστὶ μαύτις αἰετος,

λύνεας πῆρεσσι λείπειν εἰπεῖς,
 ὅπως αὐτῷ τῷ παιδί ἰοί-
 κλω παῖδες γίνονται. ὁ δὲ,
 ὑπέχθον, ἐφ' ᾧ τὰς ἐβόας λή-
 5 ψεται, καὶ ἡσυχάζει τὰς θυλάκας ταύ-
 ρου δύνου, καὶ μελίστας, τῶν
 οἰκονοῦντος προσεκάλεισάτο.
 πῆρα γλοιομῆτι δὲ αἰγυπιοῦ,
 πῆρα ρύτου μαλ' ἀνιδδὴ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κορυφῇ π-
 μων ὑπὸ τῆς ἀγροῦ, πῆρα
 τῷ ἰοίκλω τὴν μάχαιραν
 ἡμαρμύνην ἐπὶ κατέβη.
 δείξαντος δὲ τῷ παιδὶ, καὶ
 15 σφυγόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδρῆς οὐρῆς αὐτῶν ἐπῆξε.
 καὶ ταύτῃ αὐτῷ ἀμειβομένους
 ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλε-
 γον οὖν οὐρεθείσης τῆς μα-
 20 χαιρᾶς, ὡς ξύσων τὸν ἰὸν ἢ
 ἡμῶας δέησιν ἰοίκλω δῶ
 πῆρ' ἡσυχάζει γλῶσσαι. ταύ-
 τα μαλ' ἀνιδδὴ γλῶσσαι.
 μελίστας, τὴν μὲν μάχαι-
 25 ραν οὐρε, τῷ δὲ ἰοίκλω τῇ
 ἰὸν ξύλῳ, ὑπὸ ἡμῶας δέησιν
 δίδωκε πῆρ' ἡσυχάζει αὐτῷ

solutum vinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habere,
 re, ut naticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues res-
 cipiat, se naticinaturum pol-
 licetur. Inde mastatis duos
 bus tauris, eorumq; uisceris
 bus particulatim concisis, ad
 inaugurandū auceis euocauit,
 ad quē cū uultur aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespita praesecans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu percussus
 cum sese in fugam cōiecisset,
 in sacra quercu, secespitā de-
 fixit, eāq; obductus cortex os-
 puit. Inuento itaq; cultro, si
 decussā, inq̃t, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 lē esse geniturū. Haec ā uultu
 re praedictus Melāpus, seces-
 pitā cepit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos pp̃d̃i
 es bibendā pp̃inquit. Tū ille
 d y

APOLLODORI

Podarceum filium procreavit,
ac boues Pylū perduxit, fra-
triq; Peronem Nelei filiam
consecutus in coniugium col-
locavit. & Messenæ aliquan-
diu mansit. Postea uero, quā
Bacchus Argiuis mulieribus
furorem iniecit, patet re-
gni partem, eas uesania libe-
rauit, quo etiam cum Biante
fratre commigravit, Porro
Biantis, & Peronis filius
Talaus fuit, de quo, & Ly-
simache Abantis Melampus
dis filij, nati sunt, Adrastus,
Parthenopæus, Pronax, Me-
cisteus, Aristomachus, Eri-
phyle, quæ nupsit Amphiaz-
rao. Parthenopæus autem
Promachum creat, qui cum
Epigonis in bello cōtra The-
banos militauit. Mecisteus Eu-
ryalū genuit. Qui aduersus
Troia nauigauit. ex Pronax
Ete natus ē Lycurgus. Sed A-
drastus ex Amphithea Pro-
nai filia, feminei qdē Jexus
Argiā, Deipyle. Egealeā su-

Ποδάρεκς ἐγένετο. τὰς δὲ
βοῶσας εἰς πύλον ἔλασε, καὶ
τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλεῶς θυ-
γατὶρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μλίντιος εἰ μεσσηνὴ κα-
τῶκει. ὥς δὲ τὰς εἰ ἀργεῖ
γυναικὸς ἰδὲ μνηνε Διόνυ-
σος, ἑπομένη τὴ βασιλείας
ἰασάμενος αὐτὰς, ἐκεί μὲν
βίαντες κατῶκον. 10
Βίαντος δὲ, καὶ Πηροῦς Τα-
λαῶς, οὐ, καὶ Λισιμάχης τὴ
Λεαιτος τῷ μελάμπεδος,
Λοβαστος, Παρθνοπαῖος,
Πρώναξ, Μηνιστὸς, Λειπύ- 15
μαχος, Εἰφύλη, ἣν ἀμολι-
ακος γαμῆ. παρθνοπαί-
δε πέριμαχος ἐγένετο, ὃς με-
τὰ τῷ ἀδελφῷ, ἥ δὲ δῖος
ἐστρατεύθη. Μηνιστὸς δὲ 20
Εὐρύαλος, ὃς ἦκε εἰς Ἰοῖαν.
πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυ-
κοῦργος. ἀδελφῶν δὲ, ἣ ἀμ-
ολιεύσας τῆς πρώνακτος, θυ-
γατὶρα μὲν Ἀργία, δὴ τὴν 25
λη, Αἰγιάλεια. καὶ δὲ δὲ
αἰγιάλους, Κυάνιππος. Φέ-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, φέρας εἰ
 Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐλθόντας
 ἄδμυτον, καὶ Λυκούργου.
 Λυκούργος μὲν οὖν ποδὶ νε
 5 μέας κατ' ὤκυσσε, γήμας δὲ
 εὐρυδίκῳ. ὥς δὲ εἴποι φα-
 σιν, ἀμφιδέας ἐλθόντας
 Οφίλτῳ κληθεῖτα Ἀρ-
 χήμορον. Ἀδμήτου δὲ ἑκα-
 10 τοιλοῦντος τῆς φέρης, ἐδί-
 τθυσεν ἀφ' ἁλλων αὐτῷ μνη-
 σθομυλῆ πλὴν Πελίου θυγα-
 τῆς ῥα. τῷ κατὰ ξούσαντι
 ἄρμα, λείντων κ' ἡ κείνων,
 15 ἀφ' ἁλλων ξούξας ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομίζας πρὸς Περίαν,
 Ἀλκιστὶ λαμβάνει. θυῶν
 δὲ εἰ τοῖς γάμοις, ὅξελάδε
 ὦ ἀρτέμιδι θυῶσαι. διατοῦ
 20 το τὸν Δάλαμον ἀνοίξας,
 εὖρε θρακόντων σπείραμα.
 πτωλερωμλίον. ἀφ' ἁλλων δὲ
 εἰπὼν ὅξελασκεοδαί πλὴν
 Θεῶν, ἡττήτο ποδὶ μοιραν,
 25 ἵνα ὅταν ἄδμυτος μέλλει
 πλοῦταῖν, ἀφ' ἁλλων τῷ θα-
 νάτου, ἂν ἐκουσίως τίς ὑπὲρ

stulū. Mares at Ægialeū, Cy-
 anippūq; habuit, Pheres Cre-
 ibei filius, qui Pheras urbem
 Thessaliae cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū p̄creauit, Lycur-
 gus circa Nemeā habitaui-
 t, quidūcta Euridice, uel, ut alij
 narrāt, Amphithea uxore O-
 pheltem cognomento Archea-
 mor̄ genuit. Ceterū Admetū
 Pheris regnāti, Apollo merce
 decōductus seruiuit, quo tēpo-
 re Peliae filiā uxore deposede-
 bat. Pelias ab eo currū, a leo-
 ne, et lupo trahendū postulat:
 Admetus Apollinis ope leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 p̄duxit: & Alcestin caput: q̄
 cū in nuptijs de more sacrafa-
 ceret, Dianae immolare obli-
 tus, a p̄to thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui cum
 Apollo nutūinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ad-
 meti fato quæsitū eēt: respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē desiturus esset, cum
 mortis piculū euasurū esse:

APOLLODORI

fiq; p eo siue pater, siue ma-
ter, aut uxor mortē ultro sus-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, parētes p fi-
lio ē uita migrare noluerūt.
Alcestis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et eā Pro-
serpina rursus i uitā remisit:
sed, ut qbusdā placeat hercules
cōmissa cū Pluīdē, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
aut Aesone, Crethei, et Po-
lymedes Autolyce, filio natus
Iolcū urbē habitabat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni successore sciz-
tanti respondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calceas
tū hēat, cauendū esse. primō
cū id genus oraculi minime
intellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in littore
Neptuno immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eō accersiuisset. Is uerō, quod
rei rusticae desiderio teneretur,
ruri agens ad eādem
sacra properauit: & Aiax

αὐτῷ δυνήσκειν ἔλθεται πα-
τὴρ, ὃ μὲν πατὴρ, ἢ γυνὴ. ὥς δὲ
ἦ λαια ἢ τῷ δυνήσκειν ἡμῶρα,
μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μη-
τρὸς ὑπαρῶν αὐτῷ δυνήσκειν
φελόντων, ἅ ληκιστὶς ὑπαρῶν
αὐτῷ ἀπείδανε. καὶ αὐτὸν
πάλιν αἰεπέμελλεν ἡ κόρη. ὥς
δὲ εἴιοι λέγουσιν, ἡρακλῆος
μαχεστέμνος ἄδην. Αἴωνος ἰο
δὲ τῷ κρηδείας, καὶ Πολυμή-
δης τῆς Αὐτολύκου ἰάσων.
οὗτος ὡς ἐπὶ ἰωλκῷ. τῆς δὲ
ἰωλκοῦ πλείας. ἐβασίλευ-
σε μετὰ κρηδείας, ὃ χρωμλίως
παρὲς τῆς βασιλείας, ἐδί-
ωσεν ὁ θεός, τὸν μονοσάν-
δαλον φυλάξασθαι. τὸ μὲν
οὖν πρῶτον, ἡγνοεῖ τὸ χρῆ-
μόν, αὐτὸς δὲ ὕψιστον αὐτῷ
ἐγνώ. τελεῶν γὰρ ὅτι τῇ θα-
λάσσῃ ποσειδῶνι θυσίαν,
ἄλλοις τὲ πολλοῖς ὑδῖταυ-
τη, καὶ τὸν ἰάσωνα μετεπέμ-
ψατο. ὁ δὲ πόδας γεωργίας
ἐπὶ τοῖς χερσὶν διατελεῖς,
ἔσθυσεν ἢ τὴν θυσίαν.

διαβαίνων δὲ ποταμὸν Λα-
 ναυρον, ὅς μ' ἔλθε μοι θανάδα-
 λος τὸ ἔσθρον ἀχλὺς ἐπὶ
 τῷ ῥέειρω πέδιλον. Θεασκί-
 μλος δὲ πηλίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἡ-
 ρώτα περσελιδῶν, τίς ἄρ' ἐ-
 ποίεισιν ὄζονσίαι ἔχων. εἰ
 λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος
 10 φοβούμην σέο δαίτην πόλιτ'.
 ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λῆθι ἄλλως,
 εἴτε ὄχ' μῦθον ἔρασ'. ἴν' ἔλ-
 δαι κακὸν μὴ δ' αἰ πηλίας. τί μ' ἔ-
 ρωτᾷς οὐκ ἐπίμα, τὸ χρυσόν
 15 μαλλοὶ δόρασ' ἔφην περσέ-
 ταί τινι κίκαφ' ἔρπειν αὐτῷ.
 εἴτε πηλίας ἀκούσας, βύθους
 ὅς τὸ δόρασ' ἐλθεῖν ἐκέλευ-
 σεν αὐτόν. εἴτε δ' αἰ κόλ-
 20 ρις ἦν Ἀρεῖος ἄλσει κρε-
 μάμηνι ἐκρυβός. ἐφρουρεῖ
 το δὲ ἄπο δράκοντος αὐ-
 πνον. ὅς εἴτε πρὸς πόμηνος
 ἰάσων, ἄρ' ἔγον παρ' ἐκείνου
 25 τὸν φείξου. κακείνος ἀδιν-
 γὰς ἄπο Δημίου πινυτὸν
 ὄρεον καὶ καπνίσας τινὶ

rum amnem traiciens, alie-
 rum in amnis aluco amisit
 calceum. Id ubi Pelias uis-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius cum accedit,
 rogatq; : quisnam adeundi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictum fue-
 rat, à cinivum aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autē si-
 ue forte quadam supervenit,
 sue Iunonis ira, ne mali az-
 liquid accideret Pelie, quip-
 pe qui Iunonem nullo digna-
 batur honore : pellem uellez-
 ris aurei, ut ille afferret, in-
 peratum fuisse aiunt, quòd
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire stas-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quæ-
 cu in Martis luco uisebatur :
 ac sub insomnis draconis cu-
 stodia asseruabatur. Ad hanc
 igitur missus Iason Argum
 Phrygi inuitavit. At is Mi-
 neræ consilio naum remoz-
 rum quinquaginta construit,

APOLLODORI

eamq; á fabri nomine Ar =
go appellauit : ad cuius pro =
ram, tabulam uocalem e fa =
go Dodonidis filuæ accomo =
dauit . Naui itaq; confecta ,
Iafonem fcitantem oraculum
Deus ad uelaturam faciens
dam cohortatur, qui iam to =
tius Græciæ optimum quẽp
in vnum congregarat, quo =
rum nomina hæc sunt . Ty =
phus Hagnii filij , cui nauis
gubernaculũ delegatum fuit .
Orpheus Oeagri . Zetes , &
Calais Boreæ filij . Castor ,
& Pollux Iouis . Telamon ,
ac Peleus Acaci , Hercules
Iouis , Aegæi Thefeus .
Idas , & Lynceus Apharei .
Amphiaraus Oiclei . Cæ =
neus Coroni . Palæmon Vol =
cani : Æoliæ . Cepheus A =
lei : Laertes Arcesij . Autoly =
tus Mercurij , Atalâta Schæ =
nei , Menæcius Aëtoris . A =
ëtor Hippasij . Admetus Phe =
retis . Acastus Pelij . Eu =
rytus Mercurij . Meleager

πρωτογενὲς εἶσαν ἀπὸ τοῦ
κατασκυλεύσαντος , ἀργῶ ,
κατὰ δὲ τὸν πρῶτον εὐφρο =
μοσεν ἀδινῶ φωνῇ φηγού =
της θωπιδωνίδος ξύλον . ὡς
δὲ ἡ ναὺς κατασκυλεύσθῃ ,
καὶ χρωμίσῃ , ὁ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στυγεροί =
σεντι τοῦ ἀείσουσ . τῆς ἐλ =
λάδος . αἱ δὲ στυγεροὶ 10
θεοὶ εἰσὶν αἱδε , τίφω α =
γίου , ὃς ἐκυβόρια τὸν
ναῦν . Ορφέως Οἰάγρου ,
ζήτης , καὶ Κάλαις Βορέου .
Κάτωρ , καὶ πολυδιδύκης 15
διδὸς . Τελαμών , καὶ πη =
λὸς αἰακὸς . Ἡρακλῆς
διδὸς , Διοκλῆς αἰγύως . Ἰδῆς ,
καὶ Λυγκὸς Αφαιῶν .
Αμφιάρακος Οἰκλείου , 20
Καικλῆς κορώνου . Παλαί =
μων Ἡφαίστου , ὃ Αἰτωλὸς .
Κηφὸς ἀλειῶν . Δαορίτης
Ἀρκεσίου . αὐτόλυκος ὀρ =
μῶν . Ἀταλαΐτη χροινέως . 25
Μελίππος , Ἀκτορ , Ἀκτωρ
Ἰππασίου . Ἀδμήτος Φοῖβου .

Ἀγκυρὸς Πελοίου. Εὐρύτος ὄρ-
 μος. Μελέαργος οἰνέας.
 Ἀγκάιος Λυκαόργου. Εὐφι-
 μος ποσειδῶτος. Πάσιος θα-
 5 μάκου. Βούτης Τελιόνως.
 Φάινος, καὶ Σταφύλος, Διο-
 γύσου. Εργίνος ποσειδῶτος.
 Περικλύμενος Νυλέως. Λύ-
 γάσιος Ἡλίου. Ιωκλῆος Θά-
 10 οσίου. ἄρως Φείξου. Ευρύκ-
 λος Μυκισέως. Πρωέλειος
 Ἰππάλμου. Λήϊτος Αλέ-
 κτορος. Ιετός Ναυβόλου,
 ἀσκάλαφος, καὶ ἄλμελος
 15 Ἄρεως. Ἀστέριος Κομήτου.
 Πολύφωμος Ελάτου. οὗτοι
 ναυαρχῶντος Ἰάσονος αὐ-
 νεχόμενοι, προσέχοντο λυ-
 μῶν. ἔτι γὰρ δὲ ἡλόμενος αὐ-
 τοῖσιν ποτὲ οὐκ ἔργους, βα-
 σιλευμενίου δὲ ἡρώδ. Υψι-
 πύλος τῆς Δόαντος, δὲ αἰ-
 τίας τῆνδε. αἱ λήμναι τῶν
 ἀφροδίτῳ οὐκ ἐπίμοιαι, ἡ
 25 δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυνου-
 μίαι. καὶ διακῶν αἱ γήμει-
 ος αὐταῖς ἐκτὺς πολλοῖας.

Oenei. Ancæus Lycurgi,
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci. Butes Teleon-
 tis. Phanus, & Staphy-
 lus Dionysi. Erginus Neptu-
 ni. Periclymenus, Nелеi.
 Augeas Heli, Iphyclus The-
 sty. Argus Phrixii, Eurys-
 lus Mecistei. Penelopeus Hip-
 palmi. Leitus Alestoris.
 Iritus Nauboli. Ascalas-
 phus, & Almenus Martis,
 Asierius Comæ, Polypho-
 mus Elata. Hi igitur Na-
 uarcho Iasone erant in Lem-
 num appellant. Hæc insu-
 la tum uiris omnibus orbatæ
 Hypsipyles Thoantis filia
 imperio regebatur, cuius res
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniæ mulieres Venerem-
 nibili faciebant. quæ ea de
 causa reteritum illis gra-
 uolentia utrus iniecit. Et vi-
 xi è Thracia Lemno prox-
 ima abductas cariuas ancil-
 las subigebant. Tum lem-
 niæ quod à coniugibus sper-

pererentur non modo patres ip-
soi, sed & uiros, suum quaeque
ingularunt, una tamen om-
nium Hypsipyle Thoantem
patrem absconditum, serua-
uit illaesum. Mox Argonau-
tae in Lemnum, quae tum
a mulieribus tenebatur: ar-
puli, illis admiscuntur. Hyp-
sipyle uero ab Iasone com-
pressa Euneum: ac Nebro-
phorum liberos gignit, a
Lemno deinde ad Doliones,
quibus tunc Cyzicus impera-
bat, perueniunt. Hic eos
benignissime excepit, qui no-
ctu illinc auelli: reslantium
uentorum impetu noctu ne-
scij rursus Doliones appule-
runt. qui, dum finitimorum
pelasgicorum hostium copias
esse arbitrarentur (continen-
ter enim cum finitimis bel-
lum gerebant) pugnam per
noctem conferunt ignari ad-
uersus ignaros. Caesis itaque
Dolionum plerisque, & rege
Cyzico, Argonauitae, ubi

Θράκῃς λαβόντες αἰχμη-
λατῖδας σιωθινάξοντο αὐ-
ταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἰ-
λήμναι, τοὺς τε πατέρας,
καὶ τὸν αἰσχροῦ φοιβούσι. 5
μόνη δὲ ἔσωσεν ὑψιπύλη ἣ
ἑαυτῆς πατέρα κρύψασκε
δοῦντα. προσόντες οὖν τὸ
τε γυναικοκρατούμεν τῇ
λήμνῳ, μίσχονται ταῖς 10
γυναιξίν. ὑψιπύλη δὲ ἰά-
σεται σιωθινάξεται, καὶ γλο-
νᾷ πατέρα, Εὐνήν, καὶ Νε-
βροφόνον. ἀπὸ λήμνου δὲ
προσίχουσι δολίοισιν, ὅτι ἔχαις
σίλβει κύκιος. οὗτος αὖ-
τὸν ὑπὲρ ξαῖον φιλοφρόνως.
νυκτὸς αἰαχθεῖς ἐπεῦθε
καὶ περιπρόντες ἀπὸ πνοί-
αις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς 20
δολίοσι προσίχουσιν. οἱ δὲ
νομίζοντες πλάσμενόν ἐστιν
στρατὸν, ἔτι μὲν γὰρ ἑσπέρῃ
λάσγων σιωεῶς πολε-
μοῦμενοι, μάχῃ τῇ νυκτὸς 25
σιωάπτοις ἀγνοοῦντες
πρὸς ἀγνοοῦντας. κτεῖναι

5 πες δὲ πολλοὶ οἱ ἀργοναῶ-
 ται, μεθ' ὧν καὶ κῦξικον.
 μεθ' ἡμόρων, ὡς ἔγνωσαν,
 ἀχρὺν ἐρόμβιοι, ταῖς τε κόμας
 10 ἐκείρωτο, καὶ τὸν κῦξικόν
 πολυτελὲς ἔδασαν. καὶ
 μὲν τὴν ταφίην πολύτρον-
 πος, μυσίου περὶ Ἰχθυῖος.
 15 Εἰταῦτά, ἡρακλῆα, καὶ πο-
 λύφημον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ θεοδόκευτος παῖς,
 ἡρακλείῳ δὲ ὀρώμενος, ἀχ-
 ραλεῖς ὑβρόσκεσθαι, δὲ
 20 καίλλος ἔπειτα νυμφῶν ἡρπά-
 25 γη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτῷ βοήσαντες, ἀπασάμε-
 νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔπειτα
 ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων.
 καὶ δὴ λαὸς στυγερὸν πῆρα-
 30 κλεῖ. ξητομένων δὲ ἀμφοτέ-
 ρων τ' ὕλας, ἡ ταῦς αἰὲλιν.
 καὶ Πολύφημος μὲν ἐν μυ-
 σίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβί-
 σιλον ἔσεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ
 35 ἑστῆκεν εἰς ἄργος. ἡρόδοτος
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 φησὶ πολέσσει τότε, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lacrimis ac de-
 tonso sibi capillo: Cyzicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiire: nec longo post
 tempore in Mysiam deuenie-
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphemo reliquerunt. Quo-
 niam Hylas Thiodamantis fi-
 lius, et Herculis amasius
 aquatum emissus ob exi-
 miam ipsius formæ præstan-
 tiam a nymphis raptus est.
 Et Polyphemus, cum illum re-
 clamantem audisset, nudato
 ense à latronibus abduci pu-
 tans, persecutus est. Idem
 Herculi obviam facto indi-
 cat. Interea uero dum Pue-
 rum Hylam uterq̃ requirunt
 naui uέτο rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus condita in
 Mysia ab se urbe Cio regni
 sedem ibi collocauit. Ve-
 rum Hercules Argos re-
 meauit, quem Herodotus ne-
 qi iam statim nauigas-
 se, sed apud Omphaleam

APOLLODORI

seruitutem seruisse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argò huiusce grauitatem perferre baud quaquam posse dicebatur: Atque qui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit Dionysius Herculem, et Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendiffe scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum caestibus contendere cogebat, et deuictos ita perdebat. Tum igitur inuectus in nauim Argo, optimū quēq; impugilatus certamē puocabat. Pollux cum eo se pugnaturū esse pollicitus, percussio illius cubito hoīem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ar-

παρ' ὀμφάῳ δουλεύεις. Φερέκυδης δὲ αὐτὸν εἰς ἀφεταῖς τῆς Θεσσαλίας ἀρχαφθῆναι λέγει. τῆς ἀργούης φθιγγεαυλίας, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ βούβου βάρος. Διμακρέτης δὲ αὐτὸ εἰς κόλχον πεπλυνκότεν παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸ, καὶ ἡγεμῖνα φησι τῆς ἀργοναυτικῆς γενέσθαι. ἀρχὴ δὲ μουσικῆς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασιλεύοντο Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γενναῖος δὲ εἶναι οὗτος, ὅς τινι περὶ χρόνους ἐξίστο, ἡν ἀγκάζει πυκνὸν δύει, καὶ ὄψον τὸν χρόνον ἀνέμει. παραγλιόμηνος οὖν καὶ τὸ τε τῆς τῶν ἀργῶν, τὸν ἀεισοῦς αὐτῆς εἰς πυγμῶν προσκαλεῖτο. πεπλυνκότες δὲ ἕως ἁρόμηνος πυκνέουσιν πρὸς αὐτὸν, πλάξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ Βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσκοντες οἱ ἀει-

5 τείς τὰ ὄπλα, πολλοὺς
 φέροντες φοιῶσι αὐ-
 τῆς. εἰπὺς αἰαχέτης,
 καταντῶσιν εἰς τὴν θράκην
 10 σκαμνοῦσιν. εἴδα ὦκει Φι-
 νός μάλιστα. τὰς ὅφεις πε-
 πρωμένους. ἔκταν οἱ μὲν, τὸν
 ἀγνώστους εἶπαι λέγουσιν; οἱ
 15 δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. καὶ πη-
 ροῶσθαι φασιν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειθ' ἰδόν, ὅτι περὶ
 λεγέ τοῖς ἀνδράσιν τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθ' ἑο-
 ρέου. καὶ τῆς ἀργοναυ-
 20 τῆς, ὅτι περὶ μνηστῆ-
 ρος ἰδὼς ἐτύφλωσε παῖ-
 δας. πινὲς δὲ, ἔπειθ' ἀπο-
 σπειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξαι πα-
 οἱ τὸν ἐκκόλων εἰς τὴν ἐλ-
 25 λὰδα πλοῦν ἐμύνησαν. ἔ-
 πιμψαν δὲ αὐτῶν, καὶ τὰς
 ἀργοναύτας οἱ θεοί. πῶς αὖτε
 δὲ ὅσον αὐταί. καὶ ἐπει-
 δὲ τῶν ὀνεί περὶ τῆς τῶν
 30 περὶ, ὅς οὐρανοῦ καὶ διπλῆ-
 μιναι, τὰ μὲν πλεῖον ἀνὴρ
 παρὸν. ὁλίγα δὲ ὅσον ὁσμήν

mis viri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obtinere
 canit. Hinc autem auerti Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus oc-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenit. Huc alij Ages-
 noris filiū esse ferūt, alij uerò
 Neptuni, cūq; excæcatū suis-
 se p̄dūt: à Dijs, alii, q̄ futu-
 ra mortalib; p̄diceret. Nōm-
 li uero à Borea, et Argona-
 tis, q̄ à nouerca iductus filius
 os suos oculorū luce priuasset
 Nec desunt, q̄ à Neptuno id
 factū dicāt, propterea q̄ Thri-
 xi filiis à Colchis in Græcia
 am, navigationem signifi-
 casset. Ad hæc etiam Di
 Harpyias in illum immise-
 runt: Ex uero alatum sunt
 animantium genus. quæ ubi
 Phineo paratam esse men-
 sam intuebantur, à cælo de-
 uoluitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quid-
 dem tam graui odore sedata

APOLLODORI

remanebant, ut perferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodū inquit de nauigatione tum mihi uerba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyiæ uastū clangorem fundētes deuolūt, et esculenta diripiūt. Id uero ubi uiderūt, Aglonis filij Zetes, et Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas persequuntur. Ceteræ planè Harpyiæ Boreæ filiorū manibus tū moriendū erat: sed et Boreæ filij iā tū quoque, cū issestaretur, et eas minime adepti fuissent, erat perundū. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earū altera ad Peloponnesum in amnē Tigrē decidit: quæ nūc ab illa nominatur Harpyia. Hanc autem alii Nicos

αἰάωλεα κατέλειπον, ὅς τε μὴ δύνανται προσενέγκασθαι. Βουλομήσις δὲ βίς αἰργοναύταις τὰ πρὸ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσασθαι τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ αἰργῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν αὐτῷ βάρησιν ἐδισμάτων. ἄρπυιαι δὲ ὄζαιφνης σὺν βοὶ κατὰ πῆλσσαι τὴν τροφὴν ἔρπαζον. Θεοσάμνιοι δὲ οἱ βορέου παῖδες, Ζήτης, καὶ καλαῖς ὄντες πῆδρωτοὶ ἀπαράμνιοι τὰ ξίφη, διὰ ἑρᾶ ἐδίωκον. ὃν δὲ ταῖς ἀρπύαις χρεὼν τεθάναι ὑπὸ τῆς βορέου παίδων. τοῖς δὲ βορέου παισὶ, τότε κλυτὴ σerein, ὅτε αὐὸν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. Διωκομήσις δὲ τῆς ἀρπυγῶν, ἡ μὲν κατὰ πελοπόννησον εἰς τὸν τίγρη ποταμὸν ἐμπίπτει. ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης ἀρπυς καλεῖται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νικοθῶν. οἱ δὲ λελλώπυος κα

λαῦσιν . ἢ δ' ἔτ' ῥ' α καλου-
 μέν' ὠκυπέτη , ὡς δὲ εἴιοι ,
 ὠκυπόδον . Ἡσιόδους δὲ λέγει
 αὐτὴν ὠκυπόδην . αὐτὴ κα-
 5 τὰ πλὴν προποντίδα φά-
 ρου(α , μέχρις ἐχινάδων ὕλ-
 δε νήσων . αἰνῶ ἀπ' ἐκαί-
 νης στροφάδες καλοῦνται .
 ἑστιάφῃ γὰρ ὡς ὕλδεα αὐτῇ
 10 οὐαῖται . καὶ γνομένη κα-
 τὰ πλὴν ἡϊόνα ἔσπε καμά-
 ρυ πίπῃσι σὺν τῷ δαίμοντι .
 ἀπολλώνιος δὲ ἐν τῷ αὐτῷ
 ναύταις ἕως στροφάδων νή-
 15 σων φασὶν αὐτὰς διαχρῆ-
 ναι . καὶ μηδὲ παθεῖν
 δοῦσας ὄρεον τὸν φινέα , μὴ
 καὶ τι ἀδικῆσαι . ἀπαλλαγεῖς
 δὲ τῆς ἀρεπῆς φινεύς , ἐ-
 20 μοίνυσεν τὸν πολὺν τοῖς ἀρ-
 γοναύταις , καὶ πρὸς τῶν
 συμπληγάδων ὑπὲρ πε-
 φῶν τῆς κατὰ δαίμονα .
 ὅθεν δὲ ἔσπε μεγίσθους αὐ-
 25 ται , συγκρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λήλαις ἔσπε τῆς πνυ-
 μάτων βίαις , τὸν δὲ δα-

ihoen , alii vero , Aellopum:
 funt , qui alteram Ocypetem
 nominant , alii , Ocychoen . Ac
 Hesiodus eā Ocypodē nūcus
 pat . Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit . Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur ,
 quippe quæ cum ad eas pera-
 uenisset , iter conuertit : quæ
 ubi litus attigisset , præ labo-
 re cum persequenti decedit .
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad strophadas insu-
 las usq; Boreæ filios , Harpy-
 iarum infestationem tenuisse
 se refert : neq; mali quicq;
 passas fuisse , quod inreius
 rando , nibel post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt . Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo-
 nautis nauigationem expla-
 nauit : necnon illos Symplex-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit . Eas vero in-
 gentes fuisse memorant , quæ

cū uentorū impetu agitata ui-
cissim cōcurrēbāt, maris trā-
sitiū prae pediebāt. Magna in-
super ab ipsis nebulae uis, ac
magnus itē strepitus excita-
batur, ut ne uolatilibus quidē
p̄ eas trāsuolare liceret. Co-
lūbam itaq; p̄ Symplegadas
medias ipsis mittendā p̄cepit
quā, si icolumē trāsuolasse ui-
deāt, p̄ eas traicere nō dubi-
tarēt, si uero illa iteriūisset, nul-
lis iter petras uiribus trāsire
conarētur. Quae cū accepisset
soluta naui discedūt, et cū p̄-
xime Symplegadas puēissent
de praecolūbā dimittūt, quae
cū p̄ mediū cōcurrentiū sco-
puloꝝ ipetiū uolitarēt, sūmā
caudā Symplegades coeuntes
deterferūt. Obseruato igitur
scopulorū recessu, acerrimo
remigationis certamine, Iuno
ne opitulāte sūma im̄. puppis
p̄te mutilata icolumes irāciece-
rūt. Itaq; Symplegades ab eo
ape imota p̄māserūt. Nā post
huiusce nauis irāsmiissionem

λάσσης πόρον ἀπέκλειον.
ἐφορῶν δὲ πολλὴν μὲν ὑπὲρ
αὐτῆς ὁ μέγαν, πολλὴν δὲ
πάταγος. ἦν δὲ ἀδύνατον
καὶ τοῖς πετηνοῖς δι' αὐτῆς
ἐλθεῖν. εἰπὺν οὖν αὐτοῖς
ἀφεῖναι πελάγῃ δὲ τῶν
πετρῶν, καὶ ταύτῃ ἐὰν μὲν
ἴδωσι ρωθεῖσαν, διαπλεῖν
καταφρονούτας. ἐὰν δὲ
ἀκλυμλίνῃ, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα αἰνέοντο
ἀκούσαντες, καὶ ὡς πλε-
σίον ἦσαν τῆς πετρῶν, ἀφί-
σιν ἐκ τῆς πρῶτης. πλεῖα
δὲ, τῆς δὲ ἱπταμῆος τὰ
ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτω-
σις τῆς πετρῶν ἀπεδείκνυν.
αἰαχρύνοντας οὖν ἐπιτη-
ρήσαντες τὰς πέλας, μετ' ἐ-
ρεσίᾳ ἐτόνου συλλαβομέ-
νης ἦρας, διῦλθον, τὰ ἄκρα
τῆς ἀφλάτων τῆς νηὸς πε-
ρικοπέσης. αἱ μὲν οὖν οὐμ
πληγὰς ἐκτοτε ἐσηχῶν.
χρῆων γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς πε-
ρικοδείσης σῶναι παντε-
λως.

λας . αἱ δὲ ἀργοναῦς περὶς
 μαχαισδυνούς πῆρεχόντο .
 καὶ καὶ θαλασρόνως ὁ βασι-
 λυς ὑπεδέξατο Ἀλκός . ἔπειτα
 5 συνήσκει μὲν ἰδίῳ μὴν ὁ μαίτις
 πλῆξαι τοὺς αὐτὸν καὶ περὶ .
 συνήσκει δὲ καὶ Τίφιος . καὶ
 τῶν ναῶν Ἀγκάως ὑποσχέ-
 ται κυβερναῖν . πῆρα πάλιν
 10 πτες δὲ θορμώδοντα , καὶ καὶ
 καὶ ὄν , πῆρα φασιν ποταμὸν ἑλ-
 λον , οὐ τὸς τῆς κολχικῆς ἔστι
 γῆς . καὶ θορμῆς δὲ τῆς
 νηὸς , ἔκκα καὶ περὶ αἰήτων
 15 ἰάσων . καὶ τὰ ἐπιταγὰ
 τα ἑπὶ Πελίου λίγων , πῆρα
 καὶ λαὶ δοῦναι τὸ δόρατος αὐ-
 τῶν . ὁ δὲ ὄσσειν ὑπέσχετο , ἐκεί-
 νον χαλκὸ ποδάς ταύρου
 20 μόνος καὶ ταξιδίον . ἦσαν δὲ
 ἄγριοι πῆρα αὐτῶν οὐτοί . ταῦ-
 ροι δύο μεγάλαι διαφρόν-
 πτες , ὁ δὲ ὄσσειν ἠφάει . οἱ χαλ-
 κοὺς μὲν εἶχον πόδας . πῆρα
 25 δὲ ἐκτεμνῶν ἐφύσων . τοῦ-
 τος αὐτῶν ξυβέλλαι ἐπιτα-
 σκεῖσθαι ἀπείρειν σφάκοντος ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant . Inde ue-
 ro Argonautæ ad Mariandy-
 nos perueniunt: ubi ab Ly-
 co Rege summa cum beni-
 gnitate excipiuntur . Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit . Tiphys hic etiam mo-
 ritur , & Ancæus nauim se
 gubernaturum pollicetur .
 Dein præteruecti Thermō-
 dōtem, Caucasūq; , ad Pha-
 sim amnem uenerunt . Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur . Naui in portū
 delata, ad Aceten cōtendit Ia-
 son, cui quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddēdum,
 cohortatur, quod se redditu-
 rum Acetes pollicetur, si so-
 lus æripides i auros sub iu-
 gum miserit . Hi autem duo
 erant . & feri, ac miræ ma-
 gnitudinis , Volcani munere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib; ignē ore spirabāt . Ad-
 hæc ipsi, ubi hosce iugo iun-

APOLLODORI

xisset, ut Draconis dētes se-
 teret, imperat, quippe qui à
 Minerva dono acceptos dimi-
 diam eorum, quos antea The-
 bis Cadmus partem seuerat,
 secum Iason habebat. Ambig-
 gentem, itaq; Iasonem, quaz
 nam arte tauros subiugaret,
 Medea ardentissime deperire
 incœpit: Hæc erat Aetæe fi-
 lia ex Idyia Oceano genita,
 ueneficus, & cantionibus in-
 signis. Quæ uerita, ne Iason
 à tauris perderetur, clam pa-
 tre sociam ipsi se fure ad eos
 perdomandos, atq; etiam uel
 lus aureum, si se uxorem
 ducturum, & in Græciā sis-
 mul, nauigantem peruectus-
 rum iuret, pollicetur. Id ubi
 præstiturū se iurauit Iason,
 potionem, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; cly-
 peum, bastamq; ac membra
 corporis sui inungere præ-
 cepit. Hoc enim delibutum
 οὐκ δύναιτο, inquit illa, diē,
 nulla neq; ignis, neq; ferri

δυνάτας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' αἰθῆρας τὸν ἡμίσειος,
 ὃν καὶ ἄλλος ἔπειρεν εἰς θῆ-
 ραις. ἀπρὸς τοῦ δὲ τῆς ἰα-
 ῶνος, πῶς αὖ δύναιτο τὸν
 ταύρου κατὰ ζούξει, μή-
 λεια αὐτῆς ὄρωτα ἴχθ. ὅν
 δὲ αὐτῇ θυγάτηρ αἰήτου.
 καὶ ἰδύσας τὸν κελαιόφωρον
 μακίς, διδοῦσα δὲ μὴ πρὸς
 τὸν ταύρου διαφθαρεῖν, κρύ-
 φη τῆς πατρὸς σωδράσειν
 αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ ζούξειν
 τὸν ταύρου ἐπηγείλατο. καὶ
 τὸ δόρας ἐγχειρεῖν, ἐὰν
 ὁμοίῃ αὐτῷ ἔξιν γυναι-
 κα, καὶ εἰς ἐλλάδα σύμπλοον
 ἀγάγηται. ὁμοσάντος δὲ
 ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
 ὃ κατὰ ζούγειναι τὸν μέλα-
 λοντα ταύρου, ἐκάλουσε
 χρίσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ
 ὄφρυ, καὶ τὸ σῶμα. τοῦτο γὰρ
 χρῖσθαι εἶτα ἔφθη πρὸς μίαν
 ἡμέραν μήτ' αὖ ὑπὸ πυρός
 ἀδικῇ θήσεσθαι, μήτε ὑπὸ
 σιδήρου. εἰδὼσα δὲ αὐτῇ

απειρομύλων τῆς οδόντων,
 ἐκῆς αἰσθασίης μέλλειν αἰσθ
 οὔνεσθαι ἐπ' αὐτὸν κείτω -
 πλισμῶν. οὗς ἔλεγει
 5 ἐπειδ' αὖ ἀθρόως διασπται,
 ἑλὰς εἰς μέσον λίθων ἄπο
 θει. ὅταν δὲ ἔσθ' ἑστὺς οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τότε κτείνειν αὐτοὺς. ἰάσων
 10 δὲ ἑστὺς ἀκούσας, καὶ χρι -
 σάμηνος τῷ φαρμάκῳ, πα
 ραχρησάμενος εἰς τὸ νοῦ νεώ
 ἄλτος, ἐμάσδνε τῶ ταύ -
 ροις. καὶ σὺν πολλῷ πρὸς
 15 ὀρμίσαντας αὐτοὺς ἡγήσατο
 ξι. ἀπείροτος δὲ αὐτοὺς
 τῶ οδόντας, αἰέτων ἐκ τῆ
 γῆς αἰσθασίης αἰσθασίης. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείονας ἑώρα ἑλὰς
 20 λων ἀφανῆς λίθων πρὸς
 αὐτοὺς, μαχημῶν πρὸς ἀλ
 λήλους, περσῶν ἀνέρι. καὶ
 ἡταξάμενος γυναικῶν τῆς ταύ
 ρων. οὐκ ἐδίδου τὸ δόρυ
 25 αἰνῆτος. ἐβούλετο δὲ τὴν πε
 ρσῶν ἡταξάμενος, καὶ κτεί -
 ναι τῶν ἐμπλείονας. φησὶ

uolētia laesum iri afferebat,
 sed et illi indicauit, ut ē sas
 tis dentibus uiri terra orituri
 essent, et armati quidem in ip
 sum incursum. Quos statim
 quam frequentes spectauit,
 inter eos eminens lapides cōij
 ceret. Postea uenit, quā ea de
 re, inter se pugnam commise
 rint, cum illos interinat. Sic
 itaque istructus Iason, et phar
 maco munētus in templi lūx
 cum penetrat, iauros perquisi
 rit, quos multa cum flamma
 rum ui irrumptētes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 ē terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coni. Etis inter eos occulte la
 pidibus pugantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo
 minis auris, autu n abest, ut
 uellus aureum ex pasci, et cō
 uenti formula ira. at Aectes,
 sed Argō nauim inflamma
 re uoluerit: necnō cū ea nau
 tas, ad unum omnes occidi stu
 duerit. Quod ubi Medea re

APOLLODORI

sciuit, ad Iasonē ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, et draconem eundem ueneficijs aggressa soporauit: inde sumpto uellere, cum Iasone in nauim Argō se contulit, eam uero Absyrtus frater consequebatur: Ast ubi noctu cum hisce auebūtur. Ceterum Aetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quē ubi Medea in proxima uenisse uidet, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocircā conuertus itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argō nauim perquirendam emisit, et nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturōs cōmiz-

ἄσσει δὲ μῆδεα τὸν ἰάσωνα νυκτὸς, ὥς τὸ δῶρασ' ἔργα καὶ τ' φυλάσσοντα δράκοντα κατὰ κοιμήσαντα ζῆς φαρμάκοις, μετὰ ἰάονος ἔργου τὸ δὲ ρασ', ὥς τῷ ἀργεῖ περιελίξοι. σιωεῖ περὶ δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ θυτῶν αἰνέοντων. αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ μῆδεῖα πετολμημένα, ὥρμησε τῶν ναῶν διώκειν. ἰδοῦντα δὲ αὐτὸν πωλοσίον ὄντα μῆδεα, τὸν ἀδελφὸν φοιδύει. καὶ μετὰ λίβρα κατὰ βυζοῦ εἰπήει. σιωαδροῖζων δὲ αἰήτης, τὰ τῆ παυδὸς μέλη, τ' διώξεως ὑσδῆσε. διόπρ' ἔποςσε-φασ', καὶ τὰ σωθεῖν τὰ τῆ παυδὸς μέλη δάφασ', τὸς τόπον περὶ σπηλῆσε τόμας. πολλοὺς δὲ τῆς κόλχων ὥς τῷ ζήτησιν τῆς ἀργούσ' ὄζε πέμψει. ἀπειλήσας, εἰ μὴ μῆδεα ἄξοισιν αὐτῶν πεσάσαι τὰ ἐκαίνης. οἱ δὲ,

διαχέει πρὸς ἄλλος ἀλλὰ-
 χού ξύτην. ἐποιοῦν, τῆς
 ἀργοναύταις τὸν ἠερίαν
 ποταμόν ὅδε πρὸς ἀλίου-
 5 σι. μινίσας, δὲ ξύς ἔσθ' ἔ-
 τῃ φονεύει τοὺς ἀφύρτου,
 χερσὶν λαβρόν ἀδὲ πύ-
 φασ', ἐμβάλλει πλάγῳ.
 καὶ αὐτῇ τὰς ἀφύρτιδας
 10 ἰόντοισι παραπλεόντως ἡ
 ναῦς φέγγεται. μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τῆς δις, εἰ
 μὴ πορεύσιντες εἰς τὴν αὐ-
 τόναι, τὸν ἀφύρτου φόνον
 15 καὶ θάρσυνον ἔσθ' ἡμέρας.
 οἱ δὲ, πρὸς ἀλίου πλάγῳ
 λιβύαν, καὶ καλῇ ἔδρῳ,
 καὶ ὅδε τῇ ἀφύρτιδος πλά-
 γῳ κομμοδύνῃς, παραμει-
 20 φάμενοι τι ῥήνῃας, ὅδε λῶν
 εἰς αἰάας, εἴδα ἡμέρας, ἡμέ-
 ραι γινόμενοι καὶ θάρσυνον.
 πρὸς ἀλίου πλάγῳ δὲ σερπύνας
 αὐτῇ ὀφείλει, τὴν αἰάας
 25 μούραν μελαδῶν, ὅδε ἀργ-
 ναύτας κατέχευε. μόνος δὲ
 βούτης ὅδε ἡμέρας πρὸς αὐ-

natur. Tum y alius aliò d ffu
 si in perquirendis Argonau-
 tis occupantur, Eridanumq;
 amnem demum prætereunte.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate Argonautis errores
 inicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nāvigant, Argò nauis
 eos alloquitur his uerbis. Io-
 uis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Gallięq; littora
 præterueffi, et per Sardinie
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt. Inde ad Aeacam con-
 tendunt vbi à Circe expian-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas inhibuit. Ves-
 tum solus omnium Butes ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitas-
 tum relegauit. Deinceps à Sis-
 renibus nanim Charibdis ex

APOLLODORI

cepi, Scyllāq; & errātia sa-
 xa, è quibus ingens flām arū
 uis, ac fumus eructati uideba-
 tur. Atqui per ea Thetis cū
 Nereidibus Iunonis monitu,
 incolumem nauim transue-
 xit. Siciliam itaq; praterue-
 xit, ubi Solis boues inerant.
 in Corcyram Phæacum insu-
 lam appellunt, ubi rex Al-
 cinoos imperabat. Porro cum
 Colchici Argò nauim nuf-
 quam inueniunt. Horum alij
 Phæacum montes incolen-
 dos occupant, alij ad mariti-
 ma delati Absyrtidas insulas
 extruxerunt. Nonnulli au-
 tem ad Phæacas ierunt, ac
 nauim Argò tandem depre-
 bendunt. Medeamq; ab Al-
 cinoos repossunt. Tum ille,
 si iam, inquit, uxor Iasoni
 copulata sit, eam ullis se non
 daturum, ac si, nondum uir-
 tum passa sit, patri remis-
 surum ait. Verum enimue-
 ro Alcinoi coniux Arete an-
 tueruens Iasoni Medeā cons-

τὰς. ὃν ἀρπάσσει ἀφροδί-
 τη εἰ λιλυβαίῃ, κατῴκησε.
 μετὰ δὲ τὰς στείρῃνας τῶ
 ναῶν χάρυβδιδος ὄξε δέχ-
 το, καὶ σκύλλα, καὶ πέγρα·
 πλαγκταί. ὥστε ὧν φλόξ
 πολλή, καὶ καπνὸς αἰα-
 φορόμελος ἐωρεῖτο, ἀλ-
 λά ὄξε τούτων διεκόμισε
 τῶ ναῶν σὺν νηρείοι Δέπιοι
 πᾶκλυθεῖσα ὑπὸ ἥρας.
 παρεμειψάμενοι δὲ θείνα-
 κίαν νῆσον, ἡλίου βούς ἔχου-
 σαν, εἰς τὴν φαιάκων νῆσον
 κέρκυραν ἦκον. ἧς βασιλεύς εἰς
 ὃν ἀλκίνοος. τῇ δὲ κολχ-
 κῶν τῶ ναῶν οὐρεῖν, μὴ δν
 ναυλίων, οἱ μὲν τοῖς κέρκυρέ-
 οῖς ὄρεσι παρῴκησαν. οἱ δὲ,
 εἰς τὴν ἀλμυρίδα κορυθῆν 20
 τες, ἔκτιον ἀφυετίδας νή-
 σους. αἱ τοι, δὲ περὶ φαίαν
 κας ἐλθόντες, τὴν ἀρτὴν κα-
 τέλαβον, καὶ τὴν μῆδειαν
 ἀπῴτωαν παρὰ ἀλκινόου. 25
 οἱ δὲ, εἶπεν εἰ μὴ ὕδης στανε
 λίλυθε λαόνι, οὐδ᾽ ὅστις

αὐτὼ ἐκείνῳ εἰ δὲ πῶδε
 νος ὄβρι, τῷ πατρὶ αὐτιπύμ
 ψειν. Ἀργῆτι δὲ ἠάλκιν' ἰόν
 χωρὶ φθάσας(α μὴ ἴδαν ἰά
 5 ὄνισσιν ἐξούρει. ὁ δὲ οἱ ῥέλι
 κολυχοί, μὲν φαιάκων κα
 τήκυσαν. οἱ δὲ ἀργυροῦ
 ται μὲν τῆς μυθίας αὐτῶ
 χυθῆν, πλείονες δὲ νυκτὸς,
 10 οὐδ' οὐδ' ὡς περὶ πῆλοις χεῖμῶ
 τῶν ἀγέλλων εἰς σῆς ἀδῆ
 νι. μέγιστον δ' εἰραὶ τοξού
 σης τῷ βέλαι εἰς τῶν δα
 λαοῦται, κατὰ σφῆρα. οἱ δὲ,
 15 πλοῦσιον ἐδιδόχοντο νῆσοι.
 τῷ δὲ πῶς περὶ σφοδρὰν ἀνα
 φαῖναι περὶ σφοδρὰν εἰς,
 αἰάφῳ ἐκάλεισαν. ἰορυσά
 μενοι δὲ βωμῶν ἀγέλλωνος.
 20 αἰγλῆον, καὶ θυσιάζαντες,
 ἐπ' ὄψαχαι ἐρᾶ πηλῶν. ὁ
 δὲ οἱ δὲ ἔπειτα ἀρήτης μὴ
 δῆλα, δῶλεν θοράπαιται,
 ὅν' αἰετίας ἔσκαπτον μὲν
 25 παυγῆας. ὁ δὲ ἐπὶ καὶ νῦ
 σιτῇ θυσιάζων δὲ οὐδ' ἔσκα
 πῇ εἰν γυναιξίν. εἰ πῦθις

ingavit. Hinc igitur Col
 chici cum Phæacibus simul
 habitare statuerunt. Argos
 nausæ vero cum Medæa in
 altum auebuntur: qui cum
 noctu nauigarent, in maxi
 mam inciderunt tempesta
 tem. Inter hæc Apollo Me
 nætium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 cumq; in mare deturbavit.
 Hi vero cum proximam ins
 ulam conspiciunt, ad eā de
 ueniunt, ac præter spem osten
 tatam portum ingressi Arac
 phen nominarunt: ubi Apo
 lini Aegleō aram statu
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quæ
 vero ab Arete duodecim ans
 cillæ Medææ dono iam datæ
 fuerant, fortissimos illos nis
 ros per lusum fugillabant.
 Hinc & adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con
 suetudo mulieribus manet.
 Inde auerti in Cresā appel
 lere prohibentur à Talo.

APOLLODORI

Hanc Janē alij ex Chalcidiae genere prolunt, Sūt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui uir Aeneus fuit, idēq; ab alijs Taurus appellatur. Huic autē uenam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atq; in huiusce uenae cute clauus Aeneus affixus esse uidebatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argō nauim praetereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medae ueneficijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memorāt Medae poculis ad insaniam reductus excessit ē uita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeā extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obuisse narratur. Nec desunt, qui illum à Poeante sagitta in calce uulneratum interiisse tradunt.

αἰαχρίδες, καλύονται κρήνη
 τη περισχῆιν ὑπὸ τὰ λω-
 ῶτον, οἱ μὲν, τῷ χαλκοῦ γί-
 νοις εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ,
 ὑπὸ ἠφαιστου μίνα δοῦναι. 5
 ὅς ἦν χαλκοῦς αἰὲρ. οἱ
 δὲ, ταῦτον αὐτὸν λέγουσιν.
 εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ
 αὐχένος κατατείναντα ἄχρι
 σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δόρυ 10
 μα. τῆς φλεβὸς ἥ τις δίνει
 το χαλκοῦς, οὗτος ὁ τάλως
 ῥις ἐκείνης ἠμύρασ' τῶν νῦ
 σον περὶ τοῦ αἰῶνος περὶ τοῦ
 κὶ τὸ πᾶσι τῶν αἰῶνων περὶ τοῦ
 ἄνθρωπου, τοῖς λίθοις
 ὅ βαλιν. ὅθεν πατήεις δὲ
 ὑπὸ μηδείας ἀπὸ δανείας.
 ὡς μὲν αἱ οἱ λέγουσι ὅθεν φαρ-
 μάκων αὐτῶν, μαίαν μηδείας 20
 αὐτῶν ἐμβολούσης. ὡς δὲ π-
 ῶν ὑπὸ τοῦ αἰῶνος ποιήσεις
 ἀδανείας αὐτὸν. κὶ τὸ ἦλον
 ὅθεν αἰῶνος, ἐκρυψίτος τοῦ
 παντός ἰχώρος ἀπὸ δανείας. 25
 πινὲς δὲ αὐτὸν τοῦ αἰῶνος
 ὑπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸ σφυ-

ρόν, πελοῦσθαι λέγουσι.
 μία δ' ἐς αὐτῶν δα νύκτα
 μείναντες, ἀγίην προσέχου-
 σιν, ὅσθ' ἔχουσι δέλοντες.
 5 καὶ γίνεται πῦρ τῆς ὑβρεί-
 ας αὐτοῖς ἄμμιλα· ἐκίθηεν
 δὲ, ὅσθ' τῆς ὑβρείας, καὶ τῆ
 λοκρείδης πολέοντες, εἰς
 ἰωλκὸν ἦλθον. τὸν πάντα
 10 πολὺν ἐπέσπερσεν ἡσυχίᾳ τε-
 λείοντες. πλῖος δ' ἐ-
 παγοῦς τῶν ἐπιστροφῶν τῶν
 ἀργοναυτῶν, τὸν αἰὶνὰ κτεί-
 νειν ἤθελεν. ὁ δ' ἐλπίσας
 15 μῖλος αὐτὸν αἰελεῖν θυ-
 σίος ἐπιπλῶν ἀδελφὸς τοῦ
 τούρου αἶμα παπασμῖλος
 ἀπέθανεν. ἡ δ' ἐλπίος μὴ
 τῆς ἐπαρξάμεν πλῖος νύ
 20 ποιὸν ἀπολιπῶσα παῖδα,
 ὥς πρὸς πόλεμον πρὸς μα-
 ρονίαν τῶν ἀνέστησε. π-
 λῖος δ' καὶ τὸν κατὰ λῆ-
 φθ' αὐτὰ παῖδα ἀπὸ κτεί-
 25 νειν αὐτῆς. ὁ δ' ἐλπίος κα-
 πλῶν, τὸ μὴ δόξας εἶδεν
 κα. πῦρ δ' ἡσυχίᾳ με

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aequatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertur inter eos, inde
 uero per Eubœam, Locri-
 demq; nauigantes in Iolcum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio-
 nē, peruenerūt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 haud æquo animo ferret de
 Aesone obrutūcōdo cogitauit,
 Hic aut dū sibi ipsi mortem
 consciscere querit, immolati
 tauri sanguinem intrepide
 hausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, velut ad
 bellū antesignano, uitam sus-
 spendio finit. Deinde Pelias
 et relicto ab ea filium ius-
 gulanit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae de-
 dit. Qui, cum de iniuriis, qui-
 bus erat, alienum sibi cum in ea
 exposculandi tempus foret,
 occasionem expectandam es-

APOLLODORI

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
Isthmum nauigavit, ac nas-
um Neptuno dedicavit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot iniu-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Asleropeam nempe, et
Antinoen patrem necādum,
elixandumq; suafu inducit
suo, atque eundem in uitam
mox etate iuvenē suis se ue-
nesficiis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
possit, Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patrē occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem unā cum Iolciensi =
bus patrem sepeliuit: Iaso-
nemque, et Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunate transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πλάθειν ἐδίλων, καιρὸν ὄψε-
διχθε. καὶ τότε μὲν εἰς ἰσθ-
μὸν μῆδ' ἤν' αἰεσίαν πολύ-
βας, ἀνέδυκε τῶν ναῶν πο-
σειδῶνι. αὐτὸς δὲ μῦδι' αὖ-
τ' ἀρχαλὴν ζυτεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῷ δίκας ἑπόρῃ-
η δὲ εἰς τὰ βασίλεια τῆ πε-
λίου παρελθούσῃ, πείθει
ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς Ἀσειο-
ρόπειαι δηλαδὴ, καὶ Αντι-
νόν τὸν πατὴρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ κατεψήσασαι, ὅσῃ
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
γελομένη ποιήσιν ἔρον. καὶ ἵ-
τῃ πσεύσαι χεῖρ, κείον με-
λίσαθ, καὶ κατεψήσασθ,
ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πσεύ-
σασαι τὸν πατὴρα κρεουργ-
οῦσι, καὶ κατεψήσουσιν. Ἀκασ-
τος δὲ μῆδ' ἤν' τῶν ἰωλκῶν
οἰκόνων, τὸν πατὴρα δά-
πῃ. τὸν δὲ ἰάονα μῆδ' ἤν'
μυδίας, τῆς ἰωλκοῦ ἐκβά-
λει. οἱ δὲ, ἡκὼν εἰς κόρινθον. 25
καὶ δίκας μὲν ἔτι διετέλουν
ὁ τυγχύνει. αὐτὸς δὲ τῷ

τῆς κορίνθου βασιλείας κρέ-
 οντος τῷ θυγατρὶ αὐτοῦ
 κλυῖ ἰάσωνι ἐγγυμένῳ, πῆ αὖ
 πεμφάμενος ἰάσων μὴ δέσσειν,
 ἔρχεται. ἡ δὲ οὐς τε ὤμοσεν
 ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσάμε-
 νη. καὶ τῷ ἰάσωνος ἀχει-
 ριστῇ μεμψαμένη πολλὰ κίς,
 τῇ μὲν γαμουμένη πύπλους
 ἰομεμαχμοῖσι φάρμακον ἔ-
 πεμψε. ὃν ἀμφοισαμένη
 μετὰ τῇ Κορίνθου τὸς πατρὸς
 πυρὶ λάβρω, καταφλέγει
 τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ὄψ-
 ῃ ἰάσωνος μόρμυρον, καὶ φάρ-
 μακον ἀπικτείνει. καὶ λαβόν-
 τας παρὰ ἡλίου ἄρμα πύπ-
 λων δρακόντων, ἔτι τούτου
 φεύγουσα τῶν παῖδας νη-
 20 πίοισ' ἐπὶ ὄντας, κατέλιπε
 ἰκέτας καὶ δίσσας ἔτι τὸν
 βωμὸν τῆς ἡρας τ' ἀκραιῆς.
 κορίνθιοι δὲ, αὐτῶν ἀναση-
 σάντες κατεβλάστησαν.
 25 μὴ δὲ δὲ, ἔκταν εἰς ἀθήνας.
 καὶ κεί γαμυθεῖα αἰεῖ, καὶ
 δαχλυνὰ μῦθον. ἔτι δὲ

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium dux-
 it. Tū illa, quos Iason Deos
 iurasset, obtestata, iuraūmque
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 periculum ueneris infectum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore patre ual-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habebat,
 Mermerum nempe, ac Phre-
 retem trucidauit, et sumptum
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoque
 profugit Athenas, qua in fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Acræe lunonis arā cōsti-
 tutos omisit: quos surgere iussit.
 Corinthij multis vulneri-
 bus contrucidantur. At Me-
 dea, quæ conuolarat Athenas,
 mox ibi Aegeo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, genuit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Athenis in

APOLLODORI

fugam acta cum Medo filio
eijcitur . qui magnum apud
barbaros imperium consecu-
tus . subiectam sibi prouinci-
am uniuersam Mediam uoca-
ri uoluit . Et bellum contra
Indos inferens uitam cum
morte commutauit . Sed Me-
dea nulli fuorum agnita ad
Colchos remeauit , quæ cum
Acetem patrem Persei fra-
tris dolo ab regia sede eie-
ctum inuenisset , illi regnum
recuperauit .

λαύουσα δὲ ὕδρον θυγαῖ.
φυγὰς δὲ ἀθλῶν μὲν τῆ
πατρὸς ἐκβάλλεται . ἀλλ' οὐ
τοσ μὲν πολλὰν κρατήρας
βυρβάνων , τὴν ὑφ' αὐτὸν
χώρῃ ἀπασαν μηδ' αὖ ἐκ
λεσε . καὶ σφαγὴν ὀμνύσας
ἰνδὸν ἀπὸ δανει . μή δ' αὖτε
εἰς κόλχιν ἤλθῃ ἀγνω-
στὸς . καὶ καταλαβούσῃ αὖτις
τὴν ὑπὸ τῆ ἀδελφοῦ πύρ-
ρου ἡρασιλείας ἐσθνημένον .
κτείνουσα ἑαυτὸν , τῷ πατρὶ
τὴν βασιλείαν κατέσπασε .

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.
 APOLLODORI ATHENIENSIS
 GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
 SIVE DE DEOR. ORIGINE.
 LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
 Δουκαλίονος διεξελθὼν
 λῦθαι μὲν γένος, ἐχομῶς
 λέγων μὲν τὸ ἰνάχου. Ωκεα
 5 νοῦ, καὶ τῆς οὐσίας γίνεταί ποῦς
 ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμός ἐστι
 ἄρχει ἰνάχος καλεῖται. Ζεύς
 τοῦ, καὶ μελ. αὐτῆς τῆς Ωκεα
 νοῦ, φορῶν δὲ π. καὶ αἰγα-
 10 λῶς ποῦ δὲς ἐλπίσι. αἰγα-
 λῶς μὲν ἔν' ἅποιος ἀρχαῖ
 νότος, ἡ χώρα αὐτῆς αἰγα-
 λῶς ἐκλήθη. φορῶν δὲ
 αἰγῶν τ' ὕδατον πελοπον-
 15 νήσου περσαγορεύθεις, ἐκ
 τῆς λαοδίκης θυμῆς διωκα

Q VONIAM vero
 Deucalionis genus,
 ac sobolem enarra-
 mus. Inachus deinceps explic-
 mus. Inachus igitur ex Ocea-
 no, et Tei hye procreatur, à
 quo Inachus Arginorū flu-
 men nominatus est. Huius, et
 Melissæ Oceani filia Phoro-
 neus, ac Aegialeus filij fue-
 runt. Aegialeus tamen si nul-
 la de se ple relieta sit extin-
 ctus, Aegialeum tamen ab eo,
 cui præfuerat regioni, dictū
 fuisse terrā legimus. Atqui
 Phoroneus terræ, cui postea

APOLLODORI

...men fuit Pelopōneso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha, Apin, et Nioben pcreavit. Apis itaq; cōmutato in domnādi libidīnē regno, ui cūcta gerens, ac plane tyrannica manu administrans Peloponnesum Apiā suo de nomine uocari iussit. Is demū Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus sine liberis excessit: ē vita, et relatus inter deos Sarapis appellatus est. De Niobe autē, & Ioue, quā primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est. Sed Aesculapii testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponne- so Pelasgia nomē fuit imposi- tum. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenam refert. sed hac de re nos alibi rursus di- scuri sumus. Argus itaq; si- mulac à Phoroneo regnū ac- cepit, Pelopōnesum à se Ar- gos dici imperauit: qui postea ducta vxore Euadne Strymo- nis, ac Neeræ filia, Iasum,

5 δύνων, Ἀπιν, καὶ Νιοβίαν ἐγέννησεν. Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τῶν ἰαυτῶ μετὰ σήκας δύνεικεν. καὶ Γίαιος δ' ἐν τύραννο; οἰομαίεας ἀφ' ἰαυτοῦ τῶν πελοπόννησος ἀπίας. ἔπειθ' ἑλξίωνος, καὶ Τελχίνος ἐπιβουλεύεις, ἄποις ἀπέθανε. καὶ νομι- δεὶς θεός, ἐκλήθη Σάραπης. 10 Νιοβῆς δὲ, καὶ δις, ἢ πρῶ- τη γενναὶ ἐξ ὧς θνητῇ ἐμί- γη. παῖς ἄργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος φησι, καὶ πε- λασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι, 15 τῶν τῶν πελοπόννησον οἰ- κούντων πελασγούς. ἡσιόδες δὲ, τὸν πελασγὸν αὐτόχθονα φησὶν εἶναι. ἀλλὰ πῶς μὲν τούτου πάλιν ὁρῶμεν. ἄρ' 20 29ς δὲ λαβὼν παρὰ Φορῶ- νέως τῶν βασιλείας, ἀφ' ἰαυ- τῶ τῶν πελοπόννησον ἐκάλει- σεν ἄργος. καὶ γήμας δὲ ἀ- 25 θνήν τῶν στυμόνος, καὶ Νεαί- ρας ἐπέκτισεν Ἰάσον, Πεί- ραιον, ἐπίδαυρον, Κεία-

5 συν. ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσων δὲ,
 ἀγῆνωρ γίγεται. οὗτου δὲ
 ἀεργος ὁ πανόπτης λεγόμε-
 10 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μὲν εἰς παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ὑπερβάλλων δὲ, δυνά-
 μεϊ τ' ἢ μὲν τὴν ἀρεχιδίαν, λυ-
 μαιόμηνον ταῦτον αἰελῶν.
 15 τὴν τούτου θοράκην ἡμωύσαι-
 το. Σάτιρον δὲ τῶν ἀρκί-
 δας ἀδικοῦντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμηνον τὰ βουκόμια, ὑ-
 ποσταῖς ἀπὸ κτείνε. λέγεται
 20 δὲ καὶ τὴν ταρτόρον, καὶ
 γῆς ἔχιδναν, ἢ τῶν παρ' ἡ-
 τας. ἱρπαζον, ἐπιτηρή-
 (ας κοιμωμῶν ἀπὸ κτείνε.
 ὃξεδίκην δὲ, καὶ τὸν ἄπ-
 25 ὀδὸς φόνον, τῶν αἰτίους ἀχ-
 κτείνας. ἀργου δὲ, καὶ ἰσμέ-
 νης τῆς ἀσωποῦ παύσιδος,
 οὗ φασὶν ἰὼ γινέσθαι. καὶ
 30 τῶν δὲ ὁ συγγραφέας τὰ
 35 χρονικά ἀγνοήματα, καὶ
 πολλοὶ τῆς βαρβαρῶν, ἰσά-
 χου τὴν ἰωλέγοισιν. Ἡσίο-

Piramibū; Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso autē nascitur
 Agenor, ex quo Argus
 Ganoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legis-
 mus. Hic et ~~ἐ~~ibus præstans
 sublato, q̄ Arcadiā deuas-
 tat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhæc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferes-
 bat, corūmq̄ pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. quin etiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fis-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublatis cæ-
 dis auctoribus, Apidis interit-
 um ultus est. Argi uero, et
 Ismenes. Asopi filiæ Iasus ē
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit: necnon complures
 tragædiarum scriptores, Ionem
 Inachi filiā esse perhibē-
 bent. Hesiodus, et Acusis

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Lunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui-
tiauuit, à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Luno cō-
perisset, in buculam candidā
transformauit. Cum qua Iupi-
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā-
tium, iusiurandum irritum ef-
se, neq; ad decorum irā quic-
quam pertinere. Luno inte-
rim vaccam ab Ioue depopo-
scit, acceptāq; Argo Pano-
piæ custodiendam dedit. Hæc
autem Asclepiades Aresto-
ris, Pherocydes uero Inachi,
sicut Cercops Argi, et Isme-
nes, quæ Asopi fuit, filiā scri-
bunt sed Acusilaus è Pirene,
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole-
am, quæ in Mycenæo luco
erat, alligabat. Cum uero Iu-
piter eam Mercurio, ut sur-
tim abduceret, iherasset, idq;
ab Hierace detectum fuisset,
neq; cælari amplius posset:

δος δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Πη-
ρήνιος αὐτὴν φασι εἶναι. ταύ-
την ἰδρωπύνην τῆς ἡρας ἔ-
χουσιν, ἥδ' οὐκ ἔφθιρε. φθ-
ρα θείας ὑφ' ἡρας τῆς μητρὸς
ἁπλοῦς εἰς βοῦν μετε-
μέρρωσε Λοδκίω. αὐτὴν δὲ
ἀπὸ μύθεο μὴ στωελεθεῖν.
διόφησιν Ἡσιόδος οὐκ ἐπι-
παῖσσαι τὴν ἀπὸ τῆς θεᾶς
ὄργην τῶν γυναικῶν ὁρκοῖς
ὑπαδὸν ὄντας. Ἡρα δὲ αἰτὴν
σακκίῃ παρὰ διὸς τὴν βοῦν,
φύλακκα αὐτῆς κατέσκηψε
ἄργον τὸν πανόπην, ὃν ἀ-
σκληπιάδης μὲν, ἀρέστου
λέγει υἱόν, φερκύνου δὲ, ἱνά-
χου Κέρκω δὲ, ἀργεῦ, καὶ
ἰσμήνης τῆς ἀσωποῦ θυγα-
τρός. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γῆρας
γεληνῶσαι αὐτὴν λέγει. οὐ-
τος ἐκ τῆς λαίας ἐδίστασε
αὐτὴν. ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
υπῆρχεν ἄλσει. διὸς δὲ ἐ-
πιτάξαντος ὁρμὴ κλέψαι
τὴν βοῦν μενούμεντος ἰδρᾶ-
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔβου-
λυντο,

ναρ, λίθω βαλὼν ἀπέκτει
 νε τὸν ἄρχον. ὁ δ' αὖ ἀρχι-
 φόντης ἐκλήθη. ἦρ' αὖ δὲ τῇ
 5 βοῖ οἷσ' ἐμβάλλει. ἡ δὲ
 πρῶτον ἦκεν εἰς δ' ἄνω ἑ-
 κλίνης ἰόνιον κόλπον κληθεῖ-
 τα. ἔπειτα δ' ἔξ τῆς ἰλλυ-
 εῖδος πορὸς θεία, καὶ τὸν
 αἴμον ἔσπερ' βαλοῦσα, διέ-
 10 βη τὸν τόπε μὲν, καλούμε-
 νον πέρρον θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον ἐπελ-
 θούσα δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν καμμερίδα γῆν πολ-
 15 λὴν χέρσον πλάσσει, καὶ
 καὶ πολλὴν διασηφάμεν
 θάλασσαν ὠρεώπης τε, καὶ
 αἰσίας, πλάσσει ἡκεν εἰς
 αἴγυπτον. ὅπου τὴν αἰ-
 20 χάει μορφῇ ἀχλαβοῦ-
 σα, ληνὰ πρὸ τῷ νεῖλω πο-
 ταμῷ ἐπαφον παῖδα. τῷ
 τὸν δὲ ἦρ' αὖ δειττα κορυ-
 των ἀφαιρῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 25 ἡφάνισαν αὐτὸν, καὶ ξούς
 μὲν, αἰδομένους κτείνει κού-
 ρατας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν ἦ

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; caelari amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 nem aestro concitavit. quae
 facto ea prima in sinū ab se
 Ionium appellatum penetra-
 vit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosphorum dictum,
 tranavit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, et cim-
 meriam terrā, cumq; per cō-
 tinentis multum, decrasset,
 multaq; Europæ maria, atq;
 Asiae plura tranasset, in Aeg-
 yptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Euphrum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occiderent,
 precibus impetravit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

APOLLODORI

retas occidit. Iò interim ad filium, sese uestigandum accingit. Quæ cum Syriam prope uniuersam peruagata esset, Quòd illic Bybliorum regis uxor filium educari significabatur, et tandem Erapbo inuento in Ægyptum re meauit; ac Telegono, qui tū Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Ceteri, quam Isin uocarunt Ægyptij, statuam collocauit. Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Erapbus autem Ægyptijs imperas Memphin Nili filiam sibi coniugauit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominauit, ex eaq; Libyam filiam procreauit, à qua ei pars una terrarum Libya uocitata est. Cæterum ex Libya, Nep tunoque gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaq; in Phœnicem profectus, et inibi regni sedē constituit: ubi: et magne sobolis auctor

καὶ οὗτος ἐξ Ἰάπευ. πλοῦτος αὖ-
τε δὲ καὶ ταύτης αἰὶ πατρὶς,
ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο ἢ ἐν βίῳ
βασιλείῳς γυνὴ ἐπιδίδει ὅ-
τι οὐκ ἔστι πατρὶς οὐρούσα, 5
εἰς αἰγυπτιὸν ἐλθούσα ἐγα-
μείνη Τηλεγόνοιο τῷ βασι-
λεύοντι τότε αἰγυπτίῳ. ἰσχυρὰ το δὲ ἄγαλμα δῆμι-
στος, ἢν ἐκάλεισκον ἴσιν αἰ- 10
γυπτιοί, καὶ τὴν ἰῶ, ἴσιν
ὁμοίως προσηγόρουσαν.
ἔπαφος δὲ βασιλεύων αἰ-
γυπτίῳ, γαμειμένην τὴν
τείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ 5
ταύτης κτίζει μέγαρον πό-
λιν. καὶ πεντοὶ θυγατέρα
λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ
ποσειδῶνος, γίνονται παῖ- 20
δες δίδυμοι ἀγάνωρ. καὶ βῆ-
λος. ἀγάνωρ μετὰ αὐτῷ εἰς Φοι-
νίκην ἀπαλαγχεῖς ἐβασί-
λευσε. καὶ ἐκεῖ τῆς μεγάλης
εἵξυς ἐλπίσας γενεάρχης. 25
ὁ δὲ καὶ ἡγετὴς τοῦ μετὰ αὐτῷ
τοῦτον. βῆλος δὲ ἡγετὴς

ναὸς εἰς αἰγυπῖον, βασιλεύει
 μὲν αἰγυπῖον. γαμεί δ' αἰγυ-
 γινόω τὴν νείλου θυγατ-
 ρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖ-
 5 δες δίδυμοι. αἰγυπῖος, καὶ
 Δαναὸς. ὡς δ' ἐφισιν Ὀρεπί-
 δης, καὶ κηφύς, καὶ Θινύς
 προσέειπεν. Δαναὸν μὲν οὖν
 βῆλος εἰς λιβύην κατ' ὥκην-
 10 σεν. αἰγυπῖον δ' εἰς αἰγυ-
 γία. ὅς καὶ κατασκαφά-
 μβιος τὴν μελαμπόδων χώ-
 ραν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνόμασεν
 αἰγυπῖον. Γίνονται δ' ἐκ
 15 πολλῶν γυναικῶν, αἰγυ-
 πῖον μὲν παῖδες πιντήκον-
 τα θυγατράδων δ' ὀλίγαι
 πιντήκοντα. σατυράωντων
 δ' ἐπὶ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν
 20 πατρὶ τῶν ἀρχῶν, ὕδαρον δ' αἰ-
 ναὸς τῶν αἰγυπῖου παῖδας
 πολλὰ εἰὸς ὃ δύνειν, ὅθεν ἔτι
 αὐτῶν θυγατράωνται ἐλεῖ, δι-
 σθικῶς, καὶ ὅτι καὶ ἐκ χρυσ-
 25 μῶν, ὅτι φοιτᾷ θῆσται ὑπὸ
 εἰὸς αὐτῶν καὶ ποσειδῶντος ἀν-
 τίσταται, τοῦτον ἀφ' ὧν καὶ

extitit : quare de eo in præs-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Ægypto
 minime discessisset : Ægypti
 regnum cōsequitur : atq̃ An-
 chinoen Nili filiā duxit ux-
 rem, de qua sibi filios gemi-
 nos procreavit. Ægyptū nē-
 pe, ac Danaum, sed & Euri-
 pidis testimonio Cepheum,
 Phineumq̃ etiā liberos ha-
 buit. Igitur Danaū Belus ad
 Libyam incolendam, Ægyp-
 tumq̃, & Arabiam habi-
 tandam misit. Qui, cum deua-
 stasset Melampodum terram,
 cum Ægypti nomine appella-
 ri de seipso uoluit. Porro &
 Ægypto ē pluribus coniugi-
 bus filij matres quinquaginta
 gignuntur. Ac fratri Danao
 filia totidem. qui cum de
 regno inter se contenderent,
 Danaus Ægypti filios præs-
 ter unum, aut alterum filiatū
 suarum opera necauit, nam
 ex oraculo eandem sibi ab eor-
 um uno. imminere. acceper-

APOLLODORI

rat, metu perculsus Minervæ
cōsilio navim nominatam ab
eo de filiarum suarū numero
πεντηκόντορον quasi dixe-
ris quinquagintiremē primus fa-
brefecit, in qua filias īpositis
aufugit. Inde in Rhodū appel-
lens Minervæ Lindiæ statuā
dedicavit. Hinc et Argos se-
contulit: Hunc Helanor, qui
cum Argis regnabat (& ipse
eius regionis potitus suo ipsi-
us noīe incolae Danaos appel-
lavit) q̄ ea regio aquarū car-
itate laboraret, Argiuorū re-
gno præfecit. Qm̄ Neptunus
iratus Inacho fontes siccaue-
rat, quāob̄re Minervæ ter-
rā eē testatus: ē filias interim
aquatū emisit, harū una As-
mynone aquam disqrēs, telū
in ceruum iacit, ac Satyrum
dormitantē offendit: rixare il-
le somno exprofectus puellæ
incūdæ miro desiderio capi-
tur. At Neptuni sup̄iecta Sat-
yrus se dedit in fugā. Asmy-
none autem cū illo cōcubuit,

πεπλούσατο, τὴν κληθεῖσκα
ὡς ἀπὸ τῆς ἀεὶ μού τῃ θυγα-
τρίῳ αὐτῇ πεντηκόντορον,
εἰ ἢ τὰς κόρας εἰδήμιος ἔ-
φυγε. προσάκων δὲ ῥόδῳ τῇ
τῆς λινδίας ἀθηνᾶς ἄγαλ-
μα ἱερύσατο. εἰπεῖν δὲ
ἦ καὶ εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
σιλείαν αὐτῇ παραδίδωσι
ἐλάνωρ ὁ, τότε βασιλεύων· ο
(αὐτὸς δὲ κρητήσας τῆς χώ-
ρας ἀφ' ἐαυτῆς εἰσοικον-
τας δακρυοὺς ἀνόμασις,)
ἀνύσθου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πη-
γὰς ἐξήρασε ποσειδῶν μη-
νίων ἰνάχῳ, διότι τὴν χώ-
ραν ἀθηνᾶς, ἐμαρτύρησεν
εἶπαι, τὰς θυγατρίδας ὑ-
περβουλίας ἐπέμψεν. μία αὖ
δὲ αὐτῆς ἀμυμώνη ξητοῦ
(& ὕδωρ, εἰπὶ δὲ βέλος ἔδωκε
ἐλαφον, καὶ κοιμωμλίου
(& τύρον τυγχάνει, καὶ κεί-
νος ποσειδῶντος, ἐπεθύμει αὖ
συγγενέσθαι. ποσειδῶντος
δὲ ἑδικομίστος, ὁ ἄτυχος

μὲν ἔφυγεν. ἀμυμώνῃ δὲ,
 τούτῳ σωθινάξεται. καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰ λείρ
 νη πηγάς ἐμύνησεν. οἱ δὲ, κα
 5 γύπῃον. καὶ δὲς ἐλθόντες
 εἰς ἄργος, τῆς τε ἑχέρας
 παύσασθαι πῖνκέλωι, καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῆς γα
 μεῖν ἐξίωαι. δαναὸς δὲ, ἄ
 10 μα μὲν ἀπιστῶν αὐτῇ τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν, ἄμα δὲ καὶ
 μνηστικῶν ποδὶ φυγῆς,
 ὁμολύγει τῷ γάμοις, καὶ
 διεκλήρε τὰς κῆρας. ὡς δὲ
 15 ἐμύνησεν μὲν ἦτορ, τίω πρεσ
 βυτέραι, ὅζειλε Λυγκίῃ,
 καὶ γοργοφόνῳ προτεί.
 οὗτοι δὲ ἐκ βασιλίδος γυναι
 κὸς ἀργυφίης ἐγγόνεισαν
 20 αἰγύπῳ. τῇ δὲ λοιπῶς
 ἑλαχον, βούσυνες μὲν, καὶ
 ἐκέλευσας, καὶ λύνος, καὶ
 διαίφραν, τὰς δαναῶν γλι
 νηδείας ὅς αὐρώπης. αὐτῷ
 25 μάτην ἀμυμώνῃν. αἰσάων,
 σκαῖν. αὐτὰι δὲ ἐκ βασι
 λίδος ἐλθόντες δαναῶν. ἐκ

eiq; Neptunus Lerneos font
 tes indicauit. Porro Ægypti
 filij Argos profecti ut mu
 tuam inier se simultatem com
 pescerent, se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi
 bus, simul quod fugæ, exiliq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortito puellas
 distribuere cæpit. Hyperme
 nestræ igitur natarum maxi
 mam Lynceo, & Gorgopho
 nem Proteo selegit. Hos enim
 coniuge Regina Argyphia
 Ægyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Busiris quidem, & Encelas
 dus. Lycusque, ac Dana
 phron, Automaten, Any
 monem, Agauen, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona satus ducunt. At
 ex Elephantiide oriæ fue
 runt, Gorgophone, atq; Hy
 permnestra, sed Lynceus Cas

APOLLODORI

Lycem sortitus est. At Ister scripsit Hippodamiam Chalcedon, Rhodiam Agenor. Cleoputram, Asteriam Chætus* Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedusam Euchenor, Rhoden Hippolytus, Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus Nymphis, Aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phæbe natiæ sunt, Agaptolemon Pirene, Cercestis Dotioni, Eurydamanti Pharte, Ægio Mnestra, Eubippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obuenerunt. Hi septem è Phæmissa coniuge orti sunt, at puellæ, quæ Æthiopes erant, quod cognominæ essent Mæphidi band quaquam sortito inter se copulari uoluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus, Cliten, Sibendus, Sibelenen, Chrysiprus, Chrysippen duxit. Atq

δὲ ἐλεφαντίδος, πορροφόνη, καὶ ἑπὶ ῥομφαία. Λυγκῶς δὲ καὶ Καλύκην ἔλαχε. Ἴστρος δὲ, Ἰπποδάμεια. Χαλκιδῶν, ῥοδία, ἀγήνωρ, Κλεοπαῖτρα, Χαῖτος Ἀσδρία, Διοκορυπῆς Ἰπποδάμεια. Ἀλκίς. Γλαυκὴν, Ἀλκμῆων Ἰππομέδουσαν, Ἰππόδιος, Γόργυν. Εὐχένωρ, Ἰφιμέδουσαν. Ἰππόλυτος, Ρόδην. οὗτοι μὲν οἱ δύνανται ἀγαθίασθαι γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, ὅς ἀμασθιάσθων τυμφῶν. αἱ μὲν, ἀτλασις τείης. αἱ δὲ, ἐκφοίβης. ἀγαπτόλεμος δὲ, ἔλαχε Πειρήν. ἑρῶν δὲ, δώριος. Εὐρυδάμας φέρων. Αἶμος, μῆστρα ἄργιος, οὗτις πᾶν. Ἀρχέλαος Ἀντιβίον. Μένανδρος, Ναλῶ. οἱ ἐπὶ αἱ ἐκ φοινίκης γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, αἰθιοπίδος. ἀκλεῖα δὲ ἔλαχον διέμων. μέγα τὰς μέμφιδος, οἱ ἐκ τεύχους. κλειτὸς κλειτῶ.

Θείλος θείλῳ. χρύσιπ-
 πος χρυσίππῳ. οἱ δὲ ἐκ κα-
 λιαίδης, καὶ νυίδος νύμφης
 παῖδες δέδιδκα, ἐκλυρώσαν-
 5 το, παρὰ τῆς ἐκ πολυξοῦς
 Ναίδος. ἦσαν δὲ οἰμὴ παῖ-
 δες, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Πε-
 ριδάης, Ερμος, Δρύας, πο-
 ταμών, Κισπῆς, Λίξος, Ιμ-
 10 βρος, Βρόμιος, πολύντωρ,
 Χρόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ-
 φης. Αὐτονόη, Σιαῶ, Ηλέ-
 κτρα, Κλεοπέτρα, Εὐρυδίκη,
 Γλαυκίππη, αἰθάλδα, κλε-
 15 οδώρα, οὐίππη, ὄρατω, σύ-
 γνη, καὶ Ἐρύκη. οἱ δὲ, γορ-
 γόνων αἰγυπῖω γένομνοι,
 ἐκλυρώσαντο παρὰ τῆς ἐκ-
 πορείας. καὶ λαγχάζει,
 20 Πείρασος μὲν, ἀκταίνη. οἰ-
 νὸς ποδάρεκῳ. αἰγυπῖος,
 θιωξίππη. μεάληος δὲ,
 αἰδύτῳ. λαμπρος ὠκυπέ-
 τη. πυλάργην, ἰδμων. ὁκ-
 25 τῷ δὲ εἰσι νεώτατοι ἰδως,
 ἰπποδίκη. Δαίφρων, αἰ-
 διατή. αὐταὶ δὲ ἐκ μὲν

ex Caliaide, & Naide nym-
 pha, præter eos, qui Polyxo-
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantes Periz-
 sthenes, Hermus, Dryas, Por-
 tamō, Cisseus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctor, Chiboni-
 us. Hæ uero sunt ex Nym-
 pha natæ Autonoe. Theanō,
 Electra, Cleopatra, Eurydi-
 ce, Glaucippe, Anthelea
 Cleodora, Euppe, Eratō,
 Stygne, Bryce. qui de Gorgo-
 nibus Ægypto nati sunt, eas,
 quæ de Pieria genitæ fuerūt,
 sortiti duxerūt. Nā Periphan-
 ti obtigit Athæa, Oeneo Por-
 darce, Ægypto Dioxippe
 Megacle, Adyte, Ocypetè Lā-
 rō, Pylarge Idmoni. Ὅστω
 αἱ novissimi sunt, Idas, qui
 Hippodicen Daiphron, qui
 Adianten duxit ex Herse
 matre natas, Pandion, qui
 Callidicen, Arbelus, qui

Oecmen, Hyperbius, qui Celeno, Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: ac Puellæ matre Crinone fuerunt. Post, ubi suâ quisq; sortitus, coniugē duxerūt, acceptos in cōiuiiū cūctos Danaï filie datis à patre pugionib. sōno sepultos, suū quæq; spōsος occidunt, una t' ἄντ' excepta Hymnestra, hæc. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuisset, incolumem asservauit. καὶ ὅβρ' hanc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filie præfetta sponzorū capita in Lerna defoderūt, corpora uero aī urbē deplorata sepelienda curauerūt. Has aut Minerva, Mercuriusq; Louis impio expiarent. Demū postea Danaus Hymnestrā Lynceo in matrimonii copulauit, ceteras in gymniciū certamē pδνεσας victoribus hñdas dedit. Amygone Neptuni semine

ρὸς ἐγλόντο. Ερση, Παυδίων, καλλιδικίω. ἄρβυλος, Οἶμω. Ἰπποκόρυσις, Ἰππορίτω. Ἰπποκόρυσις, Ἰππορίπλω. οὐ τοι δὲ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ ἐκ κρινούς. ὡς δὲ ἐκλυθῶσαντο. δὲ γάμοις, ἐσταίχας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμῶμεν τοὺς θυμῶν αἰπικτείναν, πολλὰ ἑπὶ μνήστρας. αὐτὴ δὲ λυγκία διεσώσε πρὸ δέιον αὐτὴν φυλάξαι. διὸ καθεύδων αὐτὴν δαναός, ἐφρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς μὲν δαναοῦ θυγατράων τὰς μὲν κεφαλὰς τῆς θυμῶν ἐπὶ τῇ λέρνῃ κατάρουσαν, τὰ δὲ σώματα, περὶ τῆς πόλεως ἐκδιδόν. καὶ αὐτὰς ἐκείθεν ἀθλῶντε, καὶ ὁρμῆς διὸς κελύσαντες. δαναός δὲ ὕστρον ἑπὶ μνήστρας λυγκίᾳ σπώσκει. τὰς δὲ λοιπὰς θυγατράς εἰς γυμνικὸν αἰῶνα

ὧς νικῶσιν ἔδωκαν . ἀμυ
 μώνυ δὲ ἐκποσειδῶνος ἐ
 γλίνθη Ναύπλιον . οὗτος
 μακρόβιος γλιόμβιος, πλέ-
 5 ων τῷ δαλαπην, πῖς ἐμπί
 πλοισὶν ἢ δανάτφ ἐδυσφό
 ρει . σωέβη οὖν καὶ αὐτὸν
 πλόντῃσαι ἐκάλινω τῷ δα-
 νάτῳ, ὥπρ ἄλλων πλόν-
 10 τῶσάντων ἐδυσφόρῃ . πρὶς
 δὲ πλόντῃσαι ἔγμην , ὡς
 μὲν οἱ φραγκωλῆγοισί, κλυ
 μένιν τῷ καὶ ἑξέως . ὡς δὲ ὁ
 τῶν νόστω γράφας, Φιλύ-
 15 ρας . ὡς δὲ κερκωφ ἡσιόνηο-
 καὶ ἐγλίνθη παλαμῶδιν,
 οἱ ἀκα, ναυσιμέδοντα . Λυγ
 κῶς δὲ μὲν δαναόν ἀργοῖς
 διασβύων, ὃς ὑπορμνή-
 20 ρας τεκνῶν παῖδας ἄβαν
 τα . τούτου δὲ καὶ ὡκαλείας
 τῆς μαιτινέως, δίδυμοι παῖ
 δες γλιόντο, ἀκείσιος, καὶ
 προῖης . οὗτοι καὶ κατὰ
 25 γαστρός μὲν ἔπῃ πρὸς ἐσασίκα
 ξον πρὸς ἀλλήλους . ὡς δὲ
 αἰεφάφισαν , πῶς τῆς

pragnans Nauplium peperit
 Hic quod longæius esset, mas
 te nauigans morientium cas
 sum permolestè serebat. Sed
 et i: si tandem aliquando ob
 iisse contigit, uel eo mortis ge
 nere, quo alios defungi mas
 sistissime conspiciebat. Verum
 antequàm è uita decessu, ut
 Tragicorum auctoritate com
 probatur, Clymenem Cræxi
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. qui uero reditus con
 scripsit, P'bilyran dixisse ait.
 Cercopis autè testimonio He
 sionem cœpit. De qua Pala
 medem, Oeacem, Naufime
 donicè gignit, Lynceus aut, qui
 post Danaum Argis domina
 tus est, ex Hypermæstra q
 dem, Abantem filium genuit
 ex quo & Ocalca coniuge
 Mantinei filia, gemini pro
 creantur Acrisius, ac Præ
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se disside
 re cœperunt. Vbi uero per
 atate ponere de regno certa

ve non dubitarunt. Hiq; belliz
gerātes primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianaſtem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Socer
cum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tirynthem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
maenibus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argiuam
terram propē universam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proctus Tiryn-
the. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Da-
nacem gignit. Proctus vero
Lysippē, Irbinoenq; et Irbia-
nassam, quæ cū adultæ iā æta-
tis eēnt, in insanīā cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq̃t, Diony-
sui serias minime receperūt.

βασιλείᾳς ἐπ' ἀλέμου. καὶ
πολεμονῶντες οὐρον ἀσπί-
δας προῶτοι. καὶ κρατῆρας
ἀκείστος, προῖτον ἄργισ' ἐξ
ελαύνει, ὃ δ' ἔκλεν εἰς λυκίαν
πρὸς ἰοβάτην. ὥς δ' ἐπινθε-
φασί, πρὸς ἀμφιάνκτα. καὶ
γαμῇ τῇ τοῦτου θυγατέ-
ρα. ὥς μὲν Ὀμηρος ἀντεῖα.
ὥς δ' οἱ τραγικοὶ ἀνέβροια
κατάρχει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς
μὲν ἔσθ' ὧν λυκίων, καὶ κα-
ταλαμβάει πέρωθα.
ταύτῃ αὐτῷ κυκλώπων
τειχοσάντων. μεισάμενοι
δὲ, τὴν ἀργείαν ἀπαίρνει, κα-
τ' ὥκου. καὶ ἀκείστος μὲν
ἄργισ' βασιλεύει. περὶ τὸς
δὲ πέρωθας. καὶ γίνεται
ἀκείστω μὲν ἐξ οὐρυδίκης τῆς
λακωνάκιμονος, δαιάν. περὶ
τῇ δὲ ἐκ ἀνέβροιας, λυσίπ-
πῃ, καὶ ἰωβιόν. καὶ ἰωβι-
νοσσι. αὐτὰ δὲ ὥς ἐπ' ἀφ' ὧν
θυγατρὶν, ἐμάνθη. ὥς μὲν ἡ-
σίοδος φησὶν, ὃ τι τὰς διονύ-
σου παλαιὰς οὐκ ἀπεδέχθη.

ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διό
 τι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ὄβρυ
 τέλισαν. ἑλθόντων δὲ ἐμ-
 μαιεῖς, ἐπὶ λαοὶν ὤκισαν
 5 ἀργείας ἅπαντας. αὐτοὶ δὲ
 τῶν ἀρκασίων, καὶ τῶν πε-
 λοπόννητον διελθούσων με-
 τὰ ἀκοσμίασ' ἀπάσης, ὅλη
 τῆς ὀρημίας ἐκτόξαζον. Με-
 10 λάμπον δὲ ὁ Ἀμυθαίωνος.
 καὶ εἰδωλὸς τῆς ἄβαντος.
 μαίης δὲ, καὶ τῶν ὅλων φορ-
 μάκων, καὶ κατὰ θυμὸν δι-
 ραπείας πρῶτος δὴρκαὶς,
 15 ὑποχρεῖται διραπείῃ τὰς
 παρθένοισ', εἰ λάβοιτο τὸ
 τρίτον μέρος τῆς Λαωα-
 σείας. οὐκ ἐπὶ κρίσει δὲ
 προίτου θοράκινειν ἔμ-
 20 ποδοῖς τυλικούρις, ἔτι μάλ-
 λον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι.
 καὶ περὶ τὴν μετὰ τούτων αἰ-
 λοιπαὶ χυαῖες. καὶ ὅτε
 αὐτοὶ τὰς οἰκίας ἀχολο-
 25 ποῦσαι, ὅτε ἰδούσ' ἀπώλ-
 λον καὶ δας, καὶ εἰς τῶν ὀρη-
 μίαν ἐφοίτων. προβαλόντων

At Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nihili
 fecerunt, Sic itaq; furore per-
 citæ per omnem argiuorum
 terram decurrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiâ, ac Pelopon-
 nesum reuersæ nullonon de-
 decore labefusitate per deser-
 ta discurrebant. Melampus
 autem Amythaonis filius, et
 Idomenes, quæ sunt Abantis,
 uaticinandi cognitione insti-
 gnis, et qui potionadi, expur-
 gandi; rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus sanita-
 tem restitutorum pollicetur: si
 tertiam regni partem accipis-
 at. Proetus tanta mercede de-
 territus, filiarum curæ mimi-
 me assentitur. Quocirca uir-
 gines longè maiori uestigia cō-
 citantur, immò uero etiam
 illarum ueluti contagione of-
 fenæ reliquæ mulieres cum
 uirginibus simul furere, et ex-
 nim desertis proprijs ædibus
 in suos ipsarū filios de sepe
 uiebāt, atq; in deserta sese suc-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increfceret : postulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantumdem fratri suo Biani attribuat. Inter hæc Proetus ueritus, ne, si filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret ampliorem. Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit. quare Melāpus, adhibitis ualidissimis adulescentibus eiubulatiū simul, & enibeā quādā choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonē est usq; infecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima uicā cū morte cōmutauit. Reliquæ uero repurgata uesania resipuerūt; Harum demū; Melāpodi unam, & Biani alteram Prætus in matrimoniu collocauit: neq; longo post tpe Megapentibē filiū genuit. Ceterū Bellerophōtes

σης δὲ ὑπὸ πλείων τῆς συμφορᾶς, ὅτ' αἰτηθέντας μεδούνης ὁ προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ θοράκεος, ὅταν ἔτρεπον τοσούτου, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ λάβη βίαις. προῖτος δὲ ἀλάβηθεις, μὴ βραδυνούσης τῆς θοράκεος αἰτηθεῖν καὶ πλείον, θοράκεος σιωπῶναι ὅτι τοῦτο. Μελάμπος δὲ παραλαβὼν ὅτ' ἔδωκεν ταῦτο τῇ νεαίᾳ. μετ' ἄλλο λαγμοῦ, καὶ πνος ἐν δίκῃ χορείᾳ ἐκ τῆς ὁρᾶς αὐτῆς, εἰς σικυνῶνα σιωπῶναι. κατὰ δὲ τὸν διαγμὸν, ἡ πρὸς βυτάτῃ τῇ θυγατρὶ, ἰωλὸν μετῴλη. ταῦς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσιν κατὰ θυμὸν σωφρονῆσαι σιωπῶν. καὶ ταύτας μὲν ἐξέδωτο προῖτος μελάμπος, καὶ βίαις. καὶ δὲ ὅτ' ἔδωκεν τὴν Μεγαπένδην. ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ γλαῦκον τῷ σισύφον, καὶ

1 ναὸς ἀκουσίως ἀδελφὸν δη-
 λιάδην, ὡς δέ τινες φασὶ πε-
 ρῆναι. ἄλλοι δὲ ἀλκιμῶν,
 εἰς ἄρτος πρὸς περὶ τὸν ἑλ-
 7 δὸν καὶ θάρεται. καὶ αὐ-
 τῷ γυνὴ δινέβοια, ἣ καὶ αἰ-
 τεῖα ὄρωτα ἴχει, καὶ πε-
 πέμπει λόγους πρὸς στυον
 σίας. τῷ δὲ, ἁπῆρουμνός,
 10 λέγει πρὸς περὶ τὸν, ὁ πβελ-
 λοφόντης αὐτῇ πρὸς φθό-
 ρα πρὸς πέμψας λόγους.
 περὶ τὸς δὲ πιστεύσας ἔδω-
 κεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς 10
 15 βάρτην τὸν πενδορὸν κομι-
 σεν. καὶ αἷς αἰγίχρῃ πρὸς.
 Βελλοφόντην ἀρκτεῖναι,
 νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ δη-
 εῖον διαφθαρέσειν. ἦ 13
 20 γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πρὸς
 λούς οὐκ ἀλάτῳ. εἶχε δὲ
 πρὸς πρὸς μὲν λέοντος, οὐ-
 ραὶ δὲ ὀρέκοντος, τεῖτλω
 δὲ κεφαλῶν μέσση αἰγῆς.
 25 δι' ἧς πρὸς ἀνίει, καὶ τὴν χῶ-
 ραν διέφθειρε. καὶ τὰ βρ-
 σκῆματα ἐλυμαίνετο. μία

Glauci, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē frairē,
 siue, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē pr-
 emisset, ad Proctū Argos cōsu-
 git ab eōq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Stheno-
 bæ, quæ et antea dicebatur,
 deperet, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mus-
 lieris libidini minime cōsēs-
 set. Sthenobæa Procto Beller-
 phōtem quæsitī cōcubitus insi-
 mnlauit. Proctus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Vt Beller-
 phontē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimærā cxtinguēdā iret, is-
 paut. Siquidē ita iuuenē à fe-
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quæ flammās euo-
 mebat, ac p̄xima quæq; dis-

APOLLODORI

pdebat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc. n. trium belluarum uiri
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Aiunt hanc
 ipsam Chimæra ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 enutritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qđ
 Hesiodi carminibus cōproba
 ri legitur. Cōscēso igitur Pe
 gaso, quē ex Medusa, ac Nep
 tuno satum, & aligerum has
 bebat Bellerophōtes, sublatus
 in altū, ex eo Chimæra sagit
 tis impetebat. qua demū per
 atla pugna Iobates eundē in
 Eolymos pugnaturū misit, ubi
 ei id feliciter exegit, ad Ama
 zon as expugnandas pficisci
 impauit, quibus item deuictis
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 quæ cæteris pcellere uideres
 tur, in insidijs cōsidere iubet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 præcepit. Vbi aut ei hosce ad
 uisū oīs ab eo casus accepit,
 admiratus iuuenis pstantiam
 Iobates, licet illi Præti ostēx

γὼ φύσις τελευτῶν θυγῶν εἶχε
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τῶν
 χίμαιρας ταύτην παρῆναι
 μὲν, ὑπὸ ἀμειψιδάρου, καὶ
 δαΐπδρ. εἴρηκε καὶ ὁ μῦθος.
 γλυννῆθῆναι δὲ ἐκ τυφῶνος
 καὶ ἐχιδνῆς, καὶ τῶς ἡπίσθης
 ἰσορεῖ. αἰαβιβάξας ἦν ἰαυ
 τὸν ὁ βελλεροφόντης ἦν τὸν
 πήλασον εἶχεν ἴαυον ἐκμε
 δοῦσης πῖλινον γλυννῆμ
 νον, καὶ ποσειδῶνος ἀρθεῖς
 εἰς ὕψος, ἀπὸ ῥύτου κατετό
 ξευσεν τὴν χίμαιραν. μετὰ
 δὲ τὸν ἀπὸ τῆς ἰσορίας, ἐπὶ ταῖς
 ξεν αὐτῶν πολύμοις μαχεσθῆ
 ναι. ὡς δὲ ἐπελθόντες καὶ
 ἰσορίαν, ἀμαζόσιν ἐπὶ ταξίς
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, ὡς δὲ καὶ
 ταύτης ἀπέκτεινε, ζῶντες
 νεότῃ λυκίων διαφθέρειν
 δοκῶντας ἐπιλέξας, ἐπὶ
 ταξίς ἀρκτεῖναι λοχέσθαι
 τας. ὡς δὲ καὶ τοῦ τοῦ ἀπὶ
 κτεῖνε πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτῆς ὁ Ιοβά
 τής, τότε χορῆματα ἔδωκε

ξε, καὶ παρ' αὐτῶ, μίλειν
 ἡΐωσα δοὺς τὴν θυγατρίαν
 Φιλονόην. καὶ θυήσκων, τὴν
 βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.
 5 Ἀκρίσιος δὲ, πατρὸς παίδων
 γένεσος ἀρχαίων, χρυσή-
 ριαχομλίῳ, ὃ θεὸς ἔφην, γένε-
 σθαι παῖδ' ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀρκυενεῖ. δείσας
 10 οὗτον ἀκρίσιος ἔδωκε, ἔπειτα γὰρ
 δαίλαμον κατὰ σκούάσας
 χαλκῶν, τὴν Δαναήν ἐφρέ-
 ρε. ταύτῃ μὲν, ὥς ἄλλοι λέ-
 γουσι, ἐφείρει προῖτος,
 15 ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινήθη. ὥς δὲ ἄλλοι φασί,
 ξάνος μετὰ μορφωθεὶς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὁρᾷ τῆς ὀροφῆς εἰς
 τὴν Δαναήν εἰσβυεὶς κόλ-
 20 πῳ, στυγνὰ λείπει. αἰδο-
 μένος δὲ ἀκρίσιος ὕδατον ὄξ-
 ασι γέλην μύλον Γῶσάα,
 μὴ πιστεύσας ἔπειτα δὲ εἰσφάει
 δαί τὴν θυγατρίαν μετὰ τῇ
 25 παιδοσεὶς λαόνεικα βαλὼν,
 ἔρριψεν εἰς δαίλασσαν. περ
 ἀνεχέεισθαι δὲ τὴν λαόνεικα

dit. Inde, ut secū maneret, ro-
 gavit: Eiq; Philonœm filiam
 uxore dedit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophonē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filiis oraculū scisci-
 cāti, numen rñdit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q̄ auo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisi-
 us pertimescens æneo sub ter-
 ra cubiculo cōstruēto, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hęc,
 ut nonnulli tradunt, vitiauit
 Proetus: vñ iterse orta cōten-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatum per im-
 plunium in Danaes sinum de-
 lapsum cum ea concubuisse;
 mox ubi Perseum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā una cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quæ cum
 in Seripbum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

APOLLODORI

puerum educauit. Ceterum, Polydeſtes uterinus Diſtyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perſeus. n. in uirilē aetate puenerat, potiri nequiret, amicos, quibus cūm & Perſeum etiā conuocat, ijsq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantum ſe celebraturum edicit. Cui tū Perſeus quā nām inquit in re cōficiēs erantum? equo Polydeſtes reſpondet. Atqui Perſeus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil ſubiecit. Mox uero, ab alijs equos expoſcit, ſed, quod equum à Perſeo habere non poſſet, pro ſymbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperaui. Tū Perſeus Mercurij, ac Mineruae duſtu Phorci filias adiit, Enio, Pemphredō, & Dinō. Hae fuere cetuſq; & Phorci natae. Gorgonum ſorores ab ortu ipſo ſtatim annus ſactae, unoq; tres oculo, & dente. uno praeditae, qui.

σεῖφω, Δίκτης ἄρα, αὐτὶς
 ἔρεφε ἑῶν. βασιλεύων δὲ
 τῆς σεῖφου πολυδίκτης,
 ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί-
 κτυος, Δαοῖος δῖαδεις, καὶ
 ἡνοβωμίου πδρσίως, μὲν δὲ
 ναύμλος αὐτῇ στωλεθεῖς,
 στωλεῖται ἑὺ φίλως. με-
 θ᾽ ὧν καὶ πδρσίω, λείπων ἔρα-
 νον στωάγειν ἰδὲ ἑὺ ἱππο- 10
 δαμείας τῆς οἰνομάου γά-
 μοις. τῷ δὲ πδρσίως εἰπόν-
 τος ἐπὶ πινὶ ὁ δῖαδὸς βῶχει
 παῖ; τῷ δὲ φήσαντος ἰδὲ
 ἱππῶ. πδρσίως δὲ εἰπὴν τῇ
 κεφαλῇ τῆς γοργόνος. οὐκ
 αὐτόρῃ πολυδίκτης. παρὰ
 μὲν οὖν τῇ λογπῶν ἡγεσίῃ
 ἱπποῖς. πρᾶ δὲ τῇ πδρσίως
 οὐ λαβὼν ἑὺ ἱπποῖς, ἐπέ- 20
 ταξε τῆς γοργόνος κομίζειν
 τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ ὄρμου,
 καὶ ἀδῆναος περικαθῆγου
 μίλων, ἰδὲ τὰς φόρκου γί-
 νεται θυγατῶν. ἐν τῷ, 25
 καὶ πμφρυσῶ. καὶ δεινῶν
 ἡ γὰρ αὐτῶν κῆρυξ, καὶ φέρ-

κού γοργόνων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκκληνέτης· εἴα π
 ὀφθαλμὸν αἰ φρεῖς, κῆ εἴα
 ὀδόντα εἶχον· καὶ τῶν τα
 5 πρᾶ μὲρος ἤ μείβον ἀλλή-
 λαις· ὦν κρυβύδας ὁ πῶρ-
 σεύς, ὡς ἀπὶ τῶν, ἔφην ἀπο-
 δώσειν, αὐτὴν ὑφ' ἑγὼ τῶν
 ὀδὸν τῶν αὐτῆς τὰς νύμφας
 10 φόρουσαν· αὐταὶ δὲ αἱ νύμ-
 φαι πῆλυα εἶχον πίδαλα,
 καὶ τῶν κίβισιν ἦν φασί-
 πινδον εἶναι πύραυ, πίνδε-
 ρος δὲ, καὶ ἠοίοδος εἰ ἀπὸ
 15 δι, αὐτῆς τῶν πῶρσεως.

Παῦ, δὲ μετὰ φρεσὶν εἶχε
 καὶ ρα δεινόιο πλάγρου
 Γοργόνος, ἀμὲν δὲ μιν κίβι-
 σης θεῆ· εἶρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ καῖοθαι ἐκείνῃ τα-
 καὶ τῶν φροφῶν, εἶχε δὲ κῆ
 τῶν αἰδοῦς καυῶν· ὑφ' ἑγὼ
 σαυλίων δὲ τῆς φορκίδως
 ἀφροδύς τὸν, τὸ ὀδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς, κῆ
 παραγλιόμηνος πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχόν, ὦν ἐ-

bus, et vicissim inter se utre-
 bantur. Hæc, ubi potitus
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, viam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, et
 cibis, quam peram qui-
 dam esse putant. Id Pin-
 darus, et Hesiodus in Cly-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas cas-
 pui occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibis in-
 latet.

Nam cibis, quod inibi con-
 dantur indumentum, et ci-
 baria, dicta esse videtur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Phorcidibus
 et dente, et oculo, quod vi-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

APOLLODORI.

accommodauit, postremo gas-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testus, quoscumq; uo-
luisse!, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi a Mer-
curio Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
deuolauit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryalæ uni.
Sthenò alteri. tertiaq; Me-
dusæ nomen fuit. In quib;
bus solam Medusam mor-
talem fuisse perhibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fu-
it. Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tantæ, magnitudinis, quantæ
suum esse uidentur. Adhæc
manus æneæ, et alæ aureæ,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
mum Perseus somno sepultus
adortus, cuius manus Pal-
lās dirigebat, auersus ocu-

σπούδασε, τὴν μὲν κίβισιν
περιβάλλω. τὰ δὲ πέδιλα
τοῖς σφυροῖς περισήρμοσεν.
τὴν δὲ κωνὴν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθηκε. ταύτην ἔχων, 5
αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν, ἔβλε-
πεν. ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἔω-
ράτο. λαβὼν δὲ καὶ πρὸ
ὀρμῆς ἀδαμασπίνην ἄρπην
πετόμενος εἰς τὸν ἁλῆα οἰς
ἦκεν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κοιμωμένας, ἔ-
σαν δὲ αὐταί, Σθενὼ, Εὐρυ-
άλη, μέδουσα. μόνη δὲ ἦν
θνητὴ μέδουσα. ὅθεν εἶπε
τῷ ταύτης κεφαλῇ πῶρ-
σεὺς ἐπέμφθη. εἶχον δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν π-
ερεσπειραμένας φολίσσι
σρακόντων. ὁδόντας δὲ με-
γάλας ὡς συνῶν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκίας, καὶ πῖ ὀρύγας
χρυσάς, δι' ὧν ἐπέρυντο. οὗ-
ν δὲ ἰδόντας, λίθοις ἐποίησαν,
ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ πῶρ- 15
σεὺς κοιμωμένας, κατὰ
θυνοῦσιν τὰς χεῖρας αἰδῶ

νᾶς, ἀπειρεμμείος, καὶ
 5 βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῇ, δι᾽ ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαρπτό-
 10 μιν αὐτὴν. ἀχρὶ μὲν θεί-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ὀξείῳρε πύλασος
 πῆλως ἰσῶος. καὶ χρυ-
 σᾶωρ ὁ γερυόνου πατήρ.
 15 τοῦτοιο δὲ ἐγλίνυσεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν οὖν πῶρ-
 σεύς αἰθίμνος εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 δοῦσης ὀπίσω πάλιν ἐχώ-
 20 15 ρε. αἰ δὲ γοργόνου ἐκ τῆς
 κοίτης αἰάσασαι, τὸν πῶρ
 σέα ἰδῶκον. καὶ στωιδίῳ
 αὐτὸν οὐκ ἠδύναιτο δὲ τὴν
 κωνῆν, ἀπικρύπτειν ὅπως
 25 αὐτῆς. παραγλινόμνος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασιλεύει
 κυφῶς, εὔρε τὴν τοῦτου θυ-
 γατῶρα αἰδομένην πᾶ-
 κειμένην βορᾷ θαλασσίῳ
 30 25 κῆνται. κασιέπεια γὰρ ἡ κυ-
 φέως γυνὴ, νηρησίον ἦρσε
 ποδὶ καλλοῖσιν. καὶ πασῶν

lis in æreum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putavit. Quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te profiliuit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Ho-
 sce autem è Neptuneo pro-
 creavit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ve-
 rum Gorgones ipsæ somno
 exciæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium fort-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

APOLLODORI

sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, et aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruasit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum deum tantæ calamitati molum fore accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum ui compulsus, effecit, scopolisq; filiam alligauit. Quam conspicatus Perseus, et illius amore succensus, Cepheo sese Cetus ipsum interempturum pollicetur; si filiam ab imminenti periculo ereptâ sibi in matrimonium collocet; Paetis itaq; iureiurando confirmatis Perseus monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut cum primum ille Andromedæ coniungi coiret, e medio tolleretur, ve-

εἶναι κρείσσων ἡ νύχθη. ὁ δὲ
 Δα αἰ νηϊίδης ἐμνήσταις,
 καὶ ποσειδῶν αὐτὰς συν-
 ναρμαθεῖς, πλῆμνύρας τε
 ἀδὶ τῷ χώρῳ ἐπέμψεν, καὶ
 κῆτος. ἄμμωνος δὲ χρη-
 σάντος τῷ ἀπαλλαγῇ τῇ
 συμφορᾷς, ἐὰν ἡ κασιε-
 πείας θυγάτηρ αἰδομένη
 δευτερεῖ τῷ κῆτει βο-
 ρά. ὅτε ἀναγκασθεὶς ὁ
 κηφύς ὑπὸ τῆς αἰδιόπων
 ἐπερχε, καὶ προσέειπε
 τῷ θυγατρὶά πέρα. ταύ-
 την θεασάμενος ὁ πέρσευς,
 καὶ ὀφθαλμοῖς, αἰκισθήσας
 ὑπὲρ τοῦ κηφῆ τὸ κῆτος, εἰ
 μέλλει σωθεῖσιν αὐτῶν
 αὐτῷ δώσιν γυναικα. ὁ δὲ
 τούτοις γλυκύων ὄρκων,
 ὑπακούσας δὲ κῆτος ἐκτενε,
 καὶ τῷ αἰδομένῳ ἐλυ-
 σεν. ἐπιβουλόοντος δὲ αὐ-
 τῷ φινέως, ὅς μιν ἀδελφὸς
 τοῦ κηφῆως ἐγγυάμενος
 πρὸς τῷ αἰδομένῳ,
 μαδῶν τῷ ἐπιβουλῶν τῷ

πορζόνα δι' ἴξασ', μετὰ τῶν
 στωεπιβουλόντων, αὐτὸν
 ἐλίδωσι παραχρῆμα. πῶς
 γλοῖμος δὲ εἰσαέει φος,
 5 καὶ κατὰ λαβὼν περὶ φου
 γῆαι ὅς ἐωμοῖς μετὰ ὅν
 δίκτυος τὴν μητρίαν· ὅθεν
 τὴν πολυδέκτου βίαν, εἰ-
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλέα
 10 τουγκαλέ(α)τος τὸν πολὺν
 δέκτου τὸν φίλως ἀπίσσε
 μενείος τὴν κεφαλὴν τῆς
 γοργόνης ἔδειξε. ὅ δ' ἰδὼν
 τὸν, ὁποῖον ἐκείνης ἔτι χ
 15 χῆμα ἔχων ἀπαιδῶνθι.
 κατὰ σῆσας δὲ τῆς στείφου
 δίκτυν βασιλέα, ἀπὸ δὴ κε
 τὰ μὲν πιδύλα, καὶ τὴν κί
 βισιν, καὶ τὴν κινῶν ὀρμῇ,
 20 τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς γορ
 γόνης ἀπὸ δὴ κε. Εὐμῆς μὲν
 οὖν τὰ περὶ σειρήνια πάλιν
 ἀπὸ δὴ κε ταῖς εὐμφοῖς.
 ἀπὸ δὴ κε δὲ εἰ μὲν τῆς αὐτῆς
 25 δι, τῆς γοργόνης τὴν κεφα
 λὴν αὐτῆς δὴ κε. λέγειται δὲ
 καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ὅτι πῶς δὲ αὐτῇ

rum id ubi rescivit Perse-
 us cum coniuratis omnibus
 Phineum Medusæ capite as-
 flentato in saxa repente con-
 vertit. Itaq; Perseus res
 uersus in Seriphum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis violentiam confu-
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re-
 gem concurrentium amico-
 rum auxilio fretum auctus
 Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspexerunt, qua
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio talaria,
 peram, & galeam reddidit,
 & Gorgonis caput Min-
 eruae dono dedit. Ea uerò
 Mercurius omnia Nym-
 phis restituit. Ceterum Pala-
 las in medio clypeo Me-
 dusæ caput apposuit. Nec
 defuit, qui Gorgonis cas-
 put à Minetua præcisum
 fuisse dicant. Aiunt enim

eam sese pulchritudine Pal-
ladi comparare non erubuf-
se: Atqui Perseus, cum Da-
nuc, & Andromeda Argos
Acrisium visurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasgiam terram commigra-
uit: interea Teutamia La-
tissæorum rege patri iam ui-
ta sancto gymnicum certam-
en edituro, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisii pe-
de percusso, actutum cum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
raculum iam expletum esse
animadvertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam,
qui eius opera occubuisse, et
remcare iussu quodam puz-
dore teneretur, profectus
Tirynthem ad Megapen-
them Præti filium, cum
regno vicissim commutavit,

καὶ ἡ μέδουσα ἐκαρατμή-
θη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πολλοὶ
καὶ πολλοὶ ἠδίδαν ἢ γοργῶν
αὐτῇ συγκατεπίνειν. πόρσεύς
δὲ μετὰ δαναῶν, καὶ αἰδο-
μέδους ἔσθιδεν εἰς ἄρτος,
ἵνα ἀκρίσιον θεάσκηται. ὁ
δὲ διδοικῶς τὸν χρυσὸν
ἀφελὴ πῶν ἄρτος, εἰς τὴν πε-
λασγικὴν ἐχώρεσε γῆν. ἰο
τὸν ταμίαν δὲ τῷ λαοῦ αἰ-
ων βασιλείας ἀπὸ καὶ τοιοῦτο
μὲν τῷ πατρὶ διαπεδινῶς
γυμνικὸν αἰῶνα, πῆγλιν-
ῶ, καὶ ὁ πόρσεύς αἰωνίαν αἰ-
δῶν. αἰωνιζόμενος δὲ, πέν-
ταθλον ἢ δίσκον ἢ ἢ ἀκρί-
σιον πόδα βαλὼν, πῆγλιν
μα ἀπὸ κτείνειν αὐτὸν, αἰ-
δόμενος δὲ τὸν χρυσὸν
πεπλεσμεσίον, τὸν μὲν ἀκρί-
σιον ἔξω τῆς πόλεως ἔστα-
σεν. αἰχμώμενος δὲ εἰς
ἄρτος ἐπαλειθεῖν ἢ τὸν
κλῦρον αὐτῷ δὲ αὐτῷ πεπλε-
σμεσίον, πῆγλιν εἰς
τὴν πόδα αὐτὸν τὸν πόδα

καὶ δὲ μεγαπύνθῃ, ἡλλά-
 ξατο, τὸν τῷ πᾶσι τὸ ἄρτος εἰς
 χεῖρσιν. καὶ μεγαπύνθῃς
 μὴ ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πῶρσιν δὲ πῆρσιν, πῶρ
 πῆρσιν μῖδῃσι, καὶ μυ-
 κύνσιν ἐλῆσιν δὲ ἐλῆσιν
 οὐρομένης πᾶσι δὲ αὐτῶ.
 πῆρσιν μὴ ἐλῆσιν εἰς πᾶσι ἐλ-
 10 οῦσιν πῶρσιν ὅν παρὰ κη-
 φῆ κατέλιπιν. ἀρῶν τῶν
 δὲ τῶν πῶρσιν βασιλέας
 λέγεται γένεσθαι. εἰ μὴ
 κύνσιν δὲ ἀλκαῖος, καὶ δὲ
 15 νελοῦ, καὶ ἔλαος, μῆσιν πᾶσι
 καὶ ἡλεκτῶν, καὶ θυγά-
 τῆς γοργόφον, ὅν παρὰ κη-
 φῆ μὴ. πᾶσι δὲ ἀλκαῖος
 ἱππονόμης ὁ μῆσιν κῆος ἀμ-
 20 οῦσιν ἐλῆσιν, καὶ θυγά-
 τῆς ἀλκαῖος. ἐκ δὲ μῆσιν, πᾶσι
 καὶ ἀλκαῖος πᾶσι πᾶσι, πᾶσι
 ἱππονόμης. πᾶσι τῶν ἀρῶν
 οὐσιν πῶρσιν, καὶ κομῆσιν
 25 σῶσιν τῶν ἐλῆσιν ἐλῆσιν,
 μῆσιν, καὶ γένεσθαι τᾶ-
 ρσιν, ὅσιν κῆος τᾶσιν, καὶ

Nam illi Perseus Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argino-
 rum regno praeficitur. Perseus
 uero Tirynibem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae admu-
 nit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Graeciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem du-
 xisse feruntur. At mycenae
 procreauit Aeneam, Sibes-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 et Electryonem, filiam infu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 rieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 meroi filia nascitur Amphie-
 tryo, et Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippoboe gignitur, quae
 cum rapuisset Neptunus, atq;
 in Echmadas insulas intus-
 sisset, comprimere: ex eaq;
 Tarbium creat, qui Tar-
 pbium solum colonos indu-
 xit habituros, quos Teles

boas quod procul à patria iue-
rit, appellavit. Sed ex Ta-
phio Pterclaus natus est. Hinc
Neptunus aureo cruce illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterclai sep-
tē filij fuerunt, femina qui-
dem Comaibō, ai mares,
Chromius, Tyrannus, Anto-
chus, Cbersidamas, Mastor,
Eueres. Atq Eleftryon ducta
matrimonij Anaxone Aleci
filia, suscepit feminei qdē se-
xus Alcmēnā, mares aut. Stra-
tobatē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celenēū, Amphimachū,
Lysinomū, Gherimachū, Ana-
storē, Archelaū: sed post ho-
scē spurij ex phrygia mulie-
re Midea Licymniū. E sthene-
la uero, et Nicippe, quæ Pclo-
pis fuit, Alcinoe, et Medusa
procreantur, mox etiam eidē
Euristheus natus est, qui My-
cenis imperauit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter, inter Deos
dixisse fertur, qui ē Perx

ἢ λαὸν Τηλεβέειν ἐκεί-
λεσιν. ὃ π τηλοῦ τῆς πα-
τείδος ἔβν. ἐκ ταφίου δέ,
παῖς πτερέλαος ἐγένετο.
ἑξῶν ἀδελφεόν ἐποίησε
ποσειδῶν, εἰ τῇ κεφαλῇ,
χρυσῇ εἰς τοῖς τεύχε. πτερε-
λαῶ δέ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιδῶ, καὶ ἄρρεσιν
παῖδες, χρόμιος, τυράντος,
αἰπίοχος, χερσιδάμας. Μή-
σως, θυρῆς. Ηλεκτρυῶν
δὲ γάμος τῶν ἀλκείου θυ-
γατέρων μὲν ἀλκμήνην, καὶ
δαῖς δὲ στρατοβάτην, χορῆς
ισφόρον, φιλονόμον, κελαι-
νέα, ἀμφίμαχον, λυσίνο-
μον, χερσάχον, ἀνίσταρα,
ἀρχέλαον. μετὰ δὲ εὐντοῖα,
καὶ ἰοθῆν ἐκ φρυγίας γυναικο-
κὸς μετέειπεν ἀλκίμηκτον. οὗ
τέλου δέ, καὶ νικητῆρος τῆς
πέλοπος, ἀλκμήνης, καὶ με-
δύσας, ὕδαρον δέ, καὶ ὀδυσ-
σεὺς ἐγένετο, ὃς καὶ μετὰ
κῶν ἐβασίλευσεν. ὃτε γὰρ
ἠρσάκῃς ἔμελλε γενέσθαι

ὁδῶν, Ζεὺς δὲ θεῶν ἔφθ,
 τὸν ἀπ' ἡρώεας γλυκὺν
 σάκεον τὸ τε βασιλῆϊν μὴ
 κωδῶν· ἡρᾶς δὲ ὄψε' τὸν Ζῆ-
 5 λον, εἰλιδύχου ἔπειτα τὸν
 μὴ ἀλκμήνης τόκον ἔδω-
 χεῖν· διρυδιᾶ δὲ τὸν ἀδελ-
 λου παρεσκόχασε γλυκὺν
 ται· ἐπ' αὐτῶν αὖτον ὄντα
 10 ἡλεκτρυόνης δὲ βασιλῆϊν
 τὸς μὴ κωδῶν μὲν ταχέως,
 οἱ π' ἀδελφῶν παῖδες ἐλ-
 θόντες τῶν ἡρώεας ἀρχῶν,
 τῶ μὴ ποτὶ βίᾳ ἀπ' ἡρώεας
 15 καὶ μὴ πρὸς ἀχόντος ἡλκ-
 κῶν ἡρώεας, ἀπ' αὐτῶν τὸς
 βίᾳ· ἀμφοτέρω δὲ τῶν
 ἡλεκτρυόνης παῖδων, ἐκ τῶν
 ἑλκῶν ἀλλήλων ἀπ' ἡρώεας
 20 καὶ ἐπ' αὐτῶν δὲ τῶν ἡλεκτρυ-
 όν παῖδων ἀνέκμῳ, ὅς ἐστι
 νῖος ὑπάρχων· τῶ δὲ πρὸς
 ἑλκῶν ἀνέκμῳ, ὅς ἐστι καὶ τῶν
 καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν δὲ πρὸς
 25 ὁδῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν δὲ πρὸς
 ὁδῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν δὲ πρὸς
 ὁδῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν δὲ πρὸς

sci prole oriturus esse. Myce-
 nis regnabit. Hæc tuus pot-
 fuisti ob invidiam. Ilihus,
 vi Alemeus partum cohibe-
 ret, eamq; ut Eurytheus
 Stenelo filius in lacum cum
 septimefris, proderet, sub-
 ornavit. Ad Electryonem, qu-
 tem Mycenis cum Taphio in-
 perantem Pterelæ filij præ-
 fecit, ab eodem Mastanis ne-
 gnum suo materno, repetunt,
 qui, quod ab eorum postula-
 tis, maxime abhorret. Ele-
 tryæ ipsius boues abegerunt.
 Tum Electryonis, filij uim ui-
 repellente, mutuo concursu
 perimantur, ut ex Electrye-
 nis hæc. Licymnia, quod
 puer admodum esset, ad hoc,
 servatur, incolebant. At qui
 ex Pterelæ natæ hæc, qui
 natus, asseruabatur. super-
 stes fuit. Tum, qui de Te-
 phijs, anasiffent, uela uenta
 dederunt, Et abactis secum
 boues Polyxena, Etienfiam
 regi commendarunt. Ge-

τετὰ Amphitryo redέπας de
Polyxeno boues Mycenae ab-
duxit. Interea vero Electryo
filiotum eadem ulturus rez-
gno simul cum Alcmena fil-
lia in Amphitryonis potestas-
tem tradito intrisiurandi reli-
gione illum prius adēgit, ut
ad reditum usq; filiam uirgi-
nem seruaret intactam. Bellū
enim contra Teloboas constā-
te cogitabat. Is autem cum bo-
ues reduceret, earūq; una au-
fugeret, in ipsam Amphitryo-
tum, quam manibus forte cla-
uam gestabat, unmisit. Quae
de bouis omnibus repulsa in
Electryonis caput insiliens ip-
sum una priuauit. Schenelus
uero hanc natus occasionem
et tota Argiuorum terra Athe-
phatryonem exegit. Inde
non modo Mycenarum, sed
etiam Tyrnibis ditione pos-
sessus est; mox autem Pe-
lopori ad se filijs Aereo,
Thyestidaq; accessit Midas
cum conuenientibus. Amphit-

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἰλείων
πολυξίῳ. ἀμειβόμενοι δὲ
παρὰ πολυξίου λυτρώσαι
μῆκος αὐτὰς ὅ γαλιν εἰς μὴ
κύβην. ὁ δὲ ἡλεκτῦον τοῦ
τῆς παιδῶν δάνατον βου-
λόμην ἐκδικῆσαι περὶ-
δὲ τῶν βασιλείῳ ἀμει-
βόμενοι, καὶ τῶν θυγατέρων
ἀλκμήνῳ, ὁμοφρονέοντες ἵνα ἰο-
μέχρῃ τῆς ἐπανόδου πρὸς
τοὺς αὐτῶν φυλάξῃ, στρα-
τεύων αὐτὴν παρεόσας διε-
νοεῖτο. ἀφ' ἡλικίας οὖν τοῦ
δὲ αὐτῆς τὰς βόας, μὲν δὲ
ἐκδορούσης ἀμειβόμενοι
αὐτῶν ἀφῆκεν, ὁ μὲν χεί-
ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ
ἀφ' ἡλικίας αὐτῆς ἀφ' ἡλικίας
τῶν εἰς τῶν ἡλεκτῦονος κα-
τακλῆν ἐλθόντων ἀπὸ κτενεῖς
αὐτόν. ὁ δὲ λαβὼν παρὰ
τῶν τῶν περὶ φανῶν δίνε-
λος, πάντας ἀφ' ἡλικίας ὁμοφρο-
νέοντες ἀμειβόμενοι, καὶ τῶν
ἀρχῶν τῆς μυκωνῆς, καὶ
τῆς τήρωνος αὐτῶν κατέ-

94. τὴν δὲ μίδεια μέγα πρὶν
 ἰάμελτος ὅς πέρ τοι παῖ
 δας ἀρέα, καὶ θυέειν, πα
 ρέθρο τούτοις, ἀμφιγύων
 5 δὲ σὺν ἀλκμήνῃ, καὶ λικυ
 μνίῳ πῖρα γένόμενος ὃς δὴ
 βασιλῆος κρείοντος ἡγήσθη.
 καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ
 φὴν περιμύθῃ λικυμνίῳ.
 10 ολεγούσης δὲ ἀλκμήνης γὰρ
 μνησέσθαι τῷ τῆς ἀδελ
 φῶν αὐτῆς ἐκδικήσῃ τὸν
 θάνατον, ἡποχόμενος ὃς
 τηλεβόας στρατεύειν ἀμ
 15 φιγύων, καὶ πῖρα εἰλεῖ συμ
 βάλλεσθαι κρείοντα. ὁ δὲ,
 ἔφη, στρατεύσιν ἐὰν πρότε
 ρον ἐκείνος τὴν καδμείαν
 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 20 ἔφρασε γὰρ τὴν καδμείαν
 ἀλώπεξ θηέειν. ἡποστάν
 τος δὲ ὁ μῦθος, εἰμαρμένην
 αὐτῇ μὴδὲ πῖρα καταλα
 βεῖν. ἀδικομνίης δὲ τῆς
 25 χώρας, εἰς τῆς αἰσῶν παῖ
 δας οἱ θεοὶ κατὰ μῦθον
 ἀφαιρῆσαι αὐτῇ. πολυ

tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym
 nio tradit. Interea uero Alc
 mene diffitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.
 Tum Amphitryo pollicens
 tus aduersus Teleboas se bel
 lum moturum, Creontem
 quoque ad id sibi socium ad
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri
 us ille Cadmiam à uulpe li
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam deuastaret. Qui,
 et si recepisset, facto caus
 tum erat, eam à nullo
 unquam martalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensis Cur
 riculum ipsi multos capi
 enti ne hoc fieret oppo
 fuerunt. Igitur Amphi
 tryo Athenas profectus ad

APOLLODORI

Cephalum Deionei filium
bunc Teleboarum spolio=
rum partē promissa, in=
duxit, ut in uenationem ad=
duceret canem, quem Pro=
cris ē Creta sumptum ā
Minoe, duxerat. Cui fa=
to concessum fuerat ut quam=
cumq; feram insectaretur,
occideret. Quamobrem Cae=
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum uulpem insequitur, Iupis
ter utrumq; lapides effecit.
Amphiryo Cephalum ā Tho=
rico, qui Atticæ terræ po=
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa=
nopeum, ab Elusa Argi=
notum Eleum, ā Thebis Cre=
ontem, Taphiōrum insu=
las deuastat. Verum Pri=
relaus donec in humanis fuit,
Taphum capere nunquam
potuit. Poss, ubi Co=
meto Priorelai filia Am=
phiryonis amore inflam=
mata est, aureum de paz=
tris capite capillum pro se=

λους ἀρπαξούση, τῦτ' εἰ
μὴ γέλοιτο. ἀπαλλαγεῖς δὲ
ἀμμιρύνων, εἰς ἀδῆνασ'
πρὸς κέφαλον τ' διιονέας
σιωπέειδεν ὃ μῦθεῖτ' ἀπὸ
τηλεβόων λαφύρων ἄγειν
ὃ πλὴν θήραι τὸν κύνα. ὁ κ
πρόκεις ἡ γὰρ ἐκ κρήτης
παρὰ μίνως λαβοῦσα. ἦν
δὲ καὶ τῦτω πεπρω=
μίον πᾶν ὃ, πᾶσι δὴ δόκη,
λαμβάειν. διακορείης δὲ
ἀπὸ τῆς καυὸς τῆς ἀλώπε=
κος, ζῴης ἀμφοτέρωσι λί=
θοισι ἐποίησεν. ἀμμιρύνων δὲ
δὲ ἔχων ἐκ μὲν θοοίκου τῆς
ἀπικῆς κέφαλον συμμια=
χούτα. ἐκ δὲ φωκίων πε=
τοπία. ἐκ δὲ ἑλδος τῆς αἰγ=
γείας ἔλθοι τὸν πρόσιως. 20
ἐκ δὲ θυβῶν κρείοντα, τὰς
τῆς ταυρίων ἡλώσις ἐπόρ=
θει. ἄχρι μὲν οὖν ἔξη πῆρ=
ρέλαος, οὐκ ἐδύνατο πλὴν τα=
25
φονελεῖν. ὥς δὲ ἡ πῆρε=
λάκου θυγάτηρ κομαιδάει=
ραδεῖα ἀμμιρύνωνος, τῶν

χρυσὴν τεῖχα τῷ πατρὶος ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ὀρέϊλτο. πῆ
 ρελαίου πεδύπλοκτος, ἐ-
 χειρώσατο τὰς νύκτας ἀπά-
 5 ρας. τὴν μὲν ἔν κομαιδῶ,
 κτείνασα μολύβδων. καὶ τὴν
 λείπει ἔχων, εἰς θήβας ἔ-
 παλθ, καὶ τὰς νύκτας ἐλίω,
 καὶ κεφαλῇ δίδωσι. καί-
 10 κείνοι πόλεις αὐτῆς ἐπὶ νύ-
 μοιο κτίσαντες, κατὰ κν-
 ραν. περὶ τῷ δὲ ἀμολύβδονα
 πρᾶξι γινώσκει εἰς θήβας,
 ζῶντος ὅτε νυκτὸς ἐλθῶν, καὶ
 15 τὴν μίαν τετραποδίσκου
 νύκτα ὁμοίως ἀμολύβδον
 γινώσκων, ἄλκμην ἡστυδου-
 νάσθ. καὶ τὰ γινώσκοντα πρᾶ-
 τήλεβον οἰονοῖτο. ἀμ-
 20 ολύβδον δὲ παραγινώσκων
 εἰς οὐχ ἰδὲα φελοφρονε-
 μένῃ περὶ αὐτῇ τὴν γυναι-
 κα, ἐπὶ νύκτι δὲ αἰτίαν,
 εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 25 ραν νυκτὶ πρᾶξι γινώσκων αὐ-
 τῇ συγκεκριμένηται. μανθάν-
 νει πρᾶξι τριεσίου τὴν γυναι-

cuit, Inde Interclau morte
 infecuta omnes ad unam in-
 sulas subegit Amphitryo.
 Qui interfecta post Come-
 thone, captis spoliis The-
 bas renaugat, & insulas
 Elco, Cephaloq, tradidit.
 Mox illi conditis sibi co-
 gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius au-
 tem, quàm Amphitryo The-
 bas redisset, per noctem Iu-
 piter ad Alcmenam contem-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphitryon
 nis uiri formam, concu-
 buit. Quæq; aduersus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, vbi uero
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius excu-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quòd
 reuersus priore nocte se-
 cum concubuisse. A Ti-
 resia Iouis cum uxore con-
 cubitum factum resciscit.

APOLLO DORI

Alcmena vero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandio- rem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitatae magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constri- ctos ipsos necavit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones hosce in cunas, lectumue imiecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ut Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryto sagittandi ratio-

μήν τῷ διὸς σωκσία. ἀλ-
κμήν δὲ δύο ἐχλίνου παῖ-
δας. διὲ μὲν ἡρακλῆα μᾶ-
νυκτὶ πρεσβύτερον, ἀμολ-
γῶνι δὲ ἰωκλῆα. τῷ δὲ 5
παιδὸς ὄντος οὐκ ταμῖσιαιέκ,
δύο δρᾶκοντας ὑποδμεγέ-
δεις ἦρα ὡς τὴν δυνὴν ἐ-
πῆλθε διαφθαρεῖναι εἰς ἑρ-
φος δέλουσα. ἐπιβοωμῆς 10
δὲ ἀλκμήνης ἀμολγύωνα,
ἡρακλῆς διακαστὸς ἄγχων
ἐκατέρωθεν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῷ διέφθειρε. φρεκίδης
δὲ φησὶν ἀμολγύωνα βουίς 15
λόμῳ μαθεῖν, ὁ πότμος
ὅν τῷ παίδων ἐκείνου, τῷ
δρᾶκοντα εἰς τὴν δυνὴν
ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν ἰω-
κλέω φυγόντος, τῷ δὲ ἡρακλῆ- 20
κλέω ὑποσάνῳ, μαθεῖν,
ὡς ἰωκλῆς ἐξ αὐτῶν γεγένη-
ται. ἐδιδάχθη μὲν ἡρακλῆς
ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ
ἀμολγύονος. παλαίειν δὲ, 25
ὑπὸ τῷ αὐτολύκῳ. το-
ξοῖν δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

πολομαχεῖν δὲ, ἥ τ' ἄν καὶ
 σφός. κινδυνεύειν δὲ ὑπὸ
 λίου. οὐτος δὲ ἦν ἀδελ-
 φός Ορφέως. ἀποκόμμιος
 δὲ εἰς θύβας, καὶ θη-
 βῆτος γλνόμενος ἥ τ' ἄν κα-
 κλῆος τῆς κινδύου πολυ-
 γαίς ἀπέθανε. ἐπὶ πλῆθος
 ταῦτα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπὶ
 10 κτείνει. δίκῃ δὲ ἐπαγόν-
 των πινὼν αὐτῷ, φόβου, πα-
 ραίγῃ νόμων ῥαδαμαί-
 νουσὶ λείγοντος, ὃς αὖ ἀμύν-
 ται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄρ-
 15 ξασι, ἀδῶν εἶναι. καὶ
 οὐτως ἀπὸ λῆθης δὲ ἰσχύς
 ἀμειβόμενος, μὴ πάλιν τί
 ποιοῦσθαι τοιοῦτον, ἐπεμάν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια.
 20 καὶ καὶ φρεσὶ μέγιστος
 τὲ, καὶ ῥώμῃ, πάντων δι-
 νεγκῶ. ἦν δὲ καὶ διαρυ-
 θείς φοβερὸς ὅτι παῖς Διὸς
 ἦν. τετραπηνυαῖον μὲν γὰρ
 25 εἶχε τὸ σῶμα. πρὸς δὲ ὅς
 ὁ μῦθός τιν' ἐλαμπιναῖον ἦν.
 οὐκ ἴσθαι δὲ οὐτὶς ὅτι βούλῃ,

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, demum à Lino Citha-
 raedicam didicit. Is Orphei
 frater fuit. qui cum Thebas
 commigrasset, ac Tibetano-
 rum civium numero alleetus
 fuisset, cithara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 velut præceptore uapulasset,
 ita succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanibi legem recitans eius
 modi, qui manibus iniustis im-
 panē punierit, insons esto, et
 hūc in modū Hercules euasit.
 icolumis. Veritus autē Amphi-
 tryo, neq̃ iterū eiusmodi face-
 ret, eū ad boū armēta amādas
 uit, ibiq̃ dū educatur, et corpo-
 ris, et uirtū prælātia ceteris
 oib. antecellebat, Adhæc uisu
 terribilis erat, nēpe Iouis filius
 us, quiq̃ cubitū corporis, quatuor
 erat altitudine. Igneū ex o-
 culis splendorē effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex-

mittebat, aut iaculo seriebat. qui, cum inter boum armenta esset annum agens decimum octauum leonem Cithæroneum interfecit. Hic è Cithærone impetu facto, Amphitryonis, ac Thestij boues, dissipabat. Is autem Thestiensum rex erat, ad quem, leonis illius occidendi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quod per diem* uenatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnæi filia natus habebat, qui summa ope nitēbatur, ut Herculis semine repletæ oēs sibi nepotes procrearent. Hercules unam, eandemq; sibi supponi puellā existimās cū oīb. iandē conuiit: ac subacti suis uiribus leonis pelle sibi idutt, et huius kratū galæ loco habuit, redeunti uero

illi

οὐτε ἔκονίζων. εἰ δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων οὐκ ἔπαυετο καὶ ἐκείνης, τὸν κηθαίρω νεοτ ἀείλε λέοντα. οὐκ ἔσθρμωμένος ἐκ τῆ κηθαίρω 5 νος, τὰς ἀμφιρύτωνος ἐφθρε βόας, καὶ τὰς θεσίον, βασιλούς δὲ ἦν οὗτος διαπιδν, πρὸς ὃν ἀφίκατο ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμηνος 10 τὸν λέοντα. ὁ δὲ, αὐτ' ὄξενισε πεντήκοντα ἡμέρας. καὶ ἦν τὴν θήραν ὀξιώντι νυκτὸς ἐκείνης μία σκυδὺ νάξε θυγατὸρα. πεντήκον 15 τα δὲ αὐτῶν ἦσαν ἐκ μεγάμνης γεννημέναι τὴν ἀρναίου. ἐπ' αὐτὴν δὲ ἦν παῖς ἡρακλῆος πεντοποῖν (αὐδοι. ἡρακλῆς δὲ μίαν 20 νομίζων ἦν τὴν αἰ σκυδὺ νάξομην, σκυδὺν δὲ παῖσας. καὶ χειρωσάμηνος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δοραὶ ἡρακλῆα το, τῶ χάσματι δὲ 25 ἐχρήατο κόρυδι. αἰακίμη πῆοντι δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῆς θήρας

ἡγεας, σπώνηταισιν ἄρ' οὐκ
 ἦν αὖ ὀργήν τε πρὸς αὐτοὺς
 ἴνα πρὸς ἡβραίων τὸν δαο-
 μὸν λάβοιεν. ἐπείθ' οὖν δι-
 5 ἡβραῖοι τὸν δαομὸν ὀργήν
 δι' αὐτῶν τίνεθ'· Κλῦμνον,
 τῷ μινυδῶν βασιλεῖα λίθω
 Καλῶν Μουσικῆς Ἡρώχης,
 ὅτεμα Φοῖβος, εἰδὲ γὰρ οὐ
 10 ὁποσειδῶνος πελῖαι· τίς ὥ-
 σκει· ὁ δὲ κορυδαίνῃς εἰς ὅρ-
 μῶν ἡμυδαίνῃς, ἐπὶ πᾶσι
 πάλαι τῷ ὀργήν τῷ περὶ
 ἐκδοκῆσθε τὸν δαομὸν αὖ-
 15 τ'· τὸν δὲ στρατοεισὶν αὖτε δι-
 γῆτος ἀπὸ ἡβραίων κτείναν-
 οὐκ ἄλ' οὐδ', ἐπεὶ οὐκ ἔστι με-
 διόφρατος ὅπως πᾶσι πωπῆ-
 σαι τῷ ἡβραῖοι δαομὸν αὖτε
 20 αὖτε ἐστὶν καὶ τῷ ἐπὶ ἐν-
 τὸν δαομὸν· αὖτε οὐκ ἔστι τὸν
 δαομὸν πρὸς ἡβραίων· εἰς ἡ-
 βραῖοι ἀπὸντας· αὖτε τῶν
 ἡβραίων ἐλθόντας· αὖτε
 25 τῶν γὰρ αὖτε τῶν δαομὸν
 καὶ τῶν ἡβραίων, καὶ ἡβρα-
 ῖοι τῶν δαομὸν· αὖτε τῶν

illi à venatione Ergini legati
 missi à Thebanis tributum ve-
 lligal' ac exacturi obviam fa-
 cti erunt. Thebani vero Era-
 gino hanc ob causam uestigas-
 les tributarij ac erant. Glyn-
 monum Mynarum regē Me-
 naecē auriga, cui nomen sua-
 it Pericles, lapidis iectu in
 Onchesto Neptuni lupo vul-
 nerat, & hic Orchomorum
 semimortuus delatus, ac mor-
 ribundus. Ergina filio mor-
 tem suam ulcisci iubet. Ergi-
 nus inq; ingenti cum exercitu
 in contra Thebas profectus
 non paucis truncatis pacem
 domum circumcurando stabili-
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut j ad annos viginti boues, &
 quatuordecim tributum nomis
 ad eum mitteret. Hercules, lega-
 tos ad id tributum petendū The-
 bis adveniens forte quadam
 obviam habens, ignominia af-
 fecit, desertis auribusq; et na-
 ribus quoq; et surculis suas
 gi collo manus circumdigan-

hoc, inquit, Ergino, & Min-
nyis tributum reportare. quas
ob res indignatus Erginus in
Thebas bellum intulit. At
Hercules armis à Minerva
sumptis, & bello praefectus
Erginum quidem obrutens
uit, Minyas autem in fugam
vertit, ac bis Minyas geminas
tam tributum Thebanis pen-
dere ipeavit. quo bello clef-
tissime pugnaret. Amphiryo
interficitur. Porro Heracles à
Creonte ob rem praclare ge-
stam nata maximam filiam,
Megaram uxorem accepit, de
qua filios tres Thebimachum,
Creontiadem & Deicontem
habuit. Iuniozem uero filiam
Creon Iphiclo, qui iam Iolas
am filium ex Automoduso
Alcaethoi filia, suscepit,
coniungunt. Rhadamantibus
uitem Iouis filius post Am-
phitryonis eadem Alce-
nam duxit. quique Ocale-
am Batollae in exilium eie-
ctus habitum concessit. Herc-

ραχέλων, ἐπεὶ δὲ τὸν ὄρνι-
θον καὶ μετὰ τὴν διακρίσιν κα-
μίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν
ἐστράτευσε. ὃς δὲ βίβλιν. ἡρα-
κλῆς δὲ, λαβὼν ὅπλα πα-
ρ' ἀδελφῆς, ἣ πολέμαρχον,
ὄρνιθον πλεῖστερε. τὸν δὲ
μετὰ τὸν ἐπέλασεν. καὶ τὸν
διακρίσιν διπλοῦν ἀνέλασεν.
δικαίους φέρει. σκωπὲς δὲ, ο-
ρετὰ καὶ χύλιν ἀμφοτέρων α-
χρονάως μαχόμενον πλεῖ-
στον. λαμβάνει δὲ ἡρα-
κλῆς τὴν Κρείονος ἀντιπύ-
κτον προσβυτάτην θυγατέ-
ρα μέγαραν. ἣς ἔσχετο τὸ
παῖδ' ἐξελόντο τρεῖς. θα-
εῖμαχος, Κρείον παῖδας, διτε-
κόν. τὸν δὲ ἰεὸς Κρέων θυ-
γατρίαν, κρείονι ἀνελκυσθεῖσαν
σιν. ὃν καὶ οὐδὲν ἰσχυρὸν ἔχει
τι ἐξ ἀντομεδόντος τῆς ἀλ-
κείδου. ἔγνω δὲ καὶ ἀλ-
κμήνιν. μετὰ τὸν ἀμφοτέρων
ιὸς δαίκετον, διὸς καὶ ἔσχε-
το δάμωδον. κατὰ δὲ οὐ
δικαίως τῆς Κρείονος πα-

φάτω· περὶ μὲν δὲ πε-
 ρὶ οὐρύτου σὺν τοῖς κλειώηρε-
 κλῦς, ἔλαβε παρὰ ἑρμού-
 μιν ἕϊφος, παρ' ἀπόλλωνος
 δὲ τόξα, παρακράϊσεν, δα-
 ρακὰ χρυσῶν· παρὰ δὲ α-
 θηνᾶς πέπλον· ἐόπαλον
 μὲν γὰρ αὐτὸς ἐπέμεινε νε-
 ρέα· μετὰ δὲ πῶς πρὸς με-
 νούαν αὐτῷ μέγ' ἔλκευ, σιωπῶ-
 ντα τὸ ζῆλον ἔρατο μαστῶσαι
 καὶ τοὺς τε ἰδοὺς παῖδας
 οὓς ἐκμετράεωσ' εἶχεν, εἰς
 πῦρ ἐμβαλέειν· καὶ τῷ
 Ἰφικλῶνι δὸς, οὗ τοῦ πεδινῆ-
 ὄς ἐσθ' αὐτῷ φύγιν, καὶ δαίρει
 τοῦ μὲν αὐτοῦ δισίου· παρὰ
 ῥεσβῶντος δὲ εἰς διελφούς,
 πωδάρηται τῷ θεῷ· πού-
 κη τοῖς κέσσι· ἡ δὲ πυθιά το-
 τε πρῶτον ἠρεκεν ἑα αὐτὸν
 περὶ σπέρματος· ὃ δὲ πρῶ-
 τον Ἀλκιδῆος περὶ σπέρματος
 κητομένην δὲ αὐτὸν εἶπεν·
 πρῶτον οὐ γυναικὶ λαβού-
 ντα ἔτι δαδῆγε, καὶ τὸν
 κῆρτα σπέρματος ἔσθ' ἔλαβ' οὐ

cules per Eurytum sagittans
 di perittam antea consecu-
 tas: ensē à Mercurio: ab
 Apolline sagittas, à Volca-
 no Thoracem aureum, &
 à Minerva pepulum accepit.
 Nam clauam ipse sibi in Ne-
 mæa sylua cæsam comparauit.
 Post consecram cum
 Minyis pugnam Eukhonis odio
 in furorē incidit, ac fu-
 os ipse filios ex Megara
 procreatos, quā cum duobus
 Iphicti liberis, in ignem
 coniecit, quæ de causa se
 ipsum exilio mancipauit.
 Expiatur æmum a The-
 stis: Inde Delphos profectus
 Deus Deum scitatur, ubi nam
 habitatum iturus esset.
 Pythia tum primum Her-
 culem ipsum appellauit, nam
 prius Alcidae nomine uocatus
 batur; eumq; Tirynthem
 habitatarum esse dixit.
 Eurystheoq; annos duodecim
 cum seruituram, & impes-
 tatos labores uotidie co-
 n-

ἀμφοῖσιν ἀνύλαμον, αὐτῷ
 τὴν ἐτέρω αἰωκοδόμησιν
 εἰσόδον, ὅτε δὲ τῆς ἐτέρω
 ἐπισπῆλας τῷ θύρῳ, καὶ
 περὶ τοῖς τὴν χεῖρα τῷ ἱα-
 χύλῳ, κατέχευε ἄγχων ὡς
 ὡς ἐπνίξε· καὶ διμῆλος δὲ
 τῆς ἁμῶν, ἐκόμισε εἰς μὴ
 νότα, κατὰ λαβὼν δὲ τὴν
 ομόλογον εἰ τῇ παλαιοτάτῃ
 τῆς ἡμέρας ὡς νεκρῷ μέλ-
 λοντα τὸ ἰσφείον ἐαγέζετο,
 σὺν τῇ δούλῃ δὲ, ὅτε εἰς
 μυκῆνας τὸν λείοντα. οὐρ-
 ῶν δὲ κατὰ λαβὼν αὐτῷ
 τὴν αἰσθῆσιν, ἀπέπαρτο
 πὺν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰ-
 σιεῖται. δεικνύει δὲ πρὸ τῆς
 πυλῶν ἐκείλῃ ἐπὶ ἄθλῳ.
 ὁ φασι δὲ, ὅτι δίδας καὶ πῖ-
 στον αὐτῷ χαλκῷ ἐν κρυ-
 φῷ καὶ ὑπὸ γῆς καπνοδόξῃ-
 α· καὶ πέμπων κέρυντα κα-
 πρία πύλοπος τῇ ἡλείῳ ἐ-
 πίτα τῇ τῆς ἁδελφῆς. οὐ τὸς
 δὲ ἰατοὶ κτείναν φωνῆς
 εἰς μυκῆνας, καὶ τυχεῖς

tam persequitur, quæ cum
 in speculam anceps confu-
 gisset, eius alterum ostium
 obstruxit, ac per alterum ir-
 rupit in scram, & circum-
 positis collo manibus, eò usq[ue]
 astrictam tenuit, donec eam
 prefocauit, impositamq[ue] huius-
 meris Mycenæ importauit.
 Sed ubi extrema sui reditus
 die Molochum, ut mortuo
 ostium immolaturum depre-
 hendit, Seruatori Ioui sacris
 peractis leonem Mycenæ im-
 tulit. Ceterum Eurystheus
 cognitis Heroulis uiribus, ipse
 sum urbem ingredi posita
 nunquam permisit. At pro-
 portus res ab eo gestas ostena-
 tæ præcepit. Ad hæc animus
 metu perculsum dolium sibi
 æneum sub terra occulte com-
 parasse. Deinde Copreum
 caduceatorem Eliensis Te-
 lopis mittit, qui, quos ille la-
 bores exālanurus esset, inuen-
 iat. Hic, post interfectum à se
 Iphium, Mycenæ exulauit.

Ibiq; postquam ab Eurystheo
expiationem esse consecutus,
habituavit. Porro secundum
Herculi certamē Hydram Lerneam
obtruncandam impera-
vit. Hæc intra paludem Lerne-
nam enutrita plana omnia, et
cæpestria eruptione facta dis-
perdebat, in pecora, etq; agros
sauebat. Hydra mira corporis
magnitudine fuit novæ cas-
pitib; munita, quorū octo morsu
ti obnoxia fuisse dicuntur.
quod aut̃ omnium mediū erat,
immortale fuisse ferū, Hercules
leis igitur, curru conscenso, Iox-
lai aurigæ opâ, usq; ad Lerneā
cōtendit, quō cū percessisset, ex
quos sistit, Hydram in tumulto
quodā nactus, pp̃ Amymones
fontes, ubi ea latitare cōsueve-
rat, quā cū ignitis sagittis iple-
tisset, de latebris exilire cōpua-
lit. Egressamq; ipsam manu
prehēsat, prehēsamq; tenet, et
neo pedibus statim circumpliz-
cata cohibebatur. Hercules ca-
pitā cōmudana clypea, nequica

παρ' αἰγυθίας καὶ θαλάσσης,
ἐκεί κατέκει· Δι' τὸ τοιοῦ-
τὸν αἰὶν δ' ἔλθον ἐπὶ τὰς αὐτῶν
τὴν λέρναϊαν ὕδραν κτεί-
ναι· αὐτῇ δὲ ἐπὶ τῇ τῆς λα-
ρῆς ἔλει ἐκβαλεῖσθαι, ὅθεν
καί ποτε εἰς τὸ πῶτον, καὶ τὰ
περὶ τοὺς κῆρας, καὶ τὴν χῶ-
ραν διεφείρει· εἶχε δὲ ἡ
ὑδρὰ ἑξήκοντα κεφαλὰς, καὶ
καὶ κεφαλὰς ἐξ ἑνὸς αἰὶν· τὰς
μὲν οὐκ ἔτι, δὲ τὰς, τὴν δὲ
μὲν οὐκ, ἀδύνατον ἐπὶ τὰς
αὐτῶν ἀρμάδων ὑπὸ τοῦτος ἰσ-
τάου, παρελθὼν εἰς τὴν
λέρναν· ἡ δὲ μὲν ἵππων
ἔστη, τὴν δὲ ὑδρὰ ἀ-
ρῶν ἐπὶ τῇ τῆς πῶτον, πρὸ τὰς
πῶτον τῆς ἀμυμονέως, ὅπου
ὁ φάλαξ αὐτῇ ὑπῆρχε, βα-
λὼν ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς κῆρας,
ὕδατος ἐξελθεῖν· ἐκεί
νοῦν δὲ αὐτῶν κατέκει
κατέκει· ἡ δὲ δῶτον τῆς
πῶτον ἐνέειχε τὸ περὶ τοὺς
κῆρας· τῶν ῥοπαλῶν δὲ τὰς
καφαλὰς κῆρας· αὐτῶν

αἰνέειν ἐδύνετο. μιᾶς γὰρ
 κοπιόμηνος κεφαλῆς, δύο
 αἰεφύοντο. ἐπιβουθεῖ δὲ
 καρκίνος τῇ ὕδατι ὑποδύμε
 5 γίγνους δάκνων τὸν πόδα, διὸ
 ὄϊον ἀρηγεῖν αὖ, ἐπικα
 λέσασθαι καὶ αὐτὸς βουδὺς
 τὸν ἰόλαον ὅς μάρτος τί κα
 ταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕ
 10 λης τοῖς δαλῶις ἐπικαίωσι
 τὰς αἰατολάς τῆς αἰαφυο
 μλῶν κεφαλῶν ἐκώλυσε
 αἰεΐσαι, κατὰ ὄϊον τὸν ἰό
 λον τῆς αἰαφυομλῶν κεφα
 15 λῶν περιγινόμηνος τὴν αἰδα
 ναὸν ἀρκοφας κατάρυξε.
 καὶ βαρεῖαν ἐπίθηκε πέτραν
 πρὸ τῆς ὁδὸν τὴν φέρουσαν
 ὅλην λόφους εἰς ἐλεούτα.
 20 τὸ δὲ σῶμα τ' ὕδατος ἀνα
 χίχας, τῇ γολῇ τὸν οἰστὺς ἐ
 βαψεν. ὀρυθδὺς δὲ ἔφη,
 μὴ δ' εἶν κατὰειδμῆσαι ἐ
 τοῖς δάκνεσι τὸν αἰθλον. αὖ
 25 γὰρ μάρτος, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἰο
 λάου τῆς ὕδατος περιχέει
 καὶ τρεῖται αἰθλον ἐπὶ ταῖς

quam elaborabat, namque uno
 confuso, duo subnascebantur.
 Insuper Hydræ peruasit cor
 poris. Cancer admorso Hercu
 lis pede opem ferebat. quo cir
 ca interfecto cancro, Iolai, &
 ipse opem implorauit. Qui
 cum proximæ sylvæ partem
 succendisset ignitis torribus
 renascentia Hydræ capita in
 urēs in modum renascentium
 capitum ortus suboriri prohi
 bebat: victor caput illud mor
 ti haud obnoxium recisum
 defodit, eiq; ingentis ponder
 is lapidem superimposuit.
 secus uiam, quæ per Lernam
 Eleuntē ducit. Adhuc Hys
 dræ corpore minutissime can
 ciso sagittas eius felle tinx
 it. At Eurystibens hunc Her
 culi laborem duodecim æνι
 nis annumerandum esse nega
 uit. Propterea quod Hercules
 non solus: sed Iolai ada
 iumento Hydram superauit
 rat. Tertium uero facinus
 hoc illi gerendum imponit,
 b iij

APOLLO DORI

ut cornuam ceruam Myce-
nas uiuam adferret. Erat. n.
ad Oenoe autatis cornibus
insignis cerua Dianæ sacra,
Quo circa Hercules, quod
dam neq; occidere, neq; uul-
neribus afficere uellet, an-
nam totam est infecutus: Po-
stea uero, quam fera Hercu-
lus persecutione laxatam se-
esse sensu, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladonem amnem, quem cum
iam iam tranatura esset, sa-
gitta percussam cepit, bu-
steris sublatam ferens, &
per Arcadiam iter agebat,
cui, cum Apolline Diana si-
mul obuiam facta, ceruam re-
cepit, atq; Herculem quod
sacram sibi animal occide-
re uoluisset, obiurgauit, tam
ille necessitate rei damna-
ta Eurystheum auctorem rei fu-
isse affirmant, placata Deo
tracundia, feram uiuam ad-
bue Mycenæ importauit.

Quartum inde ei certamen

αὐτῷ, πλὴν καρῆς ἐλάφου
εἰς μυκῆνας ἔμπροσθεν εἰσ-
αῖν. Ἰνδὲ ἡ ἐλάφος εἰς αἰ-
νὸν χυσοῦ κεῖσθαι ἀρτέμιδος
ἰδὼν. διὸ καὶ βουλόρηνος αὐ-
τῷ ἡρακλῆος μὴ πεισθῆναι,
μὴ τε ἰδοῦσαι, σιωπῆς δὲ αἰ-
νῶν. ἐπεὶ δὲ καί
μνοι τὸ θῆλον τῷ δώρῳ,
σωεῖ φυλὴν εἰς ὄρος τὸ λεῖο
γόνιμον ἀρτέμισιον. ἐκεί-
θου δὲ ποταμὸν λάδωνα,
καὶ ἄλυσον διαβαίνειν μέλ-
λουσιν, τοξόους σιωεῖ λα-
βε. καὶ θύμιος ἀδὲ τῆς αἰ-
μῶν, ὅτι τὸ ἀρτέμιδος ἀπεί-
χτο. μὲν ἀλλὰ λῶντος δὲ
ἀρτέμις σιωπῆς χυνοῦ ἀφῆ-
ρεῖτο. καὶ τὸ ἰδὼν ξάδον αὐ-
τῷς κτείνειν καὶ καπνέμεναι
το. ὃ δὲ ἄπο πρὸς αἰμῶντος
πλὴν αἰάγῳ, καὶ ὅτι αἰ-
πὼν εἰπὼν ὀρυδία γεγονεῖσαι,
πρᾶγμᾶς πλὴν ἐργᾶν τὸ θεῶν,
τὸ θῆλον ἐκόμενον ἔμ-
προσθεν εἰς μυκῆνας. Τέταρ-
τον αὖθις ἐπὶ ταῖς αὐτῇ

ἦ ἄνθρωποι καὶ πρὸν ξαν-
 τα κομίζην. ἔπειτα δὲ τὸ θα-
 ρύον ἡδίκητην. ἴωθι δα, ὅρ-
 μῶμιον ἐξ ὄρου, ὃ καλοῦ-
 σιν ἄρμαϊνον. διὰ χόμινος
 ἐν φόλῳ ἐπέκεινται καὶ
 ταύρῳ φόλῳ σιλῶν, καὶ
 νύμφῳ μελίας παρὰ. οὐ-
 τὸς ἡρακλεῖ μὲν ὅππῃ πρὶ
 οὗ τα κεία. αὐτὸς δὲ ὡ-
 μοῖς ἐχῆτο. αἰτοῦντος δὲ
 οἶνον ἡρακλείῳ, ἔφη δὲ δο-
 κῆναι τὸν κοινὸν ἢ κενταύ-
 ρων αἰοῖσαι πίνον. θαρρύν-
 δὲ παρακλῆσαι μινος ἡρα-
 κλῆς, αὐτὸν ἔννοιε. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺν ὄρεταις ὁσμῆς αἰ-
 δόμινος πρὸς οἶνον αἰνάντων
 φοιτῶντας ὁπλισμένους, καὶ
 ἀφ' ἑλάντας ἀπὸ τῶν φόλων
 ἀπύλατον. πρὸ μὲν οὖν πρὸ
 τῶν τολμῶντας εἶσω πα-
 ρελθεῖν, ἄγχιον, καὶ ἄριον,
 ἡρακλῆς ἐξέλετο βαλῶν
 ἀσφαλῆς. πρὸ δὲ λοιπὸς ἐπὶ
 ἐλῶσι δῶκαν ἄγχι. τῆς με-
 λίας. ἐκείνῳ δὲ πρὸς χεῖ-

impetavit, Erymanthium As-
 prum ad se vivum fuit.
 Hæc autem fera Psophidem
 usque ab Erymantho monte
 prorumpere, Hercules itaq;
 Phoebum intereundum à Pho-
 bo centauro Sileum, ac Meliæ
 Nymphæ filio hospitio exci-
 patur. Hic hospiti costas car-
 nes edendas apposuit. Ille ve-
 ro crudis vesci maluit. Hera-
 culi interim vinum poscenti
 mereri se, inquit, commune
 centaurorum dolium relin-
 gere; ac bono illum esse animo
 Hercules jubet, ac ipse dos-
 lium relinquit. Neq; ita multo
 post; centauri quod vinum
 subalisset, affuerunt lapidibus
 armati, et abietibus in Pholi-
 antrum irumpunt. Ex quibus
 Anchium, et Agrium, quod
 primi intrate Spelæum ausi
 fuissent. Hercules accensis
 torribus percussos eurgit; res-
 liquos autem ad Maleam usque
 sagittis persecutus est. Inde
 vero ad Cithonem confus

gere, qui à Lapithis cietus
e Pelio monte, ad Malcam
habitabat. In hunc Hercules
les, cum circa delapsos centau-
ros sagittis impeteret, telum
emisit, quod delatum per Ela-
ti Brachiū in Chironis genu
infigitur. Tum Hercules tris-
titia affectus accurrit, ac sa-
gittam extrahit, datamq; à
Chirone remedium uulneri
imposuit, ille uero irremedia-
bili uulnere sauciatus in spes-
laeum se recipit, quod in eo ui-
ta excedere uellet, qui, cum
per immortalitatem, qua do-
natus erat, minime interire
posset, tamen Prometheus Io-
nis permissu, immortalitatem
adepto Chironis loco,
tandem esse desuit. Cetera
uero Centaurorum mulatu-
do, alius alio ex fuga sese
receperunt. Nec desuerunt,
qui in Malcam montem con-
fugerint. Eurytion uero in
Itholoe, atqui Nessus ad
Euenum amnem, reliquos

ῥωνα σωέφυγον. ὃς ὄβριμα
θεῖς ὑπὸ λαπίδων ὄρειο
πυλίου παρὰ μέλει κα-
τώκησε. τοῦτω πῶπι πῶ
κότας τῶν κενταύρων το-
ξόων ἱμοὶ γέλος. ὃ δὲ εἰς γ-
χεῖ ἐλάτου δὴ τῷ βραχί-
ονος τὸ γόας τῷ χείρονος ἐμ-
πίγνυται. ἀνιάδεις δὲ ἦρα
κλῦς περσδραμῶν, τὸ πε-
λος ὄβριμα. καὶ οὖτως χεί-
ρονος φάρμακον ἐπίθηκεν.
αἰαῶν ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ
σπύλαον ἀλλάσσεται. κα-
κεῖ τελευτῆσαι βεβόησας, 18
καὶ μὴ δαυρῆσας, ἐπεί περ
ἀδανάτος ὦν αἰτιδόνος δι-
δὸς προμηθεῖ, ὃ αἰτ' αὐτῷ
χρησάμενον ἀδανάτην, οὐ-
τως ἀπὶ θανε. οἱ λοιποὶ δὲ 20
τῶν κενταύρων φοβούμενοι
ἄλλος ἀλλοχῶν. καὶ πινύ-
μεν πρὲς ἑλὶον το εἰς ὄρος μα-
λέων δρυπίων δὲ εἰς φο- 25
λὸν. Νέστος δὲ ἀδὲ πω-
ταμὸν δύνων. τῶ δὲ λοι-
ποῦς ὑποδιδάμενος πᾶσι

οὖν εἰς ἑλφυσίαν, ὅρος καὶ τε
 καλυψαί. ἐπανελθὼν δὲ
 εἰς φολὸν Ἡρακλῆς, καὶ φέ-
 λον τελευτῶντα διασέμε-
 νος μὲν καὶ ἄλλαι πολ-
 λαὶ. ἐλκύνσας τε ἐκτεκρού-
 σα τὸ βέλος ἐθαύμαζεν εἰς τοῦ
 τελευτῶντος τὸ μικρὸν αἰ-
 φείρει. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 οὐλοῦσθαι ὅλως ἔτι τὸν
 πόδα, καὶ πᾶσι χροῖμα ἀπέ-
 κτειναι αὐτὸν. δαΐφας δὲ
 φέλον Ἡρακλῆς, ἔτι πῶς τῆ
 καὶ περὶ θήρας πρᾶξις.
 καὶ δαΐφας αὐτὸν ἐκπνοῆς
 λογιῆς μὲν κραυγῆς εἰς
 χόνα πολλῶν πρᾶξις.
 ἐμβροχίας τε ἐκόμενα εἰς
 μυκήνας. Πέμπτον μὲν εἰ-
 πέταξεν αὐτῷ ἄθλον ἦ αὖ
 χεῖον βοσκήματων εἰς ἡμέ-
 ρα μὲν μόνον ἐκφορεῖται
 τῶν ὄντων. ἔν δὲ αὖτε αὖ
 βασιλῆος Ἡλίου. ὡς μὲν τι
 εἰς τοῦ εἰπόντος καὶ Ἡλίου. ὡς
 δὲ τοῦ ποταμῶνος. ὡς δὲ
 αἰῶι φορέσθαι. πολλὰς δὲ

autem Neptunus excipiens
 in Eleusine monte occubus-
 sit. Postquam Hercules ad Phas-
 loen regressus, ac Pholus
 multis cum alijs morientem
 conspiciens, eruta de mora-
 tum corporis sagitta, quo per-
 tet tantos tum parua sagitta
 occidisset admirabatur.
 Haec autem e manu delapa-
 sa in pedem decidit, atque
 attutum ipsum interemit.
 Igitur Hercules Phola hu-
 mi condito ad Apri uena-
 tionem contendit. Quem a
 fruteto quodam ingenti cum
 clamore excitatum, per ala-
 tam niuem defessum, ac vin-
 culis praepeditum Mycanas
 inuexit. Quantum deinde
 laborem impetrauit, ut Aus-
 ges pecoris summum unius diei
 curriculo exportaret. At
 Augas rex Elidis fuit, sunt
 qui illum Solis filium fuisse
 dicant. Ne desunt, qui
 Neptuni, et qui Phorbana-
 si. Hunc uidetur pecorum

greges habuisse serunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finium omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulata concessurum pro-mittit. Hercules inde ante-status Phyleum Augeae filium, stabuli fundamentum ex-actit, Alpheumq; & Pe-ræum, flumina præterfluenta per fossam deducta, corri-uataq; immisit: ita, ut per alienum à priore alucum des-fluerent; effecit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio cōse-ctū fuisse accepit, non mō mer-cedē pallam nō psoluebat, sed, et acquam se pmississe nega-bat, eiq; de re iudicium senten-tiæ se statutum esse dictita-bat. Considentibus itaq; iudi-cibus Phyleus ab Hercule cit-atus i parē testimoniū dixit,

εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτω προσελθὼν Ἡρακλῆς οὐδὲν αἰσῶν τὴν ἀρετὴν ἐπιταγάν, ἐφασκε μὲν ἡ-μῶν τὴν ὄντων ἐκφορέ-σσειν, εἰ δώσω τὴν δεκάτην αὐτῷ τῆς βοσκημάτων. αὐ-γείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ χει-ρὸς μου κτερούμενος δὲ Ἡρα-κλῆς τὸν αὐγείας παῖδα φυ-λία, τῆς τε αὐτοῦ τὸ διμή-λιον δειλε, καὶ τὸν ἀλφει-ὸντα ποταμόν, καὶ τὸν πε-ριεὶ τὸν σύεργον εἶοντα πρὸ χειρὸς αὐτοῦ, ἐπιτάγει. ἐκτείν-δὲ ἄλλης ἐξ ὁδοῦ ποιμένας. μεθῶν δὲ αὐγείας ὅτι κα-τ' ἐπιταγάν ἀρετῆς ἔχον- ἐπιπεπλέσθαι, τὸν μεθῶν οὐκ ἀπιδίδου. προσέειπεν Ἡ-ρακλῆς, καὶ μεθῶν ἔπορ-σεν αὐτὸν. καὶ κτείνεσθαι τῶνδε τούτου ἔτοιμος ἔλε-γην εἶπαι. καὶ διζούμενος δὲ τῆς διγασῶν, κλυθεὶς ὁ φυ-λίας ἔπειθ' Ἡρακλῆος, τοῦ πατρὸς κατεμάρτυρεν αὐ-

πῶν ὁμοθυμαδὸν μετὸν δῶ
 σεν αὐτῷ. ὁρμηθεὶς δὲ αὐ
 γείας περὶ πῶν ἦν φονεῖν
 χθύναι, τὸν τε Φυλῆα, καὶ τὸν
 5 Ἡρακλῆα ἐκδίξεν ὁ Ζεὺς ἡλίου
 ἐκείλῳ. Φυλῆς μὲν ἦν εἰς
 δουλίχον ἄλκι. καὶ κεῖ κα
 τήκει. Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὀλ
 κῶν περὶς Δεξιμῆον ὄκα, κα
 10 κεῖ κατῴκει. καὶ κατέλα
 βε αὐτῶν μέλλοντα διὰ
 κάγω. μὲν γὰρ αὖτις αὖτις
 ἔκιντο ὅθι μνηστῆρά τε
 πῶν θυγατῶν. ὅθι οὐ πῶν
 15 κλέπτειν βουδ' ἔνι ἐλθόντες
 ὅτι τῶν νύμφων αὖτις αὖτις
 ἐπὶ κτερε. αὖτις οὖς δὲ, οὐ
 δὲ αὖτις αὖτις αὖτις αὖτις
 αὖτις αὖτις αὖτις αὖτις
 20 μετὰ πῶν αὖτις αὖτις αὖτις
 ἐπὶ ταῖς αὖτις αὖτις αὖτις
 συμφάλας, ὅθι δὲ ἐπὶ
 αὖτις αὖτις αὖτις αὖτις
 25 φαλὶς λεγομένη λίμνη. πολ
 λὴ συμπεφυκῆς ὄλη. εἰς τὴν
 τῶν ὁρμηθεὶς αὖτις αὖτις

quod scē mercedem Herculi
 se daturum passus fuerit,
 proinde Augeas ira inflama
 tus ante, quā iudicium suff
 ragis sententia ferretur, ut
 & Phyleus, & Hercules ab
 Elide facesseret, imperavit.
 Phyleus itaq; Dulichium com
 migrauit. Hercules autem
 Olonum ad Dexamenum abs
 it, atq; ibidem habitauit. Vbi
 illum necessitate compulsum,
 ut Eurytionis Centauro Mnē
 simachem filiam uxorem da
 re deprehendit, à quo, ut si
 bi opem ferret, exoratus Hera
 cules Eurytionem, qui ad
 sponsam ducendam venerat,
 obtruncavit, sed Eurystheus
 neq; id inter duodecim, cerā
 tamen admisi, quippe q; merā
 exdo hoc fecisse, assererat.
 Sextam ei laborem, ut stygia
 palidas aues fugeret, iniun
 xit. Erat autem ad stymphe
 lum Arcadiae urbem stymphe
 lis palus multis contestā, atq;
 umbrosus arboribus addita.

APOLLODORI

quo in hunc magna animi
multitudo, laporum uim per-
timescientes ex fuga se se res-
cipient. Herculi itaq[ue],
quantum ratione ausi ē syl-
va dispelleret, ambigenti +
Pallus aenea crepitacula Vola-
centi manera accepta dedit.
Hæc ille quassans sub monte
quodam paludem proximo
aues territabat, quæ soni-
tum minime sustinentes præ-
metu subuolabant: eumq[ue] in
modum Hercules ipsas sagitta-
tis impetuit. Septimum in-
de laborem Cretensis Tauri
abducenti imposuit. Hunc
Acusilas quidem esse refer-
unt Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli uero à Neptuno ē
manu submissum, quo tem-
pore Minos id se Neptuno
impulaturum dixit, Quod ē
manu apparuisse. Atq[ue], ad
hanc conspicuum ipsam Tau-
ri formam, ac specimen,
hinc plantæ inter hunc ar-
mentum dimisisse, pro quo uis

ιδις, τὴν ἀπὸ τῆς ἀόκως
ἀρπαγὴν διδοιῦσαι. ἀμύχα
νοῦ τοῦ αὐτῆς ἀρκλίου πῶς
ἐκ τῆς ὕλης ταῖς ὀρνιδας ἐκ-
βάλει, χάλκεα κρόταλα ε-
δίδωσι αὐτῷ ἀδινᾷ παρὰ
ἡφαίστου λαβοῦσαι. ταῦτα
κρούων ὑπόπτιος ὄρει τῇ
λίμνῃ ποδὲς κελύου, ταῖς ὀρ-
νιδας ἐφόβει. ἀδ δὲ, τὰς
οὐδὲ ποιν οὐχ ὑποκλίουσαι,
ματρὶ δέουσιν ἀνιπῶντο. καὶ
ἐδῶν τὸν πρόπον ἡρακλῆς
ἐτόξευσεν αὐτάς. ἐξυδμον
ἐπὶ ταξείᾳ ἰδὼν τὸν κρη-
τα ἀγαγεῖν ταῦρον. ἐδῶν
ἐκλουσίλαος μὲν εἶπαι φασὶ
τὸν διαπορθεύοντα ὀ-
ρῶντι, πικρὸς δὲ ὁ ὑπὸ
πρωτοδῶτος αἰαδομένη τα ἐκ 20
δαλάσσης. καὶ φασὶ δια-
σάμειαι αὐτὸν τῷ ταύρου ε-
χέλλος. ἐδῶν μὲν εἰς τὰ
βουκόλια ἀρχαίμπεκε, οὐ-
σαι δὲ ἄλλον πρωτοδῶνι. 25
ἐφ' οἷς ὀρχομένη τα τὸν θεὸν
ἐχέμεναι τὸν ταῦρον. 35

ἔπειθ' ἡρᾶτο Νηπτοῦνος εἰς κρη-
 ταν Ἡρακλῆς· ἐπειδὴ λα-
 οὖν ἀφ' οὗ π' ἴμενος εἰπεύ-
 αὐτῷ λαμβάειν διαπώισα-
 ρῆμα, καὶ λαβὼν πρὸς ὄρυ-
 θ' ἅ δακρυμῖνας ἔδριξε, καὶ
 τῶλοι πόν εἶαον αἰθέρι· ὁ
 δ' ἔπειθ' ὡλάνθεις ὠπάρτω-
 π'· καὶ ἀνὰ ὁδοῖαι ἄπασαν,
 το καὶ διαβὰς τὸν ἰσθμὸν, εἰς
 μαρμαρῶνα τῆς ἀττικῆς ἀφ' ἧ-
 κόμβης, ἧς ἐγχωρίοις δε-
 λυμαίνετο· ὃ γὰρ ὁδὸν ἀθλοῦ
 ἐπὶ ταξὶν αὐτῷ τὰς διομύ-
 ν' ἴδοντο τὸ θρακὸς ἱππῶν εἰς
 μυκῖνας κομίζεσθαι· ἦν δὲ
 οὐ πὸς ἄριος, καὶ κυρήνης·
 βασιλεὺς βιστων ἐθνοῦ
 θρακίου, ἡ μάχη μὲν τὰ του-
 αοῖγε δὲ ἀνθρῶπιον φάριον
 ἱππῶν· ὡλάνθεις οὖν μὲν
 ἦσαν ἐκουσίως σκυε πομπῶν·
 βιστάμιος τὸν δὲ τὰς φο-
 τῆνας ἦσαν ἱππῶν ὑπάρχον-
 τας· ὃ γὰρ ἦν τὸν δα-
 λαοῦται· ἦσαν δὲ βιστων
 οὐκ ὡλάνθεις ἐπὶ κοινῶν τῶν

um Neptuno sacrificasse :
 quibus in rebus iratum nuz-
 men iauto feritatem immis-
 sisse, in hunc igitur Hercu-
 les profectus in Cretam, quos
 niam capere uolenti^{us} Minos
 inquit. Vbi expugnauit, stiz
 bi caperet. Post, ubi Num
 cepit, Eurystheo translatum
 ostendit. Cetera uero saz-
 crum, nummiq; dedicatum
 abire permisit. Hic Spar-
 teq; , & Arcadia uniuersa
 peragrata, Isthmum traues-
 cit, ac in Marathonem Atticæ
 terræ profectus incolas pess-
 me habebat. Oïtaum tere-
 tamen Diomedis Thracis ex
 quas Mycenæ abigendi fuit.
 Is Maris, & Cyrenes sic-
 lius Bistonum Thracij genes-
 ris, ac pugnacissimi, rex fuz-
 it : Cui tum equæ erant, quas
 mortalium corporibus pasce-
 bat. Ad quem cum Hercu-
 les uolunt multitudinem stiz-
 patus nauigasset, perdomitis,
 qui equarum præsepto præ-

erant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sum-
ptis armis ad opem ferendam
accurrentibus: equus Abde-
ro custodiendas commisit.
Hic autem Brimi fuisse filis
us dicitur, genere locrus ab
Opunte, Herculis amasius,
quem equæ discerptum in-
teremerunt. Hercules deus
est Bistonibus, atq; occiso
Diomede reliquos in fugam
abire compulit. Inde Abs-
deri urbe, ad Abderi per-
cypri sepulchrum cõlita ab-
actas equas Eurystheo tras-
didit. Quæ postea ab Eury-
stheo sunt in Olympum mon-
tem transmissæ, cõ cum per-
uenissent, a feris dilaniatæ
sunt. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri iussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina:
quæ circa Thermodontem
amnem habitabant hæc gens
erat bello gerendo præstantis-
sima, quippe quæ uiriliter
fortitas

ταῖς μὲν Ἰππολύτῃ ἀφαιρῶν
ἄλδῃ φυλάσσει. οὐ τὰ
δὲ τῶν κείνου πατρὸς Λοκρῶν
ὁ πῶντος ἡρακλῆος φέρει
τας. ὅτ' αἱ Ἰπποῖ διέφθαραι
ἐπισκοποῦνται. πρὸς δὲ τῶν
εἰσόντων διασκευάμενος, ἢ
διομῶντι ἀγκυλῶν, τῶν
λοιπῶν ἀνάγκῃ φέρει
καὶ κτίρας πόλιν ἄλδῃ φέρει
παρὰ τὸν ταύρον τὸ διαφθα-
ρείτης ἄλδῃ φέρει τῶν Ἰπποῦ
καμίσις ἀφαιρῶν τῶν Ἰπποῦ
δίντος δὲ αὐτὰς ἀφαιρῶν,
eis τὸ λεγόμενον ὅρος ὅλυνι
πὸν ἐλθόντα, πρὸς τῇ θῆ-
ρίαν ἀπώλῃ. ὅτ' αἱ τῶν
ἄλδῃ ἡρακλῆι ἐπίταξε
τῶν ἡρακλῆος τὸν Ἰπποῦ
τας. καὶ τῇ δὲ ἐκασίλυνι
ἀμαζόνων. αἱ κατὰ τὸν
πὸν τῶν ἡρακλῆος τῶν
μὲν, ἔδντος μέγα τὰ κατὰ
πόλεμον. ὅτ' αἱ τῶν
ἀφαιρῶν. καὶ εἰ ποτε
μεγίστοις, τὰ θῆρα
φόν. καὶ τῶν μὲν δὲ
ξίους
σους

πούς ὀρέθλιον, ἵνα μὴ κω-
 λυόνται ἀκόντιζεν. τοῦ δὲ,
 ἀεισδράσ' εἶον, ἵνα βίβοιεν.
 εἶχε δὲ ἰσχυρόν τε καὶ ἄριστον
 5 ζωστῆρα σύμβολον τῆ πρώ-
 τῶν ἀπασι. ὃν ὅτε καὶ
 τὸν ζωστῆρα ἥρακλῆς ἐπέμ-
 πῳ λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμού-
 σης τῆς ὀφειλῆς θυγατρὸς
 10 Ἀδμήτης. παραλαβὼν γὰρ
 ἐδίωκεν τοὺς συμμάχους, καὶ
 μὲν γὰρ ἔπλεε. καὶ περ σί-
 χει νόσφ' ἄλλων. καὶ κατὰ
 κοινὸν οἱ μίναος υἱοί, Ὀφειλῆς
 15 ὄντων, καὶ χρύσης, Νηφελίων,
 Φιλόλαος, ἀπὸ πάντων δύνω-
 ντες ἐν τῇ στείρῃ πλοῦν τῇ
 σκαυτῇ τῆς μίναος υἱῶν.
 20 ὅτε δὲ ὦν ἀθανάτων ἥρα-
 κλῆς πύπτοι μὲν πᾶσι χυ-
 μα ἀπέκτεινε. τοῦ δὲ λο-
 πούτος κατακλείσας ἐπε-
 λίσσεται. ἕως ἐπιπεσέσθαι
 σάμνοι πρὸς ἑλάνω αὐτῇ
 25 αἰαρεῖται τῶν δύνω λείων,
 οὓς αὐτὸς ἀνέσσει. ὁ
 δὲ λύνει τὴν πολιορκίαν,

fortitudinem exercebat, ac si-
 quando uiris admittē peperer-
 unt, partus. semineos educa-
 bant. Dexteras ad hæc manus,
 ne iaculis emittēdis impedimē-
 to foret, in nihilū redigebant.
 lænas aut alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebantur. Cete-
 rā Hippolyte Martis baltheū,
 argumento, ut omnibus alijs
 præffet, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emittē-
 batur, ut illud cupiēti Admete
 filiæ Eurystheus olsequere-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 focys una i nauī, Hercules sen-
 se nauicatioi accingit, ac mox
 ad insulā Paron appellit. Vbi
 sum Minois filiu Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 laus euabāt. Ex cūb. quos secū
 i nauī uebebāt Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt
 quorū iterū inuissime ferēs
 Hercules hosce statim à medio
 sustulit, ac reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bat: donec p legatos ab Hercu-

le precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse uellet, acciperet. Tum ille soluta obsidione, atq; Androgei filijs Alce o. Sibe- nelosq; acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium con- tendit, atq; ab Amyco Bebry cum rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Ly cum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem regem Amyci fratrem occi- dit, mox excisa Bebrycum ur- be, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleā uocauit. Inde uero Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eumq; profecta Hippolyte atq; eius aduentus causam p- cūctata, Iuno, sumpta Amazo- nū unius forma multitudinem addit: nuncians Reginam ab aduectis hospitibus rapi. Tum illæ captis armis in nauem, equo uectæ decurrunt. Hēr- cules, ut armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus,

καὶ τοῦ αἰδοῦνός γε ἑμίνεως
ἵππους ἀνελόμενος ἀλκαῶν,
καὶ δένελον, ἥ κεν εἰς μουσίαν
πρὸς Λύκον τ' ἀνδρὸς κύλον, καὶ
ξυνιδεῖς, ἔπειτ' ἀμύκον τ' ἑ
βρύκων βασιλέως, συμβα-
λόντων βουδῶν Λύκω, πολλοὺς
ἀπέκτεινε. μεθ' ὧν καὶ τ'
βασίλειά μιν ὄντα, ἀδελφὸν
ἀμύκον, καὶ τὴν βεβρύκων,
πόλιν ἀρχεμόμοιο, ἧς
ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσι
ἐκαίνην ἐκάλεισεν Ἡράκλειον,
καταπλάσσειντος δὲ εἰς τ'
θεμισκύρου λιμένα, καὶ πα-
ραγλυομένης, ὡς αὐτὸν ἰππο-
λύτης. καὶ τίνος ἦν καὶ χρί-
ειν. πυθόμενος, καὶ δώσας
τὸν ζωστῆρα ὑπὸ χρομῆος,
ἦρα. μὲν τῆς ἀμαζόνων εἰ-
καθεῖσε τὸ πλῆθος ἐπ-
φοίτα λέγουσα τὴν βασί-
λιν. ὡρπάξουσιν οἱ προ-
σελθόντες ἑστίοι. αἱ δὲ, με-
τ' ὧντων τὴν γαῖαν κατέ-
θεν σὺν ἱπποῖς. ὡς δὲ εἶ-
δεν αὐτὰς καὶ καταπλημύνας

ἡρακλῆς, νομίμας δὲ οὐδὲν
 ἔγωγε γινώσκω, τὴν μὲν ἰσ-
 πολύτῳ κτείνεις, τὸν ξωστῶ
 ρα ἀφαιρείς. πρὸς δὲ ταῖς
 5 λοιπαῖς ἀπὸνιζόμενος, ἀπα-
 πλεῖ. καὶ προσίχει τροίαν,
 συνεβεβήκει δὲ τό τε καὶ τα-
 μῶν ἀφ' ἑλλαντος, καὶ ποσει-
 δῶνος ἀτυχῆν τὴν πόλιν.
 10 ἀπὸ λαῶν γὰρ, καὶ ποσειδῶνος
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλοντες, ἐκείναι-
 κες ἀνθρώποις, ἡδὲ μὲν οὐ
 τειχιστὶν τὸ πύργον. τοῖς
 15 δὲ τειχιστῶν τὸν μισθὸν οὐκ
 ἀποδίδου. ὁ γὰρ ἔγωγε ἀφ' ἑλλαν-
 τὸν λαιμὸν ἐπέμψαν. πο-
 σειδῶν δὲ, κῆρς αἰαφερόμε-
 νον ὑπὸ πλεγμασμένους, ὅτε
 20 αὖ τῷ πείῳ συνὲρ παῖς αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπὸ λαοῦ ἐσθόσαι
 τῆς συμφορῶν, αἰὲν πρὸς
 λαομέδων ἡσίοι τὴν θυ-
 25 γατέρα αὐτοῦ ἑορᾶν κῆτε.
 ὁ δὲ προὔβαινε ταῖς πλοῖσι
 τῆς θαλάσσης πέτραις προ-

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 auferi, ad hæc reliquis deu-
 eis, renauigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accide-
 rit Apollinis, et Neptami irā
 vi, ciuitas infelicitèr ages-
 ret. Quoniam Apollo, Neptu-
 tanusq; Laomedontis iniuri-
 am ulcisci uolentes, mortis
 libus assimilari, ac ueluti mer-
 cennarij pergamæ se ædifi-
 caturos paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto constitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inuadatio-
 ne Cetus immisit, quod
 quicquid mortalium in cam-
 pis offendit, corripiebatur,
 cum uero ex oraculis, maz-
 lorum finem tum ædum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam sus-
 am Gæto deuorandam ἀρ-
 posuerit, Tum ille in pro-
 ximis pelago saxis illiga-
 tam, proposuit. Hanc ita

APOLLODORI

expositam ut uidit Hercules ,
 se seruaturū pollicetur , si sibi,
 quas equas p rapti Ganyme-
 dis iactura , ei Iupiter dede-
 rat, Laomedon tradit. Hoc illi
 se daturū pollicitus est Laome-
 don Hercules Cetus occidit ;
 et Hesione seruauit, at Lao-
 medonte mercedem pactā nō
 soluens, Hercules Troie ex-
 cidium minatus , abiit. Ex
 Ænum appellit , ubi à Poly-
 tye hospitio excipitur . Mox
 inter nauigandum in littore
 Æniensi Sarpedonem Neptu-
 ni filium, ac Polyis fratrem
 virum contumeliosum, atq; im-
 probum, sagittis confixum in-
 terfecit , Inde cum ad Tha-
 sum peruenisset expugnatis
 inibi Thracibus , eam Andro-
 gei filius habitandam dedit.
 At è Thaso profectus aduer-
 sus Toronen . Polygonum ,
 Telegonumq; Proiei , qui
 ex Neptuno procreati fue-
 rant , filios , ad luctan-
 dum prouocare solitos in ip-

σερτήσας. ταύτῳ ἰδὼν ἐκ-
 κεμμένῳ, ἤρακλῆς ὑπέχετο
 σώσειν αὐτὸν, εἰ τὰς ἱπ-
 πους πᾶς λαομέδοντος λή-
 ψεται, ὃς ὁ ξυῖς ποιηλὸς ἔ-
 γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδω-
 κεν. δώσειν δὲ λαομέδον-
 ὅς ἐιπόνως, κτείνας τὸ κῆ-
 ρος, ὑσιόντῳ ἔσωσέ. μὴ βου-
 λουσία δὲ τὸν μισθὸν ἀπο-
 δοῦναι, πολεμήσειν ῥοίον.
 ἀπειλῶς, αὐτῶν. καὶ προσ-
 χει αἶνφ. εἴδα ἐκίχεται.
 ἄπο πόλτιος. ἀρπαλίον
 δὲ ἑδὲ ἡϊός τις αἰνίασ', ἔ-
 γερπιδῶνα ποσειδῶνος μὲν
 ἡόν, ἀδελφόν δὲ, πόλτιος.
 ὑβριστὴν ὄντα τοξόχῳ ἀπέ-
 κτεινε. καὶ πᾶσι γένεσιν
 εἰς δαίον, καὶ χειρὸς αἰνίας
 τὸν εὐοικιστὴ τὰς θράκας,
 ἔδωκε τῆς αἰσχρογῆς πασι
 κοτοικεῖν. ἐκ δαΐσου δὲ ὁρ-
 μηθεὶς ἑδὲ τρώων πολύ-
 γονον, καὶ τελέγονον τὸν πρῶτον
 τῶν ποσειδῶνος υἱὸν πα-
 λαίην. περὶ λαομέδοντος, κα-

τὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.
 κομίζας δὲ τὸν ξασῆρα εἰς
 μυκῖνας, ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ.
 δῖα τοι δὲ ἐτάχθη ἔθλοι,
 5 τὰς γερύονος βοῖς ὀδρυ-
 δείας κομίζειν. ὀρύθεια
 δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλοῖον κει-
 μέν νῆσος. ἢ νῦν γὰρ δειρά
 καλεῖται, τὰύτῃ κατὰ
 10 κεῖ γερύονος χρυσόκορος, καὶ
 καλλιρόης τῆς ὠκεανός.
 τεῖδ' ἔχον αὐτῶν συμφυ-
 εῖς σῶμα, σιωπηρόν εἰς εὖ
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον τε εἰς ὦεις ἀχλὺ λαχόνων
 τε, καὶ μυρῶν. εἶχε δὲ φοι-
 νικαῖς βόας ὧν ἦν Εὐκόλος
 Ὀδυσσεῖων. φύλαξ δὲ ὄρθρος
 ὁ κύων Δικέφαλος ὅς ἐχίδ-
 20 νος, καὶ τι φάρος γελυ-
 μέλιος. πορδύμελιος οὖν ἐδῶ
 τοῖς γερύονος βόας ὀδρῆς
 ὀδρῶν, ἄγρια πολλὰ πα-
 25 ρελάτων λιβύνων ἐπιβαίνον.
 καὶ παρελάτων τερησῶν,
 ἔστη σήμερ' αὖ τῆς πορείας
 30 ὅς τ' ἔθρων ὀδρῶν, καὶ λι-

sa palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decem illi certamen
 ærumnamq; indixit Geryo-
 nae boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pro-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gadiram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoe, quæ
 filia erat Oceani, habitas-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore præditus, ita
 compacto, ut in unum uen-
 ire tenus coiret, & ab illis
 bas, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ pu-
 niceæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Orisbrus au-
 tem canis biceps ex Echida-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dam multa prætergressus, in

APOLLODORI

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset ,
itineris sui monumenta in Eu
ropæ , ac Libyæ finibus op
positas inter se columnas du
as constituit . At ubi in ite
nexe solis radijs calfieret , ar
cum in deum ipsum intendere
non erubuit . Hic uero homi
nis uires admiratus , Hercu
lem aureo poculo donauit , quo
Oceanū traiecit , & Erytheā
aduectus in* Arbanite mōte p
noctauit . Id sentiēs canis i cū
prūpit . Hūc Heros claua p
cussit , nec nō Eurytionē bubul
cū cani suppetias , atq; opē fe
rentē , occidit . Inter hæc Me
nætius Plutonis bouū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit . Hic
Herculē ad Anthemuntē flus
uū boues abigeniē nātis cō
missa pugna , sagitta perfos
sus interiit . Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit , transgressus inde
Abderam in Libyam peruen

Εὐρὺς ἀποτοίχων διὸς σῆλας .
Θερμανόμβλιος δὲ , ἔκπῳ ἡ
λίον κατὰ τὴν περὶ αὐτὸν
τόπον δὲ τὸν διὸν εἰέτεινε .
ὁ δὲ τὴν αἰορθείαν αὐτοῦ
θαυμάσας , χρύσειον ἔδωκε
δέπας . εἰ δὲ τὸ ὠκεανὸν διε
πέρασε . καὶ πρᾶγνός μιν
εἰς ὠρύδα , εἰ ὅρῃ ἄρβανι
αὐλίζεται . αἰδοῦμενος δὲ ἰο
ὁ κύνων ἐπ' αὐτὸν ἄρμα , ὁ δὲ
καὶ ἔκπῳ τῷ ῥοπαλῷ παύει
καὶ τὸν βουκόλον διεντίω
να τῷ κυνὶ βοῦδοντα ἀπέ
κτεινε . μενοίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς ἱ
ἄσδου βόας βόσκων , γεννέ
νῃ τὸ γεννέος ἀπήγχελεν .
ὁ δὲ , καταλαβὼν ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδεμονί
τα τὰς βόας ἀπάγοντα , σκε
σκοῖ μιν μάχην , καὶ το
ξοὺς ἀπέδανεν . ἡρακλῆς
εἰδήμιος τὰς βόας εἰς τὸ
δέπας , καὶ διαπλάθει εἰς
ταρτησὸν ἡλίῳ παλιν ἀπέ
δωκε τὸ δέπας . διελθὼν
δὲ ἄρβανι , εἰς λιβύνν ἔλ

10 Δει, εἴη τὰς βόας ἀφ-
 ροῦ το ἀλεβίων τε, καὶ δ' ἄφ-
 κίως αἰποσειδῶνος υἱοί, οὓς
 κτεῖνας ὅτε τυρρηνίας εἶν.
 15 ἀφ' ἑνὸς δι', εἰς ἀφ' ἑνὸς
 γηοῖ τὰ ῥος, καὶ ταχέως
 εἰς πλεῖστον δαίλασσαν ἐμπε-
 σών, καὶ διαπλυσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ πλεῖστον
 20 οἶον χώραν διελθὼν, πλεῖστον
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσιν ἰτα-
 λίας, τυρρηνίᾳ γὰρ ἰταλὸν
 τὸν ταῦρον ἐκάλεισαν, ἥλ-
 25 θεν εἰς πτόν ὄνυκος, ὃς ἐ-
 τ' βασιλεύει ὄνυκίων. ὄνυξ
 δὲ ἦν ποσειδῶνος παῖς, ὃς τ'
 ταῦρον τὰς ἰδίας συγκα-
 τέμμεν ἀγέλαις. πρῶτον
 30 νος ἦν τὰς βόας ἡρακλῆς ἡ-
 οφάεισεν, ὃς πλεῖστον ἔζητησεν
 ἡπειρώ. οὐρανὸν δὲ ἐπ' αὐτῷ
 ὄνυκος ἀγέλαις, ἀπαμειβόμενος
 λέγοντος οὐ δώσειν, εἰ μὴ πα-
 λαίᾳς αὐτῷ περιγλήῃται.
 35 τοῖς ποσειδῶνι μολὸς κατὰ
 πλεῖστον πάλιν, ἀπὸ κτείνει καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῷ

nit; in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abire
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrreniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rhegyo aufugit, atq; in fres-
 cu repente delapsus est, ac vis-
 cina terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata; nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum voc-
 carunt, ἰταλὸν dicebant,
 In Erycis campos se con-
 tulit. Is Erycis in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gavit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quae siturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Erycis armenta, ab eo re-
 proposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palæstra superatis, tau-
 rum se redditurum esse nec-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum, et tertio ab se vi-
 ctum Erycem ludando perez-
 mit. Et taurum receptum cum

APOLLO DORI

dijs in Ionium mare perdas-
xi. qui simulac in ponti
recessus penetrauit, bobus a-
silum Iuno iniecit: Quo per-
siti ad Thracie montana dis-
sipantur, Hic insecutus, bo-
um partiē collectā ad Helles-
pontū cōpulit. quae uero reli-
quae fuerunt, ceterae feruae, atq;
agrestes euaserunt. Hercu-
les tandem agre collectis bo-
bus Serymonem, ut olim nauig-
abile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus in nauigabilem
effecit, ac traductas boues Eu-
rystheo dedit, quas ille postea
Iunoni immolauit. Confe-
ctis autem hisce certaminib;
bus, intra unius mensis, an-
norumq; octo curriculum, Eu-
rystheus Augeae pecoris, et
Hydrae laboribus minime ad-
missis, undecimam Herculi
agumnam imposuit, ut ab
Hesperijs aurea mala reper-
taret. Hae uero nō, ut quorun-
dam est sententia, in Libya
erant, sed in Hyporboreorum

ἄλλων, ὅς τὸν ἰόνιον ἤλαυ-
νε πόντον. ὡς δὲ ἦλθε, ὅς
τὸν μυρῆς ἔπλυνον, ταῖς
βουσί, οἱ δὲ σὺν ἐτέροις ἡ-
ρα. καὶ χίζονται κατὰ τὰς
θράκης ὑπὸ ρείας. ὁ δὲ διώ-
ξας τὰς μετὰ συλλαβῶν ὅς
τὸν ἐλλήποντον ἡ γλῶσσι. αἱ δὲ
ἀφαιφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν
ἔσονται ἄγρια. μόλις δὲ τῆς
βοῶν σιωπῆς, οὐκ ὄντων
μετὰ μὲν τὸν πόντον
μὴν πάλαι τὸ θείον πόντον,
ὃν ἐμωλὶς πείρας, ἄπλωτον
ἐποίησε. καὶ τὰς
βόας ὠρυδατὶ καμίσας δι-
όων. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυ-
σεν ἡρα. πλεοσίτων δὲ
τῆς ἄθλων σὺ μὲν, καὶ ἔτε-
σι οὐκ ὄντων, μὴ περὶ δεξιὰς
ὠρυδατὸς τόν τε τῆς αὐ-
γείου εὐσκημάτων, καὶ τὸν
τῆς ὕδατος, σὺ δὲ κατὰ τὸν
ταξὶ αὐτὸν παρ' ἐσπερίων
χρῆμα μὴ κακομίσθην. ταῦτα
δὲ ὄντων, οὐχ' ὥσπερ εἰ-
πον εἰς λιβύην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαντος εἰ ὑπὸ βροτείῃς.
 ἃ δὲ γήμαιπ, ἥρα ἐσωρέ-
 βητο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 θράκων ἀθάνατος. τι φά-
 ς νος, καὶ ἐχίδνης κεφαλὰς
 ἔχων ἐκαστὸν, ἐχρῆτο δὲ φω-
 ταῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις. μετὰ τούτου δὲ ἔσπε-
 ρίδες ἐφύλαττον αἰγληδὺν
 ἰοφία, ἰσία, ἀρίδουσα. πορβύ-
 μιος δ' αὖ ἐπὶ ποταμῶν. ἐχί-
 δωρον δὲ καὶ κύκνος δὲ ἄρειος,
 καὶ πυρηνὴς, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν προηκαλεῖτο. ἄρειος
 δὲ ὄϊον ἐκδοικὺς, καὶ
 στωισάντος μονομαχίαν,
 βληθεὶς κεραυνὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει πλὴν μά-
 χην. ἑκαδίζων δὲ δὲ ἰλλυ-
 πορείων, καὶ ἀπεινῶν ἐπὶ πο-
 ταμῶν ἠυδατὸν ἔκαστος πρὸς
 νύμφας διδῶν, καὶ δῖμδος.
 αὐταὶ μὲν ὄνουν αὐτῶν νυ-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτῶν κοι-
 μῶμενον, καὶ παντοίας εἰς ἀλ-
 λάσσοντα μορφάς, ἔδου.
 καὶ οὐκ ἔλυσεν πρὶν, ἢ μα-

Atlante, quæ Iano suis in
 nuptiis Ioui muneri dedit.
 Ea draco immortalis Typho-
 nis, & Echidnæ filius cen-
 ticeps asseruabat. Hic uarijs
 etiam, omniumq; generum uo-
 citus utebatur, cum quo &
 Hesperides, Egle, Erythia,
 Vesta, & Arcetibusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygna Mar-
 tis, & Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen prouocatur.
 Pugnae & præses, & Arbi-
 ter huiusce Mars erat: quam
 demissum è cælo fulmen inter
 utrosq; medium dirigit, iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanm
 amnē Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit. Hæ ipsi Ne-
 reā idicā, cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omni-genas sor-
 mas alternatim deuinxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma-
 ta illa, et Hespides essent, edo-
 cuisset, abire pmisit. Quod ubi

didicit, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, quem, quod hospites secum palæstra dimicare compelleret, occidebat, Hercules cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra ulnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus evadebat, quapropter hunc terræ filium nonnulli esse dicebant. Inde à Libya, Ægyptum peragrat, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iovis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim novem Ægyptus agrorum sterilitate laboravit. Inter hæc Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annonæ caritatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem, quot quot annis Ioui mactarent. Tum Busiris uate illo prius immolato, aduementes deinceps

θεῖν παρ' αὐτῆς πρὸς τυγχαίνοις τὰ μῦλα, καὶ αἱ ἐπαρείδεις. μαθὼν δὲ λιγύνει διεξίει. ταύτης ἑβασίλθι πᾶς ποσειδῶνος αὐτῆος. ὅς τ' ἔξιστο ἀσκακάζων παλάειν, αἰήρει. τούτῳ δὲ παλάειν ἀσκακάζομενος ἠερακλῆς, ἀράμελος ἔγκασσι μετ' αὐροῦ θλίψας, ἀπὶ κτεροῖ, φαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον σπινθῆρα γίνεσθαι. διὸ καὶ γῆς πινὲς ἐφάβητο ἔσθην εἶναι καὶ δα. μὲν λιγύνει δὲ αἰγυπῶν ὄψις. ταύτης ἑβασίλθι βούσις ποσειδῶνος πᾶς, καὶ λιωτακάσης τῆς ἐπάφου. οὗτος δὲ ἔξιστο ἔθνη ὑπὸ βασιλῆος, καὶ τὰ πλὴν λόγον, εἰς τὰ γὰρ ἐπὶ τῇ ἀφορία τῶν αἰγυπῶν κατέλαβε θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκκύπτει καὶ τις τῶν ἐπιστῆμων. ἔφη τῶν ἀφορίων παύσασθαι, εἰς τὸν αὐτὸν τῶν ἀπὸ σφάξεωσι κατ' ἑτοῦς. βούσις ἡ καὶ τὸν πρῶτον σφά

ξας τὸν μαίτιν, τὸν καπὸν
 τας ξείας ἵστ' αἰε. συλλυ-
 φθῆς δ' αὖ καὶ Ἡρακλῆς, ὅς
 βωμοῖς περσεφόνει· τὰ δὲ
 5. δισημὰ διαρρήξας, πόντε βου-
 σπιν, καὶ τὸν ἐκκίνου παῖδα
 ἀμφιδάμαται ἀπέντεινε,
 καὶ τὸν κέρυκα χάλβην.
 διεξιών δὲ ἀσίας Ἰδρμυ-
 10. οβραῖς ῥοδίων λιμνῇ περσι-
 σκε. καὶ βουλάτου πινὸς
 λίστας τὸν ἔτδρον τῆς τω-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ὅς
 χεῖτο δύσας. ὁ δὲ βουλά-
 15. τος βουδὴν ἰαυτῷ μὴ δυνά-
 μιος, σὰς ἐπίτινος ὄρου καὶ
 τηρᾷτο. διὸ καὶ νῦν ἐπει-
 δὲν δύσας Ἡρακλῆι, μὲν καὶ
 ταρῶν εἶναι πρὸς τοῖσι. πα-
 20. ροειὼν δὲ ἀγρὰ βίαι ἡμαδίω-
 τα κτείνει παῖδα πιδωνού.
 καὶ ὅς τῆς λιβύης πορφυ-
 ρεῖς, ὅς τινὲς ἐξω δαλασσοῦ
 καὶ ταπλεῖ. οὐ τὸ δ' ἄκας καὶ
 25. ταλαμβαίει. καὶ πρὸς αἰ-
 δῶς ἀδελφῶν ἡ περσοῦ τινὲ
 αἰτικῶν, καὶ τετὸς ἐβουσι. ἡ δὲ

iugulabat. *Comprehensus*
 itaq; et *Hercules* etiam ad
 aras trahebatur, at disruptis
 uinculis, *Busirius*; et eius
 filium *Amphidamantem*, et
Chalbē Cerycē necavit. Post
 hæc Asia percursa in *Thermy-*
dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: et *bubulci* cuiuspi-
 am alterum de plaustro sa-
 latum aurum, ac matras
 tum comedit. Tum *bubul-*
 cus, ubi nullam sibi auxili-
 copiam, neq; spem refulga-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari cæpit.
 quo circa et nunc etiam, post
 peractum *Hercules* sacrum,
 cum execrationibus id peras-
 gunt. Hinc *Hercules* in *Asia-*
biam peruasit, ubi *Emathio-*
nē *Tithoni* filium necat, et fra-
 tē p *Libyam* itinere, ad exte-
 mū usq; mare navigat, ubi *scy-*
pho sumpto in obiectam can-
 tentem traiecit: atq; *aquilam*,
Tyrphoni, et *Echidnæ* filie
 in *Promethei* secur in *Caus*

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagino uinculo, solutum liberauit: eumq; ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarauit. Post autem quam in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonesactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in caelo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaq; persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. qui, cum caelum habere subterfugeret: cesticillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantū caeli pondus ferre posset. quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit, atq; ita posita Hercules cōsecutus discedit. Sūt uero q̄ dicāt, hanc non

καυχήσου τὸν ἐδίδοντα τὸ
τῷ περμυθίως ἢ παρ' αἰετὸν
ὄντα ἐχίδνης, καὶ τι φά-
ρος. ὃς καὶ τὸν περμυθία
δέλυσε δις μὲν ἐλύμενος ἢ
τῆς ἐλαίας. καὶ παρ' ἐχί-
δι χείρωνα δνῆσκειν, ἀδά-
ντων αὐτ' αὐτῷ δίδοντα.
ὡς δὲ ἦκεν εἰς ὑπερβορέας
πρὸς ἄτλαντα ὑπερδίνως
περμυθίως τῷ Ἡρακλεῖ αὐ-
τὸν ἢ τὰ μῆλα μὴ παρ' οὐ-
δοῦ. διαδεξάμενος δὲ ἄ-
τλαντος τὸν πόλον ἀρσε-
λεῖν ἐκείνον. περὶ δὲ, δι-
δέξατο. ἄτλας δὲ ὄρεται
μῆλος παρ' ἐπειρίδων τεία
μῆλα, ἢ καὶ πρὸς Ἡρακλεῖα. καὶ
μὲν βουλόμενος τὸν πόλον ἔ-
χειν, καὶ ἀπείραι ἰαδὶ τ' καὶ
φαλῆς δίδων ποιῆσθαι.
ὅτῃ ἀκούσας ἄτλας ἢ γῆς
καταθεῖς τὰ μῆλα, ἢ πό-
λον διεδέξατο. καὶ οὐ τὰς
αἰελομένους αὐτὰ, Ἡρακλῆς
ἀπὸ πλάτῃσιν. οἱ γὰρ φα-
σιν, αὐτὸν πρὸς ἄτλαντος αὐτὰ

λαβὼν, ἀλλὰ αὐτὸν σφέψα
 ἄσαι τὰ μῦλα κτείνουσι ἢ
 φρουροῦ τὰ ὄφιν. κομίζε-
 δὲ τὰ μῦλα θύρουδε ἔδω-
 καν. ὁ δὲ λαβὼν ἥρα κλεῖ ἐ-
 σθωρήσατο. παρ' οὗ λαβὼν
 (αἰθνηὶ πάλιν αὐτὰ ἀπι-
 κόμην. ὅσοι γὰρ οὐκ ἔναι αὐ-
 τὰ περὶ τῆς πόλεως. δῶδ' ἔκ-
 10 τοι ἀθλὸν ἐπεταγὴ κέρβε-
 ρον ὅζ' ἄδου κομίζειν. αἶψα
 δὲ οὐτος εἴς μεν κλειδί-
 καφαλᾶς, πῶ δὲ οὐρανὸν
 σφραγίσας, κατὰ δὲ τῆς νώ-
 15 του, παντοῖαν εἶχεν ὀφειλὴν
 καφαλᾶς. μέλλων οὖν αὐτὸν
 ὄψων ἀπείσας, ἡλθε πρὸς
 εὐμολπον. πρὸς ἐλευσίαν,
 βουλόμενος μυηθῆναι. οὐ-
 20 δὲ οὐκ ὅζον ἐκείνης τὸ τε μυη-
 θαι. ἐπεὶ δὴ πρὸς Διὸς πυ-
 λίου καὶ Ζηνοῦ εὐμεί-
 το. μὴ Διὸς αὐτοῦ δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸς οὐκ ἔναι
 25 ἡγήσιμος, τὸν κεντάρου
 φόρον. ἀγνιδίς, ὑποδύ-
 μολπον τὸ τε ἐμυθῆναι. καὶ

ab Ailante habuisse, sed ip-
 sum cælo draconē custode de-
 cerpsisse, quæ secū delata de-
 dit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, a
 quo cum Minerva accepisset,
 ea rursus reportauit, quoniam
 am religiosum erat, ea alicui
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terra canum capita, et
 draconis caudam, et in dors-
 o se pentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eu-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo The-
 spius Pylj filius initiatus es-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri cædē expiarat
 Hercules demum ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

APOLLODORI

tar . Inde ad Tænatum Laz-
conidæ promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium pæ-
tet , accessit . Hac ad inferos
penetravit: quem cum animæ
conspexissent, duabus excep-
tis Melæagri, ac Medusæ Gor-
gonis filiæ , omnes in fugam
abiere . In Gorgonem uero
Hercules ensẽm ut in uiam
nudavit : tum illud à Mercu-
rio commune spectrum esse
discit . Mox , ubi ad Plutæ-
nis uentum est , Theseum, ac
Pirithoum Proserpinæ nups-
tias poscentem, eaq; de causa
deuinctū inuenit . Hi conspic-
ti Herculem , uelut illius uitæ
redituri in uitam , man-
us porrigebant, tum ille The-
seum manu prehensum exte-
tauit , sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens, ob
terræ motum dimisit, & As-
culaphi saxum reuoluit . Ad
hec sanguinem animis præ-
biturus andrẽm ex Plutonis bu-
bus iugulauit . Ceterum Mæ-

πῶς γινόμενος ἐπὶ ταῖναρον
τῆς λακωνικῆς, οὗ τῆς ἁΐδου
καταβάσεως τὸ σὺμμόν ἔστι,
ὅθεν οὗτου ἀΐψαι . ὁ πτωχὸς
δὲ εἶδον αὐτὸν αἰ ψυχὰς καὶ
εἰς μελεάγρου, καὶ μεδού-
σης τῆς γοργόνος, ἔφυγον . ὅς
δὲ τὴν γοργόνα τὸ ξίφος,
ὡς ζώοντι ἔλκει . καὶ παρὰ
ὄρμου μακιδάνει, ὅτι κοινὸν ἰο-
εἶδωλόν ἔστι . πολλοῖον δὲ ἦ
ἁΐδου πνλὼν γινόμενος, θη-
σιὰ αὖτε, καὶ πειρίδου ἢ
πῶς φόνος μὲν εὐόμενος
γαῖον . καὶ ὅθεν αὖτε δεικνύ-
ται . θεασάμενοι δὲ ἡρα-
κλέα τὰς χεῖρας ὥρευν ὡς
ἀνὰ κτόμενοι ὅθεν τῆς ἐκαί-
νον βίαν . ὁ δὲ θησιὰ μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἦ χει-
20
ρε . πειρίδου δὲ ἀνὰ κτῶσαι
βουλόμενος τῆς γῆς κινου-
μένης, ἀφῆκεν . ἀπὸ κύνισι ἦ
καὶ τὸν ἀσκαλάφου πίθη-
βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς
ψυχὰς παραχρῆσαι, μίαν
τῇ ἁΐδου βωὸν ἀπίσταξεν .

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μεοίπας
 ὁ καὶ Διωνύμου προσκαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν Ἡρακλῆα λυ-
 φθείς μέσση, καὶ τὰς πλῆ-
 ραὶς κατέλασ', ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 φόνους πῆντήν. αἰτοῦντος
 δὲ αὐτῷ πλούτωνα τὸν κέρ-
 βον, ἐπὶ ταξείῳ πλούτων
 ἄγειν χεῖρ' ὧν εἶχεν ὁ-
 10 πλων κερυντα. ὁ δὲ δι-
 ρῶν αὐτὸν ὡς ταῖς πύλαις
 τῷ Ἀχέροντος τὸ πύρακι
 συμπεφραγμένος, καὶ τῷ
 λειοντῇ συσκέπαδης, καὶ πε-
 15 ριβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἴνυκε. καὶ πῶρ
 δακνόμενος ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 τῷ οὐρανὸν θράκεντος, κρατῆ-
 ρα τῷ θραχέλου. καὶ ἄγχιον
 20 τὸ Διόνειον ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 ἦν αὐτῷ, ἦ καὶ πρὸς διρυδίαν
 δὲ φοιτῆτος πομπάμενος
 τῷ αἰσάσαν. ἀσκάλαφον
 μὲν δὲ δημήτηρ ἐποίησεν ὡ-
 25 στον. Ἡρακλῆς δὲ διρυδίαν δει-
 ξας τὸν κέρβον, πάλιν ἐκόμε-
 σεν εἰς ἄδου. μετὰ δὲ ταῖς

naetius, Ceuthonymifilius Plu-
 tonis bubulcus cum prouocaf-
 set in palæstrā Herculē pstra-
 ctis costis, ac medius ab eo p-
 hensus, Proserpinæ deprecæ-
 tione seruatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 tanis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules nactus illam
 pro Acherontis portis ibonæ
 te circumseptus, ac leonis pel-
 le coniectus, & circumiectis
 illius capiti manib. haud ab-
 ire permittit, & si à dracone
 qui in Cerberi cauda exis-
 tbat morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans patere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stybeum, regressus per Træ-
 zenem abduxit. At Cerus
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheæ
 monstratum Cerberum rursus
 ad inferna reduxit.
 Porro Hercules examilancla

A POLLODORI

boribus Athenas, regressus Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse uero uxorem ducturus, Eurytum Oecchaliæ regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos uicerit, certaminis præmium Ioles filiae comubium propositum accepit. Oecchaliam igitur profectus, cum sagittandi arte us omnibus præstantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis præmium est minime consecutus, Iphitus sane filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceterique filij dehortati, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc uero non longo post tempore, abactis ex Eubœa per Autoly cum bubus, Eurytus id Hercules persuasum esse putauit, contra Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, ei que à Theris nementi

ἄθλων ἡρακλῆος ἀφικόμενος εἰς θήβαια, μέγαρον μὲν ἔδωκεν ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆμαι θήλων, ἐπ' αὐθαίρῳ δ' εὐρυτον οἰχαλίας διωκῆναι ἄθλων περπεθῆναι τὸν ἰόλους τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ νικῶσanti ὄξικῃ, αὐτόν τε, καὶ τὴν παῖδας αὐτῷ ὑπάρχειν τας. ἀφικόμενος αὖτε εἰς οἰχαλίαν, καὶ τῇ ὄξικῃ κρείττων αὐτῇ γυνώμενος, οὐκ ἔτυχεν ἧ γάμον. ἰφίτου μὲν τῷ πρεσβυτέρῳ τῇ παίδων λέγοντος δίδδαι τῷ ἡρακλεί τῷ ἰόλιω. δούρου δὲ καὶ τῇ λαιπῶν ἀπαγορεύοντων. καὶ δεδιδικέναι λεγόντων μὴ τεκνοποιήσας τὰ γυνώμενα πάλιν ἄρκεταιν. μετ' αὖ πολλοὺς δὲ κλαπείων ἐξ οὐραίων ἑπὶ αὐτολύκου βῶδι, δούρου μὲν εἰόμενος ὑφ' ἡρακλείου γεγενησάμενος. ἰφίτης δὲ ἀπὸ τῶν ἀφικνέεται πρὸς ἡρακλέα. καὶ σωτυχὸν ἑκαστῶν

ἐκφράδιν αὐτῷ σεσωκότι τὴν
 ἄχραντου σκεῖν ἄλκυριν ἁδ-
 μέτω, παρὰ κηλεῖ συζητῆ-
 σαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ
 5 ὑποχέεται, καὶ ἐκινῆσθαι
 αὐτὸν. μοῖρ᾽ αὖ δὲ αὐτῷ, ἅ-
 ποτ' ἦν πρὸς πρῶτον ἐρῶντα
 αὐτὸν τειχῶν· καθαρθῆναι
 δὲ δῖλῶν τὸν φόνον, ἀμικνεῖ
 10 τὰ πρὸς νηλεῆ. πυλίων δὲ
 οὗτος δυνάστης. ἀπαρμέ-
 νου δὲ νηλεῶς αὐτῷ δὲ τὴν
 πρὸς εὐρυτον θιλίαν, εἰς
 ἀμύκλας παρὰ γλῶσσος,
 15 ἔσθ' ἄπο δὲ βουτῶν ἰσχυρῶν
 τοῦ καθάρετα, καὶ ταχ-
 θείης δὲ νῆ. νόσω, ἅτε τὸν ἰδί-
 ου φόνον, εἰς δὲ λφούς πρὸς
 γλῶσσος, ἀπαλλοτρίων ἐπὶ
 20 δαίτην τῷ νόσω· μὲν χρησμο-
 δούσης δὲ αὐτῷ τῆς πυθίας,
 τὸν τε ναὸν σὺν αὐτῷ ἦ δει.
 καὶ τὸν τείποδα βασιλῆος,
 καὶ τασκαλῆς μαιτεῖον ἰ-
 25 σθον· μαχρῶν δὲ αὐτῷ ἅ-
 πόλλωνος, ὁ ξυῖς ἵκται μέλιν
 αὐτῷ κεραιόν. καὶ αὐτῷ

niēti, occurrit, quo ipse, serva-
 tā ab se iā mortuam Alcestin
 Admeto marito restituerat;
 Proinde Iphitus Hercule, ut
 secū boues uestigaret, cohortat-
 tur. Id illi Hercules se prae-
 stitū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitated hūc ē Tynniacorum
 mœnibus deiecit. Cū uero, cō-
 missæ cædis expiari uellet ad
 Neleū, Pylionū dynastā, pfi-
 ciscitur, exclusus autē ab eo,
 q̄ olim, uetus cū Euryta sibi
 beneuolētia intercesserat: Amy-
 clas puenit, ubi illū Deiphos-
 bus Hippolyti filius sceleris
 cōtage lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiit; ac morbi
 finē roganti illi Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo no-
 mine spoliate templum uoluit,
 it, auetlōq; tripodē, propriam
 sibi oraculorum ædem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demis-

fit, eoq; modo dirempta illo-
rum pugna, hoc Hercules ora-
culum habuit. Morbi finem
tum fore, cum triennium tot-
um uenditus seruiert. serui-
tutem, & commissæ cædis
ergò Euryto æstimationem
rependerit. Mercurius hoc
oraculo dato, Herculem uen-
dit, eumq; Omphale Iardani
filia Lydorum regina merca-
tur: Cui Tmolus coniux mo-
riens regnum reliquit. Sed
oblatam fraternæ cædis æsti-
mationem admittendam mini-
me censuit. Interim Hercu-
les Omphale seruiens non
procul ab Epheso Cercopas
captos in uincula coniecit.
Syleum uero in Aulide, qui
peregrinos eà iter facientis
terram fodere compelleret:
refossis ab radice uitibus, un-
eum Xenodice filia interfes-
cit. Idemq; ad Dolichen in-
fulam delatus, ac uidens Icar-
i corpus in litore eiectum ses-
pultura dedit, ab eoq; Dor-

δελυθείτων τὸν πρόποι-
λαμβαίει χρησμὸν Ἡρακλῆς.
ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ
τὶ νόου ἵσθαι περὶ αὐτοῦ,
καὶ τεῖα ἔτι δουλεύσκειν π-
καὶ δὲν τι ποινὴν τῷ φόβου
τῷ πρὶν δὲ εὐρύτῳ. τῷ δὲ
χρησμοῦ δοθέντι, ὅμῳ Ἡρα-
κλῆα πειράσκει. καὶ αὐτῷ
ἀνέειται ὀμφάλην ἰαροδόνου,
βασιλεύουσα λυδῶν, ἣ τῷ
ἡγεμονίᾳ περὶ τῆς ἀγῆμας
τῶν λυδῶν κατέλιπε. τῷ μὲν
οὖν πρὶν κομίσθαι, ὅ-
ρυτος οὐ προσδέξατο. Ἡρακλῆς
δὲ ὀμφάλην δουλεύων,
τῷ μὲν πρῶτῳ ἔφερον κέρ-
κοπας, συναβῶν ἔδκου-
σύνεα δὲ εἰς αὐλίδι τῷ πε-
ριόντας ξένους σκάπτειν αἰ-
ναγκάζοντα, σὺν ταῖς εἰ-
ζαῖς ταῖς ἀμπύλας σκάψας
μετὰ τῆς θυγατρὸς ξυσθῆναι
ἀπικτείνε. καὶ προσχὼν τῷ
σοφῷ δαλίχῃ, τὸ ἱκέρου σῶμα
ἰδὼν τοῖς κίχμαλοις προσ-
φρόμενον, ἔδωκε καὶ τῷ

ἡ σὺν αὐτῇ δολίχης ἰκαρίας
 ἐκάλειον. αὐτὴ τοῦτου δαί-
 δαλος εἰ πῶς, εἰκόνα πῆρα
 5 πλοῖσιν κατεπαύσασιν ἡρα
 κλεῖ, ἣν νυκτὸς ἀγνούσας ἡ-
 ρακλῆς λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμ-
 πρου ἐπληξε. καὶ δ' οὐ
 δὲ χρότον ἐλάτρουε πρὸ μ-
 φάλης, λέγεται ἣ ἀδὴ κόλ-
 10 χῶς πλοῦν γινώσκει. καὶ τὴν
 τῆς καλυδωνίου καί περ οὐ θή-
 ραι, καὶ θυσία πῆρα γινώμε-
 νον ἐκφοιγῦτος εἰς τὸ ἰσθμὸν
 καὶ θάρα. μετὰ δὲ τὴν λα-
 15 σκείαν ἀπαλαγείς τ' ὀβου
 εἰς ἱλίου ἐπὶ λει. πεντηκον-
 τήροισι οὐκ ἐπακίδεκα σωμα-
 θραῖς στρατὸν αἰσθάνει ἀν-
 των ἐκνουσίως διλόντων στρα-
 20 τὴν ἰσθμῶν. καὶ ταπλῶσας
 δὲ εἰς ἱλίου, τὴν μὲν τ' νεῶν
 φυλακὴν οὐκ ἐπὶ κατέλιπεν.
 αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς ἀλλων αἰε-
 σίων ἄρμα εἰς τὴν πόλιν.
 25 παραγλυόμειος δὲ ἀδὴ τὰς
 ναῦς σὺν τῷ πλοῖν λαο-
 μέσων, οὐκ ἐκ μὲν ἀπὶ πύγαι

lichen insulam mutaro nomi-
 ne Icariam uocauit. Cuius
 beneficij cā Dædalus è Picea
 Herculis imaginē cōsimilimā
 effinxit, quam quòd ignotas-
 set, per noctem, lapide uiuam
 esse opinatus, percussit. At
 quo tempore apud Ompha-
 len feriret, uiani, cum in
 Colchos nauigasse, & Caly-
 donij apri uenationem con-
 secisse, ac Theseum, qui Tra-
 zene Isthmum aduenerat, ex-
 piasse. Porro post seruitutem,
 morbo liberatus, nauibus res
 morum quinquaginta prædi-
 tis decē, et octo, collecta fortis-
 simorū uolōnū manu in Iliū
 nauigauit. Postea uero quā-
 m Iliam cum classe appulit, eam
 Oicleo custodiendam reli-
 quit. Ipse autem cum cetē-
 ris rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea factō cum multis-
 tudine in classē impetu, Oic-
 cleum quidem pugnantem in-
 terfecit, ac reiectus ab Her-

APOLLODORI

culis copijs intra urbem, obsi-
deri coepit: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem intrat, et post
eū. Hercules. At, ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, stri-
cto in eū ense uadit. Nā is me-
liore seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: a-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, sagittis con-
fecto Laomedonte, cum filijs
suis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: & huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

τε μαχόμενον. ἀπὸ λαθεῖς
δὲ, ἢ ἀπὸ τῆς μετὰ Ἡρακλείου,
ἐπὸ λιορκίᾳ τοῦ. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳς ἐκείνης ἐξέλασ-
το τὸ τεῖχος πελαμῶν πρῶτος
εἰσῆλθε εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μετὰ ὅστιον Ἡρακλῆος. ὡς δὲ
ἐξελθὼν πελαμῶν πρῶ-
τον εἰσῆλθυσότα, ἀπαυ-
μνο; τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἔει-
πε. ἰο-
μελίστα δὴ λὼν ἐαυτὸν κρείτ-
τονα νομίζεσθαι. σιωπῶν
ὅστις πελαμῶν πρῶτον λί-
θους κειμένους σιωπῆσθαι. ἢ
δὲ, ὁρμῆς τί πράττοι, βω-
μὸν εἴπιν Ἡρακλείου κατὰ-
σκυλᾷειν καλλινίκου. ὁ δὲ,
ἐπαυέσας, ὡς εἶπε τὴν πό-
λιν κατὰ τοξότας λαομέ-
δοντα, καὶ τὸν παῖδα αὐτὸν
χωρὶς ποδάρκου. πελαμῶν
ἀρετῆς ἰσότητι τὴν λαομέ-
δοντος θυγατέρα δίδωσι ὅς
ἦς ὁ σὸρον πελαμῶν ἢ πύ-
κρον γένος. καὶ ταύτην συγ-
χωρεῖ τῇς αἰχμαλώτων ὅν
ἦ δέλεον, ἔχουσαι. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο
 δάρκην, ἔφθ δὲ ἰν πρῶτος
 αὐτ' δοῦλον γνέσθαι, καὶ τὸ
 τε, τίς ἂν ποτε δοῦσαν αὐτ' αὐ
 5 ἤλαβεν αὐτ', ἡ δὲ πῖπτα
 σκομίου χρυσὴν τὴν καλὴν
 πῖπτα ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς,
 αὐτέδωκεν. ὁ δ' ἐκ πο
 δάρκης πρῶτος ἐκλήθη.
 10 ὁ πᾶσι τοῖς δὲ ἀπ' ἰοίαισ' ἡ
 ρακλείῳ, ἥρα χαλεποὺς ἔ
 πιμψε χερσίν. ἔφ' οἷς ἀ
 γανακτίσας ξυῖς, ἐκρέμα
 σεν αὐτὴν ἐν ὀλύμπῳ. περ
 15 σέ πλει δὲ ἡρακλῆς τῷ κῶ.
 καὶ νομίζαντες αὐτ' αἰ κῶσι
 ληστῆρῶν ἀγῆν ὄλον, ἐλά
 λοντες λίθοις περὶ αὐτῆς
 ἐκάλουν. ὁ δὲ Γερασίου
 20 τῷ νῦν εἶλε. καὶ τὸν Γε
 σιλίᾳ δῖον πύλον ἀστυπα
 λείᾳ καὶ στα, καὶ ποσειδῶ
 νος ἐκτενε. ἐρῶν δὲ κα
 τὰ τὴν μάχην ἡρακλῆς ὕ
 25 πὸ χαλκῶδοντος, καὶ διὸς
 ἐξορπάσαντος αὐτὸν, οὐδ' αὖ
 ἔπειθε. πορθητὴς δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut eum acciperet,
 at, datura sit. Ea vero pro
 empto fratre demptum ē ca
 pit suo flāmen aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi uer
 ro ab Illo classē reducenti
 Iuno sœdam immisit tempe
 statem; quāmobrem Iupiter
 indignatus tam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cò naviga
 ret, Coi, quodd piraticam
 ipse classē ageret, existis
 mantes, lapidum iactu in por
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filii
 um interemit. Sed et Hera
 cules interpugnādum à Chal
 codonte vulneratus fuit, et
 Iouis ope conseruatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cò des
 nastata, Phlegram, ob Mæ
 3

APOLLODORI

ueruat adiuit : ubi unà cum
 dijs gigantes debellauit, nec
 longo post tempore Arcadium
 magna manu collecta, & ac-
 ceptis secum ex urbibus Grae-
 ciae uolonibus fortissimis in
 Augeam bellum mouit. Aug-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Eury-
 tum, & Cteatū germanos du-
 ces delegit : qui uiribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales anteibant, hi Molio-
 nes, & Aetoris filij erant,
 licet Neptuni esse diceren-
 tur. Aetor etiam Augē fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret; eamq; ob causam cum
 Molionidis pacem inuit; qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent: eius copi-
 as insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant. Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit. At cum

ἦκα δὲ Ἀθηναῖς εἰς φλέγραι,
 καὶ μετὰ θεῶν κατεπόλε-
 μισε γίγαντας. μετ' οὐ πο-
 λὺ δὲ ἐπ' αὐγείῃ ἐστρατεύ-
 το, στυγερὰς αἰχμαδικὸν ὁ
 στρατὸν, καὶ πῆλαξ ὠνέδε-
 λονταῖς τῆς ἀστὸς ἀπὸ τῆς
 ἐλλάδος αἰεσίαν. αὐγείῃς
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
 μον ἀκούαν, κατέστησαν ἡλείῳ
 ὡν στρατηγὸς, ὄδρυτον, καὶ
 κτείαν συμφύεις. οἱ δ' ὠνά-
 μεν ὅτ' ὅτε αἰθρῶπιος ὕ-
 περ ἐβέλλον. καὶ δὲ δὲ ἦ-
 σαν μολιόνης, καὶ ἄκτορος. ἱ
 ἐλέγοντο δὲ πασιδῶνος.
 ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν αὐ-
 γείον. στυγερὸν δὲ Ἡρακλεῖ
 κατὰ τὴν στρατείαν νοσή-
 σαι. ὁ δ' ὄδρυς, καὶ ἀπὸνδὰς πο-
 πρὸς τὸν μολιονίδης ἐποίη-
 σαν. οἱ δὲ ὕψῃ ἐπιγόν-
 τες αὐτὸν νοσηῖν, ἐπιτί-
 θονται τῷ στρατεύματι, καὶ
 κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν
 ἦν οὐκ αἰε-χόρουν Ἡρακλεῖς.
 αὐδὲ δὲ τὴν τείτης ἰδυμῆ

ὅς τε Πηλεΐδης, ἡλείων δὲ
 μολιονίδης περὶ αὐτῶν σω-
 θύτας, εἰ κλεωναῖς· εἰς ὁρᾶν
 ὅς τε οὗτοις Ἡρακλῆς ἀπὶ κτε-
 5 νε· καὶ Στρατὸς αἰμίλιος ἐδὴ
 τῶν ἡλιν εἶλε τῶν Πηλίδας.
 καὶ κτείνετο μὲν τῶν παίδων
 αὐγείας, καὶ τήγαγε φυλέα.
 καὶ τὸν τῶν βασιδείων
 10 ὁδῶκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν
 Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· Πηλοπύ-
 κτωμον ἰσχυρόν. καὶ θεῶν
 δώδεκα βωμούς· ὧς εἰς εἰ-
 μετο· μὲν δὲ τῆς ἡλίδος
 15, ἄλλωσιν, ἐστράτευον δὲ Πύ-
 λον, καὶ τῶν πόλιν ἔλαον,
 Περικλύμενοι κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῶν νηλεῶς
 παίδων, ὅς μὲν βάλλων
 20 οὐκ αἰσχροῖς ἐμάχετο· τὸν
 δὲ νηλεῖα, καὶ οὗτος παῖδας
 αὐτῷ χρεῖς ἰσχυρὸς ἀπὶ κτε-
 νε· οὗτος δὲ νέος ὢν πρῶτα
 φημίσις ἐπὶ ἔφθον· κατὰ δὲ
 25 τῶν μάχων, καὶ ἄθλῳ ἔφα-
 σε πυλίοις βουδωνῶτα, ἔλαον
 δὲ τῶν Πύλων, ἐστράτευον δὲ

tertio rursus Isthmici ludii con-
 lebraretur missos ab Eleis mo-
 lionidas cum alijs simul im-
 molaturos ad Cieonas per insi-
 dias circumuectos trucidat,
 et ductis in Elin copijs ur-
 bem cepit, occisoq; eum filijs
 Augae Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hac
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopiam flas-
 tau, nec non duodecim Deo-
 rum aras deinceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, et urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 et eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios aiebatur. quin ex-
 tiam ea in pugna Platonem
 Pylis opulantem vulnera-
 uit. Deinde eversa Pyla in Las-
 cedamonem Hippocoontis fi-

APOLLO DORI

lios, puniturus bellum gerit : quibus , quoniam Neleo suppetias tulissent , erat iratus , ei, quod Licymnium puerum occidissent , longe magis illis succensebat. Nam , cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret , erumpit illico in eum molossici generis canis , tum puer arreptum lapidi dom in canem coniecit , nec lapidis coniectio puerum fefellit Mox eruptio ne facta Hippocoontidae , uirgis puerum uerberantes peremerunt : Huiusce igitur mortem ulturus exercitum in Lacedaemones compa-
tauit , atq; in Arcadiam cas-
stris promotis Cepheum cum
uiginti , quos habebat , filiis ut
belli socius esse uelit , obre-
stat. At Cepheus ueritus ,
ne reliquam à se Tegeam Ar-
giui bello inuaderent , ex-
peditionem detestabatur. Tum
Hercules sumpta de Minerva
ueneâ Gorgonis coma in
urna , Siderope Cephei fi-

λακκαδαίμονα μετελθεῖν
τῶν ἰπποκώωντος παῖδας δὲ
λατ. ὀργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
καὶ διότι νηλείσσω μετὰ χυλῶν.
μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν
λικυμνίου παῖδα ἀπὸ κτε-
νον. Θεωμλίῳ γὰρ αὐτῷ τὰ
ἰπποκώωντος βασιλῆα ἐκόβα
μῶν κύων τῆς μολοθηκῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐφύβετο. ὁ δὲ, βα-
λὼν λίθον ἐπίτυχῶς κινῶν-
ἐκτοχέσσαντες δὲ οἱ ἰπποκώ-
ωντῆδαι, καὶ τύπτοις αὐ-
τὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπὸ κτε-
νον. τὸν δὲ τούτου θάνατον
ἐκδικῶν, στρατείας ἐπὶ λα-
κκαδαμονίᾳ, σπυριδοῖσι.
καὶ πρᾶξι γένετο εἰς ἀρκ-
σίαν, ἡξίου, καὶ κηφῆα μετὰ
τῶν παίδων, ὃν εἶχεν, εἰκοσι
συμμάχων. διδῶς δὲ κη-
φῆς μὲν καταλιπόντος αὐ-
τοῦ τέχαι ἀρχεῖσι ἐπιστρα-
τεύσαντι, τῷ στρατείας ἡρε-
νεῖτο. ἡρακλῆς δὲ πρὸ ἀθῆ-
νῶν λαβὼν ἐν ὑβρίᾳ, χαλ-
κῶν ἐστρυχε γυμνάσιον, σφο-

πη τῇ κρηίδει θυγατρὶ δὲ
 δῶσιν εἰπόν· ἐὰν ἐπὶ ἡμετέρας
 τὸς τοὺς ἀναχούσης ἐκ τῆς
 πειχῶν τὸν βόσκητον, καὶ μὴ
 5 περὶ δουλείας, φρονέωμεν τῆς πο-
 λεμίας ἐσθλαί. τούτου γε
 νομίου, κρηίδης μὲν αὖτε καὶ
 φωνεσθᾶτον· καὶ κρηί-
 τιν μάχην αὐτὸς περὶ, καὶ αἱ
 10 παῖδες αὐτῆς τὰς πόλιν· καὶ
 πρὸς τούτοις Ἰφικλῆς ὁ τῷ
 Ἡρακλείῳ ἀδελφός· Ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείναν τὸν ἱππο-
 κῶντα, καὶ τὸν παῖδα αὐ-
 15 τῷ χειρῶσιν, τὴν πόλιν
 τινδάρειον καταγαγὼν τὴν
 βασιλείαν παρέδωκε τού-
 τῳ· παλαιὸν δὲ πέποιθε Ἡρα-
 κλῆς τὴν αὐτὴν ἀλκίαν· θυ-
 20 γατρίαν οὖσιν, ἀγνοῶν ἐ-
 φθείρει· ἡ δὲ, περὶ τὸ
 κρυφὰ βρέφος, κατέβη ἐν
 τῷ περὶ τῆς ἀθηνᾶς· λοι-
 μῶν δὲ τῆς χώρας φθείρει
 25 μὲν ἀλκίαν εἰσελθὼν, καὶ
 ἐρδυνήσας, εἰς τὴν πόλιν, τὰς
 τῆς θυγατρὸς ὁδὸν αὖτε

lic munerī dedit, hisce ad-
 iectis uerbis, quandoq; mili-
 tum copijs ingruentibus eam
 comam de moenibus, nec ta-
 men prouisam sublimem as-
 steteri, bastium futuram e-
 uersionem prænunciatur,
 Quo facto Cepheus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijsq;
 fui omnes occubere, his eni-
 am accessit Iphicles. Hæreus
 frater. At Hercules cæso
 Hippocoonto, eiusq; filijs in-
 seruitutem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; & huc
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Tegea transi-
 ens Augem Alci filiam, band
 agnitam uittauit. Quæ cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Mimeræ templo depo-
 suit. Interim peste per ca-
 loca debacebatur, Alcus tem-
 plum ingressus, & singula ri-
 matæ filię partem reperit,
 ac puerum in Partheniū mon-
 tem deferendū, exponendūq;

APOLLODORI

dedit, qui diuina quadam
 providentia conseruatus est;
 Nam, quæ nuperrime Gerua
 pepererat, illi ubera præbus
 it, mox autem pastores as
 sumptum infantem, Tele
 phum vocitarunt. Sed, &
 Hercules Augem Nauplio
 Neptuni filio extra fines ven
 dendam exportari iussit. Hic
 autem Tembranti Tembras
 nie urbis Dynastæ tradidit,
 & ille eam sibi postea uxor
 rem fecit. Ceterum Hercu
 les Calydonem profectus Dez
 ianiram Oenei filiam coniu
 gem depoposcit, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acheloo in taurum trans
 formatum, unum illi de cor
 nibus perfregit. Itaq; Dez
 ianiram duxit, cornuq; A
 cheloo redditur, cuius loco
 Amaltheæ cornu accepit.
 Hac Hamonij filia fuit, quæ
 tauri cornu habuit. Id., ut
 Rhodocydis testimonio com
 probatur eius fuisse sacul

τὸ μὲν αὖ βρέφος εἰς τὸ πρῶ
 τόνιον ὄρος ἐξέβη. καὶ αὖτε
 μὲν κατὰ διὸν πινὰ πρό
 νοια ἐσώθη. Σηλὴν μὲν γὰρ
 ἀρπτόκος ἔλαφος ὑπέχευ
 αὐτῷ. ποιμήν δὲ αἰελο
 μῆνι τὸ βρέφος, τίλεφον
 ἐκάλεισεν αὐτὸν, αὐτὸν δὲ
 ἔδωκε γαυπηλίου τῷ ποσει
 δῶνι, ἀπορόμεν ἀπὲρ πω
 λῆσαι. ὁ δὲ πύθρατι τῷ
 πύθρατι δωάσθαι αὐτὸν
 ἔδωκεν. καὶ καλὸς γαυπη
 ἐποιήσατο. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρὸς γυναικὸς εἰς καλυ
 δῶνα τὴν οἰνίαν θυγατέρα,
 θυιάγειραν ἐμνησθῆναι. καὶ
 διαπάλαιος ἀπὸρ τῆς γα
 μῶν αὐτῆς πρὸς ἀχελῶν,
 ἀπεικασθῆναι ταύρῳ π
 εἰκλασθῆναι τὸ ἔτρεον τῆς κα
 ράτων. καὶ τὴν μὲν θυιά
 γειραν γαυπῆ. τὸ δὲ κέρασ
 ἀχελῶος λαμβάσει, δοῦς
 αὐτὴν ταύτῳ τὸ τῆς ἀμαλ
 θείας. ἀμαλθεία δὲ ἴναι
 μονίου θυγατρὸς ἢ κέρασθαι

χε παύρου. ἄλλ' ὡς φέρε
 κύνος λείγει, δύνανται ἔχει
 τοιαύτως. ὥς τε βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πρὸ ὄξαι τοῖς, πα
 5 ρέχειν ἄπονον, στρατεύει δὲ
 Ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 ἡδὲ διαφρωδῶν. καὶ πόλιν
 ἐλὼν ἐφυρασε, ἧς ἐβασίλευε
 φύλας, ἁσινόχη τῇ τοῦτου
 10 θυγατρὶ σικελῶν, πατρὸς
 τῆς πολέμου γίνεται. δια-
 τελαθὶ δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πέμψασθαι πρὸς Δίαπον, ἐπὶ ᾧ
 μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 15 ῥεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀχρεῖ-
 λειν. οὗ δὲ λοιποῦς τίσασθαι
 ρασ' πέμπειν εἰς ἑρδῶν τῶν
 οὐδὲν ἐπ' ἀχρεΐαν γινόμε-
 νων δὲ τούτων, οὐκ ἔχοντες
 20 οἶος πρὸ οἰεῖ, καὶ κοινὸν λαφ
 παῖδας, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 λαὸς παῖδας οὐ νομοῦν καὶ τα
 χειρῶν διδόντα. συγγλῆος
 δὲ οἰεῖος οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν
 25 πατὴρ τῶν παιδῶν, ἀκουσίως
 γελυμνίου τῆς συμβεβηκό-
 τος, σικελιστὴν Ἡρακλῆς

tatis, ut, quicquid esculentis,
 ac poculentis quispiam expe-
 tisset, copiose admodum sup-
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra Thes-
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephyræ, cui Phylas rex præ-
 erat, vi capta congressus cum
 Astyoche huiusce filia, Tle-
 polemi fit pater. Cum uero
 apud eos permaneret, ad Thes-
 pium misit, ac septem fere
 mē filias vi retinere dicebat,
 de quibus treis ablegaturæ se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu-
 gno percussus Eunomum Ar-
 chitelis filium ei procula pro-
 pinquantem occidit, Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id præter
 eius uoluntatem factum fu-
 isse contigisset, ei ueniam
 dedit. Atqui Hercules le-
 gis multam secutus, exilium

APOLLODORI

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decrenit: qui, ubi cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q̄ uiatores
 traĩciebat, offendit, eumq; tra-
 ĩciendi laborem mercedis lo-
 co à Dijs, Iustitiae suae causa
 se recepisse distabat. Igitur
 Hercules ipse perse amnem
 tranauit. Et Deianiram, por-
 torium pat̄tus, in alteram ri-
 pam Nessō transuehendam
 commisit, tum illi Centaurus,
 dum traĩcie, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclaman-
 tē audiēs Hercules, egressus....
 in terrā Nessum ī corde sagit-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 se uelit inq̄t, philetū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse se-
 mē in terrā effudisset, cū san-
 guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conserua-
 uit. At Hercules, Dryopum

δε κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυ-
 γὰν ὑπομείνειν ἢ θείλει. καὶ
 οὐκ ἔγνω πρὸς κύνειαν εἰς τρα-
 χῖνα ἀπιεῖναι. ἄγων δὲ δηϊά-
 νειραν, ἐδὶ ποταμὸν εὐήνον
 ἦκεν. οἱ δὲ καθεξόμῃος νέ-
 σος ὁ κένταυρος, τῶν παριόν-
 τας διεπάρσμενε. μετὰ δὲ
 δὲ λέγων παρὰ θειῶν τὴν
 πορθμεῖαν εἰληφείαι διὰ το-
 κοιουσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἦ-
 ρα κλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
 δηϊανείρας δὲ μετὰ αὐτὴν
 θείας, ἐπὶ τρεῖς ἔσω διακο-
 μίζεν. ὁ δὲ διαπορθμύων
 αὐτὴν, ἐπιχείρει βιάζεσθαι.
 τῆς δὲ αἰακράχουσης αἰδο-
 μένος ὁ ἥρα κλῆς, ἐβέλθον-
 τα νέεσσι ἐτόξευσεν, εἰς τὴν
 καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευ-
 τᾶν, περὶ χαλεπὸς κλέος εἶπεν
 εἰ δῖλοι φίλτρον πρὸς ἥρα-
 κλέα ἔχειν τὸν τε γόνον, ὁ δὲ
 ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ θῦν ἐκ τῆς τραυμάτος τῆς
 ἀκίδος αἷμα συμμίξαι. ἢ
 δὲ ποιήσασκε ἔστω, ἐφύλατ-

τε πῶ' αὐτῇ. διεξιών δὲ ἥρα
 κλῆς τῶν στυόπων χώρων
 ἀφ' ὧν βοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὧς θῆ. δάμουθς βουλατοῦ
 5. ὧς, ἢ ἔτορον ἢ ταύρων λυ
 ρας, κῆ σφάξας, κῆ ἐφύσας
 δ' ὠχίσσατο. ὧς δὲ ἤκη εἰς
 Ἰαχίνα περὶς κύνηα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῷ, στυόπας κα
 10. πεπολίμεναι. αὐθις δὲ ἐ-
 κείθει ὁρμηθεῖς, αἰγμύω
 βασιλεῖ δωριέων σιωεράχῃ
 α. λαπίθαι ἧρ' ὡδὲ γῆς ὅ
 ρων ἐπολέμου αὐτῷ κο
 15. ρώνου στρατηγῆτος. ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπικαλέσθ
 το τὸν ἥρα κλέα βοηθόν, ἥ
 μόνει τῆς γῆς. βουθίσας δὲ
 ἥρα κλῆς ἀπέκτεινε κόρωνον,
 20. μὲν καὶ ἄλλων, κῆ τῶν γῆν
 ἀπ' ἄν παρὲς δωκεν ἐλθόνθ
 ραν αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ κῆ
 λαοζόραν, μὲν τῆς τέκνων
 βασιλέα στυόπων, εἰ ἀφ' ὧ
 25. λατος περὶ δ' ἄλλων, ὑ-
 βριστὴν ὄντα, καὶ λαπίθων
 σὺ μμαχοι. παρὲντα δὲ

finibus peragratis, et cibi
 inopia laborans Thiodaman-
 tem planstrum, quod à binis bo-
 bus traheretur, ducentem ob-
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq̃s.
 et costum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset:
 ad Ceycem, hospitio ab eor-
 dem acceptus Dryopas debela-
 lauit. Inde illinc promotus.
 Egimio Dorienſium regi fe-
 belli socium fecit. Nam la-
 pithæ, eum de terræ finibus
 Coronæ eius belli Imperator
 re armis infestabant. Is igitur
 obsidione pressus Hercules
 lein in societatem, atq̃ in
 regni paritē adiutorē accessit:
 cui Hercules opitulatus,
 Coronum eum cæteris suis in-
 teremit, eiq̃ regni fines uni-
 uersos liberos reddidit. Ad-
 hæc est Laogorion Dryopum
 regem cum filijs in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum pes-
 tulantem improbumq̃, ac La-
 pitharum socium obrunca-

APOLLODORI

uit. Nec multo post per Ios-
nem iter facientem Herculem
cygnus Martis, & Pelopie
filius, ut in singulare secum
certamen congrederetur, pro-
uocauit, Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Ut aus-
tem Orchomenum peruenit,
cum rex Amyntor cum armis
procedere minime sinebat:
qui, dum ita pertransire pro-
hibetur, & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in Or-
chaniam adunauit, ut eo bel-
lo in Eurytam animaduertes-
ret; accitis sibi socijs Arcas-
dibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epione-
midibus, Euryta una cum fi-
lijs occiso urbem capit. Se-
pultus deinde suis commilito-
nibus, qui in eo bello interie-
runt, atq; Hippaso Ceycis
filio, Argeum, & Mela-
ne Lycymnij filios, ac demum
oppido direpio Iolen captiuam
abduxit. Inde in Genaeum

ἵτωνα εἰς μονομαχίαν περὶ
καλεῖται αὐτὸν κύκνος ἄ-
ρεος, καὶ πηλοπίας, οὐσῶς
δὲ καὶ ᾠδὴν ἀπὶ κτείνειν. ὥς
δὲ εἰς ὄρεθρον ἦεν, ἀμύν-
ται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, οὐκ
εἶσα μεθ' ὅσων διόρχεσθαι.
καὶ λυόμηνος δὲ παρέρχεται, καὶ
ᾠδὴν ἀπὶ κτείνειν. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς φραγίνα, στρα-
τεῖαν ἐπ' οἰχάλια σπυ-
θοῖσιν. οὗρον τιμωρεῖ-
σθαι θέλων. συμμαχού-
των δὲ αὐτῷ ἀρκυῖδων, καὶ
μινυείων τῆς ἐκ φραγίνος, καὶ
λακρῶν τῆς ἐπὶ κτημίδων,
κτείνων μὲν τῆς παιδων
ἑρπον, αἰρεῖ τὴν πόλιν.
καὶ δαΐφας τῆς οὐν αὐτῷ
στρατὸς ἀμύνειν τὸν ἀρχαῖον
νόμον, ἵππασον τε τὸν κύ-
κον, καὶ ἀργεῖον, καὶ μέλα-
να, τοῦ λικυμνίου καὶ δας.
καὶ λαφύρα πολλὰ τὴν πό-
λιν, ὅλην ὅλην ἀνέχμαλ-
ον. καὶ περὶ ὁρμηθεὺς κα-
ταίρει τῆς ἀλφειᾶς ἐπ' ἀκρο-

πηΐφ, θῖος κνωάϊον, βαμόν
 ἰοθύσκῳ. μέλλων δὲ ἰφρου
 ρεῖν, εἰς Ἰαχίνα τὸν κύνεα
 ἔπιμαψε λαμπραὶ ἐδῆτα
 5 οἶόντα. πῆ δὲ τούτου τὰ
 ποδὲ πλὴν ἰόλινθον θηϊάειρα
 πυθολίην, καὶ δίσκο(α μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα
 πῆς, νομίσκοι ταῖς ἀλφ-
 10 θείας φίλτρον εἶν τὸ εὐεὶ
 αἶμα νίαν, ὄντου, τὸν χι-
 τῶνα ἔχρισεν. εἰδὺς δὲ ἥρα
 κλῆς ἔδυσε. ὡς δὲ θάρμα
 θεός τοις χιτῶνος, ὁ τῆς ὕ-
 15 θρας ἰὸς τὸν χροῖτα ἔσκηπ.
 ἢ μὴ λίαν τοῖν ποδῶν ἀε
 ραίμενος κατὰ κέντρον ἀπὸ
 τῆς βωϊτίας. τὸν δὲ χιτῶ
 να ἀπίαντα περὶ σφυγμῶτα
 20 τῷ σώματι. σωμαπῶν τὸ
 δὲ αἰσάρεος αὐτῷ. διαύτη
 δὲ συμφορὰ κατὰ χιτῶνα,
 εἰς Ἰαχίνα ἐδῆ τειρὸς κομί-
 ζεται. θηϊάειρα δὲ αἰδο-
 25 σμὲν τὸ γεγόνος, ἰαυτὴν ἀ-
 νήρτησεν. ἥρα κλῆς δὲ εἰπε
 λαίμενος ὕλην, ὅς ἐκδύσκει

Euboeæ promontoriū appul-
 sus Iouis Cenæi aram confla-
 uit. Sacrificaturus aut, Thra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quæ de sole successerant.
 Deianira percipit, uerita ne
 illam potius arderet, rata ues-
 tum esse amoris poculum, es-
 fufum Nessi sanguinem, eo
 tunicam infecit. Quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas-
 uit: sed, ubi uestis incaluit,
 bydræ uiro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Lickam ibi
 le pedibus abreptum, subla-
 tumq; à Boeotia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam uero,
 quæ iam corpori inheserat, re-
 scindit: eamq; ita amulsam car-
 nis frustra subsequabantur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans nani Trachinem
 aduehitur. quod ubi Deianira
 rescinit, sua ipsius manu sus-
 pēdio uitā finivit. Hercules Hyl-
 lo, qui natu maior ex Deiani

A POLLODORI

rae filijs erat; ut cum per a-
 tatem ei liceret; Iolem uxore
 rem duceret; imperavit, Des-
 inde ad Octam Trachinio-
 rum montem se contulit; ubi-
 que constructam abse pyram; in-
 conscendit, atque ignem sub-
 jici iubebat. Quod cum suorū fu-
 cere auderēt nemo. Pocas ins-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fa-
 ceret, pyram succendit. Huic
 Hercules sagittas; arcumque
 dono dedit; ardente autem py-
 ra, nubem cum tonitru sub-
 latam ipsum in cælum remi-
 sisse, dicitur. Inde immor-
 talitatem adeptus, et reuocatus
 gratiam cum Iunone Hebem
 illius filiam uxorem duxit,
 de qua sibi filios Alexiaren,
 et Anicetam procreauit. Her-
 culi autem filij ex Thespj fi-
 liabus hi fuerunt, Procris
 quidem Antileon, et Hippeus.
 Ea enim natu maxima gen-
 itos peperit, ex Panope. Tōrip-
 pippas, Lyseus, Eumedes, * Croo-

ρωσ, ὅτι αὐτῶν παῖς πρὸς βῶ-
 τρος, τὴν ἰόλυν αὐτῶν. Τὰ
 τὰ γὰρ αὐτῶν ἀφ' ἑλπίων εἰς
 οἱ τὰν ὄρος, ἐστὶ δὲ ὄρος τὰ-
 χινίων, ἐκεῖ πυρὰν ποιεῖ-
 (ας, ἐκάλουσι, ἐπιβαίως ὕ-
 φάττειν. μηδενὸς δὲ τού-
 του πρὸς τὴν ἐδύλον, ποῦ
 αὐτῶν παρὰ τὴν ἐδύλον
 ποιεῖται ὕφ' ἑλπίων. τὴν τὴν
 τὰ τὸν ἐδύλον ἔδωκεν ἡρα-
 κλῆς. καὶ οὐκ ἐστὶν δὲ τῆς πυ-
 ρῆς, λέγεται νέφος ὡς
 σὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς
 οὐρανὸν αἰετῶν. ἐκεῖ
 θεν δὲ τυχὼν ἀθανάσιος
 καὶ διαλλαχὴς ἦεν, τὴν
 ἐκείνης θυγατρὸς ἡ ἑλὴν ἔγα-
 μεν. ὅθεν αὐτῶν παῖδες ἀλε-
 ξιστῆς, καὶ ἀνικτῆς ἐγένοντο.
 ἡ ἑλὴν δὲ παῖδες αὐτῶν.
 ἡ μὲν τῆς θεῶν θυγατὸς
 ῥων, περικλυτὸς μὲν, ἀνιπ-
 λῶν, καὶ ἱππὸς, ἡ πρὸς βῶ-
 τῶν τὴν γῆν διδύμοις ἐγέννη-
 σε. παρὸς δὲ, θεοφίππης,
 λυσις, ἀνικτῆς, κρείων,

ἐπίλαος, ἀστυαίαξ· κράδης
 δὲ, ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάροισ', ἀρχέμαχος,
 μελίνης, λαομέδων, κλυτί-
 5 ππος, εὐρυκίπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαίης, ἀν-
 τιάδης, ὀνησίππος, χρυσί-
 δος, ὀρεΐης, λαομελίνης, τέ-
 λης, λισιδίκης, στεπιδίδης, με-
 10 νιπιδίδης, ἀντίππης, ἰππο-
 δρομος, τελευταγόρας, εὐ-
 ρυκίπυλος, ἵππωδης, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπούσης, νικόστρο-
 μος, ἀρχέλης, κλεόλαος,
 15 ξεόλος, ὀρύθραος, ξανθίδος
 ὁμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 ρομος, κελδυσάντωρ. ἴσις,
 λαοδόνης, αἰπίδης, αἰτιώ-
 πης ἀλόπιος, ἀστυγίης* κλαα-
 20 μπίδης, φυληνίδης, τίγαις.
 αἰχμητίδης, λαοκώνης, αἰθεί-
 ας.* εὐρυπύλης, ἀρχέδικος,
 δαυαΐνης, ὄραως, ἀστωπίδης,
 μέστωρ, ἡώνης, ἀμύσσιος,
 25 πιφύσης, λυγκάδης, ἀλεοκρά-
 τής ὀλυμπούσης, ἐλικωνί-
 δος, φαλίας, ἡσυχίης, οἰσρέ

Epilaus, Astyanax ex Cres-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaüs, Patrus, Archema-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eury-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.
 Teles, Lyfidice, Menippi-
 des, ex Antipope, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Eury-
 capylus, Hippotus, Eubœas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 thras, Xanthibidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustanor, Ipkis, Laothoe,
 Antidus, Antiope; Alopius,
 Astybie* Claametidus, Pby-
 leidus, Tigafis, ex Aeschrei-
 de, Leucones, Antiea. * Eu-
 rypyles, Archedicus, Dy-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphyse, Lynceus, Halocra-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalias, ex Hesychœe,
 Oestrebles, Terpsierates,

APOLLODORI

Euryopes, * Eleucea, Bu-
leus, Antimachus, Nicippes
Patroclus, Pyrippus, Ne-
phos, Praxitea Lysippus,
Erasippus, Lycargus, Ly-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus, Euryteles,
Hippocrates, Hippozygus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Me-
gara Creōtis, Therimachus,
Deicoon, Creōtiades, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, vnde et
Cræsi genus. Ex Chalciope
Eurypyli filia Thessalus, ex
Epicaſte Ægei filia, * Theſta-
lus, ex Parthenope Stympba-
li filia Eueres, ex Auge A-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepolemus, ex
Astydomya Amētoris Ctesip-
pus, ex Antonoe Percei Pa-
læmon. Relato demum in-
ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλης, τὸν Ἰφικράτης, Ὀρυό-
πης, * ἑλδουχίας, βουλός-
αὐτίμαχος, νικίωπης, πᾶ-
ρακλος, πύραυρος, νηφός,
πραξιθέας, λύσιππος, ἐρά-
σιππος, λυκούργος, λύκιος,
τοξικράτης, βουκόλος, μαί-
σης λούκωπος, Ὀρυτέλης,
Ἰπποκράτης, Ἰπποζυγος.
οὐτοί μιν ἐκ τῆς Θεσπιδίου θυ-
γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
Θηλαίειρας τὴς οἰνέως,
ὕλλος, κτήσιππος, * γλυκισ-
οείτης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς
κρείοντος, Θηρίμαχος, θυικό-
ων, κρείον πάδης, Θηίων, ἑξομ-
φάλης δὲ, ἀγέλαος, ὁ δὲ καὶ
τὸ κροίου γένος. χαλκίω-
πης τῆς Ὀρυπύλου Θεττα-
λὸς ἐπικασῆς τῷ ἀγείῳ, θε-
σάλος, πρὸς οὐόπης τῆς συμ-
φέλου, δούρης, αὐγῆς τῆς
ἀλίου, τίλιφος, ἀσούχος
τῆς φύλακτος, τλυπόλε-
μος, ἀσυνδαμείας τῆς ἀμύ-
τορος κτήσιππος. αὐτονόης
τῆς περῆως, παλαίμων, με

ταςάντος δὲ Ἡρακλείου εἰς
 θεοὺς, οἱ καὶ δις αὐτῷ φυ-
 γόντες, Ὀρυθία, πρὸς κή-
 κα παρελθόντ'. ὥς δ' ἐκαί
 5 νοῦς ἐκδιδόναι λέγωντος Ὀ-
 ρυθίως, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούτως, ἐδεδοίκεσαν, Ἰαχί-
 να καταλιπόντες, ὅθι τῆς
 ἑλλάδος ἐφυγον. διωκόμενοι
 10 δ' ἤλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθεδέντες ὑπὸ τὸν ἐλέου
 βαμὸν, ἠξίου βοῦθῆσαι,
 ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἐκδιδόντες
 αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὀρυθία,
 15 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τοῦ
 μὲν καὶ δις αὐτῷ ἀλέξαν-
 δρον ἰωμέδοντα. εὐρύειον,
 μιλίωρα, περὶ μύδον, ἀπὶ κτε-
 ναν. αὐτὸν δ' Ὀρυθ' ἀφού-
 20 γοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέ-
 ῖας ἥδη περιπαλοῦντα σὺν
 ροίῳ δας, κτείνει δῶξας ὕλ-
 λος. καὶ τινὲς μὲν κεφαλὴν
 ἀχρεμῶν, ἀλκμήνῃ δίδω-
 25 σιν. ἡ δὲ, κερκίσι τοῦ οὐρακ-
 λῶς ὀξυῶν αὐτῷ. ἀχρλο-
 μέλιον δ' Ὀρυθίως, ἑδὲ πι-

rystheum fugientes ad Cey-
 cem se receperunt. Vbi uer-
 ro illos ab eo repetere cepit
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, i-
 tum metu percussus relicta Tra-
 cbine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 ctaretur, Athenas concesser-
 unt, & confidentes ad Mise-
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dediderunt eos, sed etia-
 am aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, & eius fi-
 lios, Alexandrum, Ipbime-
 domem, Eurybium, Mento-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obtuncat: eiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenae dedit. Haec
 autem illi textoris radijs oculus
 effodit. Itaq; post inter-
 sectum Eurystheum in pelo-
 ponneseum Heraclidæ redier-

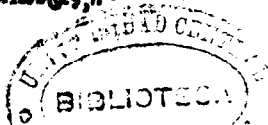
APOLLODORI

runi, oēsque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearat, uniuersam Peloponnesum pestis inuasit, eaque euenisse, quod Heraclidæ prius, quam liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quãobrem relieta rursus Peloponneso, Marathonem commigrarunt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, qui administrum suum quendam baculo percussurus aberrauit. Idque ante, quam e Peloponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquam exigua cum hominum manu Rhodum uenit, atque ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quam uiam reuertí posset, Apollinem scita-

λοπόννησον ἤλθον οἱ ἥρα- κλείδαι, καὶ πάσας εἰλας τὰς πόλεις, ὡς εἰαυτῷ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καλῷδω γλῶσσῃ φθορὰ, πᾶσαν πελοπόν- νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ γε νέεσθαι. χρησμός δ' ἔχ' ὅτ' ἥρα κλείδαις ἐδύλου. περὶ γὰρ τῷ δέοντος αὐτοῦ κατελθεῖν. ὁ θὲν ἀρχὴν πόντες πελοπόννη- σον, ἤλθον εἰς μακραδῶνα, καὶ καὶ κατ' ὅκου. τλὴ πόλε- μος οὕτω κτείνεσθ' οὐχ ἐκὼν λικύμνιον, τῇ βακτρίᾳ γὰρ αὐτῷ θόρακ' ὄνουντα πλῆσι- στων ἤμαρτε, πρὶν ἔξελθεῖν. αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φθί- των οὕτω μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦ- κεν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατ' ὅ- κει. ὕλλος δὲ, τὴν μὲν ἰόλην πο- τὴν δούρου κατὰ τὴν πο- τῆς πρὸς ἐπὶ τὸν ἔγχε. τὴν δὲ καὶ θοδὸν ἐξέτει τοῖς ἥρα κλείδαις, κατὰ ῥάσκαδα. διὸ πᾶν γλῶσσος εἰς δελ- φούς, ἐπὶ νῆδ' αὐτῷ πῶς αὐ- κατελθοῖσι. ὁ δὲ θεὸς ἔφω-

σε περιμείναντας τὸν τεί-
τον καρπὸν καρτάρχεσθαι.
νομίσας δὲ ὕλλος τείτον
καρπὸν λείγεσθαι, τὼν τε
5 πίων, τοῦτον περιμείνας
χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
τὸν Ἡρακλείου, ὡδὶ πλοπὸν
νύκτον. Πάριον Ἰδρύσου υἱοῦ
βασιλεύοντος Πελοπον-
10 σίων. καὶ γλομύνης πάλιν
μάχης, νικῶσι Πελοποννή-
σιοι, καὶ ἀεισόμενος Ἀνίσκας.
ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ κλει-
λάου παῖδες, ἐχθρὸν ποδὲ
15 κατὰ τοῦ. τὸ θεοῦ δὲ εἰπόν-
τος ὁ, π, καὶ τὸ πρὸς τὸν,
τήμενος ἢ πᾶσι λέγων τούτω
πικρὰ εἶτα ἀτυχεῖται. ὁ δὲ
θεὸς ἀντίπιν τῆς ἀτυχε-
20 μάτων αὐτῶν αἰτίου εἶναι.
τὸν ᾧ χρησμοῖς οὐ συμβά-
λειν. λέγει ᾧ οὐ γῆς, ἀλ-
λὰ γλομύνης καρπὸν τείτον.
καὶ * σέιν γρον τὼν ἄν-
25 γαστέρα δεξιά κατὰ τὸν ἰσ-
μὸν ἔχοντι τὼν δαίλασαν.
ταῦτα τήμενος ἀκούσας, ἡ-

tur, Tum Deus, si ad tertium,
usq; fructuum, inquit, expe-
ctarint eos esse redituros, Hyl-
lus uero tertium fructum, trienij
cursum dici arbitratus, ad eum
epis curriculum p̄moratus cum
exercitu Heraclidas in Pelo-
pōnesū reducit, quo tpe Tisa-
menus Orestis filius Pelopon-
nesiorū regnū tenebat, ac pu-
gna cōmissa Pelopōnesij uin-
cūt, et Aristomachus interfici-
tur. Postea uero, q̄ Cleolai fi-
lij adulta iā aetate fuerūt. de re-
ditu pythiā cōsulūt, à qua, qđ
antea oraculū dederat, accepe-
rūt. Temenus, sibi, q̄ responso
eiusmodi fidē habuissent, infe-
liciter successisse, obijciebat.
Tū cōtrā Pythia ipso infelici-
tatis suae fuisse auctores respō-
dit, Qñ r̄sa data minime itel-
ligebāt. Nō. n. tertium terrae. sed
generis esse fructum, inquit, ora-
culū indicat, ac* Stenigrū isbz-
mum innuit, quem latioris als-
uei pelagus dextrorsum allie-
dit. quae cū audisset Temenus

APOLLODORI

militum copias legit, & in Ætolie loco naues cōpingit. Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interea dum ibi comparatæ militum copię morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Autestionis filia geminis Eury-
stbene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine iussus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesus in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei naualis appara-
tus perditæ classe disperijt,
peditatus item fame infeli-
cissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oracul-
lum postulanti numen obua-
tia cædem ea obuenisse res-

θίμαξε ἤστρατ', ἢ ναυὺς ἐπὶ
ξάθ' αἰ τῷ αἰτωλίῳ τόπῳ.
αἰδανὺν ἂν ἐκείνῃς ὁ τόπος
ναυπάκῳς λέγεται. ἐκεῖ
δ' ὄντως ἤστρατ' ὀρμαῖς ἀεὶ σὺ
δημος κεραινωθεῖς, ἀπὲρ
νε παῖδας καταλιπὼν ἐξ
ἀργείας τῆς αὐτοσίωνος δι-
δύμοις, διρυδιένῃ, ἢ περ-
κλῆα. σωείβη δὲ καὶ τὸν
στρατὸν αἰ ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περιπεσεῖν. ἐφαίνῃ γὰρ
αὐτοῖς μαίτις χρησμοῖς λέ-
γων. καὶ αἰτιάων, ὅτι αἰό-
μισαν μάχην εἶναι. ἔδῃ λυ-
μὴ τῆς στρατοῦ πρὸς πελοπον-
νησίων ἀπεσταλμῖον. ὅτε
βαλὼν ἀκοντίῳ ἰσχυρῆς ὁ
φύλακίς τῃ αἰπότητι τοῦ
Ἡρακλείου τυχὼν ἀπὸ κτε-
τα. οὐ τὰς δὲ γνομῖον τῷ
ῶν, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθα-
ρεῖσθαι τῷ νείῳ, ἀπώλῃ.
εἰ δὲ πέδον, ἢ τύχῃσε λιμῶ,
ἢ διελύθῃ τὸ στρατόμα-
χημα. γνομῖον δὲ πᾶσι τῆς συμ-
φορᾶς τημῖον. καὶ ἡ δεισ-

ὁρᾷ τὸν μαίτην γινέσθαι
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κα-
 λῶντος φυγαδεῦσαι δι-
 καὶ ἔτη τὸν αἰελέοντα. καὶ
 5 ὁρᾷ ἄρα δύο ἔτι, καὶ χρησ-
 ῶσαι ἡγεμόνι τῷ τελοφθάλ-
 μῳ. τὸν μὲν ἰπποδῆν ἐφυγά-
 δεύσαν, τὸν δὲ τελοφθαλο-
 μον ἐξήτοιμα, καὶ πῶλε τυγ-
 10 χάνοισιν ὁφύλω τῷ αἰσθαί-
 μονος, ἐφ' ἵππου καὶ θημῶν,
 μοιοφθάλμῳ. τὸν γὰρ ἔπε-
 ρον τῇ ὀφθαλμῶν, ἐκέκω-
 πτο τόξῳ; ἀπὸ φόνῳ γὰρ οὗ
 15 τος φυγῶν εἰς ἑλιν. καὶ ἐκεί-
 νῳ εἰς αἰτωλίαν. αἰωντῷ
 δὲ διελθόντος, ἐπανεῖρχε-
 συμβαλόντες οὗτω τὸν χρυσ-
 μόν, ἄρα ἡγεμόνα ποιοῦ-
 20 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ, καὶ τῷ
 ναυτικῷ περὶ τῶν σφα-
 τῶ. καὶ πᾶσι μὲν κτείνουσι
 τὸν ὀρέσου. δημοκροῖ δὲ
 25 συμμάχωντες αὐτοῖς, οἱ
 αἰγμίου παῖδες πάμφυ-
 λος, καὶ δῖμας. ἐπειδὴ ἐ-

pondit: Proptereaq; homici-
 dam decennium exulare, ius-
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit, quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obuiam fiunt. Hic unocus-
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum amix-
 serat. qui dum cædis pa-
 træ causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliā iret exula-
 tum, et circumactū iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copijs imperato-
 rem præficiunt, et mox pug-
 na uita, terra, mariq; uin-
 cunt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Ægimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis
 aras Ioui patrio excitarunt,
 in quibus peractis sacris ur-

bes sortiti inter se partiantur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacedæmon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitum est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemi filij Procles, et Eurysibenes, calculos coniecerūt. Cresphōtes autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā iniecit, quæ resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Eduſta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: resolutum est, ut illa soluta, hæc constiterit, & per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetam, quibus Lacedæmon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt. quæ uero

κράτησαν πελοποννήσου, φεῖς ἰσθῦσαντο βαμοὺς παρῶν διός. καὶ ἔτι τούτῳ ἔθυσαν, καὶ ἐκληροῶντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν ἦν Ἀργεῖς, ἁργος, δευτέρᾳ λακεδαιμόνων. τρίτῃ δὲ μεσσηνία. κομισάντων δὲ ὑβρίαν ὕδατος, ἔδοξε ἡφρον βαλεῖν ἑκάστος. τῆ μὲν οὖν, καὶ οἱ ἀεισποδῆμον παῖδες περικλῆς, καὶ εἰρυαδίνης, ἔβαλον λίθους. κρεσφόντης δὲ βουλόμενος μεσσηνίῳ λαχεῖν, γῆς σιέβαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαίανθεις, ἔδει τῶνδ' ὅς κ' ἡρωὶ πρώτῳ ἀναφανῆναι. ἐλκυθείσης δὲ, πρώτης μὲν τῆς τημλίου, δευτέρᾳ δὲ τῆς κλήρου τῆς ἀεισποδῆμον παίδων, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρεσφόντης. ἔτι δὲ τοῖς βαμοῖς, οἷς ἔθυσαν, ὅσῃ σήμεῖα κείμενα. οἱ μὲν λαχόντες ἄργος ἔτι τὸν ἴδιον φεῦγον, οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι λαχόντες, δρόκοιτα. οἱ δὲ μεσ-

σήνων, ἀλώπεκα. ποδὶ δὲ ἔ-
 σημείων, ἔλεγον οἱ μαίτις.
 τοῖς μὲν ἤ φρένον καταλα-
 βούσιν, ἡδὴ τῆς πόλεως μέ-
 5 νειν ἄμεινον. μη γὰρ ἔχεις
 ἀλκίῳ προδούμηνον τὸ θη-
 ριον. ἑὺ δὲ δράκοντα κατα-
 λαθόντας, δεινὸν ἐπὶ πόντας
 ἔλεπον ἔσεσθαι, ἑὺ δὲ πλὴν
 10 ἀλώπεκα, δολίοισι. τήμιος
 μὲν ἦν παραπεμπόμιος ἑὺ
 παῖδας ἀγέλαον, καὶ δὲ ῥύ-
 πυλον, καὶ καλλίαν τῇ θυ-
 γατεῖ προσκνεῖχεν ὕρην-
 15 θοῖ, καὶ τῷ ταύτης αἰδοῖ
 δειφόντῃ, ὅθεν οἱ παῖδες
 πείθοιτο πάντα. ἡδὴ με-
 θ' αὖ τὸν πατὴρα αὐτῆς φο-
 ροῦσαι. γλιόμιον δὲ τοῦ
 20 φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρα-
 τὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕρην-
 θοῖ. καὶ δειφόντῃ. κρεσσόν-
 τῃς δὲ οὐ πολλῷ μεσσηνῆς
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο
 25 παῖδων, φοινίδεις ἀπίδα-
 ναι. πολυφόντῃς δὲ ἐκασί-
 λουσιν αὐτῆς, τὸν Ἡρακλεῖ

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, Naëtis quidem
 rubetam, in urbe manere, præ-
 stat. Id enim animantium ge-
 nus, si peregrinetur, nullis ui-
 ribus se tueri potest. qui dra-
 conem consecuti sunt; formi-
 dabiles fore, si promoucantur,
 qui uero uulpem deprehendis-
 sent, dolosos fore prædices
 bant. Temenus igitur præter-
 missis Agelao; Eurypylois, et
 Callia filijs, Hyrnetbo =
 ni filiae, atq; huiusce uiræ
 Deiphonti adhæsit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem interiz-
 mendum inducunt. Commis-
 so itaq; parricidio regnum pe-
 nes Hyrnethonē, ac Deiphon-
 tem exercitus fore iudicauit.
 Cresphontes autem nō ita mul-
 to post susceptum imperium
 Messenæ duobus cum filijs
 interfectus est. Atqui Poly-
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, præficitur, atq; ocs

cisi Cresphontis uxorem Me-
topem inuitam perduxit, at
hic etiā è medio sublatus fuit.
Nam cum tertium Merope fi-
lium Egyptum nomine babe-
ret, patri suo ipsius alendum
dedit: qui cum adultæ iam
ætatis esset, per insidias ador-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum recus-
perauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ τὴν τῆ
φονοῦθιτος γυναικα ἄκου-
σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀνὴρ
εἶδη δὲ καὶ οὗτος. τείτολι
ᾧ ἔχουσα καὶ δα μρόπῳ
καλούμενον αἰγυπῆον, ἔδω-
κε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ δρέ-
φειν. οὗτος αἰδοῦθις, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφόντην. καὶ τὴν πα- 10
ῖδα βασιλείαν ἀπὶ λαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHE-
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS.

Benedictio Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙ δὲ τὸ ἰνάχειος
διόρχοι μὲνοι γένος, τὸ
ἀπὸ βῆλον μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν διδελώνκα μιν, ἐχ-
μύως λέγωμεν τὰ πρὸς ἀγ-
νόρος. ὡς γὰρ ἡμῖν λέλε-
ται, δύο λιβύν ἐγένοντο
παῖδες ἐκ ποσειδῶντος βῆ-
λον, καὶ ἀγνώρα. βῆλος
μυθῶ βασιλεύονταί γε πρῶτον,
τὸ περὶ ἐρημύοις. ἐγένον-
ται. ἀγνώρ δὲ πρὸς κληνόμε-
τος εἰς τὴν οὐράν, γαμεῖ
τῇ λευκῇ. καὶ κληνὸς θυ-

Q Voniā uero genus
Inachiū enarrata Be-
li progenie, usq; ad
Heraclidarū familiā exposui-
mus, & Agenoris prolē quoq;
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut à nobis antea dictū fuit
duos è Libya filios Belum, &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidē Egyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

APOLLODORI

qua Europam filiam, & Cad-
 mum, Phœnicemq; mares, &
 Cilicem fustulit. Sunt, qui
 Europam non Agenoris, sed
 Phœnicis filiam esse affir-
 ment. Huius amore captus pe-
 rit Iupiter, nec non taurus per
 Rhodium mare nauigat, qui
 ubi sese puellæ mitem, cicu-
 remq; præbuit, atque inde
 tauri dorso illam impositam
 uelut prædam, pelago auexit
 in Cretam: eaq; inibi ab Io-
 ue compressa Minoem, Sar-
 pedonem, ac Rhadamanthum
 peperit: sed Homeri testimo-
 nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
 damia Bellorophontis filia na-
 tus est, Post, ubi Europa nus-
 quam appareret, Agenor pa-
 ter eam filios uestigaturos emi-
 sit: ipsq; ne nisi, cum reperta
 prius Europa, redirent, impe-
 rauit. quibus cum & Tele-
 phassa mater, ac Thasus Nep-
 tuni filius, uel, ut Pherecy-
 des ait, Cilix ad eam perquisi-
 rendam coeuit. Postea uero,

γατὶς ἄ μὴ δὲ ῥώπην. ποῦ-
 δας δὲ καὶ δῖον, καὶ φοῖνι-
 κα, καὶ κίλικα. πινὲς δὲ δὲ-
 ρώπην, οὐκ ἀγχιόρος, ἀλλὰ
 φοῖνικος λέγεται. ταύτης
 ξυὺς δὲ ῥαδάεις, πῖπται δὲ
 θαλάσσης ῥόδου ἀρχαίων
 ταύρος. ὃς χειρὸν θη-
 μλιος, ἐπιβιβαδεῖται δὲ
 θαλάσσης, ἐκόμεναι εἰς κρή-
 νην. ἡ δὲ ἐκείτω σπυδιναδὲ
 τος αὐτῇ διός, ἐλύνουσι μί-
 νωα. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
 θυν. καὶ δὲ μῆρον δὲ σαρ-
 πηδῶν ἐκείνους, καὶ λαοδα-
 μείας τῆς βελλεροφόντου.
 ἀφανοῖς δὲ δὲ ῥώπης γλυ-
 μλῖος, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀγχι-
 νωρ ἐπὶ ξῆτησιν ἐξέπεμψεν
 ὅς ποῦδας εἰπὼν. μὴ περ-
 τὸρον αἰάσσει φρενὶ περὶ
 αὐτῶν ὅς δὲ ῥώπην, σπυ-
 διναδὲ δὲ ἐπὶ τῷ ξῆτησι
 αὐτῇ, τηλεφάσσα ἡ μήτηρ,
 καὶ δάος ὁ ποσειδῶνος, ὡς
 δὲ φρεκύδης φησὶν, κίλιξ.
 ὡς δὲ πᾶσιν ποιούμενοι ξῆ

τῆσιν ὀρεῖν ἦσαν ὀρώπηις
 ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον αἰῶ
 κομίδην ἀργονότες, ἄλλος
 ἀλλαχοῦ κατῴκησαν. φοί-
 5 νιξ μὲν φοινίκῳ . κίλιξ δὲ,
 φοινίκης πλυσίον, καὶ πᾶ-
 ρον τὴν ὑφ' αὐτῆς κειμήλιον
 χώραν ποταμῷ σύνεγγυς
 πυράμω, κελικίῳ ἐκάλεισε,
 10 καὶ δῖμος δὲ, καὶ τηλεφάσσα,
 ἐν θράκῃ κατῴκησαν. ὁμοί-
 ως δὲ, καὶ θάσος ἐν θράκῃ
 κτίσας πόλιν θάσον κατῴ-
 κησαν. ὀρώπην δὲ γήμασ-
 15 ἀσδρίων ὁ κρητὴς δειώσης,
 τῶν ἐκταύτης παύδας εἴρε-
 φον . οἱ δὲ, ὡς ἐπελειώθη-
 σκεν περὶς ἀλλήλοισ' ἐσαΐα-
 ραν . ἰαχισὶ γὰρ ὄρωτα πα-
 20 οδός, ὃς ἐκάλειτο μίλητος .
 ἀχάλλωνος δὲ ἦν, καὶ ἀρείας
 τῆς κλεόχου . τῆ δὲ παιδός
 περὶς ἄρ' ἐπιδόνα μᾶλλον οἰ-
 κείως ἔχοντος, πολεμύας
 25 μίνως ἐπετόρησεν . οἱ δὲ,
 φθίγοισι . καὶ μίλητος μὲν,
 καίρια περὶ σκῶν, ἐκεῖ πόλιν

cū passim oīa vestigassēt, neq;
 usquā Europā compissent, des-
 prato ad suos reditu, alius aliō
 cōmigratūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ci-
 liciam nominavit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thra-
 ciam penetrarunt, necnon et
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitavit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuū inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Aræ Cleochi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Miletum à seipſo dictam urbē
condidit. Verum Sarpedon Ci-
lici aduerſus Lycios bellū ge-
rēti opitulatus, ex Lyciæ par-
te regnum ſibi comparauit :
eiq; Iupiter ad tres ætates ui-
tam conceſſit. Nec deſunt, qui
illum Atymnij Louis, & Caſ-
ſiepæ filij amore conflagraſ-
ſe tradant, eaq; de cauſa in
ſeditionem cōcidiffe. Sed Rha-
damanthus, cum conditis ab ſe
legibus inſulaniſ imperaret,
atq; ex fuga ruſſus in Bæoti-
am contendiffet; Alcmenem
duxit vxorē: demū uita defun-
ctus, apud inferos cum Minoe
fratre iudicandis animis præ-
ficitur. At Minos Cretā in-
colens leges conſcripſit, du-
τάq; Paſiphæ ſolis, ac Perſe-
ſeidis filia, ſiue, ut Aſclepia-
des ait, Creta Aſterij filia,*
Caſtreum, Deucalionē Glau-
cum, & Androgeum matres,
feminas autem Hecalem. Xe-
nodicen, Ariadnemq; ac Phæ-
drā ſuſtulit. Porro ex nympha

ἀφ' ἑαυτῆς ἔκπερ μέλιντον.
σαρπηδῶν δὲ συμμαχίας
κίλικι, πρὸς λυκίους ἔχοντι
πόλεμον, ἀδὲ μόρῃ τῆς χώ-
ρας λυκίᾳς ἐβασιλεύσε. 5
καὶ. αὐτῷ δίδωσι ξυῖς, ἀδὲ
φρεῖς γλυκεῖς ξυν. οἱοι δὲ
αὐτὸν δρᾶσθαι λείποις
ἀτυμνίου τοῦ διὸς, καὶ κατ-
σιπέας, καὶ ὅτ' ὄντων σα¹⁰
σιᾶσαι. ῥαδάμανθους δὲ, οἷς
νησιώταις νομοθετῆς, αὐ-
θις φυγῶν εἰς βοιωτίαν, ἀλκ-
μῆνιν γαμεῖ. καὶ μετὰ ἀ-
ξας εἰς ἄθην μετὰ μίνως δι-
κάζει. μίνως δὲ κρήτην κα-
τοικῶν, ἔρχεται νόμοισιν κη-
γίμας πασιφάνην, τὴν ἡλίδ,
καὶ πρηνίδος, ὡς ἀσκλη-
πιάδης φησὶ κρήτην τὴν ἀστειο-
εῖου θυγατρίαν. καὶ δας μετὰ
ἐπέκνωσε, * καστρέα. δολιχα-
λίαν, γλαῦκον, αἰδορόγ-
ων. θυγατρίαν δὲ, ἐκάλον
ξενοδίκην. ἁριάδην, φαί²⁵
δραν. ἐκπείρας δὲ νύμφης
διεγυμένοντι νυφᾶλίαν,

χρῦσιν· φιλόλαον· ἐκ δὲ Διὸς
 Δίαο', οὐξ ἀόδιον· ἀσδρίαιος
 δὲ ἄπαυδος ἀφ' ὧν ὀνόμα' ἔστι
 τῶς βασιλεύειν Διῶν κρή-
 5 τῆς, ἐκωλύει· φήσας δὲ πα-
 ρὰ Θεῶν τῶν βασιλείαι· εἰ-
 λυφείαι· χρεῖν τῷ πισυθῆ-
 ναι, ἔφη, εἴ τι αὖ οὐ ξηται, γα-
 νείσθαι· κὴ ποσειδῶνι θυῶν,
 10 οὐξ ἔατο ταῦρον αἰκφαιῶ-
 ναι ἐκ τῆς θυῶν, ἔποχον
 μένος κατὰ θυῶν τὸν φα-
 νείσθαι· τοῦ δὲ ποσειδῶντος
 ταῦρον αἰκίετος αὐτῷ δια-
 15 πρεπῆ, τῶν βασιλείαι πα-
 ρέλαβε· τὸν δὲ ταῦρον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἔτθρον· θαλασσοκρατί-
 (ας δὲ πρεσβύτης, πασῶν τῆς
 20 οὐρανῶν χρεῖν ὑπὲρ ξαν· ὁρμη-
 αῖς δὲ αὐτῷ ποσειδῶν, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν ταῦρον,
 ὅττι μὴ οὐκ ὄξυ γρίωσε, πασι-
 φάην δὲ ἔλθειν εἰς ἐπισυ-
 25 μέλαι αὐτῷ παρεσκύασε, κ-
 κ δὲ, ὁραδίτῃ τοῦ ταῦρον
 πτωδρῶν λαμβάνει δαίδα

Paria Eurymedontem, Neph-
 lionem, Chrysen, et Philolæu.
 At ex Doxibea Euxæbium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 lictis liberis decessit, Minos
 Cretæ suscepta regni admin-
 istratione prohibetur. Qui
 fidei commissi ergo a dus re-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uolo depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus;
 depoposcit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Tūc subactō sibi pelago
 omnibus propē isulis præfuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lassēt; hanc ipsum efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Hæc
 igitur tauri inflammata des-
 siderio adiutorem sibi Dæda-

A POLLODORI

lum assumit architectum, qui
 cædis reus Athenis aufuge-
 rat, hic ligneam in rotulis uac-
 cam concavam intrinsecus mi-
 ro artificio construit, cuiq; bu-
 bulā pellem circūfuit, eamq;
 in prato, ubi taurus depascere
 cōsueverat, elocauit. Inde Pa-
 siphæen intromisit: ad quam
 taurus accurrens, ceu natu-
 ralem uaccam iniuit. Hæc
 demum Asterium cognomen-
 to minotaurū peperit: taurino
 uultu, cetera uirū fuisse, fertur
 Hunc Minos oraculis quibus-
 dā monitus intra labyrinthū
 conclusum custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 ædificauit; domicilium erat,
 quod ob multiplices uiarum
 ambages, occursumq; ac rez-
 cursus, fallebat. Quæ uero
 de Minotauro, & Andro-
 geo, ac Phœdra, & Ariadna,
 leguntur, ubi de Theseo post di-
 cetur, explicabimus. Ast Aero-
 pe, Clymene, Apemosyne, &
 Alkemenes, & Cræto Minois
 filio

λον, ὅς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
 φλυγῶς ὃς ἀθηνῶν ἐν φόνο.
 οὗτος ξυλίνῳ βουῶ ὑπὸ βο-
 χῶν κατασκευάσας, καὶ
 ταύτην λαβὼν, ἢ κοιλάντας
 ἔσωθεν, ἐκδείρασθε βουῶ,
 τῷ δορὰ πῶδ' ἐρράσας. καὶ
 δεῖς εἰς ὧ πῶρ εἴδισο ὁ ταῦ-
 ρος λειμῶνι βόσκεισθαι τῷ
 πασιφᾶντι ἐνέβιβασεν. ἐλπί-
 σῶν δὲ ὁ ταῦρος ὡς ἀληθι-
 νῇ βοῇ σιωπῇ λαβῶ. ἢ δὲ ἀσέ-
 ριον ἐγένετο τὸν κλυθίστα
 μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύ-
 ρον πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσθρόος. μίνως δὲ εἰς τῷ λα-
 βυρίνθῳ, καταπνῆσας χρῆσ-
 μούς, κατακλείσας αὐτοῖς
 ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ λαβύριν-
 θος, ὃν δαίδαλος κατασκευάσας
 σεν, οἴκημα ὑμπαῖς πολυ-
 πλόκαις πλοκαῶν τῷ ἐξο-
 δῶν. τὰ μὲν οὖν πῶδ' ἐμίνω
 ταύρου, καὶ αἰσθρόγῳ, καὶ
 φαίδρασ, καὶ ἀοιείδης εἰς
 τοῖς πῶδ' ἀποδῶς ὕστρον ἐ-
 ροῦμεν. κρατίως δὲ τῷ μί-
 νῳ

τῶος ἀφρόπι, καὶ κλυμύν,
 καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρωμέ-
 ιφ δὲ κρητεὶ πῶδὲ κατὰς το-
 5 φῆς τῆ βίου, ὁ Διὸς ἔφην, ὑ-
 πὸ εἰὸς τῆς παίδων τελευ-
 ξεσθαι. κρητὺς μὲν ἔν, ἀπὶ
 κρύβειν τῶν χρησμοῦς. ἀλθῃ
 μάλιστα δὲ ἀκούσας, καὶ δίδας
 10 ἰομὴ φονδὺς γλύνται τῆ πα-
 τὸς, ἀραὶ ἐκ κρήτης μετὰ τῇ
 ἀδελφῆς ἀπημοσύνης, πε-
 σίσχει πρὶ τὸ πῶ τῆς ῥόδου.
 καὶ κατὰσχὼν κρητίνια
 15 τῶν ὀνομασιν. αἰάβας δὲ εἰδὼ τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 εἰδικόσατο τοῖς πέτραις ἰσχύ-
 κατὰ τῶν δὲ καὶ κρητίν, καὶ
 τῆς πατρίων ἱστορικῶν
 20 θεῶν ἰσχύει βωμὸν ἀταβύ-
 ριον Διὸς. μετ' οὐ πολὺ δὲ,
 τῇ ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγλύν-
 το. ὁρμῆς γὰρ αὐτῆς ὁρ-
 αῖς, ὡς φεύγουσαν αὐτῇ
 25 κατὰ λαβεῖν οὐκ ἠδύνατο. πε-
 ρὶν γὰρ αὐτῇ τῷ τάχει τῆς
 πωδῶν, κατὰ τῆς ὁδοῦ καὶ

filio liberi nati sunt. Cre-
 teo uero, qualem ipse ui-
 ta exitum habiturus esset, or-
 aculum scitanti, Deus ab
 uno è filijs suis interfectum
 iri respondit. Creteus itaq;
 oraculum caelat: quod cum
 accepisset Alibemenes: & ue-
 ritus; ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mofyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lu: quo potitus. Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 cumspexit, ac et despiciatus
 Creteniam, & deum patrio-
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse so-
 rorem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quæ illi pe-
 dum pernecitate præstabat,
 recentibus tergoribus uiam
 subtrahit, in quibus delap-

APOLLODORI

sum, cum è Creta rediret, mix-
 tiat, ac fratri rem commissam
 renunciat, Is autem Dei no-
 mē culpæ expugnatae radicis-
 tiæ prætextū esse arbitratus,
 eā calcibus impetitiā occidit.
 Mox Crateus Aeropem, Clys-
 menēq; per Naupliū in Iona-
 ginquas terras, uendendas
 amandat. Ex his quidem Pli-
 sthenes Aeropem uxorem dus-
 cit; ex qua filios Agamem-
 nonem, & Menelaum substi-
 lit, Verum Clymenem Naus-
 plius in matrimonium cepit,
 ac filiorum Oracis, & Pala-
 medis pater efficitur. Cum ue-
 ro Crateus senio confectus es-
 set, Althemeni filio regnum
 tradere cupiebat: eaq; de cau-
 sa Rhodum contendit: cumq;
 è nauī cum heroibus socijs
 in desertum quendam insulæ
 locum descendisset: à bubul-
 cis prædones ingruisse ratis
 eijcitur, quiq; uera dicens,
 tum ob canum latratum, quod
 ab insularis percutiretur,

σας ἐπέσρωσε νεοδάρτας.
 ἐπ' αὖς ὀλιγάκι, ἠνίκαι, ἀ-
 πό τ' κρήτας ἐπαινέει, φθεί-
 ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
 νύ τὸ χειρόν, ὃ δὲ, σκῆψις
 νομίσας ἔῃαι τ' θεῶν, λαβ-
 εῖ δ' ὄρεσιν ἀπέκτεινεν. ἀρό-
 πον δὲ, καὶ κλυμμένην κρητὺς,
 ναυπηγῶ διδωσιν, εἰς ἄλλο
 δαπαῖς ὑπείροισ' ἀπεμπώλ-
 σαι. τούτων ἀρόπην μὲν ἔ-
 γαμε πλειοδένης. καὶ παῖ-
 δας ἀγαμέμνονα, καὶ με-
 νέλαον ἔτεκε. κλυμμένης
 γαμεί ναυπηγῶς, καὶ τέκνων
 πατρὸς γίνεταί ὄρακος, καὶ
 παλαμῆδος. κρατὺς δὲ
 ὕδατον γήρα κατεχόμενος,
 ἐπόθει τινὶ βασιλείᾳ ἀλ-
 σιμύει τῷ πατρὶ πρῶτον
 ναί. καὶ ὄρεσιν ἡλθεν εἰς
 ῥόδον. ἀχρεὺς δὲ τῆς νεώς
 σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινα τ'
 ὑβὺν ὄρημον, τὸ ποῖον, ἠλαύνε
 το ἔσθ' ἤκ' βουκόλων λη-
 σαῖς ἐμβεβληκέναι δοκονό-
 των. καὶ μὴ διακλυμμένης

ἀκούσαι λέγοντες αὐτῷ τὴν
 ἀλήθειαν, ὅτι τὴν κραυγὴν
 τῆς κωῶδ', ἀλλὰ βαλλόν-
 των κακίων, πᾶρ ληϊόμε-
 5 νος ἀλθιμύης ἀκοντίσας,
 ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν κρατέα.
 μαδῶν δὲ ὕσoron τὸ γε-
 νός, διξάμενος ἄπο χόσμεα
 πα ἐκρύβη. δευκαλίῳι δὲ
 10 ἐλθόντο ἰδομενίδης τέ, κὴ κρή-
 τη. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἔπνυ-
 πος ὑπάρχων, τὸν, μῦν
 δῶκων εἰς μέλιος πίθον πε-
 15 σὼν ἀπέδανεν. ἀφαιδὸς δὲ
 ὄντος αὐτῷ μίνως παλλίω-
 ξήτησιν ποινισάμενος πῶδ'
 τῆς δὲ ῥέσεως ἐμαστ' ὄψεο.
 κούρητες δὲ εἴπον αὐτῷ τε-
 20 οχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις
 ἔχειν βουῶν. τὸν δὲ τὴν ταύ-
 της δῖα ἀεῖσα εἰνάσαι δι-
 νηδεία, καὶ ξῶντα τὸν
 παῖδα ἀφώδωσεν. συγκλη-
 25 θείτων δὲ τῆς μαίπειον, πο-
 λύειδος ὁ κοίρανος, τὴν χρο-
 α τῆς βοῶς εἶχεα βᾶτου

exaudiri non posset: Althe-
 menes superueniens telo con-
 torto Crateum patrem baud
 quaquam agnitum interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum co-
 gnouit, deos precatus terrae
 biatu absortus occulitur. Ce-
 terum Deucalionis nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Noibus, & Molus, Glaucus
 autem Minois filius infans ad
 hac murem insequens in met-
 lis dolium delapsus, occubu-
 it. Qui, cum gentium nus-
 quam appareret; Minos pa-
 ter, quod amissum filium re-
 periret, cum diu, multumq;
 quasiuisset, de illius inuen-
 tione scitatum oracula misit.
 Curetes illi tricolore inter
 armenta bouem esse retule-
 runt, cuius, qui optime es-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filium in uitam reuo-
 catum iri. Accensitis itaq;
 undecumq; uatibus, Polydus
 Coerani filius rubi fructui
 bouis colorem assimilaui: &

APOLLODORI

puerum uestigare coactus uaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi uiuum reddi oportere diffitaretur, cum pueri cudaduere in quodā domicilio concluditur, cuiq; in summa consilij inopia uersaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem uidit. Hunc lapide percussum, ueritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinxit. Etum conspicatus, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in uitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset eādem herbam illatam Glauci corpori imposuit: atq; illico mortuum fuscitauit. At Minos, neq; post recuperatam filium, nisi, prius uaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittit:

καρπῶ, καὶ ξητεῖν ἃ παῖ-
δα αἰαγκαδεῖς, διάπιος
ματεῖας αἰοῦρε. λέγοντος
δὲ μίνως, ὃ π. δεῖ, κηζῶντα
ἀχλαβεῖν αὐτῷ, σῶπιν οἱ
κήματι ἀπικλείσθῃ σὺν τῷ
νεκρῷ. σῶ ἀμμηχανία δὲ πολλή
τυγχάνων, εἰδε θράκων
τα ὑπὸ τὸν νεκρὸν ἰόντα.
ᾧ τῶν βαλὼν λίθῳ ἀπὶ κτε-
νε. δίδως μὴ ἂν αὐτὸς πε-
λυτῆσῃ, εἰ δῶρ συμπάθοι.
ᾧ χετῶν δὲ ἑτόρος θράκων.
καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν
πρῶτον, ἃ πείσιν, εἰ ταῦτο
σφίφει πόσι κομίζων, καὶ
ταύτῳ ἐπιτίθῃσιν ὅς πᾶν
τὸ τῷ ἑτόρου σῶμα. ὑπὸ τε-
θείσης δὲ τῆς πόσι, αἰέσῃ.
θεασάμενος δὲ πολυίδης, κη-
δαμκέας, τὴν αὐτὴν πό-
σι, προσνεγκὼν τῷ τῷ γλαυ-
κὸν σῶματι, αἰέσῃσιν. ἀχ-
λαβὼν δὲ μίνως ἃ παῖδα,
οὐδ' οὐτως εἰς ἄργος ἀπεί-
ναι ἃ πολυίδην εἰαπεῖν, ὃ
τὴν ματεῖα διδῶναι τοῖς

γλαῦκον . αἰαγκαδεῖς δὲ
 πολυίδης διδάσκει . κὶ ἐπει
 δὴ ἀπέπλει , καλῶει τὸν
 γλαῦκον εἰς τὸ σόμα ἑξήπυ
 5 σαι . κὶ ὅτ' οὖν ποιήσας γλαῦ
 κος , τὴν μαιτεῖαν ἐπλάθε
 το . τὰ μὲν οὖν παρὲ τῶν
 τῆς εὐρώπης ἀρχόντων , μέ
 χρι τῆς δέμοι λελέχθω . καὶ δ'
 10 ὁμος δὲ , ἀρχαίου (ἄν) δαΐφας
 τηλεφάσπειν , ἅπ' ὁρακῶν
 ξεῖα διὰ τὴν εἰς δελφούς
 παρὲ τῆς εὐρώπης πυνθαῖ
 μένος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε παρὲ
 15 μὲν εὐρώπης μὴ πολυπρα
 γμονεῖν , χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς
 δηγῶ βοῖ , κὶ πόλιν κτίξαι ,
 εἴδα αὖ αὐτὴ πίση καμῶ
 σα . τοιοῦτον λαβὼν χρῆσ
 20 μὸν , δὲ φασίαν ἐπορεύετο .
 εἶτα βοῖ στυγῶν ἐξίς
 πλάγονος βουκολίαις , τὰ
 τῇ κατ' ὁπῶν εἶπετο . ἡ δὲ
 διεξιούσα βοιωτίας ἐκλίθη ,
 25 πόλιν εἴδα νῦν εἰς δῆβαι .
 βουλόμενος δὲ ἀθναῖ κατε
 δῶσαι τὴν βοῦν , πέμποι πε

tebat . Polyidus autem coas
 ctus edocet , atq; in patriam
 rediturus , uela faciebat . Glau
 cum suum in os inspuere ius
 bet , quo facto Glaucum uas
 ticinandi obliuio subiit . Ha
 ctenus itaq; de Europæ poste
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus cum iam uita sun
 ctam Telephassam sepelisse
 set : à Thracibus hospitio ex
 ceptus Delphos de Europa
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curiose
 de Europa quærendum res
 pondit : sed boue uia duce
 utatur , atq; urbem condet
 ubicumq; , ea ambulando des
 fessa procumbat . Quo il
 le accepto responso per Thrac
 censium terram iter facie
 bat : mox boui inter Pelagon
 tis armēta obuiā factus eā po
 nē sequebatur : Ea uero Boe
 tia percursa humi procubuit ,
 ubi nunc extant Thebæ .
 Deinde bouem illam Palladi
 mactaturus , e socijs suis ex

APOLLODORI

Martio fonte desumptam a-
quam reportaturum mittit :
draco fonti custos appositus
erat, hunc Marte satum fuisse
se perbibebant. Is ex aqua-
turiis plerosq; absumpsit. Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minerue
consilio eius dentes ferit, qui-
bus satis, armati e terra viri
exorti sunt : quibus Spartes
ideest Satis, nomē inditum fuit :
Hi postea mutuis sese uul-
neribus, Alteri, quidem uel
inuiti in pugnam congressi,
Alteri uero, quod alter alte-
rum nequaquam cognosce-
rent, occiderunt. Sed Phe-
recydes scriptum reliquit, Cad-
mus ut, armatos uiros e terra
exoriri cōspexit, lapides inter
eos coniecit. Tū ū uicissim pe-
cuni existimantes mutuum in-
ter se pugnam inierunt. Ve-
rum ex ipse, quinque tantum
mō Echion. Vdaus. Chthonius
Hypernor, et Pelor icolumen su-
perauerunt at Cadmus p Cæsis

ἐὰν τῆς μεθ' αὐτῆς ληψόμε-
νον ἀπὸ τῆς ἀρείας κρήνης
ὑδωρ. φρουρὰν δὲ τῶν κρή-
νην δράκων. ὃν ὁρᾷ ἄρεος εἰ-
πον πινὲς γεγονεῖαι, τοῖς
πλεῖστοις τῶν πεμφθέντων
διέφθειρα. ἀγανακτήσας
δὲ καὶ ἄλλος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα. καὶ τὶ ἀθηναῖος ἕως
Διμήνης, τῶν ὁδόντας αὐτοῦ
παύειν. τούτων δὲ παρὰ
τῶν, αἰέτειλας ἐκ γῆς αὖ-
τοῦτο ἔνοπλοι, οὗς ἐκάλει-
ον παρὰ τοὺς. οὗτοι δὲ ἀ-
πέκτειναν ἀλλήλους. οἱ μὲν
εἰς ὅρῳ ἀκούσιον ἐλθόντες.
οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες.
φθρεκύνθης δ' ἐφυσιν ὅτι καὶ ὁ
μοῖς ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυομέ-
νοις αὐτοῖς αὖτοῖς αὖτοῖς, ἐπ' αὐ-
τῶν ἔβαλε λίθους. οἱ δὲ
ὑπὸ ἀλλήλων νομίζοντες
βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέ-
στησαν. περιεσώθησαν δὲ πέν-
τε. ἐχίων, οὐδαίος, χρόνιος, ὁ
ἑσθύνωρ, πέλας. καὶ ἄλλος
δὲ αἰετὶς ἐκτείνει, αἰετὶς

εἰαυτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἔρει.
 ὅν δὲ ὁ εἰαυτὸς τό τε ἔκτω
 ἔτη. μετὰ δὲ τὴν θυγατέρα.
 ἀδινῆ αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 5 σκόλασε. ξυὺς ἔδωκε αὐτῷ
 γυναικα ἁρμονίαν. ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἄλλος θυγατέρα.
 καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πόντες τὸ οὐρανόν, εἰ τῇ καὶ
 10 ομείψαντο γάμον δώδυμενοι
 αὐτῇ μνησθῆναι. ἔδωκε δὲ αὐτῇ
 καὶ ὁμοῦ πύλλον, καὶ τὸν
 ἡφαίστου λεγούσι πινυόντα
 15 δῖναι καὶ ὁμοῦ. φθονοῦσθαι
 δὲ ἑκτὸς ἑκάστου. ὅν παρὰ
 τοῦ αὐτοῦ λαβεῖν. γίνονται
 δὲ καὶ ὁμοῦ θυγατέρα μὲν
 αὐτοῦ, ἰνώ, σέμελον, ἁ-
 20 γαυή. καὶ δὲ πύλλον
 ρος. ἰνώ μὲν ὅν ἀδύμαστος ἔγχε
 μὲν αὐτοῦ ὅν δὲ αἰεταῖος.
 ἁγαυή, ἔχων, σέμελον δὲ
 ξυὺς ὁρατοῖς, ὅρατος κρύφα
 25 αὐτῷ ἀξίεται. ἡ δὲ, ὅρατος
 παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὅρατος, καὶ
 παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὅρατος

inter se uiris annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Lā tū an-
 nus annis octo constabat. Post
 exactū mercedis tēpus regi ip-
 si Minerua regiā adornauit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxore dedit. Adhuc
 dij oēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuio excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxori pes-
 plū, ac Monile Volcani opus,
 qđ ij ab Volcano dono missū
 ferūt: muneri dedit. At Ghe-
 recydes ab Europa datū scrib-
 bit: idq; ab Ioue accepisse.
 Cadmi filiæ fuere Autonoe.
 Ino, Semele, Agauē. Verū Po-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Ino Athamātī nupsit. Aristæ-
 us Autonoei sibi coniugauit
 Echion. Agauē duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea clā
 Iunone concūbit. Hæc autē ab
 Iunone decepta, qđ q̄cquid ab
 eo deposceret, sese facturum
 pollicente: ut, qualis cum con-
 inge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula-

APOLLO DORI

uit, quod cum Iupiter ab-
nuere non posset; curru in-
uectus in peramatae Semeles
thalamum præmisso fulmi-
ne cum fulgetris simul, et
tonitribus aduenit: quare se-
mele metu externata seme-
strem partem eiecit. Iupi-
ter hunc è medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extincta, reliqua Cad-
mi filiae, euulganti dictis se-
melen cum mortalium quo-
dam concubuisse, et ab Io-
ue se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmi-
natam fuisse. Congruo de-
inde tempore solutis filis Iu-
piter Dionysium gignit, eumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Inonem, et Athaman-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
iussu furorem immisit. In-
de Athamas maiorem natu
filium Learebum, uelut Cers-
uum uenatus interfecit. Inò

τὸ αὐτὸ καὶ ποιήσειν, αἰτεῖ-
ται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν
οἶος ἦ λθεῖ μνηστὴρ ὁ μὲν
ῥαῖο. ξυῖς δὲ μὴ διωκόμενος
αἰανῶσαι, πρᾶγινεταί εἰς
τὸν Δαίλαμον αὐτῆς ἐφ' ἧς
ματος. ἀστραπαῖς ὁ μὲν, ἢ
βρονταῖς. καὶ κεραυνὸν ἴ-
σιν. σέμελός δὲ ὄχρ' ἢ φό-
βον ἐκλίπνους ὄζα μνηστῆρα
βρέφος ὄζα μνηστῆρα ἐκρύ-
πτει ἀρπάζει, αἰετὸς ἢ
τῷ μὲν. ἀρπάζει δὲ
σέμελός, αἰετὸς καὶ ὄζα
θυγατέρ' ὄζα δὲ θυγατέρ' ὄζα
θρον σπυρτῶσαι θυγατέρ' ὄζα
σέμελόν, ἢ καὶ τὰ ὄζα
οἶος. καὶ ὄζα ἐκρύπτει
θυγατέρ' ὄζα δὲ τὸν χρόνον τὸν
καὶ θυγατέρ' ὄζα δὲ τὸν
ξυῖς λυγρὸς τὰ ὄζα
καὶ δίδωσιν ὄζα μὲν ὄζα
ξυῖς πρὸς ἴνῳ, ἢ αἰετὸς
καὶ πρὸς ἴνῳ ὄζα
αἰετὸς καὶ πρὸς ἴνῳ ὄζα
αἰετὸς καὶ πρὸς ἴνῳ ὄζα
αἰετὸς καὶ πρὸς ἴνῳ ὄζα

ρον παῖδα λείοντα, ὡς ἔλα
 φον θηρόντα, ἀπὸ κτείνου.
 ἰνὸ δὲ τὸν μελικερτὴν, εἰς
 πύργω μὲν ὄν λείοντα εἰσε
 λα, εἰτα βασιλα μὲν τε
 κροῦ τῷ παιδὶ ἢ λαὸ κα
 τα βυθῶν, καὶ λυκοδία
 μὲν αὐτῇ καλεῖται, παλαι
 μων δὲ ὁ παῖς οὕτως ὀνομα
 ζομένης ἔστω ἡ παλαιότης,
 τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βου
 θούσιν. ἐπειδὴ δὲ, ὡς μελι
 κερτῇ αἰὼν τῆς ἰσθμίων σι
 σύφου θέντος. διόνυσον δὲ,
 ἡ ξυῖς εἰς ὄριον ἀλλάξας,
 τὸν ἦρα θυμὸν ἔκλειψε, καὶ
 λαβὼν αὐτὸν ὄρμῃς, πρὸς
 νύμφας ἐκόμισεν, ἐν ἱνάσι
 τῆς αἰτίας καὶ τοῖς αἰσ.
 αὐτὸν ξυῖς καὶ ταυρίδας ὡ
 νόμασιν ὑπόδειξ. αὐτὸν ἐκ
 δε, καὶ αἰεταίου καὶ αἰ
 κταῖων ἐλπίς. ὅς, φραφίς
 πρὸ χέρωνι, κυνηγὸς ἐστὶ
 καὶ ἡ. καὶ ὑπόρον καὶ τέρω
 ἐν τῷ κηθαίοντι. ἔστω τῆς
 ἰσθμίων κυνηγῶν, καὶ ὅσον ἐκ

uero Melicerta in feruentem
 lebetis aquam coniecto, et
 cum percipio filio in ma
 ris profunda defiluit, et
 haec quidem Leucothea no
 minatur. Puer autem Pala
 monis nomen accepit. Sic
 itaq; appellati à nauiganti
 bus maris tempestatem pa
 tientibus opem ferunt. Ad
 haec Melicerta Isthmion cor
 tamen Sisypho auctore insti
 tutus fuit. Mox Iupiter, Diony
 sum in haedum transformat
 ut Iunonis irā euaderet. Hinc
 Mercurius sumptum puerum
 ad Nymphas, quae tum Nys
 sam Asiae urbem incolebant,
 transportauit. Has postea
 Iupiter in Stellae mutatas.
 Hyadas appellauit. Sed ex
 Autonoe, et Aristaeo Aetiae
 on filius procreatur, qui
 à Chirone educatus uena
 tor euasit. Postea uero fās
 à canibus in Cithaerone dea
 uoratus est, eumq; in mo
 dum interijt, ut uero Acussa

APOLLODORI

laus ait, Iouis ira, quod Seme=
lē cōpressisset; sed, ut pleriq;
quod Dianam lauante[m] uidis=
set, aiuntq; ab dea extemplo,
in ceruum cōmutatū fuisse,
aiq; quinquaginta illius canis=
bus insequentibus rabiem inie=
ctam fuisse, ut per eam dñm
haud agnitum deuorarent. Ce=
terum Αἰλαονέ ἐ μέδιω sub=
latum canes dominum uesti=
gantes gannitu uocis ἐ Do=
mini desiderium tristitia qua=
dam significantes baubantur,
ac demum post diu quæsitum
berum in Chironis antrum
deuenerūt, quibus ille Αἰλαο=
nis simulacrum effinxit, quo
uiso statim mærore soluti sunt
oēs. Αἰλαονίς* Canum νοῖα.
De quibus hi pulchrum ualis=
di circum undiq; regis
Inuadunt corpus rabide cen=
Tigrides, ut siq;
Immanis soboles laniant proe=
pe* retia, Prote;
Post alij dominum inuadunt
sæuissima proles.

λαύτισσε τὸν ἐρώπων. ὡς μὲν
οὕτω ἀκουσίλαος λέγει μνη=
σκυτος τῷ διὸς ὅτε ἐμνησθῇ
ἄρ' σε μέλη. ὡς δὲ οἱ παλεί=
οντες, ὅππῃ τὴν ἀρεμὴν λουο=
μῆλιν εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πῶς ἀχρῆμα αὐτῷ τὴν μορ=
φὴν εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι.
καὶ τοῖς ἐπομῆσι αὐτῷ πεν=
τάκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύσασιν, ὑφ' ὧν καὶ τὰ ἄγροιοι
αὐτῷ ἐβράδην. ἀχρῆλουμῆλου
δὲ ἀκταίονος, οἱ κύνας ἐπιζη=
τοῦ ἡπὲς τὸν δεσπότην, καὶ τὴν
εὐνοῦτο. καὶ ζήτησιν ποιού=
μενοι, παρελθόντες αὐτῷ τοῦ
χείματος αὐτῶν. ὅς εἰδὼς τὸν
κατεσκόλασεν ἀκταίονος, ὅ
καὶ τὴν λύπην αὐτῷ ἐπαύ=
σατο. τὰ ὀνόματα τῶν ἀκ=
ταίονος κυνῶν, ὅς ὦν οὕτοι.* 20
Δὴ νῦν καλὴν σῶμα παθε=
σαντες, ἥν τε Σηροῦ
τοῦ τὴν ἐδίδαντος κύνας
κρεττοῖ.* πῆλαιο ἄρκυας
πρώτη.
μετὰ ταῦτα τὴν ἄλκιμα τέκε.

Λυγκάς, κῆ* βαίος πόδας
αἰετὸς. ἢ δ' ἀμάραντος.

Καὶ οὐς ὀνομασί δίνεσκε,
ὥς κατέλεξε.

5 Καὶ τό τε ἀκταίων ἔδανεν
δῖος ἐνεσίησι.

Πρῶτοι γὰρ μέλαι αἵμα αἰ-
πὸ σφετέρῳ οἷο αἶακτος

Σπαρτὸς τ' ὦν, ἀργὸς τε, βό-

10 ρυστ' αἰψοκέλευτος.

Τοῦ δ' ἀκταίωνος πρῶτοι
φάγον, αἵμα τ' ἔδαψαν.

Τοῖς δ' ἐμετ' ἄλλοι πάντες
ἐπίστυγον ἐμμεμαδῆς.

15 Ἀργαλίων ὀδυνῶν ἄκος
ἔμμεσαι αἰδρώσασσι.

Διόνυκος δὲ, ὀρετὴς ἀμπί-
λου γλῶκλος, ὕρασμαίαι

αὐτῷ ἐμβαλλούσης, περ-

20 ωλαιᾷ ται αἶγυ πῖόν τε, κῆ
συνείαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον

πρωτὸς αὐτὸ ἵπποδῆχῃ
Βασιλίδις αἶγυ πῖων. αὐθις

δὲ εἰς κύβαλα τῆς Φρυγίας

25 ἀφικνεῖται. καὶ καὶ καθάρ-
θεις ἵπποδῆσ', καὶ τὰς πε-

λετὰς ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lyncus, &* Banus pedi-
bus citus, atq; Amarynceus

&* quos nominatim protu-
lit* in enumeratione.

* Tum Iouis Imperio Aetion
cecidit*

Regis namq; sui nigrum ab-
sumpsere cruorem

Argusq; , spartusq; , boresq;
celerrimus, ydem

Artubus Aetæi , atq; etiam
sunt sanguine pasti.

Cetera dein prompte inuase-
runt turba latranium .

* Sæuorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum .

Porro Dionysius post uitam
inuentam à Iunone furore

iniecito percitus, Ægyptumq;
ac Syriam pererrauit . Hunc

primus omnium Proteus Æ-
gyptiorum rex hospitio acci-
pit : ac rursus ad Cybellam

Phrygiæ urbem proficiscitur
atq; ibi expiatus à Rhea ,

& Ceremonias, edoētus Cy-
belcias , stolaq; ab eadem

sumpta ad indos per Thras

APOLLODORI

ciam contendit . Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit .

Tum Bacchus ad Thetin Ne rei filiam confugit, Bacchæ autem in uincula coniectæ fuerunt, uerum magna Sætyrorum multitudo eum consecuta est . Contra uero Bacchæ statim solutæ sunt . Inde Dionysius Lycurgo furorem iniecit . Tum ille amens præceps Dryantem filium uitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit . Qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipiscit . Deinde, ubi terra nullas suppedicaret fruges, nuncmen suo renunciauit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exueris : quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in uincula coniecerunt, usque ex

ζών παρ' ἐκαίνης τὴν σολῆν, ὡς ἰνδρὺς δὲ τῆς θράκης ἠπείγχο. λυκούργος ἡ καὶς δρύαϊς ἠδωνδὲν βασιλεύων, οἱ στυμόνα ποταμὸν ἦροι καὶσι, πρῶτος ὑβρίδας ἐξέβαλεν αὐτὸν, καὶ διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν περὶ δῆπιν τὴν τυρέως κατέφυγε. βαίχαι δ' ἐγλίοντο αἰχμαῖοι λαοί, καὶ τὸ σάκε πύμνητος ἔα τῶν πλῆθους αὐτῶ. αὐτῶς δ' αἱ βαίχαι ἐλύθησαν ἐβαίφνης . λυκούργω δ' ἐμαίνετο ἐπὶ οὐσὲ διόνυτος . ὁ δ' ἐμνηστὴς δρύαϊα τὸν καὶς δα, ἀμπέλου νομίζων κλέμμα κόπῃειν, πλέκει πλῆθος ἀπέκτεινε. καὶ ἀκρωτηριάδας ἐαυτὸν, ἐσωφρόνισεν. τῆς δ' ἡγῆς ἀκέρπου μετόσης, ἔχρησεν ὁ θεὸς, καὶ ποφροῖσεν αὐτὸν, ὡς δα νατωθῇ λυκούργος. ἠδωνοὶ δ' ἀκούσαντες, εἰς τὸ παγαζὸν καὶον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος ἔδωκεν . καὶ κῆ. καὶ τὰ

διοῦντοῦ βούλυσιν ἄπο ἴα-
 των διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
 στελθὼν δὲ θράκην, καὶ τὴν
 Ἰνδικὴν ἀπαυαν, σήλασ' ε-
 5 καὶ σήσας, ἥ κεν εἰς θῆβας.
 καὶ τὰς χυαῖνας ἠνάγκα-
 σε καταλιπούσας τὰς οἰ-
 κείας, βακχὺν εἰν ἐν τῷ κε-
 ραίῳ. πενθὺς δὲ γλι-
 10 οῖσθεῖς ὅς' ἀγαυὴς ἐχέον πα-
 ρὰ κείδ' ἐμου εἰληφὼς τὴν βα-
 σιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶξιόμηνος
 εἰς κεραῖα τῆς βακχίδος
 15 κατὰ σκοπὸς ἄπο τῆς μη-
 τρός' ἀγαυῆς κατὰ μαίαν.
 ἐμελείδῃ. σὺ μὲν γὰρ αὐτὴν
 θνητὸν εἶναι. δείξας δὲ θη-
 βείοις, ὅτι θεὸς ὅστις, ἥ κε
 20 εἰς ἄρ' εἰς. καὶ καὶ πάλιν οὐ-
 πριῶντων αὐτὸν, ὅς' ἐμνη-
 τὰς χυαῖνας. αἱ δὲ, καὶ οἱ
 ὄρεσι τοῖς ἐπιμασιδίοις ἐχον-
 σαι παῖδας τὰς σάρκας αὐ-
 25 τῆς ἐπιτοῦ το βουλόμε-
 νος δὲ ἀπ' τῆς ἰκαρίας εἰς
 καίον διακωμάειν. τὴν ῥ-

Dionysij uoto equis laniatus,
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, et loca-
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedauit, nec non semi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulsi. Penibens autem Aga-
 ues, et Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hæc
 ab illis fieri prohibuit: quicq;
 cum se in Cithæronem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agæa-
 matre, p̄ furorem, cum feram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deam esse decia-
 rauit, Argos adiit, atq; ibi rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, eorum mulieres fure-
 re, ac debacchari coegit. Quæ
 mox in montib. lætentiu, quos
 secū extulerāt, filiorum carnib.
 uescebatur. Postea uero, cū ab
 Icaria i Naxū trāsuehi cupe-
 ret, prædatoriā Tyrrhenorū

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Triremem mercede cōduxit,
 ac deo ipso in naui imposito
 Naxi lixora præterlegunt,
 atq; in Asiam Deum uenditu
 ri uela faciunt. Tum Dionys
 sius malum, remosq; inserpen
 tes aertit, nauim ad hæc hæ
 dera, et tibiæz sonitu oēm re
 pleuit. Nautæ interim furore
 ætti ī mare præcipites fugiūt,
 atq; in delphinos transformāz
 tur, post, ubi, hunc Deum es
 se à rebus gestis mortales didi
 cerunt, diuinis honoribus pro
 lebant. Hic, deinde ab inferis
 matrē reuocauit, Thyonemq;
 mox illā appellauit, cū ea de
 mū in cœlū cōscendit. Interea
 Cadmus cū Harmonia coniu
 ge post relictas Thebas ad En
 cheliēsēs cōmigrauit. Quib. tū
 ab Illyrijs bello impeterentur,
 n̄ Deo responsū fuit. Illyrijs, si
 Cadmū, Harmoniāq; ducē ha
 berēt impaturos. Tū hi oracu
 li fidē secūti cos aduersus Illy
 rios duces deligūt, ac uincunt
 Sic itaq; Cadmus Illyrioz re

ῥονῶν ληστρικὴν ἐμπαύσατο
 τελευτῇ. οἱ δὲ, αὐτὸν εἰδήμε
 νοι, τὰξον μὲν παρέπλεον,
 ἠπείροτο δὲ εἰς τὴν αἰσῆα
 ἀπεμπόλινοντες. ὁ δὲ τὸν 5
 μὲν ἴσον, καὶ τὰς κώπας
 ἐποίησεν ὁ φεισ. τὸ δὲ σκά
 φος ἔπλησε κισσῶν, καὶ ἑοῦς
 αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γε
 νόμιοι, κατὰ τῆς θαλάττης 10
 ἔφυγον, καὶ ἐγλίοντο δελφῶ
 νος. ὡς δὲ μακρόντες αὐτῷ
 θῆον αὐθροῶσι τήμων. ὁ
 δὲ ἀνταγὰν ὀξυδου τὴν μῦ
 τῶν, καὶ προεγορεύσας θυαί 5
 νῳ, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν
 αὐτῷ λθῆν. ὁ δὲ κείσμος μετὲ
 ἀρμονίας θήσας ἐκλι
 πὼν, πρὸς ἐγχελέας πῆα
 γίνεται. τούτῳις δὲ ἑσπὸ 20
 ἰλλυριοὺν πολέμου μίσις, ὁ
 θεὸς ἔχρησεν ἰλλυριοὺν κρα
 τήσας. ἐπὶ ἡγεμόνα κείσμον,
 καὶ ἀρμονίαν ἔχων. οἱ δὲ,
 παιδῶντες, ποιοῦνται κα 25
 τὰ ἰλλυριοὺν ἡγεμόνας θυ
 τῶν, καὶ κρατῶσι. καὶ ἔα

σιλῶει καὶ δμος Ἰλλυριῶν.
 καὶ παῖς Ἰλλυριος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῷ δὲ μετὰ ἀρμό-
 νιας εἰς δράκοντας μεταβα-
 λῶν, εἰς ἡλύσιον πεδίον, ἔπα-
 ρτος ὄξε πέμφθησαν. πολύ-
 δωρος δὲ θυβῶν βασιλεὺς
 γυνόμενος, νυκτὶ δὲ γαμεῖ
 νυκτέως τῷ χρονίου θυγατέ-
 ρος. καὶ γυνὴν ἄλκιδάκον οὐβ-
 ἀπώλῃ μετὰ πενθία ἐκεί-
 νῳ φρονῶν παραπλήσια.
 κατὰ λιπόντος δὲ λαβδά-
 κου παῖδα εἰσαυσαῖον λά-
 σιον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλῃ λύ-
 κος, ἕως οὐβῶς ἦν παῖς ἀδελ-
 φὸς αὐτῷ νυκτέως ἀμφοτέρω
 δὲ ἀπὸ αὐτοῖα φυχόντες
 ἐπεὶ φλεγύα ἀπὶ κτείναν
 αὐτὸν ἄρεος, καὶ χρόσης τῇ βοῖᾳ
 πίδος, στείλα κατὰ κούαν. καὶ
 ὄξ τὴν περὶ πενθία οἰκόμε-
 νητα, ἐμχρόνισαν πολίτη.
 αἰρεθεὶς οὖν λύκος πολέ-
 ας μαρξος ἔπαρ θυβαίων, ἐπι-
 τίθη τῇ δυναστείᾳ, καὶ βα-
 σιλεύσας ἐπὶ εἰκοσι φωνά

gnū adipiscitur: eiq; Illyrius
 filius nascitur; nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 siū ab Ioue demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebarū regno p̄se-
 stus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filius, ducit uxō-
 rē: ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Penibeam, quod eadē-
 dem, quæ ille, sentiret, occu-
 buit. Qui, cum Laium fix-
 lum anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero ab Eubæa in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 et Chrysa Bæotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locarūt: atq; ob suam, quæ cū
 Penibeo necessitudo interces-
 ferat, in ciuitatem cooptati
 fuere. Declaratus igitur Ly-
 cus à Thebanis belli impera-
 tor, regno præficitur: qui
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zebo, et Amphio

A P O L L O D O R I

ne obtruncatus diem obiit. Hu-
iusce necis hanc fuisse cau-
sam produunt. Antiope Nyctei
filia fuit, hanc Iupiter in-
iit, eaq; quod gravida esset
patre comminante, in Sicyo-
nem ad Epopeum ex fuga se-
se recepit: atq; huic nubit.

Nycteus interim mærore con-
fectus, cum antea Lyco, ut in
Epopeum, Antiopemq; anie-
maduerteret, imperasset, sic
bi ipsi mortem consciscit. Is
autem comparata magna mi-
litum multitudine Sicyonem
capit, et Epopeum interimit.
Atq; Antiope captivam ab-
ducit, quæ, cum abduceretur:
ad Eleutheras Bœotie gemis
nos parit, quos expositos Bu-
bulcus inuenit, ac educat. Hor-
umq; alteri, Zetho, alteri
autem Amphioni, indidit no-
men. Zethus rei pecuariae
studio sese dedit, Amphion
vero: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, ciitharædis-
cam exercebat. Lycus interea

Antiope

θεῖς ἔπαυξέν σου, καὶ ἀμώϊο-
νος, θυήσκει δι' αἰτίαν τήν-
δε. αἰτιόπῃ θυγάτηρ ἦν τυ-
κτέως. ταύτῃ ξυῖς στυγῶλ-
θε. ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγλόσθ-
τῃ πατρὸς ἀπειλῶντος, εἰς
σικυάδα ἀφροδισιάσκη πρὸς
ἐπωπίαν. καὶ τοῦτω γαμεί-
ται. τυκτέως δὲ ἀθυμήσας,
ἐαυτὸν φονάει. οὗς αἰτο-
λῶ λύκῳ πῶδ' ἐπωπίως,
καὶ πῶδ' αἰτιόπης λαβεῖν
δίνας. ὁ δὲ, στρατευσάμενος
σικυάδα χειροῦται. καὶ τὸν
μὲν ἐπωπίαν κτείνει. τὴν δὲ
αἰτιόπην ἤγαγεν αἰχράλα-
ρον. ἡ δὲ, ἀγρομέλῳ δύο γλινῶ
παῖδας αἰετῶν θοαῖς τῆς
βοιωτίας. οὓς ἐκκειμένους
αἰρῶν βουκόλος αἰατρεφει. 20
καὶ τὸν μὲν καλεῖ ξυῖον, τὸν
δὲ ἀμώϊονα. ξυῖος μὲν οὖν
ἐπιμελεῖτο βουφορέϊας.
ἀμώϊον δὲ κισσαρωσίχην
σκεῖ. δόντος αὐτῷ λύραος 25
δρμόν. αἰτιόπην δὲ, ἡκίχε-
το λύκος κατ' εἰρήσας, καὶ ἡ
τούτου

τούτου γὰρ δέκνυ . λαθού-
 σα δὲ ὥστε τῆς δισμοῦν αὐ-
 τομάτων λυθείτων, ὅκειν
 ὠδὶ πλὴν τῆς παύδων ἔπευ
 5 λιν . διχθύναι πρὸς αὐτὸν
 δέλουρα . οἱ δὲ, αἰαγρωει-
 σάμενοι πλὴν μητρά, ἢ μὲν
 λύκον κτείνουσι . πλὴν δὲ δέ-
 κνυ θειξὶ δέκνυτες ἐκταύ-
 10 ρον θαινοῦσαν, εἰπτοισὶν εἰς
 κρήνῃ πλὴν αὐτὴν ἐκείνης κα-
 λουμένην δέκνυ . πῆλαλα-
 βόντες δὲ πλὴν δειασείαν,
 πλὴν μὲν πόλιν ἐτείχυσαν
 15 ἐπακλουθισάντων τῇ αἰ-
 φείας λύκῃ τῆς λείδων . λά-
 ρον δὲ ἐξέειλαν . ὁ δὲ, εἰ πε-
 λωνινύσω διατελῶν, ἐπιξε-
 νοῦται πέλας, καὶ τούτου
 20 παῖδα χρύσιον, ἀρμαῶ-
 σθραμεῖν διδάσκων, ὅρα δὲ
 αἰαρπάξῃ . γαμεῖ δὲ ξυθός
 μὲν, θάβλιν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θῆβαι . ἀμφίων δὲ νιόβλιν
 25 πλὴν ταυτάλου . ὃ γέννῃ
 παῖδας μὲν ἐπὶ αἰσίπυλον,
 μίνυτον, ἰσμύλον, δαμασί-

Antiopē in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .
 Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liarum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit . Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dirceen crinibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, coniiciunt . Recu-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Laiumq; fugarunt . Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit . Zeibus por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugauit .
 De qua filios mares septem
 procreauit . Sipylum, Mis-
 rytum, Ismenum . Damasis

A P O L L O D O R I

chibonem, Agenorem, Phœ-
dimam, ac Tantalum, semis-
nas autem totidem* Eibodæā,
siue, ut alij, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyochē, Phibi-
am, Pelopiā, Astycratēam,
Ogygiam. At Hesiodus de
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea sustulisse re-
fert. Quare, Niobe, tæ fi-
lijs aucta, latona se facun-
dioresse iactauit. Lata-
na uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: at ma-
res ad vnum omnes in Citæ-
rone uenantis Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è mari-
bus, & è feminis Chloris na-
ta maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruati sunt. Ve-
rū Telefillæ testimonio Amy-

χθονα, ἀγήνορα, φαίδιμοις,
πάνταλον. θυγατράσ δὲ
ταῖς Ἰβας ἐθοδάα, ἢ ὥς τι
νόθ θήρα, κλειδοξέα, ἀ-
σινόχην, φθία, πελοπίαν, 5
ἀστυκράτειαν, ὠγκίαν, ἡσίο-
δος δὲ δέκα μὲν υἱούς. δέκα
δὲ θυγατράσ. ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρεας, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁμήρος δὲ, ἕξ μὲν 10
υἱούς, ἕξ δὲ, θυγατράσ φη-
σὶ γενέσθαι. ἀπικτος δὲ οὐ-
σα νιόβη, τῆς λατοῦς ἀπικ-
τηνατόρην εἶπεν, ὑπέρ-
χθιν. λητὴ δὲ ἀθανάτων ἐ-
στὶ, τήν τε ἄρτεμιν, καὶ τὴν
ἀπόλλω κατ' αὐτῆς παρώ-
ξυνε. καὶ τὰς μὲν θηλείας
ἰδίᾳ τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
σεν ἄρτεμις. τὸν δὲ ἄρρε- 20
νας κοινῇ πάντας ἐκίθησε
ῥῶνι ἀπόλλων κυνηγτοῦ
τας ἀπικτείνει ἐσθλὴν δὲ τῇ
μὲν ἄρρεϊον* ἀμφίον. τῆς
δὲ θηλείων χλωρίς ἡ πρεσ- 5
βυτέρα, ἢ νελοῦς σωφρον-
ος. κατὰ δὲ πλείωνας

ἐσώθησαν ἀμύνκλα, καὶ με-
 λίβοικα* ἐτοξάθη δὲ ὕπ-
 αὐτῆς, καὶ ξυῖτος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτὴ δὲ νύκτι θύβας
 5 ἀφ' ἑλίου πόντου, πρὸς τὸν πα-
 τῆρα τάνταλον ἢ κεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεν δι' ὀφθαλμοῖν,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέ-
 βαλεν. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 οὐνύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέρας τῆς
 λίθου, μετὰ δὲ τὴν ἀμφί-
 ονος πατρὸς τὴν λάβαν τὴν βα-
 σιλίσαν πᾶν ἔλαβε. καὶ γί-
 μασ' ἑυχατῆρα μενοικίως,
 15 ἥ τ' ἐνίοι μὴ ἰοκείσιν, καὶ οἱ δὲ
 ἐπικρίσω, λίγισσι. χρύσαν-
 τος τῆς θεοῦ μὴ γένναϊ. τὸν
 γέννηθῆτα γὰρ παρ' οὐκτό-
 ρον ἔσεσθαι. ὁ δὲ οἶνω δειξ-
 20 σων ἄλθε τῇ γυναικί. καὶ ἢ
 γέννηθῆτα ἐκθῆναι δίδω-
 σι νομῇ πρόναις διακρίσας
 τὰ σφυρὰ. ἀλλ' οὐτος μὲν
 θύβηκεν εἰς κίθαριν. πο-
 25 λύβου δὲ βορκόλοι τῆς κορυ-
 θῶν βασιλείας τὸ βρέφος
 εὐφρόνεις, πρὸς τὴν αὐτὰς

cla, et Melibæa intactæ remā-
 serunt: Et ab ipsdē Zeitbus
 etiam, Et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa uer-
 o Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; ibiq; Iouem precan-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes, atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit La-
 ius regnum accepit, ductaq;
 Menœcci filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nasceretur,
 parricida futurus esset. Is
 autem p̄ ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastori traiectis fer-
 rea fibula calcaneis, dedit exa-
 ponendum; at hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt,

quæ sumptum puerum uelut propriū partū sibi supponit, et curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum timore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antellens, ob eandem abse patratam per contumelias, supposititiis, ac spuris appellatur. Qui cum de Peribœa id quæretet, scire minime potuit. Profectus autem Delphois de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri eandem esset illaturus, et cum matre rem habiturum.

Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire supersedit, et dum curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de uia cederet, impe-

χωαῖ καὶ περιβόαι ἦνεγκαι. ἡ δὲ, αἰελοῦσα ὑποβάλλεται. καὶ θοράκιν σασα τὰ σφυρὰ, οἰδῖσται καλεῖ. τοῦτο δὲ μὲν τὸ οἶομα δὲ τὸ τὸ πόδας αἰοῖσται. πλὴν θείσ δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῷ ἡλίκων ἐν ῥάμῃ, δὲ φόνον ὠνειδίζει τὰς ὑποβλήτος. ὁ δὲ πυθασόμενος πρὸς τῆς πρὸς βόας μαθεῖν, οὐκ ἠδύνετο. αἰελοῦστος δὲ εἰς δελφούς, πρὸς τῆς ἰδίας ἐπυθασόμενος γοῖαν. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρ φονεῖσθαι, τῇ δὲ μητρί μιγῆσθαι, οὗτο αἰκούσας, καὶ νομίζων, ὅς ὦν ἔλεγε γελνήσθαι, κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ' ᾧ ματος δὲ δὲ τῆς φωνίδος φερόμενος, στυγχεῖν κατὰ τινὰ σενὴν ὁδὸν ἐφ' ᾧ ματος ὁ χυμλῖος, λαίω, καὶ πολυφόντῃ. κέρυξ δὲ οὗτος ἦν λαίου. καὶ καλεῖσθαι τος

ἐκχωρεῖν. κῆ δ' ἀπείθειαν,
 καὶ αἰάβολῶν, κτείνειαιτος
 τῆς ἱππῶν τὸν ἑτόρον. ἀγα
 5 νακτῆσας οἰδίῳ, καὶ πο
 λυφόντην, καὶ λάϊον ἀπεί
 κτεινε. καὶ παρεζλόχο εἰς
 θῆβας. λάϊον μὲν οὖν δαί
 πῃ βασιλὺς πλάταιων
 δαμασίστρατος. τὴν δὲ βα
 10 σιλείαν κρέων μενοιτιάς πα
 ραλαμβάνει. πύτου δὲ βα
 σιλεύοντος, οὐ μικρὰ συμφο
 ρὰ κατέχευε θῆβας. ἔπι μὲν
 γὰρ ἦρα σφίγγα, ἢ μικρὸς
 15 μὲν, ἐχιδνὸς ἢ. πρὸς δὲ, τυ
 φῶντος. εἶχε δὲ πέισω ποικ
 μὲν γυναικός. σῆτος δὲ, κῆ
 βάσιν, καὶ οὐραὶ λέοντος,
 καὶ πῖδρυγας ὄρνιθος. μα
 20 θουῖα δὲ αἰνίγματα πᾶσι
 μνουσῶν, ὡδὲ τὸ φίκειον ὄρος
 ἐκαστὸς. καὶ οὕτω περὶ
 τεινε θεαίοις. ἦν δὲ τὸ αἶθ
 ρον. τί ὅστις τὸ μῖαι ἔχων
 25 φωνῶν, πρὸς ποταμὸν, καὶ ἡ
 ποταμὸν, κῆ τρεῖς ποταμοὶ γίνονται.
 χρυσόμοι δὲ θεαίοις ὑπάρ

rasset, nec ille diserto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugaliū altes
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percitus œdipus, &
 Polyphontem, & Laium si
 mul obtruncavit, inde The
 bas peruenit. Laium itaq;
 Platæensium rex Damasi
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menœ
 cei filius inuasit, quo regnan
 te non mediocris clades The
 bas occupavit. Siquidem Iu
 no Sphingem, ex Echidna,
 & Typhone parentibus ora
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq;, ac
 cauda leonis, & avis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu
 sis ænigmata didicisset i Thy
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat. qđ est bimōi, quod nā
 esset id animal, quod unā bar
 bet uocem, et quadrupes bi
 pes, ac demum tripes, nasci
 tur. Ad hæc Thebanis oracu

APOLLO DORI

los renuntiatum fuerat, iam ,
tam sphingis incommodo, ac
detrimento liberos fore, quan-
doq; id ænigmatum, uel in-
unum sœpenumero cocuntes,
soluissent, quid illud esset,
quererat, quod, cum mini-
me reperiant, abreptum ex
omnibus, unum deuorabat:
câq; de causa pleriq; subinde
peribant. Ac postremo ad cū
modum Aemone Creontis fi-
lio perempto, Creon ænigma
hmoī soluturo, & regnum, &
Laij uxorē se tradidit, præ-
conis uoce renuntuari iubet.
quod ubi ad Oedipi aures pe-
uenit, ipse ita soluit: quod a
Sphinge proponitur, ænigma,
hominē esse. ait, nascitur enim
quadrupes infans, q̄ quatuor
gradatur membris, grandior
aut effectus, hō bipes esse inci-
pit, senescēs uero, ac demū ter-
tio assūpto pede. i. scipione, tri-
pes dici pōt. Ipsa igitur. Sphīx
ex arce sese præcipitē dedit,
Oedipus ide regnū accipit, ac

χορτος τινικαὐτὰ ἀπαλλα-
γᾶσθαι τῆς σφίγγος, ἡνί-
κα αὐτὸ ἀίνιγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ἐστιν. ἐπεὶ αὐτὸ μὴ εὖ εἰ-
σκον, ἀρπαγὸς εἶα, κατεδί-
δρασκε. πολλάκις δὲ ἀχρά-
λυμλάων. καὶ δὲ τελευταῖον
αἶμονος τῷ κρείονός, κρεῦσθαι οὐ
κρέων. τῷ, τὸ ἀίνιγμα λύ-
οντι, καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ
τῷ λαΐου δώσειν γυναικα.
οἱ δὲ πᾶσι δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σεν εἰπών. τὸ ἀίνιγμα τοῖς
ὑπὸ τῆς σφίγγος λεγόμε-
νον, αὐτὸ δρῶπον εἶπαι. γνο-
νᾶται γὰρ περὶ πάσαις βρέε-
φος ὅτις τέτταρας ὀχούμελον
κώλοισι. τελειούμελον δὲ, τὸ
αἰθρῶπον, δῖπαιον. γηράν-
τα δὲ, τείτλωσας λαμβ-
βαίνειν βᾶσιν τὸ βᾶντρον. ἡ
μὲν οὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς ἀ-
κροπόλεως ἐαυτῷ ἐβρί-
ψεν. οἱ δὲ πᾶσι δὲ καὶ τῷ
Βασιλείᾳ, παρέλαβε, καὶ τῷ

μητὸρ' ἀγνοῶν . κὶ
 καὶ δὲς ἐπὶ κωπὴν ὅζ' αὐτὴ
 πολυνείκω, καὶ ἐποκλέε·
 θυγατὸρ' αὖ δ' ἰσμήνῳ, κὶ
 αὐτὸν . εἰσὶ δὲ, οἳ γέννη
 δῖναι τὰ τέκνα ταῦτα φα
 σὶν ὅζ' Ὀφρυγλυνίας τ' Ἐσπε
 ροῖος· φαισίτων δ' ὕδρον
 τῆς Λαοθαϊόντων, ἰοκείνη
 ὁρμὴ ὅζ' ἀγχοῖος εἰαυτῷ ἀ
 νήρτησεν . οἱ δὲ παῖδες δὲ τὰς
 ὀφθαλμοὺς τυφλώσας ἐκδηλῶν
 ἐλαύνει· ἀρεὲς δὲ παῖδες
 δῖμος . οἳ τῆς πόλεως αὐ
 τὸν ἐκβαλλόμενοι θεωροῦ
 ντες, οὐκ ἐπὶ μωαῶ . παρὰ γ
 νόμους δὲ τὸν αὐτὸν, τῆς
 ἀπὸ τῆς εἰς κολωνόν . εἴδα
 τὸ τῆς Ὀφρυγλυνίας ὅζ' ἐπέ
 στας, καὶ δίδει ἰκάνης . περὶ δὲ
 χρεῖς ἔπειτα· θυσίως· καὶ με
 τ' οὐ πολὺ χρόνον ἀπὸ δα
 τει· ἐποκλέε δὲ, καὶ πα
 λυνείκης παρὲς τῆς βασιλείας
 σωπίζεται περὶ ἀλλό
 λους . καὶ αὐτὴς δὲ καὶ τὸν
 ἔσθρον παρὲς αὐτὸν αὐτῇ

matrem ignorans duxit ux
 rem, de qua etiam polynicem
 et Eteoclem mares, femineiq;
 sexus Ismenē, & Antigone
 procreavit . Sunt autem, qui
 tradant hosce filios editos es
 se, ex Eurygenea Hyperphan
 tis filia . Demde , ubi, quæ an
 tea latuerant : in lucem tan
 dem prodire : Iocasta qui
 dem laqueo sibi collū sregit.
 Oedipus autem , oculis orba
 tus Thebis pellitur , ac filios
 execratus q ab urbe parētem
 ejci spectantes, eum ab iniur
 rianon defenderunt . Profugit
 igitur cum Antigone in Colo
 num Atticæ terræ, populiq; lo
 cū , ubi Eumenidum lucus ui
 sebat, in eo supplex confes
 dit . Inde fuit à Theſco susce
 ptus , neq; ita multo post è ui
 ta migravit . Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerēdo paciscuntur, placuit, ut
 annu ū iperū p uices ad mini
 strarēt . Sūt, q Polynicē prius
 regnare cepisse aut . Deinde

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteo-
clem prius imperare cœpisse,
nec regnum fratri tradere
uoluisset, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepulum exportans
Argos adiuit. quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per-
noctem accedit: ubi cum Ty-
deo Oenei filio, q̄ tum quoq; .
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus. repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remit. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponfos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Apri
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polyni-
ces, uxorem capit. Adra-
stus item utrumq; in patriam

χειν. Ἰνὲς μὲν ἂν λέγοιτο πρῶ-
τον ἄρξαιτος πολυαίκοιο
πῆραδὼν αἰ μετ' αἰαντ' ἔλπει
βασίλειον ἐπεκλείει. πινὲς ἦ
πρῶτον ἐπεκλείοιο ἄρξαιτο 5
βς, μὴ βούλειθα παραδόν-
ται τῷ βασιλείῳ. φυγα-
δόνδεῖς οὖν πολυαίκοιο ἐκ
θηβῶν, ἥ κε νέεις ἄρτος, τόν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πέπλον ἔ- 10
χων. ἐβασίλευε δ' ἄρξαιτο
ἄσφατος ὁ ταλαοῦ. καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσπλάττει. καὶ στωάπῃ ἐι-
μάχῳ τυδείῳ οἰνέως φάει 15
γοντι καλυδῶνα. γένομε-
νος δ' ἐξαίφνης βούς ἐπὶ φα-
νείας ἄσφατος, διέλυσε αὐ-
τοῦς. καὶ μαίπως πινὸς ὑπὸ
μνηστῆρας λέγοντος αὐτῷ, κα 20
πρῶ, καὶ λέοι π. συζύξαι
τάς θυγατέρας, ἀμφοτέ-
ροισ' εἴλθοι νυμφίους. εἰ γὰρ
γὰρ ἂν τῆς ἀπώδω, ὁ μὲν,
καὶ πρὸς προτομῶ. ὁ δ' ἐλ 25
οἶτος. γαμεῖ δ' ἐκπύλλω
μὲν τυδείῳ. ἀρξάειν δ' ἐκ

λυνείκης· καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 σος ἀμφοτέρω εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπὶ τοὺς κατὰ ξιν.
 ἢ πρῶτον ἰδὼν θήβας ἔ-
 5 σπῶν δὲ στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν αἰετῖαν στυγερῶς εἰς.
 ἀμφιάραος δὲ ὁ οἰκλῆος
 μοῖπς ὦν· καὶ περὶ δὲ ὅ-
 πι δὲ πάντας τὸν στρατὸν
 10 οὐκ ἐμὸν χεῖρας ἀσφάτου πε-
 λῶν τῆσαι, αὐτὸς δὲ ὤκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὸν λοι-
 πὸν ἀπέπε· πολυνεί-
 κης δὲ ἀφικόμενος πρὸς ἱ-
 15 ππιν τὸν ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
 θεῖν, πῶς αὖ ἀμφιάραος
 αἰαγκαθεῖν στρατεύεσθαι.
 ὁ δὲ, εἰπὼν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μων ἐριφύλη· ἀμφιάραος
 20 μὲν δὲ ἀπὲν ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυνείκοις δῶρα λαμ-
 βάνει· πολυνείκης δὲ διὸς
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν ἀμ-
 φιάραον πείσαι στρατεύειν.
 25 ὅν γὰρ ἰδὼν τῶν τῆς· γνημέ-
 νης γὰρ αὐτὴ πρὸς ἄσφατον,
 διαλυφίμους, ὥμοσε πρὸς

suam quamq; redueturum se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pri-
 us eundem esse statuit. Quare
 praestantissimum quemq; adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 raus autem Oicleis filius mas-
 tacinadi peritissimus, quod om-
 neis in eo bello praeter unum
 Adrastum perituros esse pera-
 spiciebat, hanc Thebanam expe-
 ditionem detestabatur, quod et reli-
 quos debortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphim Alektoris
 filium contendit, ab eoq; precib.
 exposcit, ut, qua posset ratione
 Amphiarai ad militiam capess-
 endam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphiar-
 raus ergo, ne quid a Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verum Poly-
 nices eam monili suo donatam
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat. id
 enim i ipsius erat manu, nam
 cum Adrastum conuenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, dissectionē solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
inter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela
turum iureiurando confirma
uit. quo igitur tpe contra The
bas belli rō inibatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba
tur, contra uero Amphiaraus
dissuadebat: quo circa Eriphy
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permouit Adra
stus. Tum Amphiaraus eam
subire militiā coactus, filiis iu
rat, ut simulac per ætatē lice
ret, matrē occiderent, et bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Ducib septē, i Thebas exerci
tū dūctare maturat. Huiusce
belli duces ei fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiaraus Oiclis
Capaneus Hipponoi, Hippo
medō Aristomachi, siue, ut a
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fis

ὦν ἄσρατος διαφύλλω, δικα
κρίνειν ἐριφύλλω συγχωρεῖ
σαι. ὅτε δὲ ἠδὲ θήβας ἔδω
στρατεύειν, ἀδράστου μὲν πα
ρακαλοῦντος, ἀμφιαράου δὲ
ἀκρωτέροντος, ἐριφύλλω ὁ
ῥμοι λαβούσῃ, ἔπεισε τὸν
ἀδράστον στρατεύειν. ἀμφια
ράος δὲ αἰάκῳ ἔχον στρα
τεύεσθαι, τοῖς πασίν αὐτο
λὰς ἔδωκε τελέφθεισι, τὴν
τε μητόρῃ κτείνειν, καὶ ἠδὲ
θήβας στρατεύειν. ἀδρά
στου δὲ στυαθεροῖσας οὐκ ἦγε
μόσιν ἐπὶ αὐτῷ, πολεμεῖν ἐστὶ
σπουδὴ θήβας. οἱ δὲ ἦγε
μόνον ὕσαν οἱ δὲ, ἀδράστος,
ταλαοῦ. ἀμφιαράος, οἱ
κλέοισι καὶ πανόσι, ἰππομέδων,
ἀριστομάχου. οἱ δὲ
δὲ, λέγουσιν ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν ὅς ἄριστοι. πολυνίκης
οἰδίποδος, ἐκ θήβων. τυδείας
οἰνέως αἰτωλός. παρθένης
παῖος μέλασιωνος, αἰκάας. καὶ
πινέας δὲ τι δέκα μὲν, καὶ πολυ
νείκῳ, οὐ κατὰ εὐμοῦσι.

συγκαταλέγοιτο δὲ τοῖς ἐ-
 πίτ' ἐπὶ οὐκλον. Ἰφίον, καὶ μὴ
 κισία. πρῶτον μὲν οἱ δὲ εἰς
 νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε λυ-
 5 κοῦργος, ἐξ ὑπὸ τῷ ὕδαρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τ' αὐτὸν κρήνῃ
 ὁδοῦ, ὑπεπύλιν, ἡ λεμνία,
 ὅτις ἡνίπιν παῖδα ὄντα ὁ-
 10 αἰλτῶ ἀχλὶ ποῦσα, ἐν ᾧ
 οὐδὲ φει. ὠρυδικὸς ὄντα καὶ
 λυκούργον. αἰδομέναι γὰρ
 αἱ λεμνίαι ὕδαρον δόαντα
 σεσωμένον, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 15 ναι. πλὴν δὲ ὑπεπύλιν, αἰ-
 πεμπώλησαν. οὐδὲ φεισσε
 ἐλάτρουε πρῶτον λυκούργω.
 δικτυούσης δὲ τῷ κρήνῃ,
 ὅπως ἀχλὶ φθίει ὑπὸ σφο-
 20 κοντος σταφθεῖρεται. τὸν
 μὲν οὖν σφοδρόντα ἐπιφασί-
 πες οἱ μὲν ἀσφάστου, μετρίου
 σι. τὸν δὲ παῖδα δόαντοισι.
 ἀμφιάρκας δὲ εἶπεν ἐκεί-
 25 νος τὸ σημεῖον ὅτι τὸ τὰ
 μέλλοντα προμαρτυρεῖ-
 θαι. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 μορον ἐκάλεισαν, οἱ δὲ ἐ-
 30

lius Aetolus, Paribenoræus
 Melamoniis Arcas. Sūt, q Ty
 deū, et Polynicē iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Eteo-
 clū, Iphīū, et Mecisteū recen-
 sent. Profecti uero in Nemeā,
 cui Lycurgus rex præerat,
 aquā deposcūt, & his ad fon-
 tē nīe dux fuit Hypsipyle, ve-
 liētō infante paruulo Ophel-
 te noīe, Eurydices, ac Lycut-
 gi filio, cuius et nutrix erat,
 nam, cū Lemniæ mulieres ab
 ea Theoniē patrē seruatiū fu-
 isse cōperissent, illū obtruncas-
 rūt. At Hypsipylem uendide-
 runt. Quo circa uenētūda
 gratia apud Lycurgum se-
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiaræus, ad inquit prodigi-
 um futura prænuntiat. Sed
 & hunc puerum Archemo-
 rum uocant, et in eius etiam

APOLLODORI

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo iicit, cursu uero Eteo-
clus, caestibus Tydeus, cursu,
& disco Amphiaræus, iaculo
Laodocus, lucula Polynices, ar-
cu Paribenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenere; Ty-
deum Eteocli ora:orem, ut ex
constituto regnū Polynici re-
stituat, prædicturum destināt.
At Eteocles Adraſti, & com-
mlitonum mandata nihili fa-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus
rus, singillatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Mæonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus q̄dem ad
Ilomoloidē portā tetēdit. Cas-

τρὴν ἐπ' αὐτῷ ἢ τῆς νεμέων
αἰῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν εἰς ἴκῃ
σεν ἄσθρατος. παῖδω δὲ, ἐπὶ
κλος, πυγμῇ, τι δ' οὖς. ἀρμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμμοκάρως,
ἀκοντίῳ, λαόδοκος, πάλῃ, 5
πολυεικής. τόξῳ παρθένου
παῖδος. ὡς δὲ ἦ λῶν εἰς τοὺς
κβαίρω, ἀμμοκάρως τι δὲ α
περὶ τοῦτα ἐποκλείει τῶν
βασιλείων παραχωρεῖν πο- 10
λυεικής, καὶ δ' αὖ στωέθῳ.
μὴ περὶ χοντος δὲ ἐποκλεί-
οις, διὰ πειρὰς τῆς θυγατρὸς
τιδὸς τοιοῦτος, καὶ δ' εἶνα
περὶ αὐτοῦτος, πάντων π 15
ειρήνῃ. οἱ δὲ περὶ τῶντα
αὐτοῦτος ὁπλίῃτες ἀπὸν-
τι εἰς ὁπλῶν αὐτὸν, πάν-
τας δὲ αὐτοῦτος χωρὶς μάχης
ἀπέκτεινε. καὶ περὶ ταῖς 20
στρατοῦτος ἦ λῶν. ἀρμα-
τι δὲ καὶ τοῦτος εἰς τῶν, περὶ
τῶν τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπὶ αὐτοῦτος, ἀσθρατος μὲν 25
ταῖς ὁμολογίας πύλας εἶ-
ση. καὶ περὶ τοῖς δὲ πρὸ ταῖς

ὄγκιστος· ἀμφιγύατος δέ,
 πρὸ τὰς προειπίδας, ἰσχυρο-
 μέσων δέ, πρὸ τὰς ὄγκαι-
 δας. πολυαείκους ὅ, πρὸ τὰς
 5 ὑψίστας, πρὸ νοτιάος, πρὸ
 τὰς ἡλέκτρας, τριβύς δέ,
 πρὸ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 πολισε δὲ καὶ ἐποκλήσθαι
 βαίους, καὶ κατὰ στήθεας ἡγε-
 10 ομένους, ἰσὺς ἰσοῖς ἔταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὶ γλίοιο τοῦ πο-
 λεμίων ἐμακτοῦ ὄφρ'. ἦν δὲ
 πρὸ θηβαίοις μάστις τειρε-
 σείας ὀβήρου, καὶ χειρὶ κλῶ-
 15 σνύμφης, ἀπὸ γλίοιο οἰδαίου
 τῷ ἀπαρτῷ. γλόμενος τυ-
 φλὸς τὰς ὁράσεις. οὐ πε-
 ρὶ τῆς πηρώσεως, καὶ τῆς
 μασιπῆς λέγοντες ἰσχυροὶ διὰ
 20 φοροὶ. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ἔποδον διὰ τὴν φασὶν τι φλωθῆ-
 ναι, ὅτι τοῖς αἰσθησέσιν, ἀ-
 κρύνειν ἢ διλιν, ἐμάνυε. φε-
 ρεκύδης δὲ ἔποδον ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τυφλωθῆναι. οὐ γὰρ γὰρ
 τὴν χειρὶ κλῶ περσέλει τῇ
 ἀθηνᾶ, γυμνῶ αὐτὴ πάν-

pancus uero ad Ogygiā. Am-
 phiaraus ad Proetidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Poly-
 lynices, ad Hypsistam, Par-
 thenopæus ad Helestram, Iy-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nidæ tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui possēt ho-
 stes superare, uaticinantium
 consilio conquisiuit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, & Chariclonis
 Nymphæ filius abVdæi uni-
 us Spartorum, Satorum uel, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritua uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluif-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherecydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclō Mineræ carissima

APOLLODOR I

esset, ei nudam per omnia
Deam uidere licebat, eamq;
manibus suis eructis illius ocu-
lis cæcum fecisse, at Cbaris-
clò Palladem, ut patri oculos
resligneret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius aurium meatibus,
omnem omnium auium
garrum intelligentem fecis-
se, eundemq; Cyaneo sceptro
condonasse: qđ gestans æque,
aq; oculatus turò incedebat.
Hesiodus autem enarrauit,
conspicatum aliquādo Tires-
sui nō pcul à Cyllene coeun-
teis angues baculo cecidisse,
eūq; de uiro in mulierē mutatū
fuisse, et rursus ita coeun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse, et in priorē uiri formā
redisse. Quo circa, Iuno,
ac Iupiter ambigentes: mulie-
res ne, an uiri maiorem in co-
eundo uoluptatē caperent,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tum ille de no-
dem, ac decem, quæ inter

τα ιδεῖν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦς αὐτῆς κατὰ
λαβρομένην, πηρὸν ποιῆσαι.
χαλεκοῦς ἢ διομένοας, ἀπὸ κα-
τασῆσαι πάλιν ταῖς ὁρά-
σεως. μὴ δὲ διαμαλῆν τοῦτο ποιῆ-
σαι, ταῖς ἀκοαῖς διαμαλῆ-
ρας, ἀπὸ τῶν ὁρνίθων φωνῶν
ποιῆσαι σωεῖναι. καὶ σὺ-
ππρον αὐτῆς ὁρῶσα κατακυά-
σειον. ὀφθαλμῶν, ὁμοίως τῆς ἐλ-
ποῖν ἐλάττειν. ἡσιόδοις δὲ.
φῆνιν, ὅτι θεοσάμνος ποδὲ
κυλλήνῃν ὀφθῆς σπασοισιάζον-
τας, καὶ τούτοις τῶσας, ἐλπίει.
τῶν αὐτῶν ὀφθῆς πῆρα τῆς ἑ-
σπασοισιάζοντας, ἐλπίει ἀνὴρ.
διότι πῆρα, καὶ οὗτος ἀμωσῶν
τοῦτο πῶς πῶς, ταῖς γυναι-
καῖς, ὅτι τοῦ αἵματος ἢ δειδοῦ
μᾶλλον ἐν ταῖς σπασοισίαις
συμβάλλει, ἢ ὅτι αἰέκωνον. ὁ
δὲ ἐφῆκεν ὅτι μοιρῶν πῆρα ταῖς
σπασοισίαις οὐσῶν ταῖς μετὰ, 25
αἵματος ἢ δειδοῦ. ταῖς δὲ δὲ
καὶ γυναικας. ὅτι αἵματος μετὰ

αὐτὸν ἐτύφλωσε. ζούς δὲ
πῶς μοχθηρὸν αὐτῷ ἔδωκε.
τὸ ὑπὸ τριεσίου λεχθεὶς
πρὸς δία, καὶ ἦσαν.

5 Ἰὺν μὲν μοῖρην δέκα μοιραν
τὸν πεταλὸν,
τάς δὲ δέκα ἐμπύμωλιν
χρῶν τὸν πονοῦσα νόμα.

Εὐρίστῳ δ' ἢ πολυχρόνιος. οὐ
10 τὸς δ' ἠδ' ἀνθρώποις μακρόθυμος
15 ἰός, εἰ πενικύσθῃ. ἐὰν μάλιστα
καὶ οὐ κρείωνος ἄρ' σφάγιον
αὐτ' ἐπιδόω. ὅτ' ἄρα κούρας με
νοικίδος οὐ κρείωνος, ἐὰν τ' πρὸ
15 τ' πυλῶν ἐσφάξῃ. μάχης δ'
χρῶμενος, οἰκοδμήσοι μέχρ'
τ' τειχῶν σωεδιώχοντα. ἢ
καπανθεὺς ἀρπάζας κλίμα-
κα, ἢ τὰ τεῖχη δι' αὐτ' αἰή.

20 ἢ ζούς αὐτ' κεραυνῷ. τοῦ
του δὲ χρῶμενος δόποιος
τῆς ἀρχαίας γίνεται. ὥς δὲ
ἀπώλλωτο πολλοί, οὐδ' ἔτι
ἐκ τῶν τοῖς στρατῶμα-
25 σι, ἐκ κολῆς, καὶ πολλοί
κῆς, πῶς τῆς βασιλείας μο-
τομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν

coeundū uoluptatis partes cap-
piuntur, nouē mares, at mulier
rē decē sentire iudicauit. Prox-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p luminis
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q Tiresiā.
Ioui, Iunoniq, ita respondis-
se ferunt.

Parte una è denis mas partis
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longeuā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.
Hic itaq; Thebanis futura p-
dicens eū uictorē fore, inqt, si
Menæceus Creōtis filius sese
Marti uictimā deuoueret. Qd
ubi Menæceus audiuit, sei p m
ante portas mactauit. Deinde
pugna commissā Cadmeos ad
muros usq; psecuti sunt, ei ar-
reptis scalis Capaneus in sum-
mos muros cōscendit, eūq; Iu-
piter fulmine iclū interemit.
quo factō Argiui aufugiūt, in
quo cū multi cecidissent, ex
utriusq; exercitus snia Eteon

APOLLODORI

cles, & Polynices singulari
tertamine pugnanti, ac mutuis
se uulneribus necant. Noua
rursus pugna conferta Asta-
ci filij rem fortissime ges-
serunt. Ismarus enim Hippo-
medontem prostrauit* Leas-
des Eteoclum. Amphidicus
Parthenopæum à Periclyme-
no Neptuni filio cæsum suis
se narrat. Melanippus ad hæc
nouissimus Astaci filius Ty-
deum in uentre percussit, qui
cum semianimis iaceret, Palæ-
las ab Ioue impetratum reme-
dium attulit, quo illum fas-
ceret immortalem. Quod
cum accepisset Amphiaræus,
Tydeum ôsus, quoniam ip-
sum præter sententiam suam
Argiuos ad bellum Theba-
num compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tu-
lit. Tydeus, quod ab eo uul-
neratur esset, illum occide-
rat, detractum eo de capi-
te cerebrum absorbuit, id
ubi Pallas animaduertit, in-

dignata

ἀλλύλας. καρτέρῃς δὲ πᾶ-
σιν ἑλισμῶν μάχης, οἱ ἄ-
σπετος παῖδες, εἰς ὅθεν
ἴσμενος μὲν γῆρ' ἵππων μέδον-
τα ἀπέκτεινε.* λεῶδης δὲ, s
ἐτίοκλον. ἀμφιδίκος δὲ, πρῶ-
τον παῖον. ὡς δὲ εὐρυπύδης
φησὶ πρῶτον παῖον ὁ ποσει-
δῶνος παῖς περικλυμένος
ἀπέκτεινε. μελαίπωρος δὲ 10
ὁ λοιπὸς τῶν παίδων, εἰς
τῷ γαστρὶ τυδεῖα περῶ-
σκει. ἡμιδνύτου δὲ αὐτοῦ
κεφαλίου, πρὸ διὸς αἰτηθεῖ-
ς μὲν ἀθανάτοφάρμακον ἦεν 15
καὶ, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν
ἀθάνατον αὐτὸν, ἀμφι-
ραος δὲ αἰδομένης ἑσθῆρ, με-
σῶν τυδεῖα, ὅππῃ αὐτῷ ἐ-
κείνου γνάμῳ εἰς θήβας 20
ἔπεισε ἑὸν ἀργεῖον σφα-
τὸν εἶδαι, τῷ μελαίπωρου
κεφαλῷ ἀχρεμῶν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. πρῶτον δὲ
τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτόν. ὁ 25
δὲ δειλὸν τὸν ἐγκέφαλον,
ὑπερέφηνεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν

εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυχῷ χεῖρα,
 πλὴν ὀφρῶσιν ἐπέχετ' ἐκ
 ἐφ' ὀφρῶσιν. Ἀμφιαράω δὲ
 φούροντι πρὸ ποταμὸν ἰσ-
 5 μὲνον πρὶν ὑπὸ περικλυμέ-
 νου τὰ νεώτατα ἰωδῆ, ξούς κα-
 ραυνὸν βαλὼν, πλὴν γὰρ διέ-
 σπεν. ὃ δὲ σὺν τῷ ἄρματι,
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βᾶτωνι, ὥς
 10 δὲ αἰετοὶ ἐλαττωνῶ ἐκρύφθη,
 καὶ ξούς ἀδανάτοιν αὐτῶν
 ἐπαύσαν. ἄσπρασον δὲ μόνον
 ἱππος δίσωσεν ἀείων. τοῦ-
 15 τον ἐκ ποσειδῶνος ἐχλίνθη
 θημάτων εἰκαδεῖσα βεινυῖ
 κατὰ πλὴν στωουσίαι κρείων
 δὲ πλὴν θηλαίων βασιλείας
 πᾶσιν ἀβῶν, τὸν τ' ἀργείων
 νεκρὸν ἔρριψεν ἀτάφους.
 20 καὶ κηρύξας μνηστῆρας δα-
 πτειν, φύλακας κατέστησεν.
 αἰπύον δὲ μίαν τῆς οἰσὶ πο-
 τὸς θυγατρίων κρύφα τὸ πο-
 λυεῖκος σῶμα κλέψασκε
 25 ἔδαψε. καὶ φεραθείη. ὑπο-
 κρείοντος, αὐτὸν τῷ τὰ φῶ-
 ξῶν ἐκρύφατο. ἄσπρα-

dignata beneficium eius cemo-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugienti, prius,
 quam, in humeris à Pericly-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra des-
 biscit, Mox ille cum curru sis-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elattona,
 eo terræ biatu absorptus est,
 & postea nunquam, visus est,
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 navit. Vesp. Adrastus ab Ae-
 rione equo uestus i tuum eua-
 sit. Hunc Geres in Erimnys
 formā cōversa, ex Neptuni cō-
 cubitu genuit, Creon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 uorum cadauera insepulta præ-
 iecit. Quinetiam ubi edi-
 cto præcepit, ne quis ea se-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero sola Oedi-
 podæ filiarū superstes Poly-
 nicis corpus, quod de nocte hu-
 madum curarit, à Cræote de-
 phesa, uiua cōjicitur in sepul-

A POLLODORI

cbrū. Adrastus, aut Athenas
 pfectus, ad Misericordiae arā
 cōfugit, atq; p̄stis supplicatio
 nobis, Cadaverū tumulādi po
 testatē p̄cabatur. Tū Athe
 nenses cōparatis militū copijs
 duce Theseo Thebas capiunt,
 cadauera suis sepeliēda cōces
 serūt. Et in Capanei rogū cō
 flagratē cōiux Euadne Iphie
 lis filia seipsam coniecit, et
 suo cū marito cōcremari non
 subterfugit. Decimo autē post
 anno caesorum ad Thebas du
 cū filij, cognomēto Epigoni, ac
 si dicas latine posthumī, pater
 nas cedes ulturi, bellum cōtra
 Thebanos gerendū statuerūt:
 deq; belli exitu oraculum sei
 tātib. ipsis, Deus uictoriā nati
 cinatur, si Alcmaeonē duce bel
 lū capefsāt: sed Alcmaeon hu
 iusce expeditionis praefecturā
 detrectabat, prius, quā de mas
 tre suppliciū capiat, nibilo tñ
 secius ad id bellū cōcedit, Nā.
 cū Eriphyle pep̄lū a Thersan
 dro Polynicis filio accepif=

sus δὲ εἰς ἀθάνατον ἀποκόμε
 νος, ἀδὴ τὸν ἐλέου βαμὸν καὶ
 πέφυκε. καὶ ἰκατέρωθεν θεῖς,
 ἡγεῖον δ᾽ ἀπὲρ τῶν νεκρῶν.
 οἱ δὲ ἀθανάτωι μετὰ θυσίας
 σφατὺντες, αἰροῦσι δ᾽ ἄ
 βροστον. καὶ τῶν νεκρῶν τοῖς
 οἰκείοις διδοῦσι δ᾽ ἄψακ. τῆς
 δὲ καὶ πανέως κακομλῆος πυ
 ρᾶς, δι᾽ ἀδὴν ἢ καὶ πανέως το
 μὲν γυνὴ, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος
 ἐαυτὴν βαλοῦσα συκατε
 καίθη. μετὰ δὲ ἐπὶ δύνει. οἱ
 τῶν ἀπλομλῶν καὶ δεσπλῶ
 δειπῶν ἐπίγονοι, σφατὺντες
 ἢ δ᾽ ἄβροστον περὶ τοῦ τῶ
 πατρῶν δαμάχων πμωρῶ
 ἔδωκε βουλόμην. ἢ κακο
 τούμην τοῖς αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐξ
 δίαπινος νίκην, ἀλκμαίωτος το
 ἡγουμλῶν. ὁ μὲν δὲ ἀλκμαίων
 ἡγεῖσθαι τῆς σφατείας οὐ
 βουλόμην, πρὶν τίσασθαι
 τὴν μητρίαν, ὅπως σφατᾶι
 ται. λαβοῦσα γὰρ ἐρυφύλην,
 πρὸ δ᾽ ὀφθαλμοῦ τῶ πολυ
 νεκρῶν τὴν ὄρεμαν, καὶ τὴν πᾶ

πλον, σιωπῆσαι, καὶ οὐκ ἔστι
 δας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγε-
 μόνα ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι,
 5 δῖος ἑπὶ πολέμου. ὅτε
 δὲ οἱ στρατεύμενοι οἶδε, ἀλ-
 κμαίων ἀμφιλοχίου, καὶ ἀμ-
 φίλοχος. αἰγιαλὸς ἀδρά-
 σου. διομήδης τυδείας. πρί-
 μαχος πρῶτος τοῦ. δῖος
 10 λος καὶ πατρός. δῖος ἀνδρὸς
 πολυεΐκος. οὐρύπυλος,
 μυκισίας. οὗτοι πρῶτοι
 μὲν προΐονσι τὰς πύλεις καὶ
 15 μασ. ἔπειτα τῆς δαδαίων
 τῆς πύλωντων, λαοδάματος
 ὅς ἐποκλήσει ἡγουμένον, γλ-
 νκίας μάχονται. καὶ λαο-
 δάμας μὲν αἰγιαλὸς κτεί-
 νει. λαοδάμας δὲ ἀλκ-
 20 μαίων, καὶ μὲν τὸν οὐ τοῦ
 δαίναντο, δαδαῖοι συμφύ-
 λισιν εἰς τὰ τεῖχη. τειρε-
 σίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς
 25 μὲν ἀργείοις κύρυγε πῶδε
 30 διαλύσειας ἀρσέλλειν, αὐ-
 τὸν δὲ φάσκειν πρὸς μὲν τὸν
 πολέμοιο κύρυγε πῶδε

set suos etiā filios ad eā pro-
 uinciam belli capeffendam ins-
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omniū calculis Alcmaeone Im-
 peratore, Thebas oppugnau-
 tum ierunt, qui uero hanc mi-
 litiam secuti sunt, bi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilochoy Am-
 phiaray filij. Egialeus Adra-
 ffi. Diomedes Tydei. Proma-
 chus Paribenoray. Capanei
 Sibenelus, Polynicis Thera-
 sander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir-
 ca uicos depopulantur, qua in
 re Thebani suis opem laturi
 eruptione fecta Laodamante
 Eteoclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laodas-
 mas Egialeum necat, Laodas-
 mantem uero Alcmaeon, quo
 caso Thebani ad mœnia con-
 fugiunt, qui Tiresia uatis con-
 filio moniti ad hostes feciales
 de pace peienda mittuntur. Ip-
 si uero interea fugam capeff-
 sunt: siquidem coniugibus, li-
 berisq; suis cūb. supra uehicū

la collocatis, reliqua urbe
abierunt, atq; ubi per noctem
ad Tilphusium fontem per-
uenerunt, Tiresias cum eo
de fonte sumptam aquam cui
diffuse bibisset: impronisa,
ac repentina morte, uitam
reliquit. Thebani uero diu,
multūq; peruagati Estiæā ur-
bem abse conditiā incoluerūt.
Argiui interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas, ac præda collecta,
et muros euertunt, ac ur-
bem totam deuastant, ac præ-
da partem Delphos ad Apol-
linē mittunt cū Tiresiæ filia,
cui Mantō nomen erat: uoue-
rant enim ipsi, capitis, diru-
ptisq; Thebis spoliōrū pstant-
tissimam, ac nobilissimum illi
dono missuros, post, ubi ab ar-
giuiis Thebæ capte sunt, Al-
cmæon, quodd. in eum quoq;
dona Eriphylem matrem ce-
pisse, rescuiisset, maiori suc-
cessus est iracandia, et accep-
to ab Apolline responso, eam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰαβρίζουσιν.—
πρὸς ἑδρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ τέκνα,
καὶ γυναικας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἐφύγοντο. νύκτωρ δὲ ἑδρὰ
τὴν λεγούσιν Πιλοφονίας 5
κρήνην πρὸς Ἀχαιοῦσιν αὐτῶν.
Τειρεσίης ἀπὸ τοῦ τοῦ πόνου,
αὐτῶν, τὸν εἶον κατέστρεψαν.
Θηβαῖοι δὲ ἑδρὰ πολὺ διελ-
θόντες, πόλιν ἐστίασαν κτίσιν 10
ἄνθρωποι καὶ τῶν κτήνων. ἀργεῖοι
δὲ ὕδραν τὸν ὄφιν τῆς
Θηβαίων μαζόντες, εἰσέλασιν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ σφαγῆσαι
ἔδοσαν τὴν Λείαν, καὶ γυναῖκας
ροῦσι τὰ τεῖχη. τῶν δὲ Λείας
μόρος εἰς διελφούς πέμπουσιν
ἀπὸ ἄλλων. καὶ τὴν Τει-
ρεσίου θυγατέρα μακρῶν ἔν-
τατον γὰρ αὐτῶν θύεσθαι ἐλόν 20
τες, τὸ κάλλιστον τῆς λαφύ-
ρων αἰαθίσαι. μετὰ δὲ τῆς
Θηβαίων ἄλωσης, αἰδομένο-
ντος Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν
δῶρα εἰληφίαν ἐρρύθλων 25
τὴν μητέρα, μάλλον ἡγανά-
κτησε. καὶ χυθὲν τοῦ ἀπὸ

λαιος αὐτῷ τὴν μητέρα ἀ-
 πίκτειν. αἱ οἱ μὲν μάλλον
 λέγουσι σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνειν τὴν ἐρι-
 5 φύλῳ. αἱ οἱ δὲ ὅτι μόνος.
 ἀλκμαίωνα δὲ μετῴληεν
 ἐγγυὺς τοῦ μητρῴου φόρου.
 καὶ μεμνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρχαδίαν πρὸς οὐκλίαν*
 10 ὁπρᾶγινεται. ἐκαίδεον δὲ εἰς
 ἡωκίδα πρὸς φοργίαν· κα-
 θαρθεὶς δὲ ὑπὸ αὐτῷ ἀρσι-
 νόῳ γαμῆν τὴν ὄντου θυγα-
 τῶρα. καὶ τὸν πεῶρμον, καὶ
 15 τὸν πέωλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλιόμινος δὲ ὑδρὸν τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρῃ, χρύβαν
 τοῦ αὐτῷ τῷ θεοῦ, πρὸς ἀχ-
 λαδὸν ἀπείλαι, καὶ πρὸ ἐκαί-
 20 τον πόλιν διαλαμβαίνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἰνέα πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ξειζέται παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς θεσ-
 25 πρῶτον, τῆς χώρας ἀπι-
 λαίνεται. πλωταῖον δὲ
 ἐπὶ ταῖς ἀχλαδῶν πηγῶν πα-

necaui. Nec de sunt, q Amphi
 lochi ēt germani fratris adius
 mēto matri suae cadē intulisse
 Alcmaeonē memoriae cōmēda-
 runt, Tameisi plures sūt aux-
 etores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmissum fuisse
 testentur. Alcmaeonem uero
 ob infelicissimū matris suae fi-
 nem furijs exagitatum, ac suc-
 ribundum legitur in Arcadis
 am imprimis ad* Oicleum se
 recepisse. Illinc aut Psopridē,
 ad Phegeū cōmēasse, a quo p-
 lustratū, cadis ergo Arfinoē
 eiusce filiā uxō rē duxisse, cui
 ēt monile, ac peplum dono de-
 disse. Postea uero q̄ ea de cā
 summa frugum inopia, ac fa-
 me laboraretur, consultus
 Apollo, id ex oraculo respon-
 dit. Ad Acheloum cōmigrans
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oeneū p̄ficiscitur, eiusq; hos-
 pitio usus ē. Inde ad Thespro-
 tos p̄fectus ab eoq; finitū res
 pellitur. Demū, ad Acheloi fon-

APOLLO DORI.

tes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoe, & quem locum Acheolus exaggerarat, urbem ibi ab se construatam habitavit: Mox autem Callirrhoe monilis, perliq; habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitum tam nunquam, deditabat. Quamobrem Alcmaeon Psoe ibidem profectus, Phegeon inquit uaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum itiri, cum monile Delphos delatum Apollini dedit: & peplum: Hac ille Alcmaeonis uerbis credulus eradit. Postea, cum ei a famulo denuntiatum esset, quod haec Callirrhoe sibi infidijs a Phegei liberis Texmeno, & Axione patris imperio circumuentus e medio tollitur: Arfinoem uero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam Texgeam transuehūt, atq; Agapea

ραγλινόμλος, καθαίρεται· πύπ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐκείνου θυγατρῶν καλλιρρόην λαμβάσει. καὶ ὁ ἀχελῶς περὶ σέχων τοῦτον κτίσας κατ' ὥκνησε. καλλιρρόης δὲ ὕδρον τόντε ὄρεμον, καὶ τὸ πύπλον ἐπισυμούσης λαβεῖν. καὶ λεποῦσης οὐ σπασκύνειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάβει ταῦτα. διὸ παῖς οραγλινόμλος εἰς ἱωκίδα ἀλκυονίδων φηγεῖ λέγει περὶ παῖδα τῆς μαλίσσας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὄρεμον εἰς δελφοὺς κομίσαι· αἰαδῇ, καὶ τὸ πύπλον. ὁ δὲ, πρὸς δίδωσι, μινύσκοντος δὲ θάρσυνον, ὅτι καλλιρρόην ταῦτα λαβὼν ἐκόμεξα. εἰσεβὼν δὲ εἰς ἑστῶτον φηγίως παῖδων τυμλίου, καὶ ἀξίωτος ἐπιτάξας τοῦ φηγίως, αἰαρεῖται. ἀρσινόην δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ φηγίως παῖδες ἐμβιβάζοντες εἰς λάρνακα, κομίζουσιν εἰς πέγαν. καὶ δίδωσι ἐκ

πίνουσι . κατὰ φθυσάμενοι δ' ἔ-
 ἄλκμαίονος αὐτῆς φόνον .
 καλλιρρόν δὲ τὴν ἄλκμαί-
 ονος ἀπώλειαι μαθούσα ,
 5 πλοισιάζοντος αὐτῇ τ' ἑὸς
 αἰτέται τὸν γελυνυμλίσ-
 παῖδας ἐξ ἄλκμαίονος αὐ-
 τῇ , λείδαι πλείους . ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς τίσονται φό-
 10 ονον . γλιόμβιοι δὲ , ἐξαίφνης
 οἱ παῖδες τέλειαι , ἐπὶ τὴν
 ἐκδοκίαν τῷ πατρὸς ἐξήλθον .
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ,
 15 ἔντε φηγίας παῖδες πρὸς
 τοὺς καὶ ἀγάνωρ εἰς διλφούς
 νομίζοντες αἰαθῆναι ἢ ὅθ-
 ρον , καὶ τὸν πύπλον , κατὰ
 δύοισι πρὸς ἀγαπήνορα . καὶ
 οἱ τῷ ἄλκμαίονος παῖδες ,
 20 ἀμφότερός τε , καὶ ἀκαρνά-
 και ἀελόντες τὸν τῷ πατρὸς
 φονέα , πρὸς γλιόμβιοι τε εἰς
 ἡρώϊδα , καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασιλεια , τὸν , πεφ-
 25 ρία , καὶ τὴν γυναικα αὐ-
 τῇ κτείνουσι . διαχρύπτες δὲ
 ἄχρη πρῆλας , ἐπιβουδισίη

nori tradunt e mentiti ab Alc-
 mæone eam fuisse interfe-
 ctam ; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmæonis interitu ,
 dum secum rem habet , ab
 Ioue flagitat , ut ij quos ex
 Alcmæone liberos sustulisset,
 necem paternam ulciscerentur
 , simulac adulta iam ætas
 te forent . Quare impetrata,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt .
 Quo etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous , & Agenor ,
 ut monile , ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fe-
 rebant , ad Agapenorem ,
 & Alcmæonis filij Amphoe-
 tetusq; , & Acarnan unâ
 diuertunt , ubi cæsis patris
 sui interfectoribus , profecti
 Psophidem , φαλόγ; , in res
 gnum impetu , Phegeum , &
 uxorem eius occidunt , sed
 fugientis Tegeam usq; in-
 secuti sunt ; utrum Tegeens
 suum ope , & Argivorum
 quorundam adiuncta fuga-

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

eis Tisphidijs incolumes e-
 uaserunt . quique , ubi rem
 gestam omnem , matri de-
 clararunt , monile simul , &
 peplos , Delphos profecti ex
 Acheloi imperato Apollini
 consecrarunt . Progressi de-
 inde in Epirum , collectus co-
 lonis Acarnaniam condunt .
 Atqui Euripides Alcmaeo-
 nem , inquit , per insanie tem-
 pora , ex Mantone Tiresiae
 filia duos suscepisse marem
 scilicet Amphilocho , &
 feminei sexus Tisiphonem .
 Tralatos deinde puerulos co-
 rinthum , Creonti Corinthio-
 rum regi alendos dedisse : ac
 Tisiphonem forma praecel-
 lentissima a Creontis coniu-
 ge diuenditam fuisse , dum ta-
 cite , ne eam Creon ma-
 ritus in coniugium sibi ca-
 peret , subueretur . Alcmaeo-
 nem uero hanc mercatum
 esse , cum suam ipsius filiam
 seruitura seruitutem nesciret .
 Max autem profectum Cos

των τε γὰρ τῆς καὶ τίνων ἀρ-
 γείων ἐσώθησαν , εἰς φυγῆς
 τῆς ἰωχιδίαν ἀπαίντων .
 δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ
 τὰ ταῦτα , τὸν περὶ ἕρμον , καὶ τὸν
 πέπλον ἐλθόντες εἰς δελ-
 φούς ἀνέδεικτο , κατὰ πρὸς
 σταξιν ἀχελώου . πορβύθει-
 τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον , σιωπᾶ
 δροίξουσιν οἰκντοράσ , καὶ κτή-
 ξουσιν ἀνταρναίαι . οὐρυπύ-
 δης δὲ φησὶν ἀλκμαίωνα κα-
 τὰ τὸν τῆς μαίαν χρόνον ,
 ἐκμαστὸς τειρεσίον , παῖ-
 δας δύο γελυνῆσαι , ἀμφοῖν
 λόχον , καὶ θυγατέρα ποσι-
 φόνην . κομίζοντα δὲ εἰς κό-
 ρινθον , βασιλεῖ κρέοντι . καὶ
 τῷ μὲν ποσιφόνῃ διμεγροῦ
 ἔαν δὲ μορφία , ἔπειτ' κρέοντος
 γυναικος ἀπεμπωλῆ-
 θῆναι , διδοκίμασ μὴ κρέων
 αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται .
 τὸν δὲ ἀλκμαίωνα , ἀγορά-
 σαντα ταύτῃ ἔχειν , οὐκ εἰ-
 δῶτα τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα
 δοκῆσαι . πρὸς γὰρ οἱ μὲν

τον δὲ εἰς κόρινθον, ἡδὲ τῶν
 τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ ἀμ-
 φίλοχος κατὰ χρησμούς αἶ-
 5 πόλωνος, ἀμφιλοχὸν ἀε-
 γος ὤκυσεν. ἐπανάτωρ δὲ
 νῦν πάλιν ἡδὲ τὸν Πίλασ-
 γον, ὃν ἀκουσίλαος μὲν διὸς
 λέγει, καὶ νιόβης καὶ δαΐδρ
 οῦ πέδεμν. ἡσιόδος δὲ αὐτὸ-
 χθονα, τούτου, καὶ τῆς ὠκίης
 τοῦ θυγατρὸς μελιβοίας. ἢ
 καὶ δαΐδρ ἄλλοι λέγουσι,
 νύμφης κυλλίνης, πᾶς λυ-
 15 κίων ἐλπίθ. ὃς βασιλεύων
 ἀρῆσθων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα παῖδας ἐ-
 γέννησε. μαιναλόν, Δεσφω-
 γόν, ἑλικᾶ, νῦν τιμον, πού-
 20 κέπρον, καώκωνα, μηκισία,
 ὃ πλεα, μακάρεια, μάκιδ-
 ρον, ὄρον, πόλιχον, ἀκόντην,
 θυάιμονα, ἀγκύροα, ἀρχε-
 βάτην, καρτέρωνα, αἰγαίω-
 25 να, πάλλαιτα, θύμονα, καί
 νῦν δον, πρόδον, λίνον, κορέ-
 ροντα, μαιναλόν, τηλεβοάα

rinum liberos repetitum,
 et filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphilocheus A-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilocheū habitatum
 concessit. Iam uero redeun-
 dum est ad Pelasgum, quoniam
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis. et Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, cuius, et me-
 libææ Oceani filia, siue, ut
 alij uolūt, Cyllenes Nymphæ
 filium Lycanem fuisse me-
 moratur. qui Arcadibus im-
 perans, e multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater. eorum hæc
 sunt nomina Menalus, Tbes-
 protus, Helix, Nyctimus;
 Peucetius, Craueon, Me-
 cisteus, Opleus, Maca-
 reus, Macednus, Horns, Pon-
 lichus, Acantes, Euemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Egeon, Pallas, Eumon,
 Caneibis, Prothous, Lis-
 nus, Carstion, Menalus,

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Teleboas , Phylus , Phas-
sus , Pbivius , Lycus , Ali-
phernus , Genetor , Bucolion .
Socleus , Phineus , Eumetes,
Harpaenus , Portheus , Plas-
ton , Aimon , Cynæthus , Leon,
Harpalycus , Heræus , Ti-
tanas , Mantinus , Cleter , Stym-
phalus , Orchomenus , Mytilimū
Iuniorē . Hi cū supbia tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
teflecterunt . quare Iupiter , ut
horum impietatis periculum
faceret , sumpta hominis mer-
cenarij forma , ad eos acces-
dit . Tum hi simulacrum con-
spicantur ianitatum hospitem
domi suæ excipiunt . Huic
ingulati , è conterraneis pue-
ris unius viscera sacris admi-
sta Mænali fratris natu mas-
ioris suafu comedenda appo-
suerunt . At Iupiter id genus
mensæ maximum in modū as-
pernatus evertit , & eo ipso in
loco , ubi nūc Trapezus (i. e. n.
loci nomē ē) spectatur . Ceterū
Lycaonem , ac eius liberos ,

φύσιον , φάστον , φθίον , λυ-
κίον , ἀλίφειρον , χιείτορα ,
βουκαλίωνα , σωκλία , τι-
νέα , διμήτην , ἀρπαλία , πορ-
θεία , πλάτωνια , αἴμονα , κύν-
ταιον , λέοντα , ἀρπαλυ-
κον , ἡραία , τιτάνω , μαυτί-
νω , κλείτορα , σίμφυλον ,
ὄρχομενὸν νυκτιμῶν τὴν νεώτε-
ρον . οὗτοι πάντας αἰθρῶν 10
ποῦς ὑπερέβαλον , ὑπερ-
φαίειν , καὶ ἄσβεστῶς . ξυῖς
δὲ αὐτῶν βουλύμενος τὴν
ἀσβεστῶν πειρᾶσαι . εἰπα-
δὲ ἰς αἰσθητήν τε , πᾶσι 5
νεῖται . οἱ δὲ αὐτὸν ἰδὼν ξε-
νία καλέσαντες , σφάξαν-
τες εἰς αὐτῶν ἐπιχωρίων παῖ-
δας , τοῖς ἰδίοις τὰ τούτου
πλάγχθη σπασσάμενοι 20
τες , πᾶσι δακνὴν τῇ σφαγῇ .
συμβουλεύσαντος τῷ πριε-
στυδῶν ἀδελφοῦ μαινά-
λον . ξυῖς δὲ μυθολογίᾳ τὴν
μὲν σφάξαντες , αἰσθητῶν . 25
δα νῦν λαπυρῶν καλεῖται
ὁ τόπος . λυκαῖον δὲ , καὶ τῶν

τούτου καὶ δας ἐκαρσύνουσα
 χροῖς τ' νεώτατον νυκτίμα.
 αἰαχοῦ (α γ' ἢ γ' τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τ' διὸς
 8 ἐφαλαμίν, τὴν ὀργάνην κα-
 τέπαυσε. νυκτίμου δὲ τὴν
 ἑσπείλαιον παραλαβόντος,
 ὃ ἀδὲ Διὸς καλίωνος κατε-
 κλυσμιὸς ἐγέβετο. αὖτις ἐ-
 10 ποιοῖ φασὶ δὲ τὴν τῆς Λυ-
 καίωνος παίδων δυνατέθειον
 γιγνέσθαι. εὐμῆλος δ',
 καὶ πινὼς ἔτδοροι λέπιοι. Λυ-
 καῖον καὶ θυγατρός τε καλλι-
 15 στώ γινέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσπις δὲ νυκτί-
 ως, φρεκύνδης δ', κηκίως,
 αὐτὴ σύνθετος ἀρτίμυθος
 20 οὗσα τὴν αὐτὴν ἐκείνην σο-
 λὴν φοροῦσα, ὥμοισιν αὐ-
 τοῖς μέναι πῆδινον. Ζεὺς
 δ' ἑρκαδὶς, ἀκούσῃ σπασθῆναι
 ζεταί. εἰρηαδὶς, ὡς μὲν αἰτοῖ
 25 λέγουσιν, ἀρτίμυθος δὲ ἐ-
 νιοὶ ἀρχέλιον. βουλέμυθος
 δ' ἑρκαδὶς, εἰς ἑρκατον

praeter Nyctimum nouissi-
 mum omnium fulmine, per-
 cussos concretauit. Terra
 interim sublatis in altum ma-
 nibus, ac Iouis dexteram con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimvero
 Nyctimus, ut regnum ad-
 ceptus est, Deucalionis dilu-
 uium insequitur, Hoc sanè
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse
 se, scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lycaonem fia-
 liam etiam Callistonem has-
 buisse narrant. quam, qui-
 dem Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, ac Pherecy-
 des Ceteo natam esse refert.
 Haec quòd cū Diana ueniens
 di studio oblectata, eandemq;
 stolum induta secum inibi se
 uirginitati additam fure in-
 trauit. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, siue, ut quidam in

APOLLODORI

Apollinē uersus inuitā subegit. quod cū Iupiter Iunonē latere fluderet, eam in urse faciē uertit: Iuno interea Dianæ, ut, imanē belluā sagittis cōfigat, p̄suasit. Nec, defuncti, auctiores, q̄ referāt, illā p̄missæ uirginitatis uiolatæ cā sagittis à Diana p̄cussam obijisse. Qua demum sublata Iupiter abreptū infan- tē in Arcadia Mæa enutrit: dum dedit, Eiq; Arcadi nomē ip̄osuit: et Callistō inter astra collocauit, ursamq; nomina- uit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amyclæ filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut̄ Eumelus ait; ex nymp̄ha Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Arbidas. Qui terrā partiti sunt. Summa uero po- ietie penes Elatū fuit. Hic ex Laodice filia Cinyræ Stym- phalū, & Pereum gignit. Sed Arbidas Aleū, et Sibeneboeā, quæ Præto nupsit. Alei uero, et Neæræ Perei filie Auge q̄ de semina: mares autem, Ces-

μετεμώρφασεν αὐτὴν. ἔρε- δὲ ἔπεισεν ἄρτεμιν, ὡς ἄ- γριον θηρίον κατατοξέ- σαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς ἄρτεμις αὐτὴν κατατόξευ- σεν, ὅτι τὴν πρὸ θείας οὐκ ἐφύλαξε. ἀπλομῶν δὲ καλλιστῆς ἔως τὸ βρέφος ἀρπάξας, εὐαγγελιστὰς δίδω- σιν αἰατρεῖφειν μαίᾳ. περ-ιο- ξατοξέως ἀρπάξας τὴν δὲ καλλιστὴν καταστείλας, ἐκεί- λεσεν ἄρκτον. ἀρκιῶδος δὲ, καὶ λεαιεύρας τ' ἀμύνκας, ἢ μεγανείρας τῶ κρόκωτος. ἵς ὡς δὲ οὐμῆλος λέγει, νύμ- φησ χρυσωπίας, ἐλθόντο παῦδες ἑλάως, καὶ ἀφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμάρϊσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλα-20- τος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κινύ- ρου, σύμφαλον, καὶ πδρέα πεκνοῖ. ἀφείδας δὲ ἄλειος, καὶ δεινέβοιαι. ἦν γαμει- πρεῖτος. ἀλέιν δὲ καὶ νέαι-25- ρας τῆς πδρέας, θυγάτηρ μὲν, αὐγῇ. υἱοὶ δὲ κηφύς, καὶ

λυκοῦργος. αὐτὴ μὲν γὰρ ὑφ' ἡ
 ρακλείου φθαρθεῖσα, κατέ-
 κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πε-
 μλίει τῆς ἀθλῶας, ὅς εἶχε
 5 τὴν ἰδρωπύλιν. ἀνὰ ῥοπὸν
 δὲ τ' ἡγεμλιούσης. καὶ μνηστῶ-
 των τῆς χρησμῶν εἶναι· π
 ἐν τῷ πεμλίει τ' ἀθλῶας δυο-
 σέβημα, φωραθείσα ἄπο τ'
 10 πατρὸς, πρὶν δὲ ναυπηλίου
 εἶδαν ἄνω. πρὸν πύθραον
 ἀμυστῶν δ' αὐτῆς παραλα-
 βὼν αὐτὴν ἐφθειρε. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκτεθεὶς ἐν ὄρει πρὶν
 15 θείῳ, θηλυὲν ὑποχούσης
 ἐλάφου, τίλεφος ἐκλύθη.
 καὶ ῥαφεὶς ἄπο τῆς κορυ-
 θου βουκόλων, καὶ ἐν τῇ
 20 τῆς πονέας, ἦσαν εἰς δελ-
 φούς. καὶ μάθων πρὸ τοῦ
 θεοῦ, πρᾶγινε θεῖς μυσίαν,
 θετὸς παῖς πύθραοντος γί-
 νεται. καὶ πλὴν τῶντος αὐ-
 τῆς, διαδόχος τ' δ' αὐασείας
 25 γίνεταί. λυκοῦργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης. ἡ δ' εὐρυνόμος, ἄλ-
 κίος, καὶ ἑπὶ πόρος, καὶ ἀμυ-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule utiā infantē
 intra Palladis lucū cœlauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cū uero ingrauesce-
 rei ānona, ut planè fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, ī Mineræ luco
 quādā latere īpictatē. deprehe-
 sa demū à patre puella, Nau-
 plio occidēda traditur, à quo,
 cum illā Theutiras Mysorum
 dynastes accepisset, uitiāuit, et
 īsans Paribenio ī mōte expo-
 nitur, quòd cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Coryibi bubulcis enutritus, ac
 perquisitis parētib; Delphib;
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuthran-
 te adoptatur, eòq; uita funēto
 Mysiæ regni heres īstituitur.
 At ē Lycurgo, & Cleophi-
 le, siue Eurynome nati sunt.
 Ancæus, Epochus, Amphib;

A P O L L O D O R I

damas, et Idæus, ex Amphida-
mātē uero Melanion, et Antis-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Inſo, et Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
capidus, eā exposuit, ad quam
ursa sæpenumero ueniēs ube-
ra prædebat: eāq; demū uenas-
tores inuentā penes se educa-
rūt. Atalanta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
uenādo ī solitudine armata pa-
ma nebat. Quin etiam ubi Iuiola-
ræ uirginitati suæ à Rhoeco, et
Eyllæo cētauris uim parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perſossi
tōciderūt: deuenit præterea unā
eū uiris præclarissimis nō ad ue-
nationē mō. ī Calydomū aprū
indictā, sed et ad certamē in
Pelizæ honorē institutū, pro-
fuiūq; , ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum ca-
piendum inducēta esset, in sta-

δάμας, καὶ Ἰδαῖος. ἀμφι-
δάματος δὲ μελαίων. καὶ
ἀντισμάχης θυγάτηρ ἀντιμάχου, ἐν
ὠρεσὶ δὲ ἔγαμην. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμείνης τῆς μινύου, 5
ἀταλάτῃ ἐγείβετο. ταύτης
ὁ πατὴρ ἀρρεσίων καὶ δωρὸς
ἐπιθυμῶν, ὅθεν ἴδκεν αὐτὴν,
ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλά-
κις θηλῶν ἐδίδου. μέχρις 10
οὗ σύροντες κυνηγοὶ πρὶ αὐ-
τοῖς αἰέρεον. κλεία δὲ
ἀταλάτῃ γλομῶν, πρὶ θή-
ρον ἐαυτὴν ἐφύλαττε. καὶ
θηρεύουσα ἐδὴρμίαν καὶ δω- 15
σολισμὴν διετέλει. βιάζε-
σθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειρῶν-
τες κύνταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὀα-
λαῖος, καὶ ταυροβούτες ὡ-
ς αὐτῆς ἀπέθανον. παρε- 20
γείβετο δὲ μετὰ τῆς ἀριστέων.
καὶ ᾤδῃ τὸν κελυσθώνιον καί
πεον. καὶ ἐν τῷ ᾤδῃ πελῖαν
πιδάπαι αἰῶνι, ἐπάλασε πε-
λεῖ, καὶ στήκεον. αἰδουροῦ = 25
ἔα δὲ ὕστρον, ἐν ᾧ γονέας, εἰς
ὁ πατὴρ γαμῶν αὐτὴν ἐπι

900 Δα . ἀποῦσα εἰς σταδίων
 τόποι, καὶ πῆξαι μέσον σκό-
 905 λωπα τείπηχυν, ἐπεὶ Δα
 τῆς μιν δορυμίων ὄνδρον
 910 μοῖς προλοῦσα, ἐκρόχαξε καὶ
 Δωπλοισμείν . καὶ κατὰ λη
 φθίει πρὸς αὐτῇ Δαίνατος
 ἐφείλθο . μὴ κατὰ ληφθῇ
 915 πρὸς δὲ, γάμος . ἔδην δὲ πολ-
 920 ιολῶν ἀλλυμύλων μελα-
 νίων αὐτῆς . ὅρα θεῖς, ἦ καὶ
 ἡδὲ τῷ δρόμον . χρύσεα μὴ
 λακομέζων . πῆρα ἀφροδί-
 925 τῆς . καὶ δὲ δρόμος ταῦτα
 930 ἔρριπῃ . ἡ δὲ ἀνδρομύνη
 τὰ ῥιπῇ οὐμύνη, τῷ δρόμον
 ἐκίχθη . ἔζηκεν οὖν αὐτῇ
 μελαινίων . καὶ ποτε λέγε-
 935 ται μὴ θηροῦντας αὐτῶν
 940 οἰσελθεῖν εἰς δὲ πέμπος διὸς,
 καὶ καὶ στυοιστῶντας, εἰς
 λέοντας ἀλλαγῇ . ἡσίοδος
 δὲ καὶ πινθεῖ τῶροι, τὴν ἀ-
 945 ταλαίτην, οὐκ ἰάσου, ἀλλὰ
 950 ὁρινέως εἶπον . διὰ πιδης δὲ
 μαίνεται . καὶ τὴν γῆματα
 αὐτῇ οὐ μελαινίονα, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio triū cu-
 bitū palū defigit . Hinc pcan-
 tū uirgæ curulibus ludis pro-
 positis armata decurrebat . In qz
 bus q uincebatur, cædes, at Vi-
 flori Atalāta coniugium de-
 bebatur . Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus, aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currendi certamē descendit: ea
 in ancurrentē puellā insequēs
 objicit . Tū Atalāta, dū in pie-
 tis pomis è terra colligendis
 occupatur, cursu deuicta est .
 Sic, itaq; Melanion Atalan-
 tæ coniugio potitus est . Sed
 et fama est, eos aliquando,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leo-
 nes transformatos fuisse .
 Hesiodus autem, ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi, at
 Schænei filiā fuisse memorā-
 rūt . Euripides, è Menalo or-
 tam, nec eam Melanioni, sed

APOLLODORI

Hippomoni nuptā dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue; ut alij uolunt, ex Marte Parthenopæum; qui bellum gessit in Thebanos; procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceanī filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filię septem, quibus Pleiādibus cognomen tum fuit; Alcyōne, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomāus uxorem sibi sociauit. Meropen Sisyphus, duas corrupit; Neptūnus quidem priorem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptūnus pater, in fortunatos tum insulas habitatum misit. Posteriozem autem Alcyonē, ex qua Æthusa filiam genuit; quæ Apollini Eleutibezem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem; Nycteus autem ex Hyreō, & nympha Clonia natus est. Dædus Nycteo, & Polyxone Antio-

pe oritā

ἰππομόνῃ. ἐγγίνουσι δὲ ἐκ-
 μειλασίωνος ἀταλαίτη, ἥ,
 ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
 παρθενόπαιον. ὃς ἐπὶ θή-
 βραϊ ἐστρατεύετο. ἄτλας
 τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανίδος
 πλειόνης, ἐγγίνοντο θυγα-
 τέρους ἑπτὰ ἐικυλλήτης τῆς
 ἀρχαίας, ἁὲ πλειάδεις
 προσάχρονθεῖσαι. ἀλκυό-
 νη, μερόπῃ, καλαινῇ, ἠλεκτράϊ,
 στροπῇ. ταύγῃ τε, μαίᾳ. τού-
 των στροπῇ μὲν, οἶνομαχος
 ἔγχε. σίσυφος, μερόπην.
 οὐπὶ δὲ ἐμίχθη ποσειδῶνι.
 πρῶτῃ μὲν καλαινῇ, ὃς ἔστι
 λύκος ἐλίσσας. οὐ ποσειδῶν
 εἰς μακάρων ὤκησεν ἐν ὄρεϊ.
 δευτέρᾳ δὲ ἀλκυόνῃ. ἥ θυ-
 γατὴρ αὖ μὲν τέκνωσεν αἰθού-
 ραν, τῷ ἀχρόλλωνι ἐλδουθῆναι.
 ἔκ τε κούρην καλλίστην. ἡνὸς
 δὲ ὑρέα, καὶ ὑπερένορα.
 ὑρέως μὲν δῶν, καὶ κλονίης
 νύμφης, νυκτίδος, καὶ λύκος, 25
 νυκτῶος δὲ, καὶ πολυφούς,
 οὗ πῦρ. αἰπότης δὲ, καὶ
 σίς

διὸς, ξῖνος καὶ ἀμφίων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλατίσι ξυῖς
 σωοισιᾶται. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη δι᾽ σωελθοῦ
 5 σκ εἰ ἀΐρω τ᾽ κυλλήνης, ὅρ-
 μῶν τίκτει. οὗτος εἰ πρώ-
 τοις ἢ τῷ λίκνου κείμνος
 ἐκδύς, εἰς περία πᾶγινε-
 ται. καὶ κλέπται βόας, ὧς εἴ
 10 μοι ἀράων. ἵνα δὲ μὴ φω-
 ραβείη, ἔσθ' ἢ ἰχνιδν, ἔσθ'-
 δὲ ματαῖς ποσι πρὸ ἐθυ-
 κει. καὶ κομίζεις εἰς πόλιν,
 ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς σπήλαια
 15 οὐκ ἀπὸ κρυψέ. δύο δὲ καὶ τα-
 θύχους τὰς μὲν ἑνὲς πέτραις
 καθήλωσε. τῇ δὲ κρεῶν τὰ
 μὲν, καὶ τὴν ἀλώσει ἐφ' ἑαυ-
 τὰ δὲ, κατέκασκε. καὶ ταχέ-
 20 ως εἰς κυλλήνῳ ὥχετο. καὶ οὐ-
 ρίσκει πρὸ τ᾽ αἰῶνος νεμομέ-
 νην χελώνῳ, ταύτῳ ἐκκα-
 θάρσας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς
 ἐπείνας, ὅς ᾧν ἔθυσεν βόων.
 25 καὶ ὁρᾷ ἀμύνος, λύρας ἐποίη-
 σε. καὶ πρῶτος κρέα ὥπιεσε.
 καὶ λύρας οὖρε, καὶ πλῆκτον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 ibus, et Amphio, Atlätidas aut
 cæteras, Iupiter cōpressit. Siq-
 dem Maia natare maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercuriū parit: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret, erumpit, atq;
 Pieriam puasit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit: ne
 ue id deprehendi p̄ uestigia pos-
 set: calceos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit. ac reliquas intra
 spelæum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolas-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, at uiscerum partim eli-
 xa, partim tota esitauit. In-
 de ī Cyllenē festināter p̄fici-
 scitur. p̄ antri ostio cōsumpta
 iā carne testudinē iuenit, qua
 ppurgatā, et absterfa sup̄ eius
 testa neruos ex matlatte bouū
 intestino confectos. tetendit,
 & lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; ac plectrum primus
 inuenit Max Apollo bubus p-

APOLLO DORI

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligēter examinauit eas abigētem puerū uidisse tēderunt: sed uero baudqua quā posse dicere, quonā pducēte forent, quando eapz qdem uestigia deprehēdi nō poterāt. Demum, ubi Apollo ex uaticinādi pitia abigēū cōperit: ad Maiā in Cyllenem pperauit, apud quā, Mercuriū furti accusat. Ea uero puerū ipsum fasciis inuolutū oñdit. Hūc Apollo manib. sublatū ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis impio reddere iubetur, inficiari tē nō desinebat, qui, quod ille minime psuadet, Apollinē Pylum pducit, ac boues restituit. Inde Apollo audita lyra, tradit illi rursus eas boueis: quas cū Mercurius pasceret, fistulā ēt cōpegit, & cōpactam īflauit, p qua quod eius bñdē miro desiderio Apollo tenebatur, aureā uirgam dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ξητῶν, εἰς πύλον ἀφικνέῃ. καὶ τῶν κατοικῶν τας αἰέκρινεν. αἱ δὲ ἰδίῳ μὲν παῦδα ἐλαύνοντα ἔφασκον. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἠλάθουσιν, ὅτ' τὸ μὴ διρεῖν ἵχος δύνασθαι. μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαιτικῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς μαῖα εἰς κυλλήνῃ παραγίνεται, καὶ τὸν ὀμῶν ἠπᾶτο. ἡ δὲ, ἐπιδέξασα αὐτὸν ἐν οἷς ἀπαργάνοις. ἀρχῶν δὲ αὐτὴ πρὸς διακομίσας τὰς βόας ἀπαίρει. διὸς δὲ καλβύοντος, ἀχθῶναι, ἠρενέτο. μὴ πεῖθων δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶνα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀχθῶν δίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ ἀρχῶν, αἰπιδῶσι τὰς βόας. ὁρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύειγχα πάλιν πηξάμενος ἐσύειξεν. ἀρχῶν δὲ καὶ ταύτῃ βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκείνητο

βουκολῶν . ὁ δὲ καὶ ταύ-
 τῳ λαβεῖν αἰτῇ τ' σύμ-
 γς ὅθι λαι, καὶ τῷ μαυ-
 κῶ ἐπιλαθεῖν . καὶ οὐδὲ δι-
 5 δάσκειται τῷ δὲ τῆς ἡ-
 φων μαυπικῶ . ξοῦς δὲ αὐ-
 τὸν κύρυκα ἐαυτῷ, καὶ θεῶν
 ἑποχθονίων τίθῃσι . ταῦ γ'
 τῇ δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 10 να . ἀφ' οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἢ χώρᾳ καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ ἀπέρτης
 τῆς οὐρώτα, ὅς ἦν ἀπ' ἀ-
 λεγος αὐτόχθονος, καὶ νύμ-
 15 φης νηΐδος κλειοχαρείασ' ἀ-
 μύκλας, καὶ οὐρυδίκην, ἣς
 ἔγνητο ἀκρίστος . ἀμύκλα δὲ
 καὶ διομνύδης τῆς λαπίδου
 καυόρτης, καὶ ὑάκινθος, τῷ
 20 τὸν εἶναι τῷ ἀπ' ἁλῶνος ὀρώ-
 μῃον λέγουσιν . ὃν δ' ἴστω βα-
 λῶν, ἄκων ἀπέκτεινε . καυόρ-
 του δὲ παῖς περιύρης, ὅς γα-
 μεῖ γοργοφόνῳ τῷ πῶρ-
 25 σῶς, καὶ δ' ἀπὸρ σισίχρος
 φησι . καὶ πῖκται τυνδαρέων,
 ἱκαρίων, ἀφαρέα, λεύκιπ-

Apollo boues pasceret, habebat. quod eā Mercuriū, et pro fistula habere, et uaticinandi artem consequi cupiebat. qua tradita, et per calculos etiam uaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorūq; Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedæmonē filiū pcreauit, à quo ēi Lacedæmonis regio nomen est cōsecuta. Sed ex Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, q fuit Lelegis indigetis filius et Cleocharæe Naidis nymphæ Amyclas, et Eurydice, quā Acrisius uxorem habuit. Amyclæ autem, et Diomedes lapithæ filia, Cynortes, et Hyacinthus filij suere Hyacynthum ab Apolline ardēter amariū fatentur, quē disco percussū fortuito interfecit. Sed et Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareū, ac Leucip

πῦ, suscepit. Ex Arboreo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idā, ἐ Neptuno genitū esse cōprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latētia quæp̄ puidis se dicatur Leucippi uero ex Philodice Inachi filia natæ fuere Ilaira, et Phœbe. Hæc Dioscori. i. Iouis filij Castor, et Pollux ab se raptas uxores duxerūt: post has ἐt Arsinoen genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapiū peperit: At qdā nō Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegyæ i Thessalia natū Æsculapiū fuerūt: cū qua, simulac eā depisset Apollo, statim concubuisse, p̄ditur. ἣν, quod p̄ter patris sententiā ea potitus eet, Ischyri Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo, autem delatorem coruum immodicis male dictis execratur, &, qui ad eū usq; diem candidus fuerat,

παν. ἀφαρέως μὲν οὖν, καὶ ἀρήνης τῆς οἰβάλου, λυγκοῖς τε, καὶ ἰδας, καὶ πει-
 ρος. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰδας ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅξυ δερκία δὲ λυγκοῖς ἔνεγκαν. ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς θεωρεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ φιλοδίκης τῆς ἰνάρχου θυγατρὸς ἐχέοντο, ἰλάειρα, καὶ φοίβη. ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγχετο. διόσκοροι. περὶ δὲ ταύταις, ἀρσινόην ἐχέοντο. ταύτῃ μέγιστον ἀχάλλων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γενεῖα. πινὲς δὲ ἀσκληπιὸν, οὐκ ἔξ ἀρσινόης τῆς Λουκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος τῆς φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ φασὶ ὁραθῆναι ταύτης ἀχάλλων τιῶν δὲ, καὶ οὐδίας στωελθεῖν. τῆ δὲ, πρῶτον πατρὸς γνώμῃ ἐλομένην, ἰχθυί τῷ ἐλάτῳ ὑφ' ὧν στωοῖ καὶ. ἀχάλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαι τὰ κόρακα καὶ ταῖα. ὅς τις Λουκίος

ὄντα, ἐποίησε μέλαινα. αὐ-
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. καιομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀρπάσας. τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χεῖρωνα ἢ κένταυρον ἦνεγ-
 κε. πρὸ καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κωνυγικὴν ἐρεφό-
 μινος ἐδιδάχθη. καὶ γυνόμινος
 χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην
 10 αἰσχύσας ἑδὶ πολὺ, οὐ μόν-
 ον ἐκώλυε πινᾶς ἀποθνή-
 σκειν, ἀλλ' αἰνέγει, καὶ τὸν
 ἀποθανόντας. πρὸ γὰρ ἁ-
 θυνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 15 βᾶν τὸ γοργόνος ῥυτίδι αἵμα-
 τὸ μὲν ἐκτὶ αἰσδρῶν ῥυτίδι,
 πρὸς φθορὰν αἰσδρῶν πρὸς
 ἐχθρῶν. τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶν,
 πρὸς σωτηρίαν. καὶ δὴ τού-
 20 θυ τὸν τεθνηκότα αἰνέγει-
 ραι. εὖροι δὲ πινᾶς λεγόμε-
 νοις αἰσχύσῃαι ὑπὸ αὐτῆς,
 καὶ παρῖα, καὶ λυκούργου.
 ὥς δὲ σισύροος φησιν ἐριφύ-
 25 λῳ, ἰππολύτῳ. ὥς δὲ τὰ
 ναυπακτικὰ συγγραφέας
 λέγει, τυνδαρεῶν, ὥς φησι

in nigrum commutavit, & Co-
 ronidem gravidam percus-
 sit, & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit : à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit. Qui cum
 iā Chirurgicus euassisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 prēmortuos in vitam reuoca-
 uit. Nam. cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruor-
 em accepisset, qui ē lævis
 defluxisset in mortalium pers-
 niciem, quod autem ē dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur : atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat. Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicantur, Capaneum.
 ac Lycurgum. Vt autem Ste-
 sichorus ait, Eriphylum, Hippo-
 polytum, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndareum.

A P O L L O D O R I

Ganyasus Hymenæum. At Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Deum Iupiter ueritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se uiribus uicissim adiuuverint: fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclo-
pas, quod Ioui fulmina com-
parassent, occidit. Quem, cum Iupiter in Tartarum iam deiecturus esset, Latonæ precibus exoratus annum totum ut ipse uiro mercede con-
ductus seruiret, imperauit. Is autem Pheras ad Admetum Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omneis effecit. Sunt, qui, & Arbareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cy-nortæ autem Perierem filium fuisse, & huiusce Oebalum. Sed Oebali, & Batræ

πανύασις. ὑμλίατον. ὥς οἱ ὀρθικοί λέγουσι, γλαῦκος τὸν μίνως. ὥς μνηστῆρας λέγει. ξύς δὲ φοβηθεὶς μὴ λαβόντες αὐτῶν τοὺς θόρακας, πῶ αὐτῶν βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραυνώσεν αὐτόν. καὶ ὅτε αὐτῶν ὀργισθεὶς ἀπὸ τῶν κτείνει κύκλω-
πας, αὐτῶν κεραιὸν διὰ καί-
τασκαλύσαντας ξύς δὲ ἐ-
μέλυσεν εἴπῃσιν αὐτὸν εἰς τάρταρον. δευθείσης δὲ λυτοῦς, ἐκέλευσεν αὐτῶν εἰς αὐτὸν, αἰδοῖσι θητῶσαι. οἱ δὲ πᾶσι γινώσκουσιν εἰς φόβον πρὸς ἀδελφόν τὸν φόβον, οὐκ ἔστι λαβῶν ἐποίμαίνε. καὶ τὰς θηλείας ἐόασεν πά-
σας διδύματόκοις ἐποίησεν. 20
εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφ' αὐτοῦ μὴ, καὶ λούκιον ἐκ πεδῶ-
ρισ γινέσθαι τῶν αἰόλων. κυ-
νόβου δὲ, περιώρησεν τῶν δὲ, οἱ-
βάλον. οἱ βάλον δὲ καὶ νῆες 25
ὅς νύμφης βατείαν τὴν οὐ-
δύεω, ἰπποκόωντα. ἰππο-

εἰωνα. ἰπποκόωντος μὲν οὖν
 ἐχέοντο καὶ οἱ δὲ δορυκλῆς,
 σκαῖος* ἐμαρφόρος. οὐτὺ-
 χης, βουκόλος, λύκιοι. τέ-
 5 ερος, ἰπποδῶρος, εὐρυτός, ἰπ-
 ποκορυπῆς, ἀλκίνοιο, ἄλ-
 κων. τούτοις ἰπποκόων ἔ-
 χων καὶ δας, ἰσχυρίων, καὶ
 τυνδάρεων, ἐξέβαλε λακ-
 10 οδαίμονος. οἱ δὲ φεύγοντες
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμα-
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γα-
 μεῖ τυνδάρεως θεσίου θυ-
 15 γατῶρα λήσαν. αὐτῆς δὲ
 ὅτε ἠρακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τοὺς οὐτόν καὶ δας ἀπύκτει-
 νε, κατὰρχονται, καὶ πᾶ-
 λαμβαίνει τυνδάρεως τὴν
 20 βασιλείαν, ἰσχυρίου μὲν ἔν,
 καὶ πόριβοῖας νύμφης νη-
 ῖδος υἱοὶ ἄρρεσι δὲ πέντε, θόας.
 δαμάσιππος. ἰμῶσιμος, ἀ-
 λῆτης, περίλεως. καὶ θυγα-
 25 τρὴς πηνελόπεια. ἣν ἔγνωκε ὁ
 δῖος Ὀδυσσεύς. τυνδάρεω, καὶ λῆ-
 δας, πηνελόπεια, ἣν ἔχεμος

Naidis Nympha Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere
 Dorycleus. Scaw* Emarf-
 phorus, Euyches, Bucolus,
 Lycon* Tebrus, Hippoibous,
 Eurytus, Hippocorystes, Al-
 cinus, Alcon. His permuni-
 tus filijs Hippocoon, Icario-
 nem, ac Tyndareum Lacæ-
 demone eiecit. Hi uero ad
 Tbestium eiekti confugerunt:
 Eiq; aduersus finitimos bel-
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Tbestij fi-
 liam Leda cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hero-
 cules Hippocoontem cum libe-
 ris interemit in patriam re-
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Ica-
 rio, & Peribæa naide nym-
 pha, mares filij quinque, Tho-
 as, Damaspippus, Imeusimus,
 Aletes, Perilans: & filia
 Penelope, quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Leda, fi-
 lij Timandra, quam Echemus

APOLLODORI

in coniugium duxit, Clytem-
nestra : quam Agamemnon
uxorem habuit : Item Philo-
poe , quam Diana immorta-
lem esse fecit : Adhæc Iupi-
ter , qua nocte cum læda in cy-
gnum uersus concubuit : ea æ-
dem quoq; Tyndareus illam
impleuit : deq; Loue pollux ,
et Helena , de Tyndareo au-
tem Castor procreati sunt.
Inuenio etiam autores , qui He-
lenam Nemesis , et Iouis fi-
liam fuisse dicant. Nam , cum
ea Iouis concubitum fugeret
in anserem mutatam fuisse. Io-
nem autem in cygnum uersum
coiisse memoratur , Nemesis
uero ouum ex eo concubitu pe-
perisse : Idq; , cum in nemore
opilionis cuidam occurrisset ,
ei , ut ad lædam afferret , de-
disse : Hæc autē conditū i arca
reposuisse , et suo demū tpe or-
iā fuisse Helenā : eāq; pinde ,
ac de se fuisset nata , educasse ,
quæ cū formæ præstātia polle-
ret , eā Theseus rapuit , et Asbe-

ἔλαβε . καὶ κλυταίμυδρα ,
ἣν ἔλαβε ἀγαμέμνων , ἐπι-
πελοπόνῳ , ἣν ἀργεῖς ἀ-
δάνακτον ἐποίησε . διὸς δὲ λυ-
δάσσεω λήδοντος ὁμοιωθεὶς 5
τὴν κύκνω , καὶ κατὰ τὴν αὐ-
τὴν τύκτα τυνδάρως ἐκ
διοῦ μελὶ ἐλθὼν . διὰ πολυδα-
κτυς , καὶ ἐλκόν . τυνδάρω δὲ
κρίτωρ . λέγουσιν δὲ καὶ οἱ το-
τε μέσσης ἐλκόν ἦναι , καὶ
διοῦ . ταύτῃ γὰρ τὴν διοῦ
φούρουσαν σκουσίαν , εἰς
χθονά τινι μορφῇ μεταβα-
λεῖν , ὁμοιωθεὶς τα δὲ καὶ διαί-
τῃ κύκνω , σσελεθεῖν . τὴν
δὲ ὠν ἐκ τῆς σκουσίαν ἀφ-
πικλῖν . ὅθεν δὲ ἐπὶ τοῖς ἀλσὶ
σιν ὄρεόν τῃ πινα ποιμνία ,
λήδα κομίζοντα δοῦναι . 20
τὴν δὲ κατὰ θεομελίην εἰς λάρ-
να καὶ φυλάσσειν , καὶ χρόνῳ
καθίσκοντι γλυνθδεῖσιν ἐ-
λκόν , ὡς ὅτι αὐτῆς θυγατέ-
ρα ᾤφειν . γλυνθδεῖν δὲ αὐ-
τὴν καὶ ἄλλαι διακτερεῖν . δι-
σθεὶς ἀργεῖας , εἰς ἀθήνας

ἐκόμισε . πολυδύκης δὲ,
 καὶ κῆστωρ εἰς αἰθῆνας ἐπι-
 στατῶσαντες, εἰ ἄθου θυ-
 σῶς ὄντος, αἰροῦσι τὴν πό-
 5 λιν . καὶ τὴν ἑλάνω λαμ-
 βαίνοισι . καὶ τὴν θασίως με-
 τέρα αἰθρα ἄγοισιν αἰχμὰ
 λωτον . πῆελίοντο δὲ εἰς
 σπάρτην ἐπὶ τῇ ἑλάνῳ γα-
 10 μοι οἱ βασιλεύοντες ἑλλά-
 δες . ἦσαν δὲ οἱ μνησθόμε-
 νοι οἵδε, ὀδυσσεὺς λαοφύτου .
 διομήδης τυδείως, αὐτίλοχος
 νέστορος . ἀγαπήνωρ ἀγκαΐα .
 15 ἀντίλοχος καπανέως . ἀμφί-
 λοχος κτιάτου . δαίλιος, Ὀ-
 ρύνου . μέγης, φυλέως . ἀμφί-
 λοχος, ἀμφιαράου . μνη-
 σθέως πετῶ . χρίδιος ἐπιστρώ-
 20 φου . πολύξενος ἀγαδίνου .
 πτωλέως ληΐτου . αἰαςθῆ-
 λείως . ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μινος, ἄρεος . ἐλεφάνωρ χαλ-
 κόδοντος . Ὀμήλως ἀδμήτου .
 25 πολυπότης, πειρίδα . λεον-
 τῶς κορωνοῦ . ποδελείως
 καὶ μαχάων ἀσκληπιοῦ . φε-

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Aeth-
 nenses exercitu, cum ad Plu-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tam quoq; hi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petaturi Spartam adue-
 nerunt. Procantium uero nom-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses laertæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Aga-
 penor Ancei, Sthenelus Cas-
 panei, Amphilochus Cteati,
 Thalpius Euryti: Meges Phy-
 lei: Amphilochus Amphiae-
 rai, Mnestheus Petei, Schez-
 dius Epistropbi, Polyxenus
 Agasthemis, Peneleus Leiti,
 Ajax Oilci, Ascalaphus &
 Ialmenus Martis, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ada-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Le-
 onteus Coroni, Podalirius,
 & Machaon Æsculapij, Phil-
 loetes Proantis, Eurypylus

APOLLODORI

Euemonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Ajax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
netij Horæ turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena ī coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fure te pollicearis, talē
ego cū aīo meo rōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latraxe ſe-
opē p̃miſit, uniuerſos, iqt, vlyſ-
ſes p̃cos iuſurādi religiōe ob-
ſtrigito, ut, cū filiae tuæ Hele-
næ de noſtri cætū quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi ā nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū, maritū ue, ac maz-
trimoniū eiufmodi uim face-
re conētur. quod ubi Tyndas-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſurādi religiōnē cōpechi-

λοκτῆτης ποίαιτος. δὲ ῥὺν πυ-
λος, δικάζοντες. πρῶτος ἦ-
λαος Ἰφίκλου. μενέλαος ἄ-
γέως. αἶας, καὶ πεῦκρος τε-
λαμῶντος. πάροκλος μενοι-
τίου. οὗτων ὁρᾶν τὸ πλῆ-
θος τυνδάρεως, ἐδεδόκει,
μὴ κελδεῖτοσ εἰδός, σασιάσω-
σιν οἱ λοιποί. ἔπειτα ἡμιλίου
δὲ ὀδυσσεως. εἰὰ συλλάβει-
ται πρὸς τὸν πανελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἔπειτα δὶδαι ῥό-
πον πινά, δι' οὗ μηδε μίαν ἄλ-
γην ὀσέται σάσις. ὥς ὑπέχετο
αὐτῷ συλλήψεσθαι, ὅτι τυ-
νδάρεως, πάντας εἰπεν ὁ βορ-
κίσαι ἑὸν μνηστῆρας βουδῆ-
σειν, εἰὰ ὁ περ κελδεῖς νυμ-
φίος ἀπὸ ἄλλας πινὸς ἀδικῶ-
ται πᾶσι τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ ἑὸν τυνδάρεως, ἑὸν
μνηστῆρας ὁ βορκίζει. καὶ με-
νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφίον. ὀδυσσῆϊ δὲ πρὸ ἱ-
καρίου μνησθῆναι πινελόπης
πιν. μενέλαος μὲν οὖν ὁ βί-
βης ὁρμῶντω ἐλπίσας.

καὶ κατὰ πινὰς νικώσας·
 ἔκ δούλης πειρώδης γένος αἰ-
 τωλίδος, ἥ καὶ δ᾽ ἄπὸρ ἄκου
 σίλαος, φησὶ, τρηυδῆς, μεγα-
 5 πένθῃ. ἐκ κρηώσι δὲ νύμ-
 φης κατὰ δὲ μηλῶν, ξυφά-
 μων. τῆς δὲ ἐκ λυδῆος γλυ-
 μιλῶν παίδων, καί τωρ μὲν ὅ
 σκεῖ τὰ κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδύνκης δὲ πυγμῶν. καὶ οὐ-
 πλῶ αἰσβεῖα ἐκ λυδῆος αἰ-
 ἀμόττοροι δῖο σκυροί. βου-
 λόμιοι δὲ γῆμαι τὰς λα-
 κίππου θυγατρῶας, ἐκ με-
 15 σσῆς ἀρπάζαντες ἔγχεαι.
 καὶ γινέται μὲν πολυδύ-
 κωσ, καὶ φοῖβος, μνησίλεως,
 καί τωρ δὲ, καὶ Ἰλαεῖας,
 αἰώων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκαδίας βουλείας με-
 τὰ τῆς ἀφορέως παίδων
 ἴδα, καὶ λυγκίως. ἐπὶ κρέ-
 πωσιν ἴδα διελεθῆν. οἱ δὲ,
 τερῶν βουῖς εἰς μόρην πῶτα
 25 ρα. τῆς πρώτου κατὰ φαγόν
 τος εἶπε τῆς λείας τὸν μὲν
 συῖσθαι, καὶ τῆς δευτέρου

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopen ī cōiugiū
 ἄποσσι. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, et, ut q-
 dā aiunt Nicostrotū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Si-
 ne, ut Acusilaus ait ē Teridāē
 Megapēthem: sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenoe-
 damū pcreavit, Ceteq; ē Læ-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux aut cæs-
 ficiū pugnandi genus seclatus
 est. Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscuri quasi Iovis ples co-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimoniū ha-
 bere cupent, ē Messene raptas
 uxores ἄπο sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, et Ilaira*
 Anogon nati sūt. qui cū, secijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bovū prædā abegi-
 sēt, Idæ arbitrio dividēdā p-
 misere. Tū ille bonē in partes
 quatuor partitius, qui prior, Idæ

quit, deuorari, huic præde
dimidium cessura est: poste-
riori, reliquum: quo dicto
Idas anteueriens, priuatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atq; cum eo
prædam omnem Messenem as-
vertit. Quare Dioscuri con-
ductis militum copijs contra
Messenam, cum illam, tum
etiam multam aliam prædam
simul abducunt, sed quercu la-
insidias Idam, Lynceumq; in-
tercipere conabantur: Verum
Lynceus uiso Castore Idæ fra-
tri significauit, atq; cum ille
necauit, At Pollux ipsos inse-
cutus Lynceum, telum iacula-
tus occidit. Inde Idam inse-
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta oculo-
rum caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol-
lucemq; in cælum agit. Pol-
lux uero, immortalitatem re-
nuit castore mortuo. At Ius-
piter ambobus, alterius dies
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κα-
τὸν ἄλσος τὸ μέρος τὸ ἴδιον
πρώτον ἴδας, καὶ τὸ πῦρ ἀ-
δελφοῦ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν
λείαν εἰς μεσσηνίῳ ἤλασε. 5
στρατὶ σκεπες δὲ ἰδὼν μεσ-
σηνίῳ οἱ διόσκουροι, τὴν τε-
λείαν ἐκίνῳ, καὶ πολλὰ
ἄλλῳ συνελαύνουσιν. καὶ τὸν
ἴδαν ὑπὸ στυγερῷ ἐλόμεν, καὶ 10
τὸν λυγκέα. λυγκῆς δὲ ἴ-
δων καὶ στρατὸν ἐμύνησεν ἴδα-
κα καὶ ἴνος αὐτὸν κτείνει. τὸ
λυδύνῃς δὲ ἐδίωκεν αὐ-
τους. καὶ τὸν μὲν λυγκέα 15
κτείνει τὸ δόρυ προέμμενος·
δὲ ἴδαν διώκων, βληθεὶς ὑπὸ
ἐκίνου πέτρα κατὰ τῆς κε-
φαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς.
καὶ ξυὺς ἴδαν κόραυτοί. 20
λυδύνῃς δὲ εἰς οὐρανὸν ἀ-
νάγει. μὲν δὲ χυμλίου δὲ πο-
λυδύνῃς τὴν ἀθανασίαν,
ὅντος νεκροῦ καὶ στρατός, ξυὺς
ἀμφοτέρους παρ' ἡμέρας, καὶ 25
εἰ θεοὺς εἶναι, καὶ εἰ θνη-
τοὺς ἔδωκε. μετὰ σκίτων δὲ

εἰς θεοὺς τῆς διοσκουρίας,
 τυνδάρειωσ μῆτα πεμφάμε-
 νος μιν ἑλᾶον εἰς πωάρτιω.
 τούτῳ τῷ βασιλείῳ πῆ-
 5 δωκεν. ἡλέκτρασ' δὲ τ' ἄ-
 τλατοσ, καὶ διὸς ἰασίωσ,
 καὶ δάρδανος ἐγλίοντο. ἰα-
 σίων μὲν οὖν ὄραδις δῆμο-
 ροσ, καὶ δίλων κατὰ χύ-
 10 ναι τῷ θεῶν, κεραινοῦται.
 δάρδανος δὲ ᾤδῃ τῷ θανά-
 τῳ τῆς ἀδελφοῦ λυπούμε-
 νος, ἁμαθράκην ἀχλὶ πῶν,
 εἰς τὴν αἰτίπδρα ἢ πειροί-
 15 ῃ λθε. ταύτης δὲ ἐβαπί-
 λουε πύκροσ ποταμοῦ σκα-
 μάδρου, ἢ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῶν χώρων νε-
 μόμενοι πύκροι περσηγο-
 20 ρεθόντω. ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπο-
 τῆς βασιλείας, καὶ λαῶν μέ-
 ροσ τῆς γῆς. καὶ τὴν ἐκεί-
 νου θυγατῆρα βάτεια, δάρ-
 δανον ἐκπῶ πόλιν. πελο-
 25 πόντιοσ δὲ, πύκρου τῷ χώ-
 ρῳ ἀπαῖον δαρδάνια ἐκα-
 λεσθ. γλομελίων δὲ, αὐτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnūm tradidit. Ex Electra
 autem Ailantis filia, et Ias-
 ione Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, è quibus Iasion Ce-
 rerem deperiuit, Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam contin-
 gentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idæeq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem il-
 lam incolebant, Teucroi uo-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in re-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos Ium,
 et Erichonium, è quibus,

APOLLODORI

Ilus nullis susceptis liberis
 extinctus est. Hinc Ericthio-
 mus regni heres, duῖτάq; A-
 styocche Simoentis filia Tro-
 em creat. Ille deinde regnum
 adeptus regionē à seipso Tro-
 iam nūcupavit, et Callirrhoe
 Scamandri filiam sibi collo-
 cavit, ex qua Cleopatram fi-
 liam sustulit. Mares autem
 Ilum, & Assaracum, et Ga-
 nymedem. Hunc autem ob cor-
 poris formam raptum per A-
 quilam Iupiter Deorum pin-
 cernam in caelo constituit. As-
 saracus uero ex Hieromneme
 Simoentis filia Capyn procre-
 at. Huiuscē, ac Themidis Ili-
 filae Anchises filius fuit. Cum
 quo Vetus ipsius amore fla-
 grans congressa Aeneam ge-
 nuit, ac Lyrum, qui sine li-
 beris decessit, ilus cū in Phry-
 giam peruenisset, atq; inibi ab
 rege propositum certamen na-
 elus esset. Palæstra uicit, de-
 ditq; illi rex præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἰλου, καὶ εἰς ἑχθονίαν,
 Ἴλος μὲν οὖν ἄποιος ἀπείδα-
 νει. εἰς ἑχθονίος δὲ διαδέξαι-
 μνος τὴν βασιλείαν, γάμος
 ἀνύχλιω τὴν σιμόντος, τε
 κνοῖ φάει. οὗτος παραλα-
 βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
 χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ποίει ἐκεί-
 λει. καὶ γάμος καλὴν ῥό-
 ῃν τὴν σκαμαίσρον, γεν-
 νᾷ θυγατρίαν μὲν κλειοπά-
 ραν. παῖδας δὲ, Ἴλον, καὶ
 ἀσάρακον. καὶ γέννησεν.
 ἔσθ' οὖν μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ἀ-
 νάρπας ζῶνς δι' αἰῶνα,
 δεῶν οἰνοχόων ἐν οὐρανῷ κα-
 τέστηεν. ἀσάρακον δὲ, καὶ
 ἱερὸν μῦθον τῆς σιμόντος,
 καὶ πύς. τῷ δὲ, καὶ δέμειδος
 τῷ Ἴλου ἀγχιόης. ᾧ δὲ ὄρω
 πικρὴ ἐπιθυμία, ἀφροδίτη
 στωεληθοῦ (αἰνεῖται ἐν γέν-
 σε, καὶ ἄλυσον. ὃς ἄποιος ἀ-
 πείδανε. Ἴλος ἡ εἰς φρυγίαν
 ἀφικόμενος, καὶ κατὰ λα-
 βὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐ-
 τῷ τε πεδμλίον ἀπὼνα, νικᾷ

πάλιν. καὶ λαβὼν ἄθροισ
 πιντήκοντα κούρους, καὶ κό-
 ρας τὰς ἱέας δόντος αὐτῷ
 τῆ βασιλείως καὶ τὰ χρησμὸν
 5 καὶ βούῃ ποικίλιν. καὶ φρά-
 ζαντος εἰς τὸ πρῶτον αὐτῇ κλι-
 θῆναι τὸ πῶν, πόλιν κτίζειν, εἴ-
 πετο τῇ βοῇ. ἡ δὲ ἀφικόμε-
 να ἰδὼν τὸν λεγόμενον τὸ φρυ-
 10 γίαν αἴτης λόφον, κλίνει.
 εἰδοὶ πόλιν κτίσας ἴλος,
 ταύτῃ μὲν ἴλιον ἐκάλε-
 δε. τῷ δὲ διὸ σημείον ἀξά-
 μωνος αὐτῷ τί φαίηται μεθ'
 15 ἡμῶν τὸ διὸ πῆτες παλλὰς
 δῖον περὶ τῆς σκλῆυς κείμε-
 νον ἐδεάσατο. ἦν δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπηχυ. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. καὶ τῇ μελιδι-
 20 ξιά δῶν διήρτη μῆλον ἔχου.
 τῇ δὲ ἐτόρξεν ἡλακίτην, καὶ ἄ-
 ρακτον. ἰσοεία δὲ ἡ πόλις τῇ
 παλλαδίου τοιούδε φέρει.
 25 φασὶ γέννηθαι τὴν τὴν αἰ-
 ναῖ, πρὸ τείτωνι ῥέφε-
 σαι, ὃ θυγάτηρ ἦν παλ-
 λάς. ἀμφοτέρω δὲ αἰσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorẽ bouẽ ad-
 iecit, monuitq; , ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouẽ ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Ates, quã
 si dicas Noxiæ Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: bumi pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculũ con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare ui-
 deretur, dextraq; elatam bas-
 stam, at leua colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur histõria, aiunt
 natam Mineruam apud Tri-
 tonen, cui filia Pallas erat: ex-
 ducari cepisse. Vtrasq; autẽ
 fuisse rei bellicæ studiosas: et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

APOLLODORI

uulnus illaturæ Mineruæ Ios-
nem paucifaculum Ægidem op-
posuisse, eam uero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
uæ uulneratam concidisse. At
Minerua eius de causa sum-
mo dolore affectam, simu-
lacrum illi simile confecisse,
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam pertimuerat Ægidem,
accommodasse, & apud Ios-
nem, bonoris ergò constitus-
tuisse. Deinceps autem Ele-
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem ad hoc confugisse
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me-
moriam templum ab se cons-
datum summopere coluisse.
Hæc hæctenus de Palladio. Ce-
terum Ilos Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymō Scamandri filia nup-
pta fuit. Sed, & quorun-
dam testimonio, Placiam Aes-
tæi ab illo ductam fuisse les-
gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
ὠλιγονικίαν ποτὲ προελ-
θεῖν. μελλούσης δὲ πάλιν
ἦεν τῆς παλαῆδος, τὴν δὲ
φοβηθεῖν τὴν αἰγίδα
προσθῆναι. τὴν δὲ, οὐκ
ἐνθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ὑπὸ
τῆς ἀθηνᾶς ἰαθεῖσαν πι-
σεῖν. ἀθηνᾶ δὲ πείλυσσον
ἐπ' αὐτῇ γλομφίην, ξόανον
ἐκείνης ὁμοιον κατασκευά-
σαν, καὶ περιθῆναι τοῖς σό-
νοισι, ὅν ἐδεικνύν αἰγίδα. καὶ
πρὸς ἰδρυμὸν πρὸς τῇ
δίῃ. ὅσον δὲ ἡλέκτρον κα-
τὰ τὴν φθορὰν τούτου προσ-
φυγούσης, διαρρίψαι μετ'
αὐτῆς, καὶ τὸ παλάδιον
εἰς τὴν ἰλιάδα χώραν. ἴλιν
δὲ οὗτου γὰρ κατασκευά-
σαντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
τῇ παλαδίῳ ταῦτα λέ-
γεται. ἴλος δὲ γάμος εὐρυ-
δίκῃ τὴν ἀδελφῆν, λαομέ-
δοντα ἐγένυσεν. ὃς γαμῶ
στυμῶ τὴν σκαμνίσσον.
κατὰ

κατὰ δὲ πινυόσ' ὡλακίαισ'
 τῶν ἀγρέως . κατ' αἰόισ' δὲ
 λαυκίῳ πον . καὶ τεκνοῖ καὶ
 5 δας μὲν τιθωνόν . λαμπωνα ,
 κλύτιον , ἱκετάονα . ποδάρ-
 κίω . θυγατράσ' δὲ , ἡσιό-
 νῳ , καὶ κίλλα . καὶ ἄστυ-
 χίω . ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκωλίονα . τιθωνὸς
 10 μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάξασα δι' ἔ-
 ρωτα , εἰς αἰθιοπίαν κομίζε-
 καὶ καὶ στωελθούσα γλυναῖ
 παῖδας ἡμαδίονα , καὶ μέ-
 μνονα . μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλείου ,
 ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέ-
 λεκται , ἐβασίλευσε ποδάρ-
 κης ὁ κληθεὶς πρίαμος . καὶ
 γαμεί πρώτην ἀείσβην τῶν
 20 μέροπος . ἧς αὐτῷ παῖς
 αἰθῆκος γίνεταί . ὃς ἔγχε
 σδρόπην τῶν κεβειόνου θυ-
 γατρά , ἣν πενθῶν ἀχρῶτα
 νοῦσιν ἀπώρνεώσθην . πρία-
 25 μος δὲ ἀείσβῳ ἐκδοῦς ἔρτα
 κῶ , θυτράν ἔγχε μὲν ἐκεί-
 νῳ τῶν δύναιτος , ἡὼς τι-

gitur . Nec desunt , qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matri-
 monio ferant . Hic mares qui-
 dem Tithonum , Lamponem ,
 Clytum , Icteaonem , & Po-
 darcem , feminas autem He-
 sionem , Cillamq; , Astyochem
 procreavit . At ē Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit .
 Porro Tithonum , quod eum
 ardens , aurora praeceptum in
 Aethiopiam abducit : Ib'q; cum
 eo congressa Hemathionem ,
 ac Memnonem gignit . Post ,
 ubi Troia ab Hercule , quo de
 paulo ante diximus , capta fu-
 it : Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit , ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit , ex
 qua Asacū filiū creat : cui Ste-
 rope Cebrionae filia nupsit ,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret , in mergum auctus mu-
 tatus est . Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum , Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis , si-

ue, ut alijs placet, Cissei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, & Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium, facem reapse ar-
dentem Hecuba parere, cumq;
omnem urbem Ilium depasce-
ret, atq; concremaret, in som-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pria-
mo uisum Hecuba recitauit.
Æsacus filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum. n. Me-
rops auus maternus somnij cō-
iectandi rationem edocuerat,
re pcepta, Æsacus puer exi-
tū illaturum esse fore respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, simu-
lac puer in lucē pdit, familia-
ri exponendū tradit, asportan-
dūq; i Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinq; dies ab urfa nutri-
tus est. Hic puer natus inco-
lumē tollit, secum illū attulit

νόσ φασὶ κιατέως. ὃ ὥς ἔτε-
ροι λέγουσιν (αγγαρίου πο-
ταμόν, καὶ μετώπης. γιν-
νᾶται δὲ αὐτῇ πρώτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γιννᾶ-
σθαι μέλλοντος βρέφους, ἔ-
δοξε ἐκείνῳ καὶ ὅτι παρ δα-
λὸν τεκῆν διὰ πυρον. ἔδωκε
δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαθὼν
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείνης ὅτι
ὄνηρον, ἀσκακὸν τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἢ γὰρ ὄνηροκέ-
της πρὸ τῆς μικροπάτορος
μυρόπος διδάχθεις. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρίδος γινέσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκβῆ-
ναι τὸ βρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὥς ἐγιννῆσθαι τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκί-
τῃ κομίσονται εἰς Ἰδην. ὁ δὲ,
οἰκίτης ἀγέλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκτε-
σθαι ἕως τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμέρας ἕως ἀρκτου
εἰσάφῃ. ὁ δὲ σωζόμενον δι-
δῶν, αἰαρεῖται. καὶ κομί-

σας ὡδὶ τ' ἡρώων, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔσρεφον, ὀνομάσας
 Πάριον. γένόμενος δὲ νεοί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων καὶ λητὴ καὶ ῥώμην, αὐ-
 τὸς ἀλέξανδρος προσωνομά-
 σθη λησὴς ἀμυνόμενος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξέμενος.
 ὃ πρὶ ὅστι βοηθῆσαι. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ τὸν Πονέας αἰδού-
 ρει. μὲν δὲ ὄτρυν ἐγγίνουσι ἐκεί-
 νη θυγατρὶ αὐτὸν κρέον-
 ταν, λαοδίκην, πολυξένην
 καὶ σπάρτην. ἣ στυγερὰν
 βουλόμενος ἀρχῶν, τινὲς
 μακτικὸν ὑπέχθη διδάξαι.
 ἣ δὲ, μακροῦ σπουδῆς ἠλθεν.
 ὃ τὸν ἀρχῶν ἀφείλκε τὴν
 μακτικὴν αὐτῇ τὸ πείθειν.
 αὐτὸς δὲ παῖδας ἐγγίνουσι
 δηϊφόβον, ἑλκτον, πάμμον-
 να. πολίτην, αἴπρον. ἰππο-
 νοον. πολύδωρον, ῥώτορον.
 ὄτρυν δὲ ἀρχῶντος λέγε-
 ται γέννησθαι. ἐκ δὲ ἀλ-
 λων γυναικῶν περιέρχεται
 δις γίνονται. μελάντιππος.

Et quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cū iam grandiusculus eva-
 sisset, et plerisq; et corpo-
 ris forma, et robore anteciret,
 et quod prædonum uim, incur-
 susq; repelleret, et ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parentis ag-
 nouit. Post Paridem Hecū-
 ba filias peperit, Creusam, Lao-
 dicens. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādi facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi fuit educata, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. Quapp Apollo, ut
 illius uaticina fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū He-
 lenū, Pæmonem, Politem. Anti-
 phū, Hipponoum, Polydorum,
 Troilū, quē ex Apollinis cōcu-
 bitu natū eē ferūt. Sed ex a-
 lijs coniugib. Priamo filij nasc-

APOLLO DORI

cuntur , Melanippus Gorgi-
 thon, Philæmon, Hippothous,
 Glaucus, Agathon, Cœrse-
 damas, Euagoras, Hippoda-
 mas, Mestor, Atlas, Doriclus,
 Lycæo, Dryops, Bias, Chro-
 ræus, Astygonus, Telestas,
 Euander, Cebriones, Meli-
 us, Archemachus, Laodocus,
 Echephron, Idomeneus, Hype-
 rion, Ascanius, Democoon,
 Arrhetus, Deioptes, Clo-
 nius, Echemon, Hypirychus,
 Egeoneus, Lysibous, ac Poly-
 medon. Filia uero, Medusa,
 Medesicasta, Lysimache, Ari-
 stodeme. Verum Hector An-
 dromachen Eetionis, et Alexā-
 der Oenonē Cebrenis amnis
 filiā ducit. Hæc à Rhea uatici-
 nādī cognitionē edocta Alexā-
 dro, ne ad Helenā nauigaret,
 p̄dixit. At ea minime p̄suadēs
 inquit, cum sibi uulnus illatum
 fuerit, ad eam uenturum, di-
 xit, quod eam ipsi mederi pos-
 set, intelligebat, præterea ne-
 minē. Hic aut̄ raptā poss̄ Hele-

ποργείων, Φιλαίμων, Ἰπποθού-
 σος, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
 σιδάμας, εὐαγόρας, Ἴπποδα-
 μάμας. μήτωρ. ἄτας. δῆρυ-
 κλος, λυκάων, δρύωψ, βί-
 ας. χρόμιος, ἀστίγονος τε-
 λέστας, δῖαιστος, κεβριόνης,
 μέλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
 κος. ἐχέφρων, ἰδομένης, ὑπε-
 ρίων, ἀσκήνιος, δημοκόων. 10
 ἄρρητος. δηϊόπης, κλόνιος
 ἐχέμων, ὑπείρουχος. ἀεγώ-
 νους, λυσίππος. πολυμέδων.
 θυγατὶ δὲ μέδοντα, με-
 δεσικάστη, λισιμάχη, ἀριστο-
 δέμη. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰσθο-
 μάχῃ τῷ ἡτίωνος γαμεῖ.
 ἀλέξανδρος δὲ οἰνώνῃ τῷ
 κεβρήνῃ τοῦ ποταμοῦ θυ-
 γατὶ δα. αὐτὴ παρὰ ῥέα 20
 τῷ μαοτικῷ μαθούσα,
 προὔλεγει ἀλέξανδρον μὴ
 πλεῖν ὑπὲρ ἑλάνην. μὴ πεί-
 θουσα δὲ εἶπεν. εἰ δὲ ᾤσθῃ
 πῶς ἐλθεῖν πρὸς αὐτὴν, 25
 μόνῃ γὰρ θόρακός σου δύ-
 νασθαι. τὸν δὲ, ἑλάνην ἐκ

ἀπάρτης ἀρπάσαι. πολέ-
 μου μίλιν δὲ τροίαν. τοξού-
 θεντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τό-
 ξοις Ἡρακλείοις, πρὸς οἰνώ-
 5 νῶν ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδην. ἡ
 δὲ μνηστῆκα κοῦρα, θοράκην
 σαι οὐκ ἔφθ. ἀλέξανδρος
 μὲν οὖν εἰς τροίαν κομίζόμε-
 νος ἐπιδύτα. οἰνῶν δὲ με-
 10 τανοήσας, τὰ πρὸς θεία-
 πείαν φάρμακα ἔφορε; καὶ
 καταλαβούσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτῷ αἰνέτησεν. ἡ
 γὰρ οἰνῶν ἰατρικῶν, καὶ μου-
 15 σικῶν, ἦσκει. ὁ δὲ ἄσω πὸς
 ποταμὸς ὠκεανοῦ, καὶ τη-
 ρύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πηροῦς, καὶ ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ τινὸς δῖος, καὶ οὐρανῷ
 20 οἴμης, οὗτος μετὰ πῶλον γαμά-
 μβιος, λάδωνος δὲ τῷ ποτα-
 μῷ θυγάτηρ, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμη-
 νὸν, καὶ πελάγοντα, εἴκοσι
 25 δὲ θυγατέρας, ὧν μὲν μία
 ἄγιναι, ἣ τις οἰνῶν ἐκαλεῖ-
 το, ἥρπασε ζεύς. ταύτην ἄ-

na è sparte, Troiaq; bello im-
 petita : sagittis Herculeis à
 Philoctete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remeavit .
 Tum illa iniuriarum memor,
 Tavidē curare nolle affirmat:
 Alexander igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone , quam detrectatae
 medelae praenituerat , ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat . Quae , ubi eum iam obij-
 se reperit . Sibi laqueo ui-
 tam finiuit* Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teichysis filius.
 sed Acusilaus , Perus , &
 Neptum esse filium scribit .
 sed , ut alij . Iouis , & Eu-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 tope , quam Ladonis fluuij
 filiam fuisse tradunt : duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniē ,
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quarū unam Aeginam, cui
 Oenone fuit nomem , ab Ioue
 rapiā Asopus quærens Corin-

APOLLODORI

abum abiit: ubi à Sisypho rapto
rem fuisse Iouem cognoscit .
Iupiter autem post insequens
tem Asopum fulminatum, rur-
sus ad sua fluentia remisit .

Quamobrem , & in hoc usq[ue]
tempus ex huiusce fluentis
carbones efferruntur , sed Æ-
ginam illatam , in insulam ,
quæ tunc Oenone uocabatur
nunc ab ea dictam Æginam ,
Iupiter comprimit , ac filium
ex ea Æacum gignit . In cu-
ius gratiam , quandoquidem
solus in insula agebat , defor-
micis homines facit . Adhæc
Æacus Endeidem Chironis fi-
liam coniugem capit , ex qua
sibi duo nati sunt filij Pe-
leus , & Telamon . Phœre-
cydes uero Telamonem ami-
cum , non fratrem fuisse Pe-
lei narrat , cumq[ue] * Ætæi
filium , & Glaucēs * Cre-
thei , fuisse ait . Atqui &
Æacus cum Psamathe Ne-
rei filia, in fontem, quod in-
scendi nollet , commutata co-

σωπὸς ξυτῆς, ὅθεν εἰς κόριν
θον, καὶ μαλακίαν παρὰ σισύ-
φου τὸν ἥρπακός τ' αἶν' ἴδ' α-
ξὺς δὲ ἀσωπὸν μὲν κεραι-
νώσας διώκοντα, πάλιν ὅς
τὰ οἰκία ἀπὲρπεμψεν ῥεί-
δρα. ὅς δ' αὖτε μέγχι καὶ νῦν,
ἐκ τῆς τούτου ῥείδρας αἰ-
δρακες φέρονται. αἰγίνας
δὲ εἰς κορίσας εἰς τὴν τὸ τε 10
οἰνῶντιω λεγομένην νῆσον.
νῦν δὲ αἰγίνας ἀπ' ἐκείνης
κληθεῖσιν. μέγνυται, καὶ
γεννᾷ παῖδα δὲ αὐτῆς αἰα-
κόν. τούτῳ ξὺς ὄντι μόνῳ
εἰ τῇ νύσῳ τὸν μύρμηκος αἰ-
δρώπων ἐποίησε. γαμεῖ δὲ
αἰακὸς εἰδὴ ἴδ' α, τὴν χείρα-
νος, δὲ ὅς αὐτῷ παῖδες ἐγί-
νοντο, πηλοῦς τε, καὶ τελα- 20
μών. φερεκύδης δὲ φησι τε-
λαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελ-
φὸν πηλέως εἶν'. ἀλλὰ * ἀ-
κταίου παῖδα, καὶ γαυ-
κης τῆς κρηδίας. μέγνυται 25
δὲ αὐτῆς αἰακὸς, ταμάθῃ
τῇ νηρείας, εἰς * πηλὴν ἡλλα-

γμεῖν δὲ τὸ μὴ βούλεσθαι
 αἰελεῖν . καὶ τεκνοὶ παῖδες
 φάσκον . ἦν δὲ οὐσεβέστατος
 αἰπάντων αἰακός . διὸ καὶ τῶν
 5 ἐλλάδων κατεχούσης ἀφορί-
 ας δὲ πέλοπα , ὅτι συμφά-
 λω τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρκί-
 δων πολεμῶν , τῶν ἀρκί-
 δων εἶναι μὴ διωάμενος ,
 10 περσποινισάμενος φιλίας ,
 ἐκτείνει αὐτόν . καὶ διέ-
 σπειρε μελείας . χρησμοὶ δὲ
 θεῶν ἐλεγον ἀπαλλαγῆσε
 εἶναι τῆς ἐσώτων κακῶν
 15 τῶν ἐλλάδων , εἰ αἰακὸς ὑ-
 πὲρ αὐτῆς οὐχὲς ποιήση-
 ται . ποινημέλιον δὲ οὐχὲς
 αἰακός , τῆς ἀκαρπίας ἡ ἐλ-
 λὰς ἀπαλλάττεται . τιμᾶ-
 20 ται δὲ καὶ παρὰ πολούτων
 νι κλυτὰς αἰακός . καὶ
 τὰς κλεῖς τῶν ἄδου φυλάτ-
 τει . διαφύροντος δὲ ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάκω , τῶν ἀδελφῶν
 25 πηλέα , καὶ πελαμῶνα ἐπι-
 βουλεύσαι . καὶ λαχὼν κλυ-
 τῶν πελαμῶν συγγυμναζέ-

iuit , et Phocum gignit . Sed
 et Æacus omnium pietatis
 servantissimus fuit , quomob-
 rem , cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur ,
 Pelopis causa , quod ipse Stym-
 phalum Arcadum regem bel-
 lo infestans , Arcadiam subi-
 gere minime posset . persimu-
 latam amicitiam ipsum inter-
 fecit , ac eius viscera membra-
 tim confecta dispersit . Deo-
 rum interea responsis tum Græ-
 ciam imminentibus , malis erep-
 tam iri , si illius ergo preces
 effuderit Æacus , renunciat-
 um est . Quo per Æacum fa-
 cto , Græcia annonæ penuria
 liberatur . Quinetiam et as-
 pud inferos Æacus in summo
 esse honore perhibetur : et is
 Plutonis claves servare pro-
 ditur . Quoniam uero Phocus
 in certaminibus præstare ui-
 debatur , fratres Pelcum , ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse , ferunt : atque ubi for-
 te obvenerit , ut cum eo Telamon

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

pari in ludo decertaret, dis-
 co caput illi ferit, & occidit,
 ac sublatum Peleo adiutore
 quadam in sylva occultauit.
 Demū uero cæde detecta am-
 bo ex Ægina ab Æaco solum
 uertere compelluntur. Te-
 lamon Salaminem ad Cy-
 chreū Neptuno, ac Salamine
 Asopi filia natum peruenit.
 Is necato serpente, qui insu-
 lam, cuius ipse rex erat, de-
 uastante: ac nullis post se re-
 liktis filiis moriens, regnum
 Telamoni concessit. Is, de-
 inde Peribœam Alcaïhoi Pe-
 lopis filiam sibi uxorem con-
 iunxit. Et, Hercules, ut il-
 li mascula proles enasceretur,
 à Dijs, precibus depoposcit:
 & post preces repente aquila
 apparuit, & enatum pue-
 rum Aiacem nominarunt: Qui
 in bello contra Ilium Hercu-
 lem secutus, Hesionem Lao-
 medontis filiam muneris acce-
 pit, ex qua sibi Teucrum
 procreauit. Ceterum Peleus

μῆλον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ,
 κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνῃ.
 καὶ κομίζας μὲν πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πινος ὕλησ.
 φαραδείκτος δὲ τῆς φόβου,
 φυγαῖδες ἀπ' αἰγίνης ὑπὸ
 αἰακοῦ ἐλαύνονται. καὶ τε-
 λαμῶν μὲν εἰς ἑλαμῖνα πα-
 ραγίνεται πρὸς κυχρεά τὸν
 ποσειδῶνος, καὶ ἑλαμῖνος
 τῆς ἀσωποῦ υἱόν, κτείναν-
 δὲ ὅθιν οὗτος ἀδικοῦντα
 τῶν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασί-
 λουε, καὶ τελευτῇ αἵ παις
 τῶν βασιλείων παραδίδωσι
 τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ πρὶς
 βοίαν τῶν ἀλκίβου τῆς πέ-
 λωπος. καὶ ποιναμῆλον δι-
 χὰς ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ
 παῖς ἄρῃν γένῃται, φασί 20
 τος δὲ μὲν τὰς διχὰς ἀε-
 τῆς, τὸν γεννηθῆτα ἐκάλει-
 βαν αἶαντα. καὶ στρατοῦσ' αἰ-
 μῆλος ἦδ' ἰοίκοι σὺν ἡρακλεῖ,
 λαμβανέει γέρας ἡσιόνη 25
 τῶν λαομέδοντος θυγατέ-
 ρα. ὅθ' ὅς αὐτῷ γίνεταί τελευ-

κρος . παλαιὸς δὲ εἰς Φθίαν
 φυγὼν πρὸς Ὀδυσσεύονα τὸν
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῷ καθεύδει
 ται . καὶ λαμβάνει πρ' αὐ
 5 τῷ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
 τιν, καὶ τῆς χώρας τὴν κρί
 τιν μοίρα . καὶ γίνεται θυ
 γάτηρ αὐτῷ πολυδώρα, ἣν
 ἔγχετο βῆρος ὁ πειρήρου .
 10 οὐδ' οὐδ' αὖτις τὴν θήραν
 καλυπτόντα καὶ περὶ μετ' Ὀ
 δυσσεύονος ἐλθὼν περὶ ἑλίου
 αὐτὸν τὸν σὺν ἀκόντιον, Ὀδυ
 σσεύονος τυγχάνει, καὶ κτεί
 15 νει ὄντον ἀκόν . πάλιν οὖν
 ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκόν,
 πρὸς Ἀκαστον ἀφικνέεται,
 καὶ ὑπ' αὐτῷ καθεύδειται .
 αἰωνίζετο δὲ, καὶ τὸν αὐτὸν
 20 πελὶξ αἰῶνα πρὸς ἀταλάν
 τιν διαπαλαίσεις, καὶ ἄν
 δάμεια ἀκόντιον γυνή, πη
 λείως ὀρεαδίτῃ, πῶδε στυγ
 σίας προσέπεμψεν αὐτῷ λό
 25 γισσιν . μὴ δυνάμεν δὲ πεί
 σαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐ
 τῷ πέμψασθαι ἔφην, μέλλειν

Phthiam ad Eurytionem Ae
 toris filium exulatum abiit,
 a quo postea expiatus Antia
 gonem illius filiam in matrimo
 nium capit: atq; in tertia
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam ge
 nuit, quam Boro Perieris fia
 lio nuptui dedit. Inde in ca
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, ac
 misso in aprum telo Eurytio
 nem ferit, eumq; fortuito ictu
 cecidit, rursus itaq; a Phthia
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; lustratur.
 Adhæc cum Atalanta ludis
 in Peliae regis honorem insti
 tutis palaestrica pugna decora
 tauit: ubi Astydamea Aca
 sti coniux Pelei ampre cor
 repta, ad eum literas de con
 cubitu dedit: quæ, quoni
 am id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxore
 nem misit, qui a Peleo,
 Steropem Acasti filiam pro
 pedem ductam iri illi renun

APOLLODORI

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam abse necandum esse censuit: at cum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intraperam reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatus ens in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde ex perrectus, interea dum ens querit, a Centauris comprehensus iam iam moriturus

πυλέα γαμείν, σφόδρην τὴν ἀκρότου θυγατέρα. καὶ δὲ ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχομένη αἰάτῃ. Πυλέως δὲ πρὸς ἄκρον κατὰ βούδιον, λέγουσαν ὑπ' αὐτῆς παρὰ σῖλας πεπεισμένη. ἄκρος ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐκείνη θύει, οὐκ ἔβουλήθη. ἄγει δὲ αὐτὸν ὑπὸ θήρας εἰς τὸ πῆλιν. ἔθελον ἀμύλλης περὶ θήρας γλοιμῆς, πηλὸς μὲν ὦν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆρας ἐτίθει. οἱ δὲ μὲν ἀκρότου ταῦτα χειρὸς μύθοι κατεγέλων ὡς μηδὲ πεθαρκότος τῆς Πυλέως. ὁ δὲ τὰς γλώσσας παραχρῆμα ὅσας εἶχε ἐκείνοις τοῦτο ἔφη, πεθαρκίνα. ἀρκοιμῆθ' ἴσως αὐτῆς ἐν τῇ πηλῷ, ἀρλιπὴν ἄκρος, καὶ τὴν μάχην ἐν τῇ βοῶν κόπρῃ κρύψας, ἐπαρῆσθαι. ὁ δὲ, ἐβλαστὰς καὶ ζήτῃς τὴν μάχην, ἔπει

τῆς κενταύρων καταλυ-
 φθεῖς, ἔμελλεν ἀχόλυ-
 οῦται. σῶξεταί δ' ἑπὶ χεί-
 ρωνος οὗτος. καὶ τὴν μάχην
 5 ραὶ αὐτὴ ἐκστῆναι, καὶ ἐξελ-
 ρὼν δίδωσι. γαμεῖ δέ, ὥς λέ-
 λεκτο, Πηλεὺς ἀπὸ γένου τῆς
 ἐρυτίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδῶρη, ἣν ἔγχε,
 10 ὁ ὠκεῖος ὁ ποταμὸς ἐπι-
 κλην ἑωρὸς ὁ περὶ τοῦ υἱός,
 ἐξ ἧς μενέδιοι τεκνοῦνται. αὐτὸς
 δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Δῖν τὴν
 νηρέως παῖδα ἧς τοῦ γάμου
 15 ζῶντος, καὶ ποσειδῶν ἤεναι. Δί-
 ππος ἡ θεοποδοῦσης ἔσεσθαι
 τὸν ἐκ τῆς γένου δίδωται
 κρείττονα τῷ πατρὶ, ἀχρόν-
 τα. ἔνιοι δὲ φασὶ διὸς ὀργῶν
 20 ὅς ἐστι τὴν τῆς σιωπῆς
 σίαν, εἰρηκέναι περὶ τῆς
 ἐκ τῆς αὐτῆς γένου δίδωται
 τα, οὐρανοῦ διωκόμεναι. τι-
 νες δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆναι
 25 ἔσθαι. Δίππος δὲ σιωπῆς εἶναι
 πὸ ἧρας παφείναι. δία δὲ
 ὀργῶν δίδωται διηλκῆ.

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum ensẽm
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthius natus ē. Sed ei al-
 terā duxit, Theti Peleus nẽpe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cō-
 tenderũt. At cū Thetis ē se or-
 tũ filiũ patre futurũ esse prae-
 stantiorẽ p̄dixisset: abstinuisse
 se Iouẽ illius nuptias ferunt.
 Nec desunt, q scribāt ad eius
 cōplexum iā iam p̄deũti Ioui
 Prometheũ, dixisse, natum ex
 ea cœlo d̄naturũ. Sũt et, q me-
 morent Thetin Iunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitũ
 euitasse. Hinc iratum Iouem
 uoluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur. Chiro-

APOLLODORI

nis itaq; consilio eam compre-
bendendi , ac detinendi ratio-
nem Pelcus inijt : eam itaq; ,
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruassēt, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò et feræ uultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uis-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit : atq; inibi Dij conui-
uiuo excepti suo quisq; munere
matrimonii cōmendarūt. Nā
Chirō hasta fraxinea Pelcū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Vulcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partū edidit, eū imortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
ī eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū inūgebat. At Pelcus p obs-
seruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamauit. Τὴν

σχε αὐτῶν σωοικῆσαι. χεί-
ρωνος δ' ἂν ἑποθεμλίον πηλεΐ
συλλαβεῖν, καὶ κρατεῖν αὐ-
τῶν μεταμορφωμένην, ἐπιτη-
ρέας, σωοερπάξει. γινόμε-
νην δὲ ὅτε μὲν, πῦρ. ὅτε δὲ
ὔδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρό-
τορον αἰνῆκε, πρὶν, ἢ τῶν ἀρ-
χάων μορφὴν, εἶδεν ἀχλα-
βοῦσαν. γαμειῖ ἢ εἰ δὲ πηλείω. 10
καὶ καὶ ἱετοὶ τ' γάμον ὀωρὸν
μυνοὶ καὶ θυμὸν ἔχον. καὶ δίδωσι.
χείρων πηλεΐ σῶν μείλιτον,
ποσειδῶν ἢ ἰσσοισὶ βάλιον,
καὶ ξαῖνον. ἢ φαιστος ἢ μάχα-
ραν, καὶ οἱ λιπὸν ἔτρεα, ἀνὰ
νατοὶ δὲ ἔχον οὗτοι. ὥς δὲ ἐ-
χλίνυσθε θήτις ἐκ πηλείως
βρέφος, ἀνδάνατον θήλουρα
ποιδῆσαι ἔδωρ, κρύφα πηλείω
ως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦρα
τῆς νυκτὸς, ἐφθειρεν, ὅτ' ἦν
αὐτῷ θνητὸν πατρῶον. μεθ'
ἡμέρας δὲ ἔχρισεν ἀμβροσίᾳ. καὶ
πηλὸς δὲ ἐπιτηρέας, καὶ 25
ἀσπαίροντα τ' παῖδας ἰδὼν
ἰδὼν τὸ πυρὸς, ἐβόησε, καὶ

Θέτις κωλυθεῖσα τὴν περ
 αἵρεσιν πλειῶσαι, νύπιοι τ'
 παῦδα ἀφελισσάσα, πρὸς
 νυμφίδας ὤχετο, κομίζει δὲ
 5 τὸν παῦδα πρὸς χείρωνα πη-
 λούς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὴν ἔφε-
 ρε πωλάγχοις λεόντων,
 καὶ συδὼν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμα-
 10 σεν ἀχιλλέα. πρότερον ἦν
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὅππ-
 τὰ χεῖλη ματοῖς οὐ προσή-
 τεγκε. πηλὸς δὲ μετὰ ταῦ-
 τα σὺν ἰάσονι, καὶ διοσκού-
 15 ροις ἐπὶ ῥηθισεν ἰωλκόν. καὶ
 ἀστυδάμειαν τὴν ἀνείσου γυ-
 ναικα φονδύει. καὶ διελὼν
 μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ
 20 ἐξελθὼς ἀνέειπεν ἀχιλλεύς
 καὶ λαοὺς λέγοντός, οὐ δύ-
 νασθαι χωρὶς αὐτοῦ τοῖαντα
 αἰρεθῆναι, θεῖς πρὸς περσίδα
 ὅππῃ δειστὰ τοῦ ὀμίλου αὐτὸν
 25 ἀφελείσθαι, κρύψασθαι ἐοικῆσι
 γυναικεῖα, ὥς πρὶν δένον πρὶν
 εἶθι. καὶ καὶ σφερόμενος τῇ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 xto in fantulo, ad Nerëidas
 abiit. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et urforum medullis enutruuit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit, Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ
 adiumento Iolcum expugnauit:
 Astydamiãq; Acasti cõ-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum Ætatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calchan-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quòd
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 textum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

APOLLODORI

mendavit, ibiq; agens adoles-
centulus, Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlysses,
quando ei apud Lycomedem esse
Achillem, indicatum fuit, quæsitum
tuba usus inuenit: Ad hunc itaq;
modum Achilles ad bellum Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntoris filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
à Clytia patris pellice, ut de
stupro interpellata falsò in-
mulatum pater oculorum luce
priuauit. Quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; cu-
ratum oculorum luce recupe-
rata Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patro-
clus Menæti, ac Sthenes
Acasti, siue, ut alijs placet, Pe-
riapidis Pheretis filij, uel, ut
Philocrates inq; Polymeli Pe-
leo nati, filius, comes accessit.
Is Opuntæ delatus, in Talorū

λυκομήδιδος θυγατρὶ δῆιδε
μεῖα μίγνυται. καὶ γίνεταί
παῖς πύρρος αὐτῆς, ὁ κλη-
θεὶς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὁ
δουλοῦς δὲ μινυθεία πατρὶ
λυκομήδιδος ζητήσας ἀχιλλέας
σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεται.
καὶ αἶψαν τὸν πόλεμον εἰς Ἰόαν
ἤλθε. σιωεῖπετο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμνύτορος. οὗτος
ἔπειθ' ἑταίρους ἐτυφλώσας
καταψεύσαι μὲν φθορὰ
κλυτίαν τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. πηλὸς δὲ αὐτὸς
πρὸς χείρωνα κομίσας, ὅτε
καίνου διεκώλυθεία τὰς
ὄφεις, βασιλέα κατέστησε δο-
λόπων. σιωεῖπετο δὲ, καὶ
πατρόκλος ὁ μελαιοπίου, καὶ
δενέλης τῆς ἀγκίστου, ὃς πε-
ριάπιδος τῆς φέρης, ἢ κα-
τάπαρ φησὶ φιλοκράτης,
πολυμήλου τῆς πηλέως. οὗ-
τος αἰὶν ὁ ποῦντι διανεγχεῖς
αἰὶν παιδῶν πρὸς ἀστρά-
των παιζόντων παῖδα κλυσι-
νυμον τὸν ἀμφιδάματος

ἄκων ἀπέκτεινε. καὶ φυγῶν
 μετὰ τῷ πατρὶ, πρὸ πηλεΐ
 κατώκη, καὶ ἀχιλλέως ἐρώ
 μινος γίνεται. κέκραψεν αὐτὸ
 5 χθονὶ συμφυῆς ἔχων σῶμα
 αἰσθρὸς, καὶ δρᾶκοντος, τῆς
 ἀπικῆς ἐκασίλευσε πρῶ-
 τος. καὶ τῷ γῆν πρὸ τῶρον
 λευκὴν ἄκτην, ἀφ' ἑαυτοῦ
 10 ὀκεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅς τ' οὐ
 τυφασὶν ἔδωκε θεῶς. τοῖς πό-
 λης καταλαβέσθαι, εἰ αἷς
 ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας
 ἑκαστος. ἢ κεν ἔνπρῶτος πο-
 15 σειδῶν ἔσθ' ἡ τῷ ἀπικῇ. καὶ
 πολέμας τῇ τριάντῃ κατὰ
 μέσσην τῷ ἀκρόπολιν; αἰε-
 φηνε δάλασσαν. ἢ νῦν ὅρε
 χθονὶ καλῶσι. μετὰ δὲ τῷ
 20 τῷ ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη-
 τὴν τῆς κατὰ λῆψιν καὶ
 κροπα μάρτυρα, ἐφύτευ-
 σεν ἐλαίαν. ἢ νῦν αἰ τῷ παν-
 δροσίῳ δίκνυται. γνηθμέ-
 25 νης δὲ ὀρίδος ἀμφοῖν πᾶσι
 τῆς χώρας, ἀθηνᾶν, καὶ πο-
 σειδῶνα διαλύει ζεύς, καὶ

ludo Clysonymum Amphida-
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleo domi i cōtubernio acce-
 ptus Achillis Amasius effici-
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano si-
 mul, et serpētino corpore præ-
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, et quæ prius Aethē
 dicebatur, de suo ipsius vocabu-
 lo cecropiā dici voluit. Sub eo
 quoq; Deorum fuisse decreto cō-
 cessam aiūt urbī occupandæ
 rī piātem, sanè in qb. potissi-
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri-
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa tridēte ad me-
 diā arcē terra, fretum repente
 exidit: id loci erechtheidē uocāt
 post hūc aut Minerva cōparu-
 it: quæ lecto à se Cecrope oc-
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 è terra pduxit, quæ nostra ēi
 ætate uisitur i Pandrosio. Co-
 orta deinde inter utrunq; con-
 tentione, ac lite de urbe, Iupi-

APOLLODORI

ter Mineruam, Neptunumq;
inter se pacavit, usq; , non , ut
quidam memorant, Cecropē,
Cranaumq;, nec Erichtheum,
sed duodecim Deos huiusce
cōtrouersiae iudices dedit, quo-
rū sententia urbs Athenae Mi-
neruae adiudicata fuit; quan-
do primū ab ea oleam Cecro-
pis testimonio productum fuis-
se perceperunt. Minerua itaq;
de seipsa Athenis nomen im-
posuit, at Neptunus mirum in
modū iratus Thriasium cam-
pum pessime afflixit: atq; At-
ticam uniuersum pelago inun-
dauit. Adhæc Cetrōps Agrau-
lo Aetæi filia in coniugium
ducit, ex eaq; maiem quidem
suscepit, Erysichthonem, qui
sine maribus liberis è uita de-
cessit, filias uero, Agraulon
Hersē: & Pandrosōm. At
ex Agraulo, ac Martē gignit-
tur Alcippe. Huic uim in-
ferre Alirrhothius Neptuni,
& Eurytes Nymphæ filius à
Martē deprehensus occiditur.

quāobré

ταὺς ἔδωκεν. οὐχ' ὥς εἰπον
πινὲς κέκροπα, κῆ κραλαόν.
οὐδ' ἐριχθέα. θεοὺς δὲ ὅτθ
δῶδεκε. καὶ τούτων διηγε-
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκείνη. κέκροπος μορτυρῶ-
σαντος. ὅτε πρῶτον τιὼν ἐ-
λαίαι ἐφύτευον. ἀθηνᾶ
μὲν δὴ αὐτῆς τιὼν πό-
λιν, ἐκάλειον ἀθηνᾶσ. πο-
σειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
τὸ θειάσιον πῶλον ἐπεκάλυ-
ψεν, κῆ τιὼν ἀττικῶν ὕφαλον
ἐποίησεν. κέκροψ δὲ γάμας
τιὼν ἀκταίου κόρην, ἀγραυ-
λον. παῦδες μὲν ἔχον ἔρυ-
σίχθονα. ὃς ἄπικνος μετῆλ-
λαξε. θυγατρός δὲ ἀγραυ-
λον ἔρσην, πάνδορον, ἀ-
γραυλῶ μὲν ὄν, κῆ ἄρεος ἀλ-
κίππην γίνεταί. ταύτην βίαι-
ζόμενος ἀλιρρόδιος ὁ ποσει-
δῶνος καὶ νύμφης δὲ ἑνὸς
ἐπὶ ἄρεος φαρμακτεῖ-
νεταί. ποσειδῶν δὲ ἐν ἀρείῳ
πάγω κέινεταί διηγεζόν-
των τῶν δῶδεκε θεῶν ἄρην,
καὶ

καὶ ἀρλύνεταί. ὁρῆς δὲ, καὶ
 ὁρμόν κέφαλος, οὗ ὁραδεῖ
 σα ἡὼς ἤρπασε. καὶ μίγξι-
 σα εἰ στείλα, παῖδα ἐλίνυ
 5 σα πιδωνόν. οὗ παῖς ἐλίνε-
 το φαέδων. τούτου δὲ ἄστυ-
 νοος. τῆ δὲ, σάνδοκος, ὅς ἐκ
 στείλας ἐλδων εἰς κελικίαι,
 πόλιν ἐκτισε κελικίδειν. καὶ
 10 γήμας* θανάκω τὴν μεγε-
 σαρόν κινύραν τῆς ἄστυ-
 ρίων βασιλεία ἐλίνυσε. κί-
 νύρας οὗτος εἰ κύνεω, πα-
 ραγλινόμης σὺν λαῶ ἐκτι-
 15 σε παῖφον. γήμας δὲ ἐκεῖ
 μεθάρμην κόρην πυγμαλίω-
 νος κυπρίων βασιλέως, ὅξυ-
 πορον ἐλίνυσε, καὶ ἄδωνις.
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας
 20 ὁρσεδίκω. λαοζόρῳ, καὶ
 βραεσίῳ. αὐταὶ δὲ ὅλα μῆ-
 ριν ἀφροδίτης ἀλλοτείσις
 αἰδράσι στυδοναζόμεναι, ἢ
 βίον εἰ αἰγύπτῳ μετέλλα-
 25 ξας. ἄδωνις ἣ ἔτι παῖς ὦν,
 ἀρκέμεδος χόλας, πλῆγεις
 εἰ θήρας ἔποσεν, ἀπὶ θα-

quāobrem Neptunus Mariē i
 Ariopago cædis reum agit: Is
 duodecim Deorū senētia iudi-
 catus absoluitur: at Cephalus
 Herse, et Mercurij filius fuit
 quē, cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta-
 vit i Syriā, ubiq; illius cōcubitu
 grāvida fit, et Tithonū peperit
 cui Phaëthōiem filiū fuisse p-
 dūt. Huius aut fuit Astynous,
 ex quo, Sādocus: q̄ ē Syria pfe-
 flus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: ductaq; in ma-
 trimonium* Thanace Mege-
 sari filia Cinyram Assyrio-
 rū regē procreavit. Hic Ciny-
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Du-
 ctāq; inibi uxore Metharme
 Pygmaliois Cypriarū regis fi-
 lia oxyporū, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsedicen: Lao-
 gorēq; et Bræsiū ex eadē su-
 scēpit. Hæ uero ob Veneris
 irā aīenigenis pmistæ uiris
 uiuā i Egypto cū morte cōmu-
 tarūt. Adonis aut puer adhuc,

APOLLO DORI

Diana iracūdia in uenatione
ab apro percussus interiit. Hūc
Hesiodus Phœnticis et Alphe
stibæa filiū fuisse ait, Panyas
sus uero de Thoante Assyrioz
rum rege, qui Myrrham sis
liam habuit, natam refert.

Iliac myrrha per iram Venes
ris, quod eam nibili faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum inscio
patre noctes duodecim concu
buit. Is: ubi rem sensit, striz
to in filiam ense impetam fe
cit, quæ, cum iam comprehens
deretur. Deos rogat, ut nuss
quam appareat. Tum Dij ilz
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac des
cimo post mēse rescissas arbo
re, Adonim ex ea filium ortum
fuisse ferunt. quem Venus
formæ ergo infantem adhuc
clam deis in arca occultatum,
ante Proserpinam constituit,
quem simulac illum conspex
cit, se redditurum negauit.
Delato ad Louem iudicio, tres

τε, ἡσίοδος δὲ αὐτὸν, φοίνις
κος, καὶ ἀλφεισβοίᾳ λεί
γει. πανύκτας δὲ φησι δού
τος βασιλείᾳ ἀσυνείων, ὃς
ἔχε θυγατρίᾳ σμύρναν. αὐ
τῇ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴχει τ
παρὸς ὄρωτα. καὶ σιωπῶ
ν λαβοῦσα τὴν τροφὴν
ἀγνοοῦντι τῇ πατρὶ νύκ- 10
τας δώδεκα σιωδὺν ἔαθῃ. ὃ
δὲ, ὡς ἤθετο, παρὰ σάμῳ ξεί
φος ἐδίωκεν αὐτὴν. ἡ δὲ
παράκτα λαμβανομένη,
θεοῖς ἠυξάτο, ἀφαρῇ γλνί- 15
σθαι. θεοὶ δὲ κατὰ κτεῖρα
πρὸς αὐτὴν, εἰς δένδρον με
τήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρ
ναν. δεκαμηνίᾳ δὲ ὕσθρον
χρόνῳ, τῷ δένδρου ἐκγλήτης, 20
γλννηθῆναι τὸ λεγόμενον ἄ
δωνιν. ὃν ἀφροδίτῃ ἔχε καί
λοιὸν ἔπειν ὅπου κρύφα θεῶν
εἰς λοφίον κρύψασκε, πῶρ
σεφόνῃ παρίστατο. ἐκείνῃ δὲ 25
ὡς ἐθέλατο, οὐκ ἀπιδίδου.
κρίσεως δὲ ἀπὸ διὸς γλνόμε

νης, εἰς ἑρῆϊς μοίρασ' διηρῶ-
 νη ὁ εἰσαυτός. καὶ μία αὖ μὲν
 πρὶ ἑαυτῷ μύλειεν τὸν ἄδω-
 νιν. μία δὲ παρὰ πόρσε-
 5 φόνῃ προσέταξε. τίω δ' ἐ-
 τέρῃ, πρὶ ἄφροδίτῃ. ὃ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τίω ἰδὲ μοίρασ'. ὕστε-
 ρον δὲ διηρῶν ἄδωνις ὑπὸ
 10 οσοῦς πλῆγεις ἀπίδανε. καὶ
 κροπος δὲ ἀφροδισίου, κρα-
 ναὸς* αὐτόχθων, ἐφ' οὗ τὸν
 ᾧ δὲ δευκαλίωτος λέγεται
 κατὰ κλυσμένην γένεσθαι. οὗ
 15 στος γάμοσ' ἐκλακευαίμο-
 νος πιδάδα τίω μόνυτος, ἐ-
 γλίνυσε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχην, καὶ ἀτθίδα. ἧς
 ἀφροδισίου ἐπιπρὶ δίνου,
 20 τίω χῶραι κραναὸς ἀτθί-
 δα προσηγρόσε. κραναὸς
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμφοκτύων ἐ-
 βασιλεύσε. ὅτε γὰρ ἐνίοι μὲν
 δευκαλίωτος, ἐνίοι δὲ* αὖ-
 25 τόχθονος λέγουσι. βασιλεύ-
 οντα δὲ αὐτὸν ᾧ δὲ δώδε-
 κα ἔτη, ἐριχθόνιος ἐκβαλεῖ.

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, altera
 cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Ces-
 crops humanitatem exuit, Cras-
 naeus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Latedæmone Pes-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranaechmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginia-
 tate necdum expugnata obij-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsus regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero* indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erichthon-
 io pellitur, hunc Hephestes,

ex Cranaë Attribidis nata filiū esse aiunt. Sūt ēt, qui Volcani, & Palladis esse uelint, hunc in modū. Minerua olim arma sibi conflare uolens ad Vulcanum adierat. Ilūc interim relictū à Venere Mineruæ constuprandæ cupido desiderium incessit: eamq; autrectare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utq; proxime eam uenit, ī summā erat necessitate, claudicabat enim. Deam inire conabatur. Ea uero, ut pudica erat, & uirgo, uirum non admitterbat. Vulcanus demum tentigine ruptus in uirginis semur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Inter ea uero ex demisso in buzum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positiūq; in cista Pædroso Cecropis filiae cōmen

ἄνθρωπον οἱ μὲν ἠφαιδείης τῆς κραναῆς θυγατρὸς ἀπὸ Διδῶς εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ, ἠφαιδεύου, καὶ αἰθιωῆς οὐτως. αἰθιωῆα παρεγλύφον πρὸς ἠφαιστον ὁπλοῦν καὶ κατασκευάσαι θέλοντα. ὁ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλιθε τῇ αἰθιωῆς. καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο. ἡ δὲ, ἔφουγεν. ὥς δὲ ἐγγύς τοῦ αὐτῆς ἐλπίσθαι, πολλῇ ἀνάγκῃ, ὅν τι χολός, ἐπιρᾶτο σωλθεῖν. ἡ δὲ, ὥς σώφρων καὶ πρὸ Διὸς οὔσα οὐκ ἠνέχετο. ὁ δὲ, ἀπὸ πᾶν ὁρμήναι εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ μυσταχθεῖσα, εἰς ἀχομάξασα τὸ γόνιον, εἰς γῆν ἐρέψεν. φουλούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεδύσης, ἐρὼς χρόνιος γίνεται. ἄνθρωπον αἰθιωῆα κρύφα τῆς ἄλλων θεῶν ἔρρεψεν. αἰθιωῆαν δὲ λεῖπον ποιῆσαι. καὶ καταθεῖσθαι αὐτὸν εἰς κίστην, πανσρόσφον τῇ κίρκῳ παρκατέθε-

το. ἀπειποῦν (αὐτὸν κίς) αἰοῖν . αἱ ἀδελφαὶ τῆς
 πανδρόσου αἰοῖσιν ἑαυτὰς
 δουρίσας, καὶ θείονται
 τῷ βρέφει πῦρ ἀπὸ τοῦ
 5 οὐρανοῦ σπένδοντες . καὶ ὡς μὲν εἴσι
 λέγουσιν ἀπ' αὐτῶν διεφθάρ-
 ρησεν τῷ σφακτοντος . ὡς δὲ
 εἴσι, δι' ὅρῳ ἀθηνᾶς, ἐμ-
 10 μαίνειν γινώσκοντες, κατὰ τῆς
 ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
 ψαν . οἱ δὲ τῷ περὶ τῆς φαι-
 φειδῶνος ἐρχόμενος ὑπ' αὐτῆς
 ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν ἀμφο-
 15 κτύονα, ἐκασίλονσιν ἀθην-
 ᾶν . καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει
 ξόανον τῆς ἀθηνᾶς ἰσχυρὰ
 το . καὶ τῆς παλαιᾶς ἀθηνᾶς
 τὴν ἐορτὴν σιωπῆς (αὐτῶν) . καὶ
 20 ὁ πασιδίων νῆδαν νύμφην ἔ-
 γμην . ὅς ἑς παῖς πανδίων
 ἐγενήθη . ἐρχομένου δὲ ἀ-
 ποδανόντος, καὶ ταφείτης
 ἐν τῷ αὐτῷ περὶ τῆς ἀθην-
 25 ᾶς, πανδίων ἐκασίλονσιν .
 ἐφ' οὗ δὴ μὲν τῆς, καὶ διόντος
 οἱς τὴν ἀπὸ τῆς ἑλᾶδος . ἀλ-

daunt: iterdiciq; ne cistam re-
 tegeret: At Pandrosi sorores,
 quod curiosæ admodum fo-
 rent, cistam aperiant, ad vo-
 lutumq; puero draconem spes-
 siant. Nec desunt, qui ab
 eodem dracone fuisse inter-
 emptas, astipulentur, Alio-
 rum uero testimonio Palladis
 ira, furore percitæ, de sum-
 ma sese arce præcipites cie-
 cerunt. Interea uero Erich-
 thonius in tēplo à Minerva ip-
 sa enutritus pulso Amphictyo-
 ne Athenarum regno positus
 est, ac Minervæ: signum in
 arce constituit: necnon Pan-
 thenæorum celebritatem in-
 stituit. Pasibeamq; Nas-
 dem nymphæ uxorem ac-
 cepit, ex qua sibi Pandion
 natus est, Denq; Erichibon-
 nio uita functo, ac in primo
 Palladis phano sepulto, Pan-
 dion regnum adipiscitur:
 quo regnante Ceres, Dio-
 nysiusq; in Atticam uene-
 re: Atqui Cererem Eleusine

A P O L L O D O R I

Celeus suscepit . Dionysius
 vero ab Icario hospitio exci-
 pitur , à quo uitis palmitem
 muneri accepit , ab eoq; uini
 facienda rationem didicit . Is
 igitur Dei bñficia mortalis
 bus impertiturus , ad pastores
 se quosdam contulit , qui cum
 gustassent uinum ; atq; animi
 eausa sese largius meri pocu-
 lis inuitassent ; malum sibi me-
 dicamentum datum esse arbis-
 trati Icaro necem fustibus in-
 tulerunt . Erigone uero filiae
 patrem uestiganti berilis cas-
 nis , cui Mærae nomen fuit ,
 Icarium consecretari solita , cas-
 dauit , ubi nā delitesceret , in-
 dicauit . Tum filia patrem des-
 flens se ipsam ex arbore sus-
 pendio necauit . Tandion in-
 terca de duetia uxore Zeus
 xippe matris suæ sorore , fi-
 lias Procnem , ac Philomæ &
 lam , & geminos erechtheum ,
 Butemq; suscepit . Dein cons-
 flato in Labdacum bello de ter-
 re finibus in belli societatem

λαὶ δῆμῃσ' αὖ μὲν καλεῖς εἰς
 τὴν ἑλὼ πῖνα ὑπεδέξατο .
 δῖονυσον δὲ ἱκάρειος . καὶ λαμ-
 βαίνει πρῶτον τὴν κλῦμα ἀμ-
 πίλον . καὶ τὰ πατρὶ τὴν οἶνα
 ποιεῖται μακρὰν , καὶ τὰς
 τῆ θεοῦ δωρεῖσθαι δέλων
 χαίρει τὰς αἰθέρας ποιεῖται
 κνέειται πρὸς πῖνα ποιεῖ- 10
 νας , οἱ γὰρ ἄμβροτοι τῆ πο-
 τῆς , καὶ χεῖρας ὑδάτος ἀφει-
 δώς δὲ ἡδονῇ ἐκλύσαντες ,
 πεφαρμάχου νομίζοντες ,
 ἀπέκτειναι αὐτὸν . ἡετόν
 δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατὸρ αἰ-
 μάσθουσαν , κύνων σωῖσθαι
 ὄνομα μαίρα , ἢ τῷ ἱκάρει
 σωείπετο , τὸν νεκρὸν ἐμύ-
 σεν . καὶ κένιν κατὰ δρυμλὴν
 τὸν πατὸρ , ἐαυτὴν αὐτῇ- 20
 τῃσιν . παιδίαν δὲ γήμασ'
 ξυγίππῃ τῆς μητρὸς τῇ
 ἀδελφῇ , θυγατὸρ αὖ μὲν
 ἐτίκνωσε πρὸς κύνιν , καὶ φε-
 λήμην . καὶ δὲ δὲ δίδυς &
 μοῖς ἐρεχθεῖα , καὶ βούτιν .
 πρὸς μὲν δὲ ὄζαν καὶ αἰτῶν

πρὸς Λάβδακον, ποδὶ γῆς
 ὄραν ἐπιχάλεσάτο βουδόν,
 ἐκδράκνυς τηρεῖα ἢ ἄρεως.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε τηρεῖ
 πρὸς γάμον τινὲς αὐτῷ θυο
 γατόρα πρὶν κνίω. ὁ δὲ ἐκ-
 ταύτης γλυνύσας παῖδα ἴο-
 τυν. καὶ Φιλομήλης ὄρα-
 10 θίσις ἐφθίρει. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν κενναίαι πρὶν κνίω.
 κρύπτην ἔειπεν ἡμεῖς χυδαίως.
 αὐτῆς δὲ γήμας Φιλομή-
 λαι σιωπῶν ἀνέβη. καὶ τινὲς
 15 γλῶσσαι ἐξέπελν αὐτῆς.
 ἡ δὲ ὑφίνασα ἐπὶ πύλῳ
 γράμματα, καὶ δὲ τού-
 των ἐμνήσθη πρὶν κνίω τὰς
 ἰδίους συμφορὰς. ἡ δὲ αἰα-
 20 ζήτιν τινὲς αὐτῶν ἀδελφῶν κτεί-
 νει τὸν παῖδα ἴτω, καὶ κα-
 λήσας, τηρεῖ διῖπνον ἀγνο-
 οῦν τι περὶ θήσει. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἐ-
 25 φυλν. τηρεῖς δὲ αἰδομένη-
 ιος, ἀρπάσας πύλῳ ἐδίω-
 κεν. αἱ δὲ, ἐπὶ δαυλίᾳ τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eōs; bels
 lo per eius auxilia præclariss-
 sime gesto : Procne filiam
 suam Tereco nuptui collocas-
 uit. Hic suscepto ex ea Ilye
 filio, Philomelam amore suc-
 census uiniat. Eamq; simulat
 to Procnes obitu, rure celat,
 & huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde hu-
 ic linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 ri, misérias significauit.
 Hæc, post quæsitam Germa-
 nam Ilym puerum trucidat-
 um, elixatumq; Tereco, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 repta securi fugientes inse-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbē per-
 uenissent, circumsepere Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne fit Lusciniæ, Philomela
 uero in birdinem trās-

formatur. . Adhæc Tereus in
Vruram commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessit, fi-
lij diuisis inter se patrijs facul-
tatibus, Erichtheus regnum
accepit. Sacerdotio aut Miner-
uæ, Neptuniq; Butes Erich-
thonij filius honestatur. At
Erechtheus. Praxitbeam Phra-
simi, & Diogenæ Cephiso-
natæ filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mares,
Cecropem, Pandorum, &
Metionem, feminas uero Pro-
crin, Creusam, Chiboniam,
Orithyiam, quam postea Bo-
reas rapuisse dicitur. Chibo-
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Creusam du-
xit, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Hæc sum-
pta corona aurea Pteleonti
subigitur, et à Cephalo depre-
bensa, ad Minoem confugit,
Hic eius etiam amore correptus
est, eiusq; concubitum im-
petrat. At, si mulier hæc
cum Mino concubisset, nul-

φωκίδος γινόμελαι περκα-
τάληπτοι θεοῖς ὄνχονται
ἀχρεωθῆναι. καὶ περικνη-
μὲν γίνεται ἀνδρῶν. φιλομή-
λα δὲ χελιδῶν. ἀπωρεοῦ= 5
ται δὲ, καὶ τηροῦς, καὶ γίνε-
ται ἐπὶ. παιδωνος δὲ
ἀχρεωθόντος, οἱ παῖδες πα-
ρῶα ἐμερίζω. καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἐριχθῶς λαμβάνει. 10
τὴν δὲ ἰδρωσύνῳ τῆς ἀθη-
νῶς, καὶ τῷ ποσειδῶνος ἱπ-
πὸ ἐριχθονίου βούτης. γήμας ὃ
ὄρεχθῶς περξιδίαν τὴν
φρασίμου, ἢ διοχλείας τῆς
κνωσοῦ, ἔχει παῖδας κέκρο-
πα. πάνδωρον, μητίονα. θυ-
γατράς δὲ, περικριν. κρέου-
σαν. χονία. ὠρειδίαν, ἢ
ἔρπασα βορέας. χονία μὲν 20
ὄν ἔγχε βούτης. κρέεσαν
δὲ ξούδος. περικριν δὲ κέφα-
λος ὁ δχιονέως. ἡ δὲ, λαβοῦ
χρυσῶν σέφαλον, πῆλ ἐοί-
πισωδὺν ἄζεται. καὶ φε- 25
ραθεῖσα ὑπὸ κεφαλῶν,
περὶ μίνα φέρει. ὁ δὲ αὖ

τῆς ἐραῖ, καὶ πείθει στυλ
 θείν. εἰ δὲ στυλδοικὴ γυνὴ
 μίνωι, ἀδύνατον ἔναι αὐτῷ
 σωθῆναι. πασιφαῖη γάρ, ἐ-
 5 πειδὴ πολλάς μίνως στυλ
 νάζετο γυναιξίν, ἐφαρμά-
 κουσιν αὐτόν. καὶ ὁ πότι ἄλ-
 λω στυλνυάζετο, εἰς τὰ ἄρ-
 θρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως
 10 ὁ πῶλυντο, ἔχοντες οὖν κα-
 φάλου αὐτῷ κύνα ταχὺν,
 ἀκόντιον περὶ θυρόλον. ἑδί-
 ποντοισὶ πείκεις ἰδοῦσα τὸν
 αὐθρατὴν κρηκαῖον, πει-
 15 εῖξεν, πρὸς τὸ μεδὲν ἐλά-
 σαι, καὶ στυλνυάζεται.
 διείσατο δὲ αὐθρὶς τὴν μίνω-
 ος γυναικῆα, ἥ κεν εἰς ἀνδ-
 ρας, καὶ διαλλαγεῖσα κα-
 20 φάλεω, μετὰ θυτοῦ παραγί-
 νεται εἰς θήραν. ἔν γάρ θη-
 ρὸν πικρὸν. διώκουσαν γάρ αὐ-
 τῷ εἰ τῇ λοχμῇ ἀγνοήσας,
 κίφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχόν
 25 ἀρκετεῖναι πέκειν. καὶ κει-
 θεῖς εἰς ἀρεῖαν ἄγχι, φυχὴν
 αἰδοῖον κατὰ δινάζεται.

la potuisset ratione seruari.
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minoem rem
 habere nō ignorabat, cū uene-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uipera irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pa-
 siphaë disperdebat.* Cephalus
 igitur, pernicissimum habebat
 canem, cui Lelapi nomē fuit,
 et quem nulla fera poterat es-
 mitare. Iaculum adhuc, cuius
 ius istus neminem unquā se-
 fellit. Inter hæc Procris cōspi-
 cata uirū, Circeā, sumēs radi-
 es, neq; sibi obesset, cōcūbit.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 et in Cephalī gratiam redijt
 et cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirgine infecuta ī-
 ter fruteta latitabat, eiusq; mo-
 tu pmoueri uirgulta maritus
 sentiens iaculū inuitabile mi-
 sit, eoq; percussam uxorē Pro-

APOLLODORI

erim interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicib. exilio sempiterno damnatur. Interea uero Oribyia Ilysum annē traicientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. qui cum Iasone in Colchos navigantes, et Harpyias insectantes moriuntur, siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, bis ausus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociavit. Ea uero. prinignas, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonauæ cum Boreæ filijs illuc impulsus in Phineum animaduer-
tunt. Chione autem Neptus

ᾠρεΐσθαι δὲ πηδῶν ἐδὶ ἰλίσσῳ ποταμῷ, ἀπὸ πάντας βορέας στυγερῆς. ἡ δὲ γυνὴ θυγατρὸς μὲν κλειοπάρας, καὶ χθόνιω. ἵους ἡ ξύτην, καὶ κελαινὴν πῆδρας ὄντας. οἱ πλεόντες σὺν ἰάτρῳ νι, καὶ ταῖς ἀρπύρῃσιν διώσκοντες, ἀπὸ δαίμονος. ὡς δὲ ἀκασίλαος λέγει, πρὸς τῶν τοιούτων ὑφ' Ἡρακλείου ἀπώλοντο. κλειοπάρα δὲ ἔγχε, φειδύς. ὡ γίνονται καὶ δις ἐξ αὐτῆς πλεόντων, καὶ πανδίων. ἔχων δὲ τῷ τῷ ἐκ κλειοπάρας καὶ πλεόντων, ἰδύσιν ἐξ ἑαυτοῦ τῶν διαδόντων. καὶ κελαινὴ τῆς περὶ τὸν πῆδρα φειδύς καὶ τῶν φειδύς. ἀμφότες αὖ τοῖς τυφλοῖς. παραπλέοντες δὲ οἱ ἀργοναῦται σὺν βορέας καὶ κολάζονται αὐτὸν, χθόνι δὲ ποσειδῶνι μέγνυται. ἡ δὲ κελαινὴ τῆς πλεόντων ὡς μολπον περὶ σῶν, ἵνα μὴ γίνονται καταφαιές, εἰς

τὸν βυβλὸν εἴπῃ τὸ παι-
 διον. ποσειδῶν δ' αἰετόμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζε· καὶ
 δίδωσι βράβεα κύμῃ τέφειν
 5 αὐτῇ θυγατρὶ καὶ ἀμολ-
 τεΐτῃ. ὥς δ' ἐκλειώθη,
 αἶδον ὁ βασιλεὺς αὐτῇ
 τὴν ἐτάραν αὐτῇ τῇ θυγα-
 τρῶν δίδωσιν. ὁ δ' καὶ τὴν
 10 ἀδελφὴν τῆς γαμοδείης,
 ἐπιχειροῦσά βιάζεσθαι, καὶ
 δῖον αὐτῇ θυγατρὶ δίδει, με-
 τὰ ἰσμάρον τῷ πατρὶ, πρὸς
 πύλον δ' αὖθις βασι-
 15 λεύς. ὁ δ' αὐτῇ τῷ παιδὶ τὴν
 θυγατρίαν στυγέει. ἐπεὶ
 λαβὼν ὁ ὕδρον γυνεὶ κα-
 ταφρονεῖ γίνεται. καὶ πρὸς
 ἑλευσινίῳ φεύγει. καὶ με-
 20 λίας ποιεῖται πρὸς αὐτὴν.
 αὐτῇ δ' ἰσμάρον πάλαι τῇ
 βασιλῆϊ, μετὰ πύλον, ὡς
 πύλον παραγίνεται. καὶ
 τὴν πρὸς αὐτὸν μάχῃ δια-
 25 λυσάμενος, τὴν βασιλείαν,
 παρέλαβε. καὶ πολέμου
 εἰσαΐδον πρὸς ἑλευσινίῳ, καὶ

no admiscetur. Quæ cum,
 clam patre Eumolpo, peperis-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infansulum. Hunc fla-
 tim Neptunus exceptum, in
 Æthyopiam transfert, et Ben-
 ibesicyme filiae suæ alen-
 dum commendat. & Amphiz-
 trite. Quæ, cum ætatis integræ
 fuit, intus Benibesicymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 ris quoque suæ sorori vim in-
 ferre aggreditur. quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyriam Thraciæ
 regem confugit. qui filiam,
 ipsius filio, conjugavit. Post
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursus aut, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrio reuocatus
 in Thraciam redit, ac soluta iter-
 gos discordia regnum accepit.
 Mox cōflato iter Athenienses,
 & Eleusinos bello, ascitus

APOLLODORI

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitio pem laturos aduenit. At Erechibeo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, & reliquae tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirarant. Commissa uero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obruncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheū dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium suscepit. Hic unā cum Cecrope patre regnans a Mettonis liberis p seditionē eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλευσινίῳ, ἐπικλυθεὶς ὑπὸ ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει θοράκων διατάμεως. ὄρεχθει δὲ ὑπὸ τῷ ἀθηναίων νίκης χρωμλίῳ ἔχρησεν, ὃ θεὸς κατὰ τὴν πόλιν πολεμον, ἐὰν μίαν τῆς θυγατρῶν σφάξῃ. καὶ σφάξατο αὐτὴ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν. ἐπεποίητο γὰρ, ὥς ἐφαθόντι πινόντι, σωωμοσίαν ἀλλήλαις στυγὰς πολέσθαι. γλομῆν δὲ μετὰ σφαγῇν τῇ μάχης, ὄρεχθὺς μετὰ αἰείθεον ὁ μολῶν. ποσειδάωνος δὲ καὶ τὸν ὄρεχθεά, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτὴν κατὰ λυγρόντος, κέκροτο ὁ πρεσβύτερος τῆς ὄρεχθέως παίδων, ἐξασίλυσεν. ἐς γήμασ' μὴ ὑπάρχοντι τὴν ὁπλίστου παῖδα, ἐτέκνωσε παιδίον αὐτοῦ μετὰ κέκροτος βασιλεύων, ὑπὸ τῆς μητρίδος ἡδὼν κατὰ τὰς ἐξέδρας. καὶ πᾶσι γλομῆν εἰς μέγα-

βα πρὸς πύλας τῷ ἐκείνου
 θυγατρὶ*, πελίας γαμεῖ.
 αὐδὶς καὶ τῆς πόλεως βασι
 λεύς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται.
 5 κτεῖνασ' ὅτ' πύλας ἔ' τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῷ βασιλείῳ δίδωσι παν
 διονί. αὐτὸς δὲ εἰς πελοπόν
 νησον σὺν λαῷ πρᾶχλόμε
 10 νος, κτίζει πόλιν Πύλου.
 πανδίωνι δὲ εἰ μεγάρῳις ὄν
 τι, καὶ δὲ ἐλπίοντι. αἰγύς,
 πάλλας, νίσος, λύνκος. εἰ τοι
 δὲ αἰγία σκυρίου εἶναι λέ
 15 γοισίν, ὑποβλήσθαι δὲ
 ὑπὸ πανδίωνος. μετὰ δὲ τῷ
 πανδίωνος πελοπόννησος οἱ παῖ
 δες αὐτῷ στρατεύσαντες ἐπ'
 αἰθύναντο, ὅτε βαλὼν τοῦ μη
 20 ποτιόδατος καὶ τῷ ἀρχὴν τε
 φραχὴν διείλον. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγύς, γαμεῖ
 δὲ πρῶτον μὲν, μύταν τῷ
 ὁπλητῆς. δούδορα δὲ χαλ
 25 κίον τῷ ῥηξέννορος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐλπίετο παῖς αὐτῷ, δι
 δοικὰς τοῦ ἀδελφοῦς εἰς πν

deinde urbis regno praefici =
 tur. Nam, cum pylas Bian =
 tem patrum occidisset, Pan =
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe =
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan =
 dioni Megaris regnanti, na =
 ti sunt filij Aegus, Pallas,
 Nisus, et Lycus. Non =
 nulli autem Aegum Scyrij
 filium esse aiunt, sed à Pan =
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obi =
 tum, eius filij perducto in
 Aibenas exercitu Metioni =
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue =
 runt, sed Penes Aegum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan Oz =
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na =
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra =
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progenie res =
 ponsum dari sibi postula =

APOLLODORI

uit, cui deus ita uaticinatus ē.
 Macte noua uirtute, pedem
 qui prominet utri.

Ne prius exoluas, quàm scans
 das Palladis arcem.

At ipse ambigens qd hoc sibi
 uellet oraculū, Athenas itērū
 h̄ctedit, ac p̄ Trōzenē iſter ſu-
 tiens à Pitheo Delopis filio
 hoſpitiū recipit, qui, quoniā
 oraculū intellexerat. Aegē
 uino madeti filiū Aethrā cōs-
 primendū ſum miſit. Hanc
 etiā nocte eadē Heptanō
 coniunxit. Aegēus interea
 Aethrā pr̄cepit, ut, ſi ex eā
 maſculus; nāſceretur, educat
 ret: ne ue, cuius ille filius eſ-
 ſet, indicaret: enſem, & cū
 reos ſub ſaxo abditoſ reliquit,
 hæc locutū, cum per Aethrē
 puer ſaxū ſuboluere queat,
 eā tolleret, cumq; clām cū hiſ-
 ſce omnib; ad ſe rebus emit-
 teret. Ipſe interim Athenas
 conſendit, nec non Panathē-
 ſiorum certāmen aggredi-
 tur, celebrare, in quib; Mi-
 ſer

Ἰάω ἡ λῆθι καὶ παρὶ παύ-
 δων γονῆς ἐμαυτὸν ὄψο. ὁ δ' ὁ
 Διὸς ἐχρησέν αὐτῷ.

Ἀσκού τὸν περὺ χοντα πα-
 δάονα φέρτατε λαόν,
 μὴ λῦσης πρὶν ἐς ἄκρον ἄ-
 θηναίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρυσμόν,
 αἰὶνὰ πάλιν εἰς ἀθῆνας καὶ
 φροῖνῆα διδιδύων, ἐπι- 10
 ξαίουται πῖττει τῷ πῖλα-
 πῆς. ὅς τ' χρυσμὸν σπυεῖς,
 μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
 συγκατέλιναι αἶθρα: τῇ δὲ
 αὐτῇ νυκτὶ, καὶ πόσειδῶνι 15
 ἐπὶ ληοῖάσεν αὐτῇ. αἰγυδὺς
 δὲ εἰπειλά μιν αἶθρα, εὐα-
 ῖν ἔρρεα ληνήσῃ, φέρειν. καὶ
 ἦν ὅς ἐσσι μὴ λείπειν. ἀπὶ λι-
 πῇ δὲ ἑκάστω πῖτρα μάχεσθαι 20
 ραι, καὶ πῖδρα εἰπῶνι, ὅταν
 ὁ πῶρ δύνῃ τῶν πῖτραι αἶ-
 ποκυλίσθῃς ἐνελείδαι ταῦ-
 τα, τότε μετ' αὐτ' αὐτ' ἄχο-
 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦ κεν εἰς 25
 ἀθῆνας. καὶ τ' ἦ παναθῆ-
 ναίων αἰῶνα ἐπέτλει. καὶ ὅ

ὁ μίνως παῖς ἀνδρογέως,
 εἰκοσε πάντας. ἦ τον ὀζύς
 ἔδω ἦ μαραθώνιον ἔπι μύ-
 ταυρον. ὑφ' οὐδ' ἐφ' ἀφ' ἑ-
 5 νιοι δὲ αὐτ' ἀέζωσι πορδύ-
 μνον εἰς ἀθίνασ' ὅτ' λαίου
 αἰώνια πρὸς τῆς αἰωνιῶ-
 εἰσεβούλει τα δὲ φθόνου
 ἀφ' ἑσθαι. μίνως δὲ ἐπι-
 10 οὔδ' ἔως αὐτὸ θανάτου θύων
 εἰ πάρος ταῖς χεῖρσι τ' μὲν
 σέφαιον ἀφ' τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψα, καὶ τὸν αὐλόν, κατέ-
 15 χε, καὶ τὴν θυσίαν, οὐδὲν ἔτι
 ἦ τον ἐπιτέλειεν. ὅτ' ἐπὶ καὶ
 δειῦρο χωρὶς αὐλόν, καὶ σέ-
 φαιον εἰ πάρος θύοιτο ταῖς
 χεῖρσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ θά-
 20 λαοσυκρατῆς, ἐπολέμησε
 ὁ σὺλῳ τὰς ἀθίνας, καὶ μέ-
 γαρα εἰλε νίῳ βασιλεύον-
 τος τῷ πανδίωνος. καὶ μεγα-
 25 ρέα τὸν ἱππομηνίου δὲ ὅτε
 νίσῳ βουδὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 30 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ νί-
 σος δὲ θυγατρὸς πορδύσια.
 ἔχοντι γὰρ αὐτὴ πορφυρῆ

nois filius Androgeus oib. uis
 floria praestitit. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum mis-
 sit, a quo fuit interfectus. Nō
 defuncti, qui illum Athenas ad
 Laïj certamē euntem, ab aible-
 tis ob invidiam dolo necatum
 fuisse prodant. Minos, audia-
 ta filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexit,
 & sacrificium nibilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in bo-
 diernam usq. tempestatem sis-
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 potens cōparata classe Athes-
 nas oppugnauit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhuc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
 cloaca Niso opitulaturus ad-
 uenerat: interemit: et is demū
 p. filiae pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

APOLLODORI

quo inuictus esse ferebatur ē
 medio capitis uertice præci-
 dit, eoq; facto statim ille inte-
 rijt. Minos itaq; Megaris pos-
 titus, uirginem uinctam pedi-
 bus ē puppe in mari deiecit
 summersit. Enimuero, cum id
 bellum diuturnius fore uide-
 retur, quando Athenas cape-
 re minime posset, Iouem, ut
 Athenienses commissi crimis
 nis pœnas luerent, obsecrat,
 Hinc, cum pestis, ac fames
 simul urbem inuasisset, Pri-
 mum quidem ex ueteri oracu-
 lo, Athenienses Hyacinthi fi-
 lias Antheidem, Aegidem,
 * Enthenidem: & Lyteam
 Geræsti ad Cyclopiis tumulū
 iugularunt, sed harum pater
 Hyacinthus Lacedæmone A-
 thenas commigravit, & cum
 nihil inde sibi emolumenti fu-
 turum uiderem oraculum de
 belli exitu consuluerunt. His
 numen, quas ipse uellet, Mi-
 noi pœnas daturus renuncia-
 uit. Igitur Athenienses missis à

Minoem

ὡ μίσω τῇ κεφαλῇ τείχε,
 ταύτης ἀφαιρεθείσης τε-
 λουτᾶ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς
 σκύλλα δράδειν μίνως
 ὀβείλε τὴν τείχε. μόνον δὲ
 μέγρων κρητῆρας. καὶ τὴν
 κόρη τῆς πρύμνης τῆς πο-
 δῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχως
 ἐποίησε. χρονοβολεῖον δὲ τῆς
 πολέμου μὴ διασώματος ἐ-
 λείν ἀθάνας, ὅτι χεται ἰδί-
 πρὸ ἀθναίων λαβεῖν δίκας.
 χρονοβολεῖον δὲ τῇ πόλει, λοι-
 μὸς τὲ; καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 πρῶτον κατὰ λόγους ἀθ-
 ναῖοι παλαιὸν, ταῖς ὑακίν-
 θου κόρας, ἀνθρίδα. αἰγλή-
 δα*, ἡνθρίδα, λυταία, ὅ-
 τῃ χραῖ σου τῆ κύκλωπος τῆ
 φον κατέσφαξα. τοῦ τῶν
 δὲ ὁ πατὴρ ὑακίνθους ἐλθὼν
 ἐκλακε δαίμονος ἀθάνας κα-
 τὰ κῆ. ὥς δὲ οὐδὲν ὄφελος
 ἦν. ὅτε ἐχρῶντο περὶ ἀπαλ-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπεινε
 αὐτοῖς μίνωϊ δίδναι δίκας
 ἅς αὐτὸς αἰρεῖται. τίμ-
 λαιτες

ἄσπετος ὃν πρὸς μίνα, ἐπὶ
 βέπον ἐτεῖν δίκας· μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδὲ κεύ-
 ρου ἐπὶ ἅ, καὶ κόρασ' τὰς
 5 ἴσας, χωρὶς ὅσων πέμπειν
 τῶ μινωταύρῳ βοραί· ἢ
 δὲ οὐτος εἰ λαβυρινθῶ κα
 θειργμείος· εἰ ᾧ τὸν εἰσελ
 θόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι.
 10 πολυπλόκοις γῆμαί μιν
 πλὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀ-
 πέκλειε· καὶ περικλυάκει δὲ
 αὐτὸν θαλάσσιος, ὃ δὲ παλά
 μου παιδὸς ἦν μινώταυρος, καὶ
 15 ἀλκίππης· οὐτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων ἄριστος· καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων θύρεττῆς· οὐτος
 ὅς ἀθηνῶν ἐφυγὼν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν τὴν
 20 ἀδελφῆς περδικὸς υἱὸν τὰ-
 λω, μαθητὴν ἦν τα· δίσκας
 μὴ δὲ πλὴν ἀφύσταν αὐτοῖς
 ἰσχυρὰ βάλῃ· σιγῶνα γὰρ ὅ-
 φως ὀφθαλμῶν, ξύλον λεπτὸν
 25 ἐπείσσε· φεραθείτος δὲ τῇ
 νεκροῦ κειθεὶς εἰς ἀρείῳ πα
 γῶ καὶ ταδικαδῆς, πρὸς μί

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet peterent, tum Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares,
 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 tauit. Is taurus labyrintho
 conclusus coerceretur, unde
 ingressus quispiã laud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitum
 exitum excluderet. Hunc Dæ-
 dalus filius Eupalami, & Me-
 nopis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 ædificauit. Hic item Archites-
 tas omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.
 Hic etiam Aithenis post nece-
 tum Perdici fororis filium
 Talæū, eius discipulum, aufu-
 git, quem, meritis ne ipsum in-
 genū præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenuē se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis uilla peractus ad Mi-
noem confugit. Atq; inibi Pa-
siphæ cum Minois taurum ar-
deret, lignea vacca affabre
compacta corripuit: ac Laby-
rinthum construxit, ad quem
quotannis Athenienses Virgi-
nes septem, ac totidem pueros
ætate pares Minotauro uoran-
dos mittebant: donec Theseus
ex Æthra, Ægeosq; natus
iam grandis factus, petra sum-
mota calceos, atq; ensẽ au-
fert, & pedestri itinere Athe-
nas adiens, obsessam iam uia
à maleficis uiris undecũq; pa-
cauit. Primum quidem Pe-
riphetẽ Volcani, & Anti-
clie filium, qui quod clauam,
gestaret, Coryneta dicebatur,
ad Epidaurum occidit, qui
cũ imbecillis pedibus esset, fer-
rea claua munitus, uiatores
interficiebat: quã ex illo præ-
reptam Theseus ipse ferre cõ-
suevit. Hic Sinem postea Po-
lypemonis filium, & syleæ co-
rinthi filiaẽ occidit. Huic Pi-

ναα ἔφυγε. καὶ κεῖ πασιφά-
ης ὀρέδεισῃς τῷ ποσειδῶ-
νος ταύρου, σκυῖον πασεῖς
τεχνιστάμενος ξυλίνην βουῖν.
καὶ τὸν λαβύρινθον κατε-
σκέδασεν. εἰς ὃν κατὰ ἔτος
ἀθηναῖοι κούραοι ἑπτὰ, καὶ
κῆραοι τὰς ἵσας, τῷ μινω-
ταύρῳ βορὰ ἔπεμπον. οὗ-
τος δὲ γλινθηεῖς ἐξ αἰθρας
αἰγεί παῖς. ὡς ἐλινθήθη τέ-
λειος, ἀπὸ τὰς μέσων τῶν πέ-
ρας, τὰ πέντε, καὶ τὴν μὲν
χειρὰ ἀναερεῖται. καὶ πε-
ζὸς ἐπέγχετο εἰς τὰς ἀθή-
νας. φρουρουμένης δὲ ὑπὸ
ἀνδρῶν κακουργῶν τῆς ὁδοῦ
ἡμῶν. πρὸ τὸν μὲν γὰρ πε-
ριφύτην τὸν ἡφαίστου, καὶ αἰ-
πικλείαν, ὃς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης, ἣν ἐφόρει, κορωνίτης ἐπέ-
καλεῖτο, ἔκτεινεν αἰ ἐπὶ δαύ-
ρῳ. πόδας δὲ ἀδενεῖς ἔχων
οὗτος, ἐφόρει κορινθίῳ σιδη-
ρῶ, δι' ὃς οὗτοι παριόντας ἔκ-
τεινε. ταύτῃ αἰφελόμε-
νος οὗτος ἐφόρει δι' αὐτὸν

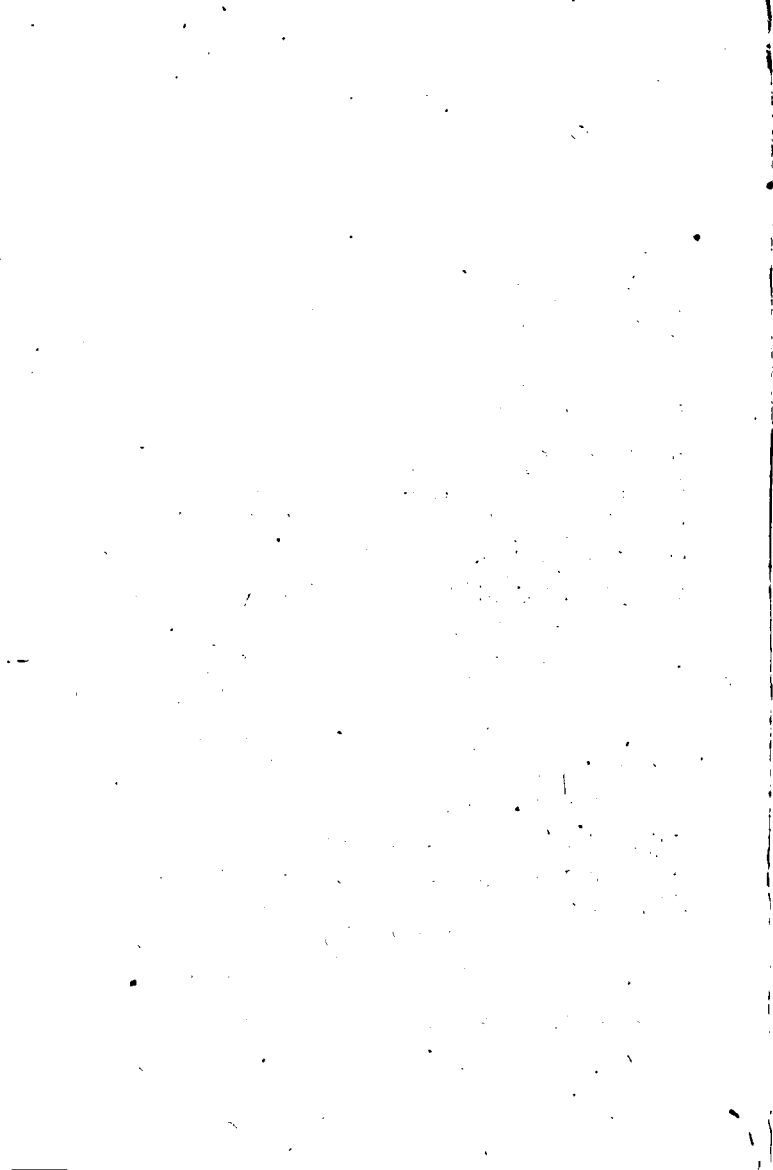
δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμονος, καὶ συλῆας τὴν κο-
 εῖνον. οὗτος πιτυοκίμ-
 πῆς ἐκλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἃ
 5 κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παρόντας πίτυς κίμ-
 πῆοντας ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ,
 διὰ τὴν ἀδύναμιν, οὐκ ἠδύναντο
 κίμπειν. καὶ ἔπει-
 10 οὗτος δένδρων ἀνὰ ῥῆτιπλόνι
 νοι, πανωλέσθως ἀπώλω-
 το. τοῦτω δὲ ῥότῳ Σησεὺς
 σίνιν, ἀπέκτεινε.

tyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum infedisset,
 uiatores ad pinos flectēdas i-
 uitos cōpellebat, qui quòd eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum infē re-
 deuntium impetu sublati pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio substulit.

Λείπει πολλά.

Multa desunt.

f y

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodori nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd eum
scilicet Atheniensem,quòd Grā
maticū dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes nū
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demonstraturum esse promitto, spondeoq;
Quòd igitur hunc ego Atheniensem, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Ασκληπιάδης,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός, εἰς τὴν πα
λαιῆν τοῦ Ροδίου φιλοσόφου, καὶ αἰετάρχου μαθητὴς
Ἀθηναῖος τὸ γένος . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dicio
tur, sed Atheniensis, sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum, & graue Eustae

thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
 etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὁ πρὸς
 ἄλλοις, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεαγματολόγῳ
 τοῦ τοῦ πατρὸς τῆς κατὰ λόγῳ εἰ δὲ δεκά βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissim
 mo Grammatici titulo fuisse decoratū Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
 facit, οὐτε δὲ οὐτος, οὐ οὐτε Ἀπολλόδωρος ὁ γρημματο
 πικός. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega
 re audeat, cum tanti præsertim auctores senten
 tiæ nostræ subscribant: eum equidem amentis
 simum, ac iudicii præcipitis hominem, deuio
 umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
 nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti
 gonem commentarii auctoritate contenti esse
 velimus. Is enim cum de Phineo loquitur,
 παῦτα, φησὶν, ἴσμεν Ἀπολλόδωρος εἰ τῇ βιβλιοθήκῃ.
 Quòd autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecero
 mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li
 bri vnam, aut alteram pagellam, vel lippientia
 bus ocellis legerit: in sententiam nostram, &
 manibus, & pedibus, eum iturum certo scio.
 Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI TRES**

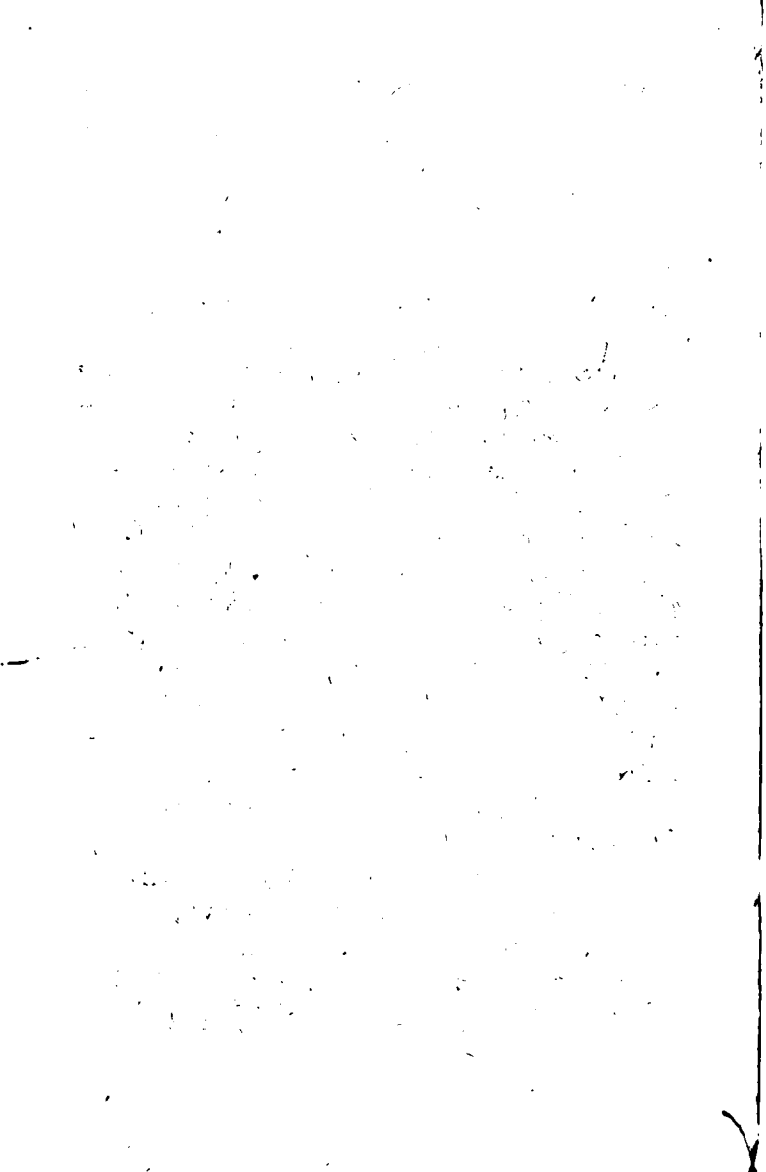
adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apol-
lodori codicibus , nulla librorū partitio esse ap-
pareat? Immo vero qui nostram Apollodori la-
tinam interpretationem cū animi candore per-
curret , id operis reliquū in tris parteis diuisum
iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō
fugit, in Iliadem commentarii citant Apollodo-
rum in primo, ac secundo huius operis libro. Si
qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis,
tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur, vt
hanc sententiam, censuramq̃ nostram amplexa-
ri minime velint , eam planē Hilermum Sirle-
tium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii vi-
ros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgen-
tissima : Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magi-
strum , ac bonarum artium professorum facile
principem , & in quemuis , defensuros esse non
dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū
annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas
propediem in lucem prodituras expecta . Quæ
vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam
attinent, nihil est, quod ab Aegio tuo expectes,

à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe aman-
tissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Klen . Sextiles , Romæ .

M . D . LV .

f iiii

BENEDICTI AEGII SPOLETINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Biz

phorbaces, siue de Deorum origine li

broș , annotations ,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliū, significat secūdus paginā, tertius lineā.

Fol. pa. li.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Uranum vocat quædam Topicum Africanorum, qui & Cælestus dicebatur. Nos vero Cælus in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetæ auctoritatem, FL. enim Charisius Sosipater clarissimus Grammaticorum libro primo. Cælū inquit hoc cū sit neutrū, et masculine veteres dixerunt, et Ennius. quæ cælus genuit, Ite quoque cælus profundus. Legimus etiam C A E L V S per a masculine positum in mare nup̄ effosso in area diuæ Mariæ. semper uirginis in Cælia monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento.

OPTIMVS . MAXIMVS

CAELVS. AETERNVS. IVP=

TER. IVNONI. REGINAE

MINERVAE. LVSSVS. LIEN

DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM

M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.

FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.

ET. HELPIDIS. SYAES. CVM. S.

Sunt, qui Cælum ut Deum, Cœlium masculine dixerunt differen-
tie causa. Ego uero Ennii testimonium secutus Cælus uerte e
græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi uitio minime

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphe , at planè ingratissimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Caelio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet: dumq; altius excauatur , inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Caelio monte Castra Peregrina uiferentur , cognouimus . Quæ falsò ea in Caelij parte , qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt , ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnino à uero abhorre faciant infra à me recitatæ inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deipare uirginis , uel surdis facillime , cæcisq; comprobatur: tametsi non desint , qui id obstinatissime inficientur: cum recantare iam dedignentur . ij , si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper , ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est .

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE=
DITV.D.N.IMP.CAES.

|||||

VOTIS PIO. FELICI INVI= VOTIS
X.ANNALIB. CTO.AVG.DOMITIVS XX. ANNA=
FELICI= BASSVS.FR. AGENS LIB FELICI=
TER. VICE PRINCIPIS. PE TER.
REGRINORVM. TEM
PLVM, IOVIS. RE=
DVCIS, C.P.OMNI.
CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Basi
COCCEIVS
PATRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM

In alia ibidem
COCCE
IVS PA=
TRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM.

1. 2. 5. ἐπεὶ ἔδης) scribendum ἐπεὶ ἔδης.

1. 2. 13. ὡς αὐτὰ τὸν) meliorem esse lectionem censuimus,
ὡς αὐτὰ τὸν nouissimus enim Cæli filiorum masculinorum Sa-
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. σὺ ξων) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituimus σὺ ξ. que uera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὡς αὐτὰ τὸν) reposuimus ὡς αὐτὰ τὸν,

fo.pa.li.

- 4.5.6. ὦ λῆδός.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro ὦ λείδός.
- 4.1.14. πρῶτομέδου(α.). in alijs uidi scriptū quod non displicet, πῶτομέδου(α, Hæc πρῶτομέδου(α nominatur ab Hesiodo in Theogonia.
- 4.1.17. πρῶτῷ.) siue πῶτῷ, et si alia est nympha πῶτῷ quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.
- 4.1.18. κρατῷ.) legitur et κρατῷ, placet tamen κρατῷ, ἐκ τοῦ κραίνω uerbo id nominis deductum est.
- 4.1.25. ἄρνιν.) vidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρνιν per.ī. non est aspernenda hæc lectio.
- 5.2.31. σόηδῃ.) non est sugienda lectio, σόηδῃσεῶσαι. i. priuandum esse.
- 5.1.17. ὥς δὲ ὁ μυχὸς λέγει.) locus ex Iliadis primo.
- 5.2.24. χειμῶνα πέμψα(α.). rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolus mine explicatius quàm hic facit.
- 6.1.10. κόρη.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.
- 6.1.13. ὥς δὲ τῆς γυνύσεως αἰέτη χρόνος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspicitur, quocirca adijci pro asterisio à Chalcographis iussimus græca hæc uerba λέγει τινα, idest defunt quedam.
- 6.2.12. θυμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: translus li secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 fragiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Louis, & Contumelie filium fuisse ait, nullius tamen præ-
 ter ipsius institutū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratōrē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμεθεν, ἰγί, ἀφ' ἁλλων, κὶ τῶν μακρικῶν τέχνων ἔπος
 τῆς πανός, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρχαῖσι θεμυδύει πᾶσιν
 ἐπιμελῶς, εἴτα ὅρχειται ἅδ' τὸ μακτεῖο, εἰ ᾧ πρῶ-
 τη νύξ' χρυσμῶδ' ἔσεν, εἴτα θεμυς. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadie deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothēsi. ἐπὶ ἀφ' Ἰογγον δὲ
 αὐτῶν ἐποίησεν ἀρμωσαίμωρος πρὸς τῶν τῆς πανός
 σύριγγα, οὐ τῆς ὁρμῶς, καὶ πινελότης, ἀλλὰ τῆς
 διοῦς, καὶ θυμβρεως. Hic igitur ille quisquis fuerit Pin-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus uaticinationes, nempe à Pane Louis & Thymbris. i.
 contumelie filio, monstrauit.

6.2.21. ὁ χρυμῶν τεποσείμωρος ὁρχουδίου ex Pherecyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλαίης). pro quo scribe ἐλάρης, siue ἐλάρας utriūvis
 nihil moror. dum ἐλάνης per. v. reijciatur.

7.2.17. γυνομῶν). pro γυνομῶν ut in exemp'aribus quousque
 legi. temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμῶμωρος). legendum est sine dubio κοιμῶμωρον in
 accusandi casu.

7.2.15. ἐπὶ λῶσ. lege ἐκέλευσεν. ca. n. i. re' library i' scitia peccauit

Hic pro ἑμονέων, reposui ὁρμονέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. ἑρμόνων δὲ, ait Strabo libro viij. ὅτι τῆς οὐκ ἀσήμεων πόλεως, δηλαδὴ τῆς πελοποννησίων, ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλαπλοῦοι γοίτινός ἄνθρωποι. πρὸ ὁρμονόουσι δὲ πεδυνύλλεται τὴν εἰς ἄδου κατὰ βάσιν σύντομον εἶναι, διότι οὐκ ἐπιδίδασιν ἐν ταύτῃ θα τῶς νεκροῖς ναῦλον, idest, Hermione uerò est vrbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueuerunt, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrass: regiam, ut suā reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

- 1. Tænariæ etiam fauces, alta ostia Ditis.
- 2. Et caligantem nigra formidine lucum,
- 3. Ingressus, manesq; adiit regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio Ponti specu Plutonium in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bœoticiis, Hermionenses spectem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sue controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

fo. pa. li.

8. 2. 11. μετάνειρα.) . ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum τ. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uero secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8. 2. 11. τῇ τῷ κελεοῦ.) . ego κελεοῦ non mutauit, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobontis non Celei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator assipulatur his uerbis. Ἰσέον, ὃ π τῆς κόρης ἤ γουω τῆς πύρσε φόνους ἀρπαγείσῃς ἅπὸ τῷ πλούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὶ πύρσε εἰρχετο νῆσις ζητοῦσα αὐτῶν, ὑπεδέχθη δὲ αὐτοῖς οἱ κοῖς τῷ ἱπποβόντος, ὃς ἦν υἱὸς τῷ ποσειδῶνος ὃς ἀλόπησ τῆς κερκύονος, ἅπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετάνειρασ, ἥ τις παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν, καὶ ἐκίθρασαν αὐτῇ οἶνον ἡδὲ τῇ θλίψαι, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ δεμτὸν εἶναι πίνειν οἶνον ἡδὲ τῇ θλίψαι τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ αὐτῶν κυκεῶνα ἐκάλουσε κατὰ σκόλασαι, ὃν δεξαμένη ἔπειτα. Quæ sic nos latine, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam querebat, ac in ædibus Hippobontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Deæ mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subiciens non esse fas in aduersis unum bibere, proinde Dea Cy

teonem sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hactenus la-
tine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεῖν,
ἰσὺν δὸντος reponendū erat, ego uel ὅ, ut dixi, nihil mutauit,
propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē auctore,
apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat,
ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recenscen-
dis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπὶ τῇ ῥῶσ μετὰ νεῖρα πρᾶξι. Σκ.). nos τὴν ῥῶ-
ξει θεᾷ separatim scripsimus, ne hinc ambiguum subori-
retur, de Praxihea proprio nomine, nihil enim hoc in loco
id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos
pro πρᾶξι. Σκ.), castigauimus πρᾶξι θεᾷ, id est, quid factus
ra esset Dea.

10. 1. 14. αἰδυνῶς ἡσθεμῆς.). nos secuti lectionem re-
positam in margine Codicis Honoriani hoc modo αἰδυνῶς
ἡσθεμῆς, vertimus Minerva impetu facto, tamen si
αἰδυνῶς ἡσθεμῆς non mutarem, quod nonnullis me-
lior lectio uideatur, & si Minerva submonente Hercules Al-
cyonem Gigantem domuit. Cæterum hæc Hercules cum Al-
cyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Ne-
meis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta
à Telamone cæsum fuisse Alcyonem refert.

10. 2. 7. ἐν καφάλα.). id nos deleuimus, cuiusq; in locum secuti
exemplar Ioannis Honori uiri luterati, & Probi, meiq; aman-
tissimi, substituiumus ἐν καλᾷ λέξιν quæ legitima, & uera est
lectio.

10. 2. 17. νύκτωρ.). legimus Stephani testimonio ubi hæc de in-
sula νύκτωρ.

10. 22. ἡγετία

10.2.22. ῥαγε τίνα οὐκ. id nominis stellula notandū consueuimus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudebatur. Antonij Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fundi iussit.

11.2.19. κασιόν, pro καυσίον, id quod in omnibus, quæ vidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12.2.4. εἰς σικελίας, scripsi κελικίας. & mox linea 5 pro κερύβιον nibili dictione, submisimus κερύκειον.

12.2.9. δελφύνῳ θράκαεναι, φύμῳ, antequam nos quæ Apollodorum auctorem lectu dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō mos dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomauimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, & pro φύμῳ, quæ uana erat ac futilis lectio, δελφύνῳ subrogauimus, ac ne cuiquā imponere videamur, poetæ clarissimi verba simul, & ipsius scholiastæ apposuius, quibus quid δελφύνῳ sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ τε πρῶτον ἀπὸ Δειράδι πρηναστίῳ

Δελφύνῳ τὸ ξοῖσι πλάγμον ὅζον ἀνέξεν

κῶρος ἐὼν ἢ γυμνός, ἢ τι πλοκάμοισι γεγῆσθαι.

quem locum nos, ut posuimus, hunc in modum transulimus, & totidem carminibus.

Sub teirico quondam iarnassi ut vertice Apollo

Delphyncem ingenti telis occidit, & arcu

Nudus adhuc puer, & rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco Δελφύνη, ait scholiastes τὸ ὄνομά ἐστι τῷ θράκωντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ θηλυκῶς εἴπῃ, ὃ καὶ βέλπον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. ὅπ' ἐκκαλεῖτο ὁ φυλάκων τὸ εἰδελφοῖς χρησιμῶν. Λέαισρος δὲ, καὶ καλλίμαχος εἶπον αὐτῷ θράκωντα εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην, idest, Delphyne Draconis est nomen, sunt tamen qui masculine, & qui feminine declinant, quod & melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse generis masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leander, & Callimachus dracenam ipsam hanc feminino genere appellatam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum Δελφύνῳ πελώριον, dixit, masculine videtur eam appellare uoluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho assensipulari uidetur, quippe qui et ipse θράκωντα, non θράκοντα, dixit, & ex ijs, quæ sequuntur, generis femmini esse Delphynam indicat.

12.1.27. ὅροι scribe, ὅρη.

12.2.2. ἀλλ' τῷ ὅροιῳ, castigamus τῷ ὅρει, ibidem versu 4, τῷ ὅροιῳ lege τὸ ὅρος.

25.1.23. siue Ἰφίκλου, siue φυλάκου legatur nihil moror. erit patris nomen pro filij nomine, & contrā filij nomen pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλακῇ cum circumflexo φυλακῇ ᾧ τῆς φυλακῆς custodiam significat, sed φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Thessas

lia est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua vrbe Homerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκῳ, καὶ Πύραμον αὐτὸς ἐμύοντα. idest
Quiq; colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. 1. αἰβίων,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, vnde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odysseā scholia ad-
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰβίων, ἀρχῶν, restituerimus. Didymus inibi
apud Homerum Odysseæ undecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμπος παρ' αἰγίου
μαθὼν πλεῖν αἰτίας, καὶ αἰαξήτης ἐκείνῳ πλεῖν μὲν
χειρὰς ἀχέρδου φλοῖω κακὰ λυμμένῃν, ἢ ἐπ' ἀνέγ-
κε φύλακος τῷ ἰφικλῶ αὐτὸ τῆς ἀρχῶν ἐκτέμνοντι
τὰ τεράσσοδα, quæ sic Ægius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset g'adium illum
Acherdi, pyri ue siluestris cortice confectum, cum Phyla-
cus Iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguo, qui nos maxime cru-
ciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονοκρηπίδα,
quàm dictionē Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
cis ἀσάνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupo, aproscribe.

28. 1. 1. αἰαυρόν,) Sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui Ὀννον id flumen vocent.

28. 1. 6. συμβαλῶν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. τίς αὖ ἐπείουσεν. & quæ se=
 quantur, vsque ad lineam sextamdecimam, diutius, quā opus
 erat hic me locus torsit, qui quōd complusculis maculis scate=
 bat, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem ali
 quando, vt mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, vt eum cum primis quibusq; uel grauissimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quā pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculanio meo, qui sumpto in manum auctoris hu=
 iusce volumine, locum vbi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, vbi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē=
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ob librario=
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculanī mei. Sic igitur, vbi
 τίς αὖ ἐπείουσεν, legitur: vna tantum litterula deleta, s. in
 particula, τίς, vt pro τίς, τῖ reponatur sensus elucescere in
 cipit. & linea huius pagine 12. Vbi & μὲν scribitur,
 tollatur ν, vltima & pro ea due litteræ 1, scilicet & α,

subijciantur, ita ut sit integrū nomen μῦθε ἰα. deniq; in linea eiusdem pagine. 16. dempta vna duntaxat litera ex infinitis αὐτὰφάρειν, & reponatur προσέτα πον αὐτὰφάρειν. ad eumq; modum, totus hic locus de Peliae oraculo mirifice illustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusq; ac luculentius omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur, subscribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονοκρηπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βᾶσιν, ἡ ἰσορία πρὸ φρεκνύδῃ, ἔθνε τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας, καὶ περὶ πᾶσι πρῆναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵ τε ἄλλοι πολῖται, καὶ οἱ ἰάσων. ἔτι χε δ' ἄροσ' ὄναι ἐγγυὺς τοῦ αὐαύρου ποταμοῦ, ἁσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμὸν, διαβάς δὲ, τὸν μὲν διεξὼν ὑποδείτῃ ποταμῷ, τὸν δ' ἄριστον ἀδελφύεται, καὶ ὄρεται οὕτως αὐτῷ δείπνον. ἰδὼν δ' ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρύτερον, καὶ τότε μὲν ἡσυχασα, τῇ δὲ ὑδραΐᾳ μεταπιμψάμενος αὐτὸν, ἔρχομαι, πωλοῖν, ἢ αὐτῷ χρυσάειν ὑπόβου τῆς πολιτῆς ἀφ' ὧν εἶναι. ὁ δὲ ἰάσων πῖμψαι αὐτῷ εἰς αἶαν αὐτὸν, αὐτῷ τὸ κῶλον δ' χρυσόμαλον ἄξοντα αὐτῷ ἀφ' αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἡρῆς νόον βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μῦθε ἰα πελίας κακόν, quæ nos sic conuertimus. Monocrepida. s. monosandalum, vnumue sandalum in pede altero gestantem. κρηπὶς enim calceū, plantamq; significat, ac fundamentum. Hæc historia apud Phecydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, & sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū ciues alij erāt,

tum etiam Iason. Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat, sine calceis Anaurum traiecit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciat pedem, sed sinistrum calciare obliuiscitur: eumque in modum ad regiam cœnā contendit. Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mentis reuoluit, sed tum filuit. postridie verò Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse. Tum Iason, eum se ad Acam missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aeeta reportandā. id Iasoni Iuno in mentem coniicit, ut secum Medea Peliae malum futura accederet. Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit: eadem de re scripta reliquit. iam ad reliqua.

28. 1. 18. δ' ἔραο' .) ita substituiimus pro δ' ἔξαο', quod in manu scriptis erat.

28. 2. 11. ἀγνίου .) pro ἀγρίου, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit. huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφιδ' ἀγνιάδης. idest Tiphys Hagnades, quo de Valerius Flaccus libro primo. Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro Hagnades.

28. 2. 20. ἰοκλέους) emendauimus οἰκλῆς, sic .n. Amphiarai pater dicebatur, linea κοινδὺς κορώνου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus κοινέως κόρωνος. sic .n. ille.

ἤλυθε δ' ἀφρείν περ λιπὼν γυρτῶτα κόρωνος

και νείδης. idest.

Et linquens ditem venit Gyrtone Coronus

Cenides. & in latino Cenci Coronus.

28.2.24. ἀκροῖον.) scribe ἀρκροῖον.

29.1.7. μολέως,) ita in manuscriptis omnibus, nos μολέως
reposuimus.

29.2.21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολίονες, non
δολιοι bi populi à Stephano vocantur. δολίονες. n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus vocauit, &
Dolionij dicuntur, & regio Dgionia,

29.2.22. πλαστικὸν σφατόμα.) legendum ex Hygino in fas-
bulis, & Apollonio libro primo. πλαστικὸν σφατόν.

29.2.23. πλαστών.) repone πλαστών, & ibidem ἔτυχον,
legitur etiam, εἴθιζον.

30.2.7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur
nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius
auctoris testimonium δημοράζον vocat, & puto id esse
verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessit testē
hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, & si placet, si legas-
tur δημοράτος.

32.1.1. οἱ δέ,) lege, ἡ δέ.

32.2.19. φιλύς.) scripsi φινύς.

32.2.5. πετηνοῖς.) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, &
πεπεινός addita syllaba, & πετηνός, per u in secunda,
& πεπεινός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32.2.10. καταφοροῦτας.) Codex Metellianus habet, quae

lectio non planè spernenda est : ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautæ irajcerent, sed $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\rho\omicron\upsilon\tau\alpha\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farne-
sio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incōparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem, carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\rho\omicron\upsilon\tau\alpha\varsigma$,
Phineus enim Argonautis hæc prædicebat : si, ut ipse
dicebat : succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent. quare ego Farnesiani codicis lectionem,
 $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\rho\omicron\upsilon\tau\alpha\varsigma$, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\eta\alpha\tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\alpha\alpha\omicron\upsilon\ \phi\omicron\epsilon\pi\mu\alpha\kappa\iota\varsigma$.) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\eta\alpha\tau\omicron\iota\varsigma\ \tau\upsilon\varsigma\ \omega\kappa\alpha\alpha\omicron\upsilon\ \phi\omicron\epsilon\pi\mu\alpha\kappa\iota\varsigma$. nam quem Medææ Aecæ ac Idyæ
filiam fuisse latet, ac veneficam ? tametsi sunt alij, qui Hecæ-
tem Medææ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Neæram vnam Nereidum. at Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medææ matrem.

33. 2. 22. $\chi\eta\iota\sigma\alpha\iota$,) nos $\chi\eta\iota\sigma\alpha\iota$, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. $\chi\epsilon\theta\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\delta\iota\alpha\chi\epsilon\theta\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\mu\epsilon\gamma\tau\iota\delta\alpha\varsigma$ quod sublata est prior syllaba, restitui-
mus, $\alpha\iota\upsilon\mu\epsilon\gamma\tau\iota\delta\alpha\varsigma$, idest Absyrtydas, de quibus hic Apollodorus no-
ster, insulæ sunt Adriaticæ maris dictæ ab Absyrto Aecæ
filio, in quarum vna ille per dolum à Medea sorore fuit inter-
fectus.

fo, pag. li.

35. 2. 5. κυάνεαι πίτραι πωλαγυταί.) antea ex manuscriptis omnibus κυάνεαι πίτραι πωλαγυταί. κυάνεαι, autem nos tanquam additiuam dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longè ab his diuersæ. celebrantur πωλαγυταί, apud Hom. Odys. μ. quem hic secutus est meus Apollodorus, et de his infra libro tertio.

36. I. 20. ἀργύλλωνος αἰγέλου.) nos pro αἰγέλου, quod nihil ad rem facit, αἰγυλάου, quod Apollinis serenifici cognomen est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus. Hunc luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἰγυλάου vocat, sic.

ἢ δ' ἄρ' ἄλλωναι θυλάεις
Αἰγυλάου τιν' αἰσάφης τιμύροιο ἰλάσκοιτο.

Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nunquam poenitens pereleganter latine vertit, in his, quæ ex Apollonio Valerij Flacci Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum.

Propheta tam Grata inuentus

Aegleæ statuunt aras de nomine diæ

Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu

Furbatis quoniam nautis illuxit Apollo.

De Anaphe strabo libro 10. vbi Aegleæ Apollinis templū ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγυλάου τιν' αἰσάφης τιμύροιο ἰλάσκοιτο.
quod sic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapbenq; Laconidi proxima Thera.

36. 2. 5. μίνα.) μίναί, et probe legitur ex codice Farnesiano manu scripto, Ioannis Honory, βιβλιογραφῶν græcorū

fo. pag. li.

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quique nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36. 2. 12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, uel τάλαος ex communi forma loquendi.

37. 2. 20. ἀσφατος,) emendandum est ἀκαστος, ut ex insequentibus apparet.

38. 1. 3. in codicibus manuscriptis, ἐγκυδντος cum κ, in secunda vidimus exaratum, pro ἐγκυδντος, cum γ, in secunda, quæ genuina est lectio.

38. 1. 10. μεμαρχιόν excludi iussimus, ut μεμαρχέον sit deductum à uerbo μάττομαι, idest conspissor & addensor, ergo μεμαρχιόν uidelicet πέπλον intelligemus conspissatum, & uelut addensatum centauri Nessi sanguine, quo passæ mulieres sua uela ex aqua amylo mista conspissare solent: ad eundem modum Medea pepalum ueneno infectum nouæ Iasonis uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαρχέον scriptum de uerbo μαργάομαι: ut, si ita legatur, intelligamus à Medea missum pepalum magicis uirginibus infectum, utranque igitur lectionem tuemur.

38. 1. 22. ἀκραίαι, prius legebatur ἀκρίαι, non male quidem Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραίαι admisimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὄσιν, ait ille, τῆς ἀκραίας ἡρώς ἰδόν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰχλῆος,) improbe scriptum erat, quo deleta substitui-
mus αἰ γαλῆος, quod palam fiet, nos huic loco rectè consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octava,
μελίσσης in omnibus manuscriptis visitur, vbi ex Homeri
Iliad. i, μελίαισ', accommodatissime subrogare potueramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 15. Chalcographi conuientia, & si exemplari manuscri-
pto, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc æditionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelægius etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. εἰ κερσόν,) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἰαόν, licet apud Hyginum Basum legamus.
40. 1. 8. κερσόν,) hanc ut spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subiiecimus Arcadiam legitimam, & integram di-
ctionem.
40. 2. 17. κέρκω,) castigamus κέρκω, ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen vnius ex rerum scriptoribus, quem Athe-
næus adducit lib. cœnarum suarum 1. vbi de poculis loq-
tur. εἰ δ', inquit, ἡσιόδοδος ὄστιν, ἢ κέρκω ὁ μιλῆσιος.
idest, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
- εἴθε ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτηριον ὄρχα με λαδόν. sic nos
Nostrum vbi nam populum psycterion extiterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίων,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, que
mibi videre licuit, scribebatur βιβλίων perperam plane, quā

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani dictione solidam, ac loco huic convenientem substitui *Βυβλίων*, idest Bybliorum, *Βύβλος* enim per *β* in prima Phœnices oppidum est, de qua compendiosa scribit Stephanus.

41.2.25. *ῥεῖα, χυς*.) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, et summæ doctrinæ, et modestiæ, et humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex. *ῥεῖα, χυς* habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut *ἀπὸ τῆς ῥεῖας* composita sit dictio, non autem *ἐν τῇ ῥεῖᾳ*.

42.1.9. *κατοικίαν*.) legitur in alijs, nec male, *κατοικίαι*.

42.1.12. *μὲν, λαμπρόν*.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos unica duntaxat, *ν*, litera detracta de dictiuncula, *μὲν* castigauimus *μελαμπρόν*.

42.2.6. *Λυδία, ἀδινά*.) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, et Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi vrbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic *Λινδία* reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematis ita citatum esse, ut et nos castigauimus.

42.2.9. *πλάναρ*.) *ἐλάναρ* hic vocatur ex Homeri scholijs.

43.1.14. *τὰς κῆρας*.) scribi potest etiam *τὰς κόρας*, ut sit, Danaus, filias puellas uel sortiebatur, siue eliciebat sortes.

43.2.14. *ἀμαρτυρίων*.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Graecis omnibus legebatur *ἀμαρτυρίων*. dictio nihili et futillis, et *ἀμαρτυρίων* substituentum censuimus.

43.2.20. *ἄρμος*.) in Alijs *ἄρμος*, in Tettij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari ex scribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quāam velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἀρχαίος scripsimus.

44. 1. 22. μετὰ λῆξ, alibi, μετὰ κλῆξ, alibi vero μετὰ λῆξ,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μετὰ λῆξ legeba-
tur, nobis placet scribere μετὰ λῆξ.

45. 1. 14. ὁ δὲ νόστος γράσας. qui libros de rebus scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græcè sic. οἱ δὲ δὲ καὶ τὴν ὁδὸν ὡς τὸ φρονιμωτά-
του, ἢ σὺν τῷ τῷ ἐδελφῷ φακλῷ καλουμένῳ,
ὃν ἄλλοι πινὲς καλῶσι ὀνομάζουσιν, ὡς ἰσχεῖν μὴ
σεῖν ἢ παρὰ ἐμὲ τὴν ὁδὸν πακλῶν φησὶ λυσίμα-
χος ἐν ῥήτῳ νόστῳ, idest, Atqui me non latet, & Ulyssis
viri prudentissimi, & cordatissimi sororem Phæcam nomine,
quam alij quidam Calligonem vocant, ut à Mnasea Patrensi
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
rebus tertio. haftenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subveniret. Tetij mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόμοις mibi legebatur, nec ab re ea lectio mibi probaba-
tur, propterea quod & auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinū scilicet & Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 15. κέρκας. Hic quoque est scribendum κέρκας, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αὐτὸς τε. ὡς δὲ οἱ ῥα γὰρ δὲ ἐν ῥα.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

45. 1. 15. Ἰδὲ πῶς.) Ἰδὲ πῶς exemplar habet luculen-

tissime ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimus; ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus; illa autem eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda :

46. 1. 25. ἀπώλυον.) repono ἀπώλλυον geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλλάγμου.) substituiamus ἀλλάγμου.

46. 2. 19: ἰδιόν.) non ut in manuscriptis erat, ἰδιόν.

47. 1. 2. ἱλιδόν.) pro quo δηλιδόν emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete :

47. 1. 2. πείρω.) repono πείρωναι.

48. 1. 9. ἀρκτενεί.) ἀρκτενεί alibi legitur, scribo ἀρκτενεί, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης.) in alijs visitur. nos πολυδύκτης descripta. v. litera. ut in plerisque emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus, ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorum virorum scriptis, collectis, declarauimus, ut vel anniculis pueris intelligi possit: ceterum historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si græcarum literarum candidatus esset, tam docte, tamq; eam latine reddidit, ut sperare liceat cum intra paucissimos annos in his, omni

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

48. 2. 17. αὐτὸς εἶ.) legebatur prius αὐτὸς εἶ, sine vilo sensu, nos proinde subiecimus pro eo αὐτὸς εἶ, adiecimusq; nominandi casum πολλυδὲκτης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur, alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόων.) Farnesianum exemplar γοργόωνας habet,

48. 2. 25. εἰπὼ.) lego εἰπὼ, sicut, hoc ipso in loco pro μεμφομένῳ, πεμφομένῳ, per π, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in in theogonia versu.

πεφρομένῳτ' ὧ πεπλον, εἰπὼτε κροκόπεπλον.
inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰπὼ, εἰπὼ,
εἰπὼ.

49. 1. 12. κίβισιν.) sunt qui κίβισιν cum κ in secunda syllaba scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascrei poetæ hic recitato versu declaratur.

49. 1. 22. πλὼ κενῶν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῶν, addidimus ex historia, ἃ ἰδοῦς.

49. 2. 13. δεινὸν, δεινὸν, habet Hesiodus, in Deorum originibus, verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. τὰς χεῖρας,) in alijs, πλὼ χεῖρα, lege ut lubet, nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγνώμῳος,) legerem quoque ex Farnesiano codice ἐγγνώμῳος, sicut ex eodē loco πρῶτον pro πρῶτος, quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπέκτειναι) in manu exaratis Apollodoris ἀπὲρ δαίμων hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀρχὴ δαίμων legi apud auctores poni etiam pro ἀρχεκτείνω, sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

Lucani de bello Pharsalico subuenit locus .

quis nolle ab isto

Ense mori ?

§ 2. 1. 6. μίδεια,) antea, sed male, legebatur μύδεια, nos substituumus μίδεια, quando hic Medæ nomen otiosum esset, Erab re longe alienum: nam Apollodorus de vrbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur . est enim μίδεια per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐστὶ ἄρχαι, ὃν κώμην, ὃν πρότερον πρόσας πόλις, ἀπὸ μύδεια τῆς ἀλφειῶς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς τῆς i μίδα, ἐστὶ δὲ καὶ ἐτέρᾳ πόλις βοιωτίας ὃ μνηρος οἵ τε πολυστάφυλον τ' ἀρνίον ἔχον, οἵ τε μίδα, ὅςτι καὶ λυδία ἄλλη . que hunc in modum Aegius vertat. Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia . scribitur adhæc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in bæotia, Homerus .

Vitifera m̃q; Arnem veniunt, Mideam̃q; colentes, Pausanias etiam meminit huius vr̃bis .

§ 2. 1. 10. πρόσην,) id nominis in omnibus exemplaribus aberat, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & mutilus: quod huic ex Herodoti Polymnia admodū opportune intulisse nos arbitramur, ne uē nos mendacij argui possimus, subscribenda censui, quæ ad rē faciunt ipsius primarij historici verba hæc. πρόσην, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus ἐκείνοι το δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν ἑλλήνων κυφῶνδου, ὑπὸ μὲν τοι σάτων αὐτέων, καὶ τῆς προσίτων ἀρεταίῃ . ἐπεὶ δὲ πρόσθης ὁ Δαναῖος, καὶ διὸς ἀπίκτο παρὰ

πρὸ κεφεία τὸν ἐύλου, καὶ ἔχε αὐτῷ τὴν θυγατρίαν
 αἰδορομέδαν, γίνεται αὐτῷ παῖς, τῷ ὀνόματι ἔθρο
 πέρσῳ, ὅθεν δὲ αὐτὸ καὶ ταλείπει, ἐτύγχανε γὰρ
 ἅ παῖς ἐὼν ὁ κεφείας ἄρσενος γόνου, ὡδὶ τούτου δὲ
 τῷ ἐπωνυμίᾳ εἶχον. idest, pro his qui græcè nesciūt.
 Perseus quondam à Græcis quidem Cephenes uocabatur:
 sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Artæi dicebatur.
 Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
 ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli
 quit apud auum, quòd tum Cepheus mascula prole carebat.
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, vbi Xerxen loquen
 tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πέρσῳ εἶναι,
 ἀπὸ οὗ ἡμεῖς γηγόνεμεν, παῖ δὲ πέρσεως τῆς δαναῆς
 γηγονότα ἐκ τῆς κεφείας θυγατρὸς αἰδορομέδας,
 quod est latine. Nos existimamus Persen esse à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda Cephei
 filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quāto opere ad Apollo
 dori locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immorta
 lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§ 2. 1. 18. ἀλκείως) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
 scribam ἀλκείως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
 Græcos vnū idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίου
 vsurpauit genituum ab ἀλκαίῳ. Pausanias a. tem in Ar
 cadicis de eodem nomine ἀλκείως sicut ἀχλλείως dixit,
 quod non rationi dissentaneum esse videbitur, si ἀλκείδης
 patronymici originem perspiciamus.

fol.pa.li.

§ 2.2.4. πῖ δρέλαος. ἔ πῖ δρέλαος dici potest dorico more.

§ 2.2.11. αἰΐλορος,) Isacius apud Lycophronem pro αἰπίος
ρος, ἄμπλον nominat.

§ 2.2.21. μηδέας,) nos pro μηδείας, μηδέας reposuimus, ἔ
probè Sic.n. castigate legitur in Pindari commentarijs.

§ 3.1.15. προσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacij in Lyco-
phronem commentarijs: ἔ id ratio exigebat; nam antea
προσέχοντες in manuscriptis omnibus erat.

§ 3.1.2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in
Corinth.

§ 4.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam
illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affeclis,
ἔ prædonibus.

§ 5.1.6. ἐκταμνιάζον.) Theocritus in Herculillo. δευαμνίου
reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodo-
rus habet auctoritatem, ἔ eam quidem admirandam.

§ 6.1.3. λίνον,) Ὀμόλπου Theocritus ait.

§ 6.1.15. vbi ab imperitis, ἔ caligantibus typographis scriptū est
imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit
dictionem græcam ἀρξάσσι, secutus Ciceronem in Milone,
qui vi irritare, ἔ ferro laceßere aliquem dixit. omitto hic,
quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, ἔ Petro victorio,
in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus do-
ctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele
pro explicanda græca hac ἔ attica ratione loquendi
ἀδίκων χειρὶν ἀρξάειν.

§ 6.1.19. Εουφρόβια. prius Εουφρόβια, litera transposita
legebatur.

57. 1. 9. ὀρχηστῶ, cuius in locum ὀρχηστῶ restituiamus, ex Stephano, & Homero. vbi hæc.

ὀρχηστὸν δ' ἰδρὸν ποσειδῆιον ἀγλὰν ἀλγος.
Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58. 2. 15. ἰδρεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scribendum est ἰδρεῖον.

58. 2. 2. πρ' ὀρχήτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, vtcunque liceret susceptū esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus omnibus scriptum inuenimus. Quæ lectio à veritate abhorret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptoribus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Herculem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemores, hic pro αὐτῷ, ὀρχήτου castigamus, cui lectioni aduersaturum arbitror neminem.

59. 1. 21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue ἐαυτῷ.

59. 1. 22. pro ἐκρυβῆναι, scribe εἰς κρυβῆναι πίδον χαλκῶν. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus in quiens, apro conspecto perterritus in æreo se vase abscondit.

59. 2. 17. εἴ τιμι τὸ πῶ. placet & χῶρεω.

59. 2. 21. πεπηρωμένοις, lege πεπωρωμένοις, cum, u, in secūda.

60. 2. 1. καρῶν, χρυσὸν καρῶν Tzetzes in suis carminibus, et Pindarus ode. 3, Olympiorum appellant.

63. 2. 19. περσεδέξατο, possumus hic etiam περσετάξατο legere, vt dicat hanc ærumnam non imperauit Eurystheus, verior est tamen prior.

63. 1. lineæ vltima, πλωίδης. sic scripsimus, Apollonij locum se

cuti Argonauticorū libro secundo hīscē versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὁ πῶτ' ἔλυθ' ἀερῆα δῖονδε,
 πλωίδας ὀριίδας συμφαλίδας ἔδενε λίμνης
 ὅσκαδαι τόξοι πλοῖος sic Aegius vt potuit barbarè vertit.

Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam

Arcadiam, volucres Symphali, nomine dictas

Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis

Cænosus validus potuit dispellere ab undis.

Hæscē aues Apollonius πλωίδας appellavit, quod eæ in palude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon Apollonijs huiusce familiaris nominavit, vbi de Apollonijs hystorij scribit. Nec tamen nihili faciendæ sūt lectio vulgata per manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἃ πλοῖοι, idest innumera.

64. 2. 3. Ἡίμου, ὅρμος notatum erat in omnibus codicibus, q̄ erant mihi vertenti hunc auctorem: sed Stephanus ἃ Ἐδουρα urbem ab Abdero Erimi filio dicit fuisse nominatam, & Herculis amasio: Ἡίμον per v. scriptum inuento apud Tzetzen, qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ὅρμος, Ἡίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασύλυνον, prius in oībus exēplaribus pro δασκύλου, visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens fuit, cum inducit Lycum Dasylæ Argonautas alloquentem.

Δασκύλου εἰ με γάρ σισι κατὰ τὸν τόδ' ἀπατρὸς ἐμείο. i. Dasylæ ibi nostri testis genitoris in altis.

Deipyllum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc facessat Dasylæus, & in eius locum accedat Dasylæus.

65. 2. 19. μύγδονα, pro μυγῶνα antiquissimas, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpretres.

65. 1. 14. *Δημοσκύρα*, pro *ἐμμοσκύρα*, quæ ἀκκ' *Φαλος* erat dictio, substituimus *Δημοσκύρα*, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἀκκ' apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictionem *πυθουλῆν* exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historiæ (*καὶ δώσεν τὸν ζώνηα ὑπὸ χουμῆς*), idest & zonam se daturam pollicente.

66. 1. 1. ἐκ δόλου, de ἐκ δόλου fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deilycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filia fuisse ait.

66. 2. 25. Hic ingessu geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.
In Siciliam tranauit.

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70. 1. 7. ἀμμοδύματα, & ἰαμμοδύματα eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita virumque rectè scribi potest.

71. 1. 11. quod κοινόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuum, ne, quæ lectio probabilior fuerit.

so. pag. li.

72.1.24. ὄνον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6. apud Ovidium enarratur pro ὄνον, subiecimus ὦ τον.

72.2.1. Athenas,) scribe Thebas, Θῆβαι enim græcè è regio-
ne habetur.

73.1.8. τυχῶν,) in huius lectionis locū, nos τευχῶν, scripsimus.

73.2.13. reponendum post, sed, Eurytus, omissum per ebrietatem
ab officinæ opificibus.

73.2.17. κέρκοπας,) passim in omnibus exemplaribus sic habe-
batur, nos κέρκοπας restituiimus. Cercopas duos fuisse inue-
nio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echemus siue,
ut alij volunt, Candalus, & Atlas.

74.2.23. sunt hac in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua
postea Teucrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75.1.5. τί ποτε δοῦ(αυ αὐτ' αὐτῆς,) sic in exēplaribus, quibus
nos utebamur, omnibus exaratum erat; suboscuro sanè locus
est, ob breuitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus suis
se videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & pro
αὐτῆς, legimus, αὐτῆ, ad hunc modum, τί δὴ ποτε δοῦ
σεν αὐτ' αὐτῆ. Isacius autem in suis in Lycophronē com-
mentarijs, explicatus hunc locum tractat, cuius verba hic sub-
scripsisse non pigebit. τό τε, inquit ille, Ἡρακλῆς, καὶ τῇ
Ἡσιῶνι χαρίζεται, ὃν αὐτὴ ἐδέλη τῆς αἰχμαλώτου
ὠνήσασθαι, ἢ δὲ τὴν αὐτῆς δοῦ(α καλύπτειν, τὸν
ἀδελφὸν αὐτῆς ποδάρεκλον ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη,
καὶ πρίαμος, idest, tum Hercules Hesione indulget, ut
quem de captiuis velit, sibi mercari liceat, tum illa dato fla-
meo suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamō cognomen
tum mansit.

fol. pag. li.

75. 1. 20. $\nu\eta\sigma\upsilon$, $\nu\eta\kappa\tau\alpha$, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiis chiliadibus, $\nu\eta\sigma\upsilon$ castigauimus. nihil. n. $\nu\eta\kappa\tau\alpha$, hic significare potest.

76. 2. 9. $\mu\omicron\lambda\omicron\pi\iota\kappa\omega\delta\upsilon$, in manuscriptis $\mu\omicron\lambda\pi\iota\kappa\omega\delta\upsilon$ legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionem haud quaquam idoneam exclusim, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, $\mu\omicron\lambda\omicron\pi\iota\kappa\omega\delta\upsilon$.

77. 2. 20. $\alpha\pi\epsilon\iota\kappa\alpha\theta\epsilon\iota\tau\alpha$, in Metelliano, $\epsilon\iota\eta\epsilon\sigma\mu\epsilon\iota\omicron\upsilon$ habetur.

77. 2. 28. $\alpha\rho\mu\lambda\iota\omicron\upsilon$, in omnibus planè scriptum sic inueni, cuius loco apposui $\alpha\iota\mu\omicron\nu\iota\omicron\upsilon$, sic. n. in argumento, siue maui, hypothesis Trachiniorum Sophoclis, ubi hæc omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quæ maximum in modum ad diuinam illius tragædiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78. 1. 5. $\alpha\phi\theta\omicron\nu\omicron\upsilon$, ex Trachiniorum Sophoclis argumento, $\alpha\phi\theta\omicron\nu\omicron\upsilon$ in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesii cardinalis Romani, cuius nominis honoris gratia hic subinde à nobis memoratum est, utranque sanè lectionem probò, & si priorem verterim. $\alpha\phi\theta\omicron\nu\omicron\upsilon$, tamè typographus è margine velut emendatiorem lectionem in operis contextum clam me ingressus. $\alpha\phi\theta\omicron\nu\omicron\upsilon$, itaq; illaboratum verò: ne dictio hæc ingesta per errorem, non interpretata remaneat.

78. 2. 9. $\phi\upsilon\lambda\alpha\sigma$, in manuscriptis $\phi\upsilon\delta\alpha\varsigma$ per δ , male notatum erat. Nos $\phi\upsilon\lambda\alpha\sigma$ ex eodem in Trachinia argumento reddidimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78. 1. 21. $\pi\alpha\iota\alpha\varsigma$, $\pi\alpha\lambda\iota\gamma\alpha\sigma$ in alijs, utrunq; laudamus.

78. 1. 22. Ὀνομον,) alibi ἄνομον. Ὀρύνομον Siculus Dio-
 dorus habet libro quinto. lege, ut lubet, nihil me mouet. quo-
 niam omnes hae lectiones suum habent astipulatorem. nos ta-
 men Ὀνομον legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
 κύαθον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè οἶνοχόος,
 ἔκχατὰ χειρῶν διδούς, quem latini etiam à poculis vo-
 cant. Quòd autem Eupomus à poculis Oenei fuerit, ἔκχατὰ
 χειρῶν διδόναι hic apud Apollodorum significare
 videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Athe-
 næum locis libro nona probatur) sed pocula miscere, id Pau-
 sanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripsi-
 mus, clarissime docet. λέγεται δὲ, αἶτ, καὶ ὧδε ἕ-
 φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτε ἐκ λιβύης αἰεσώδην
 κομίζων τὰ μῦλα τὰ ἐσπερίδων καλούμενα, ἐς φλι-
 οῦν τὰ ἐλθεῖν κατὰ δῆτι ἴδιον, διατωμελίου δὲ αἰ-
 τῶντα, οἰνέα ἐξ αἰτωλίας ἀφικέσθαι πρὸ αὐτῶν.
 ἐγγόνει δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κενδεῆς. τότε δὲ ἀφικμέ-
 νος εἰς τὰ τὸν Ἡρακλέα, ἢ αὐτὸς εἰς τὰ τὸ ὑπὲρ ἐκείνου.
 κύαθον δ' ὅτῳ παῖδα οἶνοχόον οἰνέως. οὐ γὰρ ἀρεστὸς
 τῷ δοδεῖπτι πόματι, παῖει τῆς σακτύλων ἐνὶ ἐς τὴν
 κεφαλῇ, ἀφ' ὧν ὄντος δὲ αὐτὴν ἕλκοντ' ἀπληγῆς.
 φλιασίαις ὅστις οἶκημα ἐς μνήμην, τούτῳ ὠκοδόμη-
 ται μὲν πρὸ τὸ ἰδρὸν τῆς ἀφ' ἡλωνος. ἀγάλματα δὲ
 λίθου πεποιημένα ἔχει κύλικα ἑρέγοντα Ἡρακλεῖ τὸ
 κύαθον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgatissima est
 fama apud Ἑβλιασios: Herculem, quo tempore, à Libya cū ma-
 lis Hesperidum incoluntis euasit, priuati cuiuspiam negotij

ergo Philiuntem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 socerum ex Ætolia se contulisse. quò cum peruenisset, ab eo
 Hereulem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset: vno digito caput percussus, ex
 ictu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phylasios
 rei gestæ memoriæ causa visitur cella, non procul ab Apollis
 nis sede, vbi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus cum puerū,
 quem Hercules pugno occidit Hellenici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydone excessit:
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cberiam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 nolens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, ut memo-
 riæ tradit Nicander in secundo Oetaicorum. cui etiam sanū
 in loco ante urbem ex ædificasse Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris sanum scribit.

79. 1. 1. Ἰτῶνα,) Ἰτῶν, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat. nos Ἰτῶνα, ex Alexandri Farnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus. Ἰτῶν, verò ait Stephanus, urbs est
 Thessaliæ, Cæcis, siue, ut maior, Tzeizes, quo se ipsemet co-
 gnomento appellat, in historiæ chiliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. αἰεὶ δὲ διὰ χόμβου
 ἔτιν Ἰτῶνιαν χόμβον, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliam terram de-
 uasasse.

fo, pag. li.

79.2.15. μινυείων,) hic nos μυλιδέων, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione μινυείων, ingerere maluit, contraquam nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Theffalia sunt Populi.

80.2.3. poculum,) scribo philtrum, nam & si Philtrum sit amoris propriè poculum, hic tamen, Φίλτρον, verto philtrū: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte vsurpauit, cum dicit,

Philtrā nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Theffala vendit

Philtrā, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, vbi de Nessō agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. ποίαισ',) Φιλοκτήτης. Diodorus libro quinto.

80.2.8. ποίαισ' παρών καὶ τὰ ξήτησιν ποίμνιων ὑφ' ἡμῶν, τούτω, καὶ τὰ τόξα ἐδωρὺν τοῦ Ἡρακλῆος. Apollodorus hic Herculis pyram à Pœante succensam fuisse apertissime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoq; quesisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pœante historiam recensere dixit, mihiq; vt est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, vt in secundo variatū Petrus Victorius Ciceronis *μνημονικὸν σφάλμα* hic esse scribit, quod à Philoctete Hercules rogum inflammatum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tuscul. quæst. libro. Eaq; in re Victorij sententiam Hilermus noster non satis probare mihi visus est. Ego verò neq; ita multo post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, vt an Cicero memoriolæ vitio peccasset tandem reperirem. reuolutis itaq; infra scriptis hisce cum Græcis tum Latinis aucto-ribus eorum omnium calculis Ciceronem rectè dixisse, neque vlllo memoriæ lapsu deerrasse inueni. Quare mi Fului, si hanc rem paulo, quàm ad annotatiuncularum mearum modum spectat, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noster, cui plurimis nominibus nemo non debet, à Calumniola defendē-
 dus est omnino. Sed iam à Sophocle, quem ipse testem ad-
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare vi-
 detur his in Philoctete senarijs, vbi Neoptolemum alloquitur
 Philoctetes.

Οσιὰ τε φωνεῖς, ἔστι τ' αἶ τέκνον. Δίμυς.

ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος

μόνος δίδωκας, ὃς χθον' Οἰταίαν ἰδεῖν,

ὃς πατὴρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῆς ἐμῆς

ἐχθρῶν μ' ἐνὸρθεῖν ὄντ', αἰέσσεις πατὴρα.

Δάσσει. παρέσαι ταῦτά σοι, καὶ διγγάνειν,

καὶ δύντι δύναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν

ἀρετῆς ἕκαστι τῶν δ' ἐπιψῶσαι μόνον.

ὁρᾷ γ' ἡ δὲ γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκ τῆς ἀμύμης.

Hæc Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philottetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius, quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὃ ληναῖε, καὶ ὅτοι ποτὲ
τὸν τῷ διὸς παῖδ' αἰὶν' ἔτῃ δὲ τῇ δ' ὅ' πλῶν,
ὃ νῦν σὺ σώξῃς. τοῦτ' ἐπὶ ξίωσα θοῶν. & cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octæo eadem de re
pro Cicerone locus. ille. n. Philottetem inducit sic loquentē.

læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisq; tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæans
tis filium. & idem eadem ex tragœdia non longè à super
riore loco, inquit.

Ut pressit Octen, ac suis oculis rogam

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, sate

Pæante dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Fului pus
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testi
monium? quo Philottetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pæantem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subijcit.

Nec fallor vnquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt. iter

Emissa neruo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi,

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etiā

Ouidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensor hoc suo testimonio .

'at tu Iouis inclyta proles
 Arboribus cæsis, quas ardua gess. rat Oete,
 Inq; pyram structis, arcum, pharetramq; capacem
 Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas
 Ferre iubes Pocante satum, quo flamma ministro
 Subdita, dumq; avidis comprehenditur ignibus agger .
 Adhæc Diety Cretenfis, quem cum Idomeneo in bellū Troz
 ianum profectum fuisse aiunt, Philottetem, vbi cum ad Deos
 rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque
 Lucianum latuit, id neque Seruius noster ignorasse uidetur,
 qui in Aeneidis tertio, Philottetes, inquit, Pocantis filius Herz
 culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,
 petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare eum
 aurare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydræ felle
 tinctas, & reliqua ibi . Ecquid num Siculus Diodorus longe
 antea id confirmavit, cuius verba, quod græci mihi exempla
 ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,
 desperata salute, vbi in rogam conscendit, rogat, qui cum eo
 erant, vt ignem submittant, quod cū facere auderet nemo, Phi
 loftetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py
 ram inflammauit, Neq; sanē Homeri in Iliadis . 2. scholio =
 graphum, quisquis ille fuerit, id præterijt. επειδὴ, is inquit,
 εἰμαρτο χωρὶς τῆς ἡρακλείου τοξῶν μὴ ἀλῶναι τὴν
 ἰλίον. εἶχε δὲ ταῦτα ὁ φιλοκτήτης ἐὰν εἰ τα αὐτῶ
 ὑπὸ ἡρακλείου . καὶ ὁ μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου
 ὑφ' αὐτοῦ εἰ τῇ αἰτῇ τὴν ἡρακλείου πύραυ εἰ τῇ πε
 λατῇ, ὑφ' αὐτοῦ ὁ φιλοκτήτης . Tela hic Herculis, Phi

loctetem filium, pyram hic Herculis, Philoctetem non Pæan-
tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ ne vitio
Cicero erravit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Θράπων, inquit hic, ἐχρίθω τῷ
Ἡρακλεῖ ὁ *Χιλοκτήτης* ἐκ νηπίου, ὃ τε καὶ φορβὺς ἦν
οἱ τῆς τόξεως. ἃ δὲ ὕστρον μεθ' ᾧ ἔλαβεν παρ' αὐτῆς
τῆς εἰς τὴν πύργον ὑποεργίαν. Comitem, administrūq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagit-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
viri testimonium, cum dicit. *Χιλοκτήτης* ὁ ποσειδῶτος ἐ-
στράτευσε μὲν ὀπί τῆς τρωϊκῆς, ἅριστα δ' ἀνθρώ-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείου φασι τῷ ἀλκμήνης μα-
δῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομήσαι λέγεται τῆς τόξεως,
ὅπότε Ἡρακλῆς ἀπὼν τῆς ἀνθρῶπειας φύσεως, αὐ-
τὸν τε πᾶρεσῆσατο, καὶ τὸ ἐν τῇ οἴτῃ πῦρ. Intelligin'
ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram aeneā succendisse,
& ab Hercule sagittas accepisse cum Cicerone Philostratus
scribat. subyiciatq; εἰλθεῖν δὲ *Χιλοκτήτην* ἐς τρωϊκὴν
οὔτε νοσήσας, οὔτε νεοσηκώτι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λιὸν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξ ἥκοντα γάρπου ἐτῆς γε-
νίας, σφραγῶντα δὲ παρὰ πολλοῦ τῆς γέων, βλέ-
πειν τε δεινότεα τε ἀνθρώπων, καὶ φθίγγεσθαι βρα-
χυλοώτατα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλευμάτων ξωπύ-
θεσθαι. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
Demum, si placet, Cointum illū Smyrnæum, cognomento Ho

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. suprascrip-
torum auctorum sententiæ mirifice fauens, subscribit ἐὶ Ζῆς
μεθ' Ὁμήρου libro 10. vbi Herculem arma sua à Volca-
no fabricata Philoetæ Pæantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρτεύχεται κλυταὶ χεῖρες ἠφαιέσιοιο
ὀβείμω Ἡρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδα φορῆναι
ποίαιτος, μάλα γὰρ ὁμορῶπιος οἱ φίλος ἦεν,
αὐτὰρ ὃ κυδιόων ἀτεύχεσι, δάμνατο λαούς.

Quos versus sic vertit Quintimius Spineus ciuis meus, iuuenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem
ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,
Oetæo ad superos iāiā rediturus ab igne, πρᾶφρασεως
Illa Philoetæ charo donauit alumno. Is versus est.

Hicse sed exultans telis Pæantia proles
Nunc hos, nunc illos hostis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM. ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stendedides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεωρίου,) Nos autem pro Θεσίου per τ, scribi
fecimus Θεωρίου per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Θεσίου habebant.

so. pa. li.

8 1. 2. 14. ἐκμεγάρωσ,) Hic obrepere pretium me facturum certo scio, si velut corollarium, Pherecydis ex Pindari Isthmiorū cōmentarijs locū de Herculis, et Megaræ filijs adscribā.

πολλὲ τῷ ἀειθμονὶ τῷ Ἡρακλείος ἐκμεγάρωσ παύ-
δων διαλλάττωσι, Διονύστος μὲν ἐν πρώτῳ κύ-
κλων, Θηρίμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐειπίδης δὲ
περὶ Ἰθυσιν αὐτοῖς, καὶ ἀεισόδημον. Αἰνεῖας δὲ ὁ
ἀργεῖος Θηρίμαχον, κρεοντιάδην, δηϊκόωντα, δηϊόνα,
φωρεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, αἰτίμαχον. κλυμένης,
γλῶνιον, Θηρίμαχον, κρεοντιάδην. Σάπτος δὲ ἐν τῷ ἀπὶ
κωνίστοδων. πολυόδωρον, αἰνικῶν. μεκιστόφονον, πα-
φουκλέα. τοξόκλυτον. μενεβρόντην, χερσίβιον. Ἡρό-
δωρος δὲ καὶ δίσφρησι μαρτυρεῖ τὸν Ἡρακλέα, ἐκθαλ-
ρη δὲ ἐκ σιγῆς αὐτοῦ, ὥς φησι μενεκράτης λέγων αὐτῷ
τοῦ γούς εἶπαι οὐκ ἔτι, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδης,
οὐδὲ πῶ γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλὰ ἀλκιδάδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit
Fulvii amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græ-
cè non admodum sciunt, bene consulendum censemus. Tu ve-
rò hac ope non indiges, quem scimus quantopere non modò
latine, sed græcè profeceris, quotq; in græcis exemplaribus,
ac latinis pervolvendis, intelligendisq; noctes peruvigilauens,
et pergis adhuc omnia rimari. Necnò tuis vigilijs ut HO-
RATIVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissi-
mos menses, altissimos quosq; annes sine, et cucurbita, et cor-
tice, pernatare possit, nihil reliqui facis. Jam ad reliqua.

8 1. 2. 22. αὐγῆς τῆς ἀλεοῦ τάλεφος,) ἀσινόχης τῆς φύ-
λαςτος,

λαοτοῦ.) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche, non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Coini Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Euryto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δὴν κασιγνήτην προῖάμοιο
 Ασυόχῃ, κρατὶ δὴσιν ὑπ' ἀγκοῖνῃσι μυχθαῖ
 Τυλέφου, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβείη Ἡρακλῆϊ.
 Αἰδομένη δ' οἷο τοκίος εὐπλόκαμος τέκεν αὐτῇ,
 Καί μιν πῖτ' ὄντα, καὶ ἰχ' αἰδῶντα γάλακτος
 Θρέψε δ' οὐ ποτε καμμάς, ἐὼ δ' ἰὼ φίλας νεβρῶ
 μαζὸν ὑποδοχὴν βουλῇ Διὸς, οὐ γ' ῥέψκα
 Εκχρὸν Ἡρακλῆος ὀτρυνδὲς ἀχλὺς ἰδοῦ.
 quæ sic latine.

Hūc (Eurypylum, s.) Priami nā Dia olim germana creauit.
 Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
 Telephi, & intrepido clam nata parentibus ipsis
 Alcide peperit rutilus quem crinibus Auge.
 Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
 Hinnuleum ut velox dilexit cerua tenellum,
 Submittebat nutu Iouis ubera, nam tua proles
 Alcide perdit misere non posse videtur.

Quoniam haud importunè de Cointo, quem falsò Calabrū habetenus passim cognominarunt, incidit mentio; hic tantisper, ab annotationibus & castigationibus nostris digrediam, dū Cointo cognomentum, patriam, ac regionem restituiam: ut inuulgatum illud Calabri cognomen, & per insciam quandam supinam illatum, intrusumq; in hominū ora, posthac tollatur omni

nō. Quintam igitur hunc, quem ego Cointam græco de nomi-
 ne κούριος, formatum latinā ratione censeo appellandū, ver-
 bi causa, quemadmodum de nomine Φίλιππος fit nobis
 Philippus, sic de κούριος Cointus fiat. Nanque huius poe-
 tæ nomen nequaquam a Quintus latino vocabulo formatum.
 est mōre græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū,
 italū ūe fuisse inueniri vsquam puto, Nam si Romanus aut
 Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcē
 κούριος. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poe-
 tam fuisse scimus: ipsum a græco nomine, more Romano ut
 de Φίλιππος, Philippus dicitur, sic ille a nobis de κούριος
 Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen-
 tum inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra
 nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nico-
 lai Cassulorum, seruatumq; a Bessarione Tusculanorū Epi-
 scopo Cardinale, & in lucē editum, a loco postea Calabrum
 velint dictū fuisse. Cum verō ACHILLES MAF-
 FEIUS basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cū primis bo-
 narū artū studiosus, & omniū generis antiquitatis perpetuus
 assertor, copiā mihi, ut est Aegij sui amātissimus, fecisset primi
 Cointi huius derelictorū libri, translationis, interitū in interpre-
 te, hoc titulo QVINTI SMYRNÆI ILIAS.
 hinc ego coniungere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ in-
 ditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totum ab ini-
 tio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius
 libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex
 titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duo-
 decimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, eumq; ex
 usdem Smyrnæum cognominasse deprehendi:

Τοὺς μοι νῦν καὶ ἔκαστον αἰετομυλῶ σάφα μοῦσαι
 ἔπειθ' ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος Ἰάκωυ.
 ὑμεῖς γάρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖα κατ' αἰοιδῶν,
 πρὶν μοι ἀμφὶ παρειαὶ κατὰ σκεῖδ' ἰναοῦσαι ἴουλον,
 σμύρνης εἰ δαπέδοισιν περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
 τρεῖς τόσον ὅρμου ἄπωθεν, ὅσον βοῶντος ἀκούσαι.
 ἄρτε μίλδος ποδὶ νηὸν, ἑλὼν διεῖψ' ἐνὶ κύνεσσιν,
 οὐρεὶ οὐτ' ἄλιν χαμαλῶ, οὐδ' ὑψόσιν πολλῶ. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras
 Duratei, est animus M V S E mihi dicere cantu.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante
 quàm mihi pulchra Hebe vestit lanugine malas,
 Seruanti in Smyrnæ praelustria ouilia campis.
 Ter tantum procul alte tuo rapide Herme fluento,
 Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.
 Distynnæ ad templum, non in seruilibus hortis
 Non humili nimium, neque celfo in monte locatis.

Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis
 ambigat? quemq; Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis his ver-
 sibus ubi de ærumnis Hercules agit, Smyrnæum nominare nō
 dubitauit. cum ait,

Ὁ κοῖντος, δὲ γέ γε χρεὶ οἶμω, τὸν ἄθλῳ τούτου,
 Σωπετμημένως ἐπὶ κοῖντος σμυρναῖος.

Cointus poeta et ὅς μεθ' ὅμωρον ab Homeri commentario
 in Iliadem et Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Cala-
 brum hunc poetam ὁμηρικῶς τὰντον nominant, ab omnibus

fo. pag. li.

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse indicamus.

82.2.21. σκερυνίδες,) prius χειρυνίδες præter historice fidem
legebatur in manuscriptis mendosis.

82.2.16. ὑπὸ βαρμε, nos ὑμαρτε : quæ lectio huic loco est ac-
commodator : eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo
scholiaste, ubi hæc, ἰστέρεται δὲ ὅτι τληπόλεμος θεο-
σάμνος λικύμνιον τὸν μύζαα ἔδν χειρυνὶν πέρχον-
τα. ἔπ' οὖν πρὸς τῇ οἰκείῳ ἀμελῶς χειραπορρύνων,
ὡς φησὶ τὸν ἑκακτοῦ αἰῶνα τὸν οἰκὸν τιν, καὶ τοῦτου
μὲν ἡμαρτε, πλὴν ξαοῦ δὲ τὸν λικύμνιον, ἀκασιῶς
ἀπὲκτεινε, διὸ ὑναγκάσθη γινέσθαι φυγὰς τῆς πα-
τρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

83.1.19. κατεῖπε,) in alijs αἰεῖπε, utraq; lectio proba est.

83.2.24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρας, quæ
dictio quid sibi vellet, nusquam hactenus assequi potuimus. le-
gimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius
expositione σένυρον, pro σένυρον scriptissimus, eaq; ratios
ne : ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum,
donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaq; huic
pro σένυρα reposuimus, quod ἰσθμὶ ἐπὶ δέρον esse vides-
tur. Ἰσθμὸς enim angustam eam terræ partem, quæ utrinque
à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab
Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam re-
ditu, & id præsertim ob codicis mendam.

83.2.1. ἐπὶ ξαο,) antea ex manuscriptis ἐπὶ ξαοῦ scriptum
erat, quam ἀπὲ, alij iudicent. Nos à re ipsa, quæ de agitur
ἐπὶ ξαοῦ castigamus, & pro τῆς λοκείδος, αἰτωλίας
resstituimus. Naupactus enim, quæ à compingendis navibus

Heraclidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locris de esse legitur, Straboni plenius, Plinio, Melae & alijs. de qua Stephanus $\nu\alpha\iota\pi\kappa\tau\omicron\varsigma$, inquit, $\pi\omicron\lambda\iota\varsigma\ \alpha\iota\tau\omega\lambda\iota\alpha\omicron\varsigma\ \epsilon\lambda\chi\omicron\ \nu\alpha\iota\pi\eta\gamma\iota\alpha\omicron\ \tau\omicron\varsigma\ \eta\epsilon\rho\alpha\kappa\lambda\iota\delta\omega\tau\omega\tau\omicron\varsigma$, $\alpha\varsigma\ \epsilon\phi\omicron\rho\omicron\varsigma$, $\kappa\upsilon\ \sigma\tau\acute{\alpha}\zeta\omicron\nu$. possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Locride, quam Plinius Aetoliae proximam facit. Hinc Apollonidorus Naupactiam fortasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. $\epsilon\iota\delta\omicron\lambda\omicron\zeta\omicron\nu$,) Barnesianus sic habet, Tettianus vero codex ex manuscripto Rodolphano $\epsilon\iota\delta\omicron\tau\omicron\lambda\omicron\zeta\omicron\nu$, placet utrunque. & ibidem, $\epsilon\iota\delta\omicron\mu\iota\sigma\alpha\nu$, $\epsilon\iota\delta\omicron\mu\iota\zeta\omicron\nu$ Tettiano legitur.

83. 2. 18. $\iota\pi\omega\delta\tau\omicron\varsigma\ \delta\ \phi\upsilon\tau\lambda\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$, Nos, $\iota\pi\omega\delta\tau\omicron\varsigma\ \delta\ \phi\upsilon\lambda\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$ ex Pausania in Lacomeis hic reposuimus.

84. 1. 1. $\delta\lambda\epsilon\ \tau\omicron\varsigma\ \mu\alpha\epsilon\tau\omicron\varsigma$, lege $\delta\lambda\epsilon\ \tau\omicron\nu\ \mu\alpha\epsilon\tau\iota\nu$.

84. 1. 5. $\epsilon\ \tau\iota$,) antea legebatur $\epsilon\ \tau\eta$, per. v in fine.

84. 2. 18. Messeniam,) lege Messena in nominatio.

85. 1. 3. $\kappa\epsilon\tau\alpha\beta\alpha\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\nu$,) antea in codicibus meis omnibus, ab Idoctis (ut diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subiecimus in prioris lectionis locum $\kappa\epsilon\tau\alpha\lambda\alpha\beta\omicron\upsilon\sigma\iota\nu$, quae genuina & sua est lectio.

86. 1. 14. $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\acute{\alpha}\sigma\tau\epsilon\nu$,) $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\alpha\upsilon$ vocat hanc Stephanus in libro de oppidis & gentibus, in dictione $\delta\alpha\iota\varsigma$. $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\omega$ eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. $\pi\iota\pi\tau\epsilon\iota$,) lege $\sigma\tau\epsilon\chi\epsilon\iota$.

87. 2. 27. $\alpha\upsilon\sigma\mu\epsilon\delta\omicron\nu\tau\epsilon$,) lege pro $\alpha\upsilon\sigma\mu\epsilon\delta\omicron\nu\tau\epsilon$.

88. 1. 2. $\alpha\varsigma\delta\acute{\iota}\omega\tau\omicron\varsigma$,) lege alibi $\alpha\varsigma\delta\acute{\iota}\omicron\upsilon$.

88. 1. 8. fideicommissis) reponere, faciendae, pro commissis id madens etiam chalcographorum sopore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβών, prius βαλὼν perpetam legebatur in omnibus
manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. ἀτάβην,) Stephanus. Ἐτάβην, prius in vi-
tiatis codicibus ἀτάβην per ε in media syllaba notas-
tum erat.

89.1.8. criteνισ,) distinsle lege, creten, iam, Ἐ δὲν bac in li-
nea postrema cum apice circumducto scribendum, sed igno-
scendum est typographis bac in re, quoniam Bladiana officii-
na in urbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis
caret.

89.2.17. κρητὼς,) pro, κερὼς, ut in manuscriptis ante scri-
beatur; κρητὼς autem scribitur idem nomen à Stephe-
no in dictione κρητνία, ὅ γ' idem ait, τόπος ὅσι τῆς ῥό-
δου, εἰς ᾧ ᾤκουσιν οἱ πῶδε ἀλκιμύων, ὅς χρηδαῖς, ὅτε
πατόρα ἀρκτενεί, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πᾶσι οἷσιν περὶ
τᾷ εἰ ῥόδῳ, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας αἰαρεῖ τὸν πα-
τόρα. eandem historiam hic Apollodorus paulo aliter recen-
set, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinet. Ste-
phani verborum.

90.1.8. χαῖσματα,) pro χαῖματος, male scriptum est.

90.1.13. μῦν,) Lycophronis commentarijs μῦν, idest murem
legit alijs μῦσα scribitur, melior est prior. hæc Apollodori
fabula de Glaucō Minois filio, ab Hygino in libro de fabu-
lis, Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito
illic. Adhæc etiam copiose recitatur hæc fabula a Cæcide in
Lycophronis commentarijs.

91.1.24. ἐκλίθη,) nos impressam lectionem ἐκλίθη, pro ἐκ-
λίθη substituiimus, una tantummodo litera u, mutata, quæ

fol. pag. li.

hunc locum vitiosum & obscurum faciebat.

91. 1. linea ultima. addē omissum à Chalcographis post dictionem
mactaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele, quod.

93. 4. 2. procatus esset, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.

ex dictione græca ἐμυησαύσατο; Huic autem loco mirifi-
ce conveniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. Σησίχορος
δὲ ἱμβραῖος, inquit, ἔρχεσθαι ἐλάφου πειθακλεῖν
θερμα ἀκταίωνι πλὴν θεῶν, πρῶτα σκορπύζουσιν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωῶν δαίνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναικὶ σμεῖλλω
λάβοι. quæ sic latinè. Stesichorus verò Himeræus scri-
ptum reliquit, Dianam Aethæoni pellem cerui circumposuiss-
se, cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret,

94. 1. f. & infra. Non mediocris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Aethæonis fabulam quæ adeo men-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus res-
censetur, ut ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliquit, nihil præter
ea, quæ Ovidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adiu-
menti contulerunt. Verti tamen, vicanque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ad-
ducta. Nil magis hisce in libris mutilum, & à temporum in-
iuria læsum magis, quàm infelicitis Aethæonis fabula: Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic eius fabula pessimū
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quor-
dammodo, ac imperfecta remansit.

fol.pa.li.

94. 1. 24. κύβελον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγίασ.

95. 2. 6. ἰσθν,) ante a falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθ μόν.

96. 2. 18. ἐλδὺ θίρω,) reposuimus ἐλδὺ θίρωες ex Pausaniā in
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτῇ,) repone αὐτῇς,

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδωρος. quem Athenaeus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heraclideansem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97. 2. 10. ὄμηρος,) Iliadis vltimo his versibus.

τῇ περ δώδεκα παῖδες εἴ μετάρροισι ὄλοντο
ἔξ μιν θυγατῶν, ἔξ δὲ ὑέες ἠβώνοντες.

Biffeni Niobes cecidere sub ædibus altis

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσθον, inquit, τὴν

νιόβην, οἱ μὲν πάντες αὐτῆς, οἱ δὲ πέλοπος κατὰ τοῖς,

καὶ χυαῖ καὶ δὲ πινὺς μὲν ξήθον φασὶν, οἱ δὲ ἀμώϊ-

της, ἔτρωσι δὲ ἀλαλκομυέος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, κατὰ μὲν πινάσ, εἰ λυδίαι, κατὰ δὲ πινάσ, εἰ θῆ-

βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, ὅς μὲν πρὶ

δὲ αὐτῇ εἰ δώδεκα ἀπλόδοι, φησὶν, ἀμύλῃ δὲ εἰς

λυδίαι ἐλθεῖν. & μοχλὺν ἐπὶ δὲ, inquit, θυγα-

τῶν εἰς πᾶσι νιόβης ἰσθῆ. τῇ δὲ ἔτι νεωτέρῃ, οἱ

μὲν ἰδὲ ὅς πρὶ δὲ αὐτῇ εἰς πιν, οἱ δὲ εἰσασιν.

97. 2. 25. χλωεῖς,) χλωεῖς sine λ̄ antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χλωεῖς scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Nea

fol. pag. li.

florē, Periclymenum & Chronium genuit. Sed hic ex vā-
rijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lyaonem, Deima-
edum, Eurybium, Epileontem, Phrasin, Antimenem, & Alas-
sorem, & Poeta.

Δώδεκα γὰρ καλῶς ἀμφοτέρως ἰδέσθαι. αἰεστ.
Biffeni Nelei eximij sunt sanguine creti.

97. 2. linea vltima, παλεισία, reponendum censui καλέσιλλα,
quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenaeus in suis coenis
citant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutar-
chus, ubi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memoriae
prodidit, consule etiam Lucianum, & Eusebium.

98. 1. αἰμύλλα, ἀμύλλα generis feminini est. Pausanias
in Corinthiacis.

98. 1. 5. αἰοι λοῦς, Euripides Locastem nominat. Epica-
stem verò Homerus.

98. 1. 21. τὴν ἑννῆδεκα, scribitur ἐπὶ τὴν ἑννῆδεκα.

98. 2. 7. ancellens,) Librarij lapsus, pro antecellens.

98. 2. 8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in græco pro φόνον,
substituatur φθόνον.

98. 2. 19. lege, qui didici fuerant, (& successisse) omnia, procrea-
uisse se.

99. 1. 8. παλαταίων,) noi de παλατιμῶν, τὸ προσήμιον παλα-
ταίων, παλαταίαι γὰρ πόλις Κοινοπίας, ὅθεν ἔστι
κὼν παλαταίης, Stephanus.

99. 1. 15. πρὸς) fac παρὸς.

99. 1. 21. φύκειον,) dele u & appone i, in prima.

99. 2. 4. σωιδόντες, lege σωιδόντας.

99. 2. 4. post designat ænigmatum, scribito soluisse, et linea sexta

fo. pag. li.

deleto, (soluissent.) & linea septima, pro querebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. *Ἀγυλαίως*,) vel *Ἀγυλαρείας* Pausanias. vel *Ἀγυλάως*, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij Astymedusam vocant. *Ἀγυλαίως* τὸν ἑκπάρτος nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testimonio.

100. 2. 20. scribe verumque,) & linea a defixam, qua de re Statius Thebaidos primo.

101. 1. 25. *Ἰσχυρίως* γὰρ αὐτῆς.) scribe γὰρ ἰσχυρίως γὰρ αὐτῆς τὸς, & addde *ἀμφοτέρως*, & linea 26, ibidem adde, καὶ δὲ ἰσχυρίως ὑπὸ τινῶν, è regione verò latini contextus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaras; id enim bene potarum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, &, coniunctionem, pro Amphiaras lege. Amphiaras in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle. Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 12. subdenda, cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri, scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophranem Cæcis scribit, qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit, eadem & Homeri commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptris) legerim potius pro cyaneo, corneo, quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituendum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ne intelligamus de dura cornu factum sit: ita & græco exemplari reponendum sit pro κυάρεον σκῆπτρον, κραιόν, quod Apollodorus σκῆπτρον dicit, Εύκτορ Calimachus in Elegia in Mineruam appellauit.

Δάσω καὶ μέγα Εὐκταρ, ὃ σὶ πόδας ἐς δῖον ἄξει,

Δάσω δὲ βίον τοῦ τέρμα πολυχρόνιον.

quæ sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit.

Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat.

Quæ velit, huic vitæ tempora longa dabo.

104. 2. 5. quæ Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hætenus non peruenit, citantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. vbi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Aibæneus semel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐγὼ δὲ πολυχρόνιος,) à Callimacho. ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem, Tiresiam aiunt alij inquit, septem vixisse ætates, alij xero nouem. Nam à Cadmo, fuit, ac posterius Eteoclem, & Polynicem. vi. qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζεὺ πάτερ, εἰδ' ἐμοί, εἰδ' ὅσῳ μ' αἰδῶνα βίω.

ὦ φίλλες, δοῦναι, καὶ ἶσα μὴ δαΐδι μὲν,

ἀνθρώποις ἀνθρώποις, νῦν δ' οὐδὲ μὲν τὸν ἔπας

ὅς με μακρόν γὰρ ἔδωκες ἔχειν αἰδῶνα βίω,

ἔπειτα μὲν πζῶεν γένεας μόρον πῶν αἰδῶν πῶν. idest

Iupiter o vtinam breuior mihi vita daretur,

Et quæ alij notant homines, mibi nosse liceret.

fol. pag. li.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempora, quod septem producam in secula vitam.

104. 2. 9. omissa excusorum oscitantia duo hæc verba, (quem Eus-
ripides).

104. 2. 25. ἔρτερες,) scribendum est ἔρτες οὐ τῶν, ἁπλῶς. Et
è regione latini exemplaris substituit post dictionem, Tydeus,
(vulneratus esset, illud pœna affecit, ac).

105. 2. 15. ἑπίγονοι,) me non fugit, à plerisq; studiosorum, gratiâ
non mediocrem innotuam, si qua hæc afferat de Epigonis. cū
de vocabuli ratione, dicam, tamen etiam, qui nam ἵ fuerint ex-
plicabo. Ipsam igitur dictionem Cicero, ut latinam vsurpauit,
eosq; neque posteros, neq; heredes, ut poterat, appellauit: qui
Tragœdiam huiusce nominis apud Romanos conscripsit,
Attus, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
testimonium adducit, Et in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voce facti sunt, Epigonos, Medæmque eligunt. ἑπίγονοι, οἱ ἵ
ἐπίγονοι, nobis posteri, heredesq; latine dicuntur, ὅτι πᾶ-
σι τοῖς ἐπιγινώσκουσιν λέγονται, vel ἑπίγονος ὁ εἰς τὸν ἑ-
πὶ τὰ γόνον ἑπομένως, idest, qui postea nati sunt,
vel ἵ, qui sunt orituri ἑπίγονοι, ἢ ἐπίγονοι appellantur. ali-
bi verò Epigoni sunt, qui in progeme aliqua successores vos-
cantur. Hæc diuersus in locis Eustathius annotauit. Iam res
rò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus scribit, nomi-
ne singuli fuerint appellati, doceamus: Et quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nonnulli à nonnullis ista enumerantur, Ac-
gæus, Adrastus filius, Thersander Polynicis, Diomedes Tys-
dei, Sibeneus Capanei, Alazon, Et Amphilocus Amphia-
rai, Stratonius Paribonopæi, Polydorus Hippomedontis. Me

- Ion Eteoclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus noster. quæ in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composuerit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciota hominis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus. Interfectorum, inquit, sunt eorum posteri, qui bellum Thebanis intulerunt. Etiam etiam in primo de situ Orbis, de Epigonis meminit, Clary inquit Apollinis fanum, quod Mantō Tiresiæ filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, edificauit.
105. 2. 15, vbi, Postami, legitur, Posterī Heredesue) scribendum est.
105. 2. 26, in latino exemplari deest à typographis relictum, vt suus eorum est mos (& monile) quod addendum est post dictionem peplam, in hac 26 linea.
106. 2. 5. πλφουσία, nos pro σαφουσία perperam scripta dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geographiæ libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.
106. 2. 24. ἐπ' αὐτὸν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῷ parum castigatè legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτὸν, siue ἐπ' αὐτῷ utraque lectio probanda est.
107. 1. 20. πόλις, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πόλις, quæ hunc locum pro, πόλις, inuaserat, quæ in re, nisi nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam latius enarrat, adiunisset, nullus ex hoc loco sensus congruus eliciebatur.
107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac repone, quod antea per madulam chalcographorum derelictum fuit,) dono data esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse, subiecta fuerat.
108. 1. 9. pro simulac) scribe, vt statim,

fo. pa. li.

108. i. 22. regnum, fac regiam.

110. i. 17. Ἄσιος; hic Asius poeta fuit Samius, si Pausaniae credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenaeus libro XII. ubi τῷ δὲ τῆς Ἀμείων θυγατρὸς, Fuit hic poeta Amphipolemi filius, qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphibime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Ptooo. citatur adhuc saepenumero cū a Pausania, tum ab Athenaeo.

111. i. 2, vitia, adde syllabam, τα, in fine, & linea 4 scribe pro, postea, prius;

111. i. 21. πᾶρ ἀγίε τοι, in manuscriptis legebatur πᾶρ ἀγίε μὲν, quod nihil significabat, nos πᾶρ ἀγίε τοι subrogauimus.

111. 2. 25. γίε τοι, vide num melior sit lectio, γινώσκε τοι, tamen si nos interpretati sumus γίε τοι, non γινώσκε τοι.

112. i. 22. λέοντας, in codicibus omnibus manu exaratis πᾶρ λέοντας erat, a nobis scriptum λέοντας ex historia nota.

113. i. 20. varia est fabula haec de lyrae inuentione. Sunt. n. qui dicant, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animantis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testudinem, quam cum Mercurius inuenuisset consumpta iam carne, sed superstitibus nervis percussam, sonū excitasse, quā de causa ad illius similitudinem lyram cōposuisse, eamq; Orpheo tradidisse, sive, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliam de Chelye fabulam narrat ex eo ad uerbum prope, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigeat.

Εὐαγγέλιος τοῦ κλέψεν ἐκ τοῦ λόγου ἀρχάλλωνος,

περὶ αὐτῇ τῇ προτέρῃ, τῇ μὲν τέκε πότνια μαῦρα

ὅς καὶ ἐπειδὴ μὲν ἄπ' ἀθανάτων θορὴ γύμον,

οὐκ ἐπὶ θηρόν ἐκειτο μὲν ἰδρῶ ἐν λίανω.

ἀλλ' ὅ γ' αἰαίξασ' ἔσται βόας ἀρχάλλωνος,

οὐδὲν ἔσται βράντων ὑφ' ἡρεφείας αὐτοῖο.

εἰ δ' αὖ χέλας ἑρῶν, ἐκ τῆς αὐτοῦ μυρίας ὀλβον.

ἐρμύς τοι πρῶτα χέλας κτήνη αὐτοῖο,

ὅρα οἱ αἰετοὶ ἐπὶ αὐλίσσι θύρεσσιν

κοσμομένη προπαροῖσι δόμων ἐριθιλέα ποῖον,

σαῦλα ποτὶν βαλίσουτα. διὸς δ' ἐρυμνίος ἡὸς

ἀθρήσας, ἐγέλασσε καὶ αὐτὴν μύθον ἔειπε.

σύμβολον ἡ δὲ μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ἐνόταξω.

χαῖρε φωνὴν ὀρέεσσαι χοροῖσι τῇ δαυτὸς ἐταίρῳ

ἀσπασίῃ περὶ φιλίᾳ, πῶς δ' ἐν τῷδε καλὸν ἄθρομα

αὐτοῖο ὅς σε κόνεσι χιλὶς ὄρεσι γυῶντα.

ἀλλ' οἴσω εἰς δῶμα λαβών. ὁ φελοῦς ἡμοῖ ἔσται,

οὐδ' ἀρπυγίᾳ, σὺ δέ με πρῶτον ὀνήσεις.

οἱ κοῖ βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρεσσιν.

ὅ γ' ἔπειτα πηλυσίης πολυπήμονος ἔσται αἰχμᾶ

ζώοντος, ἣν δὲ δάμνη, τὸ τ' αὖ μάλα καλὸν αἰετῶν.

ὡς ἄρ' ἔφυ, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρωσιν αἰετῶν,

ἅψ' εἴσω κίε δῶμα, φέρων ὄρα τεινὸν ἄθρομα.

εἰ δ' αὖ πηλυσίης πηλυσίᾳ πολιόῳ σιδήρου

αἰδῶν ἔζετο ῥησιν ὀρεσκόοιο χελώνης.

ὡς δ' ἂν πὸ τ' αὐκὸν νόμα δὲ σέριοιο πέρησαι

αἰὲρ ὅς· ὅν τε θαμναὶ ἐπισφραγίσαι μέλει μοι
 αἰὲρ ὅς· πρηνέσιν ἄπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγῶν, *
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ὄρρον ἐμήδετο κύδιμος ὄρμος.
 πῆξε δ' αὖτ' ἐμὲ σοῖσι ταμῶν δότακας καλὰ μοῖο
 πειρήσας ὅτ' ἐνέτα δὲ εἰνότο χελώνης.

ἄμω δ' ἐξ ἑρμα τάνυσσε βῆος προπύλαιον ἔστη,
 καὶ πῆχυσ' αἰέθηκ'. αἰδὶ δ' ἐξυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
 ἔπειτ' αὖτ' ἐσσυμένους οἶον ἐταίνυσσε το χορδαίς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῦξε φέρων ὄρ' ἀπεινὸν ἄθυρμα,
 πάλιν ὧ ἐπειρήσσει κατὰ μέρος, ὃ δ' ἔπειτ' ἔχρ' ὅς
 σιμωδάλιον κοινάβησε. θεὸς δ' ἔπειτ' ἔχρ' ὅς
 ἐξ αὐτοχόνης πειρώμενος, ὃν τε κοῦροι
 ἢ βυταὶ θαλίησι πρᾶε βόλ' ἀκέρτο μέοισιν
 ἄμω δ' ὅτ' ἀκρονίδην, καὶ μαιάδα καλλιπείδην. id est

Vesperī Atlantides furatus Apollinis infans

Pascentes pinguis vaccas, quadrante priore

Postquam vtero ē matris in lucem prodijt almae.

Quisq; ubi ab æternæ genitricis corpore abluit,

Tempore non tenuit sacra incunabula longo.

Ipse sed extemplo exurgens vestigat Apollo

Sini vbinam tua sint armenta, & transilit antrum

Fræruptum, chelyn inueniens se credit aceruum

Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram

Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum

Depascent teneras herbarum sedula froñdes

Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam

Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.

Argumentum ingens, iucundum, atq; vtile donum

Tu mihi

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satellites,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 Quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus,
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Teq; habuisse domi præstat, foris vtilis baud es,
 Pharmaca nam viuens damnosa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat vtriusq;
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cœpit diuellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte resectis,
 Tergora traiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adijcit & cubita, atq; iugum connectit vtriusque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit ætutum experiens sua dona, velut, cum
 Equales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Versibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἀρχὼν,) hic statim post,
 ἀρχὼν, sunt addenda hæc ex veteri codice, αἰτίσας
 ταῦτ' ἔλαβεν ὁρμῶν ἐκείνων διδότης, ὁ ἀρχὼν.

Sūt ea latine latīno exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petiit, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἀλλων, scribe ἀλλωνα; & dele eadem ex lineā τίνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponē τίνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamuis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propē sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Ischyi Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπικτείνε. ἀλλων ἔγκυον οὔσαν.

115. 1. 22. lege ὕψ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δε, item 25. dele δε, ναυπηκτικὰ ῥαῖ-
ψας. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιῖσσι habetur, quod hic ῥαῖψας.

115. 2. 1. lege. vt, pro at; vt sit, Hymenæum, vt Orphici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Ledaē dedisse. linea item 20. scribe κομίαντα ἀορίστω, indefinitē ue.

116. 2. 22. φυλάων δν, & φυλάξαι legi potest.

117. 2. 12. ἔπειθ' ἴδωται, & ἔπειθ' ἴσμεν in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustathij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, vt proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam vsurpasse anin. aduerterunt, ita, vt neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κραιπνός μεγαπένθης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes
Ex Dule,

118. 1. 20. Γουλείων, alibi legitur Γοών λεῖων. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Γοών ἀπὸ λαοσίων dixit. lege vt lubet.

118. 1. 2. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per) ob incuriam notariorum.

118. 2. 2. κραιπνός, vna mutata litera, repone κραιπνός.

118. 2. 10. ἔκ τ' οὐκ ἐλόντων, locus ex Nemeis Pindari, ille, n.

ἀπὸ ταῦ γένετο ποδ' αὖ
γαίαν ἴδεν λυγρὸς οὐδὲς ἐν σελέχῃ
ἤμιλος, κείνου γὰρ ἐπιχρονίων
πάντων γένετ' ὅξυτατον

ὄμμα, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. Διαρρίλαι, hoc in loco διαρρίπτω, ἐκτίθημι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸ νότον

fol. pag. li.

ἔρεπτον τοῖς χρόνοις τοῖς προτέρους. loquitur de A-
ibenatum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi sicuti expropi
solebant.

121. 1. 10. ἡὼς, ἡμόρως vocat hanc Isacius apud Lycophronē.
vbi πιδωνὸς φησὶν ἡὼς ἢν λαομέδοντος, κὺ στυμῶς,
ἢ ῥοιᾶς τῆς σκαμαίσου, πρίαμος δὲ λυκίππας.

121. 2. 19. οἰκέτη κομίσαντι, in manuscriptis mendosè scriptū
erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίσαντι.

122. 1. 2. nomen, scribe nomina, ἐν lineā 20 vaticinia.

122. 2. 5. Γίωσ, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex
dictione Γίωσ. ἐν lin. 20 διτόπῃον, nos scripsimus
διτόπης.

123. 2. 24. dele verbum, inquit, ἐν eadem lineā græcè
μὴ πλεῖν ὑπὲρ ἐλάνην. Non puto hic me operam lusurū,
si in studiosorum commodum enarrato ex Isacio, quoties He-
lene nupsisset, ἐν maritorū suorum nomina subscripsero. Isa-
cius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάνην ἔγχετο αἰσθου.
πρώτος θησὺς ἐπὶ αἰτῇ ταύτῃ ἀρπάξας καὶ ἀ-
φῆσι δούλης ὁ σάμμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὸς εἰ τῷ
ἡπὶ μῆναι ὑπὸ πολυδένκοιο, καὶ κείσορος, τῆς αὐτῇ
ἀδελφῶν εἰ ἀφίδναις πρὸς λιχίῳ τῆς ἀθηναίων,
γλυνύσαντι ἰωλγίειαι, ἢν καὶ διτλὴν παῖδα ἡ κλυ-
ταμνήσας ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίος ἐλάνης ὁ θη-
σὺς. Δούτορος ὁ μινέλακος νόμιμος αἰσθ. τρίτος
ἀλέξανδρος ἀρπάξας αὐτήν; τέταρτος μὲν θη-
νόντα πάλιν διφίφορος, ὡς ἀρσεῖον, ἢ Γίω. πέμπτος
Αχιλλεύς.

123.1.2. τοξόθρατα, alibi περὶ ωμίλιον. Hic de Oenones exia
 tu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
 apud Lycophronem Isacius Cæcis. περὶ ωμίλιον δὲ, inquit
 Isacius, τὸν ἀλέξανδρον θραπέυσσαι βουλομένη ἡ οἰ-
 νώνη, ἐκωλύθη πρὸ αὐτῆς ταύτης πατρὸς. πλουτήσαν
 τος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον προσενεγκούσα τὰ
 φάρμακα ὄρεα ἣ δὲ ἐκπιπυκώτα, καὶ ἐαυτὴν σωα-
 ναρεῖ. ἢ κατὰ κόϊον τον ἐαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν
 ἀλέξανδρου πύραν, ἢ κατὰ δίκτυον βροχῶς ἀπηγ-
 χρεῖσα, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πηλοῦσα τὴν πύ-
 ρον. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάρος ἔλκος. ἢ ὅτι πε-
 ρνηκῶς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἰδύνατο; ἢ
 ὅτι καχεξιμῆς ἦν τὰ βέλη θιλοκτῆτον, οἷς ἀλέ-
 ξανδρος ἐτοξόθθη τῷ ἰῶ τῆς ὕδρας, ἢ ὅτι περὶ
 θραπέυτος τῷ βαύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.
 hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
 σκείρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
 rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpretes nos aperte
 docet reponendum esse pro σκείρωνος, χείρωνος. Is enim in
 Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiaste, his ver-
 bis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξυγῆς,
 καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸ αἰακίδης, αἰακος γὰρ
 δῖος, αἰακοῦ δὲ, καὶ ἐνδιδῶς τῆς χείρωνος τελαμῶν,
 ἢ πηλοῦς. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
 δων φάκος, καὶ ἀχιλλεύς, ἀχιλλεύς μὲν γὰρ παῖς
 δῖος, ἐκ γυνὸς αἰακοῦ. φάκος δὲ φαμάδης τῆς

νυμφίδος, καὶ αὐτὸς αἰάκος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.

Scholiastes per initia statim astipulatur, αἰάκος, inquiens,
ὁ δῖος, καὶ αἰγίρης γάμος εἰδὴ δα τῶν χείρωνος θυ
γατρὸς; & quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veritas
elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Dana
i filium Architectum, quo de Hyginus. fuit item alter Pho
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau
sanias testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123. 2. 25. κυχέος,) sunt qui, hic legant κυχέως, & qui
κύπεως, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonam vna fuit.

123. 2. 9. κυχέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχέα. Isacius κυγχέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linca 17 ἀλκίστευ sic legendum ex Homeri Scholijs 1 λ.
π. πδρίβοιαν, ibidem apud Homerum εἰρίβοιαν legitur,
non πδρίβοιαν.

125. 1. 2. ὄρυπίων,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem ὄρυον legat.

12. 1. 5. ἀιπρόνιω,) πολυμήλαι vocat hanc Aëtoris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', & lin. 8. πολυδῶρον,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho
liastes hæc recenset Iliad. π. & lin. 21. ἄστυμεια.

fo. pag. li.

banc κρηθρίδα vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς πήρα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuxaratis libris ita scripta εἰς πῶρα, de quibus literis
πήρα nos diuinauimus, & scopum attingisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. τεθροκότος,) scribi hic potest etiam
τεθροκότος.

126. 1. 4. καὶ τὴν μάχερα,) hinc ad dictionem. δέπδος)
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius hystoriam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς σιχρὸς ἦρχε μνηέδιος αἰολοδάωνης
ἡὸς ἀπερχοῖο δι'ι πέτος ποταμοῖο.
τὸν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδώρα,
ἀπερχοῖα ἀνιάματι γυνὴ δῖῳ δῖνῃδεῖα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὰν θώρηα περὶ ἥρεος ἦι
ὅς ῥ' ἀνὰ φαιδὸν ὅππνε πορῶν ἀπὸ δρείσι' ἔδρα. idest.

Ordinis vnus thorace Menesthius ibat
Insignis praeses, sperchio exortus ab amne
Aciberio, quem pulchra parit Peleia proles
Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,
Cui Boro cognomen erat Perierce nato,
Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

126. 1. 14. *ποδὶ ἦς τῆ γάμον,*) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptiis ab Isacio apud Lycophronem.
126. 1. 18. *ἀρσένους,*) legitur in alijs, *ἀρσενί.*
126. 2. 14. *Balio,*) scribo ex græco Balium, quæ verò per Chalcographi madulsa improbè sunt edita, poterit unusquisque Marte suo facillime castigare, sunt. n. maculae, quæ nullo labore abstergantur.
126. 2. 5. *γιομλύν δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ἔτι reliqua,*) Isacius apud Lycophronē, κατὰ δὲ, φησιν, οὐκ ἐπίδην, ὅτι διακομλύν ἢ δέ τις ὑπὸ πλεῖος, μετήλλατ' ἐαυτῷ, ὡς ὁ πρῶτος εἰς διαφόρους εἰδέας, ἐκείνος δὲ κατέσχευ αὐτῷ ἐς σπῆλαις μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σπῆλαις λέγεται χροῖον μαγνησίαις τετραλίχους.
126. 2. 24. *ἔχρην ἀμβροσίαι,*) citatur ἔτι hic locus ab Isacio.
127. 1. 2. *ὅντιον τὸν παῖδ' ἀρχλιπυῦ(α),*) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filijs sex coniectos in ignem perdidit.
27. 1. 9. *λιγύρων,*) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citauit. ἀγαμήτωρ δὲ, inquit, ὁ φαρσάλιος πυρίσων πρὸ τῶν λέγει τὸν ἀχιλλέα κεκλήσθαι ἐν τῷ τῆς δέιπδος ἐπιθαλαμίῳ. εἴτα τοιοῦτο τρόπον αὐτὸν ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς οὗτου τὰ ἔπη δηλώσειαι.
- παίδων δ' οὐνομα δῆκε πυρίσων, ἀλλ' ἀχιλλῶα
πυλὸς κέκλησεν χείλεος εἵνεκ' ἐμῷ
Κεῖμενον εἰνὶ κόνοι σποδῇ ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρος
χείλεος αἰδομλίου ἀπροφάτως ἐτόρον. idest.*

Agamestor autem Pharsalius Pyrissoum, quasi ignitum dixeris, appellatum fuisse Achillem scriptum reliquit, in Thetidis epithalamio, deinde verò ea de causa Achillem vocatū fuisse, id quod hæc eius carmina demonstrare poterunt.

Pelidem puerum dixere Pyrissou, at tu

De labro ab Aeacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arsit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum scriptor, quisquis ille fuerit summo opere laudandus auctor, Achillem dictum esse ait, siue πρὸς τὸ ἄχος λύνειν, quod est à dolore tollendo, quippe medicus fuit, siue δὲ τὸ ἄχος, idest ob dolorem, tristitiā ue, qua matrē afficiebat ἐχθρὸς Ilienses. siue, quod suis labris alimētum infans minime attigerit, aut gustarit, nam nihil omnino lactis exuixit, sed ceruorum medullis à Chirone fuit enutritus, vnde à Myrmidonibus sic appellatū fuisse ait Euphorion his versibus
 ἐς φθίνην χιλοῖο κατῆι παμπάν ἄπασος
 τοῦνε καὶ μυρμιδῶνες μὲν ἀχιλλέα φημίζοντο. idest. quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla, ipsum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. κλυτὰς,) sic nos reposuimus pro Phibia ex Homeri scholijs Iliad. 10 vbi de Phœnice . illic. n. legimus Phœnicen Amyntoris pellicem nomine Clytiam arsisse insimulatū, eoque nomine è domo patria eiectum fuisse . vbi nulla fit de Phibia mentio ; sed Clytiæ inubi bis, semel, atq; iterum expresse legitur .

128. 1. 5. συμφύες, alibi διφύες, τὸ δῖμορφον legimus, & cur geminus dicatur, doctè Isacius in Lycophronis cōmentario.

128. 1. 9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτη, οὗ ἡ ἀττική ἐκαλεῖτο ἀπὸ ἀκταίου πινός, αὐτὴ δὲ ἦν αὐτὸ χεῶν, ὡς φαβένος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' αὐτῆς οὗτω τὴν χώραν ὠνόμασε, καὶ τῶν λαοῦς. Απολλόδορος δὲ τ' ἀνατίθαι φησὶν, οὗτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καὶ διικνεῖσθαι εἰς θαλάσσαν. idest. Aeste inquit, Stephanus, ubi Aetia ab Aetio quodam indidem homine, ut ait Favorinus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (et hūc nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod maior ipsius pars ad mare usque pertineret.
128. 2. 3. Θεοὺς δὲ τῶν δωδεκα, aras duodecim deorum Deucalionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scholiastes lib. argon. 3. refert.
128. 2. 12. τὸ Θερσίον πεδῖον ἐπεκάλυψε, nos ex alijs codicibus ἐπεκάλωσε, legimus, et interpretati sumus. ac post Θερσίον; πεδῖον. quod deerat, ex Thucydide libro historiarum secundo restituumus, et Stephano. sunt qui pro, ἐκάλωσε, habeant ἐκάλυψε, et linea 16 scribe Agreulon, Aetiae filiam.
129. 2. 4. πανύχως, lege πανύασις, siue simplici cum σ, siue duplici in vltima, nam utrunque legitur. Hic poeta fuit, cuius ἡράκλεια ab Athenaeo citantur plurib. in locis. ἡράκλειάδε id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilianus noster.
130. 2. 13. ἡ δὲ ὡς σῶφρων, is locus ad verbum propè in Homeri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiam

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. ἐριχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognitu non indigna, αἰεδοῖται, inquit, ὁ ἐριχθόνιος ἀπὸ τῆς εἰλίου κλυθεῖς, καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας ἀθηναιοὺς γηγενεῖς φάσκεισιν ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτι λυπεύγως ἢ ἀπικὴ, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑφ' ἐπύρων ἐσθλῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ ὄντες τὸ ἄξιον τῆς αὐτῆς κωροῦ, ὅθεν καὶ αὐτῶν αὐτόχθονας, καὶ γηγενεῖς ἐφάσιν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quòd Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla iniquâ alienigena natione eiecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̃ ea regio nulla inuidia laborabat: immò ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἰ ἀδελφαὶ, scribe αἰ δὲ ἀδελφαὶ, & linea 20 πασιθια, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιθία; virunque probatur.

133. 1. 10. Ἐχέριος ὄνως κεφάλου, qui Cephali, & Procridis historiam copiosius multò expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odysseæ librū vndecimum relegamus.

133. 1. 11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adiecimus πρᾶφρασικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133. 1. 22. δῶκουσαν γῆν, dele hinc, γῆν, & scribe, δὲ, οἷον

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò perneceffaria.

133.1.24. τυχὸν, τυχῶν per ὠ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repono, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post diſtionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos reſtituimus, in exemplaribus. n. manus exaratis quædam diſtio nihili ac futilis ſcripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo eſt mentio, σκυρίου legimus, vel φρμίου, ſecundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐπὶ βλῆδῆναι, Cæcis in Lycophronem hunc Aegeum ὑποπιντῶν. i. factitium fuiſſe Pandionis ait: qui cum eſſet Athenienſium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, ſecundam verò Chalciopeſ Rhexenoris filiam. at verò alibi legitur vnam habuiſſe coniugem Autochthem Perſei filiam.

135.2.2. μάτε noua, id etiam Plutarchus in Theſeo per initia reſenſet.

136.2.5. μόνος, non μόνον ſcribendum.

137.1.21. τᾶλαον, legi poteſt etiam τᾶλῶν. καλῶν hunc vocatum apud Pauſaniam in Atticis legi, niſi ſit locus corruptus. Perdicem Dædali ſororis filium ait fuiſſe Apollodorus. attyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ouidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus eſſet, tranſmutatum ſcribunt, quā perdicem vocant. Ouidius item, quod Apollodorus hunc puerum è maſſa ſerpentis ſerram inueniſſe indicat, piſcis maxillæ ſimilitudinem ſerratorum dentium imitatum, ſerram excogitaſſe, ait.

H Aellenus obseruationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanamq; ciuitate donatis, tris bibliothecas librorum, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuissem equidem eas locupletius multò scribere, idq; fortasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliasset. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, asferrem; ab ea re temperandum esse censeui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiscunq; sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNORIO Cornaltensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, umbris meis, viris non modò ob cõsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atq; animi candorem tuo testimonio usq; adeo comprobatis, mihi priusquàm ea in lucem emergeret, cõmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam hanc meam, vel magno cum fœnore me resarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisq; vortendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Calendaria, quorum alterum antea in hortis ANGELICOLOTTI, cuius memoria ex vtriusq; nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
Alterum in Valleie domus atrio . Tercium verò de rebus
vrbanis , in Maffecianis ædibus repositum, conscripsimus , in
lucem iamiam proditurus sum . Subsequetur & bos commen-
tariolus de pyropo, ni fallor, haudquaquam contempendus, ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Ciceronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Bez-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphael Re-
gius , illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt , lapidem esse falsò existimauerunt . id quæ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à nos-
bis apertissime demonstrabitur .

F I N I S .

OPTIME LECTOR.

Tauacula hæc in Apollodori tralatione, perperam excusa,
omissaq; , & immutata sic emendari possunt.

fol. pag. li.

25.2.21. post dictionem (domesticis) adde teredimbus .

26.2.23. pro (tum ille) scribe (& is.)

26.2.2. pro. vt, fac, (at ille)

Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige .

1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat , si ita scriptum
legitur . sic enim in ipso marmore insculptum est . si
cut ibidem paulo inferius S V A E S. pro suæ.

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

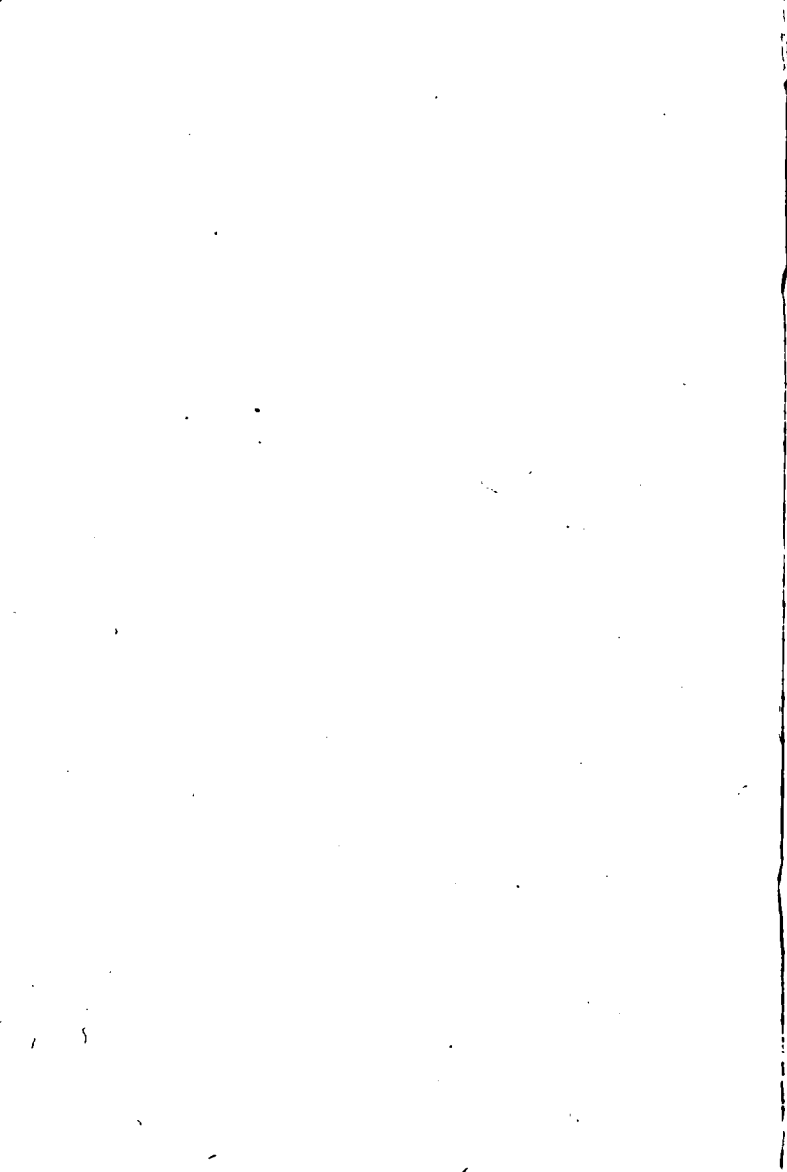
7.2.15. pro speciem .specum.

41.1.1. tres lineæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicate per temulentiam.

8.2.3. pro bonorum . bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

Siqua insuper ea lem ratione commissa mi Lector,
offendes hoc in libello , tuo ipse calamo suam in for=
mam restitue : ac parce,quæso te, maledictis : & Vale.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,
 eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus pri-
 mus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

- Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.
 Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.
 Abderus 64. 2. 4.
 Absyrtides insulæ 35. 1. 8.
 et 35. 2. 16.
 Absyrtus 34. 2. 6.
 Acarnan 108. 1. 18.
 Acarnania ciuitas 108. 2. 9.
 Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
 et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.
 et 127. 1. 14. 2. 22.
 Achæus 14. 1. 18.
 Acheloi fons 107. 1. 27.
 Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
 16. 2. 21. et 17. 1. 11. &
 77. 2. 18.
 Acheron 9. 1. 20.
 Achilles. et unde sic dictus 126.
 2. 20.
 Achilles ad Troiam 127. 2. 9.
 Achillis prius nomen Ligyrōn
 127. 1. 9.
 Achui 14. 1. 17.
 Acontes 109. 1. 23.
 Acrisij mors 51. 2. 14.
 Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.
 et 114. 1. 17.
 Acrisius subterraneam domum
 fruit 48. 1. 10.
 Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.
 Actæon 93. 1. 22.
 Actæonis canes, & eorum no-
 mina 93. 2. 5.
 Actæus 122. 2. 22. et 128.
 2. 17.
 Afte 128. 1. 10.
 Afion 14. 2. 9.
 Afior 18. 1. 7. et 21. 2. 9. &
 28. 2. 24. et 75. 2. 14. &
 124. 1. 1.
 Adiante 44. 1. 25.
 Admete 65. 1. 13.
 Admeti boues gemelliparæ.
 115. 2. 20.
 Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
 4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
 et 115. 2. 17. & 117. 1.
 24.
 Adonis 129. 1. 21.
 Adrastæa 2. 1. 27.

INDEX

- Adrastus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Asaci pietas 124.1.2.
Acac⁹ 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apud inferos 124.1.19
Aeaea 25.1.17.
Aceta 23.1.15.
Aetes 21.2.2.
Aegeon 109.1.25.
Aegeoneus 122.2.13.
Aegeus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Aegialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Aegialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 106.1.9.
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23
Aegina 22.2.1.et 123.1.25
Aegina insula 123.2.11.
Aegios 43.2.15.
Aegipan 12.1.11.
Aegle 69.1.8.
Aegleis 136.2.16.
Aegypti filij 42.1.18.
Aegypti filiorum caedes 44.2.10
Aegyptus regio 42.1.16.&
 85.2.5.
- Aegyptus* 42.1.8.et 44.1.20
Aëllò 3.2.26,
Aëllopus 32.1.1.
Aemon 99.2.11.et 109.2.6
Aeneas 119.2.20.
Aenetus 22.2.9.
Aenus 66.2.11.
Aeolenses 14.1.24.
Aeolia 16.1.9.
Aeolus 14.1.12.et 115.2.23
Aërope 88.2.26.
Aesacus, & eius metamorpho-
sis 121.1.20.
Aeschraeis 81.1.20.
Aesculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Aeson 24.2.15.et 27.2.11
Aesonis mors 27.1.13.
Aëthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Aetbra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Aethusa 122.2.19.
Aetna 12.2.8.
Aetolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agaptolemus 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes 117. 2. 20.
 Agathon 122. 2. 3.
 Agaue 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelastus lapis 8. 1. 27.
 Agelauus 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agraulos 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Aiax 117. 1. 21. 2. 2.
 Aiax, & unde 124. 2. 22.
 Alastor 24. 1. 14.
 Alcæus 52. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcaibous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alcestis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alcestis reditus uitam 27. 2. 8.
 Alcestis admeto nubit 27. 1. 18
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcidice 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 52. 2. 21.
 Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcinus 116. 1. 7.
 Alcinous 35. 2. 10.
 Alcis 43. 2. 6. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2.
 Alcmaeonis furor 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmenon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Aleëtō 2. 1. 4.
 Alektor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aleues 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiarses 80. 2. 20.
 Alipherus 109. 2. 2.
 Alirrhothius 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloïdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloïdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

INDEX.

- Alopius* 81.1.18.
Alphesibæa 129.2.3.
Alpheus 62.2.13.
Alibæa 16.2.13.et 16.2.26.
Alibææ.et *Cleopatæ metamorphosis* 19.1.20.
Athenienses 89.1.1.8.2.17.
Amalibæa 2.2.3.
Amalibææ cornu 77.2.24.
Amarynceus 19.2.5.
Amarynthus 94.1.2.
Amazones 47.2.18. et 64.2.27.
Amestrius 81.1.23.
Amisodorus 47.2.6.
Amphianax 45.2.7.
Amphiarus 18.1.9. et 28.2.18. et 26.2.17. et 101.1.6. et 104.2.17. et 106.1.8. & 117.1.17.
Amphictyon 14.16. & 120.1.21.
Amphidamas 70.1.5. et 111.1.27. & 128.1.1.
Amphidicus 104.2.8.
Amphilochiæ Argos 109.1.5
Amphilochus 106.1.8. et 1082.14. et 117.1.16. et 1171.18.
Amphimachus 52.2.15.
Amphion 24.1.7. et 46.1.2722. & 97.2.23. & 133.1.2.
Amphithea 26.2.25. & 27.1.4.
Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10. & 8.1.13. et 134.1.8.
Amphitryo cōtra Teleboas 53.2.11. & 54.1.10.
Amphitryo Thebas petit. 54.1.2.
Amphitryo ex Peloponneso eijcitur 53.2.20.
Amphitryo 18.1.2. & 52.1.19. & 53.2.1.
Amphitryonis cædes 57.2.12.
Amphoterus 108.1.7.
Amycla 97.2.27.
Amyclæ 73.1.15.
Amyclas 22.2.22. &
Amyclas 110.2.16.
Amycus 30.2.14. & 65.2.8.
Amymone 42.2.19. & 43.1.21. et 44.2.27. et 59.120
Amyntor 81.2.25. & 127.2.11.

INDEX.

- Amyntor 79.2.9.
 Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
 Anactor 52.2.16.
 Anaphe 26.1.14.
 Anaurus fluvius 27.2.27.
 Anaxibia 24.1.26.2.7.
 Anaxo 52.1.19.
 Anceus 17.2.26. et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15
 Anchione 42.1.5.
 Anchises 119.2.18.
 Anchius 61.1.22.
 Ancyor 109.1.23.
 Andraemon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
 Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
 Andromache 122.2.16.
 Andromeda exposita Ceto ma-
 rino 50.1.19.
 Anexibia 43.2.17.
 Anicetus 80.2.21.
 Anni in treis partes diuisio 130
 1.1.
 Annus tēpore Cadmi annorum
 octo 92.1.2.
 Anogon 118.1.19.
 Antaeus 69.2.2.
 Antea 45.2.8. & 47.1.8.
 Anthea 81.1.21.
 Anthemus 67.2.20.
 Antheis 136.2.16.
 Anthilea 44.1.14.
 Anthippe 81.1.10.
 Antiades 81.1.7.
 Antidus 81.1.18.
 Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
 Antileon 80.2.24.
 Antilochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
 Antimache 111.2.3.
 Antimachus 81.2.2.
 Antinoë 37.2.10.
 Antioche 19.2.27.
 Antiochus 52.2.10.
 Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
 antiphus 14.2.8. et 122.1.22
 Apemosyne 88.2.27.
 Aper erymanthius 61.4.1.
 Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.22. et 22.2.15. et 114.

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Aphetæ 30.2.2.
 Aphidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fi-
 stulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Æglæus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactos
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
 natorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.10.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.21.
 Archelaus 43.2.17. & 52.2
 1.4.
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.2.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Area 87.1.21.
 Arcne. 114.2.2.
 Arestor 40.2.15.
 Arete 35.2.26.
 Arethusa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argeus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1. (10
 Argonautæ, et eorū nomina 28.2.
 Argonautæ ad Circē 35.1.17
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.2. et 27.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū p̄uria* 42.2.14
Argo naui Neptuno dedicatur 37.2.4.
Argus naui uerba 35.1.10.
Argyphia 43.1.17.
Ariadne 87.2.27.
Arion equus 105.1.14.
Arisbe 121.1.10.
Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
Aristodeme 122.2.17.
Aristodemus 83.2.6.
Aristomachus 26.2.17. &
 101.2.25. & 83.1.12.
Arnæus 56.2.20.
Architus 122.2.23.
Arfinoc 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1.23.
Ascalaphi lapis 71.2.25.
Ascalaphus i Bubonē 72.1.24
Ascanius 122.2.11.
Asia 3.1.2. & 3.2.2.
Asmene 110.1.3.
Asopi carbones 123.2.7.
Asopides 81.1.23.
Asopus 22.2.1. & 123.1.15
 & 124.2.9.
Affaracus 119.2.11.
- Astacus* 104.2.4.
Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.28.
Asteria ciuitas 6.1.26.
Asterion 87.11.16.
Asterius 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
Astra 3.2.12.
Astræus 3.2.1.
Astyanax 81.1.1.
Astycratea 97.2.6.
Astydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
Astydamia 125.1.20.
Astybie 81.1.19.
Astygonus 122.2.7.
Astyochē 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
Astynous 129.1.11.
Astypalæa 75.1.21.
Atabyrium 89.1.15.
Atalāta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
Atalantæ, & Pelei luffa 111.
 2.23.
Atalantæ & Melanionis cursus
 112.1.8. * iiij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atas 122. 2. 5.
Atē Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Asbamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotaur-
um in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atreus 53. 2. 25. & 117. 2. 2.
 & 120. 2. 26.
Agromus 81. 1. 16.
- Atropos* 4. 2. 5.
Aubis regio unde 130. 1. 20.
Atthis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. et
 17. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 40. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autefion 83. 2. 7.
Autolycus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 107. 2. 22.
- B
- Bacchæ in uincula coniunguntur*
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95. 15.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131. 1. 25.
Bacchi furor 94. 1. 18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1. 11.
Bacchi ortus 92. 2. 10.
Bacchus ad Indos 94. 1. 27.
Bacchus in hedum 93. 1. 13.
Balius 126. 2. 15.
Banus 94. 1. 1.
Batea 115. 2. 27. & 119. 1.
 20.
Baton 105. 1. 9.
Bebryces 30. 2. 13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1. 18.
Bellerophontes 22. 1. 20.
Bellerophontis certamina 47.
 2. 15.
Bellerophontis historia 46. 2.
 27.
Belus 41. 2. 23. & 86. 1. 10.
Benthesicyme 134. 1. 6.
Bia 3. 2. 15.
Bias 24. 2. 6. & 25. 1. 16. et
 46. 2. 8. & 122. 2. 6. &
 135. 1. 2.
Bistones 64. 1. 20.
Buthynis 30. 2. 15.
Boreas 28. 2. 15. & 132. 2.
 16. & 133. 2. 5.
Bores 94. 1. 9.
Borienses 14. 1. 21.
Borus 125. 1. 8. et 126. 1. 10
Bosporus 41. 1. 14.
Bræsia 129. 1. 24.
Briareus 1. 1. 6.
Bromius 44. 1. 10.
Brontes 1. 1. 14.
Bryce 44. 1. 16.
Eucolion 100. 2. 3. & 121.
 1. 9.
Bucolus 81. 2. 6. & 116. 1. 5.
Buleus 81. 2. 1.
Busyris 43. 1. 19. et 69. 2. 12
Butes 29. 1. 3. & 35. 1. 23.
 & 131. 2. 25. & 132.
 2. 17.
Byblij 41. 2. 5.

C

- Cadmi filij* 92. 1. 15. & 96.
 1. 8.
Cadmi vxor 91. 1. 6.

INDEX

- Cadmia* 54. 1. 16. et 92. 1. 18
Cadmus, & Harmonia in draco-
nes 46. 1. 3.
Cadmus annum Marti seruit.
 92. 1. 1.
Cadmus ad Enchelienses 95.
 2. 19.
Cadmus draconis dentes ferit,
 91. 2. 9.
Cadmus Illyriorum regnum as-
secutus 95. 2. 27.
Cadmus delphos accedit 91. 1. 9
Cadmus 86. 2. 1. et 87. 1. 10.
Cæneus 28. 2. 19.
Calais 28. 2. 15. & 31. 2. 15
 & 133. 2. 9.
Calchas 127. 1. 19.
Caliandes 44. 1. 1.
Callias 85. 1. 13.
Callichorus puteus 8. 2. 1.
Callidice 44. 1. 27.
Calliope 4. 2. 12.
Callirrhoe 67. 1. 11. et 107. 2
 2. et 108. 1. 5. et 119. 2. 7.
Callisto 110. 1. 14.
Callistius transformatio 110. 2. 1
Calybe 121. 1. 18.
Calyce 14. 2. 4. & 15. 2. 4.
Calydon 16. 1. 1. & 16. 1. 8.
Calypso 4. 1. 17.
Campe 3. 1. 1.
Canache 14. 2. 3.
Cancer hydrae auxiliās. 60. 1. 4
Canethus 109. 1. 26.
Capaneus 101. 2. 23. et 104.
 1. 22. et 106. 1. 11. et 115
 1. 23.
Capys 119. 2. 16.
Carnes afsādi iuētio 113. 1. 26
Carteron 100. 1. 24.
Casius mons 11. 2. 20.
Cassandra 122. 1. 14.
Cassiopea 87. 2. 8.
Cassiopeæ cum Nereidibus con-
tentio 50. 1. 21.
Castor 28. 2. 15. et 17. 2. 22
 & 56. 1. 1. & 116. 2. 8.
 & 118. 1. 12.
Castoris, et Pollucis immortalis
tas 118. 2. 25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2. 12. & 118. 1. 16.
Castor, & Pollux 127. 1. 13.
Castreus 87. 2. 23. et 45. 111
Caucasus 70. 1. 27.
Caucasus mons 12. 2. 23.
Cancon 109. 1. 20.
Cebren 122. 2. 19.

INDEX,

- Cecropia* 128. 1. 12. 2. 2. 8
Cecropis corpus 128. 1. 6.
Cecrops 132. 2. 11. & 134. 2. 17.
Celæneus 52. 2. 15.
Celæno, 44. 2. 1. et 112. 2. 10.
Celendris 229. 1. 13.
Celeus 121. 1. 1. et 8. 2. 3.
Celeustanar 81. 1. 17.
Cenæum 79. 2. 27.
Centimani 1. 1. 5. & 3. 1. 11.
Cephalicanis 54. 2. 5. & *iaou lum* 133. 1. 10.
Cephalus 22. 2. 10. et 54. 2. 1. et 329. 1. 4. et 132. 2. 19.
Cepheus 17. 2. 27. & 28. 2. 20. & 42. 1. 10. & 76. 2. 21. & 110. 2. 27.
Cephisus 132. 2. 10.
Cerberus 71. 1. 10.
Cercestis 43. 2. 14.
Cercopes 73. 2. 17.
Ceres 2. 1. 19. & 8. 1. 19.
Cerua cornuta 60. 2. 1.
Ceteus 110. 1. 19.
Ceto 3. 2. 23. et 3. 2. 27. et 4. 1. 23. et 48. 2. 24.
Ceuthonymus 72. 11.
Ceyx 14. 2. 10. et 78. 2. 3.
Chalce 43. 2. 4.
Calciope 21. 2. 8. et 81. 2. 2.
Chalciope 135. 1. 22.
Chalcodon 43. 2. 2. & 75. 1. 23. & 117. 1. 23.
Chariclo, 103. 1. 14. 26. & 103. 1. 27.
Cherimachus 52. 2. 16.
Chersidamas 52. 2. 10. & 122. 2. 2.
Chersonnesus 21. 1. 23.
Chimæra 22. 1. 21. & 47. 1. 19.
Chione 133. 2. 8.
Chiron 61. 1. 27. et 70. 2. 6. et 115. 1. 5. et 3. 2. 9. & 123. 2. 16. & 126. 1. 1. & 127. 2. 17.
Chiron ab Hercule vulneratus moritur 61. 2. 7.
Chironis antrum 93. 2. 14.
Chloris 97. 2. 24. et 34. 1. 7.
Chromius 52. 2. 9. et 122. 20.
Chrysaō 50. 1. 7. et 67. 1. 17
Chryse 96. 1. 18.
Chryseis 65. 1. 19.
Chryses 81. 1. 7. et 88. 1. 12.

INDEX

- Chrysippe* 43.2.2.27.
Chrysippus 77.
Chrysopea 110.2.18.
Chironia 132.2.14.
Chironius 44.1.11. et 56.1.8
Cibisis quid, et unde 49.1.10.
Cilicia unde 87.1.9.
Cilix 86.2.3.2.26.
Cilka 121.1.6.
Cingulū Hippolytæ 64.2.20.
 & 66.1.2.
Cinyras 110.2.23. & 129.
 1.15.
Circæa radix 133.1.16.
Circe 21.2.4.
Cisseus 44.1.9. 121.2.1.
Cubæron 93.1.25. et 95.1.8
 & 97.2.21. et 98.1.23.
Cithæronæus leo 56.2.5.
Cius urbs 30.1.22.
 * *Claametidus* 81.1.19.
Cleobœa 16.2.12.
Cleocharea 114.1.15.
Cleochus 87.1.22.
Cleodaxa 97.2.5.
Cleone 58.2.12.
Cleolaus 81.1.14. & 83.
Cleopatra 18.1.13. et 19.2.
 9. et 43.2.3. et 44.1.13.
 & 133.2.7.
Cleophile 111.1.25.
Cletor 109.2.8.
Clid 4.2.13.
Clue 43.2.25.
Clutus 43.2.25.
Clonia 112.2.25.
Clonius 122.2.12.
Clotho 4.2.4.
Clymene 45.1.21. & 88.2.
 26.2.7. & 111.2.4.
Clymenus 17.1.2. et 57.16.
Clypei inuentio 45.2.2.
Clysonymus 128.1.1.
Clytemnestra 116.2.1.
Clytia 127.2.14.
Clytippus 81.1.4.
Clytius 121.1.5.
Clytius Gigas 10.2.5.
Co insulæ scissio 10.2.13.
Cælus primus orbi imperat 1.
 1.1.
Cæli uxor 1.1.3.
Gæli, & Telluris filij 1.1.6.
Cæranus 90.1.26.

INDEX

- Cæus** 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
Colonus 100.1.17.
Comætho 54.2.24.
Comarum tondendi mos in funere 29.1.3.
Comata 29.1.13.
Contumelia 6.2.11.
Copreus 59.1.23.
Corcyra 35.2.9.
Coreihon 109.1.27.
Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
Coronis 114.2.17.
Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
Corui trāsformatio 114.2.26
Corybantes 5.9.19.
Corycium antrum 12.1.4.
Coryneta 137.2.18.
Cranaë 130.1.16.
Cranaëchme 130.1.17.
Craniippus 27.1.1.
Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
Crantio 4.1.18.
Crathee 81.1.1.
Craneus 24.1.26.
Cratus. 3.2.14.
Crenis 103.1.6.
Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
Creonciades 57.2.18. & 81.2.14.
Cres taurus 63.2.15.
Cresshontes 84.2.18. & 81.1.21.
Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
Creteus 23.1.23. et 24.3.12 et 27.2.11. et 123.2.22.
Creusa 14.1.16. et 122.1.12 & 132.2.15.
Criasus 40.1.1.
Criuo 44.2.5.
Criueus 14.1.27.
Crius 1.2.10. & 3.1.26.
Cræsi genus 81.2.18.
Cronon 110.2.16.
Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
Curetes 2.1.27. et 90.1.19.

INDEX

Curetes à Loue interficiuntur 41

1.27.

Cyanippus 27.1.1.

Cybella 94.1.22.

Cybreus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13.& 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cygnus 69.1.12.et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7.et 113

1.5.

Cymō 4.1.15.

Cymochoē 4.1.8.

Cynæthus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19.& 115

2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyrus 119.2.21.

Cytorus 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3.et 88.1.27

137.1.3.

Dædalus mirādorū operū exco-
gilator primus.177.1.17.

Dædalus Talaū inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus i villa mar-
tis 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Dæphron 43.1.21.& 44.1.
24.

Damascibthon 97.2.1.

Damasippus 116.1.23.

Damasistratus 99.1.9.

Dannē 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Danai 42.12.

Danai filiae 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai,et Ægypti discordia 42.
1.21.

Danaides rursus uiris copulane-
tur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter uis-
rorum cædem.44.2.20.

Danaus 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urbs 119.1.21.

Dasylus Lyci pater 65.2.7.

Daulia 32.1.23.

Deianira 4.1.19.& 77.2.

15.et 80.1.24.et 81.2.10

INDEX.

- Deiceon 57.2.18. et 81.2.14
 Deïdamia 127.1.27.
 Deïmachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
 Deioneus 132.2.20.
 Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
 Deioptes 122.1.12.
 Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
 Deiphon 8.2.20. & 85.1.15
 Deipyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.14.
 Deliades 47.1.12.
 Delos 6.1.26.
 Delphyne serpens 12.1.8.
 Democoon 122.2.11.
 Demonice 16.1.14.
 Deorū fuga ī Ægyptū 11.2.11
 Dercynus 68.1.1.
 Derò 4.1.21.
 Deucalion 130.1.23.
 Deucalion, et eius diluvium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
 Deucalionis filij 90.1.8.
 Dexamenus 63.1.10.
 Dexithea 88.1.3.
 Diana 6.2.5.
 Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
 Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
 Diana Oeneo irata 17.2.6.
 Dice 4.2.4.
 Dictys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
 Dinò 48.2.23.
 Diocorystes 43.2.5.
 Diogenea 132.2.10.
 Diomeda 22.2.6.
 Diomede 114.1.18.
 Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
 Diomedis equæ 64.1.18.
 Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
 Dioscuri unde 118.1.15.
 Dioxippe 44.1.21.
 Dirce 97.1.12.
 Dirce fons 97.1.10.
 Doliche 73.2.24.
 Doliones 29.2.12.
 Dorion 43.2.14.
 Doris 3.1.21.
 Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus 116.1.4.
 Doryclus 122.2.5.
 Dorò 4.1.12.
 Draco centiceps 69.1.3.
Dracons cuiusdam admiranda
 90.2.7.
 Draconis dentes 33.2.1.
 Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
 Dryopes 78.1.27.
 Dryops 122.2.6.
 Dule 118.1.7.
 Dymas 81.1.24. & 121.
 1.27.
 Dynamene 4.1.22.
 Dynastes 81.1.22.

E

 Echedorus 69.1.11.
 Eckemon 122.2.13.
 Echemus 116.1.27.
 Echephrò 122.2.9. et 24.22
 Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
 Echidne 47.2.8 & 69.1.4.
 99.1.15.
 Echinades insulæ 32.1.6.
 Echion 91.2.25. & 92.1.
 20. & 95.1.10.
 Edoni 94.2.2.
 Eetion 122.2.18.
 Elare 6.2.20.
 Elata 29.1.14.
 Elates 61.2.6.
 Elattonus 105.1.10.
 Elatus 114.2.23. & 110.
 2.19.
 Eleucea 81.2.1.
 Eleetra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
 Eleetryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
 Elephantis 43.2.25.
 Elephenor 117.1.23.
 Eleusin 9.1.8.
 Eleusin mons 62.1.2.
 Eleuther 112.2.20.
 Eleutheræ 96.2.18.
 Elysius campus 96.1.4.
 *Emarsphorus 116.1.4.
 Emathion 70.1.20. & 121.
 1.13.
 Enarete 14.1.25.
 Enceladus 10.2.8 et 43.1.20

INDEX

- Enchelienses** 95.2.19.
Endeis 123.2.10.
Endymion 15.2.8.
Enipeus 23.1.24.
Ento 48.2.22.1.
Entibenis 136.2.17.
Eone 8.1.23.
Epaphus 4.1.13. et 69.2.13.
Epicaste 16.1.9. et 81.2.19.
Epidaurus 4.1.1.
Epidaus 24.1.12.
Epigoni ad Thebas 105.2.14.
Epilaus 81.1.1.
Epimetheus 3.2.5. et 13.1.12.
Epistrophus 113.1.19.
Eposbus 111.1.28.
Epopens 14.2.20. et 26.2.7.
Ephialtes 10.2.11. et 15.1.3.
Epbyra 22.1.16. et 78.1.7.
Eratus 81.1.22.
Erasippus 8.1.23.
Erato 4.1.10. et 4.2.14. et 44.1.15.
Erechtheis 128.2.20.
Erechtheus 14.2.16. et 134.2.3.
Erginus 29.1.5. et 57.1.13.
Erichibomus 130.1.26. et 131.1.26. et 119.2.1.
Erichibens 128.2.4. et 131.2.24. et 113.2.5.
Eridanus 69.1.19. et 75.1.3.
Erigone 131.2.14.
Erimus 64.2.6.
Erinnyes 2.1.30.
Erinnyis forotam Ceres capit. 105.1.15.
Eriphyle 26.2.16. et 106.1.18. et 106.2.24. et 115.1.25.
Erymanthus 61.1.4.
Eryfichthon 128.2.19.
Erythea 67.1.7.2.12.
Erythia 69.1.8.
Erythras 81.1.14.
Erythroë 22.1.13.
Eryx 68.1.11.
Esiga 106.2.9.
Eteocles 100.1.3.22.
Eteocles et Polynices singulare certamen 104.1.27.
Eteoclus 102.1.4. et 104.2.8.
Ethodes 97.2.3.
Euemon 109.1.23. et 127.2.1.
Euadne 36.2.26.

INDEX

- Eudae in pyram viri se proj-**
 . . . et 105.2.10.
Eugore 4.1.2.11.
Eugonai 34.1.4.6.
Euander 123.2.8.
Eubaeas 81.1.1.6.
Eubotes 81.1.6.
Euchner 43.2.8.
Eucrate 4.1.16.
Eudora 14.1.12.
Eucroflupius 168.27.
Eucnus 16.1.16. & 29.11.
 11. & 61.2.27. & 78.
 2.41.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.
Eucres 52.2.17. & 53.1.21.
 & 81.2.21. et 109.1.151.
Euipe 43.2.16.
Euipeus 16.2.45.
Eulimene 4.1.11.
Eumedes 20.4.1. & 80.2.
 27.
Eumenidam lucus 100.1.23.
Eumelus 117.1.24.
Eumolpe 4.1.22.
Eumolpus 71.2.16. & 134.
 .741.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.
Eumon 109.1.26.
Eunice 4.1.11.
- Eunomia** 412.7.
Eunomus 78.1.19.
Eupalamus 134.1.20. & 37.
 1.14.
Euphemus 29.1.20.
Euphrosyne 7.2.8.
Europa 63.2.18. & 86.2.1.
Europe regis matrona 43.1.
 .23.
Eurotas 114.1.13.
Euryale 7.2.2. & 49.2.10.
Euryalus 19.2.26. & 26.2.
 21. & 29.19.
Eurybius 24.1.12. & 81.1.
 2. & 82.2.17.
Eurycea 38.2.61. & 3.2.22.
 & 3.2.22.
Eurycap 81.1.50.
Eurycapylus 81.1.1.1.
Eurypylus 85.1.11.
Eurydamas 43.2.15.
Eurydice 4.2.2. et 27.1.17.
 & 44.1.13. et 45.2.19.
 & 102.1.11. & 114.1.
 .16. & 20.2.21.
Eurygenia 100.1.7.
Eurylochus 42.1.7.
Eurymedon 88.1.1.

INDEX

- Eurymede 22.1.10.
 Eurymene 124.1.13.
 Eurynome 3.1.21. et 4.2.6. et
 123.1.20. & 111.1.26
 Euryopes 81.2.12.
 Euryppyle 81.1.21.
 Eurypylus 16.2.16. & 81.1.
 5.7.5.1.26 et 81.2.18. et
 106.1.13. et 117.1.27.
 Eurysthei filij & eiusdem mors
 82.1.16.
 Eurysthenes 83.2.8.
 Eurysthenus 52.2.2.23. et 53.
 1.5. et 58.1.2.3. et 111.1.3.
 Eurystheus ob timorem se in do-
 lium abdit. 59.1.20.
 Euryte 128.2.26. et 116.2.17.
 Euryteles 81.2.7.
 Eurythemis 16.2.12.
 Eurytion. 18.1.6. et 18.2.13.
 et. 61.2.25. et 63.2.13. et
 67.1.24. et 125.1.1.
 Eurytus gigas 10.2.4.
 Eurytus 18.2.27. et 55.2.27.
 & 74.1.4. & 75.2.10.
 & 79.2.6. & 116.1.7. et
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16.
- Euryebus 118.1.15.
 Euxanibius 88.1.3.
 Exelus 84.1.14.
 Fissule inuentor 13.2.27.
 Formicarum in homines mutatio.
 123.2.14.
 G
 Gadir 67.1.19.
 Galatea 42.13.
 Gangmedes 66.2.3. & 119.
 2.11.
 Ganeor 109.2.22.
 Gerestus 136.2.18.
 Geryones, et eius boues 67.1.5.
 Gigantes 91.2.5.
 Gigantum cum Dis pugna 92.2.
 23.
 Glauc 37.2.27. & 43.2.6.
 & 123.2.23.
 Glaucippe 44.1.14.
 Glaucorhoe 4.1.8.
 Glaucus 22.1.15. & 47.1.1.
 & 87.2.23. & 90.1.10.
 & 122.2.2.

I N D E X

- Glaucus uaticinandi peritiā obli-* *bus usus* 51.2.11.
uscitur 91.1.5.
Glycisonetes 81.2.12.
Gnosia 118.1.10.
Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.
Gorgon 48.2.16.
Gorgones 4.1.1.
Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonium nomina 49.2.10.
Gorgonis sanguis in salutem, &
perniciem, & quomodo 1.15.
 1.15.
Gorgopbone 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.
Gorgopbonus 52.2.15.
Gorgyra 9.1.29.
Gorgytion 122.2.1.
Græci 14.1.13.
Gratiæ 4.2.7.
Gratijs in Pæro sine coronis im-
molant 236.1.16.
Gratton gigas 10.2.19.
Gyas 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeris
- Hemonius* 77.2.24.
Hemus 12.2.1. & 41.1.12.
Hagnius 28.2.11.
Halcyon 14.2.3. & 10.
Halia 4.1.9.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.34.
Harmonia 92.1.6.
Harpaleus 109.2.5.
Harpalyxus 109.2.7.
Harpe adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpyiæ 3.2.25. & 31.1.
 19. & 31.2.27.
Harpys 31.2.26.27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia 4.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.12.
Hecate contra Gigantes 10.2.5.
Hector 124.2.5.
Hecuba, et eius insomnium 121
 1.26.
Helanor 42.2.19.

INDEX

Helas 5 2.1.14. & 54.2.18.

Helena 116.2.10.

Helena à Theseo rapta 116.2.27.

Helenæ proci. 117.1.12.

Helenā sponsa suo proci se des-
sensuros iurant 117.2.23.

Helenus 122.1.22.

Heliconis 81.1.25.

Helis 54.2.17.

Helix 100.1.19.

Helle 20.2.21.

Hellen 14.1.4.

Hellenes 14.1.12.

Hellespontus 21.1.26.

Hephæste 44.130.1.27.

Hephæstine 44.2.3.

Heracidarū per Helladē fuga
82.7.

Heracidarum reditus in Pelos-
ponnesum, 82.1.28.

Heracidas, sortitio de Pelopon-
neso, et signa uisa 84.2.2.

Heræus 109.2.7.

Hercules 13.1.6. et 28.2.15.

Hercules à sole aureum poculū
accipit, 67.2.9.

Hercules ab Atlante cælum sua-

scipit 70.2.14.

Hercules ad Oecaliā 72.2.9.

Hercules ad Thessium concēdit
56.2.9.

Hercules ad Tirynthem 58.1.
23.

Hercules ad Troiam 66.1.4.
& 74.1.16.

Hercules Callinicus 74.1.14.

Hercules contra Gigantes 10.1.
11. & 10.2.27. & 75.
2.2.

Hercules Cō depopulatur 75.1.
24.

Hercules cōtra Pylis 24.1.18.

Hercules in Augēam bellum mo-
net 75.2.7.

Hercules in Lacedæmonem 76.
1.26.

Hercules in Pylam 76.1.15.

Hercules in Solē arcum intēdit
67.1.4.

Hercules legum seruator, et eius
exilium 78.1.20.

Hercules Nereum comprehendit
69.1.22.

Hercules, quando primum hoc no-
mine sit dictus 58.1.20.

INDEX

- Hercules strymonem inuauigabi
 dem facit 68.2.13.
 Hercules uenditur 73.2.8.
 Herculi dies dictus 56.1.10.
 Hercules anima 58.1.1.
 Hercules Delphici Apollinis tē-
 plum spoliat 73.1.11.
 Hercules, & Centaurorum pu-
 gna 66.1.17.
 Herculis Columna 67.2.5.
 Herculis cum Phryone pugna.
 27.2.10.
 Herculis facinora 56.2.5.
 Herculis filij ex Thespij filiab.
 et alijs mulieribus 80.2.22.
 Herculis furor 58.1.10. &
 72.1.9.
 Herculis grauitas 30.2.5.
 Herculis immortalitas 80.2.16.
 Herculis infantia 55.2.6.
 Herculis labores 58.2.7.
 Herculis magistri 55.2.26. et
 58.1.1.
 Herculis prima vxor, & ex ea
 filij 57.2.15. (23.
 Herculis prosopographia 56.1.
 Herculis sagitta 60.1.19.
 Herculis sacra, in quibus exen-
 t, erandinos 70.1.17.
 Hercules uxor i caelo 80.2.18.
 Hermus 44.1.28.
 Hesione 45.1.15. et 66.1.23
 et 74.2.20. & 124.1.8.
 Hesperidum nomina 69.1.8.
 Hesychea 81.1.26.
 Hierax 40.27.
 Hieromneme 119.2.1.8.
 Hippalmus 29.1.9.
 Hippasus 28.2.25. & 70.
 2.23.
 Hippeus 80.2.25.
 Hippocoon 76.1.27. & 77.
 1.15. & 116.1.2.
 Hippocorystes 44.2.2. et 116.
 1.7.
 Hippodamas 14.2.6. & 16.2
 18. & 122.2.4.
 Hippodamia 43.2.2.5. et 48.
 2.8.
 Hippodice 44.1.24.
 Hippodromus 81.1.10.
 Hippolyte 64.2.20. et 66.1.2
 Hippolytas gigas a Mercurio
 uincitur 10.2.18.
 Hippolytus 43.2.9. & 73.3.
 16. & 115.1.25.

INDEX

- Lardanus omphalea pater** 73.1.
 10.
Lasi certamen 136.1.6.
lasius 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarus 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Ides 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idem 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomeneus 29.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Ilaira** 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilus urbs unde 120.1.10.
Ilitbyia 4.1.26. & 53.1.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Illyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.2.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluvius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.22. & 92.1.16.2.
 20.
Inomis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristina nam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10.
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius finus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis questio de bo-
 minis, & mulieris in coitu uo-
 luptate 103.2.21.
 Iouis, & Maiæ concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mi-
 licibus 4.1.24.
 Iouis fulgetra, ac fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 23.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19
 Iphiclus 16.2.15. & 20.1.7.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimædon 82.1.16.
 Iphimædusa 43.2.9.
 Iphinoë 45.2.23. & 46.2.19
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isæa 4.1.21.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Ism 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmicorum certamē 93.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Ilys 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

capit 65. 2. 20.

esse 40. 2. 10.

Iuno 2. 1. 20. & 4. 24. & 5. Ixion 18. 1. 4.

2. 17. & 7. 2. 7.

Iuno in pugna Gigantum 10. 1.

L.

22.

Iuno Sphingem mittit 99. 1. 15

Labdacus 96. 1. 9. & 131. 2.

Iunonis suspendium 75. 1. 13.

26.

Iupiter 2. 1. 24. & 6. 1. 5.

Labyrinthus 88. 2. 15. & 37.

Iupiter ad Almenā 55. 1. 13.

1. 8. & 137. 2. 5.

Iupiter ad Callistocem 110. 1.

Lacedæmon 45. 2. 20. et 114.

24.

1. 9.

Iupiter ad Lycaonis filios 109

Lacedæmon regione 114. 1.

2. 1. 2.

6. 1. 10.

Iupiter Atabyrius 89. 1. 18.

Lachesis 4. 2. 5.

Iupiter Ceneus 80. 1. 2.

Ladon 60. 2. 12. et 123. 1. 21.

Iupiter in Oxenum 116. 2. 5.

Laertes 28. 2. 21.

Iupiter in Gigantum pugna 10.

Lælops canis nomen 54. 2. 11.

1021. 1. 1.

Laius 96. 1. 12. & 97. 1. 15.

Iupiter in Taurum 86. 2. 7.

& 98. 1. 11. 2. 23.

Iupiter patrius 84. 2. 26.

Lampon 121. 1. 4.

Iupiter Phyxius 13. 2. 12. &

Lampus 44. 1. 22.

21. 2. 10.

Lanomene 81. 1. 8.

Iupiter qua cū muliere mortali

Laodamas 106. 1. 16.

primum concubuerit 39. 2.

Laodamia 86. 2. 15.

13.

Laodice 39. 2. 2. & 110. 2.

Iupiter Semelē uitiat 92. 1. 21.

22. & 122. 1. 13.

Iupiter frustator 58. 2. 20.

Laodocus 15. 2. 24. et 102. 2.

Iusurandum amantium irriq̃

5. & 122. 2. 8.

INDEX

- Laomedontis equæ 66. 2. 3.
 Laomedon 66. 1. 1. 9. & 74.
 1. 2. 3. & 81. 14. & 126.
 2. 2. 3.
 Laogoras 79. 1. 2. 3.
 Laogere 129. 1. 2. 3.
 Laothoe 81. 1. 17.
 Lapithæ 70. 1. 17.
 Lapithes 114. 1. 18.
 Latona 3. 1. 24. & 6. 2. 1.
 Λαῶν denominatio 13. 2. 2. 3.
 Leærchus 20. 2. 2. 2. & 21. 2. 2.
 & 92. 2. 2. 6.
 Leænera 119. 2. 15.
 Leades 104. 2. 7.
 Leda 116. 1. 15. & 118. 1.
 11.
 Leisus 112. 1. 21. & 29. 1. 10.
 Lemniarum mulierum in vene-
 rem contemptus 29. 1. 20.
 Lemnus uiris proba 29. 1. 16.
 Leon Nemeus 58. 2. 8.
 Leon 109. 2. 6.
 Leonteus 117. 1. 35.
 Leophonte 16. 1. 8.
 Lernæa hydra 59. 1. 4.
 Lernæi fontes 43. 1. 1. & 44.
 2. 18.
 Leucippus 22. 2. 15. & 81. 2.
 7. & 114. 1. 27. & 115. 2.
 2. 3. & 121. 1. 30.
 Leucan 22. 1. 13.
 Leucones 81. 1. 20.
 Leucopæus 16. 2. 20.
 Leucothea 93. 1. 5.
 Libya 41. 2. 19. & 86. 1. 8.
 Libya regio 41. 2. 2. 1.
 Lichas 80. 1. 16.
 Licymnius 52. 2. 19. & 53. 1.
 18. & 76. 2. 4. & 79. 2.
 2. & 82. 2. 12.
 Ligyron prius Achillis nomen
 127. 1. 9.
 Limnorea 4. 1. 2. 3.
 Linus 4. 2. 17. & 56. 1. 2. &
 109. 1. 26.
 Lixus 44. 1. 9.
 Locri epicnemides 79. 2. 18.
 Lucifer 14. 2. 10.
 Luna 3. 1. 25.
 Lycaon 122. 2. 6. & eius filij
 109. 1. 14.
 Lycius 81. 2. 5. & 109. 2. 2.
 *Lycnus 116. 1. 6.
 Lycomedes 127. 1. 26.
 Lycopæus 29. 1. 14.

INDEX.

Lycormas fluvius 16.1.24.

Lycurgi furor 94.2.12.

Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24.

et 27.1.5. et 81.2.6. et

94.2.1. et 111.1.1. et

115.1.24.

Lycus 43.1.20. et 33.1.4. et

65.2.7. et 96.1.14.

Lycus fortunatus insulas habitat

112.2.16.

Lycus 135.1.15.

Lyncei oculorum acumen 114.

2.6.

Lynceus 17.2.21. et 28.2.18

et 43.1.15.27. et 44.2

11. et 45.1.17. et 94.1.

1. et 81.1.24. et 114.2.

2. et 118.1.23.

Lysci 80.2.27.

Lysianassa 69.2.13.

Lysidice 52.1.20. et 81.1.9

Lysimache 26.2.13. et 122.

2.15.

Lysinomus 52.2.16.

Lysippe 45.2.23.

Lysippus 81.2.4.

Lysibous 122.2.14.

Lytæa 136.2.17.

M

Macareus 109.1.21.

Macednus 109.1.22.

Macbaon 117.1.26.

Manalus 109.1.18. 27. et

112.1.26.

Maon 102.2.19.

Magnes 5.1.4. et 14.2.1. et

22.2.24.

Maia 110.2.11. et 112.2.11

Mala aurea Hesperidum 68.1.

24.

Malea 61.1.25. et 61.2.25.

Malipunici granum 9.1.16.

Mantineus 45.1.22.

Mantinus 109.2.8.

Mantio 106.2.17. et 108.2.

12.

Maraibonius Taurus 136.1.3.

Mariandyni 33.1.3.

Marpeffa 16.1.17. et 18.1.

13.

Mars à Neptuneo accusatus 119

1.1.

Mars uinctus 15.1.21.

Marse 81.2.7.

Marfyas 7.1.8.

INDEX.

- Masculā venerē Thamyris pri-*
mus incipit 5. 1. 21.
Martis lucus 21. 2. 13. & 28.
 1. 20.
Mecisteus 26. 2. 15. & 39. 9.
 & 102. 1. 15. & 106. 1.
 13. & 109. 1. 20.
Medea Aegea nubis 38. 1. 24.
Medeae amor in Iasonē 33. 2. 9.
Medeae in Iasonem ira 28. 1. 9.
Medeae pharmacrum uis 37. 2.
 15.
Medeae in Colchos reditus 38.
 2. 8.
Medesicasta 122. 2. 15.
Medea 38. 2. 5.
Medus 38. 1. 25.
Medusa 47. 2. 11. et 49. 2. 11.
 & 52. 2. 21. & 71. 2. 7. et
 122. 2. 15.
Megareus 136. 1. 10.
Megara 2. 1. 4.
Megamede 56. 2. 16.
Megapenthes 118. 1. 9. & 46.
 2. 26. & 51. 2. 25.
Megara 81. 2. 12. & 57. 2. 15
 & 72. 2. 2.
Meges 117. 1. 17.
Megeffarus 129. 1. 14.
Melampodium regio 42. 1. 15.
Melampus 24. 2. 17. et 46. 1. 9.
Melanion 102. 102. 1. 2. &
 111. 2. 2.
Melanippus 20. 1. 11. 15. &
 104. 2. 11. & 122. 2. 1.
Meleagri uxor 18. 1. 12.
Meleagri mors 18. 2. 23.
Meleager 17. 1. 13. & 28. 2.
 27. & 71. 2. 7.
Melas 16. 2. 20. & 19. 2. 25.
 & 21. 2. 17. & 79. 2. 24.
Melia 61. 1. 7.
Melibæa 98. 1. 1.
Melicerta 20. 2. 24. & 21. 2.
 23. & 93. 1. 1.
Melie 4. 1. 20.
Melienses, siue Minyenses 79.
 2. 17.
Meline 81. 1. 4.
Melissæ 2. 2. 1.
Melissa 39. 1. 9.
Melius 122. 2. 8.
Melpomene 4. 2. 13.
Memnon 121. 1. 14.
Memphis 41. 2. 15.
Memphis urbs 41. 2. 18.

I N D E X

- Menachus 43.2.17.
 Menalces, seu Megacles 44.1.22.
 Menelaus 99.2.18. & 117.
 2.2.
 Menes 130.1.15.
 Menestheus 117.1.18.
 Menesthius 126.1.12.
 Menippides 81.1.9.
 Menæceus 98.1.13. & 104.1.
 16. & 52.1.18.
 Menæcius 3.2.5. & 28.2.25.
 & 36.1.8. & 67.2.18.
 & 71.2.28. & 117.2.
 22.
 Mentor 81.1.23. & 82.1.19.
 Mercurius 12.1.11.
 Mercurius ab Apolline iusticia
 nandi peritiam discit 114.
 1.3.
 Mercurius Argiphōtes 41.1.5.
 Mercurij aurca aurga 113.2.
 26.
 Mercurius contra Gigantes 10.
 2.17.
 Mercurij ortus, & furcti 113.
 2.26.
 Mercurius superorū, & inferorū
 nuntius 114.1.6.
 Mercurius Talaria, peram, &
 galeā à Persen accepta 199.
 pbiatellus 51.1.22.
 Mermerus 38.1.12.
 Metope 7.2.1. & 22.1.17. &
 85.2.4. & 112.2.8.
 Metrops 121.1.18.2.3.
 Mestor 122.2.4. & 52.1.14.
 & 52.2.10.
 Meta 135.1.20.
 Metamira 8.2.13. & 9.1.1.
 Metbarne Pygmalionis filia.
 129.1.19.
 Metiadusa 134.2.20.
 Metion 132.2.11. & 134.2.
 23. & 137.1.14.
 Metis 2.2.13. & 3.1.22.
 Melope 121.2.3. & 123.2.20.
 Midea 52.1.19. & 53.2.26.
 Midea ædificatio 52.1.15.
 Miletus unde 87.2.1.
 Miletus 87.1.19.
 Minerva 130.2.3. & 120.1.
 23.
 Mineruæ simulachrum in Athe
 ntrum arce. 150.1.16.
 Mineruæ, & Neptuni contentio
 de Attica 128.1.26.

INDEX

Minerva Lindia 4.2.28. & 8.1.1. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minerva in Attica 128.1.2.1. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minois filius à morte revocatur 1.1.1. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minos 21.2.5. & 86.2.13. & 87.2.5. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minotauri. nomen 88.2.1. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minyas 81.2.5. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minyæ tributum Thebanis pensant 87.2.9. & 1.1.1. & 1.1.1.
Minytus 97.1.26. & 1.1.1. & 1.1.1.
Misericordiæ ara Athenis 82.1.10. & 105.1.2. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mnemosyne 1.2.15. et 4.2.10. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mnefileus 118.1.30. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mnesimache 63.1.13. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mnestra 43.2.16. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mæra 131.2.16. & 1.1.1. & 1.1.1.
Molione 75.2.14. & 1.1.1. & 1.1.1.
Molorchus 58.2.13. & 1.1.1. & 1.1.1.
Molus 16.1.16. & 90.1.10. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mulierum scommata in sacris Apollinis. Eglæi 36.1.22. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mulierum scommata. in Theophorijs 82.1.10. & 1.1.1. & 1.1.1.
Musæ 4.2.11. & ipsarum filij 4.2.16. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mycenarum edificatio 5.2.1.5. & 1.1.1. & 1.1.1.
Mygdon Amycum fratrem necat 65.2.17. & 1.1.1. & 1.1.1.
Myrmidon. 14.2.18. & 1.1.1. & 1.1.1.
Myrrha 129.2.6. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nais 115.2.16. & 1.1.1. & 1.1.1.
Naubolus 29.1.11. & 1.1.1. & 1.1.1.
Naui primus fabricator 42.2.2. & 1.1.1. & 1.1.1.
Naui quinquagintiremis 42.2.4. & 1.1.1. & 1.1.1.
Naupactus unde 83.2.14. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nauplius 45.1.1. & 77.2.8. & 89.2.8. & 114.1.11. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nausimedon 45.1.17. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nausibot 4.119. & 1.1.1. & 1.1.1.
Næra 39.2.27. & 110.2.26. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nebrophonus 29.1.10. & 1.1.1. & 1.1.1.
Neleus 135.2.17. et 73.1.13. & 76.1.19. et 97.2.25. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nelo 43.2.18. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nemæorum certaminum origo. 102.2.1. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nemea 102.1.6. & 1.1.1. & 1.1.1.
Nemesis 116.2.11. & 1.1.1. & 1.1.1.

INDEX.

Nemesis in anferem 116.2.11.

Neomeris 4.1.18.

Neoptolemus 1.27.2.5.

Nephalion 65.1.19. & 88.
1.1.

Nephele 20.2.19.

Nephos 81.2.3.

Neptuni, & Iouis contentio de
nuptijs Thetidis 126.1.14.

Neptuni Tridens 3.1.6.

Neptuni axor 81.1.2.

Neptunus contra Gigantes 10.2.
12.

Neptunus in Atticam 128.1.
17.

Neptunus Hippothoën rapit 3.2.
1.21.

Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et
23.2.2.

Nereides 4.1.5.

Nereus 3.2.22. & 14.2.20.
69.1.21. & 123.2.25.

Nessus 78.2.5.

Nestor 117.1.13.

Nestor in expugnatione Pyli ser
uatus 76.1.2.

Nice 3.2.14.

Nicippe 52.2.20. & 81.2.2.

Nicodromos 81.1.12.

Nicostratus 118.1.6.

Nicochæ 31.2.27.

Niobe 39.2.3. & 67.1.23. &
109.1.9.

Niobes transformatio 98.1.8.

Niobes filij 97.1.25.

Nisus 135.1.15. et 35.1.20

Nisyros insula 10.2.16.

Nathus 90.1.10.

Noxæ tumulus ubi 120.1.7.

Nycteis 96.1.17.

Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et
110.1.18. & 112.2.24.

Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et
110.1.1.

Nymphæ 69.1.20.

Nysa mons 12.1.18.

Nysa 93.1.17.

O

Ocalea 45.1.21. & 57.2.25

Oceanides 3.1.19.

Oceanus 1.2.10. & 3.1.2.

Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et
44.1.22.

Ocypode 32.1.4.

Ocythoe

I N D E X

- Ocythoë* 32.1.3.
Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17.
Ophalus 114.2.2. & 115.2.
 25.
Oecalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis eijcitur. 100.
 1.12.
Oedipus ænigmata Sphingis fol-
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.1.
Oeneus 16.2.20. et 24. lineæ
 20. & 44.1. & 77.2.
 16. & 78.1.19.
Oenoë 20.2.11. & 60.2.3.
Oenomaus 112.2.12.
Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28.
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. & 74.2.21.
 & 107.1.12.
Oileus 117.1.22.
Olee fatto 128.1.24.
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis (nitiū) 76.
 1.10.
Olympuse 81.1.13. ibidem li
 26.
Ōlympus 7.1.8. & 15.1.11.
Omphale 20.1.27. & 73.2.
 10 & 81.2.16.
Oncaïs thebagz porta 103.1.3.
Onchestus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opheltes 102.1.10.
Opheltes cognomine Archemo-
rus 27.1.8.
Ōpis 8.1.9.
Opleus 109.1.22.
Ōpopeus 14.2.30.
Orax 89.2.15.
Orci galea 49.1.20.
Ōrchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
Orion 7.1.25.
Orithyia 132.2.15. & 133.
 2.4.
Orphei sepulchrum 5.1.12.

INDEX

- Orpheus 4. 2. 18. et 28. 2. 13. & 35. 1. 28. & 56. 1. 3.
 Orsedice 129. 1. 22.
 Orseis 14. 1. 10.
 Oribus 67. 1. 21. 2. 13.
 Offa 15. 1. 12.
 Otus 15. 1. 2.
 Oxylus 16. 1. 12. & 84. 1. 8.
 Oxyporus 129. 1. 21.
 Panathenæorum origo 121. 1. 17.
 Pandion 44. 1. 26. & 131. 1. 19. 2. 20. & 133. 2. 16. & 134. 221.
 Pandora 13. 1. 14.
 Pandorus 132. 2. 11.
 Pandrosium 128. 1. 25.
 Pandrosos 128. 2. 22. et 130. 2. 27.

P

- Palemon 282. 2. 26. & 81. 2. 25.
 Palamedes 45. 1. 16. & 89. 2. 15.
 Palladium 120. 1. 15.
 Palladij templum 120. 2. 15.
 Pallas 3. 2. 1. & 3. 2. 12. & 6. 1. 20. & 109. 1. 25. et 120. 1. 24.
 Pallas aduersus Gigantes 10. 1. 15.
 Palladis, & Mineræ pugna. 120. 1. 26.
 Pallas Gigas 10. 2. 10. et 135. 1. 14.
 Pamphilus 84. 1. 23.
 Pan 6. 2. 11.
 Pangeum 94. 2. 26.
 Panope 4. 1. 17.
 Panopeus 54. 2. 16.
 Paphus 129. 1. 18.
 Pammon 122. 1. 23.
 Paræ 4. 2. 4.
 Paræ contra Gigantes 10. 2. 20. & 12. 1. 20.
 Paria 88. 1. 1.
 Paris cur dictus Alexāder 122 1. 2.
 Paris à Philoteſta uulneratus moritur 123. 1. 3.
 Parnasus 132. 2. 10.
 Paros ubi Gratijs ſine coronis ſacrificāt, et cur. 136. 2. 20.
 Parthaon 16. 1. 14.
 Parthenius mons 77. 1. 26. &

INDEX

111.1.15.
 Parthenopæus 102.16.2.15
 1.1. & 104.2.9. &
 106.1.11. & 112.2.3.
 Parthenope 81.2.20.
 Pāsiphæ 21.2.5. et 87.2.20
 Pāsiphæ's amor 88.1.25.137
 2.20.
 Pāsiphaes phar maca 132.1.2.
 Pasubea 131.1.18.
 Patro 81.1.3.
 Patroclus 81.2.3. & 117.2.
 3. & 127.2.21.
 Pegāsus 47.2.10. & 50.2.5.
 Pelagon 9.1.21. et 123.1.23
 Pelasgi 39.2.18.
 Pelāsgus 39.2.16. et 209.1.7
 Pelei et Telamonis exiliū 124
 2.6.
 Pelei, & Thetidis nuptiæ 126.
 2.10.
 Peleus 18.1.4. & 28.2.17.
 & 123.2.16.
 Pelia 134.2.27.
 Pelia certamen 111.2.23. &
 125.1.17.
 Pelia mors 37.2.17.
 Pelias 23.2.15. & 24.4.4.
 et 27.1.13. et 2.13. lin.

Pelius mons 15.1.12.
 Pellene 9.2.15.
 Pelopea 24.2.10.
 Pelopia 79.2.3. & 97.2.6.
 Pelopis ara 76.1.11.
 Pelops 97.1.16. & 124.2.
 16. & 135.2.9.
 Pelops cōtra Arcadas 124.1.6
 Pelor 91.2.26.
 Pemphredō 48.2.22.
 Penēleus 29.1.9. & 117.1.
 21.
 Penelope 116.1.25. & 117.
 2.10.
 Penēus 62.2.14.
 Pentheus 95.1.9.
 Percus 81.2.26. & 110.2.
 23.
 Periāpis 127.2.23.
 Peribœa. 19.1.25. & 91.1.
 26. & 116.1.21. et 124.
 2.15.
 Periclymenus 24.1.14. et 29.
 1.6. & 76.1.16. et 140.
 2.9.
 Perieres 14.2.2. et 22.2.13.
 18. et 57.1.9. et 114.1.23
 et 115.2.25. & 125.2.8.

*** j

INDEX.

- Perileos 116.5.24.
 Perimede 14.2.5. et 54.1.4.
 Perimedes 82.1.18.
 Però 24.1.9. & 25.1.17. &
 122.1.17.
 Periphas 44.1.18.
 Peristhenes 44.1.7.
 Persarum Regum origo 52.1.
 Persei clypeus 50.1.1.
 Persei filij 52.1.9.
 Perseis 21.2.2. & 87.2.20.
 Perses 3.2.1. & 3.2.12. &
 52.1.9.
 Perseus 24.2.1. & 58.1.10.
 Perseus Argū appellit 51.2.7.
 Perseus ad Cepheū 50.1.18.
 Perseus ad Gorgonē 48.2.18.
 Perseus Tirynthem se confert.
 51.2.25.
 Peteos 117.18.
 Peucetius 109.1.20.
 Phædimus 97.2.1.
 Phædra 87.2.26.
 Phæthion 129.1.10.
 Phalias 81.1.25.
 Phantes 44.1.7.
 Phanus 29.1.14.
 Pharte 43.2.15.
 Phasis amnis 33.1.12.
 Phegeus 107.1.13. & 107.
 2.12. & 108.1.22.
 Pheræ 27.1.2. et 115.2.16.
 Pheres 24.2.16. & 27.1.2.
 & 28.2.25. & 115.2.
 17. & 127.2.24.
 Pheres trucidatur 38.1.12.
 Philæmon 122.2.2.
 Philammon 5.1.19.
 Philoctetes 117.1.27. et 123
 1.3.
 Philodice 114.2.10.
 Philolaus 65.1.19. & 83.
 1.2.
 Philomache 24.2.7.
 Philomela 131.2.23.
 Philonoe 48.1.2. et 116.2.3.
 Philonomus 52.2.15.
 Philyra 45.1.14.
 Phinei, & aliorum in saxū trās
 formatio 51.1.2.
 Phineus 19.2.26. & 31.1.5.
 & 42.1.11. & 50.2.24
 & 109.2.4. et 133.2.14.
 Phlegra 75.1.27.
 Phlegrei campi. 9.2.14.
 Phlegya 96.1.17.

INDEX

- Phlegyas* 114.2.18.
Phocus 124.1.1.
Phæbe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13 & 114.2.10. et
 118.1.20.
Phænissa 43.2.19.
Phoenix 86.2.2. & 87.1.4.
 et 127.2.11. et 129.2.3.
Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.
Pholus 61.1.6. & 62.1.4.
Phorbus 15.2.28.
Phorci filia 48.2.22.
Phorcyades 4.1.1.
Phorcys 3.2.21.
Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9
Phrasimus 132.2.9.
Phrixus 20.2.20. & 21.1.
 11. & 21.2.15.
Phrontis 21.2.17.
Phthia 15.2.25. & 97.2.6.
Phthinus 109.2.1.
Phyceum 99.1.20.
Phylaca urbs 25.1.24.
Phylaci boues 25.1.22.
Phylacus 22.2.9.
Phylas 78.1.8.
Phyleis 81.1.19.
Phyleus 62.2.11. & 76.1.8.
 & 117.1.17.
Physius 109.2.1.
Pieria 44.1.18. et 113.1.8.
Pierus 5.1.13.
Piranthus 40.1.1.
Piren 4.2.1. & 4.1.3.
Pirene 43.2.14.
Pirinthus 18.1.2. et 71.2.15.
 & 117.1.25.
Pisidice 14.2.4. & 24.1.27.
Pisistratus 24.2.3.
Pisus 114.2.3.
Pitheus 135.29
Pnyocampes 137.2.28.
Placia 126.2.26.
Platon 109.2.5.
Plectri et Lyrae inuentor 1.26.
Pleiades 112.2.8.
Pleione 112.2.6.
Plesauze 4.1.16.
Pleuron 16.1.1.
Plexippus 16.2.15. & 133.
 2.16.
Plisthenes 89.2.10.
Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
 9.1.16.
Plutonis boues 67.2.18. et 71.
 2.26.
Plutonis galea 3.1.5. et 10.1.
 *** ij

INDEX

17. & 49.
 Plutus 3. 1. 27.
 Podalirius 117. 1. 25.
 Podarce 44. 1. 19.
 Podarces 26. 2. 1. et 74. 2. 19.
 & 121. 1. 5. & 18.
 Pœas 29. 4. 2. & 80. 3. 9. &
 117. 1. 27.
 Polichus 109. 1. 22.
 Polites 122. 1. 23.
 Pollux 17. 2. 23. & 28. 1. 16.
 116. 2. 9. & 118. 1. 12.
 Polys & 66. 2. 22.
 Polyboies 10. 2. 11.
 Polybus 93. 1. 24.
 Polycaste 34. 1. 27.
 Polycctor 44. 1. 10.
 Polydectes 22. 2. 27. & 48. 3.
 2 & 51. 1. 8.
 Polydectes, & amici in saxa 51
 1. 10.
 Polydore 125. 1. 17.
 Polydorus 92. 1. 17. & 96. 1.
 5. & 122. 1. 22.
 Polygonus 66. 2. 23.
 Polyidus 90. 1. 26.
 Polylaus 81. 1. 2.
 Polymedon 1. 2. 2. 14.
 Polymelus 127. 2. 25.
 Polymnia 4. 2. 15.
 Polynices 109. 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26.
 Polynœ 4. 1. 19.
 Polyphemus 29. 1. 13. & 30.
 1. 18.
 Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
 Polypemon 137. 2. 25. 24.
 Polypætes. 117. 1. 25. 15. 2.
 & 25.
 Polyxene 15. 2. 24.
 Polyxenus 53. 1. 26. & 117.
 1. 20.
 Polyxô 44. 1. 2. & 112. 2.
 27.
 Pontus 3. 2. 20.
 Poribcus 109. 2. 5.
 Potamon 44. 1. 8.
 Porphyriou gigas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
 Præcones faciales ne mutilati
 Hercule. 57. 4. 25.
 Praxibea 81. 2. 4. & 132.
 2. 9.
 Pro i Helenam sponso suo
 defensores iurant. 1. 7.
 Procles 83. 2. 8.

INDEX.

- Proene* 131.2.24. & 132.1.
 27.
Procris 22.2.10. et 80.2.23.
 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetium infania 45.2.24.
Proetium curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Promachus 26.29. & 106.1.
 10.
Promethei hominis formatio 12.
 2.16.
Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in Caucaſo affixus
 12.2.22.
Prometheus immortalis factus
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei uinculum 70.2.3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronus 108.1.14.
Proſerpina 4.1.10. & 1.17.
 & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25.
- Proteſilaus* 117.2.1.
Proteus 43.1.15. et 66.2.24.
 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. et 109.1.26.
Proto 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9.
Protomeduſa 4.1.13.
Pſamathe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Pſophis 61.1.3. et 107.1.12.
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 53.2.
 4. & 54.2.27.
*Pterelai filij Electryonis bo-
 ues abigunt* 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Pteus 22.1.14.
*Purgandi per medicinas inuen-
 tio* 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.23.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos urbis 135.1.26.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7.
Pyramus 87.1.8.
Pyrene 69.1.4.

INDEX.

- Pyrrha** 13.7.12.
Pyrrhus 127.213.
Pyrippus 81.23.
Pytho serpent 6.2.14.
Q
Quinquertium 51.2.13.
R
Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.27. & 86.2.14.
Rhadamanthus, & **Minos** apud
 inferos legesatores 87.2.
 11.1.1.2.3.
Rhadus 24.1.13.
Rhea 1.2.15. & 2.1.12, 23
 & 122.2.20.
Rhegium 68.1.6.
Rhesus 52.6.
Rhexenor 135.1.22.
Rhœcus 111.2.19.
Rhode 1.1.15. & 43.2.19.
Rhodia 13.2.31.
Rubetæ natura 89.2.3.
S
Salamin 124.2.9.
Salmonæus 14.2.1. et 23.1.2.
Salmydeffus 31.1.4.
Sandocus 129.1.12.
Sangarius 121.2.2.
Sao 4.1.10.
Sardina 78.1.16.
Sarpedon 66.2.14. & 86.2.
 14. & 87.1.23.
Sarpedonis tres ætates 87.2.6
Saturni vxor 2.1.11.
Saturnus patris regnum occupat
 2.1.9.
Satyræ Arcadiam infestans 40
 1.11.
Scæa 43.1.23.
Scæus 116.1.4.
Scamander 109.1.14. et 120
 2.24.
Schedius 117.1.19.
Schœneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
Scironides petra 82.1.20.
Scylla, et Charybdis 35.1.27.
 136.1.20.
Scyros insula 127.1.26.
Seyrius 135.1.11.
Seis 15.2.16.
Semele 92.1.16.

INDEX.

Semele ab inferis reuocatur 95
 2.14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44.2.20.
Septem ad Thebas 101.2.20.
Serapis deus 39.2.12.
Side 7.2.6.
Sigeam 21.1.29.
Silenus 61.1.7.
Simois 119.2.4.16.
Sinis 137.24.
Sinis Corinthorum Isthmum in-
fidet. 1.381.3.
Sinis in viatores supplicium 138.
 1.4.
Sipylus 97.1.26. *vrbs* 98.1.6
Sirenes 5.2.15. & 16.2.22
 & 35.159.
Sisyphus 14.1.27. & 22.1.
 14.22. & 93.1.12. &
 112.2.13.
Socles 109.2.4.
Solis boues in Erythra 9.2.23.
Solis boues 93.218.
Sol 31.26. & 8.1.16.
Solymi 47.2.15.
Sparte 114.1.13.
Sparti 91.2.11.

Spartus 94.1.9.
Sperchius 126.1.9.
Sphinx, & eius ænigmata 99.
 1.14.
Spio 4.1.8.
Staphylus 29.1.4.
Stendedides 81.1.9.
Sternops 2.1.1.
Sterope 16.1.17. & 16.2.21
 et 76.2.27. et 121.1.21.
Steropes 1.1.13.
Stibenele 43.2.26. & 127.2.
 22.
Stibeneleus 20.1.2. & 43.2.
 26. & 52.1.13. et 65.2.
 6. & 106.1.11. & 117.
 1.15.
Stibeno 49.2.10.
Stibenobæa 45.2.10. & 110.
 2.24.
Straticus 24.2.1.
Stratobates 52.2.14.
Stratonice 16.1.7.
Stratonicus 81.1.16.
Strophades 32.1.8.
Strymo 120.2.24.
Strymon 68.2.12. et 94.2.2.
Strymon fluius 5.2.8.

INDEX

Stygis aqua 3.2.15.

Stygne 44.1.15,

Symphalides aues 63.1.23.

Symphalis 63.1.26.

Symphalus 63.1.25. & 81.

2.20. et 109.2.8. et 110.

2.23. & 124.6.

Styx 3.1.20. et 3.2.13. & 4.

2.9.

Sylea corinibi filia 137.2.26.

Syleus 73.2.19.

Symplegades 32.1.25.

T

Tenarus 71.2.1.

Talaus 26.2.12. & 100.2.

8. & 101.2.25.

Talus Serram inuenit 137.1.

24.36.1.27.

Tantalus 97.1.23. et 97.2.2.

Taphius 52.1.25. et 53.1.9.

Taphus 52.1.25. et 54.2.22

Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.

& 67.2.2.

Tauri arripedes 33.1.22.

Taurus 24.1.10. & 36.2.5.

Taurus in lucē proditus a Nep-

tuno 38.1.11.

Taygete 112.2.11. et 114.1.8.

Tebrus 116.1.6

Tegea 76.2.22.

Tegyrius 134.1.16.

Telamon 18.1.5. et 28.7.16.

et 117.2.3. et 123.2.19.

Telamon primus Troiam in-

greditur 74.2.4.

Telebin 39.2.10.

Teleboas 2.1.28. & 53.2.

11. & 54.1.10.

Theleboas 109.2.1.

Telegonus 41.2.9. et 66.2.24

Teleon 29.1.4.

Telephassa 86.1.13.2.23. et

91.1.10.

Telephus 20.2.6. & 77.2.6.

et 81.2.22. et 111.1.17.

Teles 81.1.8.

Telestas 122.2.7.

Teleutagoras 81.1.11.

Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.4

Terra dea 10.1.2.

Terra Tartaro admiscetur 11.

1.2.

Temenus 83.1.17. & 107.

2.25.

Tenos 133.2.12.

Teredae 118.1.8.

Tereus 132.1.1.

Terpsichore 4.2.14.

INDEX

- Terpsicrates* 81.1.29,
Testudinis inuentio 113.1.23
Teucer 74.2.23. & 117.2.
 3. & 119.1.13. & 124.
 2.26,
Teucri unde 119,
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teuthras 77.2.11. & 111,
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 5.1.19.
Thanace 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24
Thasus urbs unde 87.1.13,
Thaumas 29.1.3,
Traumas 3.2.22,
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12,
Thebe 91.1.25.
Thebe unde 97.1.21,
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2.
Thebanorum murorum conftru-
 ctio 97.1.14.
Thebaru expugnatio 196.3.13
Thebarum portae 102.2.28,
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.29. &
 119.1.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themisto 22.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Thermachus 57.2.17. &
 81.2.13.
Thermodan 64.2.24,
Thermydra 70.1.7.
Thersandrus 195.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Theseus 17.2.24. & 71.28
 14. & 74.1.13. & 1917
 2.5. & 117.1.
Theseus Minotauru necat 137,
Thesei facinora 137,
Thespius 56.3.7. & 57.1,
 17. et 71.1.20. et 78.1.11,
Thespij filiae 56.2.20.
Thesproti 78.1.5. & 197.1,
 24.
Thesprotus 109.1.12,
Thessalicorum montium diluvij
 immunitas. siue scissio 33.2.3
Thestalus 81.3.19,

INDEX

- Tbestalus* 81.2.20.
Tbestius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Tbetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thetys 1.2.14. & 3.1.20.
Thia 1.2.16.
Tbiodamas 70.1.2.
Tboas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Tkoon gigas 10.2.21.
Tboricus 54.2.13.
Tbrasius 69.2.19.
Tbrasius traiectus 41.1.13.
Tbrasymedes 24.2.3.
Tbriasius campus 128.2.14.
Tbripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiaram inuennio 7.1.9.
Tigasius 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8
Tiphysse 81.1.24.
Tiresiae Sceptum 103.2.11.
Tiresias .55.1.25. &
 102.1.14. & 116.1.
 22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. & 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.
Trapezus unde 100.2.25.
Triops 14.2.20.
Triptolemi currus 9.1.2.
Triptolemus 8.2.27.

INDEX

Z

& 96.1.27. & 133.2.8.

Zelus 3.2.14.

Zethus 96.2.21. et 113.1.1.

Zetes 28.2.14. & 31.2.15.

Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC

testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollodoro illustrado usus est annotationibus.

Aeneas Argivus

Aeschylus

Agamestor Pharsalicus

Apollonij Rhodij Scholiastes

Aristoteles

Asius

Athenæus

Attius

B

Batus

Beroaldus

Budæus

C

Callimachus

Cercops

Charon

Cicero

Claudianus

COINTVS SMYR=

NAEVS

Cratinus

D

Diethys Cretensis

Didymus Pindari enarrator

Diodorus Siculus

Diogenes Babylonius

Dionysius

E

Ephorus

Ennius

Erasmus

Euphorion

Euripides

AVCTORES

Eusebius

Eustachius

F

Favotinus

Fl. Sospiter Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

H

Hecataeus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homeri Scholiasta

Homerus

Homerus hymnographus

Hyginus

I

Ianus Baptista Pius

Ibycus

Isacius Tzetzes, Cæcilius

L

Lactantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lysimachus

M

Menecrates

Mnaseus

N

Neoptolemus

Nicandri Octavia

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orpici

Ovidius

P

Palephatus

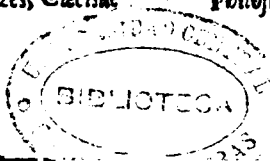
Panyasis

Pausanias

Petrus Victorinus

Phercydes

Philostatus

AVCTORES

Pindarus
Plinius
Politianus
Pomponius Mella
Plutarchus

Q

Quintilianus

R

Raphael Regius

S

Seleucus
Seneca Tragicus
Servius Grammaticus
Solinus

Sophoclis Scholiaſtes
Sophocles
Staphylus
Stephanus
Stefichorus Himeræus
Strabo
Suidas

T

Tbucydides
Tragici

V

Valerius Flacius
Virgilius.

FINIS.